

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

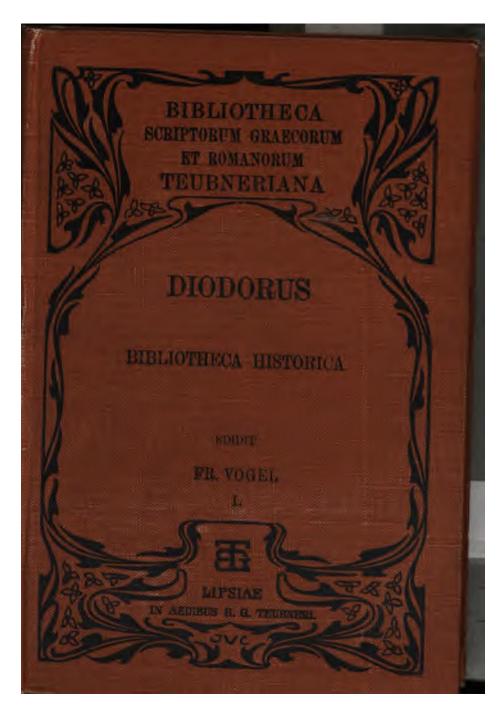
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

Liodorus Sienens ΔΙΟΔΩΡΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ.

DIODORI BIBLIOTHECA HISTORICA.

EDITIONEM PRIMAM CURAVIT IMM, BEKKER
ALTERAM LUDOVICUS DINDORF

RECOGNOVIT

FRIDERICUS VOGEL.

VOL. I.

匿

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI
MDCCCLXXVIII.

PA3404 D4 1888 V.1

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

Henricus Stephanus ut est princeps editorum Diodori Siculi, ita ea quoque re ceteris excellit, quod ad opera Diodori edenda ipse libros manu scriptos inquisivit et consuluit. Nam Petrus Wesselingius, praestantissimus secundum Stephanum Diodori editor, omnes codicum collationes debet aliis, inprimis Franc. Dionysio Camusato, qui cum Josepho Wasse Diodori opera correcta edere animum induxerat; Camusati mortui scripta per Jac. Ph. D'Orvillium, qui ea suo aere redemerat, in Wesselingi manus venerunt. Eademque fortunae invidia accidit, ut Richardus Bergmann, qui quod Bekker et Dindorf omiserant, ipsos Diodori codices adiit, morte immatura abreptus his suis collationibus tanto labore ac sudore conquisitis ipse uti nequiret: quod eo magis dolemus, quo maiores exspectationes vir tam eximiae diligentiae commovit, etiamsi praeter varias codicum lectiones in scriniis eius nihil ad editionem Diodori parandam utile inventum est. manni collationes per Teubner bibliopolam de scriptoribus antiquis bene meritum conservatae milique ante duodeviginti menses traditae ad novam editionem curandam optimo fuerunt adiumento. Quam ob causam

haec Diodori editio memoriae

Richardi Bergmann

sacra esto

tamquam monumentum ex hereditate factum.

Norimbergae, Nov. 1887.

Fr. Vogel.

DE CODICIBUS

QUIBUS QUINQUE LIBRI PRIMI CONTINENTUR.

Ex quadraginta libris, quos Diodorus natus Agyrii in oppido Siciliae paulo post Caesaris necem composuit, quindecim non amplius sunt servati, qui sunt libri I—V et XI—XX; ceteri praeter excerpta satis copiosa, quae inveniuntur apud posteriores scriptores, perditi sunt aut certe pro perditis hodie habentur. Atque etiam illi quindecim libri, qui interitum effugerunt, multis tempestatibus tantopere disturbati ac dissipati sunt, ut ne unus quidem exstet codex, quo cuncti contineantur. Itaque omissis ad tempus ceteris, primorum quinque librorum codices seorsus tractemus: qua de re nuper multo cum studio et consilio disseruit Georgius Schneider (in programmate gymn. Berol. 1884).

Horum codicum duas esse partes, quarum altera pendet ex codice Vindobonensi (D), altera optime repraesentatur codice Vaticano (C), comprobabimus singulos libros signatos eisdem litteris, quas Ludovicus Dindorf in editione anni 1828 induxit, perlustrantes.

CODICES PRIORIS CLASSIS.

D Vindobonensis codex 79 scriptus est maxima ex parte manu saeculi XI, folia quinquaginta unum (fol. 6—22, 118—149, 224 et 227) suppleta sunt manu saec. XIII. Continetur 291 foliis, quorum plurima

sunt membranacea; chartacea sunt folia 127—132, 135—140, 143—148, praeterea quinque folia, quae nonnullis locis ex deteriore Diodori codice sumptis incondite neque eadem manu depicta codici praefixa sunt. Huc accedit, quod is qui folia numeris Arabicis significavit nescio quo casu deceptus numerum 262 praetermisit, ita ut illis quinque foliis additis 297 folia computaret. At recte prior, fortasse primus librarius in folio 294 verso adscripserat quaternionis numerum λ5, in folio 295 recto λζ. Qua cum computatione quaternionum alia conveniunt, veluti illi tres quaterniones fol. 126—149, qui constant ex senis foliis chartaceis inter bina folia membranacea.

Hic liber 'perelegans optimae notae' a Montefalconio inventus est Neapoli in bibliotheca S. Joannis de Carbonara Augustinianorum (Montfaucon biblioth. p. 231, Paris 1739), postea Carolo sexto etiantum regnante translatus Vindobonam (Kollar in supplem. Lambecii p. 486). Neapolim venisse codicem per Ianum Parrhasium, humanistam saeculo XV Consentiae natum, indicant verba in ultimo folio scripta: 'Antonii Seripandi ex Iani Parrhasii testamento'.

Post Garellium bibliothecae Vindobonensis praefectum, qui Wesselingio pauca excerpta misit (edit. Wess. I p. 195), postque J. Baptistam Bollam, qui editoribus Bipontinis collationem integram et multo accuratiorem confecit (edit. Bipont. IV praef. et X p. 391—493), codex D denuo singulari diligentia excussus est anno 1869 (Neue Jahrb. CIV p. 447) a Richardo Bergmann, qui in exemplar suum, quo usus est editione Bekkeri, una cum distinctione paginarum atque etiam versuum ex codice accentus spiritus interpunctiones compendia ductusque litterarum transscripsit.

Numeri versuum in singulis paginis exaratorum fluctuant inter triginta et duodetriginta; paginae ultimorum foliorum continentur tricenis versibus. Tricesimus autem versus ultimae paginae (fol. 297°) hic est (V 84, 1):

καὶ τῆς Ασίας τῆς παραθαλαττίου κατέσχεν.*)
Ergo ut argumentum primi libri in initio codicis D desideratur, ita in eiusdem fine deest formula paene sollemnis, qua Diodorus singulos libros concludebat. Dixerit fortasse quispiam ne ea quidem, quae in aliis codicibus post illud κατέσχεν sequuntur, huic Diodori consuetudini satis esse consentanea: post κατέσχεν aliquid desiderari nemo negabit. Neque dubitari potest, quin librarius codicis D non in hoc vocabulo finem scribendi fecerit. Qui cum in fine ceterorum librorum subscriptionem ornatis litteris addere et puncta quaedam lineolasque pingere consueverit, eum toto opere perfecto haec ornamenta omisisse et punctum solum supra lineam posuisse nullo pacto credi potest. Denique digna memoratu sunt, quae Schneider (l. c. p. 5)

^{*)} Cave ne ex hoc νῦ ἐφελανστικὸν concludas finem orationis significatum esse; nam hoc νῦ in D persaepe invenitur ante vocabula artissime coniuncta, quorum prima littera est consonans. — Liceat hic simul quaedam alia scripturae D propria addere: 1. Elisiones vocalium (in vocibus ut δέ, τέ, γέ, ἀλλά) in D multo sunt crebriores quam in ceteris libris. — 2. Compendiose scripta inveniuntur haec: ανος (=ἄνθρωπος), οννος (=οὐρανός), πης (=πατήρ), σςια (=σωτηρία), praeterea haud raro syllabae in fine vocabulorum positae atque particulae, unde varii errores orti sunt veluti πραχθέντα pro παραταχθέντα, πράξεις pro παρατάξεις, πάλιν pro παράλιον. — 8. In margine foliorum manu saeculi XI descriptorum brevia argumenta Graecis litteris uncialibus exarata sunt, desunt in recentioribus foliis.

observavit: 'quamvis pullus lacerque sit margo, medium ipsum folium (297) quodam modo defensum tectumque fuisse facile ex eius munditia perspicitur. qua re venit in opinionem aliquamdiu folium aliquod affixum fuisse, quod efficeret, ne id quod nunc est ultimum (297) laederetur.' Hoc folium iam diu abscissum cum foliis 295—297 olim effecit dimidium quaternionem, ut supra diximus, litteris $\lambda \xi$ insignitum.

Pro certo igitur habendum est codicis D et primum et ultimum folium hominum temporumque iniuriis perditum esse et id, ut videtur, ante saeculum XIII, quo alter librarius folia quinquaginta unum renovans damna codicis sarcienda susceperat. Quo explorato simul constat omnes codices, qui librum quintum tribus paragraphis omissis in vocabulo κατέσχεν finiunt, ortos esse ex codice D. Sunt vero hi:

Coislinianus codex 149 chartaceus foliorum formae A maximae 780 scriptus saeculo XV (continet libros I—V atque XI—XV): 'in eo sunt lectionum discrimina multa, quorum specimen in bibliotheca Coisliniana dedimus p. 214; hunc codicem consulat, si quis novam editionem parare velit' Montfaucon biblioth. p. 1057. Collationem huius libri a Camusato factam publici iuris fecit Wesselingius.

Mutinensis codex III. F. 7 (in folio) bibliothecae B Estensis, in quo post librum quintum haec invenitur subscriptio: Μιχαῆλος ἀποστόλης Βυζάντιος μετὰ τὴν ελωσιν τῆς αὐτοῦ πατρίδος πενία συζῶν καὶ τήνδε τὴν βίβλον μισθῷ ἐν Κρήτη ἐξέγραψεν, collatus est in usum Camusati ab L. A. Muratorio; sed nisi forte Wesselingi editio parum est accurata, nimis festinanter eum munere suo functum esse cum alia tum id ostendit, quod

ex hac collatione intellegi non potuit, num post vocem κατέσχεν codex B reliqua adderet necne. Ab Antonio Cappelli, bibliothecae Mutinensis praefecto humanissimo, per litteras certior factus sum etiam codicis B, ut ex toto libri genere ac statu pronum erat conicere (Schneider p. 16), ultimam vocem esse κατέσχεν.

Quamvis saepe de lectionibus non solum codicis B sed etiam A*) adnotatis a Wesselingio exsistant dubitationes, tot tamen restant loci, quibus utrumque horum codicum ex D descriptum esse comprobetur, ut pauci electi ad rem illustrandam sufficere videantur. Ac spectemus prius de codice A quid sit iudicandum:

- Ι 39, 10 τοσοῦτο πλήθος
- II 26, 6 καὶ τόν τε Γαλαιμένην ἀνεῖλον καὶ τῶν ἀντιταξαμένων τοὺς μὲν ἐν τῆ φυγῆ κατέσφαξαν . . .
- ΙΙΙ 47, 6 το εύματα
- IV 51, 3 ώστε πιστεύσαι διότι πάρεστιν ή θεὸς εὐδαίμονα ποιήσουσα τὸν οἶκον

το (foramen in membrana)
πλήθος D, το πλήθος A
και τόν τε Γαλαιμένην άντιταξαμένων D
και των περι Γαλαιμένην
άντιταξαμένων A

τορευα΄ τα AD ώστε πιστεύδαι μόνα ποιήσουσα τὸν οἶκον D ώστε πιστεύσαι μόνην ποιήσουσαν τὸν οἶκον A

Triginta amplius locis eaedem lacunae inveniuntur in A atque in D; quibus etiam plus valent ei loci,

^{*)} Etiam codicis A collationem, quam Wesselingius exhibet, multis laborare erratis nuper docuit Alfredus Jacob (Mélanges Graux 1884 p. 525). Ceterum hac nova codicis exploratione id maxime effectum est, ut quo diligentius codex A conferatur, eo maiorem eius similitudinem cum D esse appareat.

1

ubi in A totidem verba desunt, quot in D uno versu comprehenduntur:

I 35, 1 τόν τε — ἴππον
 III 72, 3 τὸ καὶ — χρόνων
 IV 37, 2 καταφυγόντες — ἔτυχον
 IV 76, 5 πρίζων — ἔδοξεν
 IV 45, 2 ἔπειτ ᾿Αρτέμιδος | ἐξένους θύεσθαι τῆ θεῷ D
 ἔπειτ ᾿Αρτέμιδι ἔένους θύεσθαι τῶ θεῷ A

His quamvis paucis locis satis superque credo demonstratum est codicem A pendere ex D*), simul vero patet non ex ipso D descriptum esse. Nam si librarius A ipso D pro exemplari usus esset, lacunas velut IV 45, 2 non suo Marte explere vel potius obtegere studuisset. Idemque docetur hac ratione: Quamquam omnibus locis, quos modo attulimus, in editione Wesselingi codicis B nusquam mentio fit, cave tamen ne ex hoc silentio sumas codicem B ibi servasse lectiones integras. Muratori enim collatio, ut iam supra monuimus, tam multa reticet, ut ei loci inquirendi sint, ubi disertis verbis dictum est, quae lectio sit codicis B. Rem quam paucissimis absolvemus:

ΙΙΙ 4, 3 φυλακήν] κούφην AB
16, 4 ποοσεγγίζειν] ποοσπελάζειν AB

^{*)} Vix timendum est, ne quis huic sententiae opponat, quod codex A IV 68, 3 unus recte (falso tamen loco) exhibet nomen Nnlevs facile ex sensu repertum neque quod V 66, 6 valde abhorret ab D, videlicet in versibus Hesiodi a librario A alieno auxilio emendatis.

ΙΝ 17, 3 ζώων] θηρίων ΑΒ 27, 4 ἀποκομίσαι] ἀποστεῖλαι ΑΒ

27, 4 δλον] απαντα

Ι 94, 5 συνετόν] δυνατόν καὶ συνετόν ΑΒ

ΙΙ 2, 3 Αίγυπτον] Αίγυπτον πᾶσαν ΑΒ

ΙΙΙ 53, 5 κεκτημένοις] κεκτημένοις αὐτὰ καὶ δεομένοις Α δεομένοις καὶ κεκτημένοις αὐτὰ Β

59, 8 βωμούς] θεούς ποιησαμένης βωμούς ΑΒ

63, 2 δποστησάμενοι] είσηγησάμενοι καὶ δποστησάμενοι AB

65, 1 χαρᾶς] τιμῆς καὶ χαρᾶς ΑΒ

Piget alia referre vel lacunas A et B communes enumerare, cum iam satis constet codices A et B necessitudine peculiari inter se coniunctos esse. Atqui A originem duxit ex D, ergo etiam B cum D cohaeret. Hic autem exsistit quaestio, utrum A an B propius a D absit: quam ad solvendam etsi multae suppetunt lacunae, quibus solus A deformari videtur, tamen praestat in auxilium vocare exempla huiusmodi:

Ι 27, 3 εἶναι δὲ καὶ στήλην ἑκατέρου τῶν θεῶν ἐπιγεγραμμένην τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν. ἐπὶ μὲν οὖν τῆς Ἰσιδος ἐπιγεγράφθαι

Ι 58, 2 δι άφετήν

Ι 77, 8 κατατμηθέντας

είναι δὲ καὶ στήλην έκατέου τῶν θεῶν ἐπιγεγοάφθαι Β
είναι δὲ καὶ στήλην έκατέου τῶν θεῶν ἔχουσαν
ἐγγεγοαμμένα ταῦτα Α
διαοπαγήν DB
δι ἀπάσης γῆς Α
κατακλασθέντας καὶ κατατμηθέντας Β
κατακλασθέντας Α

ΙΥ 67, 3 τῶν Αἰόλου

τῶναι ωτοῦ D
τῷ ναιωτοῦ B
τῷ Δώρῷ A

V 80, 2 περί Μαλέαν τό-

περὶ κάλεσσαν τόπων Β περικαλεσάντων Α

Hinc primum elucet etiam codicem B ex D esse descriptum (nec video quid impediat, quin B ex ipso D descriptum esse statuatur); tum codicem A ex B ortum esse posse, sed B utpote codici D similiorem minime ex A; denique libros et B et A prae D neglegendos esse eorumque lectiones a D discrepantes esse meras librariorum coniecturas seu rectas seu pravas. Ac ne in eis quidem partibus codicis D, quae manu saeculi XIII suppletae sunt, illis libris quidquam ponderis concedendum esse iudico, quamquam quaestionem, utrum ipse B (scil. saeculo XV) an eius exemplar ante saeculum XIII ex codice D descriptum sit, per se spinosam atque sterilem propter collationis B vitia in suspenso relinquere satius duco.

Vindobonensis codex 81 chartaceus foliorum for-N mae maximae 83 scriptus saeculo XVI (Kollar in supplem. Lambecii p. 496) continet librum primum ab initio usque ad verba μεγάλα καὶ θαυμαστά (c. 31, 9) et quintum librum; collatus est rogatu Heynei ab Carolo Weigel (edit. Bipont. IV p. III et X p. 391—493). — Nihil inveni in eo utile.

Parisinus codex regius 1659 (quondam 2062) E chartaceus saeculo XVI scriptus (Catal. manuscr. a. 1760 p. 383)*): collationem huius libri in usum

^{*)} Ibidem memoratur alius codex Diodori 1658 chartaceus saec. XVI, qui, si quid ex paucis lectionibus in Bergmanni exemplari adnotatis conicere licet, secundae classi adscribendus est.

Wesselingi a De la Barre factam haud paucis locis mendosam esse nuper demonstravit Alfredus Jacob octo capita primi libri denuo percensens (Mélanges Graux 1884 p. 525). Attamen ut ipse ne unam quidem repperit lectionem, qua Diodoro mederetur, ita totum codicem E nullius momenti esse mihi persuasum est. Quamquam enim non in omnibus partibus cum D concinit, id quod et Jacobum et Schneiderum (p. 15) fugit, tamen etiam lectiones a D discrepantes eiusmodi sunt, ut melius ex aliis libris, praesertim ex codice C, recipiantur. Concinit autem cum codice D in priore parte primi libri atque in toto fere libro auinto: cf. I 8, 1 27, 2 29, 6 etc. Nolo rem per se claram pluribus testimoniis offundere, iuvat tamen memorare in E verba ἀπό τε - ξηρᾶς (I 43, 2) esse omissa, quae eadem verba in codice D tres ultimos versus folii 40 versi efficientia teste Bergmanno maxima ex parte abrasa et exstincta sunt. Illo ergo loco librarius E etiamtum pro exemplari usus est libro ex D derivato*), etiamsi iam I 32, 2 in margine E vestigia libri alterius classis comparent: deinceps aliquamdiu librarium E ex duobus libris sua hansisse inde concludimus, quod in E cum I 59, 2 mutilata lectio in textu, genuina a D servata in margine scripta sit, paulo post I 66, 3, ubi libri secundae classis lacuna deformati sunt, scriptura hac contagione vacat. lectiones prioris classis saepius in margine E adscriptae inveniuntur, ut I 80, 1 ἀπώλεσε - 83, 8 παρατήρησιν

^{*)} Neque enim ex ipso D codicem E descriptum esse testantur lectiones diversae, quas E cum aliis libris ipso antiquioribus habet communes: cf. I 3, 8 8, 1 27, 2 etc.; maxime congruit cum A.

(quam vocem codices ABD falso pro παραίτησιν exhibent) — 91, 5 καθαροί — 92, 4 κατηγορεῖν — II 7, 4 όπτάς. Desierat ergo librarius E priore exemplari uti eiusque loco usurpaverat librum secundae classis, quem codici C simillimum fuisse hinc intelleges:

- Ι 85, 4 λέγοντες] καὶ λέγουσι CE
- II 4, 6 εὐθὺς οὖν] τούτους μαθόντας τὴν αἰτίαν καὶ add. C

τούτους μαθόντας την άληθειαν καί add. Ε

- 17, 1 μυριάδες . ὑπῆρχον δὲ om. CE
- 41, 2 eig toùs molémous] eig tò molemious àmotrément C^2E
- 54, 6 ανάκωλοι] καὶ μὴ πολύσαρκοι add. CE
 - ib. λαγαφαί] καὶ συνεσφιγμέναι τὰς λαγόνας add. CE
- 56, 4 καὶ καθάπερ ἐπιγλωττίδας αὐτοῖς ἐκπεφυκέναι del. C², om. Ε
- ΙΙΙ 17, 2 θρεμμάτων] προβάτων CE
 - 19, 6 ποιούμενοι κυκλούμενον ίδιοτρόπως τὸν βίον ἔχουσι πας ὅλον τὸν αἰῶνα] ποιοῦνται manu recentiore corr. et cetera del. C²; ποιοῦνται ceteris omissis Ε
- IV 31, 7 καὶ τοὺς ἀμπελῶνας σκάπτειν ἀναγκάζοντα om. CE
 - 61, 1 δίκας αλτῶν .. φόνου] δικάσαι τὸν .. φόνον CE

In quinto denique libro librarius E rediit, sive suo arbitrio sive inopia coactus, ad exemplar prioris classis atque finit, id quod nobis in codicibus distinguendis signo est, in vocabulo κατέσχεν. — Anceps igitur est codex E, ex utraque librorum stirpe contaminatus, ita tamen ut maior eius pars se applicet ad secundam classem.

O Simili modo codex Vaticanus quidam saeculi XIII (edit. Wess. I praef.), cuius principium et finem Wesselingius Roma accepit (ib. I p. 399), liber tamquam hibrida fuisse videtur, quippe qui in primis capitibus secundae classi propinquus praecisus sit post vocem κατέσχε, ut D eiusque progenies.

Venetus codex 374 chartaceus saeculi fere XV foliorum 242 (in 8°) ex libris Bessarionis cardinalis in bibliotheca Marciana: descriptus est a Georgio Schneider (progr. Berol. 1884 p. 8), qui congestis exemplis satis multis hunc librum priori classi familiarem et codici A simillimum esse docuit.

CODICES SECUNDAE CLASSIS.

- C Vaticanus codex 130 in charta Pergamena scriptus saeculo XII: qui quamvis multis lacunis glossematis scholiis scateat, omnium tamen dignissimus videtur, qui iterum diligentius perquiratur. Quibus verbis collationem in editione Wesselingiana propositam neglegentiae nequaquam insimulare studeo, immo auctor eius gratiam nostram atque etiam laudem sibi conciliavit, sed est cur ex hoc libro alterius classis optimo post centum fere quinquaginta annos denuo collato spicilegium haud spernendum conquiri posse arbitremur.
- L Laurentianus codex 16 plutei LXX membranaceus in 4º minore saec. XV nitidissimus optimeque servatus constat foliis 167 (Blandini catal. cod. Graec. II 676): cuius libri luculentum specimen Wesselingio miserat A. Cocchius, quo, quia spissum et bibliopolae damnosum videbatur negotium, frui Wesselingio non licuit. Id tamen satis animadvertit in plerisque hunc librum cum Claromontanis (F et G) amice consentire (Wess. ed. I praef.). Collatione indiget ac dignus est.

Venetus codex membranaceus foliorum 188. manu M Caesaris Strategi scriptus saec. XV, olim monasterii Dominicanorum S. Joannis et Paulli, exstat nunc in bibliotheca Marciana (Suppl. class, VII cod. 7). tegumento libri fere soluto inscripta sunt haec: πρῶτον τῶ ἐπιεικεῖ καὶ πεπαιδευμένω εὐπατρίδη κυρίω Ἱερωνύμω Ζήνω — subscriptio autem haec est: Θεοῦ τὸ δώρον . ήδὲ Καίσαρος πόνος (G. Schneider l. c. p. 18). Huius libri collatio per abbatem Blasium Carvophilum facta Wesselingio oblata est, postquam tres libros typis excudendos curavit. Ex illa collatione facile sibi quisque persuadebit codices M et F artissime inter se conjunctos esse; atqui codices M et L sunt simillimi: sequitur ergo ut tres hi libri eiusdem stirpis sint. Quod quamvis sit rationi consentaneum, magnam tamen habemus gratiam Georgio Schneider, qui id paucis quidem sed aptis illustravit exemplis:

- Ι 12, 8 τοῦτο μὲν γὰρ εὔηθες ὑπάρχειν om. FLM.
 - 17, 4 μάλιστα πάντες τούτω τῷ θεῷ om. LM.*)
 - 98, 3 την φοράν παρ' αὐτοῖς om. FLM. Pro antecedentibus vocabulis ἐναντίαν δὲ τοῖς spatium est vacuum relictum in LM.
 - 98, 6 κατὰ δὲ τὴν συντελεσθῆναι om. FM (servavit L).

Praeterea codices L et M argumentis librorum (praeter summaria duorum primorum libri secundi ca-

^{*)} Adnotat Wesselingius eadem verba omissa esse in codice Claromontano 2 (=G), sed verisimillimum est corrigendum esse Claromontano 1 (=F) vel Claromontanis duobus. Nam eodem Wesselingio auctore codicibus F et M plurimae lacunae sunt communes.

1

pitum) neglectis spatium ad illa excipienda vacuum reliquisse idem observavit Schneider.

Fet G Claromontanus codex prior (F) praestat iudice Wesselingio bonitate et antiquitate codici Claromontano posteriori (G), manu Bartholomaei scripto (saec. XV; cf. Montfauc. Palaeogr. Graec. I 8): est tamen hic priori in plerisque consentaneus, ut res ipsa ostendit neque Camusatus, qui utrumque contulit, admonere neglexit (Wess. ed. I praef.).

Aetatem codicis F ipse quidem Wesselingius non sine diffidentia quadam ita descripsit 'circa saeculi XII finem, ut perhibent, scriptus'; primus tamen Alfredus Jacob (Mélanges Graux 1884, p. 526) haec verba in suspicionem vocavit et id optimo iure. Inveniuntur enim in Catalogo manuscriptorum codicum collegii Claromontani (Paris. 1764) quinque codices Diodori, quorum duobus continentur primi quinque libri huius scriptoris. Describuntur autem in illo catalogo (p. 69) his verbis:

No. CCXVIII

Codex chartaceus in fol. (complectens folia 252) saeculo XVI exaratus ac Venetiis emptus scutis aureis decem an. 1553. Ibi continentur Diodori Siculi bibliothecae historicae libri V priores.

No. CCXIX

Codex chartaceus in fol. (constans foliis 237) saeculo XVI exaratus ac non compactus, quo continentur Diodori Siculi bibliothecae historicae libri V priores. (Hoc codice usi sunt in excudendo typographi).

Cum vero Wesselingius (edit. I praef.) et ipse testetur alterum codicem Claromontanum (F) ab Henrico

Stephano in procuranda Diodori editione adhibitum ideoque variis notis et additionibus instructum esse. pro certo habemus illos libros in catalogo Claromontano descriptos esse eosdem, quorum lectiones Wesselingius ex Camusati scriniis edidit. Quodsi verum est, uterque codex et F et G saeculo XVI est adscribendus: nam catalogus bibliothecae Claromontanae utique majore fide dignus est quam Wesselingius, qui illos libros nunquam vidit et ipse, ut diximus, verbis parum certis descripsit. Huc accedit, quod sibi ipse repugnat, cum in praefatione codicem F notis Stephani instructum esse dicit, alio autem loco (I p. 326) memorat notam Stephani margini codicis G inscriptam. Unde apparet. id quod per se veri simillimum est, codices Claromontanos F et G a Wesselingio, quippe qui non suis oculis, sed alterius adnotationibus usus sit, saepius inter se esse mutatos. Contra ea catalogi verba, priorem codicem Claromontanum Venetiis emptum esse, pretiosissima sunt, quia codicem Venetum M cum Claromontano F plurimis locis consentire constat. Denique cum codex F etiam pluribus lacunis quam M deformatus sit, codex M ergo ex F descriptus esse non possit, argumentis vix convellendis comprobatum est codicem F (sicuti G) non ante saeculum XVI scriptum esse.*)

Vaticanus codex 900 nisi ex paucis lectionibus, P quas Wesselingius in extremo libro quinto proposuit, nobis cognitus non est.

Florentinos codices Diodori complures inspexit Georgius Schneider: quorum veterrimus est codex I

^{*)} Codices F et G nunc retrusi sunt in bibliotheca Cheltenhamensi (No. 1628 et 1629).

plutei LXX bombycinus saeculi XIV, optime servatus. Fastidiosa tamen neglegentia librarius permulta omisit, descripsit tantum haec: I 1—5, 29—96; II; III 1—56; V 1—46; cetera ὡς μυθώδη τε καὶ ληφώδη ὁπάρχοντα praeteriit. Neque unum idemque exemplar in transscribendo secutus esse videtur, cum lectiones tertii libri propius absint a codice D, quinti libri lectiones consentiant cum F (cf. Schneider p. 19—23). Huic libro simillimi sunt plutei LXX codices 9 et 18 et 34; quorum ultimus cum Constantinopoli (anno 1427) scriptus sit, recte monet Schneider ex eadem urbe etiam codicem I ortum esse videri.

In duas partes Diodori codices discedere quoniam ex quavis huius editionis pagina cognoscere licet, hac de re ne verbum quidem addam. Illud vero discrimen, quo libri ad hanc aetatem conservati dirimuntur, translaticium esse concludimus ex quibusdam litterarum commutationibus ad pristinam scripturae formam referendis; permutantur

1.	1	itter	ae	A	et	Λ	et	Δ
	Ι	10,	6	έπ	íxX	υσι	ον	

64,13 Ἰναοῶν

ΙΙΙ 27, 4 ἀναλώσωσι

IV 12, 7 "Ομαδος23, 5 Γλυγάταν

31, 8 Κλεό **δ**αος D

39, 4 καταλεχθηναι

82, 4 Καλλίπαρπον

2. litterae AA et M

V 26, 2 πόμα

ΙΥ 56, 2 ἄμα

ἐπίκαυστον CF

ϊν**ό** οων D

ἀναδώσουσι Ε

άναδόσωσιν С

Όμαλος D

Γωυχάταν ΙΙ

Κλεόλαος II

καταδεχθηναι D

Καλαίκαοπον ΙΙ

τὰ πολλά D; cf. 3, 32, 3 ἀλλά II; cf. 2,28, 6; 5,6,5 3. litterae Γ et T

I 45, 2 Τνέφαχθον Γνεφαχθῶ CGM
 78, 4 ἐνηργηπέναι ἐνηρτηπέναι D
 86, 5 τότε τόγε D*)

In duas partes iam pridem codices divisos esse efficitur etiam hac ratione: cum excerpta codicis Peiresciani saeculo decimo scripti (Dindorf edit. Paris. II) una cum libris secundae classis praebeant I 64, 9 ἐκκαλεῖσθαι (pro ἐκκαλέσασθαι), III 67, 2 Θάμυριν (pro Θαμύραν) atque II 23, 3 tres versus plane omittant, itemque codicis Escurialensis excerpta περὶ ἐπιβουλῶν (ed. Feder, Darmstadt 1848—55), quae I 57, 7 τοῖς θεοῖς et IV 52, 4 καταντῆσαι καὶ omittunt aliaque mutant velut II 24, 5 βαρβάρων, II 33, 3 ἐκβολαῖς, IV 51, 6 ἐντυχεῖν, ad secundam classem se applicent, Theophylactus saeculi septimi scriptor omnibus fere locis criticis cum codice D facit:

•	classis I	Theoph. 7, 17	classis II	
I 38, 5 39, 11	88, 5 δεῖσθαι 89, 11 σχεδὸν πᾶσαν		προσδεῖσθαι πᾶσαν σχεδό	
41, 1	τοὖναντίον εὖφάνερον	έναντίως δῆλον	om. εὔδηλον	
41, 8	τόποις	·	őgois	
41, 10	καὶ παντ	ελῶς ἀσθενεῖς	om.	

Cum igitur illud codicum discidium saeculo septimo antiquius sit, in eis quae Eusebius a Diodoro mutuatus est vestigia utriusque classis comparent; cuius rei pauca afferam exempla:

^{*)} Simili errore II 9, 8 in DG scriptum est δέπα pro τρεξε i. e I pro Γ.

classis I	Euseb. pr. ev.	classis II	
Ι 16, 1 λύραν τε	ΙΙ 1, 8 λύραν τε	· ·	
νευρίνην			
22, 6 τὸν	1, 21 τὸν	om.	
τιμάς	1, 22 τιμάς	τιμᾶν	
96, 2 τδ πα- λαιόν	X 8, 2 om.	om.	
96, 5 γινόμενα	8, 4 om.	om.	
96, 6 μνηστή- οων		ာ် စုထ်ထ ာ	
97, 8 Μώμεμ- φιν	8, 11 Μώμεμ- φιν	Μέμφιν	
•	ΙΙ 2, 46 εὐφυεστά-	εὖφυεστάτοις	
ΙΥ 6, 4 σχεδὸν		om.	
τινός τι- μῆς		τιμής τινος	
7, 3 om.		γεγονέναι	
	2, 20 οὐ κατα-		
33, 7 om.		A $\H{v}\gamma\eta$	
a	1.	4	

Constat ergo codicum nostrorum dissimilitudines maxima ex parte non noviciorum librariorum nugas esse sed artificia interpretatorum antiquitus tradita. Neque mirum esse potest, quod opus Diodori, qui ab Iustino Martyre ἐνδοξότατος τῶν ἱστοριογράφων et ab Eusebio γνωριμώτατος τοῖς τῶν Ἑλλήνων λογιωτάτοις appellatur, multis interpolationibus deformatum est, id quod ipse Diodorus (I 5, 2) metuerat frustra dehortatus τοὺς διασπενάζειν εἰωθότας τὰς βίβλους. Quo factum est, ut verba Diodori his variis glossematis modo commutata modo aucta interdum etiam mutilata per librarios diverse traderentur. At quamvis antiquis

temporibus codices bifariam distributi sint, utrosque tamen ex archetypo iam degenere derivatos esse mendis quibusdam communibus probatur. Quod ad explicandum non eis tantum nitimur locis, qui recentiorum sagacitate emendati sunt, sed fortuna prospera contigit ut Diodori verba ad auctorem ipsum, unde hausta sunt, examinari possint. Agatharchidis enim fragmenta a Photio tradita (ed. C. Müller Geographi Graeci I p. 111) vacant his manifestis vitiis, quibus cuncti Diodori codices depravati sunt:

Diodori codices	Agatharchides
ΙΙΙ 19, 3 ἐλάται	έλα ῖαι
35, 7 δμμάτων	ἄτων
44, 4 οὐχ ῦλη	οὐ χηλή.

DE EDITIONIBUS.

Priusquam Diodori bibliotheca historica Graece prelo subiecta est, interpretatio Latina primorum quinque librorum a Poggio curata atque typis est excusa Bononiae anno 1472 et deinde saepius Venetiis et Parisiis. Quae interpretatio quamquam lectiones prioris classis reddere solet, tamen in duobus vel pluribus codicibus posita esse videtur; cum enim Poggius IV 22, 3 lectione secundae classis deceptus in errorem ridiculum inciderit, Graeca verba πυνηγὸν ἐν τοῖς πατὰ τὴν θήραν (χώραν ΙΙ) ἀνδραγαθήμασι διωνομασμένον ita vertens: erat venator in regione quae dicitur Andragathia, e contrario IV 61, 4 codicem (A) prioris classis ad manum habuisse putandus est, verba παθάπερ καὶ πρότερον ποιεῖν εἰώθεσαν (εἰς Ἰωνίαν A) sic interpretatus: quemadmodum et antea in Ioniam fecerunt. — Ceterum quoniam

interpretatione Poggiana ne una quidem gravior corruptela sanata est, non tanti esse existimo in hac spinosa quaestione diutius versari.

Vincentii Obsopoei editio Basiliae 1539 excusa continet tantum libros Diodori XVI—XX, qua de causa eam hic praeterimus.

Διοδώρου τοῦ Σικελιώτου βιβλιοθήκης Ιστορικής βίβλοι πεντεκαίδεκα (I-V et XI-XX) anno 1559 excudebat Genevae Henricus Stephanus, cuius merita Bipontinus editor (I p. CLXIII) enumerat haec: 1. praemisit brevem tractatum de Diodoro; 2. libros decem I-V et XI-XV primum in lucem protulit: 3. opus maiore quam antea diligentia adhibitisque pluribus codicibus manuscriptis emendavit. Codices quibus usus fuerit, ipse nullo indicio prodidit; e Claromontanis omnia sumpta esse, non neglectis tamen aliis, inque his fortassis Fuggeri codicibus, Wesselingius auctor est; Fabricius quindecim libros e codicibus Huldrici Fuggeri descriptos esse, nescio qua auctoritate nixus, asseverat.*) 4. Varias lectiones margini adiecit nullius tamen codicis nota apposita. 5. Libro XX succedunt excerptae e posterioribus Diodori libris historiae, quas quattuor ante annis Romae agens in quodam volumine cum aliis collectaneis invenerat; pars Graece exhibita, pars tantum Latine, cuius Graecum exemplar afferre omiserat. Excerptas historias plures, in quas inciderat, praetermisit, cum non in promptu haberet, nec editionem iampridem studiosorum votis expetitam tantisper,

^{*)} Id certe mihi persuasum est Stephanum neque codice D neque ullo eius familiae libro usum esse. An putas, ut uno exemplo fungar, Stephanum consulto IV 18, 7 Μινυειὸν et in margine Μινύην ἐρχόμενον scripsisse pro lectione Μινύειον Όρχομενόν, quam praebent ABDE?

dum eas nancisceretur, differendam esse putaret. 6. Supplementa Diodori e Floro, Arriano, Curtio. 7. Sequentur adnotationes.

Laurentii Rhodomani editio (Hanoviae 1604) continet, praeter Diodori libros ipsos ad verbum ex Stephani recensione repetitos, interpretationem Latinam, indices rerum, tabulas chronologicas, denique eclogas quasdam, quas Rhodomano miserant Abraham Drentwedius Augustanus et David Hoeschelius.

Petrus Wesselingius editionem suam (Amstelodami 1746) tam uberibus frugibus ingenii et industriae complevit, ut hinc tamquam ex horreo omnes deinceps editores plurima depromerent. Summis laudibus eius doctrinam extulit Reiske in praefatione animadversionum suarum. Dindorf tamquam invidens eius gloriae obtrectavit. Wesselingius multorum codicum lectiones protulit, quas aut hereditate a Camusato acceperat aut per amicos colligendas curaverat, tum singulari doctrina res explanavit et verba exemplis aliunde petitis seu correxit seu comprobavit, deinde indices vocabulorum locupletes congessit, denique fragmenta librorum deperditorum apud alios scriptores investigata addidit. Quibus si ea, quae post Wesselingium ad Diodori bibliothecam historicam colendam effecta sunt, comparaverimus, erit quod nos neglegentiae nostrae pudeat.

L. Wachler editionem Diodori 'ex recensione Wesselingi' instituit (Lemgo 1795), sed primum tantum volumen libros I—XI continens perfecit. Quem librum cum frustra in compluribus bibliothecis quaesiverim, diiudicare nequeo, num Eichstaedt iure tam acerbe in eum invectus sit.

Bipontina editio, excusa inter annos 1798-

1807, continet praeter ea, quae Wesselingius suppeditaverat, commentationes, quas C. G. Heyne de fontibus Diodori et Ier. Nic. Eyring de virtute et oeconomia eius bibliothecae scripserant; pretiosissimum autem additamentum huius editionis est collatio codicis D (et N), quae cum sero oblata esset, Bipontinae editioni ipsi adiumento esse non potuit (cf. tom. IV praef. et X p. 391).

Eichstaedt nescio quo casu impeditus duo volumina edidit Halis Saxonum anno 1800 et 1802, quibus continentur libri I-V et XI-XIV. Novis subsidiis, quae quidem in codicibus vel membranis essent. caruit, dum ex Augustano et Monachiensibus*) codicibus lectionum varietatem impetravit (I praef. LI et II praef. IV); animadversiones autem et indices locupletissimi, quae in titulo promisit, nunquam excusa sunt. Tamen haec editio minime est vilis, cum Eichstaedt Diodorum non paucis vitiis ingenii sui et doctrinae ope purgaverit: quarum emendationum multas in praefatione tomi prioris diserte explanavit. — In rem esse videtur ad verbum reddere, quae de consilio editionis suae exposuit (I praef. XII): 'Arduum esse agnovi et fateor: sed ne aut suscipiens expavescerem aut suscepti vim sentiens animo debilitarer, magna illius, qui imposuerat, auctoritas effecit. Nimirum ante hoc ferme decennium ad novam Diodori procurandam editionem animum adiunxerat Fridericus Augustus Wolfius. Versabatur praestantissimi viri consilium in eo, ut

^{*)} Unus ex his fuit cod. Monac. Graec. 48 saec. XVI, cuius in fol. 455 scripta sunt haec: 'Collatio facta cum edit. Amst. et missa Prof. Eichstaedt Ienam — I. Hardt.' Continet libr. II 1—34, quae Gemistus ex Diodoro compilaverat; ipse contuli, sed operam perdidi.

editio Diodori emitteretur forma habili et ad usum expedita, textuum nitida descriptione commendabilis, annotationum mole non onusta, omninoque tali habitu, quam et emere valerent non nimis numati nec respuerent copiosi, et tractare vellent hi, qui magna volumina exhorrescentes, ipsos dumtaxat scriptores, non eorum quaererent enarratores. Proinde nihil ipse addere constituerat praeter notationes temporum et brevia argumenta. Wesselingi notas, incertum erat, an librarius subinde per alium virum doctum curaturus esset singulari volumine adiciendas. Quamquam huic consilio minime adversabatur Wolfius, recte iudicans commentariis huiusmodi, qui rari essent, denuo et vili pretio recudendis magnam a multis gratiam iniri simulque ipsum adiuvari doctius studium antiquitatis.'

Ludovici Dindorf nomen prae se ferunt quattuor Diodori editiones (praeterimus enim editiones Tauchnitzianas): Lipsiensis anni 1826 (4 vol. apud Weidmann in 120), Lipsiensis 1828-1831 (5 vol. apud Hartmann in 80) continens Wesselingi notas et apparatum criticum, Parisina 1842-1844 (2 vol. apud Didot in 80) Graece et Latine, Lipsiensis 1866-1868 (5 vol. apud Teubner). Quibus editionibus ad Diodori libros castigandos permultum contulit cum ingeniosis coniecturis tum ea re, quod primus quanti codex D sit intellexit eiusque lectiones sescentis locis restituit. Optime autem meritus est de fragmentis colligendis et disponendis. At in codices ipsos non descendit; nam verba eius in prima pagina editionis a. 1866: 'codicis Monacensis de legatis tituli n. 267 nonnihil profuit accuratior ab me ipso instituta comparatio' ridicula non videri non possunt reputantibus in illo codice vix ducenta verba Diodori (fragm. XXXI 15, 2-3) inveniri.

Immanuel Bekker edidit Diodorum Lipsiae 1853—1854 (4 vol. apud Teubner); singulis tomis praemissus est brevis lectionum variarum index. Dolendum est, quod Bekker ingenio suo tam multis in scriptoribus Graecis exercitato ac spectato in Diodori editione parce usus est, nedum laborem codices denuo perquirendi in se susceperit.

Restat ut paucis de huius editionis institutis rationem reddam. Quae cum parata sit, ut in locum Dindorfi editionis Teubnerianae succedat, primum cum ea est conferenda. Delectum variarum lectionum, quas Dindorf omiserat, singulis quibusque paginis addidi; cui ut spatium fieret, commentationes Heynei et Eyringi exterminatae sunt. Quamvis enim sint pretiosae, tamen eas recipere modum talium editionum, qualis haec est, excedere videtur, praeterquam quod ipsae hodie egent correctionibus. Attamen si viri docti his aegre carebunt, nihil obstat, quin posteriori tomo inserantur.

De apparatu critico scito haec: lectiones ex codice D allatae nituntur in accuratissima Richardi Bergmann collatione, ceteras omnes debemus Wesselingio. Facillimum scilicet fuerat, id quod Dindorf in editione sua a. 1828 fecerat, totam lectionum molem a Wesselingio aliisque congestam reddere; sed bibliopolae atque legentium intererat censura subtili adulterinas lectiones amoveri. Quo in delectu quam difficile sit rectum modum tenere nemo non sentit. Summum autem est mea quidem sententia, non tam lectionum singillatim delectum habere quam ipsorum codicum. Quare facilius a me impetravi, ut centies libros A et B (ex codice D descriptos) neglegerem prae una lectione D etiamsi manifesto vitio corrupta. Saepius enim accidit, ut ex vitio vetusti codicis librarius posterior speciosam correcturam finxerit, aut ut idem vel simile vitium alibi lateat nondum agnitum, aut ut legentes vicino vitio non cognito proximae lectioni vitiosae sed captiosae nimiam fiduciam habeant. Qui errores ubicumque non timendi erant, vel optimorum librorum corruptelas praeterii.

Cur potissimum codicem D respexerim atque ex secunda classe tamquam principem C elegerim, ex eis, quae supra de codicibus aestimandis disserui, haud difficile est intellectu. At vereor ne quis me propter codicem F interpellet. Id quidem sibi quisque persuadebit ad imaginem secundae classis efficiendam codicem C non sufficere; sed ipse supra docere studui codicem F codici C non modo non supparem esse aetate, sed in recentissimis numerandum. Neque dubito affirmare illum codice M atque L et recentiorem et deteriorem esse. Nihilominus secundum C lectionibus F plurimum spatii concessi: cum quod reliqui libri nobis multo minus sunt noti, tum quod editiones inde a Stephano tam cognatae sunt libro F, ut nisi hoc cognito multis locis perplexae nobis videantur.

Quamquam enim editores, quo ex tempore codicem D cognoverunt, codici F primas partes attribuere desierunt, tamen eius auctoritas apud Stephanum et Wesselingium praevalida tam pertinax est, ut ne recentissimis quidem in editionibus abolita sit. Neque a me ipso exstinctum est, quidquid ex illo immerito principatu codicis F residuum fuerat; immo multa conservavi, quae delere aut prae lectionibus D vel C contemnere malui et fortasse debui. At ne maiore licentia in has aliasque corruptelas animadverterem, deterruit me non modo auctoritas Stephani Wesselingi

Dindorfi Bekkeri, quorum ad doctrinam ne minimum quidem adspirare audeo, sed etiam manca codicum cognitio. Hanc autem augere mihi non licuit, quia exemplaribus prioris editionis omnibus venditis a bibliopola vix impetravi, ut ad hunc tomum absolvendum spatium duodeviginti mensium daretur.

DE SERMONE DIODOREO.

Diodorus*) etsi eo est usus sermone et dicendi genere quo omnes tum utebantur qui non veteres aemulantes suae aetatis consuetudinem relinquerent, nec magis quam Polybius, quem non solum saepe descripsit, sed etiam in multis expressit, obsoletam affectavit dialectum aut vocabula captavit archaica, quippe qui omnia ad vitae utilitatem lectorumque quibus prodesse studeret commoditatem referret, in hac tamen oratione sua quasdam sibi leges scripsit satis severas, quas nunquam ipse**), saepissime vero migrasse videntur librarii quibus debemus codices mille amplius annis post eius aetatem scriptos.

Primum enim cras in Diodorum ad evitandum et in multis evitatum ab se hiatum, qui et ἤπερ diceret potius quam ἢ sequente, et θέλειν potius et διότι quam ἐθέλειν et ὅτι praecedente vocali***, adhibuisse quum

^{*)} Quae sequuntur de Diodori dicendi genere, recepi ex editione Dindorfi Teubneriana; non pauca inter lineas correxi vel addidi, alia additamenta seposui in notis.

^{**)} quod equidem dubito, immo nego.

^{***)} Éandem ob causam variant ή θεός et θεά, τοσούτον et τοσούτο, δεικνύειν et δεικνύναι, ὑπές et πεςί, διόπες et διό, οἴτινες pro οἴ et cetera; alia remedia hiatum evitandi esse inversionem verborum et additionem articuli docuit

quavis fere ostendat pagina, prorsus est incredibile quae haud pauca occurrent diaeresis iisdem in formulis exempla ipsius potius esse quam librariorum incuriae tribuenda. Veluti quod saepissime habet τάλλα, sed aliquoties in omnibus distractum in τὰ ἄλλα, ut 1, 2, 3; 1, 18, 4; et in nonnullis 1, 11, 6; 5, 13, 2; 5, 45, 5; 16, 38, 1; 17, 38, 5, quum tertio horum locorum inse Eusebius Praep. vol 1, p. 101, 9 ed. Gaisf., praebeat τάλλα, quamvis c. 20, 1 vicissim τὰ άλλα inferens pro τάλλα ib. 14, quibus accedunt exempla ex fragmentis, velut 9, 10, 3; 36, 2, 4; 37, 2, 4, petenda. Eodem modo τάδελφοῦ restitutum ex libris optimis 1, 21, 2; 1, 98, 6; 4, 56, 1; minusque bonis 15, 77, 5, et abibi, ut 11, 67, 4; 19, 34, 5; 19, 35, 1; 20, 16, 1; 20, 68, 3; 29, 10; 31, 20, in omnibus servatum, redarguit diaeresin in τοῦ ἀδελφοῦ 5, 61, 1; 15, 61, 2, quum τάδελφοῦ sit 15, 60, 5; ut 31, 15^a, 1, idem τοῦ ἀδελφοῦ redarguitur duplici τάδελφοῦ 31, 17°; 31, 27°; et 16, 37, 1; 25, 10, 1, et, ut opinor, 4, 24, 4, ubi τοῦ ἀδελφιδοῦ. Item τὰδελφῶ 5, 50, 2: 11, 48, 4; 17, 34, 2; 20, 16, 1; 31, 23, redarguit τώ άδελφῷ 1, 27, 1; 3, 71, 1; 4; 68, 4; 8, 4, 1; 11, 66, 4; 17, 79, 2; 17, 83, 9, illatum in uno 4, 27, 2; 17, 34, 2. Eiusdem generis sunt τάγαθὰ 10, 7, 2, sed τὰ ἀγαθὰ 10, 9, 7 (ut 34, 18), et rursus τάγαθὰ 10, 9, 8; 21, 17, 4, et in verbis Demetrii 31, 10; τὰ ἀναγκαῖα 19, 11, 4, quum alibi sit τἀπόρρητα τάδικήματα τάκριβές τάληθές τάργύριον, τὸ αὐτόματον 11, 21, 3; 11, 44, 6, alibi recte scriptum ταὐτόματον

eleganter Kaelker (dissert. Lips. 1880. p. 308—311). — Similia attente legentibus saepius occurrunt, veluti κατισχύειν pro ἰσχύειν, ἀκολούθως dativo suo antepositum vel postpositum.

et ταὐτομάτου. Et τὸ αὐτὸ 11, 63, 6; 13, 97, 4; 20, 76, 2, quod 1, 7, 1 et 14, 52, 2, ubi alii τὸ αὐτὸ; 14, 70, 4; 15, 54, 7; 16, 26, 3; 18, 29, 7; 19, 14, 4, ubi alii τὸ αὐτό; 20, 109, 5, recte contractum, ut ταὐτὰ 13, 59, 8; 17, 72, 6, redarguit male distractum τὰ αὐτὰ 13, 26, 1; 13, 93, 5; 34, 19; 38, 2, 2, atque etiam τοῦ αὐτοῦ 13, 109, 3, contrahendum videtur, ut 2, 26, 3 est ἐν ταὐτῷ. Εt τοῦ ἀνδρὸς 18, 23, 3; 26, 16; 26, 24, 1; 31, 19, 7; et in pluribus 13, 22, 4 et in uno 13, 84, 3; 17, 29, 4; quod recte scriptum τάνδρὸς 1, 88, 4; 5, 70, 2; 11, 42, 5; 11, 57, 6; 13, 75, 5; 13, 84, 3; 14, 5, 6; 14, 112, 3; 16, 11, 2; 17, 29, 4; 17, 101, 6; 19, 2, 7; 20, 106, 3; 23, 15. 5: 24, 12, 1: 26, 24, 2: 31, 27, 3: 34, 33, 7: 37, 13, 2, ut τἀνδρὶ 4, 28, 4; 19, 34, 6; 20, 93, 4; 31, 19, 7; 32, 10, 6; 32, 11, 1: ut etiam τοῦ ἀκριβοῦς 13, 90, 7 contrahendum videatur, ut supra τάποιβές.

Item τὸ ἐναντίον apud Photium 32, 12, 3, alibi semper τοὐναντίον scriptum. Et τὰ ἐναντία 16, 32, 2, quum τάναντία sit 3, 40, 9; 14, 87, 1; 14, 90, 5; 16, 27, 5; τάπεῖνος 3, 17, 5; 4, 84, 4; 11, 56, 8; 17, 36, 5; 18, 66, 1; τὰπίχειρα 29, 6, 3. Τοὔογον quum ex libris optimis pro tò ξογον sit restitutum 1, 61, 4, etiam 1, 64, 7 foret restituendum, nisi ibi liber optimus praeberet $\tau \delta$ $\pi \tilde{\alpha} \nu$ $\tilde{\epsilon} \rho \gamma \rho \nu$, quod est 1, 63, 9, ut certe est restituendum 1, 64, 8 sublato fortasse τούτο, et 3, 23, 1, ubi omnes τὸ ἔργον. Εt καλούς καλ ἀγαθούς 33, 14, 1, quod mirum si scripserit qui dixit καλοκάγαθία 1, 2, 2 et alibi. Nam etiam recentiores hi scriptores, ut Dionysius A. R. 3, 17, p. 453, 7, qui ibidem p. 451, 12, crasin habet τάλαχίστα, observarunt praeceptum Photii: Καλὸς κ' ἀγαθὸς λέγεται κατά συναλοιφήν, οὐχὶ καλὸς καὶ ἀγαθός. Ubi quod scriptum κ' librarii saepe mutarunt in καί, ut apud Plutarchum. Alius enim generis videtur 12, 20, 2 πάντων τῶν ἐν τῷ βίω καλῶν καὶ ἀγαθῶν αἰτίους.*)

Contraxit etiam, non solvit, Diodorus formas adiectivorum in εος, nec scripsit γάλκεος 1, 96, 9, ubi χαλπέοις; 2, 8, 7, ubi χάλπεαι (χαλκαί αl D); 12, 10, 6, ubi γάλκεον, sed γαλκοῦς, ut aliis locis multis et hoc et άργυροῦς σιδηροῦς χρυσοῦς, et κυανοῦν pro πυάνεον ex optimis restitutum 4, 22, 1. Idem non scripsit, ut est in libris, βαθύπλοοι vel adeo βαθύπλοιοι, sed contraxit βαθύπλοι 3, 40, 4, ut αλγιαλός δυσπαράπλους 3, 44, 4 et 12, 48, 1 πολλάς ἄπλους, de quo dixi ad Thes. Stephani v. "Anlovs. Et haud dubie πυρίπνοι 4, 47, 3, ubi libri πυρίπνοοι, pariterque πυρπνόφ 6, 7, 8, ubi etiam ι modo additum modo omissum librorum coarguit malam fidem, ut δύσπνους contraxit 3, 17, 5. Neque curandi sunt ne apud recentiores quidem librarii haec omnia distrahere soliti. ut vel optimis in libris reperiantur depravata, velut Vaticano Dionysii A. R. 1, 59 fin., χάλκεα, ut 1, 79; 2, 54, 70, quum ἀργυροῖς καὶ γρυσοῖς sit 2, 23, et Vaticano Strabonis 15, p. 703, λιβανοχρόους pro λιβανόχοους, ut apud Demosthenem έτεροπλόω pro έτερόπλω et Thucydidem εὐνόων pro εὕνων, et alia multa huius generis, de quibus dixi praef. ad Xenoph. Anab. p. X ed. Ox., ubi εὔνοοι C. pr. 2, 4, 16.

Idem Diodorus non dixit $\mathring{\eta}\iota\acute{\omega}\nu$, sed $\mathring{\eta}\acute{\omega}\nu$, non $\lambda\eta/\xi\varepsilon\sigma\vartheta\alpha\iota$, quod libri constanter etiam apud Atticos praebent, sed $\lambda\acute{\eta}\xi\varepsilon\sigma\vartheta\alpha\iota$, ut $\lambda\eta\sigma\imath\acute{\eta}\varsigma$. Neque $\pi\varrho\omega\iota$ 17, 37, 3, sed $\pi\varrho\acute{\omega}$; neque $\pi\varepsilon\varrho\imath\acute{\eta}\varepsilon\sigma\alpha\nu$ 1, 72, 2; $\mathring{\epsilon}\pi\acute{\eta}\varepsilon\sigma\alpha\nu$ 4, 12, 5; 13, 80, 3; $\mathring{\epsilon}\pi\acute{\eta}\varepsilon\sigma\alpha\nu$ 19, 68, 1 et alibi, sed — $\mathring{\eta}\sigma\alpha\nu$;

^{*)} τοῦνομα, τούμφανές, τοὐπίσω, τοῦμποοσθεν, κάκεὶ addit Kaelker p. 312.

neque πλέειν 15, 42, 3 aut ἔθεεν 16, 94, 3, sed πλεῖν et ἔθει.

Neque dubitandum quin semper contraxerit Diodorus augmentum ε cum praepositione προ coniunctum, quae crasis certe aliquoties est servata, ut in προύδωπε 11, 48, 8; 36, 3, 6; προύδωπαν 13, 66, 6; προυπαλεῖτο 18, 13, 1; 26, 3, 1; προυπαλοῦντο 13, 105, 1 (14, 64, 2); προύλεγε 13, 97, 5; προύλεγον 33, 24, ut προύλεγε in fragmento Demetrii Phalerei 31, 10, 1; προύπεμψε 19, 72, 6; προυπενύπωτο 31, 27, 2. Nam eadem utriusque formae alternatio est in libris Thucydidis aliorumque Atticorum, pariterque Polybii, Dionysii Halic., Dionum, quos omnes certum est una usos esse contracta. Nusquam vero apud Diodorum apparet προύχειν, ut aliquoties apud Dionysium.

Quemadmodum autem crasin et contractionem in multis diaeresi praetulit Diodorus, ita hiatui eli sionem eum anteposuisse haud pauca huius ostendunt exempla, etsi alterum non ita ut Polybius aliique fugit. Quo de genere quum multa videantur apud Diodorum non minus quam apud Polybium abolita, non mirum quod pauca tantum sunt relicta eiusmodi ut προεκαλέσατ' αὐτοὺς 19, 108, 3; κατελείπετ' αὐτοῖς 20, 93, 7; ἐδείκυυθ' όπο των έγχωρίων 17, 83, 1; συνετάξαθ' ήμέραν 20, 94, 4. Item απαντ' ἐπράττετο 14, 21, 2; τάλαντ' άργυρίου 17, 54, 2; τραύματ' είληφόσι 17, 103, 6; τὰ στόματ' έμφράττουσι 19, 94, 8; χρήματ' είσέφερον 20, 84, 4; προτιμήσαντ' αὐτὴν 20, 81, 3 et similia. saepius in numeralibus, ut δέχ' ήμερῶν 19, 37, 3; 20, 73, 3; δυδοήπουτ' έτη 1, 5, 1; πένθ' ήμερων 1, 13, 4; πένθ' ήμέρας 2, 25, 8; 13, 39, 2; 14, 21, 6; 19, 37, 5, quum πέντε ήμέρας sit 31, 11, 1; πέντε ήμέραις 36, 5, 1; πεντήκοντ' ἄνδρας 17, 76, 8; πεντήκονθ' ήμέρας

14, 31, 1; πεντήκονθ' εππέων 19, 55, 5; τετταράκονθ' ήμέραις 1, 85, 3; τριάκονθ' ήμέραις 17, 78, 4.*)

Ad formas vero verborum singulorum multis modis depravatas priusquam accedam, quaedam de declinatione et coniugatione vocabulorum sunt praemittenda. Nam utraque apud Diodorum non minus in multis est corrupta quam apud veteres.

Et in declinatione quidem librarii maxime peccarunt in accusativis quibusdam, antiquiores plerumque formas in novicias mutantes. Quamobrem ego accusativos in ν modo recte modo male terminatos in nonnullis certe ad eam revocavi formam quae una conveniret Diodoro. Scripsi enim Δήμητρα, quod omnes servant 14, 77, 5, alibi inter hoc et Δήμητραν**) variantes, in nonnullis est vel Δημήτρα et Δημήτρας. Quam formam quod ad Stephanum metro versus stabiliri dixi apud Pausan. 1, 37, 2: Σεμνήν Δήμητραν, ὅτε πρῶτον ὀπώρας καρπὸν ἔφηνεν, ei iam substituo

^{*)} De elisione etiam fusius egit Kaelker p. 314. — Ceterum hanc rem multas cautiones habere recte monuit Dindorf (edit. Teubn. IV. p. XV): 'Multa de hoc genere apud Diodorum depravata videri dixi, etsi pleraque intacta reliqui, cum vel antiquissimis in libris ea reperiatur scripturae inconstantia ut in Philodemi libellis ex papyris Herculanensibus editis eadem in pagina scribatur κάπι et καὶ ἐπί, κάν et καὶ ἄν, τὴν ὁμοιότητα ὑπάσχειν et τὴν ομοιότητ εἶναι, et multae appareant insolentiores elisiones, velut diphthongi αι, sed rursus πάντα et ἀλλὰ non elidantur ante vocalem, et alia solvantur quae alibi coniunguntur per crasin, ut nisi ipsi sibi in talibus non omnino constiterunt scriptores, certe antiquissimos iam librarios sibi non constitisse appareat.' — Accuratior his quoque in rebus est codex D, quo nisus elisiones saepissime (trecenties fere δ' pro δὲ) tacite restitui.

versum apud Oenomaum Eusebii Praep. 5 p. 231 D: Els πάτρην φυγάδας κατάγων Δήμητραν αμήσεις, quum in altero facillima sit correctio Δήμητο' δππότε. Et vicissim ubique Kov, quod est in omnibus 19, 68, 4, alibi Ko exhibentibus aut inter hoc et illud variantibus. ut solent librarii v in huiusmodi accusativis interdum neglegere, ut plerique in Kéw 4, 82, 1, nonnulli in ίλεων (D, Ἰόλαον ΙΙ) 4, 24, 4; Πηνέλεων 4, 67, 7; χουσόπερω D 4, 13, 1; Τύνδαρεω 4, 33, 5, sed ibidem Τυνδάρεων D. - Nominum vero in ης tertiae declinationis accusativos etsi excepto Εὐμένης, cuius accentus novicius Εὐμενής, de quo dixi ad Thes. Stephani, excluderet ν , fere in $\eta\nu$ terminant libri Diodori, haud pauca tamen alterius formae exempla in nonnullis certe sunt nominibus relicta, ut Διομήδη in omnibus praeter D 4, 15, 3; "Apn in uno C 5, 74, 4; Πολυγάρη 8, 5, 1-6; Δημοσθένη 12, 60, 1; Παμμένη 16, 34, 2; 'Artinéry 19, 17, 4, ut plerique 19, 12 et 13; Eevonelon 19, 16, 1; 'Aoistouéyn 28, 14; quibus accedunt servata in nonnullis Ερμοπράτη 13, 4, 1; Έχεκράτη 16, 26, 6; Δεωσθένη 17, 111, 3; 'Αριστοτέλη 19, 68, 3, et quae Gemistus praebet Λεωσθένη, Λαπράτη, Εὐθυπράτη, Λασθένη, ubi libri Diodori omnes -nv. Credo igitur his quantumvis non ita multis formae in η exemplis tamen alterius omnia non minus redargui quam apud Cassium Dionem dixi redargui vol. 5 p. X, et haud dubie etiam apud Chrysostomum. de quo dixi vol. 1 p. IX.

Accusativi adiectivorum in η_S in η purum desinentes etsi plerumque per η scripti sunt in libris, ut $\alpha \dot{\nu} \tau \sigma \rho \nu \dot{\eta}$ 3, 45, 7; $\epsilon \dot{\nu} \phi \nu \dot{\eta}$ 3, 67, 5; $\delta \iota \phi \nu \dot{\eta}$ (pro $\iota \delta \iota \sigma \rho \nu \dot{\eta}$) 2, 57, 5; 4, 77, 3 (ubi D $\delta \iota \phi \nu \dot{\eta} \nu$); $\sigma \nu \mu \phi \nu \dot{\eta}$ 1, 10, 7; 1, 30, 6; $\delta \pi \epsilon \rho \phi \nu \dot{\eta}$ 4, 22, 3; 4, 34, 2; 4, 72, 4, tamen

haec exempla redarguere videntur nonnulla in α, ut ἐνδεᾶ 10, 31, 1, quum ἐνδεῆ 1, 45, 2 et καταδεῆ sit 17, 91, 5, quae correxi, et εὐκλεᾶ 16, 7, 4. Nam perpetuo sic peccant librarii etiam apud Atticos, ut dixi ad Xen. Comment. 1, 6, 13, fuitque vel multo recentiorum unus et alter quem meliores libri hoc vitio liberarent, ut Pausan. 3, 7, 11; Procop. Pers. 2 p. 157 D, qui δνιᾶ.

Accusativos pluralis nominum in suc etsi libri modo in sig modo in sag terminant, interdum tamen etiam inter utramque formam variant, ut unus de optimis (i. e. A; sed item D) 3, 3, 6 βασιλέας pro βαoileic. In quibus quum etiam Atticorum libri saepe fallant, non indigna memoratu sunt verba Graevii ad Luciani Soloecistam c. 8, vol. 3, p. 575: "Nomina in suc apud medios inter Atticorum veterum et sophistarum aetatem, Polybium, Diodorum, Diogenem Laertium et eiusdem notae scriptores fere sic contractum habent in accusativo plurali: apud veteres Atticos, Aristophanem, Thucydidem, Xenophontem, Platonem, Lysiam, Demosthenem, Isocratem, Aristotelem, Theophrastum, et Xenophontis imitatorem Arrianum, tum apud sophistas Pausaniam, Heliodorum, Libanium, Aristidem, Lucianum, alios eius aetatis scriptores, Dionem, Appianum, Herodianum, et ex nostris Chrysostomum, Basilium, Gregorium Theologum, Synesium sine contractione fere in eag, quod et notavit P. Leopardus in Miscellaneis. Plutarchus et Iosephus modo εις modo εας dicunt, nisi illud quoque intempestivis emendatoribus debemus. Plethon certe Gemistus Plutarchi et Diodori verba transcribens pro lππεῖς accusativo semper *îππέας* habet. Plutarchus in Timol. c. 16: Οί Κορίνθιοι πέμπουσιν αὐτῷ δισχιλίους δπλίτας καὶ

1

διακοσίους Ιππεῖς, pro quo Plethon 1, 42: Κορίνθιοι Τιμολέοντι πέμπουσι δισχιλίους μὲν ὁπλίτας, Ιππέας δὲ διακοσίους. Diodorus 16, 39, 2: Θηβαῖοι δ' ἀπέστειλαν πεζοὺς μὲν τετρακισχιλίους, Ιππεῖς δὲ φ', Gemistus autem 2, 8: Θηβαῖοι δ' ἀπέστειλαν πεζοὺς μὲν τετρακισχιλίους, Ιππέας δὲ πεντακοσίους. Sic et alibi." Nempe 1, 8 Μαντινέας, ubi libri Diodori Μαντινεῖς, 2, 3 'Αμφισσέας, ubi libri Diodori 'Αμφισσεῖς, ut omnino Gemistus, etiam ubi suis utitur verbis, formam εας ponit, non εις, ut supra formam η, non ην, nominum in ης. His autem Graevius multa addit de utraque forma exempla partim Atticorum partim recentiorum, recte iudicans apud illos certe librariis deberi εις pro εας.*)

Ad coniugationem quod attinet, plurimum negotii librariis facessivit augmentum. Nam ut omittam explosum iam a Wesselingio ineptum προετέρουν et προετέρησα pro ἐπροτέρουν et ἐπροτέρησα, quod perraro servatum uno alteroque in libro, plerumque prius illud supponentibus: augmentum modo depravarunt, ut in ἀπεκατέστησα pro ἀποκατέστησα illato, et ἀπήλανον pro ἀπέλανον 13, 88, 6, παρηνόμηκα pro παρανενόμηκα, et vicissim in ἡβουλόμην ἡβουλήθην ἡδυνάμην ἡδυνήθην ἡμελλον, quae alibi, sed multo rarius, per ε scribuntur, ut solet in his etiam apud Atticos variari, sed nemo credet scriptores ipsos ita lusisse, modo omiserunt, ut aliquoties in δρᾶν, cuius etiam perfectum semper scriptum per έω pro έο, et ἀθεῖν, et saepissime in

^{*)} In declinatione comparativorum quam regulam Diodorus secutus sit, ex nostris codicibus frustra quaeres: 4, 78, 1 πλείω χρόνον est in omnibus, 4, 79, 2 πλείονα χρόνον in optimis CD; 2, 50, 2 πλείονας και μείζους, 3, 44, 3 πλείους, 3, 48, 2 μείζουας etc. — Iuvat hic etiam adnotare comparativos et superlativos haud raro commutari.

verbis ab ευ incipientibus, ut vix semel iterumque sint servatae formae quibus constanter usum esse Diodorum, quum illae vix fallant, dubitari non potest, ut ηὐλαβήθη 13, 87, 2; ηὐρέθησαν 13, 90, 4; ηδρισκε 3, 37, 4; 16, 76, 3; 30, 9, 2; ηὐτυχήσαμεν 13, 22, 8, sed ibidem εὐγνωμόνησαν; ηὐχαρίστουν 14, 29, 4; 14, 74, 3; ηὔχουτο 14, 9, 7; 20, 16, 6; προσηύχουτο 13, 16, 7; et in εὐεργέτουν plerumque per ε, raro per η in secunda scripto; 5, 45, 4 in γεωργηκέναι et 12, 45, 4 in δευδροκοπημένης, omissa reduplicatione,*) quod correxeram iam in editione priori, cui addendum πεπειθαρχηπόσι, quod pro πειθαρχοῦσι vel πειθαρχηπόσι restitui 18, 63, 2.

Plusquamperfecti saepissime partim augmentum omissum partim tertia pluralis per ει scribitur pro ε, quod raro servatum in libris, ut 11, 4, 6; 11, 53, 1; 11, 65, 1; 17, 85, 1; 33, 28, 4, ego ubique restitui. Librorum enim in hac forma fidem vel Demosthenis coarguunt codices, qui omnes in παφεσκευάκεισαν consentiunt p. 305, 21.

Futurum verborum in ιζω**) etsi satis constanter contrahitur, tamen 13, 21, 3 est ἀγωνισομένους, quod redarguitur forma διαγωνιεῖσθαι 13, 105, 3; 14, 103, 6; 17, 30, 2; 19, 29, 1; 19, 93, 6; ἀγωνιούμεθα 14, 25, 4; διαγωνιοῦνται 15, 65, 4; ut Dionysio A. R. 3, 18 ἀγωνισομένους illatum pro eo quod 3, 17 et aliis multis locis habet ἀγωνιουμένους. Pariterque χαρίσομαι 37, 18 pro χαριοῦμαι, quod est 13, 25, 4.

^{*)} at recte yeyewqynéval D, et dedevdqononquévης P(atmensis).

^{**)} Liceat hic afferre formam codicum στραγγαληθείς (pro στραγγαλισθείς) 1, 68, 5; tum προιστορισμένοις (pro προιστορημένοις) 3, 1, 3 et ἐπισκοτίσειν (pro ἐπισκοτήσειν) 1, 76, 1, quae sunt in D.

Ετ πορίσεσθαι 38, 19, nisi hoc est pro πορίζεσθαι. Sic 19, 50, 2 ἀπελπίσειν unus pro ἀπελπιεῖν. Formam ἀποπλευσεῖσθαι 19, 58, 6, etiam in libris nonnullis recte scriptam ἀποπλεύσεσθαι, redarguit συμπλεύσεσθαι 16, 66, 4. Suspectum παραπλεύσων 13, 54, 5.

Eiusdem futuri forma passiva pro media supposita in verbis quibusdam satis superque probat etiam Diodoro illud fuisse illatum vitiorum genus quod antiquioribus omnibus saepissime intulerunt librarii. Quis enim dubitet, cui 4, 84, 4 ex libris optimis restitui στερήσεσθαι pro στερηθήσεσθαι της δράσεως, eidem me 4. 23. 2 recte exemisse στερηθήσεται της άθανασίας. et 12, 12, 5 αποστερηθήσεσθαι των καλλίστων έπιτηδευμάτων?*) Ac ne Dioni Cassio quidem 41, 7, 5 στερη-Pήσεσθαι puto tribuendum, cui alia nonnulla de genere hoc quae ipse redarguit exemisse me dixi vol. 5 p. XI, quibus addendum προθυμηθήσεσθε 50, 28, 5, etiam apud Platonem in Phaedone interdum illatum pro legitimo προθυμήσομαι, sed nihilo verius quam ἐνθυμη-Θήσομαι apud Arrianum Epict. 1, 3, 1, cui etiam δεηθησόμεθα illatum 1, 17, 3 pro δεησόμεθα, et Hierocli Photii Bibl. cod. 251 p. 466, 34 προνοηθησόμεθα pro eo quod in altero est codice προνοησόμεθα. Diodoro vero etiam alia huiusmodi vitia sunt eximenda, qui 2, 18, 2 τον Ίνδον πειραθήσεσθαι της περί αὐτην άρετης et 12, 1, 2 της δμοίας τύχης πειραθήσεσθαι haud dubie scripserat, quod Pausanias 4, 25, 4 πολιοφαίας πειράσεσθαι μακροτέρας, etsi alterum est apud Iosephum Ant. J. 10, 7, 6 οὐδενὸς κακοῦ πειραθήσεσθαι, quod repetit Zonaras vol. 1 p. 115 B, sed ut illius quoque libros fallere putem. Et 3, 6, 2 λόγον οὐκ ἔγουσα

^{*) 13, 56, 2} πολιοφηήσεσθαι scribendum est ex codice: Dindorf edit. Teubn. IV p. XVI.

τον εναντιωθησόμενον, quod scripsi εναντιωσόμενον, ut 19, 5, 4 μηδεν εναντιωθήσεσθαι τη δημοκρατία reposui εναντιώσεσθαι, abolito vulgari vitio,*) de quo

^{*)} nec quisquam hoc recte factum dubitabit, nisi qui etiam Dionysium A. R. 1, 59, vol. 1, p. 151, 11, ubi Vaticanus έναντιωθησομένου mutat in έναντιωσομένου, et 6, 62, vol. 2, p. 1181, 8, ubi έναντιωθήσεσθε in έναντιώσεσθε· 8 23. vol. 1. p. 481. 4. ubi omnes έναντιώσεται, ut 3. 72. p. 595, 2; 4, 10, vol. 2, p. 661, 13; 6, 38, p. 1127, 10; 48, p. 1148, 12; 65, p. 1189, 3; 69, p. 1197, 1; 75, p. 1211, 13; 85, p. 1286, 16 (ubi Vat. ἐναντιωθησόμεθα); 7, 50, vol. 3, p. 1424, 16; 8, 31, p. 1574, 9, sic, sed nihilominus 4, 51, vol. 2, p. 766, 13, semel scripsisse putet ἐναντιωθήσεται, quod hic est in ipso Vaticano, ut apud Galenum vol. 1, p. 220, 6 Lips. Quae sufficient, opinor, ad librorum Diodori consensum in hac forma non minus elevandum quam in aliis, ubi modo variant modo consentiunt, etsi idem illud έναντιωθήσεσθαι est in epistola Antiochi regis ex lapide edita Archives des missions scientifiques et littéraires, deux. . sér. t. 3, liv. 3, 1867, pl. 3, v. 14: Τον δε έναντιωθησόμενόν τισι τῶν προγεγραμμένων ἔνοχον εἶναι ἀσεβεία, quod utrum recte habeat an fallat ut quod continuo sequitur: 'Αναγραφηναί τε και τὰ ἀντίγραφα ἐν στήλη λιθίνη pro δε και in medio relinguo. Sunt enim huiusmodi quos dixeris Macedonismi multo antiquieris saepe originis quam ut ab librariis codicum superstitum possint dici profecti, quantumvis scriptoribus meliorem sequentibus dialectum non sint tribuendi, ut quod ego neque Polybio neque Diodoro, cui semel in Exc. Vat. p. 39 (10, 32, 1) est illatum, ut Aristoteli et Straboni, quorum ipsae codicum varietates fraudem redarguunt, verbum σιταργέω et substantivum σιταρχία pro iisdem per κ scriptis, ut πανδοχεῖον et πανδοχεύς apud Polybium partim per κ partim per χ scripta ipse exhibet Vaticanus, eadem forma σιταρχία bis est in papyro Ptolemaeo et Cleopatrae regibus Aegypti oblata in Maii Class. Auct. vol. 5, p. 356, 14; 358, 28, sed in eadem 356, 11 et 12, activum καταγαρίσαι et έπιγαρίσαντος, quod ex Byzantinis tantum scriptoribus cognitum, et in alia p. 603 ult. έλαμβάνοσαν, et 604, 1, άντιληψαι (et vol. 4,

Dionysio, Dioni Cassio, aliisque illato dixi ad Stephanum. Neque quod 11, 18, 2 est: Οὖτοι γὰο ἐδόπουν καὶ φιλοτιμηθήσεσθαι, scripserat Diodorus, sed φιλοτιμήσεσθαι, et Plato, Demosthenes et alii omnes, quo ipso etiam τιμηθήσεσθαι 15, 74, 1; 16, 75, 4, quamvis passiva significatione positum suspectum redditur, pariter atque 20, 3, 3; 27, 18, 3 ἡττηθήσεσθαι et ἡττήθησόμενον. Nam in utroque verbo sic peccare solent librarii, ut de priori multis ostendi exemplis ad Stephanum, de altero, etiamsi dixit Euripides, Lysias, quem p. 161, 3 ἡττηθήσονται τῶν κακῶν, sed p. 180,

p. 445, 12 $\alpha \gamma \alpha \gamma \tilde{\eta} \sigma \alpha \iota$), ut quod ib. p. 354, 35 et 858, 32 est διδώησαν et δοίησαν neque Polybio neque Diodoro hanc optativi formam possit vindicare, quam ego non solum illis exemi praef. ad Polyb. vol. 1, p. LIII et p. XII, aut Atticis, ut Xenophonti, de quo dixi ad Comment. 1, 4, 19, p. 44 ed. Oxon., aliisque de quibus ad Stephanum v. Aφίημι p. 2662, B, sed ne Homero quidem vindicatam putabo, donec certiori confirmatam videro exemplo quam quod unum nunc est apud illum Il. P, 733: 'All' ότε δή δ' Αΐαντε μεταστρεφθέντε κατ' αύτοὺς σταίησαν, τῶν δὲ τράπετο χρώς. Nam facilis est correctio σταῖεν, τῶν δ' αὖτε τράπετο χρώς. nec magis codicum consensus multis antiquitus vitiis inquinatorum tueri poterit quod non sit Homericae aetatis quam prorsus barbarum ξυμβλήσεαι pro ξυμβλήεαι in omnes illatum, quod correxi ad Stephanum v. Βάλλω p. 90, D. Cum illo autem Antiochino, sed nihilominus non Diodoreo έναντιωθήσομαι, conferre licet quam ut Macedonicam, non Diodoream notavi, terminationem imperativi wour pro wr. saepissime etiam Atticis illatam, ut dixi praef, ad Xenophontis Hist. Gr. ed. Lips. tertiam p. XVIII. sed ut quae certissima eius videri possint exempla, eadem vel maxime fallant, ut Euripidis Ion. 1131: Θύσας δε γενέταις θεοίσιν. ην μακρόν χρόνον μένω, παρούσι δαίτες έστωσαν φίλοις, ubi nuper restitui quod etiam sententia poscit, δαίτας έστία wilous: Dindorf V p. XI.

19 ὧν ύμεῖς ἡττήσεσθε, et non priori quoque loco scripsisse ήττήσονται nemo credet. Nihilo ώφεληθήσεσθαι 19, 7, 1 et, ut opinor, καταφρονηθήσομαι 12. 4. 2. quod etsi est apud Isocratem et Lucianum. tamen καταφρονήσομαι est apud Platonem, ut certe Isocrati haec forms sit restituends. Nam incredibilis apud omnes cernitur scriptores librariorum in his formis in alteras mutandis incuria, ut apud Diodorum 13, 92, 2 vel περιαιρεθήσεσθαι illatum sit pro περιαιρήσεσθαι. Vicissim 14, 117, 5 male nonnulli έπιμνησόμεθα pro ἐπιμνησθησόμεθα, quae una usitata in prosa forma huius futuri, ut apud Pausaniam 5, 25, 1 έπιμνησόμεθα και τούτων mutandum putem in έπιμνησθησόμεθα, quod est 8, 9, 7; 8, 15, 4, ut μνησθήσομαι 6, 1, 2, et fortasse ne Eunapio quidem Erc. p. 65, 19 ed. Nieb., ἐπιμνήσεται πάλιν τῶν συντεθειμένων, relinquendum. Inter utramque formam variant libri Demosthenis p. 432, 7, Polybii 5, 33, 3, ubi optimi μεμνήσομαι, ut non dubitem Herodoto 1, 5, 177 pro έπιμνήσομαι restituere, quod 2, 3 habet, ἐπιμνησθήσομαι. Nam etiam 1, 51, ubi libri ἐπιμνήσομαι, Photius Bibl. cod. 190, p. 150, 9 ἐπιμνησθήσομαι.

Optativorum forma tertiae pluralis in αιεν pro ειαν etsi apparet aliquoties in libris, ut τηρήσαιεν 2, 4, 4; προστάξαιεν 8, 3^a, 2, tamen nihilo verior est apud Diodorum quam apud Atticos, quibus saepe est illata. Nam et multo plura sunt formae in ειαν exempla, et ipsa librorum inter utramque variantium 20, 4, 4 fides vacillat. Eadem ratio videtur formarum illarum in ειημεν et ειησαν, quae sunt 8, 15, 1, ubi βουληθείημεν, quum talia etiam recentioribus illata arguant librorum in loco Attici apud Eusebium Praep. 15, p. 802, A, varietates διαπριθείμεν praebentium pro διαπριθείημεν,

et 3, 36, 1, ubi ὁποληφθείησαν, 8, 25, 4, ubi εἴησαν. Nam ἀξιοίμεν est 10, 21, 2; κληθεῖεν 13, 21, 7; καταπολεμηθεῖεν 14, 39, 3; εἶεν 14, 21, 3.

Secunda singularis indicativi praesentis et futuri medii vel passivi etsi constanter scribitur η , nihilominus Diodoro haud dubie restituendum est $\varepsilon\iota$.

Perfectis, interdum etiam aoristis, male interpositum σ, ut non tantum constanter fere in πέπλεισμαι, semel sine σ scripto in nonnullis 19, 61, 6, et in uno 14, 66, 4, et πέχρισμαι 4, 38, 2; 17, 103, 4,*) sed, ut videtur, etiam in ἀλήλεσμαι 3, 14, 1, etsi hoc est etiam apud Agatharchidem Photii cod. 250, p. 448, 3, et περιέζωσμαι 1, 72, 2; 5, 29, 2; παρεζωσμένος fr. Escor. p. 26 ed. Müller., nisi haec quidem veteribus fuerint peculiaria, etsi περίζωμα est 3, 8, 5, Diodoro autem πέρχισμαι relinquendum, ut 2, 9, 2 χρίσμα, quod mihi et ipsum scribendum videtur χρῖμα, ut περίζωμα. Sed ἐλασθεισῶν 20, 51, 3 redarguit ἐξελαθέντες, in deterioribus servatum 4, 67, 1, in plerisque 11, 23, 3.

Imperativi utramque formam ita ut 13, 29, 5 et 6 fit coniunctam, ubi praecesserat δπομενόντων et έχόντων, et sequitur παραιτείσθων — παταμεμφέσθωσαν — έπικαλείσθωσαν, quum etiam libri Xenophontis, Thucydidis, Platonis saepe sic inter se coniunctam exhibeant, nemo dubitet Diodoro librarios affinxisse, ut tollenda sit altera etiam 18, 56, 5 et 6, ubi παταδεχέσθωσαν et παραγενέσθωσαν.

Praeter haec in formis vitiosa et ab librariis ad suam consuetudinem detorta multa sunt vocabula modo recte modo secus scripta, de quibus ut compendifacerem operam ad locos singulos singulatim dicendi, memoratu

^{*) 4, 54, 5} κέχοημαι manu prima D.

digniora ordine hic coniunctim recensenda et sub uno conspectu ponenda duxi.

"Αμμος quum 1, 32, 4 in optimo sit libro (i. e. D) conservatum, qui δφ' εμμου, et in plerisque 17, 50, 1, eundem ubique spiritum restitui, de quo dixi ad Thes. Stephani, restituendum haud dubie etiam in nomine "Αμμων.

"Av delevi, ubi cum futuri absurde coniungebatur participio: 1, 53, 8 διδάξαι τον πατέρα δαδίως αν έσομένην την στρατείαν, nisi praestat γενησομένην. Item, ubi cum infinitivo futuri: 1, 76, 3 οθτω γὰς ἄν μάλιστα μήτε τούς εύφυεῖς τῶν βραδυτέρων πλεονεκτήσειν 18, 55, 3 οθτω γάρ ἂν μάλιστα τὸν μὲν Κάσσανδρον ταπεινώσειν, έαυτοῖς δὲ μεγάλην δόξαν .. περιποιήσειν 20, 3, 3 πάντων διειληφότων μηδ αν έγγειοήσειν αὐτὸν τοῖς Καργηδονίοις ἀντιταχθηναι, ut Polybio ad Thes. Stephani p. 294 A, et Dioni Chrys. saepius eximendum dixi praef. p. XII. Nihilo meliora sunt exempla cum futuro coniuncti apud Dionysium. Eadem vero particula deesse videtur 1, 40, 3: Εὶ μὲν οὖν δ Νείλος ανέβαινε, δήλον ύπηργεν, έπει δέ, ubi δήλον αν δπῆργεν Hertleinius in progr. Werthem. a. 1865, p. 5. Sic εl — αν — ἐπεὶ δὲ est 13, 20, 5; 15, 79, 2. Atque etiam 13, 1, 1, ubi item $\varepsilon l - \bar{\eta} \nu - \bar{\varepsilon} \pi \varepsilon l \delta \bar{\varepsilon}$, scribendum videtur σχεδον αν ήν, et 1,39,10 post εί $\mu \hat{\epsilon} \nu - \hat{\alpha} \nu$ quod sequitur $\hat{\epsilon} l$ $\delta \hat{\epsilon} - \hat{\alpha} \delta \hat{\nu} \nu \alpha \tau o \nu$, item αν ήν, et 10, 7, 2, ἀπεῖπον αν. Simile quidem καθημον ην 1, 38, 11, ubi item sequitur ἐπεὶ δὲ, et apud Polybium 1, 1, 1 $\epsilon l \mu \dot{\epsilon} \nu - \dot{\alpha} \nu \alpha \gamma \kappa \alpha \tilde{l} \nu$, sequente

Αλλοεθνέσιν pro άλλοις έθνεσιν 2, 48, 2 et 17, 82, 2 restituit Dindorf (Neue Jahrb. 1869 p. 472); cf. 1, 66, 9; 1, 67, 9; 1, 74, 1; 2, 38, 1; 2, 39, 4; 2, 48, 3; 2, 55, 3; 3, 18, 5; 11, 71, 4; 25, 2, 1; 29, 19; 40, 3, 2.

item ênel δέ: sed utroque loco tanquam nihilo certiori, ut de Polybiano dixi praefatione vol. 1, p. XLVII, illos non magis quam hos illis defendi facile intellegitur. Duplex αν e libro optimo D restitui 2, 40, 4, ut in omnibus est 13, 20, 5.

'Aνοίγω etsi semel apparet cum augmento ab Atticistis improbato ἐξήνοιγεν 1, 33, 11, tamen quum ceteris locis omnibus sit ἀνεφ —, dubium utrum libri fallant an ipse lapsus sit Diodorus, ut Pausanias 2, 35, 7 ἡνοίχθησαν, 4, 26, 8 ἥνοιγε dicens, etsi ἀνεφγμένων dixit 4, 5, 9, nisi quis putet etiam apud hunc fallere libros, qui tamen non, ut in N. T., variant inter utramque formam, quarum alteram illam per η et or grammatici quidem ut prorsus barbaram reiciunt, sed praebent etiam libri Xenophontis, de quibus dixi praef. ad Hist. Gr. ed. Lips. tertiam p. XX.

"Aνοπλος etsi nonnisi 20, 110, 1 uno in libro scriptum ἄσπλος, tamen id ipsum constanter etiam Diodoro esse restituendum vix dubitabit qui contulerit quae de utraque forma dixi ad Stephanum, et ἀσλητος pro ἀνολητος 3, 38, 1 et 2 bis restitutum ex libris, ut est in plerisque 4, 17, 4. Quare ἄσπλος scripsi 14, 115, 2; 14, 116, 2; 16, 10, 3; 17, 8, 5; 17, 42, 2; 17, 64, 1; 17, 84, 6; 18, 9, 5; 20, 11, 2; 20, 66, 3.

'Αντιπέρας pro ἀντιπέραν quum optimi praebeant 5, 23, 5, idem restitui 2, 47, 1; 3, 38, 4; 3, 39, 3; 3, 42, 1; 5, 60, 1; 5, 82, 1; 5, 83, 2; 13, 65, 4; 13, 79, 6, ut faciendum dixeram ad Thes. Stephani.

'Ανωτάτω etsi ex optimis restituendum fuit 2, 10, 3 pro ή δ' ἀνωτάτη σῦριγξ, non sequitur tamen ex uno Gemisto ibidem την ἀνωτάτω pro την ἀνωτάτην

αναίδην pro ανέδην 2, 23, 2; 2, 59, 1; 16, 37, 2; 87, 3, 3.

έπιφάνειαν et ex eodem, qui etiam 2, 13, 2 solus τὸ κατωτάτω μέρος pro κατώτατον, et libro uno 2, 10, 6 τῆς ἀνωτάτω ἐπιφανείας pro τῆς ἀνωτάτης esse recipienda, quippe hiatus evitandi causa consulto a Diodoro, ut videtur, non posita.

Αξιοχρέους οὔσας 11, 34, 3 et ἡγεμόνας ἀξιοχρέους 14, 77, 6, videtur scribendum ἀξιόχρεως, quod habet vel Pausanias 7, 6, 9 ὡς μηδὲ σώζειν τὰ οἰπεῖα ἀξιόχρεως εἶναι, etsi ἀξιόχρεα est 8, 31, 9, ubi nonnulli ω pro 0, quod ad α potius referendum, ut singulari certe libri fere semper ἀξιόχρεως. Plurali tamen etiam κατάχρεοι est 32, 26, 3, ut apud Polybium quoque, quamvis accusativo ἀξιόχρεως dicentem, horum compositorum etiam formae in οι apparent. In quibus tamen etiam libri variant inter formas ω et alteras, ut Plutarchi Timol. c. 11, nonnulli διάπλεω pro διάπλεαι. Dixi de his vitiis ad Thes. Stephani p. 1097, A.

'Απαράσκευος tantum dixisse Diodorum, non etiam ἀπαρασκεύαστος, quod est in omnibus 14, 47, 3 et in uno 12, 69, 4, probat ceterorum locorum omnium in altera forma consensus 2, 26, 5; 2, 29, 5; 3, 65, 3; 13, 36, 4; 16, 84, 2; 17, 86, 5; 18, 51, 2; 29, 3; 31, 42, eademque formam alteram apud Atticos inferendi librariorum consuetudo, de qua dixi ad Stephanum.

In formis 'Απόλλω et 'Απόλλωνα, sive absit articulus sive adsit, etsi libri ita ludunt ut nihil in iis sit praesidii (cf. 3, 59), haud dubie tamen 'Απόλλω tantum dixerat Diodorus, etsi non dixit Ποσειδώ, sed, in quo libri perpetuo consentiunt, Ποσειδώνα.

"Απλατος cum recte sit 2, 49, 4 in omnibus, ἄπλατος est in libris secundae classis 3, 19, 5; 3, 40, 4; 3, 50, 4; 3, 70, 4; 4, 13, 3; 4, 21, 5.

'Απόρροια 2, 49, 4 et 3, 46, 5 ne Diodorus quidem scripsisse videtur, sed, quod Phrynichus, cuius de praecepto dixi praef. ad Xenophontis Hist. Gr. p. XIX ed. tertiae, σεμνότερον iudicat, ἀπορροάς, ut omnes 2, 8, 2, quum ênooàs 11, 25, 3 in nonnullis item scriptum sit expolas, et plerisque Strabonis 15 p. 702, ubi pro ἀπορροιῶν optimus Vaticanus ἀπορροῶν. Non melioris fidei videtur ἐπίρροια 2,2,1, ubi εύροια potius desiderari vidit Herwerdenus, et 5, 25, 3, ut Polybio 2, 32, 2 συρροάς restituendum pro ovopolac, quum huius quoque vocabuli forma ¿πιρροή utantur veteres, ut fallere putem exemplum Theophrasti ad Thes. Stephani citatum. Ita περιπνοίαις pro περιπνοαίς illatum plerisque Diodori 3, 19, 4, omnibus in avanvoais convenientibus 2, 12, 2, et πνοιάς vel optimo Polybii 1, 56, 4, et plerisque Strabonis 16 p. 769, et δόας ex optimo D restitui pro δοιάς 4, 35, 4, et γροιά pro γρόα illatum 17, 75, 3, contra constantem Diodori consuetudinem, 3, 47, 8 et 9; 3, 50, 2; 4, 22, 1, quod etiam aliis eximendum, ut Straboni 16 p. 779, qui χοόα habet 17 p. 809, 823, tamquam prorsus alienum a prosa, ut vel γρωία Diodori unus (G) pro χρόα 2, 14, 4. Pro πτοίας 20, 69, 1, una ed. Basil. πτοῆς, quod videatur esse πτοήσεως, quod est 20, 66, 4.

"Απωθεν pro αποθεν restitui 2, 4, 2; 3, 15, 3;

Acteos omnes pro acteos 1, 28, 4.

Aυξω omnibus locis restitui, ut est in omnibus libris 1, 11, 5; 1, 35, 2; 1, 36, 2 et 7; 1, 50, 6; 2, 45, 2; 3, 58, 2; 11, 46, 1; 11, 61, 5; 11, 79, 2; 12, 77, 3 etc. — αυξάνω 4, 79, 7; 4, 73, 5 II; 2, 1, 9 D; 4, 11, 1 D.

Avrov saepissime pro $\alpha\dot{v}rov$ scriptum est (in D spiritu saepe neglecto), veluti 1, 20, 2; 2, 10, 3; 2, 19, 9; 3, 59, 5; 3, 71, 8; 4, 18, 4; 4, 37, 4.

4, 24, 2 (ἄπωθε D); 12, 10, 6 (ἄπωθεν P); 13, 59, 6 (ἄπωθε P); 13, 85, 1 (ἄπωθε P); 20, 6, 1; 20, 16, 6, servatum in ed. Basil. 20, 6, 1, et in eadem et libro uno 20, 16, 6, et in fr. Escorialensi p. 21 ed. Müller. Saepe sic peccatum apud omnes, ut vel ἀποτέρω inferatur, quibus de vitiis dixi ad Thes. Stephani.

"Aoης etsi 2, 46, 5; 30, 15; 37, 30, 2 tantum "Aoεος, ceteris locis constanter in libris flectitur "Αοεως, illi nihilominus perinde fallunt ut libri Dionysii, Pausaniae, cuius pauci tantum 8, 32, 3; 8, 37, 12; 9, 36, 1, 3; 9, 37, 7 "Αοεος, et aliorum, ut dixi ad Thes. Stephani p. 1933, A.

'Αρμόττω tantum, non etiam ἀρμόζω, dixisse Diodorum multa persuadent prioris formae exempla, ut libris eius alteram interdum inferentibus nihilo plus tribuendum sit quam Xenophontis; cf. Σφάττω.

"Αχοι semper, non ἄχοις, esse scribendum dicetur in μέχοι.

Bότους. De accusativo pluralis βότους, non βότουας, v. Ίχθῦς.

Bόες qui dixit 3, 31, 2, mirum si αl βοῦς dixerit 4, 23, 2; 4, 24, 2; quod facile potuit ex praecedentibus accusativis inferri, ut apud Pausan. 4, 4, 5 ἐγένοντο βοῦς, ex accus. 6, ἀποδόμενος βοῦς et βοῦς ἄγεσθαι, pariterque 4, 36, 5 ex praecedentibus accusativis, etsi 5, 1, 9 iterum est βοῦς, quamvis nullus sit accus. in proximis. Bοῦς accus. apud Diodorum 3, 37, 9; 3, 64, 1; 4, 22, 6; 4, 23, 2 etc. Itaque sustuli quod Xen. Cyr. 4, 1, 9 vel optimi inferunt βοῦς, ut apud eundem Anab. 3, 5, 9 vicissim βόας deteriores inferunt pro βοῦς. Nam eadem librorum

Βύβλος et βυβλίον frequenter in D.

in his formis fides quae in formis $\nu\alpha\delta\varsigma$ et $\nu\tilde{\eta}\varepsilon\varsigma$, ut ne Dionysio quidem A. R. 1, 39, p. 98, 12 relinquendum putem $\beta\delta\alpha\varsigma$ post $\beta\sigma\delta\varsigma$ ib. 8 illatum, etsi redit p. 100, 4, 10.

Βοεικός pro βοϊκός Diodoro quoque 2, 11, 5, ut ibidem δρεικός pro δρικός, et 17, 69, 8 restitui, ut aliis omnibus est restituendum quod metrum poscit apud poetas.

Γαμήσαντα 2, 39, 2, et γαμήσας 18, 25, 3 et Exc. Vat. 33, 7, 6 non scripsisse qui ceteris locis omnibus multo pluribus scripsit ξγημα, non dubitabit qui contulerit quae hoc de vitio dixi praef. ad Dionem Chrys. p. IX.

Γίγνομαι et γιγνώσκω etsi vix semel iterumque praebent meliores libri, ut 1, 52, 6; 1, 66, 3; 1, 83, 4; 5, 56, 1; 17, 7, 5; 17, 58, 3, minime tamen negem constanter esse restituenda, quum non minus ludere soleant apud Atticos. Nulla enim ratio est cur Diodoro aut Dionysio Halic., apud quem et ipsum obtinet forma γιν—, non tribuatur qua non solum alii eiusdem aetatis usi sunt scriptores, ut Nicolaus Damascenus, de quo dixit Federus p. 222, sed multi etiam multo recentiores, ut uterque Dio.

Δεικνύντων 8, 9, 2; 17, 37, 5, ubi praecedit διανευόντων, scribendum esse δεικνύντων, et 19, 26, 9 δεικνύντες pro δεικνύοντες, alterius formae probant exempla 1, 75, 3; 4, 6, 4; 5, 46, 3; 16, 92, 5, et καταχωννύντες 2, 59, 8, et μιγνύντες 5, 17, 2; ἀπολλύντες 10, 9, 3; ἀναζευγνύντος 14, 20, 4; σβεννύντες 14, 90, 6; περριρηγνύντες 17, 35, 7; ἀπορρηγνύσα 5, 27, 1. Cui ab eclogario suppositum δεικνυόντων non mirabitur qui ibidem viderit 9, 6 ἀντεισήξαν, et ἀφείλαντο 9, 12, 1, εΐλαντο 10, 19, 3, ἐπανείλαντο 31.

20*), ut ἀνείλαντο apud Photium 36, 4, 4. Nam etsi indicativi non solum praesens in νω saepius est apud Diodorum, et imperfecti forma tertiae singularis in ν pro νε nusquam apparet nisi apud Photium 31, 19, 8, ubi ἐδείκνυ, participii**) tamen forma illa non magis usus est quam verbi φύω formis ἀναφυῆναι et ἀναφυέντων 1, 7, 4; 3, 62, 10, de quibus saepe sic illatis dixi ad Thes. Stephani p. 622, C. Nam etiam Pausaniae iisdem abstinenti ἀναφυῆναι affinxit libri unius librarius 2, 31, 8.

Διόσκοςοι quamvis semel tantum iterumque, et ne ab optimo quidem libro, servatum Diodoro constanter esse restituendum non dubitabit qui idem vel apud Pausaniam, sed semel tantum iterumve, in nonnullis certe servatum viderit***). Et sic Διοσκοςίδης 19, 62, 7 et 9; 19, 68, 4 tantum non omnes, etsi consentiunt in Διοσκουριάς 13, 3, 4, de quo ubique per ου scripto v. Thes. Stephani.

Διώρυχος pro διώρυγος quum D praebuerit 1, 33, 12 et A 1, 57, 2, sine libris restitui 1, 57, 3; 1, 52, 2, ubi duo optimi (AB) διώρυγμα; 1, 63, 1; 1, 65, 4; 2, 9, 2; 4, 11, 4; 4, 18, 6; 4, 35, 4; 18, 33, 2; 18, 73, 3; 19, 13, 4; 20, 94, 5. Nam etiam apud Polybium sic peccant libri deteriores et Suidas, quum γ

^{*)} at ἀφείλατο in D 2, 28, 5; 4, 31, 7; 4, 34, 4.

^{**)} at ἀποδεικνύων 2, 21, 4. — Sagaciter animadvertit Kaelker (p. 309): Verba in -μι ante vocales infinitivum exeuntem habent in -ειν, ante consonantes in -ναι: 4, 52, 5 δεικνύειν ώς, contra 16, 23, 5 δεικνύναι κατὰ τὸ δυνατόν. cf. 14, 90, 5; 19, 37, 4; 14, 25, 8.

^{***)} novçovs omnes 4, 77, 4; classis secunda 4, 61, 3.

Δένδρη 1, 7, 7; 3, 46, 3 D; 4, 25, 2 D; 3, 68, 5 C; 3, 24, 2 CD.

servet Vaticanus, ut Strabonis 15, p. 723 optimus videtur servare Vaticanus, et cum omnibus 16, p. 737, sed vicissim deteriores tantum 16, p. 740 servant χ , et ne hi quidem 5, p. 244, 245; 17, p. 788, 795, 804, 805, 809, 810, 811, etsi Strabonem non est credibile deteriori usum esse forma quam Plutarchum, cuius libri non minus quam Dionis Cassii consentiunt in χ , nisi quod Fab. c. 1 vel διωρυγαί plerique pro διώρυχες, quod est in duobus, in uno διώρυγες, quum ipsi Xenophonti Anab. 1, 7, 15 unus inferat γ , quod credo ne Pausaniae quidem 3, 1, 1 relinquendum, quum librorum fidem prorsus nullam esse in hac forma ostendant etiam codices Zonarae, qui διώρυγος Ann. vol. 1, p. 298 D, ubi διώρυχος Iosephus B. J. 6, 1, 7, qui sic etiam A. J. 1, 9, 1, sed διώρυχι p. 352 A.

Δυοπαίδεπα pro δώδεπα in libros nonnullos illatum*)
13, 42, 5; 15, 89, 3; 16, 36, 3, Photio relinquendum
36, 8, 2.

Δυοῖν an δυεῖν dixerit Diodorus etsi dubium videri possit, libris modo hoc modo illud praebentibus vel omnibus vel nonnullis, ego utrumque eum dixisse non credens praetuli δυοῖν, quod est in omnibus 3, 74, 4; 13, 19, 6; 13, 20, 1; 13, 34, 3. Etsi fieri potest ut una ei potius forma δυεῖν sit restituenda.**)

Elm verbi tertiae pl. imperfecti forma $\eta s \sigma \alpha \nu$ etsi semper est in libris, tamen ne Diodoro quidem relinquendam duxi, pariterque eximendam Polybio et Dionysio, ut vel Dioni utrique eximendam dixi ad illos,

^{*)} ortum ex numerorum compendiis, sicuti saepius δεκαπέντε atque in D σαράκοντα pro τεσσαράκοντα 1, 45, 4; 2, 8, 5; 2, 9, 5 et 7.

^{**)} cf. Zarncke, Lit. Zentralbl. 1867 p. 1020, ubi haec iure refelluntur.

quum sit etiam multo recentioribus ex libris restituta, in libris autem saepe vel pro $\tilde{\eta}\sigma\alpha\nu$ illata omninoque nusquam fere servata nisi ubi pro $\tilde{\eta}\sigma\alpha\nu$ habuerunt librarii; cf. p. XXXI.

Els etsi constanter [at ℓ_S 3, 13, 2] dicit Diodorus, $\ell_S \omega \vartheta \epsilon \nu$ tamen habet 2, 16, 10. Quod etiam apud alios omnes, qui $\epsilon \ell_S$ dicunt potius quam ℓ_S , obtinere dixi ad Thes. Steph. vol. 3, p. 344 B.

Ἐλαία scribendum videri ἐλάα dicam in Καίω.

'Εμπί(μ)πλαμαι quum sit ceteris locis omnibus, ἐνεπιμπλῶντο 34, 2, 29 eclogarii esse apparet aut librarii, ut ἐμπιπλᾶσθαι est in uno (D) 2, 45, 2 et πιμποᾶται vel in optimo (D) 2, 12, 2. Duplex autem μ fere abolitum in libris et in simplex mutatum, in uno (C) 5, 39, 4, in nonnullis servatum 18, 28, 1, constanter restitui, de quo dixi ad Xen. Cyr. 4, 2, 41 in ed. Ox.

Formarum ἐνιαύσιος et ἐνιαυσιαῖος priori sola usus Diodorus alteram saepe accepit ab librariis, a me ubique sublatam.

 2 Επίθεμα 3, 14, 3, scripsi ἐπίθημα, ut est 5, 30, 4, et εθοεμα sublatum 5, 5, 3, restituto hic et 17, 44, 1

Έθελοντί et ἐθελοντὴν invenitur: 1, 67, 9 ἐθελοντὶ εἰς
11, 84, 4 ἐθελοντὴν στρατεύειν, 11, 84, 5 ἐθελοντὶ ἀπογράφεσθαι, 18, 53, 7 ἐθελοντὶ ὑπακούοντας, 16, 42, 9 ἐθελοντὶ στρατιῶται, 18, 61, 5 ἐθελοντὶ κατήντων. Cum ex
11, 84, 4 appareat Diodorum non abstinuisse a forma ἐθελοντὴν, sane mirum esset, si ante vocales potissimum (1,
67, 9; 11, 84, 5; 18, 53, 7) scribere maluisset ἐθελοντί:
Kaelker p. 319. — Ac re vera est 1, 67, 9 in CD ἐθελοντή
et 11, 84, 5 in P(atmensi) ἐθελοντήν (cf. etiam 32, 4, 2;
38, 12).

[&]quot;Εγγονος pro εκγονος saepe in libris deterioribus; correxi ex D etiam 2, 32, 3.

εύρημα, quod est in omnibus 3, 62, 10, et 12, 16, 4 εύρησιλογίαις pro εύρεσιλογίαις (cf. 1, 37, 9; 17, 116, 4).

'Επιμέλομαι quum sit in omnibus 1, 62, 5; 1, 67, 8, et in uno (E) 1, 15, 4, et in optimo (D) 2, 45, 4, Diodoro constanter esse reddendum apparet, etsi ἐπιμελοῦνται omnes 3, 42, 4; ἐπιμελούμενοι 1, 83, 2; 11, 87, 4; ἐπιμελεῖσθαι 19, 95, 7, ut omittam 8, 1, 2, ubi reliqui ἐπιμελεῖσθαι, tanquam ab eclogario aliter haec conformante positum, etsi sustuli ἐπιμελῶνται ib. 3; idem cadit in μεταμέλομαι.

Composita cum έτος etsi servant plerumque α interpositum, tamen quod 2, 55, 3 in melioribus est τριάκοντ έτη pro τριακονταετούς, prodere videtur τριακοντέτους, ut πεντετηρίδα pro πενταετηρίδα est in uno (Ε) 5,32,6.

Εὐθηνεῖν 4, 80, 4, scribendum esse εὐθενεῖν ipsae librorum varietates (εὐθιν. D, ἐσθεν. C, εὐθην. F) ita produnt ut apud alios plerosque quibus illatum η . De quo dixi ad Stephanum.

"Eως quum sit ubique, ferri non potuit semel illatum 1, 32, 5 την ηω.

'Ηλίου πόλις, non 'Ηλιούπολις, scripsisse videri Diodorum dicetur infra in Νέα πόλις.

'Hoanlewiw quum sit 15, 81, 5; 18, 56, 5; 20, 56, 3; 20, 109, 6, ferri non potuit 'Hoanleiwiai 14, 31, 1, ubi alterum est in libris nonnullis, aut'Hoanleiwiiw 26, 13, 1.

Θάμνος etsi genere feminino est 2, 49, 3 χόρτοι καὶ θάμνοι βαθεῖαι τοσαῦται πεφύκασιν, ubi vel θάμναι

Evov's ante vocalem 4, 36, 4; 4, 51, 5; ante consonantem 4, 49, 5; $\dot{\epsilon}\dot{v}\dot{v}\dot{v}$ ante consonantem 2, 12, 2; 3, 5, 1; 4, 38, 4; 4, 43, 2 etc.

Έψεῖν pro ξψειν 3, 62, 7; 4, 52, 3; καθεψώμενος in D 1, 40, 7; έψῶντες in CF 1, 84, 5 etc.

Θουλλούμενον pro Φουλούμενον omnes 3, 37, 9.

in D, tamen quum 4, 20, 3 εξς τινας θάμνους, ἐν αξς τεκοῦσα, idem praebeat οξς, altero quoque loco fortasse latet vitium, quum mire dictum sit βαθεῖαι τοσαῦται, et scribendum βάθει τοσοῦτοι. Feminini enim generis quam suspecta sit fides etiam Themistii ostendit se ipsum refellens exemplum quod allatum in Thes. Stephani.

Θρασμα quum 3, 12, 6 ex libris ABCG, inter quos optimi duo, et Agatharchidem describentis Photii Bibl. p. 448, 17 codice optimo pr. manu, restituissem, idem sine libris 17, 20, 5 scripsi pro θρασσμα, quod etiam Aesch. Pers. 425 tollit codex Mediceus, et meliores Pausaniae 5, 20, 8, et Luciani Hist. c. 25 unus qui θανμάτων, ut nemo sit dubitaturus de expungendo apud illum quoque σ. Ita κονιάσμασι unus pro κονιάμασι 20, 8, 3, et saepe scribitur κροσσμα pro κροσμα, et quae sunt alia huius generis, ut χρίσμα, de quo dixi supra (p. XLII) ubi de perfecto κέχρισμαι.

'Ιππάρχην 11, 30, 3, bis scribendum ἴππαρχον, ut est 12, 64, 1; 12, 80, 7; 14, 93, 2; 15, 85, 7; 19, 72, 6; 19, 76, 3, ut 20, 7, 4 male illatum τριηραρχῶν pro τριηράρχων, quod est 20, 51, 3 et 13, 71, 2; 13, 77, 6 τριηράρχαις pro τριηράρχοις, quod est in uno 20, 7, 4 [at τριηράρχην 24, 1, 6]. Neutrum enim illorum dixit Diodorus, quantumvis diceret βοιωτάρχης, etsi in hoc quoque variant libri 15, 62, 4, et νομάρχης.

 ${}^{\prime}I_{\mathcal{O}}\tilde{v}_{\mathcal{S}}$ nominativum pluralis praebent libri optimi 3, 15, 4, ubi deteriores (C) cum Agatharchide p. 449, 7 ${}^{\prime}\iota_{\mathcal{O}}\tilde{v}_{\mathcal{S}}$, sed ${}^{\prime}\iota_{\mathcal{O}}\tilde{v}_{\mathcal{S}}$ iidem 1, 35, 5, ubi ceteri ${}^{\prime}\iota_{\mathcal{O}}\tilde{v}_{\mathcal{S}}$. Et quanquam ${}^{\prime}\iota_{\mathcal{O}}\tilde{v}_{\mathcal{S}}$ est etiam apud Atticos, tamen apud Diodorum haud dubie utroque praestat loco ${}^{\prime}\iota_{\mathcal{O}}\tilde{v}_{\mathcal{S}}$, quum etiam apud Pausaniam, qui ${}^{\prime}\iota_{\mathcal{O}}\tilde{v}_{\mathcal{S}}$ habet 4, 34, 1, 2; 8, 21, 2 bis; 9, 24, 2, unus tantum altero loco praebeat ${}^{\prime}\iota_{\mathcal{O}}\tilde{v}_{\mathcal{S}}$.

Toquedels saepius pro loquedels in libris II classis.

'Ιχθύς accus. omnes 2, 4, 3; 3, 22, 3; 11, 25, 4; 17, 75, 3, pro quo male $i\chi$ θύας D 5, 3, 5, ut meliores apud Agatharchidem p. 449, 17. Ita βότρυας 3, 63, 3, haud dubie scribendum βότρυς, ut est 4, 35, 4; 3, 70, 8 (3, 62, 5 D). Sic τοὺς στάχυς 1, 14, 2; 5, 21, 5.

Καθαίοω quod semel in omnibus 12, 58, 6 aoristum habet scriptum per η ἐκάθηραν, et in duobus 20, 91, 8 ἀνεκάθηρε, redarguit quae sunt 4, 13, 3; 4, 31, 4; 4, 69, 4 καθάραι, 4, 13, 3 ἐκκαθάρας, 13, 56, 4; 18, 71, 2 et 4 ἀνακαθάρας. Nam recta vel multo recentiores usos esse forma ostendunt libri Athenagorae p. 315 Ε, προκαθήρας praebentes ubi editi — α. Cf. dicenda in Σημαίνω.

Καθάφειοι 5, 33, 5 (καθαφοί D), et καθαφειότης 5, 46,2 restitui pro καθάφιοι et καθαφιότης, quae nihili sunt.

Καίω, aliquoties in libris recte scriptum κάω [κατακάεσθαι D 1, 77, 8; ἐπικάεσθαι D 3, 53, 3; ἐξεκάετο 13, 112, 1], ubique sustuli, ut κλαίω 17, 66, 5; 20, 15, 5; 33, 14, 5; 37, 12, 3, quemadmodum αἰετὸς deteriores (CD!) 4, 15, 2, et αἰεὶ tricies fere in D illatum pro ἀεί. Quibus nihilo verius videtur ἐλαία, constanter sic scriptum in libris.

Καλχηδών etsi omnibus in libris est in Χαλκηδών mutatum 12, 82, 2; 13, 64, 3; 13, 66, 3; 19, 60, 3, Diodorum tamen, ut Polybium, scripsisse Καλχηδών prodit argumenti scriptor l. 12, ubi libri Καλχηδόνιοι vel Καρχηδόνιοι. Non dubitavi igitur restituere ei quod aegre servatum apud Xenophontem librarii vel Thucydidi et Demostheni eripuerunt, nisi quod apud hunc semel servarunt nonnulli et vix ipse optimus S.

Καταρράπτης qui scripsit 17, 97, 2: Τῆς δὲ ναυαρχίδος παταρράπτη μεγάλφ περιπεσούσης, etiam Nili cataractas 1, 32, 10, non ut Latini et recentiores Graeci, simplici, sed duplici scripsisse videtur ϱ , ut Strabo, apud quem contra libros plerosque illatum simplex ϱ , aliique, de quibus dictum ad Thes. Stephani. Atque etiam 1, 41, 9 ὅμβροι καταφάττοντες, et 17, 75, 2 ποταμὸς καταφάττων μετὰ πολλοῦ ψόφου duplici videntur scribenda littera ϱ , ut apud Polyb. 10, 48, 7.

Kερασθείς 2, 26, 7 redarguitur forma recta 20, 72, 5 libris omnibus servata πραθεῖσαν, et 4, 3, 4 πεπραμένους. Nec dubium non minus fallere exemplum Xenophontis Anab. 5, 4, 29, ubi deteriores nepadelc, et pauca Platonica de negardels et avanegardels, atque duplo pluribus formae noavels redargui, quum vel apud Plutarchum et Philonem sit ἀναπραθείς et πεπραμένος, ut mirum sit si êminegas dels scripserit Dionysius A. R. 1, 29, p. 76, 6 potius quam quod propemodum vel apud Galenum ad Thes. Stephani citatum superest έπικραθείς, idemque 1, 60 ἀναπερασθέντες, quomodo Hesychius interpretatur formam ανακραθείς, et 1,89 συγκερασθέντων, quum 2, 46 pro συνεπράθησαν άλλήλοις ipse Vaticanus praebeat συνεκοάσθησαν, unde intellegitur quomodo ortae sint formae illae toties alteris suppositae, et idem Dionysius scripserit ἀνακεκραμένης 1, 77 med., έγκεκραμένας 2, 22 med., κεκραμένην 2, 24, 34, ut Luciano Dial. Mer. 4, 4 appareat eximendum esse neneράσθαι vel adeo κεκερᾶσθαι, restituto κεκρᾶσθαι.

Kolβανος an improbatum Atticistis κλίβανος dixerit Diodorus 2, 49, 3, incertum faciunt libri optimi (CD) λ praebentes. Sed iidem (AC) fere 2, 58, 5 περιναύσια pro περιναύτια, quod refellit ναυτία (ναυτιλία D) 4, 47, 4, ut Polybio quoque 31, 22, 1 perperam putem illatum

Κιννάμωμον D 1, 91, 6 et 3, 46, 3. Κοεωφαγίας D 3, 31, 3; ποεοφαγούμενοι 2, 54, 6. έπιναύσια. Itaque non duxi consultum deteriorem formam ex melioribus sæepe sic fallentibus recipere.

Kροπόδειλος etsi apud Diodorum constanter scribitur, ut apud Strabonem, nisi quod apud hunc semel unus 17 p. 811 Κροποδείλων δὲ πόλις ἐπαλεῖτο πρότερον mutat in Κορποδείλων, tamen quum Dionis Cassii 55, 10, 8 codex Venetus idem praebeat pro altero, quod hic et alibi ponit Xiphilinus cum ceteris, et Levit. 11, 29 Alexandrinus πορπόδιλος, et Chronici Paschalis Vaticanus p. 156 D πορποδείλους, fieri potest, ut etiam Diodori fallant codices, etsi sine ullo eorum indicio neutrius vocabuli sollicitanda est scriptura: Dindorf edit. Teubn. V p. XIII.

Κυεῖν, non κύειν, scripsi 2, 42, 1. De quo dixi ad Xen. Cyrop. 5, 4, 35.

Kυλινδεῖσθαι potius Diodorum dixisse quam κυλίνδεσθαι duobus exemplis 3, 16, 4, ubi κυλινδεῖται, et 13,
13, 6, ubi κυλινδουμένας, etsi formae barytonae nullum apud eum est exemplum, non magis probatur quam formae contractae apud Atticos exemplis. Κυλίνδονται libri omnes Pausaniae 10, 13, 2, προκυλινδομένων unus Plut. Sull. c. 14, cuius libri alibi aut κυλινδεῖσθαι exhibent aut καλινδεῖσθαι, quorum aut hoc ubique restituendum aut illud in κυλίνδεσθαι mutandum, atque apud Diodorum aut καλινδεῖσθαι scribendum videtur aut κυλίνδεσθαι, etsi usus est etiam aliena a prosa Atticorum forma κυλίειν [quae occurrit 1, 87, 5; 3, 40, 4; 4, 59, 4].

Kυνηγεῖν pro κυνηγετεῖν quum ex libris sit restitutum 2, 40, 6; 3, 44, 2; 4, 34, 4, et in omnibus sit 3, 25, 4; 31, 38; 34, 34, credibile est etiam 4, 84, 4, ybi omnes κυνηγετεῖν, omnes fallere, ut apud Polybium, pariterque in κυνηγεσία 4, 81, 4; 31, 27, 8; 34, 34, quum

inter utrumque varient libri 4, 34, 3 et 4, et πυνηγία sit 3, 15, 5; 3, 25, 3; 3, 36, 3; 5, 39, 3; 5, 65, 3; 5, 76, 3; 9, 29, 1; 31, 38; 34, 11, et alibi semper, nec minus in πυνηγεσίων 4, 81, 4, et πυνηγετῶν 31, 38, quum πυνηγοί et πυνηγῶν sit in omnibus 3, 26, 1; 3, 36, 4; 3, 37, 8. Quamobrem ego haec omnia correxi. Nam etsi alterae formae, ut animadvertit Phrynichus p. 428, et Lobeckius p. 432, meliores sunt et antiquiores, Diodorum tamen pariter atque Polybium probabilius est constanter usum esse noviciis, ut vicissim Pausanias constanter utitur alteris.

Λεαίνω dixisse Diodorum, non ut 5, 28, 3 libri, ἀπολειαίνουσι (ἀπολιαίνουσι D), ostendit etiam ἐκλεαίνουν 3, 39, 9.

Aουομένου et λουόμενου 4, 79, 2; 14, 80, 8, scripsi λουμένου et λούμενου idemque haud dubie restituendum Polybio in particula ab Athenaeo servata 26, 10, 16, ubi λυομένους, ut ib. 13 et 15, έλούετο, quum vel apud Dionem Chr. Or. 23, vol. 1, p. 513 sit λύοντας, quod λοῦντας scripsi, ut apud Diodorum 5, 33, 5 λοῦσιν scripsi pro λούουσιν, qua de forma etiam apud recentiores ab librariis alteri supposita dixi ad Stephanum.

Mεσόγειος quum pariter atque cetera cum γη̃ composita prope constanter per ει scribatur, ferri non potuit μεσογαίφ 11, 68, 1 (μεσογε÷ω P). Quod saepe illatum etiam Atticis aliisque, ut dixi ad Polyb. vol. 1, p. XLIX.

Mέχρι ante vocalem toties praebent libri optimi ut nemo dubitare possit constanter hoc pariter atque ἄχρι esse restituendum.

Μέχοι αν οδ, quod 16, 60, 1, ubi μέχοι αν (αν om. P) οδ επτίσωσι, redarguit sequens 2, μέχοι αν επτίσωσι,

Μεγαλεπήβολος pro μεγαλεπίβολος 1, 19, 2; at recte D 2, 7, 2; 2, 20, 5 atque P 13, 68, 5; cf. 24, 10, 1.

etiam 1, 30, 7, ubi μέχοι αν στου βοηθήσωσιν; 1, 39, 3, ubi μέγρι αν ότου προσπέση; 3, 14, 2, ubi μέγρι αν ότου καθαρον γένηται omnes praeter unum minus bonum, qui omittit őrov, et 3, 26, 4, ubi optimi duo oð; 3, 33, 2; 4, 24, 4; 5, 33, 4, esse tollendum deleto omnibus his locis orov, satis probant libri Aristotelis H. A. 9. 37, p. 620, 18 μέχρι περ αν πρός το στόμα προσαγάγη pro αν οδ, quod librariorum imperitia intulit in alios, praebentes, quum p. 621, 20, 27 bis sit μέγρι οδ αν ἐκτέκωσι, uno semel omittente οδ, quod bis tollendum, ut omnes 8, 5, p. 595, 4 μέχρι αν δστοῦ (ὅτου?) ψόφον ἀπούση, nonnulli tantum μέχρις, etsi μέχρις (scr. μέχρι) οδ αν δύνηται est Polit. 1, 8, p. 1256, 12, ut De gen. an. 2, 4, p. 737, 16 μέγρι περ αν οδ γεννήση, omittendum esse ob, quod deest libro uni, ostendit quem primum memoravi, cui accedunt ib. 4, 8, p. 533, 22 μέχρι περ αν συγκυκλώσωνται; 9, 5, p. 611, 12 μέγρι περ αν έκφύσωσι; et Polybii 5, 56, 2: Μηδ' έως τούτου περιμεῖναι μέχρις ὰν οδ τοῖς δμοίοις τάδελφῶ παλαίη συμπτώμασιν, ubi delevi erasum in Vaticano οδ, quod abest ceteris eius locis omnibus. Dioscorides 1, 66: Ews μέγοις ἂν οὖ τὴν ὀσμὴν ἀναλάβη, non magis scripserat quam Plutarchus Cic. c. 21 initio: "Αγοι αν οδ καταπολεμηθη Κατιλίνας, ubi unus οδ αν; Mor. p. 690, A: "Aγρι αν οδ παν έξικμασθή; aut Arrianus Epict. 2, 12, 4: Μέχοις αν οδ δεικνύης. Nam omnibus eximendum est οδ, ut Thucydidi 7, 83 μέχρι οδ δ' αν τα χρήματα αποδοθή esse eximendum ipsa ostendit sedes incerta, Vaticano ponente post δ', quum Thucydides haud dubie scripserit quod 1, 137, ubi libri μέχοι πλοῦς γένηται, Schneiderus ei ad Aristot, H. A. vol. 4, p. 169 restituit μέγοι αν. Est enim illud of vel στου post αν positum non minus absurdum quam si dicas els av 8

vel ἐξ ἂν οδ et similia, neque intellegitur cur genitivum Diodorus addiderit, qui sine illo dixit μέγρι αν 1, 18, 3; 1, 83, 3; 2, 57, 2; 3, 23, 1; 3, 25, 2; 3, 26, 3, 3, 27, 3 et 4; 3, 33, 3; 4, 23, 3; 4, 46, 4; 9, 11, 1; 17, 114, 4: 20, 61, 6, et aroi av 1, 80, 6; 3, 13, 1. Quomodo convincitur axol av otov 12, 17, 2, et duplex, de quo supra, Plutarchi "γοι αν οδ, quum idem alibi saepe dixerit appl av sine of, ut nihil tribuendum videatur exemplis simplicis apud eundem aros ob, sequente verbi indicativo, quum idem saepe usus sit nudo arpi sine ob. ut omnino latissime patet hoc vitium additi post arou. μέγοι. εως genitivi οδ vel δτου, pariter atque omissae ante conjunctivum cum iis conjunctum particulae «v. Quis enim credat Platonem Protag. p. 325 C scripsisse quod omnibus est in libris: Μέγρι οδ περ αν ζωσι. non quod ceteris locis omnibus habet μέχρι περ ἄν? Neque Menex. p. 245, A: Έλευθέρους είναι μέχρι οδ πάλιν αὐτοὶ αύτοὺς κατεδουλώσαντο scripserat cum genitivo, sed solum μέγοι, aut Plutarchus Caes. c. 7 extr.: Μέγοι οδ καταπολεμηθή Κατιλίνας, sed μέχρι αν καταπολεμηθή, ut solet, addito av, omisso autem ov, neque Mor. p. 688, Ε: Μέγρι οδ πάλιν ἐπιρροή γένηται, sed μέγρι ἄν, ut ib. C: "Αγοι αν ἐκστῆ. Itaque Pvrrh. c. 19: Μέγοι δὲ οδ πάρεστιν έν δπλοις, πολεμήσειν αὐτῷ 'Ρωμαίους, et Mor. p. 736, Β: Μέγοι οδ συνεσταλμένοι έστίν, pariterque aliis locis omnibus, ubi ἄχρι vel μέχρι sequitur illud οδ, quod tot aliis recte abest, non videtur addidisse Plutarchus. Atque sic etiam Diodoro 2, 9, 2 μέχοι δτου τὸ πάγος τοῦ γρίσματος ἐποίησε πηγῶν τεττάρων, ubi alii μέγρις ότου, alii μέχρι τοῦ (μέχρι οδ D), simplex restituendum videtur μέγοι, et 2, 33, 6 μέγοι οδ Κύρος είς Πέρσας μετέστησε την ηγεμονίαν, ubi deteriores στου, et 17, 92, 3 ξμενεν ξως δτου γενόμενος ξξαιμος έναπέθανε τῷ θηρίω, delendi

videntur genitivi oð vel őrov. De quibus sic additis ab librariis dixi ad Thes. Stephani in "Azqı, Mέχρι et Έως, etsi de recentioribus quidem anceps saepe est iudicium, quos dixisse alienum a veteribus $\alpha \chi \rho_l$ oð $\alpha \nu$ vel $\kappa \alpha$ certis constat inscriptionum testimoniis, ut illud tantum certum sit neminem dixisse aut potuisse dicere $\alpha \chi \rho_l$ aut $\mu \ell \chi \rho_l$ $\alpha \nu$ oð. Quanquam hoc ipso multo etiam mirabilius est illud $\mu \ell \chi \rho_l$ oð vel őrov, quod cum genitivo coniunctum apud Herodotum omnes inde ab H. Stephano in Thes. v. $\mu \ell \chi \rho_l$, p. 952, B, C, ad hunc usque diem illius potius quam librariorum esse crediderunt. Quod graecum esse credam tum quum melioris quam sunt libri Herodoti, omni vitiorum genere contaminati, fidei testis confirmatum videro testimonio hoc omnis rationis expers genus loquendi.*)

Mίγνυμι, quum aoristum secundum passivi alibi ex libris receperit, fortasse etiam 4, 37, 2, ubi ἀναμιχθέντες, et 5, 33, 1, ubi μιχθέντων, et 5, 55, 4, ubi μιχθέντα sequente mox altera forma, quae tot aliis est locis, et 5, 80, 1, ubi ἐπιμιχθέντων, libri fallunt, ut ἐπδαφθέντος vel optimi (D) pro ἐπδαφέντος 4, 47, 5, et unus (A) ἀφπαχθεῖσα pro ἀφπαγεῖσα 4, 72, 2, etsi non est cur in hoc quidem verbo non duplex Diodoro concedatur forma aeque usitata.

Mingo's tantum, non σμικοός quum dixerit Diodorus, σμικοολογίαν 30, 21, 3 corrigendum videtur.

Mlνως Diodorum flexisse Mlνω, Mlνω, Mlνω, non ut saepe fit in libris Mlνωος, Mlνωι, Mlνωα, non est dubitandum, etsi libri ita in utraque forma ludunt ut in formis 'Απόλλω et 'Απόλλωνα, sed saepius consentiunt

 ^{*)} μέχρι ante vocales, μέχρι ὅτου ante consonantes Diodorum praetulisse arbitratur Kaelker p. 310.

in forma recta, quam vel in argumento libri quarti servarunt optimi.

Móyis, non $\mu \delta \lambda is$, dixisse Diodorum ita probant ipsae librorum varietates, ut haud dubie Photii sit $\mu \delta \lambda is$ 31, 5, 1 (at exc. Vat. $\mu \delta \gamma is$ 31, 5, 2); 36, 2, 2; 36, 6; 37, 2, 3 (ut idem Photius contra Diodori libros 3, 17, 4); et librarii 5, 33, 1.

Moλυβᾶς, quod est in optimis 2, 10, 5, etiam alibi hoc vocabulum et quae ab eo ducuntur persuadet per v, quod interdum praebet liber unus et alter, ut 3, 14, 3, potius esse scribendum quam per ι .

 $N\alpha\tilde{v}_S$ pro $v\tilde{\eta}\varepsilon_S$ illatum 11, 19, 3, per praecedens 2 $\pi o\lambda \lambda \dot{\alpha}_S$ $v\alpha\tilde{v}_S$, et ib. 24, 2; 13, 13, 4; 13, 46, 1; 13, 77, 6; 13, 78, 3; 13, 100, 3; 14, 60, 6; 14, 62, 2; 14, 72, 4 et 5; 15, 41, 3; 17, 97, 1; 22, 8, 5; 23, 15, 4, plurima redarguunt formae rectae exempla, et ipsae librorum 2, 17, 1, ubi $v\tilde{\eta}\varepsilon_S$ plures de melioribus (AB); 11, 60, 8; 12, 54, 6; 19, 62, 7; 19, 103, 5; 20, 52, 5; 20, 61, 6, varietates.

Nέα πόλις qui alibi semper divisit, non scripsit 26, 13, 1 Νεαπόλεως et 32, 12, 1 Νεαπόλει, sed Νέας πόλεως et Νέα πόλει, quod ex libris restitutum 20, 44, 1. Atque sic etiam 'Ηλιούπολις 1, 57, 4; 1, 59, 3 et 4*); 5, 57, 2, scribendum erit 'Ηλίου πόλις, ut 1, 84, 4 reapse scribit Eusebius Praep. 2, p. 51, B, quum libri optimi 1, 75, 3 ἐξ 'Ηλίου γὰρ πόλεως praebeant pro ἐξ 'Ηλιουπόλεως γάρ, ut Stephani quoque Byz. codex Rehdigeranus dividit et Strabo, qui dicit etiam ἡ τοῦ 'Ηλίου πόλις, et recte nunc dividitur apud Herodotum, sed gentile 'Ηλίου πολίτης, quod apud Stephanum scribitur 'Ηλιοπολίτης, restituendum est Herodoto, eademque scrip-

^{*)} D ήλίου πόλεως 1, 57, 4; ηλιουπόλει (sic) 1, 59, 3 et 4.

tura divisa restituenda etiam Iosepho aliisque omnibus antiquioribus, quae saepe vel apud Zonaram servata. Ita Λεόντων πόλει meliores praebuerunt pro Λεοντοπόλει 1, 84, 4, etsi fieri potest ut talia utroque modo scriberentur, quemadmodum Μινώταυφος interdum vocabulo interposito dividitur.*)

Nεοττεύειν, non νοττεύειν dixisse Diodorum, ut 2, 4, 4, libri ἐννοττεύοντος vel per σσ, nonnisi Gemisto servante interceptum ε, nedum quod 3, 69, 2 ἐννοσσεύειν est in libris et 5, 43, 2 ἐννοσσεύεται, ipsae eorum ostendunt varietates.

Nήσος in formula ἐπὶ τῶν νήσων 13, 47, 6: Τὸν πλοῦν ἐπὶ τῶν νήσων ἐποιήσωτο, Diodorum quoque, ut alios, de quibus dixi ad Thes. Stephani, sine articulo dixisse non dubitabit qui 20, 100, 5; 20, 111, 3, ex libris correctum διὰ νήσων pro διὰ τῶν νήσων animadverterit, nedum ut vel contra libros inferat Polybio 4, 16, 8: "Ωρμησεν ἐπὶ νήσων. Simile est vitium 13, 67, 1 περὶ μέσας τὰς νύπτας, quod semper sine articulo dicit Diodorus, male in nonnullis interposito etiam 19, 95, 2.

Οἴομαι in οἶμαι mutavi 3, 14, 5, ut est 1, 2, 4; 8, 12, 6; 10, 10, 2; 13, 24, 2; 13, 90, 7; 14, 68, 2; 20, 13, 3; 20, 43, 5; 21, 17, 4; 26, 1, 3; 27, 1, 2; 27, 13; 27, 16, 2; 31, 3, 3; 34, 18.

'Ολισθάνω pro δλισθαίνω 1, 30, 9; 5, 25, 5, scripsisse Diodorum nemo dubitabit, quum vel Pausaniae libri nonnulli 5, 27, 4 servent ἀπολισθάνουσι, et 6, 14, 8 δλισθάνουσι, et omnes 10, 23, 4 ἀπολισθάνουσαι.

'Ολυμπιακός optimi (AB, non D) 3, 74, 4, sed Όλυμπικός 1, 95, 2; 4, 14, 1; 4, 53, 6; 15, 78, 2, quos fallere

^{*)} Διὸς πόλιν 1, 97, 7 scripsit Hertlein progr. Werth. 1871 p. 6.

ubi Ὀλυμπικός praebent similia persuadent vitia, ut in uno de ipsis (A) 4, 6, 1 est Διονυσικαῖς, etsi eodem modo quaerentem utra verior sit ludificant apud Pausaniam, Strabonem et alios.

'Oστά quum sit in omnibus 2, 22, 5; 2, 56, 2; 4, 79, 4; 13, 75, 2; 18, 36, 1; 19, 44, 2; 26, 16, neque δστέα ex melioribus 4, 62, 4 fuit recipiendum, neque ferendum quod 4, 38, 5 est in omnibus, δστέον, quam formam reiciunt Atticistae, quum δστοῦν item in omnibus sit 5, 33, 4, et δστῶν 3, 21, 6; 3, 35, 10; 5, 11, 4; 13, 75, 5; 17, 88, 1; 19, 59, 3. Quo redarguitur δστέων 9, 36, 3, δστέα 32, 8, tanquam eclogario relinquenda. Saepe sic peccatum etiam apud alios, ut Strabonem 16, p. 775, ubi δστέων, quibus formis constanter utuntur novicii scriptores, nunquam antiquiores.

'Οστισοῦν in accusativo singularis masculini et feminini α abicere ita alia ostendunt exempla ut 23, 15, 2 δντιναοῦν corrigendum sit δντινοῦν, quemadmodum 1, 59, 1; 1, 61, 2; 13, 55, 7 ἡντινοῦν ex libris restitui pro ἡντιναοῦν, et est in omnibus 13, 102, 3.

Παλαιότερος et παλαιότατος etsi constanter praebent libri, tamen haud dubie non minus fallunt quam apud alios plerosque, ut vel Eusebii nonnulli Praep. 3, p. 96, B, servant παλαίτερα et 4, p. 169, D, παλαιτάτης, et apud Pausaniam quamvis constanter scribatur παλαιότερος, tamen hoc pariter atque σχολαιότερος 7, 12, 9, redarguit duorum optimorum scriptura σχολαιτέρα, ut παλαίτερα Dionysii A. R. 1, 40, p. 101, 13; 2, 47, p. 335, 7; 8, 74, p. 1689, 4, redarguit quod est 1, 8, 9, 12, 68; 2, 12, παλαιότατος, et 13, παλαιότερον; 2,

Οὐθείς exhibent omnes 2, 19, 6; οὐθενός 1, 31, 6; οὐθένα 3, 78, 6; οὐθέν 1, 37, 2; μηθενός 1, 22, 1 aliisque locis variant. Οῦτως etiam ante consonantes non raro invenitur.

4, p. 244, 3, παλαιοτέρων, ut 4, 1, πάλαι Reiskius optime correxerit παλαίτατα.

Παλαιστή, quod est 1, 55, 9, et in διπάλαιστος 5, 30, 4; 18, 26, 5, Diodoro non magis puto relinquendum quam Polybio, cuius libri constanter ut Xenophontis in Cynegetico, servant $\alpha\iota$ pro confirmato inscriptionibus α .

Παρανομεῖν quum 3, 5, 2 flectatur παρανενομηπότα; 4, 37, 1 παρανενομηπέναι; 12, 16, 5 παρανενομηπότων; 17, 106, 2 παρανενομήπασι, et ibidem et 31, 8, 1 παρανενομηπότας, ferri non potuit 1, 78, 3 παρηνόμησεν, quum vel apud Pollucem 7, 78 pro παρηνομημένα alius liber praebeat παρανενομημένα, etsi in altero augmento consentiunt libri Dionis Cassii, non tantum in Xiphilini epitome, sed etiam in superstite operis Dionei parte, fortasse apud hunc quoque non minus fallentes quam apud alios, de quibus v. Thes. Stephani.

Nihil ineptius fingi potest formarum πεζικός et πεζὸς alternatione, quae ut apud veteres, etiam apud Diodorum ita obtinet in libris ut horum apud eum ego exemplum sequi non minoris duxerim superstitionis quam apud Xenophontem aut Polybium, Nemo enim credat Diodorum 11, 16, 2 τὸ πεζικὸν στρατόπεδον, sed 11, 17, 2 τοῖς πεζοῖς στρατοπέδοις, aut 11, 20, 2 πεζικάς τε καὶ ναυτικάς δυνάμεις, sed continuo πεζην δύναμιν ib. 3 τῷ πεζῷ στρατεύματι, τῆ ναυτικῆ δυνάμει 13, 47, 2 βοηθείας πεζής τε και ναυτικής, sed 15, 2, 1 scripsisse συνεστήσατο δύναμιν ναυτικήν τε και πεζικήν μεγάλην. τὸ μεν γάο πεζον στράτευμα μυριάδων ην τριάκοντα στρατηγούς δ' απέδειξε της πεζης δυνάμεως 'Ορόντην, τῆς δὲ ναυτικῆς Τιρίβαζον, nec priori quoque loco πεζήν, ut est 11, 5, 1 τη πεζη στρατιά, et 11, 59, 2 την πεζην

δύναμιν, et 11, 61, 4 πεξὴν στρατιάν, 11, 68, 2 et 4; 11, 77, 1 bis; 11, 81, 2; 13, 13, 1 et 7; 13, 14, 4; 13, 17, 4; 13, 45, 6; 13, 46, 5; 13, 67, 1 bis; 13, 100, 5; 14, 48, 4, et altero unus πεξικῆς pro πεξῆς, ut 15, 4, 2 omnes, et vicissim 20, 45, 1 omnes praeter unum πεξικήν τε καὶ ναυτικήν, quod etiam aliis est locis multis, quum librarii vel pro adverbio π εξῆ interdum intulerint πεξικῆ, ut apud Pausaniam 1, 29, 14.

Πειραιᾶ quum sit 11, 41, 2; 12, 49, 2 seq.; 13, 68, 2; 13, 107, 2; 14, 3, 5; 18, 65, 1 et 3; 18, 66, 2; 18, 68, 1 et 2; 18, 69, 2; 18, 75, 1; 20, 45, 2 et 3, neque Πειραιέα 11, 60, 3; 14, 32, 4; 14, 33, 2 et 4; 14, 85, 2; 15, 29, 5; 15, 34, 3; 15, 35, 2; 18, 64, 4, neque Πειραιέως 11, 41, 2; 14, 33, 4; 14, 85, 2; 18, 64, 4; 18, 65, 5; 18, 68, 2, ferendum, sed utrumque contrahendum, ut Πειραιᾶ et Πειραιᾶς est 13, 3, 1 et 3; 13, 107, 4, et libri inter utramque formam variant, ut inter Πειραιᾶ et Πειραιέα 14, 3, 5; 18, 65, 68, 69; 20, 45, 2. Nihil enim perversius perpetua inter has formas fluctuatione, quae vel in libris Atticorum, ut Thucydidis, de quo dixi ad Thes. Stephani v. Ἐρέτρια, conspicitur et ab defensoribus eius ipsis scriptoribus imputatur.

Περσεφόνη, quod D Φερσεφόνη seribit 4, 4, 1; 4, 22, 1; 4, 25, 4; 4, 26, 1; 5, 2, 3; 5, 68, 2; 5, 75, 4, non solum 3, 64, 1, ex alio etiam 5, 68, 2 cum illo bis praebente, sed etiam 27, 4, 1 ita esse scribendum, non Περσεφόνη, ostendit quod ibidem 7 est Φέρσ., ut apud Appianum, de quo fallitur Schweighaeuserus ad Hannib. c. 56, semper scribendum Φερσεφόνη, non modo hoc modo illud, quum etiam Dionysii A. R. 2, 19 codex Vaticanus servet Φ. Itaque sic etiam 6, 2, 9 scripsi pro eo quod apud Eusebium est Περσεφόνη.

Πηχῶν etsi plerumque omnibus est in libris, tamen 1, 57, 5, semel in tribus, semel in duobus libris scriptum πηχέων, quamvis vitioso accentu, idem et hic et alibi, ut 2, 7, 4; 2, 9, 2; 2, 10, 3, ubi Gemistus πή-χεων, prodere videtur esse restituendum. Eodem modo Polybio nunc hoc nunc illud tribuerunt librarii. Quibus relinquendum esse repudiatum ab Atticistis πηχῶν non solum apud veteres, sed etiam apud recentiores, hodie de his non magis fortasse dubitaret Lobeckius ad Phryn. p. 246, quam de Xenophonte Piersonus ad Moerin. p. 327. Neque ἀνθῶν scripserat Diodorus 5, 3, 2, sed quod ib. 3 ex melioribus recepi ἀνθέων, ut praecipiunt Atticistae, quorum maior certe auctoritas quam librorum utramque formam promiscue exhibentium.

Πλέον tantum, non πλεῖον, dixisse Diodorum satis multa modo omnibus (1, 82, 2; 3, 35, 3) modo melioribus (D 1, 79, 2; 4, 77, 6; 3, 58, 3 ἐπιπλέοντα pro ἐπὶ πλέον) in libris prioris formae conservata ostendunt exempla, librariis tamen saepissime substituentibus non solum πλεῖον, sed etiam soloecum illud πλείω (1, 63, 4; 2, 5, 4; 4, 12, 1), de quo quae alio loco dixi repetita sunt in Thes. Stephani. Summa constantia πλέον servatum in libris Pausaniae, temere modo hoc modo πλεῖον ponentibus librariis apud Xenophontem, Polybium, aliosque.

Πλήθω quum sit in omnibus 2, 40, 6 την Ἰνδικην πλήθουσαν πολλών καὶ παντοδαπών θηρίων 4, 17, 4 την Λιβύην πλήθουσαν ἀγρίων ζώων 13, 97, 6 τοῦ θεάτρου πλήθοντος 15, 5, 3 πλήθουσαν ἀνδρών ἀλκίμων, et ubi eadem verba 18, 22, 2, et in optimis (D) 3, 50, 2

Πιεζουμένων pro πιεζομένων D 1, 84, 1; πιεζούμενον D 3, 71, 2; 4, 84, 2; πιεζούμενοι D 5, 37, 3; P 12, 52, 2; 12, 55, 7; 13, 88, 2; P^a 11, 80, 3 (at πιεζόμενοι P 11, 22, 4); cf. 3, 21, 3; 3, 26, 3; 21, 12, 1.

πλήθει παντοίων ὄφεων, et in uno de optimis (A) 3, 68, 3 γην παντοδαποίς παρποίς πλήθουσαν, et in duobus 17, 50, 1 δένδρων πλήθει, idem pro πληθύω restituendum 2, 1, 5 πληθύειν άλκίμων άνδρων 2, 35, 3 δένδρεσι πληθύοντα 2,54, 3 πληθύει γεωργών 2,54,5 θρεμμάτων πληθύει 3, 16, 6 έπαν έπλ πλείονα γρόνον πληθύειν συμβαίνη τὸν ἀπεανόν 5, 19, 4 διὰ τὸ φύσει τὸν ἀπεανου παυταγή πληθύειν παυτοδαπών ίγθύων 5, 25, 2 πάγοις εξαισίοις πληθύει 5, 43, 1 πληθύοντος τοῦ τόπου ναματιαίων δδάτων quum vel πληθυούσης άγορας sit apud Athen. 6 p. 270 D, et in libro optimo Xen. Anab. 2. 1. 7 a prima manu πληθύουσαν, ut in Vaticano Dionysii A. R. 3, 3, p. 411, 6 πληθυούσης, quod nemo dixisse videtur, sed πληθούσης, ut τοῦ θεάτρου πλήθοντος est apud Diodorum 13, 97, 6, qui ἀγορᾶς πληθούσης 13, 104, 5. Nec dubium etiam apud alios multos sic esse peccatum, quum Herodianus certe IIsol uov. 1. 5, 2: Εὶ μὴ πληθύον πανταγοῦ ὡς ἡμαρτημένον ἐλέγγειν ἐπιγειοήσαιμεν, manifesto scripserit quod scripsit p. 3, 1: Των λέξεων αι μεν πλήθουσι καθ' δμοιότητα, αι δε ού: καί των μέν πληθουσων κτλ., et p. 5, 24 έσθ' στε πλήθει έν δμοιώμασιν, δπως διὰ τοῦ πληθύοντος . . ελέγχωμεν, haud dubie πλήθοντος, neque aliter, ut opinor, Pausanias 6, 25, 5: Καθότι δε 'Ηλείων ή πόλις πληθύει μάλιστα άνθρώποις, ubi liber optimus πληθύη, alius πληθείη, supra scripto νει, alius πληθύνει, ut Polybii 5, 44, 11: Πεδία πληθύοντα πόλεσι, deteriores inferunt πληθύνοντα, ut unus Athenaei loco citato, Polybius autem, opinor, scripserat πλήθοντα.

Πλημύοειν et πλημυοloetsi duplici μ scripta exhibent libri Diodori, tamen etiam huic alteram ego restitui formam, ut simplex μ semel servat liber optimus Vaticanus Strabonis 15, p. 742.

Πλησίος adiectivum 18, 38, 2, τῶν πλησίων πολισμάτων, in adverbium esse mutandum ipse ostendit liber optimus Vindob. 4, 66, 3, idem praebens pro τῶν πλησίων πόλεων.*)

Ποιεῖσθαι ξοπήν etsi bis est, 15, 32, 1 μεγάλας ποιεῖται ξοπὰς ἐν ταῖς παρατάξεσι, et 19, 15, 5 ὧ γὰρ τῶν στασιαζόντων οὖτος πρόσθοιτο, μεγίστην ἐποιεῖτο ξοπήν, tamen his exemplis certius est activi exemplum 15, 85, 5 μεγάλην ξοπήν ποιεῖν εἰώθεσαν ἐν ταῖς μάχαις**), quod veteres certe ipseque Polybius in hac formula semper usurpant.

Πόμα etsi non minore librorum consensu legitur locis omnibus quam vicissim ἔκπωμα, tamen qui ἔκπωμα scripsit, non scripsit πόμα, sed πῶμα, etiam apud Atticos saepe in libris omnibus in alterum depravatum, ut solet etiam in accentu huiusmodi vocabulorum peccari, et χύμα scriptum erat 17, 75, 7, pro χῦμα, et χρίσματος pro χρίματος scriptum videtur 2, 9, 2^{***}). Librarios haec omnia pervertentes arguit vel ἔκπομα scriptum in optimis Xenophontis Cyrop. 1, 3, 9, et apud Pausaniam, cuius libri omnes πῶμα servant 2, 13, 8, alterum vel ubi operculum significat illatum 4, 26, 8.

Ποσειδών in accusativo semper in omnibus scriptum Ποσειδώνα notavi s. v. ᾿Απόλλων, etsi apud alios variant, ut Plut. Rom. c. 14.

^{*)} et 22, 9, 5; recte etiam D 4, 33, 9 ɛls τὴν πλησίον ῦλην, cf. 1, 13, 3; 3, 46, 4; 4, 13, 2; 4, 78, 1.

^{**)} Eadem mutatio in aliis quoque locutionibus crebra est, veluti παρατηρήσεις ποιεῖσθαι 2, 9, 4; 2, 30, 2; 2, 31, 9; 3, 60, 3; sed 1, 28, 1 π. ποιεῖν in libris II classis; cf. 1, 67, 10; 4, 2, 3; 4, 5, 4; 4, 78, 4.

^{***)} θοαύσματα DF 3, 12, 6.

Πραέως 1, 36, 3, improbatum Photio et inusitatum veteribus, redarguit πράως 34, 2, 33.

Πυρίπνοοι ταῦροι 4, 47, 3, et πυρπνόω Χιμαίρα 6, 7, 8 vix videntur ab eodem sic scripta, etsi difficile dictu est utrum sit Diodori. Quem certe utrumque contraxisse videri πνοι et πνω dixi supra p. XXXI.

Plara, quod 5, 39, 8 duo optimi (DE), qui ξαυτούς φιπτουντές είς άβοηθήτους κινδύνους, mutant in φιπτώ, rursus tollunt 3, 16, 2, optimi duo (BD) praebentes φιπτόμεναι pro φιπτούμεναι, quod est 19, 99, 3, et vicissim 14, 27, 6 διπτόμενα, ubi alii διπτούμενα et D 3, 29, 1 ἐκριπτοῦσιν, sed omnes 2, 19, 6 ἀναρριπτουμένων, item 17, 59, 1 omnes διπτούμενα, ut 3, 13, 1 την διπτουμένην κατά μικοόν πέτραν, unus (B) διπτομένην, άναρριπτεῖται omnes 5, 37, 4, ἐπερρίπτουν 14, 5, 5, etsi Enigolator in eadem formula est 14, 12, 3; 30, 5; sed τας επιβάθοας επιροιπτούντες 14, 51, 7, et δίκτυα επιρquatovivies 17, 43, 10, et energlatour 17, 44, 2 et 4, sed έπέρριπτον 13, 78, 7 (ἐπέρριψαν P), et τὰ σώματα παραρριπτόντων 13, 79, 2; et 14, 114, 7 βιπτοῦντες τὰ δπλα, et 15, 48, 2 καταρριπτούμεναι, 18, 34, 2 τάς ἐπάλξεις ἐρρίπτουν, ubi unus ἔρριπτον, 19, 49, 4 ὑπὲρ των τειχων έξερρίπτουν, et 36, 4, 7 τὰ ὅπλα ξιπτούντων et διπτούντες, sed κατά των τειχων δίπτοντες έαυτούς 19, 8, 1, et παρερρίπτει τοῖς δηρίοις 25, 3, 1, έρρίπτουν τὰ γρήματα 27, 4, 3, et συγκαταρριπτεῖν 29, 32. Credibile igitur etiam alibi formam contractam alteri esse substituendam, ut 2, 26, 6 ex Gemisto recepi ξαυτούς διπτείν είς τὸν Εὐφράτην ποταμόν, velut 1,83,3 κρέα τοῖς ιέραξι πετομένοις ἀναρρίπτουσι, 2, 58, 5 τὰ δὲ θάμβους πληρούμενα δίπτουσιν, 3, 15, 6 δίπτουσιν έπλ την γην, 3, 19, 6 βίπτουσιν είς την θάλατταν, 3, 48, 3 ἀπορρίπτειν.

Σαλπικής pro σαλπιγκτής restitui ex libris 3, 37, 3, contra libros 13, 45, 8 (at σαλπικταί P); 13, 77, 6; 13, 99, 1; 15, 87, 2 (σαλπίγγων P); 16, 84, 3; 17, 33, 4; 17, 58, 1; 17, 86, 5; 19, 4, 6; 19, 6, 5; 19, 30, 1; 19, 41, 3; 20, 7, 4; cf. φάψυγα.

 $\Sigma \eta \mu \alpha l \nu \omega$ acristum apud Diodorum habet per η , non per α , quod est interdum in libris, scriptum, ut supra dixi de $\kappa \alpha \vartheta \alpha l \varrho \omega$.

Σφάττω quum sit 3, 18, 5; 19, 8, 5; 37, 19, 4, ἀποσφάζει 11, 48, 8, librarii, ἔσφαζον 34, 2, 22, Photii esse apparet, ut ibidem ἄμα τεττάρων pro τέτταροι, et eclogarii aut librarii ἐγκατέσφαζε 34, 12; 34, 31; σφάζονται 25, 6. Ambiguum 9, 29, 1 ἐπικατασφάζειν, quod est in codice, utrum sit pro σφάττειν an pro σφάζειν an pro σφάζειν pro ἀποσφάζει. Cf. ἀρμόττω.

Teléws pro relelws ab libris suppeditatum 1,3,8; 1,37,4; 1,61,4; 2,5,2; 2,15,4; 19,45,8, et alibi constanter restitui.

Τετραπόδοις ζώοις 2, 42, 1, redarguitur forma recta τετράποσι 20, 73, 3 et τετράπουν 3, 50, 2; ut apud Polybium 4, 75, 7, quod est τῆς τετράποδος λείας redarguit τῆς τετραπόδον λείας 1, 29, 7, quod scripsi τετράποδος, etsi ita peccarunt scriptores novicii, ut Georgius ante Malalam dicens p. 3, 8 τοῖς τετραπόδοις.

Τοσοῦτον ante vocales et τοσοῦτο ante consonantes

Στενότατος omnes codices 2, 8, 2; στενώτατος 4, 22, 6 et 4, 85, 3 unus D.

Συρακόσιος pro Συρακούσιος 1, 34, 2; 4, 28, 4; 5, 4, 2 unus praebet D, 5, 18, 3 unus G, in posterioribus libris plerumque P cum duobus aliis codicibus.

Τιθασσεύω pro τιθασεύω omnes 3, 35, 5 et 9; 3, 87, 7 et 8.

quum dixisse videatur Diodorus, quod 14, 23, 2 est τοσοῦτ ἐπ αὐτούς, haud dubie*) scribendum τοσοῦτον.

Τοωνλοδύτης etsi libri constanter scribunt cum λ. tamen quam fallax sit eorum fides ostendunt libri Strabonis, qui etsi ceteris locis iisque multis conspirant in eadem scriptura, uno tamen loco optimus et saepe solam veram servans scripturam codex Vaticanus 16 p. 768 bis exhibet formam Τρωγοδυτική. Atque Epitome libri 16 p. 574, 13 ed. Krameri Towyodurwy et 16 ori Τοωνοδύται άνευ τοῦ λ λέγει δ Στράβων. Cuius diserti testimonii, quo constanter hanc illi formam esse restituendam evincitur, ignarus adhuc Letronnius, qui iam Recherches sur le livre De mensura orbis terrae par Dicuil p. 77 scripserat: 'Trogoditis Arabia. J'écris Trogodytis et non Troglodytis, parce que c'est l'orthographe constante des manuscrits de Pline [cui constanter restituit Detlefsenus], Solin, Mela (Ciacconius ad Mel. 1, 8, 43), Isidore (passim; au lieu de Tragodytae [9 c. 21, p. 121 B] lisez Trogodytae) et qu'il ne me paraît pas prouvé que les géographes latins ne s'en soient jamais servis. On sait en effet que les Grecs disaient τρώξ, τρωγός (racine de Trogodytis) aussi bien que τρώγλη, racine de Troglodytis (Salmas. Ex. Plin. p. 894, F. Vossius ad Melam 1, 4, 31); idem Recueil des Inscriptions gr. et lat. vol. 2 p. 247 ad inscriptionem CXC. in qua ΣΩΘΕΙΣ ΕΚ ΤΚΩΓΟΔΤΤΩΝ scribit: 'S'il v a Τοωνοδυτών au lieu de Τρωγλοδυτών, comme la copie l'indique clairement, ce sera la première fois que cette orthographe se rencontre en grec; mais elle est autorisée par les manuscrits de Pline etc.' Fortasse igitur haec

^{*)} at τοσοῦτ' εὐνοίας D 4, 30, 2, qui unus recte τοσοῦτο γὰο 4, 29, 6 (sed cum omnibus τοσοῦτον γὰο 2, 12, 1).

scriptura Graecis non minus reddenda quam Latinis, etsi nullum eius vestigium in libris Diodori*) pariterque Herodoti et Aristotelis: Dindorf ed. Teubn. V p. XIII.

Tleῖς quum sit in omnibus tantum 12, 12, 5, ut 2, 26, 8 Gemistus νίεῖς, ceteris locis omnibus iisque permultis νίούς, credibile est formae νίεῖς non maiorem apud Diodorum quam apud Polybium esse fidem, ut νίοὺς semper dixit Dionysius.

Φάρυγα 2, 58, 3 scripsi pro φάρυγγα. Quod nihili esse hodie nemo dubitat.

Φέρω verbi aoristos inter primum et secundum activi in participio maxime ita variat scriptura ut modo omnibus modo melioribus in libris sit aut prior aut alter, et nemo dixerit secundo tantum an priori promiscue cum illo usus sit Diodorus**). Sed verbi φορέω aoristo novicio φορέσασα 16, 64, 2 Diodorum liberat (P praebens φορήσασα et) ἐμφορήσας 16, 93, 7 et 19, 70, 5.

^{*) 3, 31—40} D cum ceteris libris exhibet Τρωγλοδ-, at 1, 30, 3; 3, 41, 4; 3, 48, 5 Τρωγοδυτική, neque id casu factum est. Nam illa pars 2, 46—3, 40 in D suppleta est manu saeculi XIII. Nunc me paenitet formas sine λ scriptas Diodoro non reddidisse.

^{**)} ἐνέγναι ante consonantem 5, 71, 1; 13, 102, 2; 15, 10, 4; 15, 55, 4; sed ante vocalem ἐνεγκεῖν 1, 87, 8; 1, 97, 4; 11, 59, 1; 13, 19, 5; 19, 95, 7; 20, 25, 4: explicavit optime Kaelker p. 309. — Ceteris in formis Diodorus aoristum primum praetulisse videtur, secundi aoristi formas in primis libris non inveni nisi has: διενεγκόντας 1, 26, 7 (omnes); 2, 43, 4 (DG); 3, 65, 6 (II); 4, 71, 1 (D) [contra 4, 40, 1]; μετενεγκόντας 1, 46, 4. — φορεῖν aliquotiens pro φέρειν restituendum esse monet Hertlein, ut 3, 35, 2 et 5, ubi Agatharchides praebet φορεῖ et φορεῖν.

Χερσόνησος pro Χερρόνησος (quod omnes praebent 4, 85, 3) scriptum exstat in omnibus libris 3, 44, 7 atque in D 3, 39, 3; 3, 50, 4; 3, 58, 6.

Χρίσμα, quod est 2, 9, 2, Diodorum scripsisse videri χρίμα dixi supra, ubi de perfecto πέχριμαι, et s. v. πόμα.

Φιλογύναι scripsisse Diodorum 5, 17, 3 μάλιστα δὲ τῶν ἀπάντων ὅντες φιλογύναιοι προτιμῶσιν αὐτάς, ut Polybius 10, 19, 3 συνειδότες φιλογύνην ὅντα τὸν Πόπλιον, conicio ex eo quod et apud Polybium libri nonnulli φιλόγυνον et Suidas v. Πόπλιος supposuit φιλογύναιον, et Regum 3, 11, 1 φιλογύνης plures mutant codices in φιλογύναιος, quod ne Philoni quidem tribuendum videtur II p. 301, 9 καὶ οἱ φιλογυναίοις συνουσίαις ἐπιμεμηνότες, ubi φιλογύναιοι Schleusnerus Lex. V. T., sed praestat fortasse φιλογύναι οἱ συνουσίαις ἐπιμεμηνότες, idemque videtur restituendum Platoni Conv. p. 191 D φιλογύναικές τὸ εἰσι, sequente continuo γυναϊκες, nisi certiori haec forma quam uno unius loci tam ancipitis confirmata fuerit testimonio: Dindorf edit. Teubn. V p. X.

Nomina Spartana in α_S , quae in η_S saepe terminantur in libris, ut $\Delta \epsilon \omega \nu l \delta \eta_S$, plerumque sic, raro per α , et $\Delta \iota \omega \nu \nu \chi l \delta \eta_S$ modo sic modo $\Delta \epsilon \omega \nu \nu \chi l \delta \alpha_S$ scriptum, $K\alpha \lambda \lambda \iota \nu \rho \alpha \tau l \delta \eta_S$ 13, 76, 2, sequente ib. 4, et 13, 78, 4 et 5; 79, 4 seq.; 97, 3 seq.; 98, 1 seq.; 99, 3 seq. $K\alpha \lambda \lambda \iota \nu \rho \alpha \tau l \delta \alpha_S$, semper scribenda esse per α_S non minus certum quam Boeotica, ut $E\pi \alpha \mu \epsilon \iota \nu \delta \nu \delta \alpha_S$ et $\Pi \epsilon \lambda \sigma \tau l \delta \alpha_S$.

Oφελείν pro ώφελείν saepius scriptum est in D.

Denique non est silentio praetereundum Dindorsium semper ττ pro σσ scripsisse, cum codices ac praecipue libri secundae classis formis cum σσ scriptis faveant, quarum exempla, ut omittam θάλασσα τέσσαρες aliaque sescenties repetita, pauca referam: πασσίτερος omnes 3, 14, 3; omnes praeter F 2, 36, 2 — πολοσσικός omnes 1, 46, 1 et 2, 34, 5 (contra omnes πολοττός 1, 67, 1) — λύσσα omnes 2, 6, 10 et 4, 11, 1.

Nec Δημάρατος 11, 6, 1 scripserat Diodorus, sed Δαμάφατος, ut est in uno.

Haec igitur praecipus sunt de hoc genere, in quo Diodori quoque, ut aliorum omnium scriptorum, libri ita fallunt et vacillant ut qui illorum vestigia sequatur, saepissime non solum inops consilii sit haesitaturus, sed etiam iniuriam facturus Diodoro, non indigno qui non minorem certe quam ipse orationi suae impendit curam experiatur eius qui reliquias operis ampli multisque rebus memorabilibus quas ex optimis excerpsit scriptoribus referti ad pristinam studeat formam revocare. Quibus quae addenda sunt alia haud pauca eiusdem generis et quae praeterea libris permulta graviora illata sunt vitia, de iis in annotationibus*) erit agendum.

^{*)} Hae adnotationes, quas Dindorf in inscriptione singulorum tomorum ac disertis verbis T. V p. XV promiserat, numquam publici iuris factae sunt; neque in scriniis eius quidquam utile reliqui fuisse docuit me bibliopola, in cuius possessionem libri et scripta Dindorfi venerant.

DIODORI BIBLIOTHECAE

EPITOME.

LIB. I.

Cap

1. Procemium operis. Historia magistra hominum.

Historia patrona virtutum, vindex facinorum, nutrix eloquentiae.

3. Historiam universalem usque ad Diodori aetatem nemo confecit.

4. Primus historiam universalem scribere aggressus Diodorus triginta annorum operam impendit. Operis adiumenta et partitio: primis sex libris continetur fabulosa historia usque ad Troiam captam, sequentibus libris undecim res per orbem gestae ad Alexandri obitum, postremis denique libris viginti tribus facta usque ad Caesaris bellum Gallicum.

5. Chronologica ratio operis.

- 6. 7. Pars prima mythica incipit. De rerum hominumque ortu.
- 8. Prima ĥominum vita rudis et inculta describitur. Usus et necessitas docuit linguam, artes, vitae commoda.

9. Quae gens ortu prima fuerit incertum.

 Aegyptiorum historia incipit. Cur primi homines in Aegypto provenisse multis videantur.

Haec epitome, eis qui indice carent necessaria, omnibus ut spero grata, composita est ab editore Bipontino, quem ad verbum descripsit Dindorf; ipse eam retractavi permultis locis correctis, aliis suppletis aliis contractis, usus saepius breviario Eichstaedti.

- Theologia Aegyptiorum. Dii caelestes: Sol et Luna seu Osiris et Isis.
- Singulis elementis deos praefecere singulos Aegyptii: Iovem, Vulcanum, Demetra sive Terram matrem, Oceanen sive Nilum, Minervam.
- Dii terrestres caelestibus ex parte cognomines: Sol, Saturnus, Rhea, Iuppiter, Iuno, Vulcanus, Vesta, Mercurius. Saturnus genuit Iovem et Iunonem. Ex his nati quinque dii: Osiris, Isis, Typhon, Apollo, Venus.

14. Osiridis et Isidis merita de genere humano.

- Osiris, qui Thebas condidisse dicitur, et Isis artium inventoribus favent et agriculturam colunt.
- Mercurius linguae, litterarum, palaestrae, lyrae, oleae inventor.
- Osiris genus humanum ad vitam cultiorem perducturus totum orbem cum exercitu peragrat.
- Osiridis expeditioni intererant filii Anubis et Macedo, tum Pan, Maron, Triptolemus. Primum adit Aethiopiam. Ibi Satyrorum gentem assumit.
- Fabula de Prometheo et Hercule explanatur. Osiris per Arabiam ad Indos proficiscitur.
- Osiris Asiam peragrat totam; per Hellespontum in Europam traicit; Thraciam mandat Maroni, Macedoniam Macedoni, Atticam Triptolemo. Reversum in patriam inter deos rettulere Aegyptii.
- Osiris occisus est a Typhone fratre. Caedem ulta Isis.
 Collecta corporis frusta sacerdotibus sepelienda traduntur. Ei varia animalia, inprimis Apim et Mneuim consecrant.
- 22. Isis sola regnat: ipsa quoque post obitum divinis culta honoribus. Osiridis pudenda phalli nomine consecrata: haec Graeci etiam in orgiorum sacris venerantur.
- Sunt qui auctore Orpheo Osiridem Thebis ex Semele et Jove natum dicant. Graeci plures Aegyptiorum deos falso suos iactant, ut Herculem.
- 24. Aegyptiorum Hercules multo antiquior quam Graecorum.
- 25. Confusa plura Graecorum et Aegyptiorum deorum nomina. Isis inventrix artis medicae. Horum filium, qui ultimus deorum regnavit, in vitam revocavit et immortalitate donavit.

- 26. Immensi annorum numeri et chronologiae apud Aegyptios ratio redditur: anni triginta dierum vel quattuor mensium erant. Isidis aetate gigantes fuisse dicuntur.
- Mores in Isidis honorem recepti, ut sororis conubium, feminarum privilegia. Isidis et Osiridis columnae cum inscriptionibus.
- 28. Coloniae ex Aegypto deductae in Babyloniam et Graeciam, ad Colchos et Iudaeos.
- 29. Erechtheus Athenarum rex genere Aegyptius.
- 30. Chorographia Aegypti. Serbonis lacus.
- Aegypti pars maritima. Aegypti figura, magnitudo, incolarum urbiumque numerus.
- 32. Nili descriptio incipit. Cataractae.
- Insulae Nili, quarum maxima Meroe. Ostia Nili et fossae a Necho et Dario et Ptolemaeo altero ductae.
- 34. Delta; eius situs ac fructus.
- Animalia quae Nilus alit: crocodilus, ichneumon, hippopotamus.
- Piscium in Nilo copia. Nili inundationes. Aegypti fertilitas. Niloscopion.
- Qui de Nili inundatione scripserint recensentur. Fontes Nili ipsis indigenis ignoti; variorum de iis opiniones.
- Inundationis causae propositae a Thalete, Anaxagora, Herodoto.
- 39. De Nili inundationibus quid senserint: Democritus Abderita et Ephorus,
- 40. Philosophi quidam Memphitarum,
- 41. Oenopida Chius et Agatharchides Cnidius.

LIBRI PRIMI PARS POSTERIOR.

- 42. Breviarium utriusque partis.
- 43. Victus Aegyptiorum antiquissimus.
- 44. Regum Aegyptiorum classes et periodi diversae.
- 45. Menas ex hominibus primus rex. Tnephachtus. Successores quinquaginta duo ex eadem familia. Busiris et octo ex posteris. Thebarum urbs tunc exstructa describitur.
- 46. Thebarum divitiae regumque sepulcra.
- 47.—49. Osymandyae monumentum.
- 50. Thebis astrologia inventa annusque primum ad solis

LXXVIII ARGUMENTUM LIB. I.

Cap.

cursum accommodatus. Uchoreus Memphin condidit, quae urbs describitur.

- Memphis nomen accepit ab Uchorei filia, qua natus est Aegyptus.
- 52. Moeris lacum sui nominis exstruendum curavit.
- 53. Sesoosis educatur una cum aequalibus eodem die natis. Parat expeditionem ad subigendum terrarum orbem.
- 54. Aegypto in triginta sex nomos divisa ingentes copias cogit.
- Aethiopes superat, primus naves longas exstruit; Asiam totam subigit. Europam adit; positis in Thracia columnis in patriam redit.
- Templa exstruit per captivos. Babylon et Troia, urbes in Aegypto conditae.
- 57. Sesoosis aggeres Nilo opponit et ex eo novas fossas ducit. Fossis et muro Aegyptum firmat. Navem auratam, obeliscos, statuas consecrat.
- Sesoosis superbia in victos. Mors voluntaria. Darii de Sesoosi iudicium.
- 59. Sesoosis filius visu orbatus et mire sanatus.
- Amasis Aegyptiis superbia exacerbatis ab Actisane rege Aethiopum regno expellitur; hic constituit praedonum oppidum Rhinocolura.
- Recuperant Aegyptii regnum. Mendes sive Marrhus labyrinthi auctor.
- Cetes sive Proteus tempore belli Troiani regnat. Remphis rex avarus.
- 63. Nileus. Chemmis pyramidis maximae conditor.
- 64. Cephren sive Chabryes rex pyramidem alteram statuit. Mycerinus sive Mencherinus tertiam pyramidem condidit. Plures pyramides commemorantur.
- 65. Bocchoris. Sabaco rex Aegypti genere Aethiops poenas capitales abrogat reosque ad opera publica condemnat. Somnio turbatus imperium abdicat.
- 66. Dodecarchia per quindecim annos. Commune incohant duodecim principes mausoleum ad lacus Moeridis ostium. Sed Psammetichus assumpto ex Caria et Ionia milite solus regnum occupat.
- Ducenta milia Aegyptiorum a Psammeticho mercennariis externis favente deficiunt. Rex benignus in exteros, praecipue in Graecos.

- 68. Apries viginti duos annos regnans urbes finitimas vincit.

 Amasis a militibus Aegyptiis rex factus imperium tenet
 quinquaginta quinque annos. Cambyses Aegyptum
 Persis subicit Ol. 63, 3.
- Aegyptiorum instituta. Graeci commemorantur qui Aegyptum adierunt.
- 70. Regum Aegyptiorum vita, officia, victus.
- 71. Regum arbitrio et lubidini nihil permissum.
- 72. Reges mortui septuaginta duos dies lugentur, quorum ultimo die publicum iudicium de mortuo datur.
- Nomi Aegyptiorum et nomarchae. Incolarum classes: sacerdotes, reges, milites.
- 74. Agricolae, pastores, artifices.
- Iudiciorum apud Aegyptios ratio. Dicasterium summum triginta virorum. Praesidis insigne Veritas. Causae non dictae, sed scriptae.
- 76. Causidicos Aegyptii non admittunt.
- 77. Leges Aegyptiorum in periuros, calumniatores, parricidas.
- 78. Leges in desertores, proditores, falsarios, adulteros.
- 79. Aegyptiorum leges de commerciis et fenore.
- Aegyptiorum leges de furto. Leges de nuptiis ac liberis educandis.
- Litterarum apud Aegyptios studia. In astrologia Chaldaei sunt Aegyptiorum coloni et alumni. Palaestram et musicam haud curant Aegyptii.
- 82. Ars medica Aegyptiorum.
- Animalia sacra publice alunt Aegyptii. Eorum caedes morte multatur.
- 84. Apim, Mneuim, hircum, crocodilum, leonem Aegyptii praecipua cura alunt et venerantur.
- 85. De Apide.
- 86. 87. Causa religiosi bestiarum cultus mythica. Causae aliae.
- 88. Hircus fecundae generationis symbolum. Boves rufos immolare licuit. Lupi Aegyptiis sacri.
- 89. Inprimis crocodili apud Aegyptios coluntur.
- 90. Sanctitatis bestiarum alia causa.
- Mortuos lugendi eorumque corpora secandi et condiendi ratio.
- 92. Funebria Aegyptiorum. Iudicium publicum de mortais.

- Religiosus defunctorum cultus quantum valuerit ad mores formandos.
- 94. 95. Aegyptiorum legumlatores Mneuis, Sasychis, Sesoosis, Bocchoris, Amasis, Darius.
- 96. Graeci qui discendi studio in Aegypto peregrinati sunt. Graecorum mythi de inferis ex Aegypto translati.
- 97. Rerum aliarum exempla ex Aegypto in Graeciam advectarum.
- 98. Ut legumlatores et philosophi, ita artifices quoque Graecorum Aegyptios imitati sunt.

LIB. II.

- Breviarium primi libri. Asiae historia incipit. Assyriorum primus rex Ninus: delectos iuvenes armat et cum Ariaeo rege Arabiae societatem init. Babyloniam et Armeniam subigit.
- 2. Totam Asiam intra Tanain et Nilum imperio subicere parat. Domitarum gentium recensus.
- Ninus urbem ingentem ad Euphratem condere constituit, Ninum appellatam.
- 4. Semiramis, Dercetun deae filia, a columbis nutrita et a Simma pastore regio educata.
- Semiramidem Onnee, consilii regii princeps, primo in matrimonio habuerat. Nini admirabilis contra Bactrianos copiarum numerus, comparatus cum aliorum populorum exercitibus.
- 6. Primus impetus in Bactra, ubi Oxyartes rex sedem habuit, irritus. In Nini castris aderat Onnes eumque secuta Semiramis, cuius consilio et audacia arx tandem capta est. Mulieris et pulchritudinem et virtutem admiratus Ninus cogit maritum ut sibi cedat uxorem.
- Ninya filius Nini et Semiramidis. Nino mortuo Semiramis succedit. Marito monumentum ponit eiusque opera aemulans Babylonem condere instituit. Urbis magnitudo, muri, turres.
- 8. Pons Euphrati impositus iungit Baylonem urbem. Regiae in utraque ripa munitae et magnifice ornatae.
- Regiae cuniculo inter se coniunctae. Beli templum cum specula siderum. Deorum statuae, mensa, vasa aurea.

- 10. Babylonis horti pensiles.
- 11. Urbes aliae et emporia multa ad Euphratem et Tigrin constructa. Obeliscus ingens in via nobilissima.
- 12. Immensa bituminis in Babylonia copia. Lacus mortifer.
- 13. Semiramis apud Bagistanum montem hortos apparat ibique suam et centum satellitum imagines saxo insculpit addita Syriacis litteris inscriptione. Eadem in hortis ad urbem Chauonem institutis vagae libidini indulget. Viam per montem Zarcaeum aperit, Ecbatanis regiam condit eoque per montem Orontem aquam ducit.
- 14. Persiam et reliquam Asiam adit atque monumentis suis exornat. Tum iter facit per Aegyptum in Libyam ad Iovem Ammonem, cuius oraculum de exitu vitae suae consulit.
- 15. Obiter Aethiopum sepeliendi ritus describuntur.
- Semiramis redit Bactra et Indis bellum illatura parat ingentes copias, lintres solubiles, elephantorum simulacra.
- Copiae Semiramidis enumerantur. Contra eam Stabrobates Indorum rex summo opere bellum parat.
- Semiramis neque admonitione neque minis Stabrobatae deterritus prima pugna in Indo flumine facta superior discedit.
- Pugna terrestris. Indi iterum fugati, sed Stabrobates rex aciem restituit. Regina vulnere accepto vix cum tertia exercitus parte evadit.
- 20. Semiramis ob insidias factas et memor oraculi Iovis Ammonis Ninyae filio regnum tradit. Confestim evanuit, ab Assyriis deinde inter deos relata et sub columbae imagine culta. Scriptores recensentur qui de Semiramide diversa narrant.
- Ninyae et successorum omnium per tringinta aetates vita desidiosa. Sardanapallus ultimus. Tunc Assyria Medis subiecta.
- 22. Ex his Assyriorum regibus unus Teutamus memorabilis, qui copias ad bellum Troianum misit duce Memnone. Memnonia i. e. aedes regiae Susis exstructae.
- 23. Sardanapalli vita luxuriosa.
- Arbaces Medus et Belesys Babylonius defectionis consilia ineunt. Arabum principem advocant socium, magnas cogunt copias.

LXXXII ARGUMENTUM LIB. II.

- 25. Tribus proeliis rebelles vincit Sardanapallus.
- 26. Sardanapallo novae copiae e Bactriana missae. Sed hae interceptae et ad defectionem illectae. Sardanapallus triplici victoria elatus et novae defectionis ignarus ad pristinam ignaviam se convertit. Regii noctu oppressi funduntur. Rex in urbe Nino obsidetur.
- 27. Sardanapallus in tertium annum obsidione clausus, cum Euphrates facta inundatione muri partem deiecisset, abiecta spe incendio omnia delet et semet ipsum perimit. Arbaces rex declaratur.
- 28. Arbaces gratum in amicos se praestat. Veniam dat etiam Belesy, qui magnam vim auri sub cinere absconditam fraude ex urbe Nino abstulerat. Nino deleta regni sedes Echatana transfertur.
- De Chaldaeis Babyloniorum sacerdotibus et eruditis.
 Eorum officia et disciplinae. Comparantur cum Graecorum philosophis.
- Chaldaeorum doctrina de mundo, deo, providentia. Planetarum et stellarum fixarum systema.
- 31. Chaldaeorum ex astrologia sumptae praedictiones. De luna et sole et terra. Chronologia infinita.
- Medorum historia. Discrepant de ea Herodotus et Ctesias. Regum catalogus usque ad Artaeum.
- 33. Artaei Medorum regis bellum cum Cadusiis.
- 34. Artynes et Astibards Medorum reges. Parthi deficiunt ad Sacas. Inde bellum cum Sacis. Sacarum regina Zarina sapientia et virtute nobilissima. Monumentum sepulcrale ei publice consecratum. Aspandas sive Astyages ultimus Medorum rex a Cyro victus: Media Persarum provincia.
- 35. Indiae situs et magnitudo et fertilitas.
- Indiae fructus varii. Bis in anno metitur. Agris et agricolis vel ab hoste parcitur.
- 37. Flumina Indiae, inprimis Ganges et Indus.
- Indi sunt aborigines. Victus antiquissimus. Bacchus eo duxit exercitum, agri et vini culturam, artes, religiones, leges docuit.
- Post Bacchum regnum Indiae occupat Hercules eiusque prognati. Omnes homines in India sunt liberi.

Cap

- 41. Populi in India ordines septem: philosophi, agricolae, pastores, artifices, milites, ephori, senatores.
- 42. Elephanti Indici. Advenarum peculiaris tutela.
- 48. Scytharum historia. Initio gens fuit perexigua ad Araxem. Clarissimus eorum rex Scytha, Iove natus. Scythae filii Patus et Napes. Inde orti Pali et Napae; Sacae, Massagetae, Arimaspi. Sauromatae Scythiam vastant.
- 44. Anarchia, deinde gynaecocratia apud Scythas.
- 45. Amazonum origo et prima regina. Themiscyra Amazonum urbs ad ostia Thermodontis. Amazonum res fortiter gestae et victoriae.
- 46. Amazonum secunda regina magnam Asiae partem expugnat. Herculis adversus Amazones expeditio. Paulatim a vicinis debellatae et exstinctae. Penthesilea ultima Amazonum regina, tempore belli Troiani.
- 47. Hyperborei. Terrae situs ex Hecataeo. Latona ibi nata ideoque Apollinis cultus praecipuus. Graecis amici. Luna ipsis proxima. Apollinis epiphania et annus Metonis. Imperium est penes Boreadas.
- 48. Arabes. Regionis situs. Orientem versus Nabataei terram sterilem (Arabiam desertam et Petraeam) incolunt, gens indomita et latrociniis nobilis. Petra ingens, lacus asphaltites, balsamum stirps indigena.
- 49. Arabia felix. Odores exhalant variae plantae et ipsa terra.
- 50. Aurum apyrum Arabiae felicis. Pecorum abundantia. Struthocameli.
- 51. Camelopardales, tragelaphi, bubali, aliae bestiae biformes.
- 52. Lapides Arabiae felicis: crystallus, smaragdus, beryllia, chrysolithi. Aves versicolores. De generatione huius colorum varietatis per solis calorem.
- 58. Aliae proprietates rerum orientalium a maiore solis calore.
- 54. Arabes scenitae sive Pastores meridiem versus. Agricolae et mercatores Syriam versus. Alia pars mare attingens est lacunosa. Abundat elephantis et camelis.
- 55. Insulae incognitae in Oceano meridionali ab Iambulo descriptae. Iambulus ab Aethiopibus captus pro hostia ad insulam beatam ablegatur.
- 56. Incolarum huius insulae statura, corporis proprietates, lingua gemina. Caeli temperies mitis, arborum fructus per totum annum.

57. Annona ibi copiosa. Litterarum studia, maxime astrologia. Scriptura deorsum ducta. Aetas longissima. Vitae spatium lege definitum.

58. Mulieres communes. Bestiae singulari forma. Septentriones non videntur. Puerorum ingenia per volucres explorantur. Natu maximus rex in singulis tribubus. Insulae sunt septem eiusdem generis.

59. Victus ratio in his insulis frugalis. Dii. Terrae proventus et animalia. Vestitus. Sacrorum et funerum ratio.

60. Iambuli reditus in Graeciam.

LIB. III.

- 1. Breviarium primi et secundi libri.
- Aethiopum historia. Hi primi homines fuisse videntur, utpote autochthones solique proximi. Primi deos coluerunt, ideoque diis grati et tuti ab exterarum gentium imperio.
- Ex Aethiopia in Aegyptum colonia ab Osiride deducta.
 Quare Aegyptiis sunt eaedem leges et ritus iidem, idem scripturae genus, nempe hieroglyphicum. Sacra etiam regumque insignia eadem.

4. De litteris Aethiopicis sive hieroglyphicis.

- Leges Aethiopum singulares. Reges e sacerdotibus ac per sacerdotes leguntur; iidem arbitrio suo nihil, omnia e legibus decernunt. Capitis damnati ipsi se vita privare debent.
- Regi sacerdotes per nuntium mortem imperant. Ergamenes primus hunc usum abolevit.
- Regis amici iisdem quibus rex deformatur naevis se afficiunt et cum eo mortem obeunt.
- Aethiopes extra Aethiopiae fines. Aethiopum corpora et ingenia. Arma, vestitus, victus.
- Aethiopum supra Meroen insulam habitantium theologumena. Insunt quoque athei. Ritus sepeliendi varii. Reges creant vel formosissimos vel pastores optimos vel opulentissimos vel fortitudine probatissimos.
- De regione fertilissima et amoenissima certant Libyes et Aethiopes. Elephantorum et draconum certamina.
- 11. Recensus scriptorum rerum Aethiopicarum.
- 12.-14. Fodinae aurariae in confiniis Aegypti et Arabiae et

- Aethiopiae describuntur. Damnatorum ad metalla ingens numerus et aerumnosa vita. Operae in metallis singulae,
- 15. Nationes, quae ad sinum Arabicum ac Trogodyticam et Aethiopiam ad meridiem vel occidentem spectantem habitant: Ichthyophagi. Inculta et horrida eorum vita. Piscandi ratio.
- 16. Cibos e piscibus et conchis sibi parant.
- Quadriduum in piscando et edendo consumunt, quinto quoque die aquae immoderato potu se recreant. Vita morborum expers, sed brevis.
- Gens a sinu Arabico remotior crudis vescitur piscibus, potu caret. Apathia incredibilis. Non lingua sed manibus colloquitur. Cum phocis consortium habet.
- 19. Habitatio multiplex vel in speluncis vel sub costis balaenarum alga obtectis vel sub contextarum olearum umbraculo vel sub tumulis musci marini. Mortuos proiciunt piscibus.
- Incolunt nonnulli cavernas praeruptis saxis et mari inclusas, quamobrem aborigines habentur.
- Chelonophagi. Testudines venandi ratio. Carne et testis utuntur. Cetophagi.
- 22. Piscandi modus in ora Babyloniae obiecta.
- 23. Bhizophagi in Aethiopia supra Aegyptum sita. A leonibus infestantur.
- 24. Hylophagi et Spermatophagi. Horum mores agrestes.
- 25. Aethiopes Venatores. Venatus ferarum.
- 26. 27. Aethiopes elephantorum venatores.
- 28. Aethiopes Simi et Struthophagi; struthionum descriptio.
- 29. Acridophagi. Locustas capiendi modus et e locustis paratus cibus. Pediculorum morbo conficiuntur.
- 30. Acridophagis propinqua regio ob magnam phalangiorum et scorpionum vim desolata.
- Cynamolgi in extremo meridie positi. Boum Indicorum venatio per canes.
- 32. Trogodytae sive Nomades. Mulieres communes, victus a pecore, quod parentum loco habent. Potus, habitus. Circumcidunt genitalia.
- Species Trogodytarum Megabari. Peculiaris funerum et proeliorum ratio. Infirmi sponte finiunt vitam aut impune ab aliis interficiuntur.

LXXXVI ARGUMENTUM LIB. III.

- Ingeniorum morumque diversitas e caeli discrimine explicanda.
- Animalia Aethiopiae: rhinoceros, sphinx, cynocephalus, cepus, taurus sarcophagus, crocottas.
- 36. 37. Serpentes Aethiopiae. Anguis triginta cubitorum longitudine quondam captus et Ptolemaeo II. oblatus.
- Aethiopum historia finitur. Sinus Arabici descriptio generalis.
- Bescriptio particularis orae dextrae inde ab urbe Arsinoe: portus Veneris, sinus ἀκάθαφτος, insula Ophiodes lapide topazio clara.
- 40. Ichthyophagorum et Trogodytarum gentes dextram sinus Arabici oram accolunt. Mare parum profundum et in superficie viride ob algam, Navigatio difficilis et periculosa.
- Ora a Tauris in orientem conversa; mare deinceps profundissimum et beluis refertum.
- 42. Ora Arabiae obiecta: Posidium, palmetum, phocarum insula.
- 43. Ulterioris orae accolae Maranitae et Garindanei. Laeanitarum sinus: accolunt Arabes Nabataei.
- 44. Banizomenum sinus; adiacent tres insulae; ultra eas mare scopulosum. Arabes Thamudeni. Insulae sporades. Peninsula amoenissima cum pulchro portu Charmuthae.
- Quinque montes pyramidales, sinus cum tribus templis, mons Chabinus. Arabes Debae. Amnis aurifer. Alilaei et Gasandae Arabes. quorum regio aurum nativum profert.
- 46. Carbae et Sabaei incolunt Arabiam felicem, regionem suavissimis odoribus impletam.
- 47. Carbarum et Sabaeorum regio scatet serpentibus mortiferis. Sabae, urbs regia; summa auri argentique copia, suppellex magnifica. Prope insulae beatae.
- 48. Singularia in caelo, in ortu siderum ac solis praesertim observata. Venti his regionibus familiares.
- Libyes circa Cyrenen et Syrtes habitantes: Nasamones, Auschisae, Marmaridae, Macae; horum alii agricolae alii nomades alii latrones. Vita agrestis, arma simplicia.
- Regio Cyrenae proxima est ferax; quae vergit ad meridiem, inculta ac deserta, plena serpentibus. Vanae species per aera volantes.
- 51. Earum causae physicae ex aere immoto derivatae.

- Amazones Libycae: multo vetustiores quam Thermodonteae ob eamque rem oblivione suppressae. Gorgones.
- 53. Amazonum gynaecocratia. Virorum inter eas condicio servilis. Ab adustis mammis nomen habent. Sedes erat insula Hespera in palude Tritonide. Captis insulae oppidis vicinisque multis superatis condunt urbem Chersonesum.
- Amazones hinc profectae arma inferent Atlantiis et Gorgonibus.
- 55. Gorgones bello superstites Medusa regnante Perseus perdomuit, sicut et ipsas Amazones Hercules delevit. Deinde Myrina regina Amazonum bellum infert Africae populis inita cum Horo rege Aegypti amicitia, tum Arabibus, Syris ac Cilicibus, nationibus ad Taurum; denique descendit per Phrygiam ad mare et progreditur usque ad Caicum fluvium. Urbes Myrina a se et copiarum ducibus appellavit. Occupat etiam insulas, inprimis Lesbum. Myrina interfecta Amazones a Thracibus fugatae redeunt in Libvam.
- Atlantii: gens pia et beata. Uranus primus rex, astrologiae peritus.
- 57. Uxores Uranus plures habuit. Liberi e Titaea Titanes appellati. Filiae Basilea et Rhea sive Pandora. Ex Basilea et fratre Hyperione suscepti Helius et Selene. Hi post mortem ut dii inter caeli sidera relati.
- 58. Aliae de Basilea Phrygum fabulae: nata e Maeone et Dindyma exposita est in monte Cybelo: inde appellata Cybele et mater montana: fistulam, cymbala, tympana invenit. Diu versatur cum Marsya, vitiatur ab Attide.
- 59. Reversa ad patrem Cybele paulo post furibunda aufugit, ac cum Marsya ad Bacchum et Apollinem pervenit. Marsyae et Apollinis certamen. Apollinis cum Cybele errores. Cybele in Phrygia ex oraculi responso pro dea culta.
- 60. Urani filii, inter quos praestant Atlas et Saturnus, regnum inter se dividunt. Atlantis filius Hesperus, filiae septem Atlantides, singulae illustribus natis clarae.
- 61. De Saturno et Rhea eorumque filio Iove.
- De Baccho, cuius varia nomina et fabulae physica interpretatione explicantur.

LXXXVIII ARGUMENTUM LIB. III.

- 63. Quidam tres Bacchos exstitisse dicunt. Antiquissimus Indus barbatus fuisse fertur.
- 64. Alter Bacchus Iovis et Proserpinae vel Cereris filius fingitur cornutus. Tertius est Thebanus Iovis et Semeles filius, ob Iunonis invidiam per abortum natus et in Iovis femore ad maturitatem perductus et Nysae a Nymphis educatus. Baccharum agmina per terrarum orbem ducit.
- 65. Impii Bacchi contemptores puniuntur, inter quos nobilissimi Pentheus, Myrrhanus, Lycurgus. Charopi praemii loco Thraciae regnum et mysteria tradita, cuius nepos est Orpheus mysteriorum praeses. Bacchus triumphans ex India Thebas redit.
- 66. Regiones et urbes commemorantur de Bacchi patria certantes. Libycae de Baccho narrationes a Dionysio aliisque Graecis scriptoribus servatae.
- Linus carminum apud Graecos inventor. Hercules, Thamyra, Orpheus discipuli sunt Lini. Pronapides Homeri magister.
- 68. Ab eis traduntur haec: Ammon rex Libyae ex virgine Amalthea casu oblata genuit filium (Bacchum), clam in urbem Nysam translatum, ut tutus esset ab uxoris Rheae insidiis. Nysa sita est in insula pulcherrima.
- 69. Antrum Nysaeum eximiae amoenitatis.
- 70. Bacchus in antro custodiebatur ab Aristaeo et Minerva, quae in eadem insula ad amnem Tritonem nata erat. Obiter Minervae facinora memorantur, inprimis Aegidis monstri caedes, ob quam vindicandam eius mater Tellus Gigantes peperit, deorum acerrimos hostes. Bacchus puer vini inventor vitiumque cultor.
- 71. Rhea noverca ad Titanes revertitur, et Saturno iuncta bellum in Ammonem movet. Ammon superatus in Cretam insulam fugit. Sed Bacchus adiutus ab Amazonibus et Minerva Titanes debellat. A captis Titanibus, quos libertate donavit, ut deus adoratur. Inde libationis origo.
- Belli socii Baccho etiam Sileni erant. In urbe Zabirna Campen monstrum horrendum occidit, Saturnum Rheamque vincit, sed ut parentes pietate colit.
- 73. Bacchus condit Ammoni patri oraculum. Cur uterque cornutus fingatur. Aegypto Iovem regem praeficit vi-

- nique culturam Aegyptios docet. Similiter reliquas orbis partes artibus suis cultiores reddit. Ex India reversus Titanes funditus tollit. Deinde Ammone et Baccho inter divos relatis Iuppiter universi mundi rex factus est.
- 74. Libycae de Baccho altero et tertio traditiones. Tres Bacchi, sicut duo Hercules, a posteris pro uno habiti sunt.

LIB. IV.

- Exordium quo historiae antiquae difficultates explicantur. Breviarium libr. I—III et IV. Graecorum antiquissima historia incipitur a Bacchi utpote antiquissimi et beneficentissimi fabula.
- Bacchi natales. Iove et Semele natus nymphis in antro Nysae traditur, unde Dionysi nomen habet. Vini et zythi inventor. Eleutheras in Boeotia condit.
- 3. Bacchus usque in Indiam expeditionem fecit; reduci a Graecis sacra instituuntur: ritus sollemnes describuntur.
- Bacchus antiquior, Sabazius, Proserpinae filius, noctu cultus et cornutus. Bacchi Semele nati ingenium, forma, comites Musae, Silenus paedagogus et socius, habitus.
- Bacchi cognomina eorumque causae. Cur biformis sit, cur Satyri et Musae in eius comitatu.
- Priapus Bacchi et Veneris filius. Origines cultus vel a propagatione generis humani vel ab Osiridis fabula derivandae. Ithyphallus et Tychon cognominatur. Ortus Hermaphroditi.
- 7. Musarum parentes, numerus, nomina nominumque ratio.
- Herculis mythus multa continet impedita et quae fidem excedant, quod rei mythicae proprium est.
- Herculis stemma. Immensae vires per ipsam portentosam procreationem Herculi infusae et auctae per Iunonem, quae mammas inscia ei praebuerat.
- 10. Angues in cunis suffocat, unde Herculis nomen consecutus est, ante Alcaeus appellatus. Thebis educatus ab Ergini tributo et tyrannide urbem liberat, Orchomeniorum Minyarumque oppidum destruit. Eurystheus per invidiam Herculi duodecim certamina imponit.
- 11. Hercules in animi aegritudinem et furorem incidit, quo

liberatus singulos adit labores. 1) Leonem in Nemea occidit. 2) Hydram Lernaeam exstinguit.

- 12. 3) Aprum Erymanthium capit. Centaurorum caedes.
- 4) Cervam arreis cornibus et velocitate insignem capit.
 5) Aves e Stymphalide palude abigit.
 6) Augeae stabulum expurgat.
 7) Taurum e Creta in Peloponnesum traducit.
- 14. Defunctus hoc certamine ludos Olympicos Iovi instituit Hercules. Ipse in omni certaminum genere victor a diis deabusque munera accipit. Obiter commemoratur Nioben primam, Alcmenam postremam mortalem fuisse ab Iove compressam.
- 15. Bello a Gigantibus in deos moto Hercules diis auxilio venit, et ita caelestium deorum honores consequitur. Prometheum liberat. 8) Diomedis equas carnivoras domat. Argonautarum socius.
- 9) Amazonibus victis Hippolytae zonam rapit. Antiopen captam dono dedit Theseo.
- 17. 10) Iter in Iberiam ad abducendos Geryonis boves. Congregatis in Creta insula, quam bestiis purgat, copiis primo in Libyam traicit, ubi Antaeum tollit terramque a feris et tyrannis liberat.
- 18. Iter convertit in Aegyptum et Busiridem occidit. In Libya Hecatompylon condit, urbem post a Carthaginiensibus captam. Ad fretum Gaditanum columnas statuit. Victis Chrysaoris filiis boves abigit. Columnis positis Hercules fretum mutavit, sicuti Thessaliam siccam, palustrem Boeotiam reddidit.
- Transitus Herculis in Celticam, ubi Alesiam urbem a Caesare expugnatam exstruit, inde per Alpes in Italiam.
- 20. Ligurum ager ingratus et duri labores, quos subeunt etiam feminae.
- Hercules ad Tiberim benigno hospitio exceptus; decimae Herculi votae templumque exstructum. In campum Cumaeum sive Phlegraeum progressus Gigantes perdomuit.
- 22. Lacum Avernum a mari dividit, viam Heracleam munit. Venator in Dianam impius supplicio affectus. Cicadae ob Herculis pietatem deletae. Nando Hercules cum bobus in Siciliam traicit.
- 23. Thermis Himeraeis et Egestanis recreatus Hercules Ery-

1

- cem certamine vincit eiusque regnum praemium reportat, quod unus e posteris, Dorieus, obtinet ibique Heracleam exstruit, a Carthaginiensibus postea dirutam. Syracusis sacra Cereri et Proserpinae instituit. Sicanos infesta acie obvios caedit.
- 24. Agyrinaei divinos Herculi honores exhibent. Pro his monumenta relinquit lacum sui nominis, Geryonis lucum, fanum Iolai ludis celebratum. Tum boves retro in Italiam agit, Lacinium ob furtum obtruncat, Crotoni ponit tumulum.
- Hercules circa Hadriam redit in Epirum. 11) Cerberum ex inferis protrahit. Ante sacris Eleusiniis est initiatus, quae sacra occasionem praebent de Orpheo disserendi.
- Hercules apud inferos. 12) Hesperidum aurea mala asportat. Diversae de his opiniones.
- Atlas et Hesperus, Atlantides seu Hesperides. Hesperides a Busiride raptas Hercules Atlanti restituit. Hercules ab Atlante astrologiam accipit, ab ipso Graecis traditam.
- Amazones, quae ob illata per Herculem damna raptamque Antiopen Atticae bellum intulerant, proelio victae a Theseo.
- 29. Perfunctus Hercules laboribus oraculi iussu subolem e Thespi filiabus procreatam duce Iolao in Sardiniam mittit. Thespiadum historia. Sardinia ab Iolao expugnata et deinde exculta.
- Arcessitus e Sicilia Daedalus Sardiniam multis operibus decorat. Iolaus deinde in Graeciam rediturus coloniam relinquit in Sicilia. Condita in Sardinia colonia bello nunquam est victa.
- Hercules Iolen petit. Accepta repulsa Iphitum fratrem eius necat. Hercules expiationis causa Omphalae Maeonum reginae in servitutem traditur.
- Reversus in Peloponnesum Hercules proficiscitur Troiam, iniurias a Laomedonte olim illatas vindicaturus. Laomedontem occidit regnumque Priamo tradit.
- 83. Hercules ultum it Augeam ob recusatam mercedem.
 Centauro obtruncato in Hippolytae nuptiis primo Tirynthem, deinde Pheneum in Arcadiam se confert. Eurytum eiusque patrem Augeam interimit, regnum Phyleo tradit. Tyndareum Sparta pulsum in regnum.

restituit. Auge ab Hercule gravida damnata ut submergeretur, servatur cum filio Telepho.

34. Relicta Peloponneso Hercules Calydonem Aetoliae urbem petit et Deianiram uxorem ducit. Apri Calydonii venatio: Meleager, Atalante, Althaea.

35. De Calydoniis Hercules bene meruit facto novo Acheloi alveo, unde orta fabula de cornu Amalthese.

36. Hercules Ephyram vi capit regeque Phyleo occiso ex eius filia Tlepolemum procreat. Ob Eurynomum casu ab eo interemptum cum Deianira fugiens pervenit ad flumen Euenum. Nessi scelus. Hercules cum Arcadibus sociis Ceycem Trachiniae regem hospes adit.

37. Phylantem regem Dryopum in Delphos impium Hercules occidit eiusque ex filia Antiochum progignit. Nati e Deianira. Dryopum expulsorum novae sedes resque gestae. Hercules Dorienses contra Lapithas defendit, Cygnum certamine vincit, ex Astydamia subacto Ormenii rege, eius patre, Ctesippum procreat. Iole rapta ad promuntorium Cenaeum discedit.

38. Ad celebrandum sacrum vestis Nessi veneno tincta affertur per Licham. Hercules exitiali morbo conficitur. Eius rogus in Oeta.

39. Herculi instituta sacra.

40. Argonautae, quorum socius Hercules erat. Iasonis consilium.

41. Itineris Argonautarum apparatus. Itineris socii.

42. Argonautarum in itinere fata. Ad oram Troadis Hesionen ceto interfecto Hercules liberat. Praemii loco accipit Hesionen et equos regios, quos interea Laomedonti custodiendos relinquit.

Argonautae tempestate agitati per deos Samothraces servantur. In Thraciam vecti duo regis Phinei filios vindicant.

44. Phineum repugnantem Boreadae occidunt; regnum filis traditur. Eadem fabula ab aliis aliter narratur. Inde in Pontum profecti Argonautae appellunt ad Chersonesum Tauricam, ignari hic more barbarorum hospites immolari.

45. Cruenti in Taurica Chersoneso cultus origo simulque res Colchicae narrantur. Aeetes Colchidis, Perses Tauricae

- rex, fratres. Hecate Persae filia venena invenit, patrem veneno perimit, hospitum immolationem instituit. Aeetae nupta Circen, Medeam, Aegialum peperit. Circe matris artem diram colit. Circaeum promuntorium.
- 46. Medea mitioris ingenii servat appulsos peregrinos. Suspecta patri fugit et obviam fit Argonautis; cuius auxilio Iason data matrimonii fide vellus aureum occupare parat.
- Fabula de Phrixo et aureo vellere apud Colchos in templo Martis custodito.
- 48. Rapto vellere aureo Argonautae ad naves confugiunt.

 Acetes eos persecutus in pugna perit. Argonautarum reditus. Glaucus itineris comes et adiutor.
- 49. Reversis in Troadem Argonautis ob Hesionen equosque recusatos pugna ineunda erat cum Laomedonte, quo occiso regnum Priamo traditur. In Samothrace diis Samothracibus vota reddunt.
- 50. Pelias exstincta stirpe Iasonis, quem interisse putat, regnum occupaverat. Iason redux iniurias ulcisci parat, usus Medeae consiliis et insidiis.
- Assumpta sagae persona Medea Iolci urbem et regiam ingreditur, magica ministeria senectae transformandae in iuvenilem vigorem offert et praestigiis approbat.
- Pelias Medeae fraude occisus. Dato signo Argonautae regiam invadunt.
- 53. Iason in superstitem Peliae familiam benignus Acasto filio regnum cedit; ipse Corinthum sedem deligit. Argonautae novum foedus in futuros casus iungunt et ludos celebrant Iovi Olympio sacros.
- Iason tribus filiis e Medea procreatis novum coniugium cum Glauce init. Medea repudiata atrociter ulciscitur.
- 55. Iason mortem sibi conscivit. Thessalus, superstes eius filius, Iolcum reversus et rex factus incolas a se Thessalos appellat. Medeae errores. Medeae et Aegei filius Medus Medorum rex.
- 56. Narrationes aliae de Medea et Medo. Argonautas adverso Tanai et per aliud flumen in Oceanum, inde per fretum Gaditanum in mare mediterraneum redisse Timaeus aliique tradunt.
- Heraclidae. Trachine apud Ceycem regem educati, ab Atheniensibus contra Eurystheum in tutelam recipiuntur.

- 58. Victo Eurystheo Heraclidae duce Hyllo Peloponnesum et Mycenarum regnum recuperare parant. Hyllo in singulari certamine caeso Heraclidae ad quinquaginta annos regno et Peloponneso exclusi redeunt Tricorythum. Tlepolemus occupat Rhodum.
- Thesei genus. Coryneten, Sinin, aprum Crommyonensem, Scironem, Cercyonem, Procrusten superat. Marathonium taurum domat.
- 60. Fabula de Minotauro. Cretae historia et regum Cretensium recensus. Androgeos Minois filius per insidias ab Aegeo Atheniensium rege interemptus.
- 61. Attica a Minoe bello et fame pressa. Oraculo iussi
 Athenienses poenam dant septem pueros puellasque
 Minotauro proiciendos. Theseus Ariadnae ope Minotaurum occidit. Ariadne in insula Naxo a Baccho
 rapta. Aegens nigris velis deceptus vitam finit. Succedens Theseus legibus et institutis patriam auget.
- Phaedra Thesei coniux Hippolytum privignum impuro amore prosequitur. Utrinsque interitus. Theseus exul.
- 63. Theseus et Pirithous rapiunt Helenam. Proserpinam rapturi descendunt ad inferos.
- 64. Septem ad Thebas. Lains Thebarum rex et locasta. Oedipus inscius patrem occidit et aenigmate Sphingis soluto matrem uxorem ducit.
- 65. Scelere detecto et Oedipo incluso filii regno potiuntur. Polynices a fratre regno pulsus ab Adrasto auxilium impetrat. Septem duces Thebis bellum inferunt. Cadunt omnes praeter Adrastum.
- 66. Septem ducum filii Epigoni dicti bellum renovant. Thebani victi in agrum Tilphossaeum migrant. Thebae ab Epigonis captae. Daphne Tiresiae filia Delphos missa evasit Sibylla.
- Thebani deinde alii Doriensium terras occupant, alii redeunt Thebas. — Acolum et Bocotorum origines. Bocoti proles usque ad bellum Troianum.
- 68. Aeoli progenies Salmoneus et Tyro: horum posteri usque ad Nestorem et bellum Trojanum.
- 69. Lapitharum genus, ex quo ortus Ixion gignit Centauros.
- Centaurorum bellum adversus Lapithas horumque reliquiae.

- Aesculapius, Apollinis filius, artis medicae peritissimus propter Plutonis querelas a Iove necatur. Apollo filium ultus damnatur. Aesculapi filii expeditioni in Troiam intersunt.
- 72. Penei et Asopi genus cum posteris usque ad bellum Trojanum.
- 78. Oenomaus et Hippodamiae filiae proci. Pelops Myrtili auxilio consequitur victoriam et puellae coniugium. Peloponneso ab eo nomen inditur.
- Tantalus eiusque filia Niobe superbientes graves poenas dant. Tantalum regno expulit Ilus Trois filius.
- Trois stirps a Teucro repetita et usque ad Priamum deducta.
- Daedalus. Talum, sororis filium, novis inventis clarum invidia commotus dolo interemit. Capitis damnatur ab Areopagitis.
- 77. Fuga delatus in Cretam Daedalus construxit bovis machinam ad explendam Pasiphaae libidinem. Minotaurus inde ortus. Labyrinthus. Ob Minois iram Daedalus cum Icaro in Siciliam fugit. Icari mors. Fabula de alis e cera factis.
- 78. Daedali opera in Sicilia effecta.
- Bellum ob receptum Daedalum a Minoe Siculis illatum.
 Minois mors et sepulcrum. Cretenses in Sicilia relicti
 urbem Minoam et Engyum condunt templumque
 deabus matribus exstruunt.
- 80. Dearum matrum in Sicilia cultus. Templum sumptibus maximis constructum.
- 81. Aristaeus, Apolline et Cyrene ortus, nymphis traditur nutriendus, a quibus lactis, apum, olivarum, culturam accipit. Thebas profectus ex Autonoe Cadmi filia procreat Actaeonem venatorem a canibus dilaceratum.
- 82. Aristaeus in Ceam insulam vectus Graeciam pestilentia liberat. Relicta ibi subole ipse Sardiniam Siciliam aliasque insulas adit ac beneficiis suis cultiores reddit. Denique in Thracia aliquamdiu moratus evanescit et divinos honores consequitur.
- Eryx, Veneris et Butae filius, Siciliae regulus condit urbem sui nominis et in eius arce templum Veneris Erycinae; quod post Erycem Aeneas, Siculi, Cartha-

- ginienses, Romani donis et religioso cultu amplissimum reddiderunt.
- 84. Daphnis Mercurio et nympha genitus in amoenissima convalle montium Heraeorum bucolicorum modorum inventor exstitit. Ab irata nympha visu orbatur.
- 85. Orion venatione magnique roboris operibus clarus portum, qui Acte appellatur, ad Messanam construit. Quaeritur num Sicilia olim chersonesus fuerit. Orion inter astra relatus.

NOTARUM EXPLICATIO.

A = Coislinianus codex saec. XV (praef. p. VII)

B = Matinensis codex saec. XV (praef. p. VII) C = Vaticanus codex saec. XII (praef. p. XIV) D = Vindobonensis codex saec. XI (praef. p. IV) E = Parisinus codex saec. XVI (praef. p. XI) $\left\{ egin{array}{l} F = \ G = \end{array} \right\}$ Claromontani codices saec. XVI (praef. p. XVI) M = Venetus codex saec. XV (praef. p. XV)N = Vindobonensis codex saec. XVI (praef. p. XI) vulg. = vulgaris lectio omnium librorum praeter D II = secundae classis libri i. e. omnes codices praeter ABD Eich. = Eichstaedti Rhod. - Rhodomani

editio (praef. p. XXII s.) Steph. = Stephani Wess. — Wesselingi

Hertlein: programmata, Wertheim 1864. 1865. 1866. 1871. 1873

Reiske: animadversionum ad Graecos auctores vol. I Schäfer: meletemata in Dionys. Halic.

P. ed. Wess. vol. I.

1 Τάδε ένεστιν έν τη πρώτη των Διοδώρου βίβλων.

Προοίμιον της όλης πραγματείας:

Περί τῶν παρ' Αίγυπτίοις λεγομένων περί τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως.

Περί τῶν θεῶν ὄσοι πόλεις ἔπτισαν κατ' Αίγυπτον.

Περὶ τῶν πρώτων γενομένων ἀνθρώπων καὶ τοῦ παλαιοτάτου βίου.

 Π ερὶ τῆς τῶν ἀθανάτων τιμῆς καὶ τῆς τῶν ναῶν κατασκευῆς.

10 Περὶ τῆς τοποθεσίας τῆς κατ' Λίγυπτον χώρας καὶ τῶν 2 περὶ τὸν Νείλον ποταμὸν παραδοξολογουμένων, τῆς τε τούτου πληρώσεως τὰς αίτίας καὶ τῶν ἱστορικῶν καὶ φιλοσόφων ἀποφάσεις.

Περὶ τῶν πρώτων γενομένων κατ' Λίγυπτον βασιλέων καὶ 15 τῶν κατὰ μέρος αὐτῶν πράξεων.

Περί κατασκευῶν τῶν πυραμίδων τῶν ἀναγραφομένων ἐν τοῖς ἐπτὰ θαυμαζομένοις ἔργοις.

Περί τῶν νόμων καὶ τῶν δικαστηρίων.

Περί τῶν ἀφιερωμένων ζώων πας' Αίγυπτίοις.

20 Περὶ τῶν νομίμων τῶν περὶ τοὺς τετελευτηκότας παρ' Αἰγυπτίοις γενομένων.

Περί τῶν Ἑλλήνων ὅσοι τῶν ἐπὶ παιδεία θαυμαζομένων παραβαλόντες εἰς Λίγυπτον καὶ πολλὰ τῶν χρησίμων μαΦόντες μετήνεγκαν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Haec omnia desunt in D, argumentum aliud finxit A.

١

ΔΙΟΔΩΡΟΥ

ΤΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ

ΒΙΒΛΟΣ ΠΡΩΤΗ.

Τοίς τὰς κοινὰς ίστορίας πραγματευσαμένοις μεγάλας χάριτας απονέμειν δίκαιον πάντας ανθοώπους. ὅτι τοῖς ἰδίοις πόνοις ἀφελῆσαι τὸν κοινὸν βίον εφιλοτιμήθησαν ακίνδυνον γαο διδασκαλίαν τοῦ συμφέροντος είσηγησάμενοι καλλίστην έμπει- 5 ρίαν διὰ τῆς πραγματείας ταύτης περιποιοῦσι τοὶς 2 άναγινώσκουσιν. ή μέν γάρ έκ τῆς πείρας έκάστου μάθησις μετὰ πολλῶν πόνων καὶ κινδύνων ποιεί τῶν γοησίμων έχαστα διαγινώσκειν, καλ διά τοῦτο τῶν ήρώων δ πολυπειρότατος μετά μεγάλων άτυχημάτων 10 πολλών ανθρώπων ίδεν άστεα και νόον έννω: ή δε διὰ τῆς ίστορίας περιγινομένη σύνεσις τῶν ἀλλοτρίων αποτευγμάτων τε καλ κατορθωμάτων απεί-3 ρατον κακών έχει την διδασκαλίαν. Επειτα πάντας άνθρώπους, μετέχοντας μεν της πρός άλλήλους συγ- 15 γενείας, τόποις δε και χρόνοις διεστηκότας, έφιλοτιμήθησαν ύπὸ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν σύνταξιν ἀγαγεῖν, ώσπερ τινές ύπουργοί της θείας προνοίας γενηθέντες. έκείνη τε γάρ την των δρωμένων άστρων διακόσμησιν καὶ τὰς τῶν ἀνθρώπων φύσεις εἰς κοινὴν ἀνα- 20

4 λογίαν συνθεϊσα χυχλεί συνεγώς άπαντα τὸν αἰώνα. τὸ ἐπιβάλλον ἐκάστοις ἐκ τῆς πεπρωμένης μερίζουσα, οί τε τὰς κοινὰς τῆς οἰκουμένης πράξεις καθάπεο μιᾶς πόλεως ἀναγράψαντες ενα λόγον καλ 5 χοινόν γρηματιστήριον των συντετελεσμένων ἀπέδειξαν τὰς έαυτων πραγματείας, καλὸν γὰρ τὸ δύ- 4 νασθαι τοῖς τῶν ἄλλων ἀγνοήμασι πρὸς διόρθωσιν γρησθαι παραδείγμασι, καί πρός τὰ συγκυρούντα ποικίλως κατά τον βίον έχειν μη ζήτησιν των πρατ-10 τομένων, άλλὰ μίμησιν των ἐπιτετευγμένων. γάο τούς ποεσβυτάτους ταζς ήλικίαις απαντές των νεωτέρων προκρίνουσιν έν ταζε συμβουλίαις διά την έκ τοῦ χρόνου περιγεγενημένην αὐτοῖς έμπειρίαν. ής τοσούτον ύπερέγειν συμβέβηκε την έκ της ίστο-15 ρίας μάθησιν δσον καὶ τῷ πλήθει τῷν πραγμάτων προτερούσαν αὐτὴν ἐπεγνώκαμεν. διὸ καὶ πρὸς άπάσας τὰς τοῦ βίου περιστάσεις γρησιμωτάτην ἄν τις είναι νομίσειε την ταύτης ανάληψιν. τοῖς μέν 5 γάο νεωτέροις την των γεγηρακότων περιποιεί σύν-20 εσιν, τοῖς δὲ πρεσβυτέροις πολλαπλασιάζει τὴν ὑπάρχουσαν έμπειρίαν, καλ τούς μεν ιδιώτας άξίους ήγεμονίας κατασκευάζει, τούς δ' ήγεμόνας τῷ διὰ τῆς δόξης άθανατισμώ προτρέπεται τοζς καλλίστοις των έργων έπιχειρείν, χωρίς δε τούτων τούς μεν στρα-25 τιώτας τοίς μετά την τελευτην έπαίνοις έτοιμοτέρους κατασκευάζει πρός τούς ύπερ της πατρίδος κινδύνους, τους δε πονηρούς των άνθρώπων ταϊς αίωνίοις βλασφημίαις αποτρέπει της έπλ την κακίαν δο-

1 πυπλοΐ D 4 ενα λόγον] ἀνάλογον Reiske 16 ὑπεςτεροῦσαν CF 27 αλανίαις CD; corr. Dind. 2 μῆς, καθόλου δὲ διὰ τὴν ἐκ ταύτης ἐπ' ἀγαθῷ μνήμην οί μεν κτίσται πόλεων γενέσθαι προεκλήθησαν, οί δε νόμους είσηγήσασθαι περιέγοντας τῷ κοινώ βίω την ασφάλειαν, πολλοί δ' έπιστήμας καί τέγνας έξευρείν έφιλοτιμήθησαν πρός εὐεργεσίαν 5 τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων. ἐξ ἀπάντων δὲ συμπληρουμένης της εὐδαιμονίας, ἀποδοτέον των ἐπαίνων τὸ πρωτείον τῆ τούτων μάλιστ' αίτία ίστορία. 2 ήγητέου γάρ είναι ταύτην φύλακα μέν τῆς τῶν ἀξιολόγων άρετης, μάρτυρα δὲ της των φαύλων κακίας, 10 εὐεργέτιν δὲ τοῦ χοινοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων. εἰ γὰρ ή των εν άδου μυθολογία την υπόθεσιν πεπλασμένην 5 έχουσα πολλά συμβάλλεται τοῖς ἀνθρώποις πρὸς εὐσέβειαν καὶ δικαιοσύνην, πόσφ μᾶλλον ὑποληπτέου την προφητιν της άληθείας ίστορίαν, της 15 όλης φιλοσοφίας οίονεὶ μητρόπολιν οὐσαν, ἐπισκευάσαι δύνασθαι τὰ ήθη μᾶλλον πρὸς καλοκάγαθίαν; ε πάντες γὰρ ἄνθρωποι διὰ τὴν τῆς φύσεως ἀσθένειαν βιούσι μέν ακαριαζόν τι μέρος του παντός αίώνος, τετελευτήκασι δὲ πάντα τὸν ὕστερον 1ρόνον, 20 καί τοις μεν έν τῷ ζῆν μηδεν ἀξιόλογον πράξασιν αμα ταίς των σωμάτων τελευταίς συναποθνήσκει καὶ τὰ ἄλλα πάντα τὰ κατὰ τὸν βίον, τοῖς δὲ δι' άφετην περιποιησαμένοις δόξαν αι πράξεις απαντα τὸν αίῶνα μνημονεύονται, διαβοώμεναι τῷ θειοτάτφ 25 4 τῆς Ιστορίας στόματι. καλὸν δ', οἶμαι, τοῖς εὖ φρονοῦσι θνητών πόνων ἀντικαταλλάξασθαι τὴν ἀθά-

1 ἀγαθῷ] ἄπειρον CF 3 παρέχοντας Ch. Graux 8 αἰτία om. CF 1 9 φύλανα G, φυλακήν ceteri 1 2 ὑπόμνησιν D 1 4 μᾶλλον om. CF 1 7 ἔθη CF 2 7 ἀνταλλάξασθαι D (cf. X 21,5).

νατον εύφημίαν. Ηρακλής μέν γάρ δμολογείται πάντα τὸν γενόμενον αὐτῷ κατ' ἀνθρώπους χρόνον ύπομεϊναι μεγάλους και συνεγείς πόνους και κινδύνους έπουσίως, ΐνα τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων εὐ-5 εργετήσας τύγη της άθανασίας των δε άλλων άναθων ανδρων οι μέν ήρωικων, οι δε ισοθέων τιμων έτυγον, πάντες δε μενάλων επαίνων ηξιώθησαν, τὰς άρετας αὐτῶν τῆς Ιστορίας ἀπαθανατιζούσης. τὰ 5 μεν γαρ άλλα μνημεία διαμένει χρόνον όλίγον, ύπο 10 πολλών ἀναιρούμενα περιστάσεων, ή δε της ίστορίας δύναμις έπλ πᾶσαν την οἰκουμένην διήκουσα τὸν πάντα τἄλλα λυμαινόμενον χρόνον ἔχει φύλαχα της αιωνίου παραδόσεως τοις επιγινομένοις. συμβάλλεται δ' αύτη καὶ πρὸς λόγου δύναμιν, οδ 15 κάλλιον έτερον οὐκ ἄν τις ραδίως εύροι. τούτφ 6 γάρ οί μεν Ελληνες των βαρβάρων, οί δε πεπαιδευμένοι των απαιδεύτων προέχουσι, πρός δε τούτοις διὰ μόνου τούτου δυνατόν έστιν ενα των πολλών περιγενέσθαι καθόλου δε φαίνεται παν το 20 προτεθέν τοιούτον όποιον αν ή του λέγοντος δύναμις παραστήση, καὶ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἀξίους λόγου προσαγορεύομεν, ώς τοῦτο τὸ πρωτείον της άρετης περιπεποιημένους. είς πλείω δε μέρη 7 τούτου διηρημένου, συμβαίνει την μεν ποιητικήν 25 τέρπειν μᾶλλον ήπερ ώφελεῖν, τὴν δὲ νομοθεσίαν 6 κολάζειν, οὐ διδάσκειν, παραπλησίως δὲ καὶ τἄλλα μέρη τὰ μὲν μηδὲν συμβάλλεσθαι πρὸς εὐδαιμο-

¹⁸ $\tilde{\epsilon} \nu \alpha$] τον $\tilde{\epsilon} \nu \alpha$ CF 20 προστεθέν CDF², προστατοθέν F¹G¹, πραχθέν G²; corr. Wesseling 22 τοῦτο] τούτους DF το f. delendum.

νίαν, τὰ δὲ μεμιγμένην ἔχειν τῷ συμφέροντι τὴν βλάβην, ἔνια δὲ κατεψεῦσθαι τῆς ἀληθείας, μόνην δὲ τὴν Ιστορίαν, συμφωνούντων ἐν αὐτῆ τῶν λόγων τοῖς ἔργοις, ἄπαυτα τἄλλα χρήσιμα τῆ γραφῆ περιειληφέναι. ὁρᾶσθαι γὰρ αὐτὴν προτρεπομένην ἐπλ δικαιοσύνην, κατηγοροῦσαν τῶν φαύλων, ἐγκωμιάζουσαν τοὺς ἀγαθούς, τὸ σύνολον ἐμπειρίαν μεγίστην περιποιοῦσαν τοῖς ἐντυγχάνουσι.

Διὸ καὶ θεωρούντες ήμεζς δικαίας αποδοχής τυγχάνοντας τοὺς ταύτην πραγματευσαμένους προή- 10 γθημεν έπὶ τὸν ὅμοιον τῆς ὑποθέσεως ζῆλον. ἐπιστήσαντες δε τον νοῦν τοῖς προ ἡμῶν συννραφεῦσιν άπεδεξάμεθα μεν ώς ένι μάλιστα την προαίρεσιν αὐτῶν, οὐ μὴν έξειργάσθαι πρὸς τὸ συμφέρον καὶ τὸ δυνατὸν τὰς πραγματείας αὐτῶν ὑπελάβομεν. 15 2 κειμένης γάρ τοῖς ἀναγινώσκουσι τῆς ἀφελείας ἐν τῷ πλείστας καὶ ποικιλωτάτας περιστάσεις λαμβάνειν, οί πλείστοι μέν ένὸς έθνους ή μιᾶς πόλεως αὐτοτελεῖς πολέμους ἀνέγραψαν, ὀλίγοι δ' ἀπὸ των άργαίων γρόνων άρξάμενοι τὰς κοινὰς πράξεις έπε- 20 γείρησαν άναγράφειν μέγρι των καθ' αύτούς καιοων, και τούτων οι μέν τούς οικείους χοόνους έκάστοις οὐ παρέζευξαν, οί δὲ τὰς τῶν βαρβάρων πράξεις ύπερέβησαν, έτι δ' οί μεν τας παλαιάς μυθολογίας διὰ τὴν δυσχέρειαν τῆς πραγματείας ἀπεδοκίμασαν, 25 οί δὲ τὴν ὑπόστασιν τῆς ἐπιβολῆς οὐ συνετέλεσαν, 8 μεσολαβηθέντες τὸν βίον ὑπὸ τῆς πεπρωμένης. τῶν δὲ τὴν ἐπιβολὴν ταύτης τῆς πραγματείας πεποιημέ-

14 $\kappa \alpha l$] $\kappa \alpha \tau \alpha$ Stephanus 16 $\tau o i s$ Wesseling, in $\tau o i s$ DF2, in t $\tau o i s$ CF1 18 in s add. Porson.

νων οὐδεὶς προεβίβασε τὴν ίστορίαν κατωτέρω τῶν Μακεδονικών καιρών οι μέν γάρ είς τάς Φιλίππου πράξεις, οί δ' είς τὰς 'Αλεξάνδρου, τινές δ' είς τοὺς διαδόγους ή τους έπιγόνους κατέστρεψαν τὰς συν-5 τάξεις: πολλών δε και μεγάλων τών μετά ταῦτα πράξεων ἀπολελειμμένων μέχρι τοῦ καθ' ἡμᾶς βίου των ίστοριογράφων οὐδεὶς ἐπεβάλετο αὐτὰς μιᾶς συντάξεως περιγραφή πραγματεύσασθαι διὰ τὸ μέγεθος της υποθέσεως. διὸ καὶ έρριμμένων των τε 4 10 γρόνων καὶ τῶν πράξεων ἐν πλείοσι πραγματείαις 7 καὶ διαφόροις συγγραφεῦσι δυσπερίληπτος ή τούτων ανάληψις γίνεται καλ δυσμνημόνευτος. έξετα- 5 σαντες οὖν τὰς έκάστου τούτων διαθέσεις έκρίναμεν υπόθεσιν Ιστορικήν πραγματεύσασθαι τήν 15 πλείστα μεν ώφελησαι δυναμένην, έλάχιστα δε τούς άναγινώσκουτας ένοχλήσουσαν. εί γάρ τις τὰς είς 6 μνήμην παραδεδομένας τοῦ σύμπαντος κόσμου πράξεις, ώσπερ τινός μιᾶς πόλεως, ἀρξάμενος ἀπό τῶν άρχαιοτάτων χρόνων άναγράψαι κατά τὸ δυνατὸν 20 μέχρι των καθ' αύτον καιρων, πόνον μέν αν πολύν ύπομείναι δήλον δτι, πραγματείαν δε πασών εύχρηστοτάτην συντάξαιτο τοίς φιλαναγνωστούσιν. έξέσται γάρ έκ ταύτης εκαστον πρός την ίδίαν ύπό- 7 στασιν έτοίμως λαμβάνειν τὸ χρήσιμον, ώσπερ έχ 25 μεγάλης ἀρυόμενον πηγής, τοῖς μὲν γὰρ ἐπιβαλ-8 λομένοις διεξιέναι τὰς τῶν τοσούτων συγγραφέων ίστορίας πρώτον μέν οὐ ράδιον εὐπορῆσαι τών είς την γρείαν πιπτουσών βίβλων, έπειτα διά την άνω-

⁷ μιᾶ F 9 διερριμμένων Hertlein 17 παραδιδομένας D 20 πολύν om. D.

μαλίαν καὶ τὸ πλῆθος τῶν συνταγμάτων δυσκατάληπτος γίνεται τελέως καὶ δυσέφικτος ἡ τῶν πεπραληπτος γίνεται τελέως καὶ δυσέφικτος ἡ τῶν πεπραγμένων ἀνάληψις ἡ δ' ἐν μιᾶς συντάξεως περιγραφῆ πραγματεία τὸ τῶν πράξεων εἰρόμενον ἔχουσα
τὴν μὲν ἀνάγνωσιν ἐτοίμην παρέχεται, τὴν δ' ἀνάληψιν ἔχει παντελῶς εὐπαρακολούθητον. καθόλου
δὲ τῶν ἄλλων τοσοῦτον ὑπερέχειν ταύτην ἡγητέον
ὅσφ χρησιμώτερόν ἐστι τὸ πᾶν τοῦ μέρους καὶ τὸ
συνεχὲς τοῦ διερρηγμένου, πρὸς δὲ τούτοις τὸ διηκριβωμένον τοῖς χρόνοις τοῦ μηδὲ γινωσκομένου 10
τίσιν ἐπράχθη καιροῖς.

4 Διόπες ήμεις δρώντες ταύτην τὴν ὑπόθεσιν χρησιμωτάτην μὲν οὖσαν, πολλοῦ δὲ πόνου καὶ χρόνου προσδεομένην, τριάκοντα μὲν ἔτη περὶ αὐτὴν ἐπραγματεύθημεν, μετὰ δὲ πολλῆς κακοπαθείας 15 καὶ κινδύνων ἐπήλθομεν πολλὴν τῆς τε 'Ασίας καὶ τῆς Εὐρώπης, ἵνα τῶν ἀναγκαιοτάτων καὶ πλείστων μερῶν αὐτόπται γενηθῶμεν πολλὰ γὰς παρὰ τὰς ἀγνοίας τῶν τόπων διήμαρτον οὐχ οἱ τυχόντες τῶν συγγραφέων, ἀλλά τινες καὶ τῶν τῆ δόξη πεπρω-20 τευκότων. ἀφορμῆ δὲ πρὸς τὴν ἐπιβολὴν ταύτην ἐχρησάμεθα μάλιστα μὲν τῆ πρὸς τὴν πραγματείαν ἐπιθυμία, δι' ἢν πᾶσιν ἀνθρώποις τὸ δοκοῦν. ἄπορον εἶναι τυγχάνει συντελείας, ἔπειτα καὶ τῆ ἐν 'Ρώμη χορηγία τῶν πρὸς τὴν ὑποκειμένην 25 ὁ ὑπόθεσιν ἀνηκόντων. ἡ γὰς ταύτης τῆς πόλεως

² καὶ δυσέφικτος om. ΑΕ πεπραγματευμένων \mathbf{F} , 3 μιᾶς Schafer, μιᾶ cod. 9 διηρημένου $C\mathbf{F}$ 19 τυχόντες] μόνου add. \mathbf{F} 24 τῆ — χορηγία Hertlein, διὰ τὴν — χορηγίαν libri 25 ἐν] ἐν τῆ DF.

1

δύπεροχή, διατείνουσα τῆ δυνάμει πρὸς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, έτοιμοτάτας καὶ πλείστας ἡμἴν ἀφορμὰς παρέσχετο παρεπιδημήσασιν ἐν αὐτῆ πλείω χρόνον. ἡμεῖς γὰρ ἔξ 'Αγυρίου τῆς Σικελίας ὄντες, καὶ 4 τῆς 'Ρωμαίων διαλέκτου περιπεποιμένοι, πάσας τὰς τῆς ἡγεμονίας ταύτης πράξεις ἀχριβῶς ἀνελάβομεν ἐκ τῶν παρ' ἐκείνοις ὑπομνημάτων ἐκ πολλῶν χρόνων τετηρημένων. πεποιήμεθα δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς ἱστορίας 5 ἀπὸ τῶν μυθολογουμένων παρ' Ἑλλησί τε καὶ βαρβάροις, ἐξετάσαντες τὰ παρ' ἐκάστοις ἱστορούμενα κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους, ἐφ' ὅσον ἡμῖν δύναμις.

Έπεὶ δ' ἡ μὲν ὑπόθεσις ἔχει τέλος, αί βίβλοι 6 δὲ μέχρι τοῦ νῦν ἀνέκδοτοι τυγχάνουσιν οὖσαι, βού-15 λομαι βραγέα προδιορίσαι περί όλης της πραγματείας. των γάρ βίβλων ήμιν εξ μέν αί πρώται περιέγουσι τάς πρό των Τρωικών πράξεις και μυθολογίας, και τούτων αί μεν προηγούμεναι τρείς τας βαρβαρικάς. αί δ' έξης σχεδον τὰς τῶν Ελλήνων ἀρχαιολογίας. 20 έν δὲ ταῖς μετὰ ταύτας ἕνδεκα τὰς ἀπὸ τῶν Τρωικῶν κοινάς πράξεις άναγεγράφαμεν έως της Άλεξάνδρου τελευτής έν δε ταϊς έξης είκοσι καλ τρισλ βίβλοις 7 τὰς λοιπὰς ἀπάσας κατετάξαμεν μέγοι τῆς ἀργῆς τοῦ συστάντος πολέμου 'Ρωμαίοις ποὸς Κελτούς, καθ' 25 δν ηγούμενος Γάιος Ιούλιος Καΐσαο δ διὰ τὰς πράξεις προσαγορευθείς θεός κατεπολέμησε μέν τὰ πλείστα καλ μαχιμώτατα των Κελτων έθνη, προεβίβασε δὲ τὴν ἡγεμονίαν τῆς Ῥώμης μέχοι τῶν

⁴ dyyuqlou D, dqyuqlou tò yévog CF 16 $\eta\mu$ ĩν $\xi\xi$ μ èν α [] $\dot{\eta}\mu$ ĩν $\xi\xi$ α [D, α [μ èν $\xi\xi$ conicio.

Βρεττανικών νήσων τούτου δ' αι πρώται πράξεις ἐπετελέσθησαν ὀλυμπιάδος τῆς ἐκατοστῆς καὶ ὀγδοηκοστῆς κατὰ τὸ πρώτον ἔτος ἐπ' ἄρχοντος 'Αθήνησιν 'Ηρώδου.

Των δε γρόνων τούτων περιειλημμένων έν 9 5 ταύτη τη πραγματεία τούς μέν πρό των Τρωικών 6 οὐ διοριζόμεθα βεβαίως διὰ τὸ μηδέν παράπηγμα παρειληφέναι περί τούτων πιστευόμενον, από δέ των Τρωικών ακολούθως Απολλοδώρω τῷ Αθηναίω τίθεμεν δυδοήκουτ' έτη πρός την κάθοδον των Ήρα- 10 κλειδών, από δε ταύτης έπι την πρώτην όλυμπιάδα δυσί λείποντα των τριακοσίων και τριάκοντα, συλλογιζόμενοι τούς χρόνους από των έν Λακεδαίμονι βασιλευσάντων, άπὸ δὲ τῆς πρώτης όλυμπιάδος είς την άρχην του Κελτικού πολέμου, ην τελευτην πε- 16 ποιήμεθα της Ιστορίας, έπτακόσια καλ τριάκοντα: ώστε την όλην πραγματείαν ημών τετταράκοντα βίβλων οὖσαν περιέχειν ἔτη δυσί λείποντα τῶν χιλίων έκατὸν τετταράκοντα γωρίς των χρόνων των περιεχόντων τὰς πρὸ τῶν Τρωικῶν πράξεις.

2 Ταῦτα μὲν οὖν ἀνριβῶς προδιωρισάμεθα, βουλόμενοι τοὺς μὲν ἀναγινώσκοντας εἰς ἔννοιαν ἀγαγεῖν τῆς ὅλης προθέσεως, τοὺς δὲ διασκευάζειν
εἰωθότας τὰς βίβλους ἀποτρέψαι τοῦ λυμαίνεσθαι
τὰς ἀλλοτρίας πραγματείας. ἡμῖν δὲ παρ' ὅλην τὴν ²⁵
Ιστορίαν τὰ μὲν γραφέντα καλῶς μὴ μετεχέτω φθόνου,
τὰ δὲ ἀγνοηθέντα τυγχανέτω διορθώσεως ὑπὸ τῶν
8 δυνατωτέρων. διεληλυθότες δὲ ὑπὲρ ὧν προπρού-

² απετελέσθησαν CF 8 πρώτον] τρίτον Holzapfel.

μεθα, την έπαγγελίαν της γραφης βεβαιούν έγχειοήσομεν.

Περί μεν οὖν θεῶν τίνας έννοίας ἔσχον οί πρῶ- 6 τοι καταδείξαντες τιμάν τὸ θείον, καὶ τῶν μυθο-5 λογουμένων περί έκάστου των άθανάτων, τὰ μέν πολλά συντάξασθαι παρήσομεν κατ' ίδίαν διά τὸ την υπόθεσιν ταύτην πολλού λόγου προσδείσθαι, δσα δ' αν ταις προκειμέναις ίστορίαις οίκεια δόξωμεν υπάρχειν, παραθήσομεν έν κεφαλαίοις, ΐνα 10 μηδεν των ακοής αξίων έπιζητήται. περί δε του 2 11 γένους των απάντων ανθρώπων και των πραγθέντων έν τοις γνωριζομένοις μέρεσι της οίχουμένης, ώς αν ένδέχηται περί των ούτω παλαιών, ακριβώς άναγράψομεν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ἀρξά-15 μενοι. περί τῆς πρώτης τοίνυν γενέσεως τῶν ἀν- 3 θρώπων διτταί γεγόνασιν αποφάσεις παρά τοῖς νομιμωτάτοις των τε φυσιολόγων καλ των ίστορικων. οί μεν γάρ αὐτῶν ἀγέννητον καὶ ἄφθαρτον ὑποστησάμενοι τὸν χόσμον, ἀπεφήναντο καὶ τὸ γένος τῶν 20 άνθρώπων έξ αίωνος ύπάρχειν, μηδέποτε τῆς αὐτων τεκνώσεως άρχην έσχηκυίας οί δε γεννητον καί φθαρτον είναι νομίσαντες έφησαν δμοίως έκείνω τούς ανθρώπους τυχείν της πρώτης γενέσεως ώρισμένοις γρόνοις.

⁴ τιμᾶν om. D καὶ περὶ τῶν μυθολογουμένων ἐκάστου codices (et Euseb. praep. ev. I 7, 1); corr. Dindorf (cf. IV 6, 1) 6 παρήσομεν Madvig, πειρασόμεθα libri 8 οίκεὶα scripsi, ἐοικότα libri 16 παρὰ τοῖς ὁνομαστοτάτοις καὶ νομιμωτάτοις D 22 ἄφθαρτον C; καὶ φθαρτὸν om. Ε 22 ἐκείνῷ Rhodoman, ἐκείνοις codices, ἐκείνῷ καὶ Hertlein.

Κατά γάρ την έξ άρχης των δλων σύστασιν μίαν έχειν ίδέαν οὐρανόν τε καί γῆν, μεμιγμένης αὐτῶν τῆς φύσεως μετὰ δὲ ταῦτα διαστάντων τῶν σωμάτων ἀπ' ἀλλήλων, τὸν μὲν κόσμον περιλαβεῖν ἄπασαν την δρωμένην εν αύτω σύνταξιν, τον δ' άερα 5 κινήσεως τυγείν συνεχούς, και τὸ μέν πυρώδες αὐτοῦ πρὸς τοὺς μετεωροτάτους τόπους συνδραμείν, άνωφερούς ούσης της τοιαύτης φύσεως διά την κουφότητα άφ' ής αίτίας του μέν ήλιον καί το λοιπον πλήθος των ἄστρων έναποληφθήναι τη πάση δίνη 10 τὸ δὲ 'ίλυῶδες καὶ δολερὸν μετὰ τῆς τῶν ὑγρῶν συνκρίσεως έπὶ ταὐτὸ καταστῆναι διὰ τὸ βάρος. 2 είλούμενον δ' έν έαυτῶ συνεχῶς καὶ συστρεφόμενον έχ μεν των ύγρων την δάλατταν, έχ δε των στεοεμνιωτέρων ποιήσαι την γην πηλώδη καλ παν- 15 3 τελώς άπαλήν. ταύτην δε το μεν πρώτον τοῦ περί τὸν ἥλιον πυρὸς καταλάμψαντος πῆξιν λαβεῖν, ἔπειτα διά την θερμασίαν άναζυμουμένης της έπιφανείας συνοιδήσαι τινα των ύγρων κατά πολλούς τόπους, καλ γενέσθαι περλ αὐτὰ σηπεδόνας ὑμέσι λεπτοζς 20 περιεγομένας. δπερ έν τοῖς έλεσι καλ τοῖς λιμνάζουσι τῶν τόπων ἔτι καὶ νῦν ὁρᾶσθαι γινόμενον, έπειδὰν τῆς χώρας κατεψυγμένης ἄφνω διάπυρος δ άηρ γένηται, μη λαβών την μεταβολην έκ τοῦ 11 4 κατ' δλίγον. ζωογονουμένων δὲ τῶν ὑγρῶν διὰ 25 τῆς θερμασίας τὸν είρημένον τρόπον τὰς μὲν νύκτας λαμβάνειν αὐτίκα τὴν τροφὴν ἐκ τῆς πιπτούσης

¹² καταστῆναι] κατενεχθῆναι C 13 καὶ συστρεφόμενον συνεχῶς vulg. 19 ἀνοιδῆσαι Reiske 24 δ om. DF (Euseb.).

ἀπὸ τοῦ περιέχοντος δμίγλης, τὰς δ' ἡμέρας ὑπὸ τοῦ καύματος στερεοῦσθαι τὸ δ' ἔσχατον τῶν κυοφορουμένων την τελείαν αύξησιν λαβόντων, καλ των ύμένων διακαυθέντων τε καλ περιρραγέντων. 5 άναφυηναι παντοδαπούς τύπους ζώων. τούτων δὲ 5 τὰ μέν πλείστης θερμασίας κεκοινωνηκότα πρός τούς μετεώρους τόπους απελθείν γενόμενα πτηνά. τὰ δὲ γεώδους ἀντεχόμενα συγκρίσεως ἐν τῆ τῶν έρπετῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐπιγείων τάξει κατ-10 αριθμηθήναι, τὰ δὲ φύσεως ύγρᾶς μάλιστα μετειληφότα πρός του δμογενή τόπου συνδραμείν, δυομασθέντα πλωτά. την δε γην άει μαλλον στερεουμένην 6 ύπό τε τοῦ περί τὸν ήλιον πυρός καὶ τῶν πνευμάτων τὸ τελευταΐον μηκέτι δύνασθαι μηδέν των 15 μειζόνων ζωογονείν, άλλ' έκ τῆς πρὸς άλληλα μίξεως εκαστα γεννασθαι των έμψύχων. εοικε δε περί 7 της των όλων φύσεως οὐδ' Εὐριπίδης διαφωνείν τοίς προειρημένοις, μαθητής ὢν Άναξαγόρου τοῦ φυσικού έν γὰο τῆ Μελανίππη τίθησιν ούτως, ώς οὐρανός τε γαζά τ' ἦν μορφή μία: έπει δ' έγωρίσθησαν αλλήλων δίχα. τίκτουσι πάντα κάνέδωκαν είς φάος, δένδοη, πετηνά, δηρας, ούς δ' άλμη τρέφει, γένος τε θυητῶν.

Καλ περλ μὲν τῆς πρώτης τῶν ὅλων γενέσεως 8 τοιαῦτα παρειλήφαμεν, τοὺς δὲ ἐξ ἀρχῆς γεννηθέν-

⁵ ἀναφυηναι] και φανήναι add. D; ἀναφυσηθήναι fortasse 25 και περί — παρειλήφαμεν CFGLM (et Euseb. pr. ev. I 7, 10); και περί . . . τῶν ὅλων ἀλόγων γενέσεως τοιαῦτα περιειλήφαμεν τοὺς δὲ (τῶν ὅλων — δὲ οm. ΑΒΕΝ) τοῦ ζωογονεῖν τὴν γῆν, εἰ και παράδοξον εἶναι τισι φαίνε-

τας τῶν ἀνθρώπων φασίν ἐν ἀτάκτω καὶ θηριώδει βίω καθεστώτας σποράδην έπὶ τὰς νομὰς έξιέναι, καλ προσφέρεσθαι της τε βοτάνης την προσηνεστάτην καλ τούς αὐτομάτους ἀπὸ τῶν δένδρων καρπούς. 2 καλ πολεμουμένους μεν ύπο των θηρίων άλλήλοις 5 βοηθείν ύπὸ τοῦ συμφέροντος διδασκομένους, άθροιζομένους δε διά τον φόβον επιγινώσκειν έκ τοῦ 3 κατὰ μικρὸν τοὺς ἀλλήλων τύπους. τῆς φωνῆς δ' άσημου και συνκεγυμένης ούσης έκ τοῦ κατ' όλίνον διαρθρούν τὰς λέξεις, καὶ πρὸς ἀλλήλους τιθέντας 12 σύμβολα περί έκάστου τῶν ὑποκειμένων γνώριμον 11 σφίσιν αὐτοῖς ποιῆσαι τὴν περὶ ἀπάντων έρμη-4 νείαν. τοιούτων δε συστημάτων γινομένων καθ' απασαν την οικουμένην, ούχ δμόφωνον πάντας έγειν την διάλεκτον, έκάστων ώς έτυχε συνταξάν- 15 των τὰς λέξεις. διὸ καὶ παντοίους τε ὑπάρξαι χαρακτήρας διαλέκτων καὶ τὰ πρώτα γενόμενα συστήματα των άπάντων έθνων άρχέγονα γενέσθαι. 5 τοὺς οὖν πρώτους τῶν ἀνθρώπων μηδενὸς τῶν πρός βίον χρησίμων εύρημένου έπιπόνως διάγειν, 20

ται, τὴν τότε ἐνέργειαν φασὶ καὶ τὰ μέχρι νῦν γινόμενα μαρτυρεῖν ἑαυτοῖς. κατὰ γὰρ τὴν Θηβαίδα τῆς Αἰγύπτου καθ' οὖς ἄν καιροὺς πλεονάση τὴν ἀνάβασιν ὁ Νείλος καὶ τῆς μὲν γῆς διὰ τοῦτο καθύγρου γινομένης, τῆς δὰ περὶ τὸν πλιονός τὸς ἐπιφανείας σήψεως γενομένης, πλῆθος μυῶν ἐκ γῆς ἀναρίθμητον γεννᾶσθαι. ὑπό τ' οὖν τῆς γῆς σκληρᾶς γεγενημένης καὶ τοῦ περιέχοντος ἀέρος οὐκέτι διατηρούντος τὴν ἐξ ἀρχῆς εὐκρασίαν (εὐταξίαν καὶ εὐκρασίαν ΑΒΕΝ), φύεται ζῶα, φανερὸν εἶναι ἰξουσι, διότι κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς τῶν ὅλων γένεσιν ἐκ τῆς γῆς συνέβαινε ζωογονεἴσθαι παντοίας φύσεις ἐμψύχων ΑΒDEN — cf. 10, 2 9 οὔσης] ὑπαρχούσης CF (Euseb.).

γυμνούς μεν έσθητος όντας, οικήσεως δε και πυρός άήθεις, τροφής δ' ημέρου παντελώς ανεννοήτους. καί γαο την συγκομιδήν της αγρίας τροφης αγνο- 6 οῦντας μηδεμίαν τῶν καρπῶν είς τὰς ἐνδείας ποι-5 είσθαι παράθεσιν. διὸ καὶ πολλούς αὐτῶν ἀπόλλυσθαι κατά τούς γειμώνας διά τε τὸ ψύγος καὶ τὴν σπάνιν τῆς τροφῆς. ἐκ δὲ τοῦ κατ' ὀλίγον ὑπὸ τῆς 7 πείρας διδασχομένους είς τε τὰ σπήλαια καταφεύγειν έν τῷ γειμῶνι καὶ τῶν καρπῶν τοὺς φυλάτ-10 τεσθαι δυναμένους άποτίθεσθαι. γνωσθέντος δὲ τοῦ 8 πυρὸς καὶ τῶν ἄλλων τῶν χρησίμων κατὰ μικρὸν καὶ τὰς τέχνας εύρεθηναι καὶ τάλλα τὰ δυνάμενα τὸν χοινὸν βίον ἀφελήσαι. χαθόλου γὰρ πάντων 9 την χρείαν αὐτην διδάσκαλον γενέσθαι τοῖς ἀνθρώ-15 ποις, ύφηγουμένην οἰκείως την εκάστου μάθησιν εύφυει ζώω και συνεργούς έχοντι πρός απαντα γείρας και λόγον και ψυχής άγχίνοιαν.

Καὶ περὶ μὲν τῆς πρώτης γενέσεως τῶν ἀν- 10 θρώπων καὶ τοῦ παλαιοτάτου βίου τοῖς ἡηθεῖσιν 20 ἀρκεσθησόμεθα, στοχαζόμενοι τῆς συμμετρίας. περὶ 9 δὲ τῶν πράξεων τῶν παραδεδομένων μὲν εἰς μνήμην, γενομένων δὲ ἐν τοῖς γνωριζομένοις τόποις τῆς οἰκουμένης, διεξιέναι πειρασόμεθα. τοὺς μὲν 2 οὖν πρώτους ὑπάρξαντας βασιλεῖς οὔτ' αὐτοὶ λέγειν 25 ἔχομεν οὔτε τῶν Ιστορικῶν τοῖς ἐπαγγελλομένοις εἰδέναι συγκατατιθέμεθα ἀδύνατον γὰρ τὴν εὕρεσιν τῶν γραμμάτων οὕτως εἶναι παλαιὰν ῶστε τοῖς πρώτοις βασιλεῦσιν ἡλικιώτιδα γενέσθαι εἰ

⁷ τοῦ Schäfer, τούτου codices 8 καταφυγείν D 12 έξευρεθήναι C 24 ούν om. D.

δέ τις καὶ τοῦτο συγχωρήσαι, τό γε των ίστοριογράφων γένος παντελώς φαίνεται νεωστί τω κοινώ 8 βίω συνεσταμένον. περί δὲ τῆς τοῦ γένους ἀρχαιότητος οὐ μόνον άμφισβητοῦσιν Ελληνες, άλλὰ καὶ 13 πολλοί των βαρβάρων, έαυτούς αὐτόχθονας λέγον- 5 τες καὶ πρώτους τῶν ἀπάντων ἀνθρώπων εύρετὰς γενέσθαι των έν τω βίω χρησίμων, καὶ τὰς γενομένας παρ' αὐτοῖς πράξεις ἐκ πλείστων χρόνων 4 άναγραφής ήξιωσθαι, ήμεζε δε περί μεν της έκάστων παλαιότητος τάκριβές και τίνων προτερεί τὰ 10 έθνη των άλλων τοίς χρόνοις και πόσοις έτεσιν οὐκ αν διορισαίμεθα, τὰ δὲ λεγόμενα παρ' έκάστοις περί τῆς ἀρχαιότητος και τῶν παλαιῶν πράξεων ἐν κεφαλαίοις άναγράψομεν, στοχαζόμενοι της συμμε-5 τρίας. περί πρώτων δὲ τῶν βαρβάρων διέξιμεν, 15 ούκ άρχαιοτέρους αὐτοὺς ἡγούμενοι τῶν Ελλήνων, καθάπερ Έφορος είρηκεν, άλλὰ προδιελθείν βουλόμενοι τὰ πλείστα τῶν περί αὐτούς, ὅπως ἀρξάμενοι των παρά τοις Ελλησιν ιστορουμένων μηδεμίαν έν ταζε ἀργαιολογίαις έτερογενη πράξιν παρεμβά-20 6 λωμεν. έπεὶ δὲ κατὰ τὴν Αίγυπτον θεῶν τε γενέσεις ὑπάρξαι μυθολογούνται, αί τε των άστρων άρχαιόταται παρατηρήσεις εύρησθαι λέγονται, πρός δε τούτοις πράξεις άξιόλογοι και πολλαί μενάλων άνδοων Ιστορούνται, ποιησόμεθα της Ιστορίας την 25 άρχην διὰ τῶν κατ' Αίγυπτον πραγθέντων.

10 Φασὶ τοίνυν Αἰγύπτιοι κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς τῶν ὅλῶν γένεσιν πρώτους ἀνθρώπους γενέσθαι κατὰ τὴν Αἰγυπτον διά τε τὴν εὐκρασίαν τῆς χώρας καὶ διὰ τὴν φύσιν τοῦ Νείλου. τοῦτον γὰρ πολύγο- 80

νον όντα καὶ τὰς τροφὰς αὐτοφυεῖς παρεχόμενον δαδίως έπτρέφειν τὰ ζωογονηθέντα τήν τε γὰρ τοῦ καλάμου ρίζαν και τον λωτόν, έτι δε τον Αιγύπτιον κύαμον καλ τὸ καλούμενον κορσαῖον καλ πολλά τοι-5 αῦθ' ἔτερα τροφήν έτοίμην παρέγεσθαι τῶ γένει τῶν ἀνθρώπων, τῆς δ' έξ ἀρχῆς παρ' αὐτοῖς ζωογο- 2 νίας τεκμήριον πειρώνται φέρειν τὸ καὶ νῦν ἔτι τὴν έν Θηβαίδι γώραν κατά τινας καιρούς τοσούτους καὶ τηλικούτους μῦς γεννᾶν ώστε τοὺς ίδόντας τὸ 10 γινόμενον έκπλήττεσθαι ένίους γάρ αὐτῶν ξως μὲν τοῦ στήθους καὶ τῶν έμπροσθίων ποδῶν διατετυπωσθαι και κίνησιν λαμβάνειν, τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ σώματος έγειν άδιατύπωτον, μενούσης έτι κατά φύσιν της βώλου. Εκ τούτου δ' είναι φανερον δτι 3 15 κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς τοῦ κόσμου σύστασιν τῆς γῆς 14 εὐκράτου καθεστώσης μάλιστ' ἂν ἔσχε τὴν γένεσιν τῶν ἀνθρώπων ἡ κατ' Αἴγυπτον γώρα καὶ γὰρ νῦν, οὐδαμοῦ τῆς άλλης γῆς φυούσης οὐδὲν τῶν τοιούτων, εν μόνη ταύτη θεωρεῖσθαί τινα των 20 έμψύχων παραδόξως ζωογονούμενα. καθόλου δέ 4 λένουσιν, είτε κατά τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος γενόμενον κατακλυσμόν έφθάρη τὰ πλείστα τῶν ζώων, εἰκὸς μάλιστα διασεσωσθαι τούς κατά την Αίγυπτον ύπο την μεσημβρίαν κατοικούντας, ως αν της χώρας 25 αὐτῶν οὔσης ἀνόμβρου κατὰ τὸ πλεῖστον, εἰτε, καθάπερ τινές φασι, παντελούς νενομένης των έμψύχων φθοράς ή γη πάλιν έξ άρχης καινάς ήνεγκε

⁷ τεκμήριον ἀπόδειξιν πειρώνται D; utrum est glossema? 8 ἐν τῆ Θ. χώρα F 12 καλ σκαρίζειν καλ κίνησιν λαμβάνειν D; κίνησιν λαμβάνειν glossemati similius.

τῶν ζώων φύσεις, ὅμως καὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον πρέπειν τὴν ἀρχηγὸν τῶν ἐμψύχων γένεσιν προσδ ἀπτειν ταύτη τῆ χώρα. τῆς γὰρ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἐπομβρίας τῷ παρ᾽ ἐαυτοῖς γινομένῳ καύματι μιγείσης εἰκὸς εὐκρατότατον γενέσθαι τὸν ἀέρα πρὸς δ τὴν ἐξ ἀρχῆς τῶν πάντων ζωογονίαν. καὶ γὰρ ἐν τοῖς καθ᾽ ἡμᾶς ἔτι χρόνοις κατὰ τὴν ἐπίκλυστον Αίγυπτον ἐν τοῖς ὀψίμοις τῶν ὑδάτων φανερῶς ὁρᾶσθαι γεννωμένας φύσεις ἐμψύχων ὅταν γὰρ τοῦ ποταμοῦ τὴν ἀναχώρησιν ποιουμένου τὴν πρώτην 10 τῆς ἰλύος ὁ ῆλιος διαξηράνη, φασὶ συνίστασθαι ζῷα, τινὰ μὲν εἰς τέλος ἀπηρτισμένα, τινὰ δὲ ἡμιτελῆ καὶ πρὸς αὐτἤ συμφυῆ τῆ γῆ.

11 Τοὺς δ' οὖν κατ' Αἰγυπτον ἀνθρώπους τὸ παλαιὸν γενομένους, ἀναβλέψαντας εἰς τὸν κόσμον 15 καὶ τὴν τῶν ὅλων φύσιν καταπλαγέντας τε καὶ θαυμάσαντας, ὑπολαβείν εἰναι δύο θεοὺς ἀιδίους τε καὶ πρώτους, τὸν τε ἥλιον καὶ τὴν σελήνην, ὧν τὸν μὲν "Όσιριν, τὴν δὲ 'Ισιν ὀνομάσαι, ἀπό τινος ἐτύμου τεθείσης ἐκατέρας τῆς προσηγορίας ταύτης. 20 2 μεθερμηνευομένων γὰρ τούτων εἰς τὸν Ἑλληνικὸν τῆς διαλέκτου τρόπον εἰναι τὸν μὲν "Όσιριν πολυ- ἀφθαλμον, εἰκότως πανταχῆ γὰρ ἐπιβάλλοντα τὰς ἀκτίνας ὥσπερ ὀφθαλμοίς πολλοίς βλέπειν ἄπασαν γῆν καὶ θάλατταν. καὶ τὸν ποιητὴν δὲ λέγειν σύμ- 25 φωνα τούτοις

η έλιός δ', δς πάντ' έφορὰ καὶ πάντ' έπακούει.

⁴ έαυτῆς D, αὐτοὶς F 7 ἐπίκαυστον CF 13 ποὸς] βώλφ add. D, κατὰ μέρος Hertlein καὶ προσφυῆ αὐτῆς conicio τῆς γῆς D 16 τε om. vulg. 28 πάντη CF.

των δε πας Ελλησι παλαιών μυθολόγων τινές τον 8 "Οσιοιν Διόνυσον ποοσονομάζουσι και Σείοιον πας15 ωνύμως ων Εύμολπος μεν εν τοίς Βακχικοίς επεσί φησιν

ο ἀστροφαή Διόνυσον ἐν ἀπτίνεσσι πυρωπόν, 'Όρφεὺς δὲ

τούνεκά μιν καλέουσι Φάνητά τε καλ Διόνυσον. φασί δέ τινες καί τὸ ἔναμμα αὐτῷ τὸ τῆς νεβρίδος 4 άπὸ τῆς τῶν ἄστρων ποικιλίας περιῆφθαι. τὴν δὲ 10 Ίσιν μεθερμηνευομένην είναι παλαιάν, τεθειμένης της προσηγορίας ἀπὸ της ἀιδίου καὶ παλαιᾶς γενέσεως, κέρατα δ' αὐτῆ ἐπιτιθέασιν ἀπό τε τῆς ὄψεως ην έχουσα φαίνεται καθ' δυ αν χρόνου υπάρχη μηνοειδής, καὶ ἀπὸ τῆς καθιερωμένης αὐτῆ βοὸς 15 παρ' Αίγυπτίοις. τούτους δὲ τοὺς θεοὺς ὑφίστανται 5 τον σύμπαντα κόσμον διοικείν τρέφοντάς τε καλ αύξοντας πάντα τριμερέσιν ώραις ἀοράτω κινήσει την περίοδον άπαρτιζούσαις, τη τε έαρινη καί θεοινή και χειμερινή ταύτας δ' έναντιωτάτην άλλήλαις 20 την φύσιν έχούσας άπαρτίζειν τον ένιαυτον άρίστη συμφωνία φύσιν δε συμβάλλεσθαι πλείστην είς την των απάντων ζωογονίαν των θεων τούτων τον μέν πυρώδους και πνεύματος, την δε ύγρου και ξηρού, κοινη δ' άμφοτέρους άέρος καλ διά τούτων πάντα 25 γεννᾶσθαι καὶ τρέφεσθαι. διὸ καὶ τὸ μὲν ἄπαν 6 σωμα της των όλων φύσεως έξ ηλίου καὶ σελήνης

¹ τὸν Ὁσιριν om. D 2 ἐπονσμάζουσι CF σίριον D 5 ἀστροφανῆ $\dot{C}D$ 9 διῆφθαι D 12 περιτιθέασιν CF 15 ὑφίστανται] ἄν τις προβάλλονται add. D 20 τὴν φύσιν άλλήλαις CF 21 φύσιν] φασίν Reiske πλείστα Wess.

ἀπαρτίζεσθαι, τὰ δὲ τούτων μέρη πέντε τὰ προειρημένα, τό τε πνεῦμα καὶ τὸ πῦρ καὶ τὸ ξηρόν, ἔτι δὲ
τὸ ὑγρὸν καὶ τὸ τελευταίον τὸ ἀερῶδες, ὥσπερ ἐπ'
ἀνθρώπου κεφαλὴν καὶ χείρας καὶ πόδας καὶ τἄλλα
μέρη καταριθμοῦμεν, τὸν αὐτὸν τρόπον τὸ σῶμα 5
τοῦ κόσμου συγκείσθαι πᾶν ἐκ τῶν προειρημένων.
12 τούτων δ' ἕκαστον θεὸν νομίσαι καὶ προσηγορίαν
ίδιαν ἑκάστφ θείναι κατὰ τὸ οἰκείον τοὸς πρώτους

διαλέκτφ χρησαμένους διηρθρωμένη τῶν ::ατ' Αἴγυπ2 τον ἀνθρώπων. τὸ μὲν οὖν πνεῦμα Δία προσαγο- 10
ρεῦσαι μεθερμηνευομένης τῆς λέξεως, δν αἴτιον ὄντα
τοῦ ψυχικοῦ τοῖς ζώοις ἐνόμισαν ὑπάρχειν πάντων
οἰονεί τινα πατέρα. συμφωνεῖν δὲ τούτοις φασὶ
καὶ τὸν ἐπιφανέστατον τῶν παρ' Ἑλλησι ποιητῶν
ἐπὶ τοῦ θεοῦ τούτου λέγοντα

πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

8 τὸ δὲ πῦρ μεθερμηνευόμενον "Ηφαιστον ὀνομάσαι, 16 νομίσαντας μέγαν εἶναι θεὸν καὶ πολλὰ συμβάλλε-4 σθαι πᾶσιν εἰς γένεσίν τε καὶ τελείαν αὕξησιν. τὴν δὲ γῆν ὥσπερ ἀγγειόν τι τῶν φυομένων ὑπολαμ-20 βάνοντας μητέρα προσαγορεῦσαι καὶ τοὺς "Ελληνας δὲ ταύτην παραπλησίως Δήμητραν καλεῖν, βραχὺ μετατεθείσης διὰ τὸν χρόνον τῆς λέξεως τὸ γὰρ παλαιὸν ὀνομάζεσθαι γῆν μητέρα, καθάπερ καὶ τὸν 'Ορωέα προσμαρτυρεῖν λέγοντα

Γη μήτης πάντων, Δημήτης πλουτοδότειςα. 5 τὸ δ' ὑγρὸν ὀνομάσαι λέγουσι τοὺς παλαιοὺς 'Ωκεάνην, ὁ μεθερμηνευόμενον μὲν είναι τροφὴν μητέρα,

8 έκάστ φ θεΐναι ίδίαν D 10 άγορεῦσαι D 27 ἀκε- άνην Wesseling (c. 19, 4), ἀκέλμην F, ἀκεανόν CD.

παρ' ένίοις δὲ τῶν Ἑλλήνων Ἀκεανὸν ὑπάργειν ύπειληφθαι, περί ού και του ποιητήν λένειν Όπεανόν τε θεών γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν. οί γὰρ Αἰγύπτιοι νομίζουσιν Άκεανὸν είναι τὸν 6 5 παρ' αὐτοίς ποταμὸν Νείλον, πρὸς ος καὶ τὰς τῶν θεών γενέσεις υπάρξαι της γάρ πάσης οἰκουμένης κατά μόνην την Αίγυπτον είναι πόλεις πολλάς ύπὸ των αργαίων θεων έκτισμένας, οίον Διός, Ήλίου, Έρμοῦ, Απόλλωνος, Πανός, Είλειθυίας, ἄλλων 10 πλειόνων. του δ' ἀέρα προσανορεύσαί φασιν Άθη- 7 ναν μεθερμηνευομένης της λέξεως, και Διὸς θυνατέρα νομίσαι ταύτην, καὶ παρθένον ύποστήσασθαι διά τε τὸ ἄφθορον είναι φύσει τὸν ἀέρα καὶ τὸν άκρότατον ἐπέγειν τόπον τοῦ σύμπαντος κόσμου. 15 διόπερ έχ της χορυφης του Διὸς μυθολογηθηναι ταύτην γενέσθαι. ώνομάσθαι δε αύτην Τριτονένειαν 8 άπὸ τοῦ τρὶς μεταβάλλειν αὐτῆς τὴν φύσιν κατ' ένιαυτόν, ξαρος καλ θέρους καλ χειμώνος. λέγεσθαι δ' αὐτὴν καὶ Γλαυκῶπιν, οὐχ ώσπερ ἔνιοι τῶν 20 Ελλήνων ύπέλαβον, ἀπὸ τοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔγειν νλαυκούς τοῦτο μεν γάρ εξηθες υπάργειν άλλ' άπο τοῦ τὸν ἀέρα τὴν πρόσοψιν ἔγειν ἔγγλαυχον, φασί 9 δὲ τοὺς πέντε θεοὺς τοὺς προειρημένους πᾶσαν τὴν οίκουμένην έπιπορεύεσθαι, φανταζομένους τοῖς ἀν-25 θρώποις εν ίερων ζώων μορφαίς, έστι δ' ότε είς άνθρώπων ίδέας ή τινων άλλων μεταβάλλοντας καλ τοῦτο μή μυθώδες ὑπάρχειν, ἀλλὰ δυνατόν, εἴπερ

¹⁶ ταύτην γενέσθαι C, συνέβη ταύτην γενέσθαι F, συνέβη ταύτην D 21 τοῦτο . . . ὑπαρχειν om. F 22 δψιν D 23 τὴν πᾶσαν D

οὖτοι πρὸς ἀλήθειάν εἰσιν οἱ πάντα γεννῶντες. καὶ
10 τὸν ποιητὴν δὲ εἰς Αἰγυπτον παραβαλόντα καὶ μετασχόντα παρὰ τῶν ἱερέων τῶν τοιούτων λόγων θεἴναί που κατὰ τὴν ποίησιν τὸ προειρημένον ὡς γινόμενον, καὶ τε θεοὶ ξείνοισιν ἐοικότες ἀλλοδαποίσι 17 παντοῖοι τελέθοντες ἐπιστρωφῶσι πόληας, 6 ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐσορῶντες. περὶ μὲν οὖν τῶν ἐν οὐρανῷ θεῶν καὶ γένεσιν ἀίδιον ἐσημότων τοσαῦτα λέγουσιν Αἰγύπτιοι.

"Αλλους δ' έκ τούτων έπιγείους γενέσθαι φασίν, 10 13 ύπαρξαντας μεν θνητούς, διά δε σύνεσιν και κοινην ανθρώπων εθεργεσίαν τετευχότας της αθανασίας, ὧν ένίους καὶ βασιλείς γεγονέναι κατὰ τὴν 2 Αίγυπτον. μεθερμηνευομένων δ' αὐτῶν τινὰς μὲν δμωνύμους ύπάρχειν τοίς οὐρανίοις, τινὰς δ' ίδίαν 15 έσχηκέναι προσηγορίαν, "Ηλιόν τε καλ Κρόνον καλ 'Ρέαν, έτι δε Δία τον υπό τινων "Αμμωνα προσαγοφευόμενον, πρὸς δὲ τούτοις "Ηραν καὶ "Ηφαιστον. έτι δ' Έστίαν και τελευταΐον Έρμην. και πρώτον μέν "Ηλιον βασιλεῦσαι τῶν κατ' Αίγυπτον, δμώνυμον 20 3 όντα τῷ κατ' οὐρανὸν ἄστρφ. ἔνιοι δὲ τῶν ἱερέων φασί πρώτον Ήφαιστον βασιλεύσαι, πυρός εύρετην γενόμενον καὶ διὰ τὴν εὐχοηστίαν ταύτην τυχόντα της ήγεμονίας γενομένου γάρ έν τοίς όρεσι κεραυνοβόλου δένδρου καὶ τῆς πλησίον ύλης καομένης 25 προσελθόντα τὸν "Ηφαιστον κατὰ τὴν γειμέριον ώραν ήσθηναι διαφερόντως έπλ τη θερμασία, λήγοντος δε τοῦ πυρος ἀεὶ τῆς ὕλης ἐπιβάλλειν, καὶ

¹⁵ όμωνύμως D 25 καομένης om. D.

τούτω τῶ τρόπω διατηροῦντα τὸ πῦρ προχαλεῖσθαι τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους πρὸς τὴν έξ αὐτοῦ γινομένην εὐγοηστίαν. μετά δὲ ταῦτα τὸν Κοόνον ἄο- 4 ξαι, καὶ νήμαντα την άδελφην 'Ρέαν νεννήσαι κατά ε μέν τινας των μυθολόγων Όσιοιν καὶ Ίσιν, κατά δὲ τοὺς πλείστους Δία τε καὶ "Ηραν, οῦς δι' ἀρετην βασιλεύσαι του σύμπαντος πόσμου. ἐκ δὲ τούτων γενέσθαι πέντε θεούς, καθ' έκάστην των έπαγομένων παρ' Αίγυπτίοις πένθ' ήμερων ένδς γεννηθέν-10 τος · ονόματα δε υπάρξαι τοῖς τεκνωθείσιν "Οσιριν καὶ Ἰσιν, ἔτι δὲ Τυφώνα καὶ ᾿Απόλλωνα καὶ ᾿Αφροδίτην καλ τὸν μεν "Οσιριν μεθερμηνευόμενον είναι 5 Διόνυσον, την δε ³Ισιν έγγιστά πως Δήμητοαν. ταύτην δε γήμαντα τον "Οσιριν καλ την βασιλείαν 15 διαδεξάμενον πολλά πρᾶξαι πρὸς εὐεργεσίαν τοῦ ποινοῦ βίου.

Πρῶτον μὲν γὰρ παῦσαι τῆς ἀλληλοφαγίας τὸ 14 τῶν ἀνθρώπων γένος, εὐρούσης μὲν Ἰσιδος τόν τε τοῦ πυροῦ καὶ τῆς κριθῆς καρπόν, φυόμενον μὲν τοῦ πυροῦ καὶ τῆς κριθῆς καρπόν, φυόμενον μὲν το ὡς ἔτυχε κατὰ τὴν χώραν μετὰ τῆς ἄλλης βοτάνης, 18 ἀγνοούμενον δὲ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, τοῦ δὲ Ὀσίριδος ἐπινοησαμένου καὶ τὴν τούτων κατεργασίαν τῶν καρπῶν, ἡδέως μεταθέσθαι πάντας τὴν τροφὴν διά τε τὴν ἡδονὴν τῆς φύσεως τῶν εὑρεθέντων καὶ διὰ τὸ φαίνεσθαι συμφέρον ὑπάρχειν ἀπέχεσθαι τῆς κατ' ἀλλήλων ἀμότητος. μαρτύριον δὲ 2 φέρουσι τῆς εὐρέσεως τῶν εἰρημένων καρπῶν τὸ τηρούμενον παρ' αὐτοῖς ἐξ ἀρχαίων νόμιμον. ἔτι

1 προσκαλεζοθαι codices, corr. Dind. 3 ἄρξαι om. D 22 ἐπινοήσαντος Reiske καδο om. II 23 ἡδέως] δὲ add. II. γὰρ καὶ νῦν κατὰ τὸν θερισμὸν τοὺς πρώτους ἀμηθέντας στάχυς θέντας τοὺς ἀνθρώπους κόπτεσθαι πλησίον τοῦ δράγματος καὶ τὴν Ἱσιν ἀνακαλεϊσθαι, καὶ τοῦτο πράττειν τιμὴν ἀπονέμοντας τῷ θεῷ τῶν εὑρημένων κατὰ τὸν ἐξ ἀρχῆς τῆς εὑρέσεως καιρόν. 5 παρ ἐνίαις δὲ τῶν πόλεων καὶ τοῖς Ἰσείοις ἐν τῷ πομπῷ μετὰ τῶν ἄλλων φέρεσθαι καὶ πυθμένας πυρῶν καὶ κριθῶν, ἀπομνημόνευμα τῶν ἐξ ἀρχῆς τῷ θεῷ φιλοτέχνως εὑρεθέντων. Θείναι δέ φασι καὶ νόμους τὴν Ἱσιν, καθ' οὺς ἀλλήλοις διδόναι 10 τοὺς ἀνθρώπους τὸ δίκαιον καὶ τῆς ἀθέσμου βίας καὶ ὕβρεως παύσασθαι διὰ τὸν ἀπὸ τῆς τιμωρίας 4 φόβον διὸ καὶ τοὺς παλαιοὺς Ἑλληνας τὴν Δήμητραν θεσμοφόρον ὀνομάζειν, ὡς τῶν νόμων πρῶτον ὑπὸ ταύτης τεθειμένων.

15 Κτίσαι δέ φασι τοὺς περὶ τὸν "Όσιριν πόλιν ἐν τῆ Θηβαΐδι τῆ κατ' Αἴγυπτον ἐκατόμπυλον, ἡν ἐκείνους μὲν ἐπώνυμον ποιῆσαι τῆς μητρός, τοὺς δὲ μεταγενεστέρους αὐτὴν ὀνομάζειν Διὸς πόλιν, ἐνίνους δὲ Θήβας. ἀμφισβητεῖται δ' ἡ κτίσις τῆς πόνο λεως ταύτης οὐ μόνον παρὰ τοἰς συγγραφεῦσιν, ἀλλὰ καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς κατ' Αἴγυπτον ἱερεῦσι πολλοὶ γὰρ ἱστοροῦσιν οὐχ ὑπὸ τῶν περὶ τὸν "Όσιριν κτισθῆναι τὰς Θήβας, ἀλλὰ πολλοῖς ὕστερον ἔτεσιν ὑπό τινος βασιλέως, περὶ οὖ τὰ κατὰ μέρος 25 8 ἐν τοῖς οἰκείοις χρόνοις ἀναγράψομεν. ἱδρύσασθαι δὲ καὶ ἱερὸν τῶν γονέων Διός τε καὶ "Ηρας ἀξιό-

⁴ ἀπονέμοντας τιμὴν CF 6 ἐν om. D 8 ἀπομνημονεύματα CF 21 παρὰ om. D 22 παρ' αὐτοὶς τοῖς παρὰ τοῖς C, om. F.

λογον τω τε μεγέθει καὶ τῆ λοιπῆ πολυτελεία, καὶ ναούς χουσούς δύο Διός, τὸν μεν μείζονα τοῦ οὐρανίου, τὸν δὲ ἐλάττονα τοῦ βεβασιλευκότος καὶ 19 πατρός αὐτῶν, δυ τινες "Αμμωνα καλοῦσι, κατα- 4 5 σχευάσαι δε και των άλλων θεων των προειοημένων ναούς χουσούς, ών έκάστω τιμάς άπονεζμαι καλ καταστήσαι τούς έπιμελομένους ίερεῖς. τιμᾶσθαι δὲ παρὰ τῷ Ὀσίριδι καὶ τῆ Ἰσιδι τοὺς τὰς τέχνας άνευρίσκοντας ή μεθοδεύοντάς τι των χρη-10 σίμων διόπερ έν τη Θηβαίδι χαλκουργείων εύρε- 5 θέντων καὶ χρυσείων ὅπλα τε κατασκευάσασθαι, δι' ων τὰ θηρία κτείνοντας και την νην έργαζομένους φιλοτίμως έξημερῶσαι τὴν χώραν, ἀγάλματά τε καί γρυσούς ναούς κατασκευάσασθαι των θεών 15 διαπρεπείς. γενέσθαι δε καί φιλογέφργον τον "Οσιριν, 6 καλ τραφήναι μέν τής εὐδαίμονος 'Αραβίας έν Νύση πλησίον Αλγύπτου Διὸς όντα παϊδα, καὶ την προσηγορίαν έχειν παρά τοις Έλλησιν από τε τοῦ πατρός καὶ τοῦ τόπου Διόνυσον δνομα-20 σθέντα. μεμνησθαι δὲ τῆς Νύσης καὶ τὸν ποιητὴν 7 έν τοις υμνοις, ότι περί την Αίγυπτον γέγονεν, έν οίς λέγει

έστι δέ τις Νύση, υπατον όφος ανθέον υλη, τηλου Φοινίκης, σχεδον Αλγύπτοιο φοάων.

25 εύρετὴν δ' αὐτὸν γενέσθαι φασὶ τῆς ἀμπέλου περὶ 8 τὴν Νῦσαν, καὶ τὴν κατεργασίαν τοῦ ταύτης καρ- ποῦ προσεπινοήσαντα πρῶτον οἴνῷ χρήσασθαι, καὶ διδάξαι τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους τήν τε φυτείαν τῆς

¹⁹ μετονομασθέντα F 21 ότε F.

άμπελου πεὶ τὰτ γρήσιν τοῦ οἰνου παὶ τὰν συγκοε μιθὰν αιὰνοῦ πεὶ τὰρησιν. τιμάσθαι δ' ὑπ' αὐτοῦ μελίσται πείντων τὰν Ἑρμὰν, διαφόρω φύσει κεχοεξινημείνου πρός ἐπένοιαν τῶν δυναμένων ἀφελῆσαι τὰν ποικάν ἄίν.

This see totate appeter use the te noise dia-16 ARTON ARESTORISM ERE ESTABLISM TOP GOOD TOγείν προσυγορίας, τυν τε ευρεσιν των γραμμάτων puriades mel rei seel reis ren deen runde sel dumas diatarbitas, uspi er tis ton actoon takeog 10 कारे जनके नके नके नके प्रतिवंश्या वेक्सवर्गात स्वां क्रिंडिक tribur andrer stributes augustypytier, xal xalaistruct remeredo emplea, and the expubular nal the 20 AND TO THE SOSTING SOSTINGER SALES OF THE LAND TO CALL λιγων τε εκτριντη ποιζοκι τρίχορδου, μιμησάμενου 15 דאל אחד בייאודויר שפתן. דפנון אמף מטדטי טעספראןσυστική στο τροικής δίξενο και βαρείο και μέσου, δξύν min and the dispary, paper de and too relugivos. y name of and row super. nat rove Ellnvas di-Ankar resister the neol tier comprecar, duce ou Eo- 20 mer antir aroundstan. xxdólov de toda xeal την Υλομον τούτον έχοντας ιερογραμματέα απαντ' πι'τηλ προσπονημονινούσθαι καὶ μάλιστα χοῆσθαι τῆ τουτου συμφουλία. και της έλαίας δε το φυτου ANTHO HISTOR, ALL OUR ADDVAY, GOZED ELLANVES 25 WAY.

17 Ι/ν Αλ Όσιριν λέγουσιν, ώσπες εύεργετικόν

¹³ ενοχυνικό] εύχειν βι CF 22 γραμματέα C 27 δίσπες αυ ποι ποι ποι πος (αν) scribere vult Hertlein εύεργετικόν Α΄, ενογετικόν εύρετικόν D.

όντα καὶ φιλόδοξον, στρατόπεδον μένα συστήσασθαι, διανοούμενον έπελθεῖν απασαν τὴν οἰκουμένην καὶ διδάξαι τὸ γένος τῶν ἀνθρώκων τήν τε τῆς ἀμπέλου φυτείαν καὶ τὸν σπόρον τοῦ τε πυρί-5 νου καὶ κοιθίνου καρποῦ: ὑπολαμβάνειν γὰρ αὐ- 2 τον ότι παύσας της άγριότητος τους άνθρώπους καί διαίτης ημέρου μεταλαβείν ποιήσας τιμών άθανάτων τεύξεται διὰ τὸ μέγεθος τῆς εὐεργεσίας. ὅπερ δή και γενέσθαι οὐ μόνον νὰο τοὺς κατ' έκείνους 10 τούς χρόνους τυχόντας τῆς δωρεᾶς ταύτης, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς μετὰ ταῦτα ἐπιγενομένους διὰ τὴν έν ταίς εύρεθείσαις τροφαίς χάριτα τούς είσηγησαμένους ώς έπιφανεστάτους θεούς τετιμηκέναι. τον 3 δ' δύν "Οσιρίν φασι τὰ κατὰ τὴν Αἴγυπτον κατα-15 στήσαυτα και την των δλων ηγεμονίαν Ίσιδι τη γυναικί παραδόντα, ταύτη μέν παρακαταστήσαι σύμβουλον τὸν Ερμην διὰ τὸ φρονήσει τοῦτον διαφέρειν των άλλων φίλων, καλ στρατηγόν μεν άπολιπεῖν ἀπάσης τῆς ὑφ' αὐτὸν χώρας Ἡρακλέα γένει 20 τε προσήκοντα καὶ θαυμαζόμενον ἐπ' ἀνδρεία τε καί σώματος δώμη, έπιμελητάς δε τάξαι των μεν πρός Φοινίκην κεκλιμένων μερών και των έπι θαλάττη τόπων Βούσιοιν, των δὲ κατὰ τὴν Αἰδιοπίαν καὶ Λιβύην 'Ανταΐον, αὐτὸν δ' ἐκ τῆς Αἰγύπτου 25 μετά της δυνάμεως άναζευξαι πρός την στρατείαν, 21 έγοντα μεθ' αύτοῦ καὶ τὸν ἀδελφόν, δν οί Έλληνες 'Απόλλωνα καλούσιν, εύρετην δε και τούτόν φασι 4 γενέσθαι τοῦ φυτοῦ τῆς δάφνης, ἡν καὶ περιτιθέασι

²¹ φώμη σώματος D 26 έαυτοῦ vulg. καὶ om. D.

- άμπέλου καὶ τὴν χρῆσιν τοῦ οἴνου καὶ τὴν συγκο9 μιδὴν αὐτοῦ καὶ τήρησιν. τιμᾶσθαι δ' ὑπ' αὐτοῦ
 μάλιστα πάντων τὸν Ἑρμῆν, διαφόρω φύσει κεχορηγημένον πρὸς ἐπίνοιαν τῶν δυναμένων ὡφελῆσαι
 τὸν κοινὸν βίον.
- 'Υπό γάρ τούτου πρώτον μέν την τε κοινήν διά-16 λεκτον διαρθρωθήναι καὶ πολλά των άνωνύμων τυγείν προσηγορίας, τήν τε εύρεσιν των γραμμάτων νενέσθαι και τὰ πεοί τὰς τῶν θεῶν τιμὰς και θυσίας διαταχθήναι περί τε της των άστρων τάξεως 10 καί περί της των ωθόννων άρμονίας καί ωύσεως τούτον πρώτον γενέσθαι παρατηρητήν, και παλαίστρας εύρετην ύπαρξαι, και της εύρυθμίας και της 20 περί το σωμα πρεποσσης πλάσεως έπιμεληθηναι. λύραν τε νευρίνην ποιήσαι τρίχορδον, μιμησάμενον 15 τάς κατ' ένιαυτον ώρας τρείς γάρ αὐτον ύποστήσασθαι φθόγγους, όξὺν καὶ βαρὺν καὶ μέσον, όξὺν μεν από τοῦ θέρους, βαρύν δε από τοῦ γειμώνος, 2 μέσον δε άπο τοῦ ἔαρος. και τοὺς Έλληνας διδάξαι τοῦτον τὰ πεοί την έρμηνείαν, ὑπλο ὧν Ερ- 20 μην αυτόν φνομάσθαι. καθόλου δε τούς περί τον "Οσιοιν τούτον έχοντας Γερογραμματέα απαντ' αὐτῷ προσανακοινοῦσθαι καὶ μάλιστα χρῆσθαι τῆ τούτου συμβουλία. και της έλαίας δε τὸ φυτὸν αὐτὸν εύρειν, ἀλλ' οὐκ 'Αθηνᾶν, ώσπερ Ελληνές 25 φασι.
- 17 Τον δε "Οσιοιν λέγουσιν, ώσπες εὐεργετικον

¹⁵ νευρίνην] εύρεξν ἣν CF 22 γραμματέα C 27 ώσπες aut delere aut ὡς (ἄν) scribere vult Hertlein εύεργετικὸν F, εὑρετικὸν C, εὐεργετικὸν εὑρετικὸν D.

όντα καὶ φιλόδοξον, στρατόπεδον μένα συστήσασθαι, διανοούμενον έπελθεῖν απασαν τὴν οἰκουμένην καὶ διδάξαι τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων τήν τε τῆς ἀμπέλου φυτείαν καὶ τὸν σπόρον τοῦ τε πυρί-5 νου καὶ κριθίνου καρποῦ: ὑπολαμβάνειν γὰρ αὐ- 2 τὸν ὅτι παύσας τῆς ἀγριότητος τοὺς ἀνθρώπους καὶ διαίτης ημέρου μεταλαβείν ποιήσας τιμών άθανάτων τεύξεται διά τὸ μέγεθος τῆς εὐεργεσίας. ὅπερ δή και γενέσθαι οὐ μόνον γὰρ τοὺς κατ' ἐκείνους 10 τούς χρόνους τυγόντας τῆς δωρεᾶς ταύτης, άλλὰ καὶ πάντας τοὺς μετὰ ταῦτα ἐπιγενομένους διὰ τὴν έν ταις εύρεθείσαις τροφαίς χάριτα τούς είσηγησαμένους ώς ἐπιφανεστάτους θεούς τετιμηκέναι. τον 3 δ' δύν "Οσιρίν φασι τὰ κατὰ τὴν Αἴγυπτον κατα-15 στήσαυτα καὶ τὴν τῶν ὅλων ἡγεμονίαν Ἰσιδι τῆ γυναικί παραδόντα, ταύτη μεν παρακαταστήσαι σύμβουλον τὸν Εομην διὰ τὸ φρονήσει τοῦτον διαφέρειν των άλλων φίλων, καλ στρατηγόν μέν άπολιπείν απάσης της ύφ' αύτον χώρας Ήρακλέα γένει 20 τε προσήκοντα καλ θαυμαζόμενον ἐπ' ἀνδρεία τε και σώματος φώμη, έπιμελητάς δε τάξαι των μεν πρός Φοινίκην κεκλιμένων μερών και των έπι θαλάττη τόπων Βούσιοιν, τῶν δὲ κατὰ τὴν Αἰδιοπίαν καλ Λιβύην 'Ανταΐον, αὐτὸν δ' ἐκ τῆς Αἰγύπτου 25 μετὰ τῆς δυνάμεως ἀναζεῦξαι πρὸς τὴν στρατείαν, 21 έγοντα μεθ' αύτοῦ καὶ τὸν ἀδελφόν, ὅν οί Ελληνες 'Απόλλωνα καλούσιν. εύρετην δε καί τοῦτόν φασι 4 γενέσθαι τοῦ φυτοῦ τῆς δάφνης, ἢν καὶ περιτιθέασι

²¹ φώμη σώματος D 26 ξαυτοῦ vulg. καί om. D.

- άμπέλου καὶ τὴν χοῆσιν τοῦ οἴνου καὶ τὴν συγκο9 μιδὴν αὐτοῦ καὶ τήρησιν. τιμᾶσθαι δ' ὑπ' αὐτοῦ μάλιστα πάντων τὸν Ἑρμῆν, διαφόρω φύσει κεχορηγημένον πρὸς ἐπίνοιαν τῶν δυναμένων ἀφελῆσαι τὸν κοινὸν βίον.
- 'Υπό γάρ τούτου πρώτον μέν τήν τε κοινήν διά-16 λεκτον διαρθρωθήναι καὶ πολλά των άνωνύμων τυγείν προσηγορίας, τήν τε εύρεσιν των γραμμάτων γενέσθαι και τὰ περί τὰς τῶν Θεῶν τιμὰς καί θυσίας διαταχθήναι περί τε της των άστρων τάξεως 10 καί περί τῆς τῶν φθόγγων ἁρμονίας καὶ φύσεως τούτον πρώτον νενέσθαι παρατηρητήν, καλ παλαίστρας εύρετην υπάρξαι, και της εύρυθμίας και της 20 περί τὸ σωμα πρεπούσης πλάσεως έπιμεληθηναι. λύραν τε νευρίνην ποιήσαι τρίχορδον, μιμησάμενον 15 τάς κατ' ένιαυτον ώρας τρείς γάρ αὐτον ὑποστήσασθαι φθόγγους, όξὺν καὶ βαρὺν καὶ μέσον, όξὺν μεν από τοῦ θέρους, βαρύν δε από τοῦ γειμώνος, 2 μέσον δε από τοῦ ἔαρος. καὶ τοὺς Ελληνας διδάξαι τοῦτον τὰ περί την έρμηνείαν, ὑπερ ὧν Έρ-20 μην αυτόν φυομάσθαι. καθόλου δε τούς περί τὸν "Όσιριν τοῦτον ἔχοντας Γερογραμματέα ἄπαντ' αὐτῷ προσανακοινοῦσθαι καὶ μάλιστα χρήσθαι τῆ τούτου συμβουλία. και της έλαίας δὲ τὸ φυτὸν αὐτὸν εύρεῖν, ἀλλ' οὐκ 'Αθηνᾶν, ὥσπερ "Ελληνές 15 φασι.
- 17 Του δε "Όσιοιν λέγουσιν, ώσπες εὐεργετικον

¹⁵ νευρίνην] εύρειν ην CF 22 γραμματέα C 27 ώσπες aut delere aut ώς (αν) scribere vult Hertlein εύεργετικόν F, εύρετικόν C, εύεργετικόν εύρετικόν D.

όντα καὶ φιλόδοξον, στρατόπεδον μένα συστήσασθαι, διανοούμενον έπελθεῖν απασαν τὴν οἰκουμένην καὶ διδάξαι τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων τήν τε τῆς ἀμπέλου φυτείαν καὶ τὸν σπόρον τοῦ τε πυρί-5 νου καλ κριθίνου καρποῦ: ὑπολαμβάνειν γὰρ αὐ- 2 τον ότι παύσας της άγριότητος τους άνθρώπους καί διαίτης ημέρου μεταλαβεϊν ποιήσας τιμών άθανάτων τεύξεται διά τὸ μέγεθος της εὐεργεσίας. ὅπερ δή καὶ γενέσθαι οὐ μόνον γὰρ τοὺς κατ' έκείνους 10 τούς χρόνους τυχόντας τῆς δωρεᾶς ταύτης, ἀλλὰ καλ πάντας τούς μετά ταῦτα έπιγενομένους διά την έν ταϊς εύρεθείσαις τροφαϊς χάριτα τούς είσηγησαμένους ώς έπιφανεστάτους θεούς τετιμημέναι. του 3 δ' δύν "Οσιρίν φασι τὰ κατὰ τὴν Αίγυπτον κατα-15 στήσαυτα καὶ τὴν τῶν ὅλων ἡγεμονίαν Ἰσιδι τῆ γυναικί παραδόντα, ταύτη μέν παρακαταστήσαι σύμβουλον τὸν Ερμην διὰ τὸ φρονήσει τοῦτον διαφέ**φειν τῶν ἄλλων φίλων, καὶ στρατηγὸν μὲν ἀπολι**πεῖν ἀπάσης τῆς ὑφ' αὑτὸν χώρας Ἡρακλέα γένει 20 τε προσήκοντα καὶ θαυμαζόμενον ἐπ' ἀνδρεία τε καλ σώματος δώμη, έπιμελητάς δε τάξαι τῶν μεν πρὸς Φοινίκην κεκλιμένων μερῶν καὶ τῶν ἐπὶ θαλάττη τόπων Βούσιριν, των δε κατά την Αίθιοπίαν καὶ Λιβύην 'Ανταΐον, αὐτὸν δ' ἐκ τῆς Αἰγύπτου 25 μετὰ τῆς δυνάμεως ἀναζεῦξαι πρὸς τὴν στρατείαν, 21 έγοντα μεθ' αύτοῦ καὶ τὸν ἀδελφόν, δν οί Ελληνες Απόλλωνα καλούσιν. εύρετην δε καί τούτόν φασι 4 γενέσθαι τοῦ φυτοῦ τῆς δάφνης, ἢν καὶ περιτιθέασι

²¹ φώμη σώματος D 26 έαυτοῦ vulg. και om. D.

- άμπέλου και την χρησιν τοῦ οἴνου και την συγκο
 9 μιδην αὐτοῦ και τήρησιν. τιμᾶσθαι δ' ὑπ' αὐτοῦ
 μάλιστα πάντων τὸν Ἑρμην, διαφόρω φύσει κεχορηγημένον πρὸς ἐπίνοιαν τῶν δυναμένων ὡφελῆσαι
 τὸν κοινὸν βίον.
- 'Υπό γάρ τούτου πρώτον μέν τήν τε κοινήν διά-16 λεκτον διαρθρωθήναι καὶ πολλά των άνωνύμων τυχείν προσηγορίας, τήν τε εύρεσιν των γραμμάτων γενέσθαι καί τὰ περί τὰς τῶν θεῶν τιμὰς καί θυσίας διαταχθήναι περί τε της των άστρων τάξεως 10 καί περί της των φθόννων άρμονίας καί φύσεως τούτον πρώτον γενέσθαι παρατηρητήν, και παλαίστρας εύρετην υπάρξαι, και της εύρυθμίας και της 20 περί τὸ σῶμα πρεπούσης πλάσεως ἐπιμεληθῆναι. λύραν τε νευρίνην ποιῆσαι τρίχορδον, μιμησάμενον 15 τάς κατ' ένιαυτον ώρας τρείς γάρ αὐτον ὑποστήσασθαι φθόγγους, όξὺν καὶ βαρὺν καὶ μέσον, όξὺν μεν άπο του θέρους, βαρύν δε άπο του γειμώνος, 2 μέσον δε άπο τοῦ ἔαρος. και τοὺς Έλληνας διδάξαι τοῦτον τὰ περί την έρμηνείαν, ὑπερ ὧν Έρ-20 καθόλου δε τούς περί μῆν αὐτὸν ἀνομάσθαι. τον "Οσιριν τούτον έχοντας Γερογραμματέα απαντ' αὐτῷ προσανακοινοῦσθαι καὶ μάλιστα χρῆσθαι τῆ τούτου συμβουλία. καὶ τῆς ἐλαίας δὲ τὸ φυτὸν • αὐτὸν εύρεῖν, ἀλλ' οὐκ 'Αθηνᾶν, ὅσπεο Ελληνές 15 φασι.
- 17 Τον δε "Οσιοιν λέγουσιν, ώσπες εὐεργετικον

¹⁵ νευρίνην] εύρειν ην CF 22 γραμματέα C 27 $\tilde{\omega}$ σπερ aut delere aut $\tilde{\omega}_S$ ($\tilde{\omega}_V$) scribere vult Hertlein εύεργετικον F, εύρετικον C, εύεργετικον εύρετικον D.

όντα καὶ φιλόδοξον, στρατόπεδον μέγα συστήσασθαι, διανοούμενον έπελθεῖν απασαν την οίκουμένην καὶ διδάξαι τὸ γένος τῶν ἀνθρώκων τήν τε τῆς ἀμπέλου φυτείαν καὶ τὸν σπόρον τοῦ τε πυρί-5 νου καλ κριθίνου καρποῦ: ὑπολαμβάνειν γὰρ αὐ- 2 τον ότι παύσας της αγριότητος τους ανθρώπους καί διαίτης ημέρου μεταλαβεῖν ποιήσας τιμῶν άθανάτων τεύξεται διά τὸ μέγεθος τῆς εὐεργεσίας. ὅπερ δή καλ γενέσθαι οὐ μόνον γὰρ τοὺς κατ' ἐκείνους 10 τούς γρόνους τυγόντας τῆς δωρεᾶς ταύτης, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς μετὰ ταῦτα ἐπιγενομένους διὰ τὴν έν ταϊς εύρεθείσαις τροφαϊς χάριτα τούς είσηγησαμένους ώς επιφανεστάτους θεούς τετιμηκέναι. τον 3 δ' δύν "Οσιρίν φασι τὰ κατὰ τὴν Αἴγυπτον κατα-15 στήσαντα καὶ τὴν τῶν δλων ἡγεμονίαν Ἰσιδι τῆ γυναικί παραδόντα, ταύτη μέν παρακαταστήσαι σύμβουλον τὸν Έρμην διὰ τὸ φρονήσει τοῦτον διαφέφειν των άλλων φίλων, καλ στρατηγόν μεν άπολιπειν απάσης της ύφ' αύτον χώρας Ήρακλέα γένει 20 τε προσήκοντα καὶ θαυμαζόμενον ἐπ' ἀνδρεία τε καὶ σώματος δώμη, ἐπιμελητὰς δὲ τάξαι τῶν μὲν πρός Φοινίκην κεκλιμένων μερών και των έπι θαλάττη τόπων Βούσιριν, των δε κατά την Αίθιοπίαν καλ Λιβύην 'Ανταΐον, αὐτὸν δ' ἐκ τῆς Αἰγύπτου 25 μετὰ τῆς δυνάμεως ἀναζεῦξαι πρὸς τὴν στρατείαν, 21 έγοντα μεθ' αύτοῦ καὶ τὸν ἀδελφόν, δν οί Έλληνες Απόλλωνα καλούσιν. εύρετην δε και τουτόν φασι 4 νενέσθαι τοῦ φυτοῦ τῆς δάφνης, ἢν καὶ περιτιθέασι

²¹ φώμη σώματος D 26 έαυτοῦ vulg. καὶ om. D.

τούτφ τῷ θεῷ μάλιστα πάντες ἄνθρωποι. τοῦ δὲ κιττοῦ τὴν εὕρεσιν ἀνατιθέασιν Ὀσίριδι, καὶ καθιεροῦσιν αὐτὸν τούτφ τῷ θεῷ, καθάπερ καὶ οί Ἑλληνες Διονύσφ. καὶ κατὰ τὴν Δίγυπτίων μὲν διάλεκτον ὀνομάζεσθαί φασι τὸν κιττὸν φυτὸν Ὀσίριδος, 5 προκεκρίσθαι δὲ τῆς ἀμπέλου τοῦτον πρὸς τὴν ἀφιέρωσιν διὰ τὸ τὴν μὲν φυλλορροεῖν, τὸν δὲ πάντα τὸν χρόνον ἀειθαλῆ διαμένειν ὅπερ τοὺς παλαιοὺς καὶ ἐφ' ἐτέρων φυτῶν ἀεὶ θαλλόντων πεποιηκέναι, τῆ μὲν ᾿Αφροδίτη τὴν μυρσίνην, τῷ δ' ᾿Απόλ-10 λωνι τὴν δάφνην προσάψαντας.

Τῶ δ' οὖν 'Οσίριδι συνεστρατεῦσθαι δύο λέγου-18 σιν υίους "Ανουβίν τε και Μακεδόνα, διαφέροντας άνδρεία. άμφοτέρους δε χρήσασθαι τοις έπισημοτάτοις ὅπλοις ἀπό τινων ζώων οὐκ ἀνοικείων τῆ περί 15 αὐτοὺς εὐτολμία τὸν μὲν γὰρ "Ανουβιν περιθέσθαι κυνην, τον δε Μακεδόνα λύκου προτομήν άφ' δε αίτίας καὶ τὰ ζώα ταῦτα τιμηθήναι παρά τοῖς Αί-2 γυπτίοις. παραλαβείν δ' έπλ την στρατείαν καλ τὸν Πᾶνα, διαφερόντως ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων τιμώ- 20 μενον τούτω γάρ τοὺς έγχωρίους οὐ μόνον ἀγάλματα πεποιηκέναι κατά πᾶν [ερόν, άλλὰ κα] πόλιν έπώνυμον κατά την Θηβαίδα, καλουμένην μέν ύπὸ των έγχωρίων Χεμμώ, μεθερμηνευομένην δε Πανός πόλιν. συνέπεσθαι δὲ καὶ τῆς γεωργίας ἐμπειρίαν 25 έγοντας, τής μεν περί την άμπελον φυτείας Μά-

³ xal om. C 4 μ èv om. CF 5 $\varphi\eta\sigma l$ D 11 $\pi\varrho\sigma\sigma$ $\alpha'\psi\alpha\nu\tau\alpha\sigma$] $\tau\tilde{\eta}$ δ' $A\theta\eta\nu\tilde{\alpha}$ $\tau\tilde{\eta}\nu$ élalav add. F (c. 16, 2) 14 $\chi\varrho\tilde{\eta}\sigma\theta\alpha\iota$ C 20 $\tau\tilde{\omega}\nu$ om. CF 24 $Xe\mu\mu\dot{\omega}$ CF¹, $Xe\mu\mu\nu$ $\tilde{\eta}$ $Xe\mu\mu\dot{\omega}$ ceteri 25 xal] $\tau\sigma\dot{\nu}\sigma$ add. CF.

οωνα, τοῦ δὲ κατὰ τὸν σῖτον σπόρου καὶ τῆς ὅλης συγκομιδής Τριπτόλεμον. πάντων δ' εὐτρεπῶν γε- 3 νομένων τὸν "Οσιριν, εὐξάμενον τοῖς θεοῖς θρέψειν την κόμην μέχοι αν είς Αίγυπτον ανακάμψη, την 5 πορείαν ποιεϊσθαι δι' Αίθιοπίας δι' ήν αίτίαν μέχρι των νεωτέρων γρόνων ένισγύσαι τὸ περὶ τῆς κόμης νόμιμον παρ' Αλγυπτίοις, καλ τούς ποιουμένους τάς άποδημίας μέχρι της είς οίκον άνακομιδης κομοτρο-22 φείν. ὄντι δ' αὐτῷ περὶ τὴν Αἰθιοπίαν ἀχθῆναι 4 10 λέγουσι πρός αὐτὸν τὸ τῶν Σατύρων γένος, ούς φασιν έπὶ τῆς ὀσφύος ἔχειν κόμας. εἶναι γὰο τὸν "Όσιριν φιλογέλωτά τε καλ χαίροντα μουσική καλ χοροῖς διὸ καὶ περιάνεσθαι πληθος μουσουργών, έν οίς παρθένους έννέα δυναμένας άδειν καὶ κατά τὰ 15 άλλα πεπαιδευμένας, τὰς παρὰ τοῖς Έλλησιν ὀνομαζομένας Μούσας τούτων δ' ήγεισθαι τὸν 'Απόλλωνα λέγουσιν, ἀφ' οδ καλ Μουσηγέτην αὐτὸν ώνομάσθαι. τούς τε Σατύρους πρός ὄρχησιν καὶ μελ- 5 ωδίαν καὶ πᾶσαν άνεσιν καὶ παιδιὰν όντας εὐθέτους 30 παραληφθηναι πρός την στρατείαν οὐ γάρ πολεμικόν είναι τον "Οσιριν ούδε παρατάξεις συνίστασθαι καὶ κινδύνους, ατε παντὸς έθνους ώς θεὸν άποδεχομένου διὰ τὰς εὐεργεσίας. κατὰ δὲ τὴν Αί- 6 θιοπίαν διδάξαντα τοὺς άνθρώπους τὰ περί τὴν 95 γεωργίαν καλ πόλεις άξιολόγους κτίσαντα καταλιπεΐν τοὺς ἐπιμελησομένους τῆς χώρας καὶ φόρους πραξομένους.

Τούτων δ' όντων περί ταῦτα, τὸν Νεϊλόν φασι 19

¹² τε om. D 17 ἀνομάσθαι αὐτόν D 23 ἀποδεχομένου] αὐτὸν add. F 27 εἰσπραξομένους F.

κατά την του σειρίου άστρου έπιτολην, έν ώ καιρώ μάλιστα είωθε πληφούσθαι, φαγέντα κατακλύσαι πολλήν τῆς Αίγύπτου, καὶ μάλιστα τοῦτο τὸ μέρος έπελθείν οδ Προμηθεύς είχε την έπιμέλειαν διαφθαρέντων δὲ σχεδὸν ἀπάντων τῶν κατὰ ταύτην 5 την γώραν τον Προμηθέα διά την λύπην κινδυ-2 νεύειν εκλιπείν τον βίον εκουσίως. διά δε την όξύτητα και την βίαν τοῦ κατενεχθέντος φεύματος τὸν μέν ποταμόν 'Αετόν δνομασθήναι, του δ' 'Ηρακλέα, μεγαλεπίβολον όντα καὶ τὴν ἀνδρείαν ἐζηλωκότα, 10 τό τε γενόμενον έχρηγμα ταχέως έμφράξαι καλ τον ποταμον έπι την προϋπάρξασαν ρύσιν αποστρέψαι. 3 διὸ καὶ τῶν παρ' Ελλησι ποιητῶν τινας εἰς μῦθον άγαγεῖν τὸ πραχθέν, ὡς Ἡρακλέους τὸν ἀετὸν ἀνη-4 ρηχότος τὸν τὸ τοῦ Προμηθέως ἦπαρ ἐσθίοντα. τὸν 15 δε ποταμον άρχαιότατον μεν ὄνομα σχείν Ώκεάνην, δς έστιν έλληνιστί 'Ωκεανός' έπειτα διά τὸ γενόμενον έκρηγμά φασιν 'Αετον ονομασθήναι, υστερον δ' Αίγυπτον ἀπὸ τοῦ βασιλεύσαντος τῆς γώρας προσ- 23 αγορευθήναι μαρτυρείν δε και τον ποιητήν λέγοντα 20 στήσα δ' εν Αίγύπτω ποταμώ νέας αμφιελίσσας. κατά γάρ την καλουμένην Θώνιν έμβάλλοντος είς θάλατταν τοῦ ποταμοῦ, τοῦτον τὸν τόπον ἐμπόριον είναι τὸ παλαιὸν τῆς Αἰγύπτου τελευταίας δὲ τυγείν αὐτὸν ἦς νῦν ἔχει προσηγορίας ἀπὸ τοῦ βασι- 25 5 λεύσαντος Νειλέως. τον δ' οὖν "Οσιριν παραγενόμενον έπὶ τοὺς τῆς Αίθιοπίας ὅρους τὸν ποταμὸν έξ

¹ την] τοῦ κυνός add. D 5 δὲ om. vulg. 6 τὸν] δὲ add. C 14 ἀναγαγεῖν D 15 τοῦ om. D 16 ἀκεάμην II 21 στῆσε CDF 22 Θέωνιν C, Θεώνην F.

άμφοτέρων των μερών χώμασιν άναλαβείν, ώστε κατά την πλήρωσιν αύτοῦ την χώραν μη λιμνάζειν παρά τὸ συμφέρου, άλλὰ διά τινων κατεσκευασμένων θυρών είσαφίεσθαι τὸ ρεῦμα πράως καθ' δσον 5 αν ή γρεία. Επειτα ποιήσασθαι την πορείαν δι' 'Αρα- 6 βίας παρά την Έρυθραν δάλατταν έως Ίνδων καλ τοῦ πέρατος τῆς οἰκουμένης. κτίσαι δὲ καὶ πόλεις 7 ούκ όλίγας εν Ίνδοῖς, εν αίς και Νύσαν όνομάσαι, βουλόμενον μνημείον απολιπείν έκείνης καθ' ην 10 έτράφη κατ' Αίγυπτον. φυτεῦσαι δὲ καὶ κιττὸν έν τη παρ' Ίνδοις Νύση, καὶ διαμένειν τοῦτο τὸ φυτον έν έχεινφ μόνφ τῷ τόπφ τῶν τε κατὰ τὴν Ίνδικήν και την δμορον χώραν. πολλά δε και άλλα 8 σημεία της έαυτοῦ παρουσίας απολελοιπέναι κατ' 15 έκείνην την χώραν, δι' ὧν προαγθέντας τοὺς μεταγενεστέρους των Ίνδων αμφισβητήσαι του θεου, λέγοντας Ίνδὸν είναι τὸ γένος.

Γενέσθαι δὲ καὶ περὶ τὴν τῶν έλεφάντων θή-20 ραν, καὶ στήλας πανταχοῦ καταλιπεῖν τῆς ἰδίας τοτρατείας. ἐπελθεῖν δὲ καὶ τἄλλα τὰ κατὰ τὴν ᾿Ασίαν ἔθνη, καὶ περαιωθῆναι κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον εἰς τὴν Εὐρώπην. καὶ κατὰ μὲν τὴν Θράκην Λυκοῦρ-2 γον τὸν βασιλέα τῶν βαρβάρων ἐναντιούμενον τοῖς ὑπ᾽ αὐτοῦ πραττομένοις ἀποκτεῖναι, Μάρωνα δὲ γηραιὸν ἤδη καθεστῶτα καταλιπεῖν ἐπιμελητὴν τῶν ἐν ταύτη τῆ χώρα φυτευομένων, καὶ κτίστην αὐτὸν ποιῆσαι τῆς ἐπωνύμου πόλεως, ἢν ὀνομάσαι Μα-

⁸ νύσην D 10 κατ' Αϊγυπτον abundat 16 τοῦ] περί τοῦ Π 19 καταλιπεῖν πανταχοῦ vulg. 20 στρατιᾶς καὶ ἐπελθεῖν D 26 ταύτη Π αὐτή Π .

3 ρώνειαν. καὶ Μακεδόνα μέν τὸν υίὸν ἀπολιπεῖν βασιλέα της απ' έκείνου προσαγορευθείσης Μακεδονίας. Τοιπτολέμο δ' ἐπιτρέψαι τὰς κατὰ τὴν 'Ατ- 2 τικήν νεφονίας. τέλος δε τον "Οσιριν πάσαν την οἰκουμένην ἐπελθόντα τὸν κοινὸν βίον τοῖς ἡμερω-5 4 τάτοις καρποίς εὐεργετῆσαι. εί δέ τις χώρα τὸ φυτὸν τῆς ἀμπέλου μὴ προσδέχοιτο, διδάξαι τὸ ἐκ τῆς κριδής κατασκευαζόμενον πόμα, λειπόμενον οὐ πολύ 5 τῆς περί τὸν οίνον εὐωδίας τε καὶ δυνάμεως. ἐπανελθόντα δ' είς την Αίγυπτον συναποχομίσαι δῶρά 10 τε πανταχόθεν τὰ κράτιστα καὶ διὰ τὸ μέγεθος τῶν εὐεργεσιῶν συμπεφωνημένην λαβεῖν παρὰ πᾶσι τὴν ε άθανασίαν καὶ τὴν ἴσην τοῖς οὐρανίοις τιμήν. μετὰ δε ταῦτ' έξ άνθοώπων είς θεούς μεταστάντα τυχεΐν ύπὸ Ἰσιδος καὶ Έρμοῦ θυσιῶν καὶ τῶν ἄλλων 15 των έπιφανεστάτων τιμών. τούτους δε και τελετάς καταδείξαι καὶ πολλά μυστικώς είσηγήσασθαι, μεγαλύνοντας τοῦ θεοῦ τὴν δύναμιν.

21 Τῶν δ' ἱερέων περὶ τῆς Ὀσίριδος τελευτῆς ἐξ ἀρχαίων ἐν ἀπορρήτοις παρειληφότων, τῷ χρόνῷ ૧ ποτὲ συνέβη διά τινων εἰς τοὺς πολλοὺς ἐξενεχθῆ-2 ναι τὸ σιωπώμενον. φασὶ γὰρ νομίμως βασιλεύοντα τῆς Αἰγύπτου τὸν Ὅσιριν ὑπὸ Τυφῶνος ἀναιρεθῆναι τάδελφοῦ, βιαίου καὶ ἀσεβοῦς ὅντος ὁν διελόντα τὸ σῶμα τοῦ φονευθέντος εἰς ἔξ καὶ εἰ-25 κοσι μέρη δοῦναι τῶν συνεπιθεμένων ἐκάστῳ μερρίδα, βουλόμενον πάντας μετασχεῖν τοῦ μύσους, καὶ διὰ τούτου νομίζοντα συναγωνιστὰς ἕξειν καὶ

2 ἀπ'] ὑπ' D 16 τιμῶν] Φεῶν τιμῶν C, ἐν Φεοῖς τιμῶν Euseb. pr. ev. II 1, 15 21 πότε G, τότε ceteri 28 διὰ τοῦτο vulg.

φύλακας της βασιλείας βεβαίους. την δε ¹Ισιν άδελ- 3 φην ούσαν 'Οσίριδος και γυναϊκα μετελθείν τον φόνον, συναγωνιζομένου τοῦ παιδὸς αὐτῆς Ώρου άνελούσαν δε τον Τυφώνα και τούς συμπράξαντας s βασιλεύσαι της Αλγύπτου. γενέσθαι δε την μάχην 4 παρά τὸν ποταμὸν πλησίον τῆς νῦν Ανταίου κώμης καλουμένης, ην κείσθαι μέν λένουσιν έν τώ κατά την Αραβίαν μέρει, την προσηγορίαν δ' έγειν άπὸ τοῦ πολασθέντος ὑφ' Ἡρακλέους ἀνταίου, τοῦ 10 κατά την 'Οδίριδος ηλικίαν γενομένου, την δ' ούν 5 ⁵Ισιν πάντα τὰ μέρη τοῦ σώματος πλην τῶν αἰδοίων άνευρείν βουλομένην δε την τάνδρος ταφην άδηλου ποιήσαι καλ τιμωμένην παρά πάσι τοῖς τὴν Αίγυπτον κατοικούσι, συντελέσαι τὸ δόξαν τοιῷδέ τινι 15 τρόπω. έκάστω των μερών περιπλάσαι λέγουσιν αὐτὴν τύπον ἀνθρωποειδῆ, παραπλήσιον 'Οσίριδι τὸ μέγεθος, έξ άρωμάτων καὶ κηροῦ είσκαλεσαμένην 6 δε κατά γένη των ιερέων έξορκίσαι πάντας μηδενί δηλώσειν την δοθησομένην αὐτοῖς πίστιν, κατ' ίδίαν 25 δ' έκαστοις είπεῖν δτι μόνοις έκείνοις παρατίθεται 21 την του σώματος ταφήν, και των εύεργεσιών ύπομνήσασαν παρακαλέσαι θάψαντας έν τοις ίδίοις τόποις τὸ σώμα τιμάν ώς θεὸν τὸν "Οσιοιν, καθιεοδισαι δε και του γινομένου παρ' αὐτοῖς ζώων εν ος όποιον αν βουληθώσι, και τοῦτ' έν μεν τω ζην τιμαν, καθάπεο καὶ πρότερον τὸν "Οσιριν, μετὰ δὲ την τελευτήν της δμοίας έκεινω κηδείας άξιοῦν. βουλομένην δε την Ισιν και τω λυσιτελεί προτρέ- 7 ψασθαι τούς ερείς έπλ τὰς προειρημένας τιμάς, τὸ

⁵ βασιλεύειν CD.

τρίτον μέρος της χώρας αὐτοῖς δοῦναι πρὸς τὰς 8 των θεων θεραπείας τε και λειτουργίας. τούς δ' ίερεις λέγεται, μνημονεύοντας των 'Οσίριδος εὐεργεσιών και τη παρακαλούση βουλομένους χαρίζεσθαι, πρός δε τούτοις τῷ λυσιτελεί προκληθέντας, 5 9 πάντα πράξαι κατά την Ίσιδος ύποθήκην. διὸ καί μέγρι τοῦ νῦν έκάστους τῶν Γερέων ὑπολαμβάνειν παρ' έαυτοζε τεθάφθαι του "Οσιριν, καὶ τά τε έξ άργης καθιερωθέντα ζώα τιμάν, και τελευτησάντων αὐτῶν ἐν ταῖς ταφαῖς ἀνανεοῦσθαι τὸ τοῦ Ὀσίριδος 10 10 πένθος. τοὺς δὲ ταύρους τοὺς Γερούς, τόν τε όνομαζόμενον Απιν καλ τον Μνεῦιν, Όσίριδι καθιερωθηναι, και τούτους σέβεσθαι καθάπεο θεούς κοινή 11 καταδειχθήναι πάσιν Αίγυπτίοις ταύτα γάρ τὰ ζώα τοίς εύροῦσι τὸν τοῦ σίτου χαρπὸν συνεργήσαι μά- 15 λιστα πρός τε τὸν σπόρον καὶ τὰς κοινὰς ἀπάντων έχ της γεωργίας ἀφελείας.

22 Τὴν δὲ Ἰσίν φασι μετὰ τὴν Ὀσίριδος τελευτὴν ὁμόσαι μηδενὸς ἀνδρὸς ἔτι συνουσίαν προσδέξεσθαι, διατελέσαι δὲ τὸν λοιπὸν τοῦ βίου χρόνον βασιλεύ- 20 ουσαν νομιμώτατα καὶ ταῖς εἰς τοὺς ἀρχομένους 2 εὐεργεσίαις ἄπαντας ὑπερβαλλομένην. ὁμοίως δὲ καὶ ταύτην μεταστᾶσαν έξ ἀνθρώπων τυχεῖν ἀθανάτων τιμῶν καὶ ταφῆναι κατὰ τὴν Μέμφιν, ὅπου δείκνυται μέχρι τοῦ νῦν ὁ σηκός, ὑπάρχων ἐν τῷ 25 3 τεμένει τοῦ Ἡφαίστου. ἔνιοι δέ φασιν οὐκ ἐν Μέμφει κεῖσθαι τὰ σώματα τούτων τῶν θεῶν, ἀλλ' ἐπὶ

¹ αὐτοῖς] εἰς προσόδους add. D 12 Μνεῦιν] Μέμφιν D 19 προσδέξασθαι libri, corr. Hertlein (c. 27, 1) 25 νῦν] αὐτῆς add. CF.

των δρων της Αίθιοπίας και της Αιγύπτου κατά την έν τω Νείλω νησον, κειμένην μεν πρός ταζο καλουμέναις Φίλαις, έγουσαν δε προσηγορίαν από τοῦ συμβεβηχότος [εροῦ πεδίου. σημεῖα δὲ τούτου 4 5 δειχνύουσιν έν τῆ νήσφ ταύτη διαμένοντα τόν τε τάφον τὸν κατεσκευασμένον 'Οσίριδι, κοινή τιμώμενον ύπὸ τῶν κατ' Αίγυπτον [ερέων, καὶ τὰς περί 26 τούτον κειμένας έξήκοντα καλ τριακοσίας γράς: ταύ- 5 τας γάρ καθ' έκάστην ημέραν γάλακτος πληρούν 10 τούς πρός τούτοις ταχθέντας Γερείς, και δρηνείν άνακαλουμένους τὰ τῶν θεῶν ὀνόματα. διὰ ταύ- 6 την δε την αιτίαν και την νησον ταύτην άβατον είναι τοῖς παριοῦσι. καὶ πάντας τοὺς τὴν Θηβαΐδα κατοικούντας, ήπερ έστιν άρχαιοτάτη της Αι-15 γύπτου, μέγιστον δρχον χρίνειν, δταν τις τὸν "Όσιοιν τὸν ἐν Φίλαις κείμενον ὀμόση.

Τὰ μὲν οὖν ἀνευρεθέντα τοῦ Ὀσίριδος μέρη ταφῆς ἀξιωθῆναί φασι τὸν εἰρημένον τρόπον, τὸ δὲ αἰδοῖον ὑπὸ μὲν Τυφῶνος εἰς τὸν ποταμὸν ἡιφῆναι λέγουσι το διὰ τὸ μηδένα τῶν συνεργησάντων αὐτὸ λαβεῖν βουληθῆναι, ὑπὸ δὲ τῆς "Ισιδος οὐδὲν ἦττον τῶν ἄλλων ἀξιωθῆναι τιμῶν ἰσοθέων· ἔν τε γὰρ τοῖς ἱεροῖς εἰδωλον αὐτοῦ κατασκευάσασαν τιμᾶν καταδείξαι καὶ κατὰ τὰς τελετὰς καὶ τὰς θυσίας τὰς τῷ τεῷ τούτῷ γινομένας ἐντιμότατον ποιῆσαι καὶ πλείστου σεβασμοῦ τυγχάνειν. διὸ καὶ τοὺς Ἑλληνας, 7

⁴ ໂερὸν πεδίον CF 8 χοάς om. D 13 τοῖς παφιοῦσι] πλὴν τοῖς ໂερεῦσι E; cf. p. 43 15 τὸν om. D 19 τὸν om. vulg. λέγουσι omnes codices, del. Dind. 23 τιμὰς D

έξ Αἰγύπτου παφειληφότας τὰ περὶ τοὺς ὀργιασμοὺς καὶ τὰς Διονυσιακὰς ἑορτάς, τιμᾶν τοῦτο τὸ μόριον ἕν τε τοῖς μυστηρίοις καὶ ταῖς τοῦ θεοῦ τούτου τελεταῖς τε καὶ θυσίαις, ὀνομάζοντας αὐτὸ φαλλόν.

Είναι δὲ ἔτη φασίν ἀπὸ Ὀσίριδος καὶ Ἰσιδος εως 5 23 τῆς 'Αλεξάνδρου βασιλείας τοῦ κτίσαντος ἐν Αίγύπτω την έπώνυμον αὐτοῦ πόλιν πλείω τῶν μυρίων, ως δ' ένιοι γράφουσι, βραχύ λείποντα των 2 δισμυρίων και τρισχιλίων. τους δε λέγοντας έν Θήβαις της Βοιωτίας γεγονέναι τὸν θεὸν ἐκ Σεμέλης 10 καὶ Διός φασι σχεδιάζειν. 'Όρφέα γὰρ εἰς Αίγυπτον παραβαλόντα και μετασχόντα της τελετης και των Διονυσιακών μυστηρίων μεταλαβείν, τοῖς δὲ Καδμείοις φίλον όντα καὶ τιμώμενον ὑπ' αὐτῶν μεταθείναι τοῦ θεοῦ τὴν γένεσιν έκείνοις γαριζόμενον 15 τούς δ' όχλους τὰ μὲν διὰ τὴν ἄγνοιαν, τὰ δὲ διὰ 27 τὸ βούλεσθαι τὸν θεὸν Ελληνα νομίζεσθαι, προσδέξασθαι προσηνώς τὰς τελετὰς καὶ τὰ μυστήρια. 3 άφορμας δ' έγειν τον Όρφέα προς την μετάθεσιν τῆς τοῦ θεοῦ γενέσεώς τε καὶ τελετῆς τοιαύτας. 20 4 Κάδμον έκ Θηβών όντα των Αίγυπτίων γεννήσαι σὺν ἄλλοις τέχνοις καὶ Σεμέλην, ταύτην δὲ ὑφ' ὅτου δήποτε φθαρεϊσαν έγκυον γενέσθαι, και τεκείν έπτα μηνών διελθόντων βρέφος την όψιν οδόνπερ οί κατ' Αίγυπτον τὸν "Οσιριν γεγονέναι νομίζουσι: ζωο- 25 γονεϊσθαι δ' οὐκ είωθέναι τὸ τοιοῦτον, είτε τῶν θεῶν μὴ βουλομένων είτε τῆς φύσεως μὴ συγχω-

² έορτὰς] τελεταῖς add. D τιμᾶν om. C 13 μεταλαβόντα \overrightarrow{AE} $\overrightarrow{\delta}$ ὲ] τε D 20 τελευτῆς \overrightarrow{CDF} 22 ὑπό του δήποτε codices, corr. Stephanus 25 τὸν om. D.

οούσης. Κάδμον δ' αίσθόμενον το γεγονός, καί 5 τρησμον έγοντα διατηρείν τα των πατέρων νόμιμα. χουσωσαί τε τὸ βρέφος καὶ τὰς καθηκούσας αὐτώ ποιήσασθαι θυσίας, ως έπιωανείας τινός κατ' άν-5 θρώπους 'Οσίριδος γενενημένης, ανάψαι δε καί 6 την γένεσιν είς Δία, σεμνύνοντα τὸν "Οσιριν καλ της φθαρείσης την διαβολήν άφαιρούμενον διὸ καί παρά τοις Ελλησιν έκδοθηναι λόγον ως ή Κάδμου Σεμέλη τέτοπεν έπ Διὸς "Οσιριν. έν δε τοῖς υστε-10 00ν χρόνοις 'Όρφέα, μεγάλην έχοντα δόξαν παρά τοις Έλλησιν έπι μελωδία και τελεταίς και θεολογίαις. ἐπιξενωθηναι τοῖς Καθμείοις καὶ διαφερόντως έν ταϊς Θήβαις τιμηθήναι. μετεσχηκότα δε των παρ' Αίγυπτίοις θεολογουμένων μετενεγκείν την 7 15 'Οσίριδος του παλαιού γένεσιν έπλ τούς νεωτέρους χρόνους, χαριζόμενον δε τοῖς Καδμείοις ενστήσασθαι καινήν τελετήν, καθ' ήν παραδούναι τοῖς μυουμένοις έκ Σεμέλης καὶ Διὸς γεγεννησθαι τὸν Διόνυσον. τοὺς δ' ἀνθρώπους τὰ μὲν διὰ τὴν ἄγνοιαν 20 έξαπατωμένους, τὰ δὲ διὰ τὴν Ὀρφέως άξιοπιστίαν καλ δόξαν έν τοζε τοιούτοις προσέγοντας, τὸ δὲ μέγιστον ήδέως προσδεγομένους τον θεον Έλληνα νομιζόμενον, καθάπερ προείρηται, χρήσασθαι ταϊς τε-28 λεταζς. ἔπειτα παραλαβόντων τῶν μυθογράφων καί 8 25 ποιητών τὸ γένος, έμπεπλησθαι τὰ θέατρα, καὶ τοῖς έπιγινομένοις ίσχυραν πίστιν καὶ άμετάθετον γενέσθαι.

Καθόλου δέ φασι τοὺς Έλληνας έξιδιάζεσθαι τοὺς

^{6 &}quot;Οσιοιν] τε καλ τὸ γεγονὸς add. D 18 γεγενῆσθαι D 21 προσέχοντας CG, καιροὶς έχοντος ceteri 25 έμπλῆσαι CF.

έπιφανεστάτους ήρωάς τε καλ θεούς, έτι δ' αποικίας 24 τὰς παρ' έαυτῶν. καὶ γὰρ Ἡρακλέα τὸ γένος Αἰγύπτιον όντα, δι' άνδρείαν ἐπελθείν πολλὴν τῆς οίχουμένης, και την έπι της Λιβύης θέσθαι στήλην ύπερ 2 οδ πειρώνται τὰς ἀποδείξεις παρὰ τῶν Ελλήνων λαμ- 5 βάνειν. δμολογουμένου γὰρ ὄντος παρὰ πᾶσιν ὅτι τοις Όλυμπίοις θεοις Ήρακλης συνηγωνίσατο τὸν πρὸς τοὺς γίγαντας πόλεμον, φασί τῆ γῆ μηδαμῶς άρμόττειν γεγεννηκέναι τοὺς γίγαντας κατά την ηλικίαν ην οί "Ελληνές φασιν Ήρακλέα γεγενήσθαι, γενεά πρότε- 10 ρον των Τρωικών, άλλὰ μᾶλλον, ώς αὐτοὶ λέγουσι, κατά την έξ άρχης γένεσιν των άνθοώπων άπ' έκείνης μέν γάο παρ' Αίγυπτίοις έτη καταριθμείσθαι πλείω των μυρίων, ἀπὸ δὲ των Τρωικων 3 έλάττω τῶν χιλίων καὶ διακοσίων. δμοίως δὲ τό 15 τε δόπαλου καὶ τὴυ λεουτῆυ τῶ παλαιῷ πρέπειν 'Ηρακλεί διά τὸ κατ' έκείνους τούς χρόνους μήπω του δπλου εύρημένου τούς αυθρώπους τοίς μέν ξύλοις άμύνεσθαι τοὺς άντιταττομένους, ταζε δὲ δοραίς των θηρίων σκεπαστηρίοις δπλοις χρησθαι. 20 καί Διὸς μεν υίον αὐτον άναγορεύουσι, μητρὸς δὲ 4 ής έστιν ού φασι γινώσκειν. τον δ' έξ 'Αλκμήνης γενόμενον υστερον πλείοσιν έτεσιν ή μυρίοις, 'Αλκαΐον έκ γενετής καλούμενον, υστερον 'Ηρακλέα μετονομασθήναι, ούχ ὅτι δι' Ἡραν ἔσχε κλέος, ῶς 25 φησιν δ Μᾶτρις, άλλ' δτι την αύτην έξηλωκως προαίρεσιν Ήρακλει τῷ παλαιῷ τὴν ἐκείνου δόξαν ᾶμα 5 καὶ προσηγορίαν έκληρονόμησε. συμφωνεΐν δὲ τοίς

9 of om. D 10 γενέσθαι F 18 τοὺς ἀνθρώπους om. CF 19 ἀντιταττομένους] τῶν ἀνθρώπων add. CF.

ύφ' έαυτων λεγομένοις καὶ τὴν παρά τοῖς Ελλησιν έκ πολλών γρόνων παραδεδομένην φήμην, δτι καθαράν την γην των θηρίων έποίησεν Ήρακλης. δπερ μηδαμώς άρμόττειν τῷ γεγονότι σχεδὸν κατὰ τοὺς 29 Τρωικούς γρόνους, ότε τὰ πλείστα μέρη τῆς οίκου-6 μένης έξημέρωτο γεωργίαις και πόλεσι και πλήθει τῶν κατοικούντων τὴν χώραν πανταχοῦ. μᾶλλον οὖν 6 πρέπειν τῷ γεγονότι κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους τὴν ήμέρωσιν της χώρας, κατισχυομένων έτι των ανθρώ-10 πων ύπὸ τοῦ πλήθους τῶν θηρίων, καὶ μάλιστα κατὰ την Αίγυπτον καὶ την ύπερκειμένην χώραν μέχρι τοῦ νῦν ἔρημον οὖσαν καὶ θηριώδη. εἰκὸς γὰρ ταύτης 7 ώς πατρίδος προυοηθέντα τὸν Ἡρακλέα, καὶ καθαράν την γην των θηρίων ποιήσαντα, παραδούναι τοίς 15 γεωργοίς την χώραν, και διά την εύεργεσίαν τυχείν δοθέου τιμής. φασί δε καί του Περσέα γεγονέναι 8 κατ' Αίγυπτον, καὶ τῆς Ἰσιδος τὴν γένεσιν ὑπὸ τῶν Ελλήνων είς Αργος μεταφέρεσθαι, μυθολογούντων την 'Ιὰ την είς βοὸς τύπον μεταμορφωθείσαν.

20 Καθόλου δὲ πολλή τίς ἐστι διαφωνία περὶ τού-25 των τῶν θεῶν. τὴν αὐτὴν γὰρ οί μὲν Ἱσιν, οί δὲ Δήμητραν, οί δὲ Θεσμοφόρον, οί δὲ Σελήνην, οί δὲ "Ηραν, οί δὲ πάσαις ταῖς προσηγορίαις ὀνομά-ζουσι. τὸν δὲ "Οσιριν οί μὲν Σάραπιν, οί δὲ Διό-2 25 νυσον, οί δὲ Πλούτωνα, οί δὲ "Αμμωνα, τινὲς δὲ Δία, πολλοὶ δὲ Πᾶνα τὸν αὐτὸν νενομίκασι· λέ-

¹ ὑπὰ αὐτῶν CF 2 πολλῶν] παλαιῶν C 8 ἀρχαιοτάτους CF 11 καλ scripsi, ἡς G, εἰς ceteri 12 οὐσαν] εἶναι Dindorf 19 τὴν Ἰὰ τὴν] Ἰὰ τὴν CF 23 νομίζουσι C 26 τὸν αὐτὸν om. CF.

γουσι δέ τινες Σάραπιν είναι τὸν παρὰ τοῖς Ελλησι Πλούτωνα δνομαζόμενον. φασί δ' Αίγύπτιοι την Ισιν φαρμάκων τε πολλών πρός ύγίειαν εύρέτιν γεγονέναι καλ της λατρικής επιστήμης μεγάλην έχειν 3 έμπειρίαν. διὸ καὶ τυγούσαν τῆς άθανασίας ἐπὶ 5 ταίς θεραπείαις των άνθρώπων μάλιστα γαίρειν, καὶ κατά τοὺς υπνους τοῖς ἀξιοῦσι διδόναι βοηθήματα, φανερώς επιδεικνυμένην την τε ίδιαν έπιφάνειαν καὶ τὸ πρὸς τοὺς δεομένους τῶν ἀνθρώπων 4 εὐεργετικόν. ἀποδείξεις δὲ τούτων φασὶ φέρειν έαυ- 10 τούς οὐ μυθολογίας όμοίως τοῖς Έλλησιν, άλλὰ πράξεις έναργεζς πάσαν γάρ σχεδον την οίκουμένην μαρτυρείν έαυτοίς, είς τὰς ταύτης τιμάς φιλοτιμου-5 μένην διὰ τὴν ἐν ταῖς θεραπείαις ἐπιφάνειαν. κατὰ γάρ τοὺς ὕπνους ἐφισταμένην διδόναι τοῖς κάμνουσι 15 βοηθήματα πρός τὰς νόσους, καὶ τοὺς ὑπακούσαντας αὐτῆ παραδόξως ὑγιάζεσθαι καὶ πολλοὺς μὲν 30 ύπὸ τῶν ἰατρῶν διὰ τὴν δυσκολίαν τοῦ νοσήματος άπελπισθέντας ύπὸ ταύτης σώζεσθαι, συγνούς δε παντελώς πηρωθέντας τὰς δράσεις ή τινα των άλ- 20 λων μερών του σώματος, δταν πρός ταύτην την θεὸν καταφύγωσιν, εἰς τὴν προϋπάρξασαν ἀποκαθ-6 ίστασθαι τάξιν. εύρειν δ' αὐτὴν καὶ τὸ τῆς άθανασίας φάρμακον, δι' οδ τον υίον Ζρον, υπο των Τιτάνων επιβουλευθέντα καὶ νεκοὸν εύρεθέντα καθ' 25 ύδατος, μη μόνον άναστησαι, δούσαν την ψυγήν. 7 άλλά καὶ τῆς άθανασίας ποιῆσαι μεταλαβεῖν. δοκεί δ' υστατος των θεων ούτος βασιλεύσαι μετά την

² νομιζόμενον CD 5 έμπειρίαν] και τὸ σύνολον πολλὰ μηχανήσασθαι add. D και] και νῦν D.

τοῦ πατρὸς 'Οσίριδος έξ ἀνθρώπων μετάστασιν.
τὸν δὲ 'Ωρον μεθερμηνευόμενόν φασιν 'Απόλλωνα
ὑπάρχειν, καὶ τήν τε ἰατρικήν καὶ τὴν μαντικὴν
ὑπὸ τῆς μητρὸς "Ισιδος διδαχθέντα διὰ τῶν χρησμῶν
5 καὶ τῶν θεραπειῶν εὐεργετεῖν τὸ τῶν ἀνθρώπων
γένος.

Οί δ' ξερείς των Αίγυπτίων τον χρόνον από της 26 Ήλίου βασιλείας συλλογιζόμενοι μέχοι τῆς 'Αλεξάνδρου διαβάσεως είς την Ασίαν φασίν υπάργειν έτων 10 μάλιστά πως δισμυρίων καλ τρισγιλίων. μυθολο- 2 γοῦσι δὲ καὶ τῶν θεῶν τοὺς μὲν ἀρχαιοτάτους βασιλεῦσαι πλείω τῶν γιλίων καὶ διακοσίων έτῶν, τοὺς δε μεταγενεστέρους ούκ ελάττω των τριακοσίων. άπίστου δ' όντος τοῦ πλήθους τῶν ἐτῶν, ἐπιγει- 3 15 ροῦσί τινες λέγειν ὅτι τὸ παλαιόν, οὔπω τῆς περὶ τὸν ήλιον κινήσεως ἐπεγνωσμένης, συνέβαινε κατὰ την της σελήνης περίοδον άγεσθαι τον ένιαυτόν. διόπερ των έτων τριακουθημέρων όντων οὐκ ἀδύ- 4 νατον είναι βεβιωκέναι τινάς έτη χίλια καὶ διακό-20 σια· καὶ γὰρ νῦν δωδεκαμήνων ὄντων τῶν ἐνιαυτών ούκ δλίγους ύπερ έκατον έτη ζην. παρα- 5 πλήσια δε λέγουσι και περί των τριακόσια έτη • δοκούντων άρξαι κατ' έκείνους γάρ τοὺς χρόνους τὸν ἐνιαυτὸν ἀπαρτίζεσθαι τέτταρσι μησὶ τοῖς γινο-25 μένοις κατά τὰς έκάστων τῶν χρόνων ὥρας, οἶον έαρος, θέρους, χειμώνος ἀφ' ής αίτίας καὶ παρ' ένίοις των Έλλήνων τούς ένιαυτούς ώρους καλεῖ-

³ τε om. D και τὴν] και D 17 ἄγεσθαι D (c. 50, 2), γενέσθαι C, γίνεσθαι F 20 δωδεκαμήνων Dindorf, δνοκαίδεκα μηνών libri 24 τέτρασι D 27 ἄρας D.

σθαι καὶ τὰς κατ' ἔτος ἀναγραφὰς ὡρογραφίας προσαγορεύεσθαι.

6 Ο δ΄ οὖν Αἰγύπτιοι μυθολογοῦσι κατὰ τὴν Ἰσι- 31 δος ἡλικίαν γεγονέναι τινὰς πολυσωμάτους τοὺς ὑπὸ μὲν τῶν Ἑλλήνων ὀνομαζομένους γίγαντας, ὑφ' ἐαυ- 5 τῶν δὲ διακοσμουμένους τερατωδῶς ἐπὶ τῶν ἱερῶν 7 καὶ τυπτομένους ὑπὸ τῶν περὶ τὸν "Όσιριν. ἔνιοι μὲν οὖν αὐτοὺς γηγενεῖς φασιν ὑπάρξαι, προσφάτου τῆς τῶν ζώων γενέσεως ἐκ τῆς γῆς ὑπαρχούσης, ἔνιοι δὲ λέγουσι σώματος ρώμη διενεγκόντας καὶ πολλὰς 10 πράξεις ἐπιτελεσαμένους ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος μυ-8 θολογηθῆναι πολυσωμάτους. συμφωνείται δὲ παρὰ τοῖς πλείστοις ὅτι τοῖς περὶ τὸν Δία καὶ τὸν "Όσιριν θεοῖς πόλεμον ἐνστησάμενοι πάντες ἀνηρέ-θησαν.

27 Νομοθετήσαι δέ φασι τοὺς Αἰγυπτίους παρὰ τὸ κοινὸν ἔθος τῶν ἀνθρώπων γαμεῖν ἀδελφὰς διὰ τὸ γεγονὸς ἐν τούτοις τῆς Ἰσιδος ἐπίτευγμα· ταύτην γὰρ συνοικήσασαν Ὀσίριδι τῷ ἀδελφῷ, καὶ ἀποθανόντος ὁμόσασαν οὐδενὸς ἔτι συνουσίαν ἀνδρὸς καὶ διατελέσαι βασιλεύουσαν νομιμώτατα, καὶ τὸ σύνολον πλείστων καὶ μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίαν γενένου πλείστων ἀνθρώποις. διὰ δὴ ταύτας τὰς αἰτίας καταδειχθῆναι μείζονος ἐξουσίας καὶ τιμῆς τυγχά-25 νειν τὴν βασίλισσαν τοῦ βασιλέως, καὶ παρὰ τοῖς ἰδιώταις κυριεύειν τὴν γυναϊκα τἀνδρός, ἐν τῆ τῆς

⁵ post \dot{v} φ' ξαντῶν δὲ nomen intercidisse videtur 9 γενέσεως] \dot{v} πάρξεως D 21 προσδέξασθαι codices (c. 22, 1) 22 βασιλεύσασαν D 25 καταδεχθῆναι CF.

ποοικός συγγοαφή ποοσομολογούντων των γαμούντων απαντα πειθαοχήσειν τή γαμουμένη.

Οὐκ ἀγνοῶ δὲ διότι τινὲς τῶν συγγραφέων ἀπο- 3 φαίνονται τοὺς τάφους τῶν θεῶν τούτων ὑπάρχειν 5 ἐν Νύση τῆς ᾿Αραβίας, ἀφ' ῆς καὶ Νυσαϊον τὸν Διόνυσον ἀνομάσθαι. εἶναι δὲ καὶ στήλην έκατέρου τῶν θεῶν ἐπιγεγραμμένην τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν. ἐπὶ μὲν 4 οὖν τῆς Ἰσιδος ἐπιγεγράφθαι ,, Ἐγὰ Ἰσίς εἰμι ἡ βασίλισσα πάσης χώρας, ἡ παιδευθεῖσα ὑπὸ Ἑρμοῦ, καὶ 10 ὅσα ἐγὰ ἐνομοθέτησα, οὐδεὶς αὐτὰ δύναται λῦσαι. ἐγὰ εἰμι ἡ τοῦ νεωτάτου Κρόνου θεοῦ θυγάτηρ πρεσβυτάτη· ἐγὰ εἰμι ἡ πρώτη καρπὸν ἀνθρώποις εὐροῦσα· ἐγὰ εἰμι ἡ πρώτη καρπὸν ἀνθρώποις εὐροῦσα· ἐγὰ εἰμι μήτηρ Ὠρου τοῦ βασιλέως· ἐγὰ 15 εἰμι ἡ ἐν τῷ ἄστρὰ τῷ ἐν τῷ κυνὶ ἐπιτέλλουσα·

² γαμουμένη] ταφηναι δὲ λέγουσι τὴν ἴσιν ἐν μέμφει, καθ' ἢν μέχρι τοῦ νῦν δείκνυσθαι τὸν σηκὸν, ἐν τὰ τεμένει τοῦ ἡφαίστου 'ἔνιοι δε φασὶ τὰ σώματα τῶν θεῶν τούτων [add. ABDEN] ἐπὶ τῶν ὀρῶν κεῖσθαι τῆς αἰθιωπίας καὶ τῆς αἰγύπτου κατὰ τὴν ἐν τῶ νείλω νῆσον [add. BD; κεὶ τὰι μεν ἐν αἰκαις τοῦ νείλω νῆσον [add. BD; κεὶ ταὶ μοι add. AEN] τὴν κειμένην μὲν ἐπὶ ταῖς καλουμέναις φίλαις, ἔχουσαν δὲ τὸ προσαγορενόμενον ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ἱερὸν πεδίον σημεῖον δὲ τούτου δεικνύουσιν ἐν τῆ νήσω ταὐτη διαμένοντα τόν τε τάφον κατεσκευαμένον όσίριδι, κοινῆ τιμώμενον ὑπὸ τῶν καταίγυπτον ἱερέων καὶ φασὶ περὶ τοῦτον κειμένας χοὰς ἑξήκοντα καὶ τὶ ταύτας γὰρ καθεκάστην ἡμέραν γάλακτος πληροῦν τοὺς πρὸς τούτοις ταχθέντας ἱερεῖς. καὶ θρηνεῖν ἀνακαλουμένους τὰ τῶν θεῶν ὀνόματα· διὰ ταύτην δὲ τὴν αἰτίαν καὶ τὴν νῆσον ἄβατον εἰναι πλὴν τοῖς ἱερεῦσι· καὶ πάντας τοὺς τὴν θηβαίδα κατοικοῦντας, ἡπέρ ἐστιν ἀρχαιοτάτη τῆς αίγύπτον, μέγιστον ὄρον κρίνειν, ὅταν τις ὅσιον τὸν ἐν φίλαις κείμενοτον ὁμοση add. BD; c. 22, 2—6 10 αὐτὰ οm. CF 15 ἡ om. D τῷ ἐν τῷ κυνὶ CD, τῷ κυνὶ F, del. Dind.

έμοι Βούβαστος ή πόλις ωποδομήθη. γαίρε γαίρε 32 5 Αίγυπτε ή θρέψασά με." έπὶ δὲ τῆς Ὀσίριδος έπιγεγράφθαι λέγεται ,.Πατήρ μέν έστί μοι Κρόνος νεώτατος θεών απάντων, είμι δε "Όσιρις δ βασιλεύς, δ στρατεύσας έπλ πᾶσαν χώραν εως είς τοὺς 5 άοικήτους τόπους των Ίνδων και τούς πρός άρκτον κεκλιμένους, μέγρι "Ιστρου ποταμού πηνών, καλ πάλιν έπλ τάλλα μέρη ξως ώπεανοῦ. είμλ δε υίὸς Κρόνου πρεσβύτατος, καλ βλαστός έκ καλοῦ τε καλ εύγενοῦς ἀοῦ σπέρμα συγγενες έγεννήθην ήμέρας. 10 καλ ούκ έστι τόπος της οίκουμένης είς δυ έγω ούκ άφιγμαι, διαδούς πασιν ών έγω εύρετης έγενόμην." 6 τοσαῦτα τῶν γεγραμμένων ἐν ταῖς στήλαις φασὶ δύνασθαι άναγνωναι, τὰ δ' ἄλλα ὄντα πλείω κατεφθάρθαι διὰ τὸν χρόνον. τὰ μὲν οὖν περί τῆς τα- 15 φης των θεων τούτων διαφωνείται παρά τοίς πλείστοις διά τὸ τοὺς εερεῖς ἐν ἀπορρήτοις παρειληφότας την περί τούτων ἀκρίβειαν μη βούλεσθαι τάληθές έκφέρειν είς τούς πολλούς, ώς αν και κινδύνων έπικειμένων τοζς τάπόρρητα περί των θεων τούτων 20 μηνύσασιν είς τοὺς ὅχλους.

28 Ο δ' οὖν Αἰγύπτιοί φασι καὶ μετὰ ταῦτα ἀποικίας πλείστας ἐξ Αἰγύπτου κατὰ πᾶσαν διασπαρῆναι τὴν οἰκουμένην. εἰς Βαβυλῶνα μὲν γὰρ ἀγαγεῖν ἀποίκους Βῆλον τὸν νομιζόμενον Ποσειδῶνος 25
εἶναι καὶ Λιβύης ὁν παρὰ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν

² τῆς] τοῦ vulg. 4 πάντων D 6 τῶν om. D 9 ἔβλαστον F, εὔλαστον C 10 φοῦ Wesseling, ἀίου C, φοῦ G, σώου ceteri 12 εὑρετὴς Wesseling ('inventor' Poggius), εὐεργέτης codices.

μαθιδουθέντα τούς τε ίερεις καταστήσασθαι παραπλησίως τοῖς κατ' Αἴγυπτον ἀτελεῖς καὶ πάσης λειτουργίας απολελυμένους, οθς Βαβυλώνιοι καλούσι Χαλδαίους, τάς τε παρατηρήσεις των άστρων τού-5 τους ποιεϊσθαι, μιμουμένους τούς παρ' Αίγυπτίοις *ໂερεῖς καὶ φυσικούς, ἔτι δὲ ἀστρολόγους. λέγουσι* ² δε και τούς περί του Δαναον δρμηθέντας δμοίως 33 έκείθεν συνοικίσαι την άργαιοτάτην σχεδον των παρ' Έλλησι πόλεων "Αργος, τό τε των Κόλγων έθνος έν 10 τῶ Πόντω καὶ τὸ τῶν Ἰουδαίων ἀνὰ μέσον Ἰοραβίας καὶ Συρίας οἰκίσαι τινὰς δρμηθέντας παρ' έαυτῶν. διὸ καὶ παρὰ τοῖς γένεσι τούτοις έκ παλαιοῦ παρα- 8 δεδόσθαι τὸ περιτέμνειν τοὺς γεννωμένους παϊδας, έξ Αλγύπτου μετενηνεγμένου τοῦ νομίμου. καλ τοὺς 4 15 Αθηναίους δέ φασιν άποίχους είναι Σαϊτών των έξ Αίνύπτου, καὶ πειρώνται τῆς οίκειότητος ταύτης φέρειν ἀποδείξεις· παρὰ μόνοις γὰρ τῶν Ἑλλήνων την πόλιν άστυ καλεϊσθαι, μετενηνεγμένης της προσηνορίας ἀπὸ τοῦ παρ' αὐτοῖς "Αστεος. ἔτι δὲ τὴν 20 πολιτείαν την αύτην έσχηκέναι τάξιν καί διαίρεσιν τη παρ' Αίγυπτίοις, είς τρία μέρη διανεμηθείση: καλ πρώτην μεν υπάρξαι μερίδα τους ευπατρίδας 5 καλουμένους, οΐτινες [ίεροποιοί] ὑπῆρχον ἐν παιδεία μάλιστα διατετριφότες καὶ τῆς μεγίστης ήξιω-25 μένοι τιμής παραπλησίως τοῖς κατ' Αίγυπτον ίεφεύσι δευτέραν δε τάξιν γενέσθαι την των γεωμό-

⁵ ποιῆσαι CF 7 τὸν om. II 10 Ἰουδαίων] ἰσος επῶν C, ἰσος επῶν F (c. 55, 5) ἀνὰ] ὅντας ἀνὰ D 15 σάτων D 19 δὲ Dindorf, τὲ codices 23 ἰες οποιοὶ Wesseling, ἰσος επων ADEN, ἰσός επων B, om. ceteri.

ρων των δωειλόντων δπλα κεκτήσθαι καλ πολεμείν ύπερ της πόλεως όμοίως τοίς κατ' Αίγυπτον όνομαζομένοις νεφονοίς καὶ τοὺς μαγίμους παρεγομένοις τελευταίαν δε μερίδα καταριθμηθήναι την των δημιουργών των τὰς βαναύσους τέχνας μεταχειρι- 5 ζομένων καὶ λειτουργίας τελούντων τὰς ἀναγκαιοτάτας, τὸ παραπλήσιον ποιούσης τῆς τάξεως ταύτης 6 παρ' Αίγυπτίοις. γεγονέναι δε και των ήγεμόνων τινάς Αίγυπτίους παρά τοῖς 'Αθηναίοις' τὸν γάρ Πέτην τὸν πατέρα Μενεσθέως τοῦ στρατεύσαντος 10 είς Τροίαν φανερώς Αίγύπτιον ὑπάρξαντα τυχείν 7 ύστερον Αθήνησι πολιτείας τε και βασιλείας. διφυούς δ' αύτοῦ γεγονότος, τοὺς μεν 'Αθηναίους μη δύνασθαι κατά την ιδίαν υπόστασιν άποδουναι περί της φύσεως ταύτης τὰς άληθεῖς αίτίας, ἐν μέσω κειμένου 15 πασιν ότι δυοίν πολιτειών μετασχών, Ελληνικής 34 καὶ βαρβάρου, διφυής ένομίσθη, τὸ μὲν ἔχων μέρος θηρίου, τὸ δὲ ἀνθρώπου.

29 'Ομοίως δὲ τούτω καὶ τὸν 'Ερεχθέα λέγουσι τὸ γένος Αἰγύπτιον ὅντα βασιλεῦσαι τῶν 'Αθηνῶν, τοι- 20 αύτας τινὰς φέροντες ἀποδείξεις· γενομένων γὰρ δμολογουμένως αὐχμῶν μεγάλων κατὰ πᾶσαν σχε- δὸν τὴν οἰκουμένην πλὴν Αἰγύπτου διὰ τὴν ἰδιό- τητα τῆς χώρας, καὶ φθορᾶς ἐπιγενομένης τῶν τε καρπῶν καὶ πλήθους ἀνθρώπων, ἐξ Αἰγύπτου τὸν 25 'Ερεχθέα κομίσαι διὰ τὴν συγγένειαν σίτου πλῆθος εἰς τὰς 'Αθήνας· ἀνθ' ὧν τοὺς εὖ παθόντας βασι- 2 λέα καταστῆσαι τὸν εὐεργέτην. τοῦτον δὲ παρα-

¹² hic orationem hiare monent, cum quae sequuntur unum in Cecropem conveniant 13 μὲν del. Reiske.

λαβόντα την ηγεμονίαν καταδείξαι τὰς τελετάς τῆς Δήμητρος εν Έλευσινι καλ τα μυστήρια ποιήσαι, μετενεγχόντα τὸ περί τούτων νόμιμον έξ Αίγύπτου. καὶ τῆς θεοῦ δὲ παρουσίαν εἰς τὴν Αττικὴν γεγονυΐαν 5 κατὰ τούτους τοὺς χρόνους παραδεδόσθαι κατὰ λόγον, ώς αν των έπωνύμων ταύτης καρπών τότε κομισθέντων είς τὰς 'Αθήνας, καὶ διὰ τοῦτο δόξαι πάλιν έξ άργης την ευρεσιν γεγονέναι του σπέρματος. δωρησαμένης της Δήμητρος. δμολογείν δε και τούς 3 10 'Αθηναίους δτι βασιλεύοντος 'Ερεχθέως καὶ τῶν καρπών διά την ανομβρίαν προηφανισμένων ή της Δήμητρος εγένετο παρουσία πρός αὐτούς καὶ ή δωρεά τοῦ σίτου. πρὸς δὲ τούτοις αί τελεταί καὶ τὰ μυστήρια ταύτης τῆς θεοῦ τότε κατεδείχθησαν 15 ἐν Ἐλευσῖνι. τά τε περὶ τὰς θυσίας καὶ τὰς ἀρ- 4 γαιότητας ώσαύτως έγειν 'Αθηναίους καλ τούς Αίγυπτίους τούς μέν γάρ Εύμολπίδας άπό των κατ' Αίγυπτον Ιερέων μετενηνέγθαι, τούς δε Κήρυκας άπὸ τῶν παστοφόρων. τήν τε Ίσιν μόνους τῶν 20 Ελλήνων διινύειν, καὶ ταῖς ίδέαις καὶ τοῖς ἤθεσιν όμοιοτάτους είναι τοῖς Αίγυπτίοις. πολλά δὲ καί 5 άλλα τούτοις παραπλήσια λέγοντες φιλοτιμότερον ήπερ άληθινώτερον, ώς γ' έμολ φαίνεται, της άποιμίας ταύτης άμφισβητοῦσι διὰ τὴν δόξαν τῆς πόλεως. 25 καθόλου δε πλείστας αποικίας Αἰνύπτιοί φασιν έκπέμψαι τοὺς έαυτῶν προγόνους ἐπὶ πολλὰ μέρη της οίκουμένης διά τε την ύπεροχην των βασιλευ-

⁴ nal thy the Hertlein de om. D 6 nomedértan tote CF 11 $\dot{\eta}$ om. F 23 $\ddot{\omega}_S$ yé moi libri 26 toùs êx éxotan CF.

σάντων παρ' αὐτοῖς καὶ διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς 6 πολυανθρωπίας· ὑπὲρ ὧν μήτε ἀποδείξεως φερομένης μηδεμιᾶς ἀκριβοῦς μήτε συγγραφέως ἀξιοπίστου μαρτυροῦντος, οὐκ ἐκρίναμεν ὑπάρχειν τὰ λεγόμενα γραφῆς ἄξια. καὶ περὶ μὲν τῶν θεολο- ε γουμένων παρ' Αἰγυπτίοις τοσαῦθ' ἡμῖν εἰρήσθω, 85 στοχαζομένοις τῆς συμμετρίας· περὶ δὲ τῆς χώρας καὶ τοῦ Νείλου καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀκοῆς ἀξίων ἐν κεφαλαίοις ἕκαστα διεξιέναι πειρασόμεθα.

Ή γαο Αίγυπτος κείται μέν μάλιστά πως κατά 10 30 μεσημβρίαν, δηυρότητι δε φυσική και κάλλει γώρας ούκ όλίγω δοκεί προέχειν των είς βασιλείαν άφω-2 ρισμένων τόπων. ἀπὸ μὲν γὰρ τῆς δύσεως ὡχύοωκεν αυτήν ή έρημος και δηριώδης της Λιβύης, έπὶ πολύ μὲν παρεκτείνουσα, διὰ δὲ τὴν ἀνυδρίαν 15 καὶ τὴν σπάνιν τῆς ἀπάσης τροφῆς ἔχουσα τὴν διέξοδον οὐ μόνον ἐπίπονον, ἀλλὰ καὶ παντελώς έπικίνδυνον έκ δὲ τῶν πρὸς νότον μερῶν οί τε καταράκται του Νείλου καλ των όρων τὰ συνορίζοντα 3 τούτοις άπὸ γὰρ τῆς Τρωγλοδυτικῆς καὶ τῶν ἐσχά- 20 των της Αίθιοπίας μερών έντος σταδίων πεντακισγιλίων καὶ πεντακοσίων ούτε πλεύσαι διὰ τοῦ ποταμοῦ δάδιον ούτε πεζή πορευθήναι μη τυχόντα 4 βασιλικής ή παντελώς μεγάλης τινός χορηγίας. των δὲ πρὸς τὴν ἀνατολὴν νευόντων μερῶν τὰ μὲν δ 25 ποταμός ἀχύρωκε, τὰ δ' ἔρημος περιέχει καὶ πεδία

³ μηδεμιᾶς ἀξιολόγου μήτε συγγραφέων νομίμων μαςτυρούντων οὐκ ἐκρίναμεν CFGM 6 πας' Αίγυπτίοις τοσαῦτ' είπεῖν ἔχομεν. περί δὲ CFM 7 στοχαζόμενοι D 8 τῶν ἄλλων οm. D 14 η̈ τε ἔρημος καὶ ἡ δ. CF 20 τρωγοδυτικῆς D 21 πεντακισχιλίων καὶ om. D.

τελματώδη τὰ προσανορευόμενα Βάραθρα. ἔστι νὰρ άνὰ μέσον τῆς Κοίλης Συρίας καὶ τῆς Αἰγύπτου λίμνη τῷ μὲν πλάτει στενή παντελώς, τῷ δὲ βάθει θαυμάσιος, τὸ δὲ μῆκος ἐπὶ διακοσίους παρήκουσα 5 σταδίους, ή προσαγορεύεται μέν Σερβωνίς, τοίς δ' άπείροις των προσπελαζόντων άνελπίστους έπιφέρει κινδύνους. στενού γαρ του ρεύματος όντος καί 5 ταινία παραπλησίου, δινών τε μεγάλων πάντη περικεγυμένων, έπειδαν νότοι συνεγείς πνεύσωσιν, έπι-10 σείεται πλήθος αμμου, αύτη δε το μεν ύδωρ κατά 6 την έπισάνειαν άσημον ποιεί, τον δε της λίμνης τύπου συμφυή τη γέρσω καλ κατά παν άδιάγνωστου. διὸ καὶ πολλοὶ τῶν ἀγνοούντων τὴν ιδιότητα τοῦ τόπου μετά στρατευμάτων όλων ήφανίσθησαν της 15 ύποκειμένης όδοῦ διαμαρτόντες. ή μέν γὰρ ἄμμος 7 έκ τοῦ κατ' ὀλίγον πατουμένη τὴν ἔνδοσιν λαμβάνει, καὶ τοὺς ἐπιβάλλοντας ὥσπερ προνοία τινὶ πονηρά παρακρούεται, μέχρι αν δτου λαβόντες ύπόνοιαν τοῦ συμβησομένου βοηθήσωσιν έαυτοῖς. 20 οὐκ οὔσης ἔτι φυγῆς οὐδὲ σωτηρίας. ὁ γὰρ ὑπὸ 8 τοῦ τέλματος καταπινόμενος ούτε νήγεσθαι δύναται. παραιρουμένης της ίλύος την του σώματος κίνησιν, ούτ' έκβηναι κατισχύει, μηδέν έχων στερέμνιον είς έπίβασιν μεμιγμένης γάρ της αμμου τοίς ύγροίς, 25 καὶ διὰ τοῦτο τῆς έκατέρων φύσεως ἡλλοιωμένης, 36 συμβαίνει τὸν τόπον μήτε πορευτὸν εἶναι μήτε πλωτόν. διόπερ οί τοις μέρεσι τούτοις ἐπιβάλλοντες 9 φερόμενοι πρός τον βυθον ουδεμίαν αντίληψιν

¹² τόπον CF 17 έπιβαίνοντας Cobet 27 έπιβάλλοντες [καὶ πελάζοντες [add] [[] [[] [] [] [[] [] [] [[] [] [[] [] [[] [] [[] [] [[] [[] [] [[[] [[] [[] [[] [[] [[] [[] [[] [[] [[] [[] [[] [[] [[] [[] [[[] [[] [[[] [[] [[[] [[[] [[[] [[[] [[[] [[

βοηθείας ἔχουσι, συγκατολισθανούσης τῆς ἄμμου τῆς παρὰ τὰ χείλη. τὰ μὲν οὖν προειρημένα πεδία τοιαύτην ἔχοντα τὴν φύσιν οἰκείας ἔτυχε προσηγορίας, ὀνομασθέντα Βάραθρα.

31 'Ημείς δ' έπεὶ τὰ περὶ τῶν ἀπὸ τῆς χέρσου το τριῶν μερῶν τῶν ὀχυρούντων τὴν Αἰγυπτον διήλθομεν, προσθήσομεν τοῖς εἰρημένοις τὸ λειπόμενον.
2 ἡ τετάρτη τοίνυν πλευρὰ πᾶσα σχεδὸν ἀλιμένω

θαλάττη προσκλυζομένη προβέβληται το Αίγύπτιον πέλαγος, δ τον μέν παράπλουν έχει μακρότατον, την 10 δ' ἀπόβασιν την έπὶ την χώραν δυσπροσόρμιστον ἀπὸ γὰρ Παραιτονίου τῆς Αιβύης έως Ἰόπης τῆς ἐν τῆ Κοίλη Συρία, ὄντος τοῦ παράπλου σταδίων σχεδὸν πεντακισχιλίων, οὐκ ἔστιν εύρειν ἀσφαλῆ

3 λιμένα πλην τοῦ Φάρου. χωρίς δὲ τούτων ταινία 15 παρ' δλην σχεδὸν την Αϊγυπτον παρήκει τοῖς ἀπεί-

4 φοις των προσπλεόντων άθεωρητος διόπερ οι τον έκ πελάγους κίνδυνον έκπεφευγέναι νομίζοντες, καὶ διὰ τὴν ἄγνοιαν ἄσμενοι πρὸς τὴν γῆν καταπλέοντες, έξαίφνης έποκελλόντων των σκαφων ἀνελπίστως 20

5 ναυαγοῦσιν· ἔνιοι δὲ διὰ τὴν ταπεινότητα τῆς χώρας οὐ δυνάμενοι προϊδέσθαι τὴν γῆν λανθάνουσιν έαυτοὺς ἐκπίπτοντες οἱ μὲν εἰς ελώδεις καὶ λιμνάζοντας τόπους, οἱ δ' εἰς χώραν ἔρημον.

Ή μεν οὖν Αίγυπτος πανταχόθεν φυσικῶς εδ ἀχύρωται τὸν εἰρημένον τρόπον, τῷ δὲ σχήματι παραμήκης οὖσα δισχιλίων μεν σταδίων ἔχει τὴν παραθαλάττιον πλευράν, εἰς μεσόγειον δ' ἀνήκει

¹² παρατονίου D Ιόππης codices.

σγεδον έπλ σταδίους έξακισχιλίους. πολυανθρωπία δέ τὸ μὲν παλαιὸν πολὺ προέσγε πάντων τῶν ννωριζομένων τόπων κατά την οίκουμένην, και καθ' ήμᾶς δε ούδενος των άλλων δοκεί λείπεσθαι έπι μεν γάρ 7 5 τῶν ἀρχαίων χρόνων ἔσχε κώμας ἀξιολόγους καὶ πόλεις πλείους των μυρίων καὶ δκτακισχιλίων, ώς έν ταϊς Γεραϊς άναγραφαϊς δράν έστι κατακεγωρισμένον, έπλ δε Πτολεμαίου τοῦ Λάγου πλείους τῶν τρισμυρίων ηριθμήθησαν, ών τὸ πληθος διαμεμένη-10 κεν ξως των καθ' ήμας γρόνων, του δε σύμπαντος 8 λαοῦ τὸ μὲν παλαιόν φασι γεγονέναι περί έπτακοσίας μυριάδας, και καθ' ήμᾶς δε οὐκ ελάττους είναι [τριαχοσίων]. διὸ καὶ τοὺς ἀρχαίους βασιλεῖς ίστο- 9 37 ροῦσι κατά τὴν Αίγυπτον ἔργα μεγάλα καὶ θαυμα-15 στὰ διὰ τῆς πολυχειρίας κατασκευάσαντας ἀθάνατα τῆς έαυτῶν δόξης ἀπολιπεῖν ὑπομνήματα. ἀλλὰ περί μέν τούτων τὰ κατὰ μέρος μικρὸν ὕστερον ἀναγράψομεν, περί δε της τοῦ ποταμοῦ φύσεως και τῶν κατά την χώραν ίδιωμάτων νῦν διέξιμεν.

την άρκτον, τὰς πηγὰς ἔχων ἐκ τόπων ἀοράτων, ος τὴν ἄρκτον, τὰς πηγὰς ἔχων ἐκ τόπων ἀοράτων, ος κείνται τῆς ἐσχάτης Αἰθιοπίας κατὰ τὴν ἔρημον, ἀπροσίτου τῆς χώρας οὕσης διὰ τὴν τοῦ καύματος ὑπερβολήν. μέγιστος δ' ὢν τῶν ἀπάντων ποταμῶν 2 καὶ πλείστην γῆν διεξιὼν καμπὰς ποιείται μεγάλας, ποτὲ μὲν ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν καὶ τὴν ᾿Αραβίαν ἐπιστρέφων, ποτὲ δ' ἐπὶ τὴν δύσιν καὶ τὴν Αιβύην ἐκκλίνων, φέρεται γὰρ ἀπὸ τῶν Αἰθιοπικῶν ὀρῶν

⁶ pleíw D 9 triszilíw CF 13 triansiw om. M, incl. Stephanus.

μέγοι τῆς εἰς θάλατταν ἐκβολῆς στάδια μάλιστά πως 3 μύρια καὶ δισχίλια σύν αἶς ποιείται καμπαίς. κατά δε τούς ύποκάτω τόπους συστέλλεται τοῖς ὄγκοις άελ μαλλον, αποσπωμένου τοῦ φεύματος έπ' άμφο-4 τέρας τὰς ἡπείρους. τῶν δ' ἀποσχιζομένων μερῶν τὸ 5 μεν είς την Λιβύην έκκλινου ύφ' αμμου καταπίνεται τὸ βάθος ἐγούσης ἄπιστον, τὸ δ' εἰς τὴν Αραβίαν έναντίως είσχεόμενον είς τέλματα παμμεγέθη καλ λίμνας έκτρέπεται μεγάλας καλ περιοικουμένας 5 γένεσι πολλοίς. είς δε την Αίγυπτον εμβάλλει τη 10 μεν δέκα σταδίων, τη δ' έλαττον τούτων, οὐκ έπ' εύθείας φερόμενος, άλλα καμπάς παντοίας ποιούμενος ποτε μεν γαρ ελίττεται πρός την εω. ποτε δὲ πρὸς τὴν έσπέραν, ἔστι δ' ὅτε πρὸς τὴν μεσημ-6 βρίαν, εἰς τοὐπίσω λαμβάνων τὴν παλίρροιαν. ὄρη 15 ναρ έξ ξχατέρου μέρους τοῦ ποταμοῦ παρήχει, πολλην μεν της παραποταμίας επέχοντα, διειλημμένα δε φάραγξι και κρημνοίς στενοπόροις, οίς έμπιπτον τὸ φεῦμα παλισσυτεῖ διὰ τῆς πεδιάδος, καὶ πρὸς την μεσημβρίαν έφ' ίκανον τόπον ένεχθεν πάλιν 20 7 έπλ την κατά φύσιν φοράν ἀποκαθίσταται. τηλικαύτην δ' έχων ύπεροχήν έν πασιν ό ποταμός ούτος μόνος των άλλων άνευ βίας καλ κυματώδους δρμής την φύσιν ποιείται, πλην έν τοίς καλουμένοις κατα-8 φάκταις. τόπος γάρ τίς έστι μήκει μεν ώς δέκα 25

² καμπαίς] περιείληφε δὲ καὶ νήσους ἐν αὐτῷ κατὰ μὲν τὴν Λίθιοπίαν ἄλλας τε πλείους καὶ μίαν εὐμεγέθη, τὴν ὀνομαζομένην Μερόην, ἣ εἴκοσι δυοῖν σταδίων ἑστὶ τὸ πλάτος add. CF; cf. c. 33, 1 5 τὰς] παρακειμένας add. CF 8 ἐκχεόμενον CF 11 ἐλάττω D 13 πρὸς τὴν ἕω ποτὲ δὲ om. D 25 μὲν ὡς om. D, ὡς om. C.

σταδίων, κατάντης δε και κρημνοίς συγκλειόμενος 38 είς στενήν έντομήν, απας δε τραγύς και φαραγγώδης, έτι δε πέτρους έγων πυχνούς και μενάλους έρικότας σχοπέλοις τοῦ δὲ φεύματος περί τούτους σχιζο-5 μένου βιαιότερον καὶ πολλάκις διὰ τὰς έγκοπὰς άνακλωμένου πρός έναντίαν την καταφοράν συνίστανται δίναι θαυμασταί· πᾶς δ' δ μεσάζων τόπος 9 ύπὸ τῆς παλιρροίας ἀφροῦ τε πληροῦται καὶ τοῖς προσιούσι μεγάλην παρέγεται κατάπληξιν καί γάρ 10 ή καταφορά τοῦ ποταμοῦ οῦτως ἐστὶν ὀξεῖα καὶ βίαιος ώστε δοκείν μηδεν βέλους διαφέρειν. κατά 10 δε την πλήρωσιν τοῦ Νείλου, τῶν σχοπέλων κατακλυζομένων καλ παντός τοῦ τραχύνοντος τόπου τῷ πλήθει τοῦ φεύματος καλυπτομένου, καταπλέουσι 15 μέν τίνες κατά τοῦ καταράκτου λαμβάνοντες έναντίους τούς άνέμους, άναπλεῦσαι δε ούδεις δύναται. νικώσης της του ποταμού βίας πάσαν ἐπίνοιαν ἀνθρωπίνην. καταράκται μέν οὖν είσι τοιοῦτοι πλείους, 11 μέγιστος δ' δ πρός τοις μεθορίοις της Αλθιοπίας 20 τε καὶ τῆς Αἰγύπτου.

Περιείληφε δ' δ ποταμός και νήσους έν αύτῷ, 33 κατὰ μὲν τὴν Αίθιοπίαν ἄλλας τε πλείους και μίαν εὐμεγέθη, τὴν ὀνομαζομένην Μερόην, ἐν ἢ και πόλις ἐστιν ἀξιόλογος ὁμώνυμος τἢ νήσῷ, κτίσαντος αὐτὴν Σ Καμβύσου και θεμένου τὴν προσηγορίαν ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μερόης. ταύτην δὲ τῷ μὲν σχήματί 2 φασιν ὑπάρχειν θυρεῷ παραπλησίαν, τῷ δὲ μεγέθει πολὸ προέχειν τῷν ἄλλων νήσων τῷν ἐν τούτοις τοῖς τόποις τὸ μὲν γὰρ μῆκος αὐτῆς εἶναι λέγουσι 7 μεσάζων] νησίζων C.

σταδίων τοισχιλίων, τὸ δὲ πλάτος χιλίων. ἔχειν

δ' αὐτὴν καὶ πόλεις οὐκ ὀλίγας, ὧν ἐπιφανεστάτην 3 υπάργειν την Μερόην, παρήχειν δε της νήσου τὸν περικλυζόμενον πάντα τόπον ἀπὸ μὲν τῆς Λιβύης δίνας έχοντας αμμου μέγεδος άέριον, άπὸ 5 δὲ τῆς 'Αραβίας κρημνούς κατερρωγότας. ὑπάρχειν δ' έν αὐτῆ καὶ μέταλλα γουσοῦ τε καὶ ἀρνύρου καλ σιδήρου καλ χαλκού πρός δε τούτοις έχειν πλήθος έβένου, λίθων τε πολυτελών γένη παντοδαπά. 4 καθόλου δὲ τοσαύτας νήσους ποιείν τὸν ποταμὸν 10 ώστε τούς απούοντας μή δαδίως πιστεύσαι χωρίς νὰο τῶν περικλυζομένων τόπων ἐν τῷ καλουμένω 8: Δέλτα τὰς ἄλλας είναι νήσους πλείους τῶν έπτακοσίων, ών τὰς μεν ὑπὸ Αἰθιόπων ἐπαντλουμένας γεφργείσθαι κέγχρφ, τὰς δὲ πλήρεις ὑπάρχειν ὄφεων 16 καλ κυνοκεφάλων καλ άλλων δηρίων παντοδαπών, καλ διὰ τοῦτο ἀπροσίτους είναι τοῖς ἀνθρώποις. Ο δ' οὖν Νεϊλος κατά την Αϊγυπτον είς πλείω μέρη σχιζόμενος ποιεί τὸ καλούμενον ἀπὸ τοῦ σχή-6 ματος Δέλτα. τούτου δὲ τὰς μὲν πλευράς κατα-20 γράφει τὰ τελευταΐα τῶν δευμάτων, τὴν δὲ βάσιν άναπληροί τὸ δεχόμενον πέλαγος τὰς ἐκβολὰς τοῦ 7 ποταμού. έξίησι δ' είς την θάλατταν έπτα στόμασιν,

ών τὸ μὲν πρὸς εω κεκλιμένον καὶ πρῶτον καλείται Πηλουσιακόν, τὸ δὲ δεύτερον Τανιτικόν, εἶτα Μεν- 25 - δήσιον καὶ Φατνιτικὸν καὶ Σεβεννυτικόν, ἔτι δὲ

⁷ καὶ ἀργύρου om. D, καὶ ἀργύρου καὶ σιδήρου om. C 9 πολυτελών om. CF 14 ὑπαντλουμένας C 16 ἄλλων 2 τών ἄλλων D 28 ποταμοῦ] 2 Νείλου CF 25 τανειτικόν D 26 φατμνιτικόν CD.

Βολβίτινου, καλ τελευταΐου Κανωβικόυ, δ τινες Ήρακλεωτικόν όνομάζουσιν. ἔστι δε καί ετερα στό- 8 ματα γειροποίητα, περί ων οὐδεν κατεπείγει γράφειν. έφ' έκάστω δε πόλις τετείχισται διαιρουμένη τω 5 ποταμφ και καθ' έκατερου μέρος της έκβολης ζεύγμασι καί φυλακαῖς εὐκαίροις διειλημμένη. δε τοῦ Πηλουσιαχοῦ στόματος διῶρύξ έστι γειροποίητος είς του 'Αράβιου κόλπου καὶ τηυ 'Ερυθράν θάλατταν, ταύτην δ' έπεβάλετο πρώτος κατασκευά- 9 10 ζειν Νεκώς δ Ψαμμητίγου, μετά δε τούτον Δαρείος δ Πέρσης, καὶ προκόψας τοῖς ἔργοις ἔως τινὸς τὸ τελευταΐον είασεν αὐτὴν ἀσυντέλεστον έδιδάχθη 10 γαρ ύπό τινων δτι διορύξας τον ίσθμον αίτιος έσται τοῦ κατακλυσθήναι τὴν Αίγυπτον μετεωρο-15 τέραν γὰρ ἀπεδείκνυον ὑπάρχειν τῆς Αἰγύπτου τὴν Έρυθραν θάλατταν. ύστερον δε δ δεύτερος Πτολε- 11 μαΐος συνετέλεσεν αὐτήν, καὶ κατὰ τὸν ἐπικαιρότατον τόπον έμηχανήσατό τι φιλότεχνον διάφραγμα. τοῦτο δ' ἐξήνοιγεν, ὁπότε βούλοιτο διαπλεῦσαι, καὶ 20 ταχέως πάλιν συνέκλειεν, εὐστόχως έκλαμβανομένης της γρείας. δ δε διά της διώρυγος ταύτης δέων 12 ποταμός δνομάζεται μεν από τοῦ κατασκευάσαντος Πτολεμαΐος, έπὶ δὲ τῆς ἐκβολῆς πόλιν ἔχει τὴν προσανορευομένην 'Αρσινόην.

40 Το δ' οὖν Δέλτα τῆ Σικελία τῷ σχήματι παρα-34
26 πλήσιον ὑπάρχον τῶν μὲν πλευρῶν ἐκατέραν ἔχει
σταδίων ἐπτακοσίων καὶ πεντήκοντα, τὴν δὲ βάσιν
θαλάττη προσκλυζομένην σταδίων χιλίων καὶ τρια-

^{· 1} κανωβιτικόν D 10 νεκαῦς C ψαμμιτίχου CF.

2 ποσίων. ή δε νήσος αύτη πολλαίς διώρυξι χειροποιήτοις διείληπται καλ γώραν περιέγει καλλίστην τῆς Αἰγύπτου, ποταμόγωστος γὰρ οὖσα καὶ κατάρουτος πολλούς καλ παντοδαπούς έκφέρει καρπούς, τοῦ μὲν ποταμοῦ διὰ τὴν κατ' ἔτος ἀνάβασιν νεαρὰν 5 *ίλὸν ἀεὶ καταχέοντος, τῶν δ' ἀνθρώπων ραδίως* απασαν αρδευόντων διά τινος μηγανής, ην έπενόησε μεν Άργιμήδης δ Συρακόσιος, δνομάζεται δε άπδ 3 τοῦ σχήματος κοχλίας. πραείαν δὲ τοῦ Νείλου τὴν δύσιν ποιουμένου, καὶ γῆν πολλὴν καὶ παντοδαπὴν 10 καταφέροντος, έτι δὲ κατὰ τοὺς κοίλους τόπους 4 λιμνάζοντος, έλη γίνεται πάμφορα. δίζαι γάρ έν αὐτοῖς φύονται παντοδαπαί τῆ γεύσει καὶ καρπών καλ καυλών ιδιάζουσαι φύσεις, πολλά συμβαλλόμεναι τοῖς ἀπόροις τῶν ἀνθρώπων καὶ τοῖς ἀσθενέσι πρὸς 15 5 αὐτάρκειαν. οὐ γὰρ μόνον τροφάς παρέχονται ποικίλας και πασι τοῖς δεομένοις έτοίμας και δαψιλεῖς. άλλὰ καὶ τῶν ἄλλων τῶν εἰς τὸ ζῆν ἀναγκαίων οὐκ 6 δλίγα φέρουσι βοηθήματα. λωτός τε γάρ φύεται πολύς, έξ ού κατασκευάζουσιν άρτους οί κατ' Αίνυ- 20 πτον δυναμένους έκπληροῦν τὴν φυσικὴν τοῦ σώματος ενδειαν, τό τε χιβώριον δαψιλέστατον υπάργον 7 φέρει τὸν καλούμενον Αἰγύπτιον κύαμον. ἔστι δὲ καλ δένδρων γένη πλείονα, καλ τούτων αί μεν όνομαζόμεναι περσαΐαι καρπόν διάφορον έχουσι τῆ 25 γλυκύτητι, μετενεχθέντος έξ Αίδιοπίας ύπο Περσών τοῦ φυτοῦ καθ' δυ καιρου Καμβύσης ἐκράτησεν 8 έκείνων των τόπων των δε συκαμίνων αί μεν τον

¹⁷ nal (ante nãsi) om. C 24 yév η nleiova om. C nal τ .] nal géseis nleiovs nal τ . CF 25 negsiai CF.

τῶν μόρων καρπὸν φέρουσιν, αί δὲ τὸν τοῖς σύκοις ἐμφερῆ, καὶ παρ' ὅλον σχεδὸν τὸν ἐνιαυτὸν αὐτοῦ φυομένου συμβαίνει τοὺς ἀπόρους καταφυγὴν ἐτοίμην ἔχειν τῆς ἐνδείας. τὰ δὲ βάτα καλούμενα 9 [μυξάρια] συνάγεται μὲν κατὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ ποταμοῦ, διὰ δὲ τὴν γλυκύτητα τῆς φύσεως αὐτῶν ἐν τραγήματος μέρει καταναλίσκεται. κατασκευάζουσι 10 41 δὲ καὶ ἐκ τῶν κριδῶν Αἰγύπτιοι πόμα λειπόμενον οὐ πολὺ τῆς περὶ τὸν οἰνον εὐωδίας, ὅ καλοῦσι 10 ξῦθος. χρῶνται δὲ καὶ πρὸς τὴν τῶν λύχνων καῦσιν 11 ἐπιχέοντες ἀντ' ἐλαίου τὸ ἀποθλιβόμενον ἔκ τινος φυτοῦ, προσαγορευόμενον δὲ κίκι. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα τὰ δυνάμενα τὰς ἀναγκαίας χρείας παρέχεσθαι τοῖς ἀνθρώποις δαψιλῆ φύεται κατὰ τὴν Αἴγυπτον, 15 ὑπὲρ ὧν μακρὸν ἂν εἴη γράφειν.

Θηρία δ' δ Νείλος τρέφει πολλά μὲν καὶ ἄλλα 35 ταῖς ἰδέαις ἔξηλλαγμένα, δύο δὲ διάφορα, τόν τε κροκόδειλον καὶ τὸν καλούμενον ἵππον. τούτων 2 δ' δ μὲν κροκόδειλος ἐξ ἐλαχίστου γίνεται μέγιστος, ω ὡς ἂν ὡὰ μὲν τοῦ ζώου τούτου τίκτοντος τοῖς χηνείοις παραπλήσια, τοῦ δὲ γεννηθέντος αὐξομένου μέχρι πηχῶν ἐκκαίδεκα. καὶ μακρόβιον μέν ἐστιν 3 ὡς κατ' ἄνθρωπον, γλῶτταν δὲ οὐκ ἔχει. τὸ δὲ σῶμα θαυμαστῶς ὑπὸ τῆς φύσεως ἀχύρωται τὸ μὲν γὰρ δέρμα αὐτοῦ πᾶν φολιδωτόν ἐστι καὶ τῆ σκληρότητι διάφορον, όδόντες δ' ἔξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ὑπάρχουσι πολλοί, δύο δὲ οἱ χαυλιόδοντες πολὸ τῷ μεγέθει τῶν ἄλλων διαλλάττοντες. σαρκο- 4

¹ τῶν om. D 5 μυξάρια om. CF 25 γὰρ om. D πᾶν φ .] παμφολιδωτόν D 26 διαφέρον CF.

φανεί δ' οὐ μόνον ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ζώων τὰ προσπελάζοντα τῷ ποταμώ. και τὰ μεν δήγματα ποιεί άδρὰ και χαλεπά, τοίς δ' όνυξι δεινώς σπαράττει, και τὸ διαιρεθέν 5 της σαρχός παντελώς απερνάζεται δυσίατον. έθη- 5 ρεύετο δὲ ταῦτα τὰ ζῷα τὸ μὲν παλαιὸν ὑπὸ τῶν Αλγυπτίων άγκίστροις έχουσιν έπιδεδελεασμένας ύείας σάρκας, ύστερον δε ποτε μεν δικτύοις παγέσιν. ώσπερεί τινες ίχθυς, ποτε δ' έμβολίοις σιδηροίς έχ τών ἀκάτων τυπτόμενα συνεχώς είς την κεφαλήν. 10 6 πλήθος δ' αὐτῶν ἀμύθητόν ἐστι κατά τε τὸν ποταμὸν καὶ τὰς παρακειμένας λίμνας, ὡς ἀν πολυγόνων τε όντων και σπανίως ύπο των ανθρώπων αναιρουμένων των μέν γαρ έγγωρίων τοις πλείστοις νόμιμόν έστιν ώς θεὸν σέβεσθαι τὸν προπόδειλον, τοίς 15 δ' άλλοφύλοις άλυσιτελής έστιν ή δήρα παντελώς, 7 οὐκ οὕσης ἐδωδίμου τῆς σαρκός. ἀλλ' ὅμως τοῦ πλήθους τούτου φυομένου κατά των άνθρώπων ή φύσις κατεσκεύασε μέγα βοήθημα. δ γάρ καλούμενος ζηνεύμων, παραπλήσιος ων μικρώ κυνί, περι- 20 έρχεται τὰ τῶν κροκοδείλων ຜίὰ συντρίβων, τίκτοντος 42 τοῦ ζώου παρά τὸν ποταμόν, καὶ τὸ θαυμασιώτατον, ούτε κατεσθίων ούτε ώφελούμενος οὐδεν διατελεί φυσικήν τινα χρείαν καὶ κατηναγκασμένην ένερ-8 γῶν εἰς ἀνθρώπων εὐεργεσίαν. ὁ δὲ καλούμενος 25 ΐππος τῷ μεγέθει μέν ἐστιν οὐκ ἐλάττων πηχῶν πέντε, τετράπους δ' ὢν καὶ δίχηλος παραπλησίως τοῖς βουσί τοὺς χαυλιόδοντας ἔχει μείζους τῶν

² ths om. D $\,$ 3 áð çà] μ sy ála CF $\,$ 23 o' hatestin D $\,$ 26 élátta D.

άνρίων ύων, τρεῖς έξ άμφοτέρων των μερών, ὧτα δὲ καὶ κέρκον καὶ φωνήν ῖππω παρεμφερή, τὸ δ' δλον κύτος τοῦ σώματος οὐκ ἀνόμοιον ἐλέφαντι, καὶ δέρμα πάντων σχεδὸν τῶν θηρίων ἰσχυρότατον. 5 ποτάμιον γὰρ ὑπάρχον καὶ γερσαΐον τὰς μὲν ἡμέρας 9 έν τοῖς εδασι ποιεί γυμναζόμενον κατά βάθους, τας δε νύκτας έπι της χώρας κατανέμεται τόν τε σίτου και του χόρτου, ώστε εί πολύτεκνου ην τοῦτο τὸ ζῷον καὶ κατ' ἐνιαυτὸν ἔτικτεν, ἐλυμαίνετ' ἂν 10 δλοσχερώς τὰς γεωργίας τὰς κατ' Αἰγυπτον. άλί- 10 σκεται δε και τοῦτο πολυγειρία τῶν τυπτόντων τοῖς σιδηροῖς ἐμβολίοις ὅπου γὰρ ἂν φανη, συνάγουσιν έπ' αὐτὸ πλοῖα, καὶ περιστάντες κατατραυματίζουσιν ώσπερ τισί κοπεῦσιν ἐπὶ σιδηροῖς ἀγκί-15 στροις, εἶθ' ένὶ τῶν έμπαγέντων ἐνάπτοντες ἀρχὰς στυππίνας ἀφιᾶσι, μέχρι ἂν ὅτου παραλυθῆ γενόμενον έξαιμον. την μέν οδυ σάρκα σκληραν έγει 11 καλ δύσπεπτον, των δ' έντοσθεν οὐδεν εδώδιμον, ούτε σπλάγγνον ούτ' έγκοίλιον.

20 Χωρίς δὲ τῶν εἰρημένων θηρίων ὁ Νεῖλος ἔχει 36 παντοῖα γένη ἰχθύων καὶ κατὰ τὸ πλῆθος ἄπιστα τοῖς γὰρ ἐγχωρίοις οὐ μόνον ἐκ τῶν προσφάτως ἀλισκομένων παρέχεται δαψιλῆ τὴν ἀπόλαυσιν, ἀλλὰ καὶ πλῆθος εἰς ταριχείαν ἀνίησιν ἀνέκλειπτον. καθ- 2 τόλου δὲ ταῖς εἰς ἀνθρώπους εὐεργεσίαις ὑπερβάλλει πάντας τοὺς κατὰ τὴν οἰκουμένην ποταμούς. τῆς γὰρ πληρώσεως τὴν ἀρχὴν ἀπὸ θερινῶν τροπῶν

5 γὰρ] δὲ Dind. 6 ποιεῖ] διατρίβει Η 7 τῆς D, τὰς F, om. C 11 τοῦτο] τοῦτο τὸ ζῶον vulg. 14 κωπεῦσιν D 17 ἔξαιμον] τοιοῦτον δὲ ὑπάρχον add. D 21 κατὰ om. CF ἄπιστον CF.

ποιούμενος αύξεται μεν μέχρι της ίσημερίας της μετοπωρινής, έπάγων δ' άελ νέαν ιλύν βρέγει την γην δμοίως την τε άργην και σπόριμον και φυτεύσιμον τοσούτον χρόνον δσον αν οί γεωργούντες την 3 χώραν έθελήσωσι. τοῦ γὰρ ὕδατος πραέως φερο- 5 μένου ραδίως αποτρέπουσιν αψτόν μικροίς χώμασι, καλ πάλιν έπάγουσιν εύγερῶς ταῦτα διαιροῦντες, 4 δταν δόξη συμφέρειν. καθόλου δε τοσαύτην τοίς 43 μέν έργοις εὐκοπίαν παρέχεται, τοῖς δ' ἀνθρώποις λυσιτέλειαν, ώστε τους μέν πλείστους των γεωργών 10 τοίς αναξηραινομένοις της γης τόποις έφισταμένους καλ τὸ σπέρμα βάλλοντας ἐπάγειν τὰ βοσκήματα, καλ τούτοις συμπατήσαντας μετά τέτταρας ή πέντε μηνας άπανταν έπλ τον θερισμόν, ένίους δε κούφοις άρότροις έπαγαγόντας βραγέως την έπιφάνειαν της 15 βεβρεγμένης χώρας σωρούς άναιρεϊσθαι των καρπών 5 γωρίς δαπάνης πολλής και κακοπαθείας. δλως γάρ πασα γεωργία παρά μέν τοῖς άλλοις έθνεσι μετά μεγάλων ἀναλωμάτων και ταλαιπωριών διοικείται, παρά δ' Αίγυπτίοις μόνοις έλαγίστοις δαπανήμασι 20 καλ πόνοις συγκομίζεται. ή τε άμπελόφυτος δμοίως άρδευομένη δαψίλειαν οίνου τοζε έγγωρίοις παρα-6 σκευάζει. οί δε χερσεύειν έάσαντες την χώραν την έπικεκλυσμένην καλ τοίς ποιμνίοις ανέντες μηλόβοτον διὰ τὸ πληθος της νομης δίς τεχόντα και δίς 25 ἀποκαρέντα τὰ πρόβατα καρποῦνται.

Τὸ δὲ γινόμενον περί την ἀνάβασιν τοῦ Νείλου τοῖς μὲν ἰδοῦσι θαυμαστὸν φαίνεται, τοῖς δ'

¹⁵ ύπαγαγόντας Reiske 23 την έπικεκλυσμένην χώραν CF.

άκούσασι παντελώς ἄπιστον. των γάρ ἄλλων ποταμων άπάντων περί τὰς θερινάς τροπάς έλαττουμένων και κατά του έξης χρόνου του θέρους άει μαλλον ταπεινουμένων, οδτος μόνος τότε την άργην 5 λαβών τῆς πληρώσεως ἐπὶ τοσοῦτον αὔξεται καθ' ημέραν ώστε τὸ τελευταΐον πᾶσαν σχεδὸν ἐπικλύζειν την Αίγυπτον. ώσαύτως δε πάλιν είς τοὐναντίον 8 μεταβαλών τὸν ἴσον χρόνον χαθ' ἡμέραν ἐκ τοῦ κατ' δλίγον ταπεινοῦται, μέχρι αν είς την προϋπάρ-10 ξασαν ἀφίχηται τάξιν. καὶ τῆς μὲν γώρας οὕσης πεδιάδος, των δε πόλεων και των κωμων, έτι δε των άγροικιων κειμένων έπι χειροποιήτων χωμάτων, ή πρόσοψις δμοία γίνεται ταζς Κυκλάσι νήσοις. τῶν δὲ γερσαίων θηρίων τὰ πολλὰ μὲν ὑπὸ τοῦ 9 15 ποταμοῦ περιληφθέντα διαφθείρεται βαπτιζόμενα, τινά δ' είς τους μετεφροτέρους έμφεύγοντα τόπους διασώζεται, τὰ δὲ βοσχήματα κατὰ τὸν τῆς ἀναβάσεως γρόνον έν ταζς κώμαις και ταζς άγροικίαις διατρέφεται, προπαρασκευαζομένης αὐτοῖς τῆς τρο-20 φης. οί δ' όχλοι πάντα τὸν της πληρώσεως χρόνον 10 44 ἀπολελυμένοι τῶν ἔργων εἰς ἄνεσιν τρέπονται, συνεχῶς έστιώμενοι καὶ πάντων τῶν πρὸς ἡδονὴν άνηκόντων άνεμποδίστως άπολαύοντες. διά δε την 11 άγωνίαν την έκ της άναβάσεως τοῦ ποταμοῦ γινο-25 μένην κατεσκεύασται Νειλοσκοπεΐον ύπο των βασιλέων έν τη Μέμφει έν τούτω δε την ανάβασιν άκριβῶς ἐκμετροῦντες οί τὴν τούτου διοίκησιν ἔχοντες έξαποστέλλουσιν είς τὰς πόλεις ἐπιστολάς, δια-

⁴ την om. F 8 μεταβάλλων AB.

σαφοῦντες πόσους πήχεις ἢ δακτύλους ἀναβέβηκεν ὁ ποταμὸς καὶ πότε τὴν ἀρχὴν πεποίηται τῆς ἐλατ12 τώσεως. διὰ δὲ τοῦ τοιούτου τρόπου τῆς μὲν ἀγωνίας ἀπολύεται πᾶς ὁ λαός, πυθόμενος τὴν τῆς αὐξήσεως εἰς τοὐναντίον μεταβολήν, τὸ δὲ πλῆθος ⁵ τῶν ἐσομένων καρπῶν εὐθὸς ἄπαντες προεπεγνώκασιν, ἐκ πολλῶν χρόνων τῆς παρατηρήσεως ταύτης παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις ἀκριβῶς ἀναγεγραμμένης.

37 Μεγάλης δ' ούσης ἀπορίας περί τῆς τοῦ ποταμοῦ πληρώσεως, ἐπικεχειρήκασι πολλοί τῶν τε φιλο- 10 σόφων και των ιστορικών αποδιδόναι τας ταύτης αίτίας, πεοί ών έν κεφαλαίοις έρουμεν, ίνα μήτε μακράς ποιώμεθα τὰς παρεκβάσεις μήτε ἄγραφον τὸ 2 παρά πασιν έπιζητούμενον απολείπωμεν. όλως γάρ ύπεο της αναβάσεως του Νείλου και των πηγων, 15 έτι δὲ τῆς εἰς δάλατταν ἐκβολῆς καὶ τῶν ἄλλων ών έχει διαφορών παρά τούς άλλους ποταμούς, μέγιστος ὢν τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην, τινὲς μὲν των συγγραφέων άπλως ούκ έτόλμησαν ούδεν είπειν, καίπεο είωθότες μηκύνειν ένίστε περί χειμάρρου 20 τοῦ τυγόντος, τινές δ' ἐπιβαλόμενοι λέγειν περί των επιζητουμένων πολύ της άληθείας διήμαρτον. 3 οι μεν γάρ περί τον Έλλάνικον και Κάδμον, έτι δ' Έκαταΐου, και πάντες οι τοιοῦτοι, παλαιοί παντάπασιν όντες, είς τὰς μυθώδεις ἀποφάσεις ἀπέκλιναν 25 4 'Ηρόδοτος δε δ πολυπράγμων, εί καί τις άλλος, γεγονώς καὶ πολλης ίστορίας ἔμπειρος ἐπικεχείρηκε

⁶ προεγνώκασιν CF 7 πολλῶν] τῶν ἄλλων CF 8 παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις] παρ' αὐτοῖς CF 11 ἀποδοῦναι ABE (cf. Theophylactos VII 17) 21 τοῦ om. D.

μεν περί τούτων αποδιδόναι λόγον, ήκολουθηκώς δε άντιλεγομέναις ύπονοίαις εύρίσκεται. Ξενοφών δε καί Θουκυδίδης, επαινούμενοι κατά την άλήθειαν τῶν Ιστοριῶν, ἀπέσγοντο τελέως κατὰ τὴν γραφὴν 5 τῶν τόπων τῶν κατ' Αἴνυπτον οί δὲ περὶ τὸν Έφορον καὶ Θεόπομπον μάλιστα πάντων είς ταῦτ' 45 έπιταθέντες ήμιστα τῆς άληθείας ἐπέτυχον. διεσφάλησαν οὖτοι πάντες οὐ διὰ τὴν ἀμέλειαν, άλλα δια την της χώρας ιδιότητα. από γαρ των 5 10 ἀργαίων γρόνων ἄγρι Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου προσαγορευθέντος ούχ δπως τινές των Ελλήνων ύπερέβαλον είς Αίθιοπίαν, άλλ' οὐδε μέγρι τῶν δρων τῆς Αλγύπτου προσανέβησαν ούτως ἄξενα πάντα ήν τὰ περί τοὺς τόπους τούτους καὶ παντε-15 λώς επικίνδυνα τοῦ δὲ προειρημένου βασιλέως μεθ' Έλληνικής δυνάμεως είς Αίθιοπίαν πρώτου στρατεύσαντος έπεγνώσθη τὰ κατὰ τὴν γώραν ταύτην άκριβέστερον άπὸ τούτων τῶν χρόνων, τῆς μὲν 6 οὖν τῶν προτέρων συγγραφέων ἀγνοίας τοιαύτας 20 τὰς αίτίας συνέβη γενέσθαι τὰς δὲ πηγάς τοῦ Νείλου, και τὸν τόπον έξιοὖ λαμβάνει τὴν ἀρχὴν τοῦ φεύματος, έορακέναι μεν μέχρι τωνδε των ίστοριων γραφομένων οὐδελς εἴρηκεν οὐδ' ἀκοὴν ἀπεφήνατο παρά τῶν έορακέναι διαβεβαιουμένων. διὸ καὶ τοῦ 7 25 πράγματος είς υπόνοιαν καί καταστοχασμον πιθανον καταντώντος, οι μέν κατ' Αίγυπτον ιερείς άπο τοῦ περιορέοντος την οίχουμένην ἀκεανοῦ φασιν αὐτὸν τὴν σύστασιν λαμβάνειν, ὑγιὲς μὲν οὐδὲν λέγοντες, ἀπορία δὲ τὴν ἀπορίαν λύοντες καὶ λόγον 22 Ιστοριογραφομένων D (cf. IV 80, 4 XIII 90, 5).

φέροντες είς πίστιν αὐτὸν πολλῆς πίστεως προσ-8 δεόμενον των δε Τρωγλοδυτών οι μεταναστάντες έκ των άνω τόπων διὰ καῦμα, προσαγορευόμενοι δε Βόλγιοι, λέγουσιν έμφάσεις τινάς είναι περί τούς τόπους έχείνους, έξ ὧν ἄν τις συλλογίσαιτο διότι 5 πολλών πηγών είς ένα τόπον άθροιζομένων συνίσταται τὸ φεῦμα τοῦ Νείλου διὸ καὶ πολυγονώτατον αὐτὸν ὑπάρχειν πάντων τῶν γνωριζομένων 9 ποταμών. οί δε περιοιχούντες την νήσον την όνομαζομένην Μερόην, οίς καὶ μάλιστ' ἄν τις συγκατά- 10 θοιτο, τῆς μὲν κατὰ τὸ πιθανὸν εύρησιλογίας πολὸ κεγωρισμένοις, των δε τόπων των ζητουμένων ένγιστα κειμένοις, τοσούτον ἀπέχουσι τοῦ λέγειν τι περί τούτων ακριβώς ώστε καί τον ποταμον 'Αστάπουν προσηγορεύκασιν, ὅπερ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον 15 είς την Ελλήνων διάλεκτον έκ τοῦ σκότους ύδωρ. 10 οδτοι μέν οδν τῷ Νείλω τῆς ἐν τοῖς τόποις ἀθεωοησίας και της ιδίας άγνοίας οίκειαν έταξαν προσηγορίαν ήμιν δ' άληθέστατος είναι δοκεί λόγος δ 11 πλείστον ἀπέχων τοῦ προσποιήματος. οὐκ ἀγνοῶ 46 δὲ ὅτι τὴν πρὸς τὴν ξω τοῦ ποταμοῦ τούτου καί 11 την προς έσπέραν Λιβύην ἀφορίζων Ἡρόδοτος ἀνατίθησι Λίβυσι τοῖς ὀνομαζομένοις Νασαμῶσι τὴν άκριβη θεωρίαν του φείθρου, καί φησιν έκ τινος λίμνης λαμβάνοντα την άργην τον Νείλον φέρεσθαι 25 διά χώρας Αίδιοπικής άμυθήτου ου μην αυτόθεν

¹ αὐτὸν Stephanus, αὐτῶν codices 2 τρωγοδυτῶν D 4 βόλγιοι CDF, μόλγιοι ABE 5 έκείνους om. CF 9 ὑπεροικοῦντες CF 12 κεχωρισμένοι D 13 κείμενοι D 16 εἰς τὴν Ἑλλήνων διάλεκτον om. CF 17 τοῖς om. D.

ούτε τοις είπουσι Λίβυσιν, είπες και πρός αλήθειαν είρηκασιν, ούτε τῷ συγγραφεί προσεκτέον αναπόδεικτα λέγοντι.

Έπειδή δε περί των πηνών και της δύσεως αὐ-38 5 τοῦ διεληλύθαμεν, πειρασόμεθα τὰς αίτίας ἀποδιδόναι της πληρώσεως. Θαλης μέν οὖν, εἶς τῶν 2 έπτα σοφών δνομαζόμενος, φησί τους έτησίας άντιπνέοντας ταζε έκβολαζε τοῦ ποταμοῦ κωλύειν είς θάλατταν προγείσθαι τὸ δεύμα, καὶ διὰ τοῦτ' αὐ-10 του πληρούμενου επικλύζειν ταπεινήν οδοαν καλ πεδιάδα την Αίγυπτον. τοῦ δὲ λόγου τούτου, καί- 3 περ είναι δοχούντος πιθανού, ράδιον έξελέγξαι τὸ ψεῦδος. εί γὰρ ἦν ἀληθες τὸ προειρημένον, οί ποταμοί πάντες αν οί τοις έτησίαις έναντίας τας έκβο-15 λας έχοντες έποιούντο την δμοίαν ανάβασιν. οδ μηδαμοῦ τῆς οἰκουμένης συμβαίνοντος ζητητέον ετέραν αίτίαν άληθινην της πληρώσεως. 'Αναξαγόρας δ' δ 4 φυσικός ἀπεφήνατο της ἀναβάσεως αίτίαν είναι την τηχομένην γιόνα κατά την Αίθιοπίαν, δ και δ ποιη-20 της Ευριπίδης μαθητής ων ηκολούθηκε λέγει γοῦν

Νείλου λιπων κάλλιστον έκ γαίας ύδως, δς έκ μελαμβρότοιο πληρούται φοάς Αίθιοπίδος γῆς, ἡνίκ' ἄν τακῆ χιών.

καὶ ταύτην δὲ τὴν ἀπόφασιν οὐ πολλῆς ἀντιρρή- 5 25 σεως δεῖσθαι συμβέβηκε, φανεροῦ πᾶσιν ὅντος ὅτι διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῶν καυμάτων ἀδύνατον χιόνα πίπτειν περὶ τὴν Αἰθιοπίαν καθόλου γὰρ περὶ 6 τοὺς τόπους τούτους οὕτε πάγος οὕτε ψῦχος οὕθ'

DIODORUS I.

⁴ êneidh] ênel C 17 altlav êtéquv vulg. 21 yal η s CD 25 noodeidhai II.

όλως γειμώνος έμφασις νίνεται, καλ μάλιστα περί την ανάβασιν τοῦ Νείλου, εί δέ τις καὶ συνχωρήσαι γιόνος είναι πλήθος έν τοίς ύπεο Αίθιοπίαν τόποις. δμως έλένγεται τὸ ψεῦδος τῆς ἀποφάσεως. 7 πᾶς γὰο ποταμὸς ἀπὸ χιόνος δέων δμολογουμένως τ αύρας άναδίδωσι ψυγράς καὶ τὸν ἀέρα παγύνει. περί δε τον Νείλον μόνον των ποταμών ούτε νέφους υποστάσεις υπάρχουσιν ούτ' αύραι ψυχραλ 8 γίνονται ούθ' δ άὴρ παχύνεται. Ἡρόδοτος δέ φησι τὸν Νεϊλον είναι μὲν φύσει τηλικοῦτον ήλίκος γί- 10 νεται κατά την πληρωσιν, έν δε τῷ χειμῶνι τὸν ήλιον κατά την Λιβύην φερόμενον έπισπασθαι πρός έαυτον πολλήν ύγρασίαν έκ τοῦ Νείλου, και διά τοῦτο περί τοὺς καιροὺς τούτους παρά φύσιν έλάτ-9 τονα γίνεσθαι τὸν ποταμόν τοῦ δὲ θέρους ἐπι- 15 στάντος ἀποχωρούντα τῆ φορᾶ τὸν ἥλιον πρὸς τὰς 47 άρκτους άναξηραίνειν και ταπεινούν τούς τε περί την Ελλάδα ποταμούς και τούς κατά την άλλην χώ-10 ραν την δμοίως έκείνη κειμένην. οὐκέτ' οὖν εἶναι παράδοξον το γινόμενον περί τον Νείλον ου γάρ 20 έν τοῖς καύμασιν αὕξεσθαι, κατὰ τὸν χειμῶνα δὲ 11 ταπεινούσθαι διά την προειοημένην αίτίαν. δητέον οὖν καὶ πρὸς τοῦτον ὅτι καθῆκον ἦν, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ Νείλου τὴν ὑγρασίαν ὁ ἥλιος ἐφ' ἑαυτὸν ἐπισπαται κατά τους του χειμώνος καιρούς, ούτω καί 25 ἀπὸ τῶν ἄλλων τῶν κατὰ τὴν Λιβύην ὄντων ποταμών ἀναλαμβάνειν τι των ύγρων καλ ταπεινούν 12 τὰ φερόμενα φεύματα. ἐπεὶ δ' οὐδαμοῦ τῆς Λιβύης

4 ὁμοίως D 9 οὖθ' ὁ] οὅτε D 13 ἐπ τοῦ Nείλου om. CF 21 παύμασι D αὖξεσθαι om. D.

οὐδὲν τοιοῦτον γινόμενον θεωρείται, περιφανώς δ συγγραφεύς σχεδιάζων εύρίσκεται και γάρ οί περί την Ελλάδα ποταμοί την αύξησιν έν τω γειμώνι λαμβάνουσιν οὐ διὰ τὸ μακρότερον ἀφίστασθαι τὸν 5 ήλιον, άλλὰ διὰ τὸ πλήθος τῶν γινομένων ὅμβρων. Δημόκριτος δ' δ 'Αβδηρίτης φησίν οὐ τὸν περί 39 την μεσημβρίαν τόπον γιονίζεσθαι, καθάπερ είρηκεν Εὐριπίδης καὶ Αναξαγόρας, άλλὰ τὸν περὶ τὰς άρκτους, καὶ τοῦτο έμφανες είναι πᾶσι. τὸ δὲ πλῆ- 2 10 θος της σωρευομένης χιόνος έν τοις βορείοις μέρεσι περί μεν τάς τροπάς μένειν πεπηγός, έν δε τῶ θέρει διαλυομένων ύπο της θερμασίας των πάγων πολλήν τηκεδόνα γίνεσθαι, καλ διά τοῦτο πολλά γεννασθαι καλ παχέα νέφη περλ τους μετεωροπ 15 ρους τῶν τόπων, δαψιλοῦς τῆς ἀναθυμιάσεως πρὸς τὸ ύψος αλρομένης. ταῦτα δ' ὑπὸ τῶν ἐτησίων 3 έλαύνεσθαι, μέχρι αν δτου προσπέση τοῖς μεγίστοις άρεσι των κατά την οίκουμένην, α φησιν είναι περί την Αίθιοπίαν επειτα πρός τούτοις οδοιν ύψηλοῖς 20 βιαίως θραυόμενα παμμεγέθεις όμβρους γενναν, έξ ών πληρούσθαι τὸν ποταμὸν μάλιστα κατά τὴν τῶν έτησίων ώραν. ράδιον δε καὶ τοῦτον έξελέγξαι τοὺς 4 χούνους της αὐξήσεως ἀκριβῶς έξετάζοντα δ γὰρ Νείλος ἄρχεται μεν πληρούσθαι κατά τάς θερινάς 25 τροπάς, ούπω των έτησίων πνεόντων, λήγει δ' ύστερον Ισημερίας φθινοπωρινής, πάλαι προπεπαυμένων των είρημένων ανέμων. όταν οὖν ή τῆς 5 πείρας απρίβεια πατισχύη την των λόγων πιθανό-

⁵ των γενομένων υδάτων CF 14 μετεώρους CF.

τητα, την μεν επίνοιαν τάνδρος άποδεκτέον, την δὲ πίστιν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ λεγομένοις οὐ δοτέον. 6 παρίημι γάρ και διότι τους έτησίας ίδειν έστιν ουδέν τι μᾶλλον ἀπὸ τῆς ἄρκτου πνέοντας ἤπερ τῆς έσπέρας οὐ βορέαι γὰρ οὐδ' ἀπαρκτίαι μόνοι, ἀλλὰ 5 καλ οί πνέοντες από θερινής δύσεως αργέσται κοινωνοῦσι τῆς τῶν ἐτησίων προσηνορίας. τό τε λέγειν ως μένιστα συμβαίνει των δρών υπάργειν τά περί την Αίθιοπίαν ού μόνον άναπόδεικτόν έστιν, άλλ' οὐδὲ τὴν πίστιν ἔχει διὰ τῆς ἐναργείας συγχω- 10 7 φουμένην. "Εφορος δε καινοτάτην αιτίαν εισφέρων 48 πιθανολογείν μέν πειράται, της δ' άληθείας οὐδαμως έπιτυγγάνων θεωρείται. φησί γαρ την Αίγυπτον απασαν οδσαν ποταμόχωστον και χαύνην, έτι δὲ πισηρώδη τὴν φύσιν, δαγάδας τε μεγάλας καὶ 15 διηνεκείς έγειν, διά δε τούτων είς εαυτήν άναλαμβάνειν ύγροῦ πληθος, καὶ κατὰ μέν την γειμερινήν ώραν συνέχειν έν έαυτη τοῦτο, κατά δὲ τὴν θερινην ώσπερ ίδρωτάς τινας έξ αύτης πανταχόθεν άνιέ-8 ναι, καλ διά τούτων πληρούν τὸν ποταμόν. δ δε 20 συγγραφεύς οδτος ού μόνον ήμιν φαίνεται μή τεθεαμένος την φύσιν των κατά την Αίγυπτον τόπων, άλλὰ μηδὲ παρὰ τῶν είδότων τὰ κατὰ τὴν 9 χώραν ταύτην έπιμελώς πεπυσμένος. πρώτον μέν γάρ, είπερ έξ αὐτῆς τῆς Αἰγύπτου ὁ Νείλος τὴν αὕ- 25 ξησιν έλάμβανεν, οὐκ ἂν ἐν τοῖς ἀνωτέρω μέρεσιν έπληρούτο, διὰ τε πετρώδους καὶ στερεᾶς χώρας

¹⁰ ένεφγείας codices, corr. Wess. 13 απασαν την Αξγυπτον ποταμόχωστον ούσαν ΙΙ 23 είδότων] ίδόντων Theophylactos VII 17, 22.

φερόμενος νῦν δὲ πλείω τῶν έξακισχιλίων σταδίων διὰ τῆς Αίδιοπίας ρέων τὴν πλήρωσιν ἔγει πρὶν ἢ ψαῦσαι τῆς Αἰγύπτου. ἔπειτ' εἰ μὲν τὸ δεῦμα τοῦ 10 Νείλου ταπεινότερον ήν των κατά την ποταμόγω-5 στον γῆν ἀραιωμάτων, ἐπιπολαίους ἂν εἶναι τὰς φαγάδας συνέβαινε, καθ' ας άδύνατον ην διαμένειν τοσούτο πλήθος ύδατος εί δ' ύψηλότερον τόπον έπειγεν ο ποταμός των άραιωμάτων, άδύνατον ήν έκ των ταπεινοτέρων κοιλωμάτων είς την ύψηλοτέ-10 ραν έπιφάνειαν την των ύγρων σύρρυσιν γίνεσθαι. χαθόλου δε τίς αν δυνατον ήγήσαιτο τους έχ των 11 κατά την γην άραιωμάτων ίδρωτας τοσαύτην αύξησιν τοῦ ποταμοῦ ποιείν ώστε ὑπ' αὐτοῦ σγεδον πασαν την Αίγυπτον έπικλύζεσθαι; αφίημι 15 γὰρ καὶ τὸ ψεῦδος τῆς τε ποταμοχώστου γῆς καὶ των έν τοις αραιώμασι τηρουμένων ύδατων, έμφανών όντων των έν τούτοις έλέγχων. δ μέν 12 γὰο Μαίανδοος ποταμός κατὰ τὴν 'Ασίαν πολλὴν γώραν πεποίηκε ποταμόγωστον, εν ή των συμβαι-20 νόντων περί την αναπλήρωσιν τοῦ Νείλου τὸ σύνολον οὐδὲν θεωρεῖται γινόμενον. όμοίως δὲ τούτω 13 περί μεν την 'Ακαρνανίαν δ καλούμενος 'Αχελφος ποταμός, περί δὲ τὴν Βοιωτίαν ὁ Κηφισός φερόμενος έχ των Φωκέων προσκέγωκεν οὐκ ὀλίγην γώ-25 ραν, έφ' ὧν άμφοτέρων έλέγγεται φανερώς το ψεῦδος τοῦ συγγραφέως. ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἄν τις παρ' Έφορφ ζητήσειεν έκ παντός τρόπου τάκριβές, δρών αύτον έν πολλοῖς ώλιγωρηκότα τῆς άληθείας.

¹ νυνί CF 12 την om. D 13 πασαν σχεδών vulg. 24 προκέχωκεν D.

δ' έν Μέμφει τινές φιλοσόφων έπεχείρησαν αίτίαν 4! φέρειν της πληρώσεως ανεξέλεγκτον μαλλον ή πι-2 θανήν, ή πολλοί συγκατατέθεινται. διαιρούμενοι γάο την γην είς τρία μέρη φασίν υπάρχειν εν μέν τὸ κατὰ τὴν ἡμετέραν οἰκουμένην, ἔτερον δὲ τὸ 5 τούτοις τοίς τόποις αντιπεπουθός ταίς ώραις, τὸ δὲ τρίτον μεταξύ μεν κεζοθαι τούτων, υπάρχειν δε διά 3 καθμα ἀρίκητον. εί μεν οδν δ Νείλος ἀνέβαινε κατά τὸν τοῦ χειμώνος καιρόν, δήλον αν υπήρχεν ώς έχ τῆς καθ' ἡμᾶς ζώνης λαμβάνει τὴν ἐπίρουσιν 10 διά τὸ περί τούτους τοὺς καιρούς μάλιστα γίνεσθαι παρ' ήμιν τὰς ἐπομβοίας ἐπεὶ δὲ τοὐναντίον περὶ τὸ θέρος πληροῦται, πιθανὸν είναι κατά τοὺς άντικειμένους τόπους γεννᾶσθαι τούς γειμώνας, καλ τὸ πλεονάζον τῶν κατ' ἐκείνους τοὺς τόπους ὑδά-15 4 των είς την καθ' ημας οίκουμένην φέρεσθαι. διὸ καλ πρός τάς πηγάς τοῦ Νείλου μηδένα δύνασθαι παρελθείν, ως αν έκ της έναντίας ζώνης δια της άοικήτου φερομένου τοῦ ποταμοῦ. μαρτυρείν δὲ τούτοις και την υπερβολήν της γλυκύτητος του κατά 20 τον Νείλον ύδατος διά γάρ της κατακεκαυμένης αὐτὸν φέοντα καθέψεσθαι, καὶ διὰ τοῦτο γλυκύτατον είναι πάντων των ποταμών, ατε φύσει τοῦ 5 πυρώδους πᾶν τὸ ύγρὸν ἀπογλυκαίνοντος. οὖτος δ' δ λόγος έχει μέν τινα [φανεράν καί] πρόχειρον άν- 25 τίροησιν, δτι παντελώς αδύνατον είναι δοκεί ποταμον έκ της άντικειμένης οίκουμένης είς την ήμετέραν άναφέρεσθαι, καὶ μάλιστ' εί τις ὑπόθοιτο σφαι-

⁹ av add. Hertlein 18 προσελθεῖν CF 25 φανεραν και om. D.

οοειδή την γην υπάργειν. και γαρ έάν τις τοις λόγοις κατατολμήσας βιάζηται την ενάργειαν, η γε φύσις των πραγμάτων οὐδαμώς συγγωρήσει. καθόλου μέν γάρ άνεξέλεγκτον απόφασιν είσηγούμε-5 νοι, καὶ τὴν ἀοίκητον γώραν μεταξὸ τιθέμενοι, ταύτη διαφεύξεσθαι τοὺς ἀκριβεῖς έλέγχους νομίζουσι· δίχαιον δε τούς περί τινων διαβεβαιουμέ- 6 νους ή την ένάργειαν παρέγεσθαι μαρτυρούσαν ή τας αποδείξεις λαμβάνειν έξ αρχής συγκεγωρημέ-10 νας. πῶς δὲ μόνος ὁ Νείλος ἐξ ἐκείνης τῆς οίκουμένης φέρεται πρός τούς καθ' ήμας τόπους; είκος γάρ είναι και έτέρους ποταμούς, καθάπερ και παρ' ήμιν. ή τε της περί τὸ ύδωρ γλυκύτητος αίτία 7 παντελώς άλογος. εί γαρ καθεψόμενος ύπο των 15 καυμάτων δ ποταμός έγλυκαίνετο, πολύγονος οὐκ αν ήν οὐδε ποικίλας ίγθύων και θηρίων ίδέας είγε. παν γαρ ύδωρ ύπο της πυρώδους φύσεως αλλοι-50 ωθέν άλλοτριώτατόν έστι ζωογονίας. διόπερ τη ο παρεισαγομένη παθεψήσει της φύσεως του Νείλου 20 παντάπασιν έναντιουμένης ψευδείς τὰς είρημένας αδτίας της πληρώσεως ηγητέον. Οἰνοπίδης δε δ Χῖός 41 φησι κατά μέν την θερινήν ώραν τὰ ύδατα κατά την γην είναι ψυχοά, του δε χειμώνος τούναντίον θερμά, και τοῦτο εὐδηλον ἐπι τῶν βαθέων φρεά-25 των γίνεσθαι κατά μέν γάο την άκμην τοῦ χειμώνος ηκιστα τὸ ύδωρ ἐν αὐτοῖς ὑπάρχειν ψυχρόν, κατά δε τὰ μέγιστα καύματα ψυχρότατον έξ αὐτῶν

² ἐνάργειαν A et D in margine m. 1., ἐνέργειαν ceteri 8 ἐνέργειαν CF 17 ἀπὸ D 23 τὴν om. CF τοὐναντίον om. CF 24 εὖδηλον] εὐφάνερος \Box .

δ' έν Μέμφει τινές φιλοσόφων έπεχείρησαν αίτίαν 4 φέρειν της πληρώσεως ανεξέλεγκτον μαλλον ή πι-2 θανήν, ή πολλοί συγκατατέθεινται, διαιρούμενοι γάρ την γην είς τρία μέρη φασίν υπάρχειν εν μέν τὸ κατά την ημετέραν οίκουμένην, έτερον δὲ τὸ κ τούτοις τοίς τόποις αντιπεπουθός ταίς ώραις, τὸ δὲ τρίτον μεταξύ μεν κεζοθαι τούτων, υπάργειν δε διά 3 καθμα ἀοίκητον. εί μεν οδν δ Νείλος ἀνέβαινε κατά τὸν τοῦ χειμώνος καιρόν, δήλον ἄν ὑπήρχεν ώς έκ της καθ' ημάς ζώνης λαμβάνει την έπίρουσιν 10 διά τὸ περί τούτους τοὺς καιροὺς μάλιστα γίνεσθαι παρ' ήμιν τὰς ἐπομβρίας: ἐπεὶ δὲ τούναντίου περὶ τὸ θέρος πληροῦται, πιθανὸν είναι κατά τοὺς ἀντικειμένους τόπους γεννασθαι τούς γειμώνας, καλ τὸ πλεονάζον τῶν κατ' ἐκείνους τοὺς τόπους ὑδά-15 4 των είς την καθ' ήμᾶς οἰκουμένην φέρεσθαι. διὸ καὶ πρὸς τὰς πηγὰς τοῦ Νείλου μηδένα δύνασθαι παρελθείν, ώς αν έκ της έναντίας ζώνης διά της ἀοικήτου φερομένου τοῦ ποταμοῦ. μαρτυρείν δὲ τούτοις και την ύπερβολην της γλυκύτητος τοῦ κατά 20 τον Νείλον ύδατος διά γάρ της κατακεκαυμένης αὐτὸν δέοντα καθέψεσθαι, καὶ διὰ τοῦτο γλυκύτατον είναι πάντων των ποταμών, ατε φύσει τοῦ 5 πυρώδους πᾶν τὸ ὑνρὸν ἀπονλυκαίνοντος. οὖτος δ' δ λόγος έχει μέν τινα [φανεράν καλ] πρόχειρον άν- 25 τίροησιν, δτι παντελώς άδύνατον είναι δοκεί ποταμον έκ της άντικειμένης οίκουμένης είς την ημετέραν αναφέρεσθαι, καὶ μάλιστ' εί τις ὑπόθοιτο σφαι-

⁹ av add. Hertlein 18 neogeldeiv CF 25 gave-

οοειδή την γην υπάργειν. και γαρ έάν τις τοις λόγοις κατατολμήσας βιάζηται την ενάργειαν, η γε φύσις τῶν πραγμάτων οὐδαμῶς συγγωρήσει. καθόλου μέν γάρ άνεξέλεγατον απόφασιν είσηγούμε-5 νοι, καλ την αοίκητον γώραν μεταξύ τιθέμενοι. ταύτη διαφεύξεσθαι τοὺς ἀχριβεῖς ἐλέγχους νομίζουσι· δίχαιον δε τούς περί τινων διαβεβαιουμέ- 6 νους η την ενάργειαν παρέχεσθαι μαρτυρούσαν η τας αποδείξεις λαμβάνειν έξ αρχής συγκεχωρημέ-10 νας. πῶς δὲ μόνος ὁ Νεΐλος ἐξ ἐκείνης τῆς οίκουμένης φέρεται πρός τούς καθ' ήμας τόπους; είκὸς γάρ είναι και έτέρους ποταμούς, καθάπερ και παρ' ήμιν. ή τε της περί τὸ ύδωρ γλυκύτητος αίτία 7 παντελώς άλογος. εί γάρ καθεψόμενος ύπὸ τῶν 15 καυμάτων δ ποταμός έγλυκαίνετο, πολύγονος ούκ αν ήν ούδε ποικίλας ίγθύων καὶ θηρίων ίδέας είγε. παν γαρ ύδωρ ύπο της πυρώδους φύσεως άλλοι-50 ωθεν άλλοτριώτατόν έστι ζωογονίας. διόπερ τη ο παρεισαγομένη παθεψήσει της φύσεως του Νείλου 20 παντάπασιν έναντιουμένης ψευδείς τὰς είρημένας αδτίας της πληρώσεως ήγητέον. Οἰνοπίδης δε δ Χτός 41 φησι κατά μέν την θερινήν ώραν τὰ ὕδατα κατά την γην είναι ψυχρά, του δε χειμώνος τούναντίον θερμά, και τοῦτο εὔδηλον ἐπι τῶν βαθέων φοεά-25 των γίνεσθαι κατά μέν γάο την άκμην τοῦ χειμώνος ήπιστα το ύδωρ έν αὐτοίς ὑπάρχειν ψυχρόν, κατά δε τὰ μέγιστα καύματα ψυχρότατον έξ αὐτῶν

² ἐνάργειαν A et D in margine m. 1., ἐνέργειαν ceteri 8 ἐνέργειαν CF 17 ἀπὸ D 23 τὴν om. CF τοὖναντίον om. CF 24 εὖδηλον] εὖφάνερος $^{\circ}$.

δ' έν Μέμφει τινές φιλοσόφων έπεχείρησαν αίτίαν 4 φέρειν της πληρώσεως ανεξέλεγκτον μαλλον η πι-2 θανήν, ή πολλοί συγκατατέθεινται. διαιρούμενοι γάο την νην είς τοία μέρη φασίν υπάρχειν εν μέν τὸ κατὰ τὴν ἡμετέραν οἰκουμένην, ἔτερον δὲ τὸ 5 τούτοις τοίς τόποις άντιπεπουθός ταίς ώραις, τὸ δὲ τρίτον μεταξύ μεν κεζοθαι τούτων, υπάργειν δε διά 3 καθμα ἀοίκητον. εί μεν οδυ δ Νείλος ἀνέβαινε κατά τὸν τοῦ χειμώνος καιρόν, δηλον αν ύπηρχεν ώς έχ της καθ' ημάς ζώνης λαμβάνει την έπίρουσιν 10 διὰ τὸ περί τούτους τοὺς χαιροὺς μάλιστα νίνεσθαι παρ' ήμιν τὰς ἐπομβρίας : ἐπεὶ δὲ τοὐναντίον περὶ τὸ θέρος πληρούται, πιθανὸν είναι κατά τοὺς άντικειμένους τόπους γεννασθαι τούς γειμώνας, καλ τὸ πλεονάζον τῶν κατ' ἐκείνους τοὺς τόπους ὑδά-15 4 των είς την καθ' ημάς οίκουμένην φέρεσθαι. διὸ καί πρός τὰς πηγάς τοῦ Νείλου μηδένα δύνασθαι παρελθείν, ως αν έχ της έναντίας ζώνης διά της άοιχήτου φερομένου τοῦ ποταμοῦ. μαρτυρείν δὲ τούτοις και την ύπερβολην της γλυκύτητος του κατά 20 τον Νείλον ύδατος διά γάρ της κατακεκαυμένης αὐτὸν φέοντα καθέψεσθαι, καὶ διὰ τοῦτο γλυκύτατον είναι πάντων των ποταμών, ατε φύσει τοῦ 5 πυρώδους πᾶν τὸ ύγρὸν ἀπογλυκαίνοντος. οὖτος δ' δ λόγος έχει μέν τινα [φανεράν καλ] πρόγειρον άν- 25 τίροησιν, δτι παντελώς αδύνατον είναι δοκεί ποταμον έχ της άντιχειμένης οίχουμένης είς την ήμετέραν άναφέρεσθαι, καὶ μάλιστ' εἴ τις ὑπόθοιτο σφαι-

⁹ αν add. Hertlein 18 προσελθεῖν CF 25 φανεραν καὶ om. D.

οοειδή την γην υπάργειν. και γαρ έάν τις τοίς λόγοις κατατολμήσας βιάζηται την ένάργειαν, ή γε φύσις των πραγμάτων οὐδαμως συγγωρήσει, καθόλου μέν γαρ ανεξέλεγατον απόφασιν είσηγούμε-5 νοι, και την αοίκητον γώραν μεταξύ τιθέμενοι. ταύτη διαφεύξεσθαι τούς απριβείς ελέγγους νομίζουσι δίκαιον δε τούς περί τινων διαβεβαιουμέ- 6 νους ή την ενάργειαν παρέγεσθαι μαρτυρούσαν ή τας αποδείξεις λαμβάνειν έξ αρχής συγκεγωρημέ-10 νας. πῶς δὲ μόνος ὁ Νείλος ἐξ ἐκείνης τῆς οίκουμένης φέρεται πρός τούς καθ' ήμας τόπους; είκὸς γάρ είναι καὶ έτέρους ποταμούς, καθάπερ καὶ παρ' ήμιν. ή τε τής περί τὸ ύδωρ γλυκύτητος αίτία 7 παντελώς άλογος. εί γάρ καθεψόμενος ύπὸ τῶν 15 καυμάτων δ ποταμός έγλυκαίνετο, πολύγονος οὐκ αν ην ούδε ποικίλας ίγθύων και θηρίων ίδέας είγε. παν γαρ ύδωρ ύπο της πυρώδους φύσεως άλλοι-50 ωθέν άλλοτριώτατόν έστι ζωογονίας. διόπερ τη ο παρεισαγομένη καθεψήσει της φύσεως του Νείλου 20 παντάπασιν έναντιουμένης ψευδείς τὰς είρημένας αδτίας της πληρώσεως ήγητέον. Οἰνοπίδης δε δ Χῖός 41 φησι κατά μεν την θερινήν ώραν τα ύδατα κατά την γην είναι ψυγρά, του δε γειμώνος τουναντίον θερμά, καὶ τοῦτο εὐδηλον ἐπὶ τῶν βαθέων φρεά-25 των γίνεσθαι κατά μεν γάρ την άκμην τοῦ γειμώνος ηκιστα τὸ ύδωρ ἐν αὐτοῖς ὑπάρχειν ψυχρόν, κατά δε τὰ μέγιστα καύματα ψυχρότατον έξ αὐτῶν

² ἐνάργειαν A et D in margine m. 1., ἐνέργειαν ceteri 8 ἐνέργειαν CF 17 ἀπὸ D 23 τὴν om. CF τοὖναντίον om. CF 24 εὖδηλον] εὖφάνερος \Box .

δ' έν Μέμφει τινές φιλοσόφων έπεχείρησαν αίτίαν 4! φέρειν της πληρώσεως ανεξέλεγκτον μαλλον ή πι-2 θανήν, ή πολλοί συγκατατέθεινται. διαιρούμενοι γάρ την γην είς τρία μέρη φασίν ύπάρχειν εν μέν τὸ κατὰ τὴν ἡμετέραν οἰκουμένην, ἔτερον δὲ τὸ 5 τούτοις τοίς τόποις άντιπεπουθός ταίς ώραις, τὸ δὲ τρίτον μεταξύ μεν κείσθαι τούτων, υπάρχειν δε διά 3 καυμα ἀοίκητον. εί μεν οδυ δ Νείλος ἀνέβαινε κατά τὸν τοῦ χειμώνος καιρόν, δηλον ἄν ὑπηρχεν ώς έχ της καθ' ημάς ζώνης λαμβάνει την επίρουσιν 10 διά τὸ περί τούτους τοὺς καιροὺς μάλιστα γίνεσθαι παρ' ήμιν τὰς ἐπομβρίας: ἐπεὶ δὲ τοὐναντίον περὶ τὸ θέρος πληροῦται, πιθανὸν είναι κατά τοὺς ἀντικειμένους τόπους γεννασθαι τούς γειμώνας, καλ τὸ πλεονάζον τῶν κατ' ἐκείνους τοὺς τόπους ὑδά-15 4 των είς την καθ' ημάς οίκουμένην φέρεσθαι. διὸ καλ πρός τὰς πηγάς τοῦ Νείλου μηδένα δύνασθαι παρελθείν, ως αν έκ της έναντίας ζώνης δια της άοικήτου φερομένου τοῦ ποταμοῦ. μαρτυρείν δὲ τούτοις καὶ τὴν ὑπερβολὴν τῆς γλυκύτητος τοῦ κατὰ 20 τον Νείλον ύδατος διά γάρ της κατακεκαυμένης αὐτὸν δέοντα καθέψεσθαι, καὶ διὰ τοῦτο γλυκύτατον είναι πάντων των ποταμών, ατε φύσει τοῦ 5 πυρώδους πᾶν τὸ ύγρὸν ἀπογλυκαίνοντος. οὖτος δ' δ λόγος έγει μέν τινα [φανεράν καλ] πρόγειρον άν- 25 τίροησιν, δτι παντελώς άδύνατον είναι δοκεί ποταμον έχ της αντικειμένης οίχουμένης είς την ημετέραν άναφέρεσθαι, καὶ μάλιστ' εί τις ὑπόθοιτο σφαι-

⁹ av add. Hertlein 18 προσελθεῖν CF 25 φανεαλν και om. D.

οοειδή την γην υπάργειν. και γαρ έαν τις τοις λόγοις κατατολμήσας βιάζηται την ενάργειαν, η γε φύσις των πραγμάτων οὐδαμώς συνγωρήσει, καθόλου μεν γάρ ανεξέλεγατον απόφασιν είσηγούμε-5 νοι, καὶ τὴν ἀοίκητον γώραν μεταξύ τιθέμενοι. ταύτη διαφεύξεσθαι τοὺς ἀκριβεῖς έλέγχους νομίζουσι δίκαιον δε τούς περί τινων διαβεβαιουμέ- 6 νους ή την ένάργειαν παρέγεσθαι μαρτυρούσαν ή τας αποδείξεις λαμβάνειν έξ αρχής συγκεχωρημέ-10 νας. πῶς δὲ μόνος ὁ Νεῖλος ἐξ ἐκείνης τῆς οἰκουμένης φέρεται πρός τούς καθ' ήμας τόπους; είκὸς γάρ είναι και έτέρους ποταμούς, καθάπερ και παρ' ήμιν. ή τε της περί τὸ ύδωρ γλυκύτητος αίτία 7 παντελώς άλογος. εί γάρ καθεψόμενος ύπὸ τῶν 15 καυμάτων δ ποταμός έγλυκαίνετο, πολύγονος ούκ αν ήν οὐδε ποικίλας ίγθύων καὶ θηρίων ίδέας είγε. παν γαρ ύδωρ ύπο της πυρώδους φύσεως άλλοι-50 ωθεν άλλοτριώτατον έστι ζωογονίας, διόπερ τη ο παρεισαγομένη καθεψήσει της φύσεως του Νείλου 20 παντάπασιν έναντιουμένης ψευδείς τας είρημένας αδτίας της πληρώσεως ήγητέον. Οἰνοπίδης δε δ Χῖός 41 φησι κατά μέν την θερινήν ώραν τὰ ύδατα κατά την γην είναι ψυχρά, του δε χειμώνος τούναντίον θερμά, και τοῦτο εὔδηλον ἐπι τῶν βαθέων φρεά-25 των γίνεσθαι κατά μεν γάο την άκμην τοῦ χειμώνος ήκιστα το ύδωρ έν αὐτοῖς ὑπάρχειν ψυχρόν, κατά δε τὰ μεγιστα καύματα ψυχρότατον εξ αὐτῶν

² ἐνάργειαν A et D in margine m. 1., ἐνέργειαν ceteri 8 ἐνέργειαν CF 17 ἀπὸ D 23 τὴν om. CF τοὖναντίον om. CF 24 εὖδηλον] εὖφάνερος $^{\circ}$ $^{\circ}$.

δ' έν Μέμφει τινές φιλοσόφων έπεχείρησαν αίτίαν 4 φέρειν της πληρώσεως ανεξέλεγκτον μαλλον ή πι-2 θανήν, ή πολλοί συγκατατέθεινται. διαιρούμενοι γάρ την γην είς τρία μέρη φασίν υπάργειν εν μεν τὸ κατά τὴν ἡμετέραν οἰκουμένην, Ετερον δὲ τὸ 5 τούτοις τοίς τόποις αντιπεπονθός ταίς ώραις, τὸ δὲ τρίτον μεταξύ μεν κεισθαι τούτων, υπάργειν δε διά 3 καθμα ἀοίκητον. εί μεν οδν δ Νείλος ἀνέβαινε κατά τὸν τοῦ γειμώνος καιρόν, δηλον αν υπηργεν ώς έχ της καθ' ήμας ζώνης λαμβάνει την έπίρουσιν 10 διά τὸ περί τούτους τοὺς καιροὺς μάλιστα γίνεσθαι παρ' ήμεν τὰς ἐπομβρίας : ἐπεὶ δὲ τοὐναντίον περὶ τὸ θέρος πληροῦται, πιθανὸν είναι κατά τοὺς άντικειμένους τόπους γεννασθαι τούς χειμώνας, καλ τὸ πλεονάζον τῶν κατ' ἐκείνους τοὺς τόπους ὑδά-15 4 των είς την καθ' ημάς οίκουμένην φέρεσθαι. διὸ καλ πρός τὰς πηγάς τοῦ Νείλου μηδένα δύνασθαι παρελθείν, ως αν έκ της έναντίας ζώνης δια της ἀοικήτου φερομένου τοῦ ποταμοῦ. μαρτυρείν δὲ τούτοις και την υπερβολήν της γλυκύτητος του κατά 20 τὸν Νεϊλον ὕδατος διὰ γὰο τῆς κατακεκαυμένης αὐτὸν δέοντα καθέψεσθαι, καὶ διὰ τοῦτο γλυκύτατον είναι πάντων των ποταμών, ατε φύσει τοῦ 5 πυρώδους πᾶν τὸ ύγρὸν ἀπογλυκαίνοντος. οὖτος δ' δ λόγος έγει μέν τινα [φανεράν καί] πρόγειρον άν- 25 τίρρησιν, δτι παντελώς άδύνατον είναι δοκεί ποταμου έχ της άντικειμένης οίκουμένης είς την ήμετέραν αναφέρεσθαι, και μάλιστ' εί τις υπόθοιτο σφαι-

⁹ av add. Hertlein 18 nooseldeiv CF 25 gave-

οοειδή την γην υπάρχειν. και γαρ έαν τις τοις λόγοις κατατολμήσας βιάζηται την ενάργειαν, η γε φύσις των πραγμάτων οὐδαμως συγγωρήσει, καθόλου μέν γάο άνεξέλεγατον απόφασιν είσηγούμε-5 νοι, καὶ τὴν ἀοίκητον χώραν μεταξὸ τιθέμενοι, ταύτη διαφεύξεσθαι τοὺς ἀκριβεῖς ἐλέγγους νομίζουσι· δίχαιον δὲ τοὺς περί τινων διαβεβαιουμέ- 6 νους ή την ενάργειαν παρέχεσθαι μαρτυρούσαν ή τας αποδείξεις λαμβάνειν έξ αρχής συγκεχωρημέ-10 νας. πῶς δὲ μόνος ὁ Νείλος ἐξ ἐκείνης τῆς οίκουμένης φέρεται πρός τούς καθ' ήμας τόπους; είκός γάρ είναι και έτέρους ποταμούς, καθάπερ και παρ' ήμιν. ή τε της περί τὸ ύδωρ γλυκύτητος αίτία 7 παντελώς άλογος. εί γὰο καθεψόμενος ὑπὸ τῶν 15 καυμάτων δ ποταμός έγλυκαίνετο, πολύγονος οὐκ αν ήν οὐδε ποικίλας ίχθύων και θηρίων ίδεας είχε. παν γαρ ύδωρ ύπο της πυρώδους φύσεως άλλοι-50 ωθεν άλλοτριώτατόν έστι ζωογονίας. διόπερ τῆ 8 παρεισαγομένη καθεψήσει της φύσεως του Νείλου 20 παντάπασιν έναντιουμένης ψευδείς τὰς είρημένας αδτίας της πληρώσεως ήγητέον. Οἰνοπίδης δε δ Χτός 41 φησι κατά μεν την θερινην ώραν τα ύδατα κατά την γην είναι ψυχοά, τοῦ δὲ χειμώνος τοὐναντίον θερμά, και τοῦτο εὔδηλον ἐπι τῶν βαθέων φρεά-25 των γίνεσθαι κατά μέν γάο την άκμην τοῦ χειμώνος ήπιστα τὸ ύδωρ ἐν αὐτοῖς ὑπάργειν ψυχρόν, κατά δε τὰ μέγιστα καύματα ψυχρότατον έξ αὐτῶν

² ἐνάργειαν A et D in margine m. 1., ἐνέργειαν ceteri 8 ἐνέργειαν CF 17 ἀπὸ D 23 τὴν om. CF τοὐναντίον om. CF 24 εὖδηλον] εὐφάνερος Γ .

2 ύγρον άναφέρεσθαι. διό καλ τον Νείλον ευλόγως κατά μέν τὸν χειμώνα μικρὸν εἶναι καὶ συστέλλεσθαι, διὰ τὸ τὴν μέν κατὰ γῆν θερμασίαν τὸ πολὸ τῆς ὑγρᾶς οὐσίας ἀναλίσκειν, ὅμβρους δὲ κατὰ τὴν Αίγυπτον μή γίνεσθαι κατά δὲ τὸ θέρος μηκέτι 5 της κατά γην άπαναλώσεως γινομένης έν τοῖς κατά βάθος τόποις πληφοῦσθαι την κατά φύσιν αὐτοῦ 3 φύσιν άνεμποδίστως. φητέον δε και πρός τοῦτον δτι πολλοί ποταμοί των κατά την Λιβύην δμοίως μέν κείμενοι τοῖς στόμασι, παραπλησίους δὲ τὰς 10 φύσεις ποιούμενοι, την ανάβασιν ούκ έχουσιν ανάλογον τῷ Νείλω τοὐναντίον γὰρ ἐν μὲν τῷ γειμῶνι πληρούμενοι, κατὰ δὲ τὸ θέρος λήγοντες έλέγγουσι τὸ ψεῦδος τοῦ πειρωμένου τοῖς πιθανοῖς 4 καταμάχεσθαι την άλήθειαν. Εγγιστα δε τῆ άλη- 15 θεία προσελήλυθεν 'Αγαθαρχίδης δ Κνίδιος. φησί γάρ κατ' ένιαυτον έν τοῖς κατά την Αίθιοπίαν όρεσι γίνεσθαι συνεχεῖς ὄμβρους ἀπὸ θερινών τροπών 5 μέχοι της μετοπωρινης ζσημερίας εὐλόγως οὖν τὸν Νεϊλον έν μεν τῷ χειμῶνι συστέλλεσθαι, τὴν κατά 20 φύσιν έχοντα δύσιν ἀπὸ μόνων τῶν πηγῶν, κατὰ δὲ τὸ θέρος διὰ τοὺς ἐκχεομένους ὄμβρους λαμβά-6 νειν την αύξησιν. εί δε τας αίτίας μηδείς άποδοῦναι δύναται μέχοι τοῦ νῦν τῆς τῶν ὑδάτων γενέσεως, οὐ προσήκειν άθετεῖσθαι τὴν ίδίαν ἀπό- 25 φασιν πολλά γάρ την φύσιν έναντίως φέρειν, ών τάς αίτίας ούκ έφικτον άνθρώποις άκριβῶς έξευ-7 φεΐν. μαρτυφείν δε τοίς ύφ' έαυτοῦ λεγομένοις καλ

¹¹ φεύσεις vulg. 25 προσήκει codices, corr. Rhod.

τὸ γινόμενον περί τινας τόπους τῆς 'Ασίας' πρὸς μέν γὰρ τοῖς ὅροις τῆς Σκυθίας τοῖς πρὸς τὸ Καυκάσιον όρος συνάπτουσι, παρεληλυθότος ήδη τοῦ γειμώνος, καθ' εκαστον έτος νιφετούς έξαισίους γί-5 νεσθαι συνεχώς έπὶ πολλάς ήμέρας, έν δὲ τοῖς πρὸς βορράν έστραμμένοις μέρεσι της Ίνδικης ώρισμένοις 51 καιροίς καὶ γάλαζαν ἄπιστον τὸ μέγεθος καὶ τὸ πλῆθος καταράττειν, καλ περλ μέν τὸν 'Υδάσπην ποταμον άρχομένου θέρους συνεχείς δμβρους γίνεσθαι, 10 κατά δὲ τὴν Αίδιοπίαν μεθ' ἡμέρας τινάς ταὐτὸ συμβαίνειν, και ταύτην την περίστασιν κυκλουμένην ἀεὶ τοὺς συνεγεῖς τόπους γειμάζειν. οὐδὲν οὖν 8 είναι παράδοξον εί και κατά την Αίδιοπίαν την κειμένην ύπερ Αίγύπτου συνεχείς έν τοίς δρεσιν δμ-15 βροι καταράττοντες έν τῷ θέρει πληροῦσι τὸν ποταμόν, άλλως τε καὶ τῆς ἐναργείας αὐτῆς μαρτυρουμένης ύπο των περί τους τόπους οίκούντων βαρβάρων. εί δε τοῖς παρ' ἡμῖν γινομένοις έναντίαν 9 έχει τὰ λεγόμενα φύσιν, οὐ διὰ τοῦτ' ἀπιστητέον. 20 και γάρ του νότου παρ' ήμιυ μευ είναι χειμέριου, περί δε την Αίθιοπίαν αίθριον υπάργειν, και τάς βορείους πνοάς περί μεν την Ευρώπην ευτόνους είναι, κατ' έκείνην δε την χώραν βληχράς και άτόνους [καὶ παντελώς ἀσθενεῖς].

25 Καὶ περὶ μὲν τῆς πληρώσεως τοῦ Νείλου, δυ- 10 νάμενοι ποικιλώτερον ἀντειπεῖν πρὸς ἄπαντας, ἀρ-

² ὅροις] τόποις D et Theoph. VII 17, 41 8 Ἦδασπιν vulg. 9 ἀρχομένου θέρους om. D 16 ένεργείας codices, corr. Wess. 24 και παντελῶς ἀσθενεῖς · ρώσεως τοῦ νείλου (και περι μὲν πλη in margine add.) D; και παντελῶς ἀσθενεῖς om. CFGM.

κεσθησόμεθα τοις είρημένοις, ΐνα μὴ τὴν ἐξ ἀρχῆς ἡμἴν προκειμένην συντομίαν ὑπερβαίνωμεν. ἐπεὶ δὲ τὴν βίβλον ταύτην διὰς τὸ μέγεθος εἰς δύο μέρη διηρήκαμεν, στοχαζόμενοι τῆς συμμετρίας, τὴν πρώτην μερίδα τῶν ίστορουμένων αὐτοῦ περιγράψομεν, τὰ δὲ συνεχῆ τῶν κατὰ τὴν Αἴγυπτον ίστορουμένων ἐν τῆ δευτέρα κατατάξομεν, ἀρχὴν ποιησάμενοι τὴν ἀπαγγελίαν τῶν γενομένων βασιλέων τῆς Αἰγύπτου καὶ τοῦ παλαιοτάτου βίου παρ' Αἰγυπτίοις.

4 διηρήκαμεν μέρη vulg. 5 παραγράψομεν C.

[ΜΕΡΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ.]

Τῆς πρώτης τῶν Διοδώρου βίβλων διὰ τὸ μέ- 42 γεθος είς δύο βίβλους διηρημένης ή πρώτη μέν περιέγει προοίμιον περί δλης της πραγματείας καὶ τὰ λεγόμενα παρ' Αίγυπτίοις περί της τοῦ κόσμου γε-5 νέσεως καλ τῆς τῶν ὅλων ἐξ ἀρχῆς συστάσεως, πρὸς δε τούτοις περί των θεων, όσοι πόλεις έκτισαν κατ' Αίγυπτον έπωνύμους έαυτων ποιήσαντες, περί τε τῶν πρώτων γενομένων ἀνθρώπων καὶ τοῦ παλαιοτάτου βίου, της τε των άθανάτων τιμης καλ 10 τῆς τῶν ναῶν κατασκευῆς, έξῆς δὲ περὶ τῆς τοπο-52 θεσίας τῆς κατ' Αίγυπτον χώρας καὶ τῶν περὶ τὸν Νείλον ποταμόν παραδοξολογουμένων, της τε τούτου πληρώσεως τὰς αίτίας καλ τῶν ίστορικῶν καὶ φιλοσόφων άποφάσεις, έτι δε τας πρός εκαστον 15 τῶν συγγραφέων ἀντιρρήσεις ἐν ταύτη δὲ τῆ βί- 2 βλφ τὰ συνεχή τοις προειρημένοις διέξιμεν. ἀρχόμεθα δε άπο των γενομένων πρώτων κατ' Αίγυπτον βασιλέων, καὶ τὰς κατὰ μέρος αὐτῶν πράξεις έκθησόμεθα μέγρι 'Αμάσιδος τοῦ βασιλέως, προεκ-

Argumentum huius partis verbosum praeponit A. — 1 τῆς πρῶτης — διηρημένης οm. C 17 ἀπὸ τῶν πρώτων κατ' Αἴγυπτον γενομένων βασιλέων CF 19 Άμάσιος DF.

θέμενοι κεφαλαιωδώς την άρχαιοτάτην άγωγην των κατ' Αϊγυπτον.

43 Βίω γὰρ τὸ παλαιὸν Αἰγυπτίους φασὶ γρῆσθαι τὸ μὲν ἀργαιότατον πόαν ἐσθίοντας καὶ τῶν ἐν τοῖς έλεσι γινομένων τούς καυλούς καὶ τὰς ρίζας, πείραν ⁵ διά τῆς γεύσεως έχάστου λαμβάνοντας, πρώτην δὲ καλ μάλιστα προσενέγκασθαι την δνομαζομένην άγρωστιν διά τὸ καὶ τῆ νλυκύτητι διάφορον είναι καὶ τὴν τροφήν άρχοῦσαν παρέχεσθαι τοῖς σώμασι τῶν ἀν-2 θρώπων καὶ νὰρ τοῖς κτήνεσι ταύτην θεωρείσθαι 10 προσηνή καλ ταχύ τούς όγκους αὐτῶν προσανατρέφειν. διὸ καὶ τῆς εὐχρηστίας τῆς περὶ τὴν βοτάνην ταύτην μνημονεύοντας τούς ανθρώπους μέχρι τοῦ νῦν, ὅταν πρὸς θεοὺς βαδίζωσι, τῆ χειρὶ ταύτης λαμβάνοντας προσεύχεσθαι οἴονται γὰρ τὸν ἄνθρωπον 15 έλειον καὶ λιμνώδες είναι ζώον, ἀπό τε τῆς λειότητος τεκμαιφόμενοι καλ της φυσικής ποιότητος, έτι δὲ τοῦ προσδεϊσθαι τροφής τῆς ὑγρᾶς μᾶλλον ἢ τῆς 3 ξηράς. δευτέραν δε λέγουσιν έχειν διαγωγήν τούς Αλγυπτίους την των ληθύων βρώσιν, πολλην δα-20 ψίλειαν παρεχομένου τοῦ ποταμοῦ, καὶ μάλισθ' δτε μετά την ανάβασιν ταπεινούμενος αναξηραίνοιτο. 4 δμοίως δε και των βοσκημάτων ένια σαρχοφαγείν, καλ ταῖς δοραίς τῶν κατεσθιομένων ἐσθῆσι χρῆσθαι, και τὰς οικήσεις ἐκ τῶν καλάμων κατασκευά- 25 ζεσθαι. ζηνη δε τούτων διαμένειν παρά τοζς νομεῦσι τοῖς κατ' Αἴγυπτον, οθς απαντάς φασι μέχρι τοῦ νῦν μηδεμίαν ἄλλην οἴκησιν ἢ τὴν ἐκ τῶν κα-

7 ἄγρωστον C 8 τ \bar{y} om. vulg. 14 ταύτην D 17 πιότητος Reiske 24 ἐσθήσει D.

λάμων έγειν, δοκιμάζοντας άρκεϊσθαι ταύτη. πολ- 5 λούς δὲ γρόνους τούτω τῶ βίω διεξαγαγόντας τὸ τελευταΐον έπὶ τοὺς έδωδίμους μεταβήναι καρπούς, 53 ὧν είναι καλ τὸν ἐκ τοῦ λωτοῦ γινόμενον ἄρτον. 5 καὶ τούτων τὴν εύρεσιν οί μὲν είς τὴν Ίσιν ἀναφέρουσιν, οι δ' είς τινα των παλαιών βασιλέων τον όνομαζόμενον Μηναν. οί δ' ίερεῖς εύρετην των μέν 6 παιδειών καλ τών τεχνών μυθολογούσι τὸν Έρμην γεγονέναι, των δ' είς τον βίον αναγκαίων τους 10 βασιλείς. διό και το παγαιον παδαρίδοσθαι τας βασιλείας μή τοῖς ἐκγόνοις τῶν ἀρξάντων, ἀλλὰ τοῖς πλείστα καλ μέγιστα τὸ πλήθος εὐεργετοῦσιν. εἴτε προκαλουμένων των ανθρώπων τούς έφ'- έαυτων βασιλείς έπι την κοινην εύεργεσίαν, είτε και κατ' 15 άλήθειαν έν ταϊς ίεραϊς άναγραφαϊς ούτω παρειληφότων.

Μυθολογούσι δ' αὐτῶν τινες τὸ μὲν πρῶτον 44 ἄρξαι τῆς Αἰγύπτου θεοὺς καὶ ῆρωας ἔτη βραχὸ λείποντα τῶν μυρίων καὶ ὀκτακισχιλίων, καὶ θεῶν 20 ἔσχατον βασιλεῦσαι τὸν Ἰσιδος Ὠρον ὑπ' ἀνθρώπων δὲ τὴν χώραν βεβασιλεῦσθαί φασιν [ἀπὸ Μοίριδος] ἔτη βραχὸ λείποντα τῶν πευτακισχιλίων μέχρι τῆς ἐκατοστῆς καὶ ὀγδοηκοστῆς ὀλυμπιάδος, καθ' ἢν ἡμεῖς μὲν παρεβάλομεν εἰς Αἰγυπτον, ἐβασίλευε 25 δὲ Πτολεμαῖος ὁ νέος Διόνυσος χρηματίζων. τού- 2 των δὲ τὰ μὲν πλεῖστα κατασχεῖν τὴν ἀρχὴν ἐγχωρίους βασιλεῖς, ὀλίγα δὲ Αἰθίοπας καὶ Πέρσας καὶ

² διεξάγοντας libri, corr. Dindorf 7 μεν τῶν libri, corr. Dind. 8 τὸν οm. C 18 καὶ τε καὶ vulg. 21 μυφίδος D, μυφιάδος F; del. Dind. 24 ἐβασίλευσεν D.

Μακεδόνας. Αίδίοπας μεν ούν ἄρξαι τέτταρας, ού κατά τὸ έξης, άλλ' έκ διαστήματος, έτη τὰ πάντα 3 βραγύ λείποντα των έξ και τριάκοντα. Πέρσας δ' ηνήσασθαι Καμβύσου τοῦ βασιλέως τοῖς δπλοις καταστρεψαμένου τὸ έθνος πέντε πρὸς τοῖς έκατὸν 5 καλ τριάκοντα έτεσι σύν ταζε των Αλγυπτίων άποστάσεσιν, ας έποιήσαντο φέρειν ου δυνάμενοι την τραγύτητα της έπιστασίας και την είς τούς ένγω-4 ρίους θεούς ἀσέβειαν. ἐσχάτους δὲ Μακεδόνας ἄρξαι καί τούς ἀπὸ Μακεδόνων εξ έτη πρὸς τοίς δια- 10 κοσίοις καλ έβδομήκοντα, τούς δε λοιπούς γρόνους απαντας διατελέσαι βασιλεύοντας της χώρας έγχωρίους, άνδρας μεν εβδομήχοντα πρός τοῖς τετραχοσίοις, γυναϊκας δε πέντε περί ων απάντων οι μεν **Γερε**ῖς εἶχον ἀναγραφὰς ἐν ταῖς Γεραῖς βίβλοις ἐκ πα- 15 λαιών γρόνων άελ τοις διαδόχοις παραδεδομένας, δπηλίκος εκαστος των βασιλευσάντων έγένετο τω 54 μεγέθει και δποϊός τις τη φύσει και τα κατά τους 5 ίδίους χρόνους έκάστω πραχθέντα ήμιν δε περί έκάστου τὰ κατὰ μέρος μακρὸν ἂν εἴη καὶ περίερ- 20 γον γράφειν, ως αν των πλείστων αγρήστων περιειλημμένων. διόπερ των άξίων ίστορίας τὰ κυριώτατα συντόμως διεξιέναι πειρασόμεθα.

45 Μετὰ τοὺς θεοὺς τοίνυν πρῶτόν φασι βασιλεῦσαι τῆς Αἰγύπτου Μηνᾶν, καὶ καταδεῖξαι τοῖς λαοῖς 25
θεούς τε σέβεσθαι καὶ θυσίας ἐπιτελεῖν, πρὸς δὲ
τούτοις παρατίθεσθαι τραπέζας καὶ κλίνας καὶ στρωμυῆ πολυτελεῖ χρῆσθαι, καὶ τὸ σύνολον τρυφὴν καὶ
2 πολυτελῆ βίον εἰσηγήσασθαι. διὸ καὶ πολλαῖς ὕστε-

18 ποίος D 21 παφειλημμένων Reiske.

ρον γενεαίς βασιλεύοντα Τυέφανδον τὸν Βοκνόριδος τοῦ σοφοῦ πατέρα λέγουσιν εἰς τὴν 'Αραβίαν στρατεύσαντα, των έπιτηδείων αὐτὸν διά τε τὴν έρημίαν καὶ τὰς δυσχωρίας ἐκλιπόντων, ἀναγκα-5 σθηναι μίαν ημέραν ένδεα γενόμενον χρήσασθαι διαίτη παντελώς εὐτελεῖ παρά τισι των τυχόντων ίδιωτῶν, ἡσθέντα δὲ καθ' ὑπερβολὴν καταγνῶναι της τρυφης και τω καταδείξαντι την πολυτέλειαν έξ άρχης βασιλεί καταρασθαι· ούτω δ' έγκάρδιον αὐτῷ 10 την μεταβολην γενέσθαι την περί την βρώσιν καί πόσιν καλ κοίτην ώστε την κατάραν άναγράψαι τοῖς ίεφοίς γράμμασιν είς τὸν τοῦ Διὸς ναὸν έν Θήβαις. δ δη δοκεί μάλιστα αίτιον γενέσθαι τοῦ μη διαμείναι την δόξαν τοῦ Μηνᾶ καὶ τὰς τιμάς είς τοὺς 15 υστερον χρόνους. έξης δ' ἄρξαι λέγεται τοῦ προ- 3 ειρημένου βασιλέως τούς ἀπογόνους δύο πρὸς τοῖς πεντήχοντα τούς απαντας έτη πλείω των χιλίων καὶ τετταράκοντα έφ' ὧν μηδεν ἄξιον ἀναγραφῆς γενέσθαι. μετά δε ταύτα κατασταθέντος βασιλέως 4 20 Βουσίριδος καλ των τούτου πάλιν έκγόνων όκτώ, τὸν τελευταΐον δμώνυμον ὄντα τῷ πρώτῷ φασί κτίσαι την ύπὸ μέν των Αίγυπτίων καλουμένην Διὸς πόλιν την μεγάλην, ύπο δε των Ελλήνων Θήβας. τὸν μὲν οὖν περίβολον αὐτὸν ὑποστήσασθαι σταδίων 25 έκατὸν καὶ τετταράκοντα, οἰκοδομήμασι δὲ μεγάλοις καὶ ναοῖς ἐκπρεπέσι καὶ τοῖς ἄλλοις ἀναθήμασι κοσμήσαι θαυμαστώς δμοίως δε καί τάς τών ίδιω- 5

¹ βασιλεύσαντα ΙΙ γνεφαχθώ C 3 στρατεύοντα C αὐτώ CF 18 τετρακοσίων AE 22 τών om. vulg. 26 εὐποεπέσι II.

τῶν οἰκίας, ἄς μὲν τετρωρόφους, ἄς δὲ πεντωρόφους κατασκευάσαι, καὶ καθόλου τὴν πόλιν εὐδαιμονεστάτην οὐ μόνον τῶν κατ' Αἴγυπτον, ἀλλὰ καὶ ⁵⁵ 6 τῶν ἄλλων πασῶν ποιῆσαι. διὰ δὲ τὴν ὑπερβολὴν τῆς περὶ αὐτὴν εὐπορίας τε καὶ δυνάμεως εἰς πάντα ⁵ τόπον τῆς φήμης διαδεδομένης ἐπιμεμνῆσθαι καὶ τὸν ποιητὴν αὐτῆς φασιν ἐν οἶς λέγει

οὐδ' δσα Θήβας

Αίγυπτίας, ὅθι πλείστα δόμοις ἔνι πτήματα κείται, αΐθ' ἐκατόμπυλοί εἰσι, διηκόσιοι δ' ἀν' ἐκάστην 10 ἀνέρες ἐξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὅχεσφιν.

- 7 ένιοι δέ φασιν οὐ πύλας έκατὸν έσχηκέναι τὴν πόλιν, ἀλλὰ πολλὰ καὶ μεγάλα προπύλαια τῶν ἱερῶν,
 ἀφ᾽ ὧν έκατόμπυλον ἀνομάσθαι, καθαπερεὶ πολύπυλον. δισμύρια δ᾽ ἄρματα πρὸς ἀλήθειαν ἐξ αὐτῆς εἰς τοὺς πολέμους ἐκπορεύεσθαι· τοὺς γὰρ ἱππῶνας έκατὸν γεγονέναι κατὰ τὴν παραποταμίαν
 τὴν ἀπὸ Μέμφεως ἄχρι Θηβῶν τῶν κατὰ τὴν Λιβύην, έκάστου δεχομένου ἀνὰ διακοσίους ἵππους,
 ὧν ἔτι νῦν τὰ θεμέλια δείκνυσθαι.
- 46 Οὐ μόνον δὲ τοῦτον τὸν βασιλέα παρειλήφαμεν, ἀλλὰ καὶ τῶν ὕστερον ἀρξάντων πολλοὺς εἰς τὴν αὕξησιν τῆς πόλεως πεφιλοτιμῆσθαι. ἀναθήμασί τε γὰρ πολλοῖς καὶ μεγάλοις ἀργυροῖς καὶ χρυσοῖς, ἔτι δ' ἐλεφαντίνοις, καὶ κολοττικῶν ἀνδριάντων πλή-25 θει, πρὸς δὲ τούτοις κατασκευαῖς μονολίθων ὀβελίσκων μηθεμίαν τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον οὕτω κεκο-

⁹ ἔνι] ἐν D 16 ἐπποφεύεσθαι] ἐξιέναι CF 18 τῶν κατὰ τὴν [τὴν om. vulg.] Λιβύην additamentum mirum; v. 12—20 spurios esse coni. Eichstädt 25 ἐλεφαντίνων D.

σμησθαι. τεττάρων γάρ ίερων κατασκευασθέντων τό τε κάλλος καὶ τὸ μέγεθος θαυμαστὸν είναι τὸ παλαιότατον, τρισκαίδεκα μέν σταδίων την περίμετρον, πέντε δε και τετταράκοντα πηγών το ύψος, 5 είκοσι δε και τεττάρων ποδών το πλάτος τών τοίχων. ἀκόλουθον δε τῆ μεγαλοπρεπεία ταύτη καί 3 τὸν ἐν αὐτῶ κόσμον τῶν ἀναθημάτων γενέσθαι, τῆ τε δαπάνη θαυμαστὸν καὶ τῆ γειοουργία περιττῶς είονασμένον, τὰς μέν οὖν οἰκοδομὰς διαμεμενηκέ- Δ 10 ναι μέχοι των νεωτέρων χρόνων, τὸν δ' ἄργυρον καὶ χουσον καὶ τὴν δι' ἐλέφαντος καὶ λιθείας πολυτέλειαν ύπο Περσών σεσυλήσθαι καθ' ούς καιρούς ένέπρησε τὰ κατ' Αίγυπτον ιερά Καμβύσης. ότε δή φασι τούς Πέρσας μετενεγκόντας την εύπο-15 ρίαν ταύτην είς την 'Ασίαν και τεχνίτας έξ Αιγύπτου παραλαβόντας κατασκευάσαι τὰ περιβόητα βασίλεια τά τε έν Περσεπόλει καὶ τὰ έν Σούσοις καὶ 56 τὰ ἐν Μηδία. τοσοῦτο δὲ πλήθος γρημάτων ἀπο- 5 φαίνουσι γεγονέναι τότε κατ' Αίγυπτον ώστε των 20 κατά την σύλησιν απολειμμάτων κατακαυθέντων τά συναγθέντα κατά μικρον εύρεθηναι χουσίου μέν πλείω των τριακοσίων ταλάντων, άργυρίου δ' ούκ έλάττω των δισχιλίων καὶ τριακοσίων ταλάντων. είναι δέ φασι καὶ τάφους ένταῦθα τῶν ἀργαίων βα- 6 25 σιλέων θαυμαστούς καλ των μεταγενεστέρων τοίς είς τὰ παραπλήσια φιλοτιμουμένοις ύπερβολήν οὐκ άπολείποντας. οί μεν οὖν ίερεῖς έκ τῶν ἀναγραφῶν 7 έφασαν εύρίσκειν έπτὰ πρός τοῖς τετταράκοντα τά-

² θαυμαστὸν D, θαυμαστῶν ὂν F, θαυμαστῶν εν C 20 ἀπολειμμάτων] τῶν add. D 22 ἀργύρου vulg. Diodorus I.

φους βασιλικούς είς δε Πτολεμαΐον τον Λάγου διαμεΐναί φασιν έπταχαίδεχα μόνον, ών τὰ πολλά χατέφθαρτο καθ' ους χρόνους παρεβάλομεν ήμεζς είς έκείνους τούς τόπους, έπὶ τῆς έκατοστῆς καὶ ὀγδοηs χοστῆς ὀλυμπιάδος. οὐ μόνον δ' οί κατ' Αἴγυπτον 5 ίερεῖς έχ τῶν ἀναγραφῶν ίστοροῦσιν, ἀλλὰ χαὶ πολλοί των Ελλήνων των παραβαλόντων μέν είς τὰς Θήβας ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Λάνου, συνταξαμένων δε τας Αίγυπτιακάς ίστορίας, ών έστι καί Έκαταίος, συμφωνοῦσι τοῖς ὑφ' ἡμῶν εἰρημένοις. 10 47 άπο γαρ των πρώτων τάφων, έν οίς παραδέδοται τὰς παλλακίδας τοῦ Διὸς τεθάφθαι, δέκα σταδίων σησίν υπάρξαι βασιλέως μνημα του προσαγορευθέντος 'Οσυμανδύου. τούτου δε κατά μεν την είσοδον ύπάργειν πυλώνα λίθου ποικίλου, τὸ μὲν μῆ- 15 κος δίπλεθρου, τὸ δ' ύψος τετταράκουτα καλ πέντε 2 πηγών · διελθόντι δ' αὐτὸν εἶναι λίθινον περίστυλον τετράγωνον, έκάστης πλευρᾶς ούσης τεττάρων πλέθρων ύπηρεῖσθαι δ' άντὶ τῶν κιόνων ζώδια πηχῶν έκκαίδεκα μονόλιθα, τὸν τύπον εἰς τὸν ἀρ- 20 γαζον τρόπον είργασμένα· την όροφην τε πᾶσαν έπλ πλάτος δυοίν δργυιών υπάρχειν μονόλιθον, άστέρας έν κυανώ καταπεποικιλμένην έξης δε του περιστύλου τούτου πάλιν έτέραν εἴσοδον καὶ πυλῶνα τὰ μὲν άλλα παραπλήσιον τῷ προειρημένω, γλυφαῖς δὲ 25 3 παντοίαις περιττότερον είργασμένου παρά δε την είσοδον άνδριάντας είναι τρείς έξ ένὸς τοὺς πάν-

2 φασίν om. CF 4 έπὶ — ὀινμπιάδος del. Eich. (c. 44, 1) 11 ἀπὸ γὰρ δέκα σταδίων τῶν πρ. Hertlein 14 Όσυμανδανέως C, ὁσυμάνδ**εως D (μέγεθος τάφου καὶ κάλλος συμανδυον in mg.)

τας λίθου μέλανος τοῦ Συηνίτου, καὶ τούτων ένα μεν καθήμενον υπάργειν μένιστον πάντων των κατ' Αίγυπτον, οδ τον πόδα μετρούμενον υπερβάλλειν 57 τούς έπτὰ πήγεις, έτέρους δὲ δύο πρὸς τοῖς νόνασι, 5 του μεν έκ δεξιών, του δε έξ εύωνύμων, θυγατρός καλ μητρός, τῷ μεγέθει λειπομένους τοῦ προειρημένου. τὸ δ' ἔργον τοῦτο μη μόνον είναι κατά τὸ 4 μέγεθος ἀποδοχῆς ἄξιον, άλλὰ καὶ τῆ τέχνη θαυμαστον και τη του λίθου φύσει διαφέρον, ώς αν έν 10 τηλικούτω μεγέθει μήτε διαφυάδος μήτε κηλίδος μηδεμιάς θεωρουμένης, επιγεγράφθαι δ' έπ' αὐτοῦ. "Βασιλεύς βασιλέων Όσυμανδύας είμί. εί δέ τις είδέναι βούλεται πηλίκος είμι και που κεϊμαι, νικάτω τι τῶν ἐμῶν ἔργων." εἶναι δὲ καὶ ἄλλην εἰκόνα τῆς 5 15 μητρός αὐτοῦ καθ' αύτὴν πηχῶν εἴκοσι μονόλιθον, έγουσαν δε τρεῖς βασιλείας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἃς διασημαίνειν δτι καλ θυγάτης καλ γυνή καλ μήτης βασιλέως υπηρξε. μετά δὲ τὸν πυλώνα περίστυλον 6 είναι τοῦ προτέρου ἀξιολογώτερον, ἐν ὧ γλυφὰς 20 ύπάρχειν παντοίας δηλούσας τὸν πόλεμον τὸν γενόμενον αὐτῶ πρὸς τοὺς ἐν τοῖς Βάκτροις ἀποστάντας έω' οθς έστρατεῦσθαι πεζών μεν τετταράκοντα μυριάσιν, ίππεῦσι δὲ δισμυρίοις, εἰς τέτταρα μέρη διηρημένης της πάσης στρατιάς, ών απάντων υίους 25 τοῦ βασιλέως ἐσχηκέναι τὴν ἡγεμονίαν. καὶ κατά 48 μέν τὸν πρώτον τών τοίχων τὸν βασιλέα κατεσκευάσθαι πολιορχούντα τείχος ύπὸ ποταμού περίρουτον καλ προκινδυνεύοντα πρός τινας αντιτεταγμένους

¹ μέλανος Hertlein, Μέμνονος libri 12 δουμανδίας D 15 εΐνοσι πηχῶν vulg. 21 βακτώοις D 24 ἀπάσης CE.

μετά λέουτος, συναγωνιζομένου τοῦ θηρίου καταπληχτιχώς ύπερ ού των έξηγουμένων οι μεν έφασαν πρός άλήθειαν γειροήθη λέοντα τρεφόμενον ύπὸ τοῦ βασιλέως συγκινδυνεύειν αὐτῶ κατὰ τὰς μάγας καὶ τροπήν ποιείν των έναντίων διὰ τὴν ἀλκήν, 5 τιμές δ' Ιστόρουν ότι καθ' ύπερβολην άνδρείος ών καλ φορτικώς έαυτον έγκωμιάζειν βουλόμενος, διά της του λέοντος είκονος την διάθεσιν ξαυτού της 2 ψυχῆς ἐσήμαινεν. ἐν δὲ τῷ δευτέρῷ τοίχῷ τοὺς αίχμαλώτους ύπὸ τοῦ βασιλέως ἀγομένους είργά-10 σθαι τά τε αίδοια και τας γείρας ούκ έγοντας, δι' ών δοκείν δηλούσθαι διότι ταϊς ψυγαϊς άνανδροι καὶ κατὰ τὰς ἐν τοῖς δεινοῖς ἐνεργείας ἄχειρες ἦσαν. 8 του δε τρίτου έχειν γλυφάς παντοίας καλ διαπρεπείς γραφάς, δι' ὧν δηλοῦσθαι βουθυσίας τοῦ βα- 58 σιλέως καλ θρίαμβον άπὸ τοῦ πολέμου κατανόμε- 16 4 νου. κατά δὲ μέσου τὸυ περίστυλου ὑπαίθριου βωμον αποδομήσθαι του καλλίστου λίθου τη τε χειρ-5 ουργία διάφορον και τῷ μεγέθει θαυμαστόν. κατά δὲ τὸν τελευταΐον τοῖχον ὑπάρχειν ἀνδριάντας καθ- 20 ημένους δύο μονολίθους έπτὰ καὶ είκοσι πηγῶν, παρ' οθς είσόδους τρεῖς έχ τοῦ περιστύλου κατεσπευάσθαι, καθ' ας οίκου υπάρχειν υπόστυλου, φιδείου τρόπον κατεσκευασμένον, εκάστην πλευράν 6 έχουτα δίπλεθφου. ἐν τούτφι δ' εἶναι πλῆθος ἀν- 25 δριάντων ξυλίνων, διασημαϊνον τοὺς [τὰς] ἀμφισβητήσεις έχουτας καὶ προσβλέπουτας τοῖς τὰς δίκας κρίνουσι τούτους δ' έφ' ένὸς τῶν τοίχων έγγεγλύ-

¹ toũ om. D 7 φοςτικός vulg. 10 toũ om. D 12 donsĩ DF 18 οἰκοδομῆσαι D 26 τὰς om. D.

φθαι τριάκοντα τὸν ἀριθμόν, καὶ κατὰ τὸ μέσον του ἀργιδικαστήν, έχοντα την άλήθειαν έξηρτημέυην έχ του τραγήλου και τούς δωθαλμούς έπιμώοντα, καὶ βιβλίων αὐτῷ παρακείμενον πληθος: ταύτας κ δε τας είκονας ενδείκνυσθαι διά τοῦ σχήματος έρι τούς μεν δικαστάς ούδεν δεί λαμβάνειν, τον άρχιδιπαστην δε πρός μόνην βλέπειν την άλήθειαν. έξης 49 δ' ὑπάργειν περίπατον οἴκων παντοδαπῶν πλήρη. καθ' ους παντοία γένη βρωτών κατεσκευάσθαι των 10 προς απόλαυσιν ήδίστων, καθ' δν δή γλυφαίς έν- 2 τυγείν είναι και γρώμασιν έπηνθισμένον τον βασιλέα. φέροντα τῷ θεῷ χρυσὸν καὶ ἄργυρον, ὃν έξ ἀπάσης έλάμβανε της Αίγύπτου κατ' ένιαυτον έκ των άογυρείων καλ χρυσείων μετάλλων υπογεγράφθαι δέ 15 καὶ τὸ πληθος, δ συγκεφαλαιούμενον εἰς ἀργυρίου λόγον είναι μνών τρισγιλίας και διακοσίας μυριάδας. έξης δ' υπάρχειν την ίεραν βιβλιοθήκην, έφ' 3 ής έπιγεγράφθαι Ψυχής Ιατρεΐον, συνεχείς δε ταύτη τών κατ' Αίγυπτον θεών άπάντων είκόνας, τοῦ 20 βασιλέως δμοίως δωροφορούντος & προσήχον ήν έχαστοις, καθάπερ ενδειχνυμένου πρός τε τὸν "Οσιριν καλ τούς κάτω παρέδρους ότι τὸν βίον έξετέλεσεν εύσεβών και δικαιοπραγών πρός τε άνθρώπους και 59 θεούς. δμότοιχον δε τη βιβλιοθήκη κατεσκευάσθαι 4 25 περιττώς οίκον είκοσίκλινον, έχοντα τοῦ τε Διός καὶ τῆς Ἡρας, ἔτι δὲ τοῦ βασιλέως εἰκόνας, ἐν ικ

¹ ἀριθμόν] ἄχειρας supplet Hertlein (ex Plut. de Iside 10) τὸ om. CD 3 ἐπιμύουσαν codices, corr. Hertlein 10 ἐντυχαῖς Ϝ, εὐτύποις Wesseling, ἐμψύχοις Eichstädt, ἔπτυπον malim; γλυφὰς ἐν τοίχφ ἰδεῖν εἶναι Reiske.

δοκείν καὶ τὸ σῶμα τοῦ βασιλέως ἐντεθάφθαι.

5 κύκλφ δὲ τούτου πλῆθος οἰκημάτων κατεσκευάσθαι γραφὴν ἐχόντων ἐκπρεκῆ πάντων τῶν καθιερωμένων ἐν Αἰγύπτω ζώων ἀνάβασίν τε δι' αὐτῶν εἶναι πρὸς ὅλον τὸν τάφον ἢν διελθοῦσιν ὑπάρχειν ἐπὶ 5 τοῦ μνήματος κύκλον χρυσοῦν τριακοσίων καὶ ἑξήκοντα καὶ πέντε πηχῶν τὴν περίμετρον, τὸ δὲ πάχος πηχυαῖον ἐπιγεγράφθαι δὲ καὶ διηρῆσθαι καθ' ἔκαστον πῆχυν τὰς ἡμέρας τοῦ ἐνιαυτοῦ, παραγεγραμμένων τῶν κατὰ φύσιν γινομένων τοῖς ἄστροις 10 ἀνατολῶν τε καὶ δύσεων καὶ τῶν διὰ ταύτας ἐπιτελουμένων ἐπισημασιῶν κατὰ τοὺς Αἰγυπτίους ἀστρολόγους. τοῦτον δὲ τὸν κύκλον ὑπὸ Καμβύσου καὶ Περσῶν ἔφασαν σεσυλῆσθαι καθ' οὺς χρόνους ἐκράτησεν Αἰγύπτου.

Τον μὲν οὖν 'Οσυμανδύου τοῦ βασιλέως τάφον τοιοῦτον γενέσθαι φασίν, δς οὐ μόνον δοκεῖ τῆ κατὰ τὴν δαπάνην χορηγία πολὺ τῶν ἄλλων διενεγκεῖν, 50 ἀλλὰ καὶ τῆ τῶν τεχνιτῶν ἐπινοία. οἱ δὲ Θηβαῖοί φασιν ἑαυτοὺς ἀρχαιοτάτους εἶναι πάντων ἀνθρώ- 20 πων, καὶ παρ' ἑαυτοῖς πρώτοις φιλοσοφίαν τε εὐ-ρῆσθαι καὶ τὴν ἐπ' ἀκριβὲς ἀστρολογίαν, ᾶμα καὶ τῆς χώρας αὐτοῖς συνεργούσης πρὸς τὸ τηλαυγέστε-ρον ὁρᾶν τὰς ἐπιτολάς τε καὶ δύσεις τῶν ἄστρων.
2 ἰδίως δὲ καὶ τὰ περὶ τοὺς μῆνας αὐτοῖς καὶ τοὺς ½ ἐνιαυτοὺς διατετάχθαι. τὰς γὰρ ἡμέρας οὐκ ἄγουσι κατὰ σελήνην, ἀλλὰ κατὰ τὸν ἥλιον, τριακονθημέ-

³ εύπρεπη CF 4 δι'] ἀπ' CF 5 δλον] ἀκρὸν Hertlein 16 Οσυμανδέον F, δαυμάνδεως D 24 ὁρᾶν] αὐτοὺς ὁρᾶν D 26 διατέτακται Camusatus.

ρους μεν τιθέμενοι τοὺς μῆνας, πέντε δ' ἡμέρας καὶ τέταρτον τοῖς δώδεκα μησὶν ἐπάγουσι, καὶ τούτφ τῷ τρόπφ τὸν ἐνιαύσιον κύκλον ἀναπληροῦσιν. ἐμβολίμους δὲ μῆνας οὐκ ἄγουσιν οὐδ' ἡμέρας ὑφαι- ροῦσι, καθάπερ οἱ πλεῖστοι τῶν Ἑλλήνων. περὶ δὲ τῶν ἐκλείψεων ἡλίου τε καὶ σελήνης ἀκριβῶς ἐπεσκέφθαι δοκοῦσι, καὶ προρρήσεις περὶ τούτων ποιοῦνται, πάντα τὰ κατὰ μέρος γινόμενα προλέγοντες ἀδιαπτώτως.

Των δε τούτου τοῦ βασιλέως ἀπογόνων ὄγδοος 3 10 60 δ [άπὸ τοῦ πατρὸς] προσαγορευθείς Ούχορεὺς ἔκτισε πόλιν Μέμφιν, ἐπιφανεστάτην τῶν κατ' Αίγυπτον. έξελέξατο μέν γάρ τόπον έπικαιρότατον άπάσης τῆς γώρας, ὅπου σχιζόμενος ὁ Νείλος εἰς πλείονα μέρη 15 ποιεί τὸ καλούμενον ἀπὸ τοῦ στήματος Δέλτα διὸ καί συνέβη την πόλιν εύκαίρως κειμένην έπὶ τῶν κλείθρων είναι κυριεύουσαν των είς την άνω γώραν άναπλεόντων, τὸ μὲν οὖν περίβολον τῆς πόλεως 4 έποίησε σταδίων έκατον και πεντήκοντα, την δ' 20 όγυρότητα καὶ τὴν εὐγρηστίαν θαυμαστήν, τοιῷδέ τινι τρόπω κατασκευάσας. δέοντος γάρ τοῦ Νείλου 5 περί την πόλιν και κατά τὰς ἀναβάσεις ἐπικλύζοντος. άπὸ μὲν τοῦ νότου προεβάλετο χῶμα παμμέγεθες, πρός μεν την πλήρωσιν τοῦ ποταμοῦ προβλήματος, 25 πρός δε τούς ἀπό τῆς γῆς πολεμίους ἀχροπόλεως έγον τάξιν έχ δε των άλλων μερών πανταχόθεν ώρυξε λίμνην μεγάλην και βαθεΐαν, ή τὸ σφοδρὸν τοῦ ποταμοῦ δεχομένη και πάντα τὸν περί τὴν

¹¹ ἀπὸ τοῦ πατρὸς om. CF $\it{O\'v}$ χορεὺς] ὀχυρεὺς conicio 20 τὴν om D.

πόλιν τόπον πληφούσα, πλην ή το χώμα κατεσκεύ-6 αστο, θαυμαστην έποίει την οχυρότητα. ούτω δέ καλώς δ κτίσας αὐτὴν ἐστογάσατο τῆς τῶν τόπων εύχαιρίας ώστε τους έξης βασιλείς σγεδον απαντας καταλιπόντας τὰς Θήβας τά τε βασίλεια καὶ τὴν 5 οίκησιν έν ταύτη ποιείσθαι. διόπερ από τούτων των γρόνων ἤρξατο ταπεινοῦσθαι μέν τὰ περί τὰς Θήβας, αύξεσθαι δὲ τὰ περί τὴν Μέμφιν, ἔως 'Αλεξάνδρου τοῦ βασιλέως τούτου γὰρ ἐπὶ δαλάττη την έπώνυμον αὐτῷ πόλιν οἰκίσαντος οί κατὰ τὸ 10 έξης βασιλεύσαντες της Αίγύπτου πάντες έφιλοτι-7 μήθησαν είς την ταύτης αύξησιν. οι μέν γαρ βασιλείοις μεγαλοπρεπέσιν, οί δε νεωρίοις και λιμέσιν, οί δ' έτέροις άναθήμασι καλ κατασκευάσμασιν άξιολόγοις έπὶ τοσοῦτον ἐκόσμησαν αὐτὴν ώστε 15 παρά τοῖς πλείστοις πρώτην ή δευτέραν άριθμεῖσθαι τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην πόλεων. ἀλλὰ περί μέν ταύτης τὰ κατὰ μέρος ἐν τοῖς ίδίοις χρόνοις ἀνα-51 γράψομεν. δ δε την Μέμφιν πτίσας μετά την τοῦ γώματος και της λίμνης κατασκευήν φκοδόμησε βα- 20 σίλεια των μέν παρά τοις άλλοις οὐ λειπόμενα, τῆς δε των προβασιλευσάντων μεγαλοψυχίας καὶ φιλο-2 καλίας οὐκ ἄξια. οί γὰο έγχώριοι τὸν μὲν έν τῷ ζην χρόνον εὐτελη παντελώς είναι νομίζουσι, τὸν δε μετά την τελευτην δι' άρετην μνημονευθησόμε- 25 νον περί πλείστου ποιούνται, και τὰς μέν των ζώντων οἰκήσεις καταλύσεις ὀνομάζουσιν, ὡς ὀλίγον

⁷ μὲν ταπεινοῦσθαι D 8 περl] κατὰ CF 9 βασιλέως] Μακεδόνος CF 10 δμώνυμον CF αὐτοῦ Eich. 11 πάντες om. D.

χρόνον εν ταύταις οίκούντων ήμων, τούς δε των 61 τετελευτημότων τάφους άιδίους οίκους προσαγορεύουσιν, ώς εν άδου διατελούντων τον άπειρον αίωνα: διόπερ των μεν κατά τάς οικίας κατασκευών ήττον 5 φροντίζουσι, περί δε τὰς ταφάς ὑπερβολὴν οὐκ ἀπολείπουσι φιλοτιμίας. την δε προειρημένην πόλιν 3 όνομασθηναί τινές φασιν άπὸ της θυγατρός τοῦ κτίσαντος αὐτὴν βασιλέως. ταύτης δὲ μυθολογοῦσιν έρασθήναι τὸν ποταμὸν Νεϊλον όμοιωθέντα ταύρω, 10 καλ γεννήσαι τὸν ἐκ' ἀφετή θαυμασθέντα παρὰ τοίς έγγωρίοις Αίγυπτον, ἀφ' οὖ καὶ τὴν σύμπασαν · γώραν τυγείν της προσηγορίας. διαδεξάμενον γάρ 4 τοῦτον την ηγεμονίαν γενέσθαι βασιλέα φιλάνθρωπου καὶ δίκαιου καὶ καθόλου σπουδαΐου έν πᾶσι: 15 διὸ καὶ μεγάλης ἀποδοχῆς ἀξιούμενον ὑπὸ πάντων διά την εύνοιαν τυχείν της προειρημένης τιμής.

Μετὰ δὲ τὸν προειρημένον βασιλέα δώδεκα το γενεαζε ὕστερον διαδεξάμενος τὴν κατ' Αζγυπτον ἡγεμονίαν Μοζρις ἐν μὲν τῆ Μέμφει κατεσκεύασε τὰ βόρεια προπύλαια, τῆ μεγαλοπρεπεία πολὸ τῶν ἄλλων ὑπερέχοντα, ἐπάνω δὲ τῆς πόλεως ἀπὸ δέκα σχοίνων λίμνην ὥρυξε τῆ μὲν εὐχρηστία θαυμαστήν, τῷ δὲ μεγέθει τῶν ἔργων ἄπιστον τὴν μὲν γὰρ 6 περίμετρον αὐτῆς φασιν ὑπάρχειν σταδίων τρισχιμέρεσιν ὀργυιών πεντήκοντα. ὥστε τίς οὐκ ἀν ἀναλογιζόμενος τὸ μέγεθος τοῦ κατασκευάσματος εἰκότως ζητήσαι πόσαι μυριάδες ἀνδρῶν ἐν πόσοις

7 τινές del. Dindorf 8 μυθολογοῦσι] τινες add. F 19 Μύρις DF 20 πολ \hat{v} om. CF.

- 7 ετεσι τοῦτο συνετέλεσαν; τὴν δὲ χοείαν τὴν ἐκ ταύτης καὶ κοινωφελίαν τοῖς τὴν Αἴγυπτον οἰκοῦσιν, ετι δὲ τὴν τοῦ βασιλέως ἐπίνοιαν, οὐκ ἄν τις ἐπαινέσειε τῆς ἀληθείας ἀξίως.
- Έπειδή γαο δ μεν Νείλος ούχ φρισμένας έποι- 5 είτο τὰς ἀναβάσεις, ἡ δὲ χώρα τὴν εὐκαρπίαν παρεσκεύαζεν ἀπὸ τῆς ἐκείνου συμμετρίας, εἰς ὑποδοχὴν τοῦ πλεονάζοντος ύδατος ώρυξε την λίμνην, ὅπως μήτε διὰ τὸ πληθος της φύσεως ἐπικλύζων ἀκαίφως την γώραν έλη και λίμνας κατασκευάζη, μήτ' έλάττω 10 τοῦ συμφέροντος τὴν πλήρωσιν ποιούμενος τῆ λει-2 ψυδρία τοὺς καρποὺς λυμαίνηται, καὶ διώρυγα * μεν έχ τοῦ ποταμοῦ χατεσχεύασεν είς την λίμνην δυδοήμουτα μέν σταδίων τὸ μῆκος, τρίπλεθρου δέ τὸ πλάτος. διὰ δὲ ταύτης ποτὲ μὲν δεγόμενος τὸν 15 ποταμόν, ποτε δ' αποστρέφων, παρείγετο τοῖς γεωργοῖς τὴν τῶν ὑδάτων εὐκαιρίαν, ἀνοιγομένου τοῦ στόματος καὶ πάλιν κλειομένου φιλοτέχνως καὶ πολυδαπάνως οὐκ έλάττω γὰο τῶν πευτήκοντα 62 ταλάντων δαπανᾶν ἡν ἀνάγκη τὸν ἀνοζξαι βουλό-20 μενον ή πλείσαι τὸ προειρημένον πατασκεύασμα 3 διαμεμένηκε δ' ή λίμνη την ευχρηστίαν παρεχομένη τοίς κατ' Αίγυπτον εως των καθ' ήμας γρόνων, καλ την προσηγορίαν από τοῦ κατασκευάσαντος έγει, 4 καλουμένη μέγρι τοῦ νῦν Μοίριδος λίμνη. δ δ' 25 οδυ βασιλεύς δρύττων ταύτην κατέλιπεν έν μέση τόπον, εν ῷ τάφον ἀκοδόμησε καὶ δύο πυραμίδας. την μέν έαυτοῦ, την δὲ τῆς γυναικός, σταδιαίας τὸ

² ποινωφέλειαν DF, ποινήν ώφέλειαν C 25 Mύριδος <math>DF.

ύψος, έφ' ὧν έπέστησεν είκόνας λιθίνας καθημένας έπὶ θρόνου, νομίζων διὰ τούτων τῶν ἔργων ἀθάνατον έαυτοῦ καταλείψειν τὴν ἐπ' ἀγαθῷ μνήμην. τὴν δ' ἐκ τῆς λίμνης ἀπὸ τῶν ἰχθύων γινομένην 5 πρόσοδον ἔδωκε τῆ γυναικὶ πρὸς μύρα καὶ τὸν ἄλλον καλλωπισμόν, φερούσης τῆς θήρας ἀργυρίου τάλαντον έκάστης ἡμέρας είκοσι γὰρ καὶ δύο γένη 6 τῶν κατ' αὐτήν φασιν ἰχθύων είναι, καὶ τοσοῦτον αὐτῶν ἀλίσκεσθαι πλῆθος ῶστε τοὺς προσκαρτε10 ροῦντας ταῖς ταριχείαις ὅντας παμπληθεῖς δυσχερῶς περιγίνεσθαι τῶν ἔργων. περὶ μὲν οὖν Μοίριδος τοσαῦθ' ἱστοροῦσιν Αἰγύπτιοι.

Σεσόωσιν δέ φασιν ύστερον έπτὰ γενεαῖς βασι-53 λέα γενόμενον ἐπιφανεστάτας καὶ μεγίστας τῶν πρὸ 15 αὐτοῦ πράξεις ἐπιτελέσασθαι. ἐπεὶ δὲ περὶ τούτου τοῦ βασιλέως οὐ μόνον οἱ συγγραφεῖς οἱ παρὰ τοῖς Ελλησι διαπεφωνήκασι πρὸς ἀλλήλους, ἀλλὰ καὶ τῶν κατ' Αἰγυπτον οῖ τε ἱερεῖς καὶ οἱ διὰ τῆς ἀδῆς αὐτὸν ἐγκωμιάζοντες οὐχ ὁμολογούμενα λέγουσιν, 20 ἡμεἰς πειρασόμεθα τὰ πιθανώτατα καὶ τοῖς ὑπάρχουσιν ἔτι κατὰ τὴν χώραν σημείοις τὰ μάλιστα συμφωνοῦντα διελθεῖν. γεννηθέντος γὰρ τοῦ Σε- 2 σοώσιος ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ μεγαλοπρεπές τι καὶ βασιλικόν τοὺς γὰρ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν 25 γεννηθέντας παϊδας ἔξ ὅλης τῆς Αἰγύπτου συναγαγὼν καὶ τροφοὺς καὶ τοὺς ἐπιμελησομένους ἐπιστήσας τὴν αὐτὴν ἀγωγὴν καὶ παιδείαν ὥρισε τοῖς

πασιν, ύπολαμβάνων τούς μάλιστα συντραφέντας και της αυτής παροησίας κεκοινωνηκότας ευνουστάτους και συνανωνιστάς έν τοις πολέμοις άρίστους 3 έσεσθαι. πάντα δε δαψιλώς χορηγήσας διεπόνησε τούς παίδας έν νυμνασίοις συνεγέσι και πόνοις 5 οὐδενὶ γὰρ αὐτῶν έξην προσενέγκασθαι τροφήν, εί μη πρότερου δράμοι σταδίους έκατου καλ ονδοήκουτα. 4 διὸ καὶ πάντες ἀνδρωθέντες ὑπῆρξαν ἀθληταὶ μὲν 63 τοίς σώμασιν εύρωστοι, ήγεμονικοί δε καί καρτερικοί ταϊς ψυχαϊς διὰ τὴν τῶν ἀρίστων ἐπιτηδευμάτων 10 5 άγωγήν. το μέν οδυ πρώτου ο Σεσόωσις αποσταλείς ύπὸ τοῦ πατρὸς μετὰ δυνάμεως εἰς τὴν 'Αραβίαν. συστρατευομένων καλ των συντρόφων, περί τε τάς θήρας διεπονήθη και ταϊς άνυδρίαις και σκανοσιτίαις έγκαρτερήσας κατεστρέψατο τὸ έθνος απαν 15 τὸ τῶν ᾿Αράβων, ἀδούλωτον τὸν πρὸ τοῦ γρόνον 6 γεγονός. ἔπειτα είς τοὺς πρὸς τὴν ἐσπέραν τόπους άποσταλείς την πλείστην της Λιβύης ύπήμοον έποιή-7 σατο, παντελώς νέος ὢν τὴν ἡλικίαν. τοῦ δὲ πατρὸς τελευτήσαντος διαδεξάμενος την βασιλείαν καὶ ταζε 20 προκατεργασθείσαις πράξεσι μετεωρισθείς, έπεβάλετο 8 την οικουμένην κατακτήσασθαι. Ενιοι δε λέγουσιν αὐτὸν ὑπὸ τῆς ἰδίας θυγατρὸς 'Αθύρτιος παρακληθηναι πρός την των όλων δυναστείαν, ην οί μέν συνέσει πολύ των άλλων διαφέρουσαν φασι διδάξαι 25 του πατέρα δαδίως [αν] έσομένην την στρατείαν, οί δὲ μαντική χρωμένην καὶ τὸ μέλλον ἔσεσθαι

² κοινωνήσαντας C 5 πόνοις] κακοπαθείαις CF 10 άρίστων] άγαθών CF 14 τε om. C 16 Αράβων Wesseling, βαρβάρων codices 17 την om. CF 18 άποσταλείς] έκπεμφθείς C 24 ην om. D 26 αν del. Dind.

προγινώσκουσαν έκ τε της θυτικής καλ της έγκοιμήσεως τῆς ἐν τοῖς ἱεροῖς, ἔτι δὲ τῶν κατὰ τὸν ούρανον γινομένων σημείων. γεγράφασι δέ τινες 9 καλ διότι κατά την γένεσιν τοῦ Σεσοώσιος ὁ πατήρ 5 αὐτοῦ καθ' ὕπνον δόξαι τὸν Ἡφαιστον αὐτῷ λέγειν ότι πάσης τῆς οἰκουμένης ὁ γεννηθεὶς παῖς κρατήσει. διά ταύτην οδυ την αλτίαν του μέν πατέρα τούς 10 ήλικιώτας τοῦ προειρημένου άθροϊσαι καὶ βασιλικῆς άγωγης άξιωσαι, προκατασκευαζόμενον είς την των 10 δλων επίθεσιν, αὐτὸν δ' ἀνδρωθέντα καὶ τῆ τοῦ θεού προρρήσει πιστεύσαντα κατενεχθήναι πρός την είρημένην στρατείαν. πρός δε ταύτην την επιβολην 54 πρώτον μέν την πρός αὐτὸν εὕνοιαν κατεσκεύασε πασι τοίς κατ' Αίγυπτου, ήγούμενος δείν τούς μεν 15 συστρατεύοντας έτοίμως ύπλο των ήνουμένων άποθυήσκειν, τοὺς δ' ἀπολειπομένους ἐπὶ τῶν πατρίδων μηδεν νεωτερίζειν, εί μέλλει την προαίρεσιν έπλ τέλος άξειν. διὸ καὶ πάντας ἐκ τῶν ἐνδεχομένων 2 εὐηργέτει, τοὺς μὲν χρημάτων δωρεαῖς ἐκθεραπεύων, 20 τούς δὲ χώρας δόσει, τινὰς δὲ τιμωρίας ἀπολύσει, πάντας δε ταζε δμιλίαις και τη των τρόπων έπιεικεία προσήγετο των τε γάρ βασιλικών έγκλημάτων απαντας άθωους άφηκε καλ τούς πρός άργύριον 64 συγκεκλειμένους ἀπέλυσε τοῦ χρέους, ὅντος πολλοῦ 25 πλήθους [άνθρώπων] έν ταῖς φυλακαῖς. τὴν δὲ 3 γώραν απασαν είς εξ καί τριάκοντα μέρη διελών, ὰ καλοῦσιν Αἰγύπτιοι νομούς, ἐπέστησεν ἄπασι νομάρχας τοὺς ἐπιμελησομένους τῶν τε προσόδων

¹² προειρημένην CF 13 έγκατεσκεύασε Reiske 22 προσηγάγετο D 25 άνθρώπων om. CF 27 νόμους D 28 τῶν τε] τε

των βασιλικών καλ διοικήσοντας απαντα τὰ κατὰ 4 τὰς ἰδίας μερίδας. ἐπελέξατο δὲ καὶ [τούτων] τῶν άνδοων τούς ταις δώμαις διαφέροντας καί συνεστήσατο στρατόπεδον άξιον τοῦ μεγέθους τῆς ἐπιβολής κατέγραψε γάρ πεζών μεν εξήκοντα μυριάδας, 5 ίππεῖς δὲ δισμυρίους καὶ τετρακισγιλίους, ζεύνη δὲ 5 πολεμιστήρια δισμύρια καλ έπτακισγίλια. έπλ δέ τάς κατά μέρος ήγεμονίας των στρατιωτών έταξε τούς συντρόφους, ένηθληκότας μεν ήδη τοις πολέμοις, άρετην δ' έζηλωκότας έκ παίδων, εύνοιαν δέ 10 άδελφικήν έχοντας πρός τε τὸν βασιλέα καὶ πρὸς άλλήλους, όντας τὸν ἀριθμὸν πλείους τῶν γιλίων 6 καλ έπτακοσίων. πᾶσι δὲ τοῖς προειρημένοις κατεκληρούχησε την άρίστην της χώρας, οπως έχοντες ίχανὰς προσόδους καὶ μηδενὸς ένδεεῖς ὄντες ἀσκῶσι 15 55 τὰ περί τοὺς πολέμους. κατασκευάσας δὲ τὴν δύναμιν έστράτευσεν έπλ πρώτους Αλθίοπας τούς πρός τη μεσημβρία κατοικούντας, καὶ καταπολεμήσας ηνάγκασε τὸ ἔθνος φόρους τελεῖν ἔβενον καὶ γρυσὸν 2 καὶ τῶν ἐλεφάντων τοὺς ὀδόντας. ἔπειτ' εἰς μὲν 20 την Έρυθραν θάλατταν απέστειλε στόλον νεών τετοακοσίων, πρώτος των έγχωρίων μακρά σκάφη ναυπηγησάμενος, καὶ τάς τε νήσους τὰς ἐν τοῖς τόποις κατεκτήσατο καὶ τῆς ἠπείρου τὰ παρὰ δάλατταν μέρη κατεστρέψατο μέχρι τῆς Ἰνδικῆς αὐτὸς 25 δε μετά της δυνάμεως πεζη την πορείαν ποιησάμε-

τῶν aut τῶν Eich. 2 τούτων incl. Bekker 4 συνεστήσατο] τὸ add. D 8 ἔταξε τῶν στρατιωτῶν vulg. 9 πολέμοις G, πολεμίοις ceteri 14 ἀρίστην τῆς χώρας] καλλίστην χώραν CF 18 τὴν μεσημβρίαν F 26 πορίαν διασυρίας ποιησάμενος D.

νος κατεστρέψατο πάσαν την 'Ασίαν. οὐ μόνον γάρ 3 την ύστερον υπ' 'Αλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος κατακτηθείσαν χώραν έπηλθεν, άλλὰ καί τινα των έθνων ων έχεινος οὐ παρέβαλεν είς την χώραν. καί 4 5 γὰο τὸν Γάγγην ποταμὸν διέβη και τὴν Ἰνδικὴν έπηλθε πάσαν έως ώκεανοῦ καὶ τὰ τῶν Σκυθῶν έθνη μέγρι Τανάιδος ποταμού του διορίζοντος την Εὐρώπην ἀπὸ 'τῆς 'Ασίας' ὅτε δή φασι τῶν Αίνυπτίων τινάς καταλειφθέντας περί την Μαιώτιν λίμνην 10 συστήσασθαι τὸ τῶν Κόλχων ἔθνος. ὅτι δὲ τοῦτο 5 τὸ γένος Αίγυπτιακόν έστι σημεΐον είναι τὸ περιτέμνεσθαι τοὺς ἀνθρώπους παραπλησίως τοῖς κατ' Αίγυπτον, διαμένοντος τοῦ νομίμου παρά τοῖς ἀποί-65 ποις, παθάπερ και παρά τοῖς Ἰουδαίοις. δμοίως δὲ 6 15 καὶ τὴν λοιπὴν ᾿Ασίαν ἄπασαν ὑπήκοον ἐποιήσατο καὶ τῶν Κυκλάδων νήσων τὰς πλείους. διαβὰς δ' είς την Ευρώπην και διεξιών απασαν την Θράκην έκινδύνευσεν αποβαλεῖν τὴν δύναμιν διὰ σπάνιν τροφής και τόπων δυσχωρίας. διόπερ δρια τής 7 20 στρατείας ποιησάμενος έν τη Θράκη, στήλας κατεσκεύασεν έν πολλοῖς τόποις τῶν ὑπ' αὐτοῦ κατακτηθέντων αδται δε την έπιγραφην είχον Αίγυπτίοις γράμμασι τοῖς ໂεροῖς λεγομένοις, ,, Τήνδε τὴν χώραν Ιδπλοις κατεστρέψατο τοῖς ξαυτοῦ βασιλεύς 25 βασιλέων καλ δεσπότης δεσποτών Σεσόωσις". την 8 δε στήλην κατεσκεύασεν έγουσαν αίδοιον έν μεν τοῖς μαγίμοις έθνεσιν άνδρός, έν δὲ τοῖς άγεννέσι καὶ δειλοίς γυναικός, ἀπὸ τοῦ κυριωτέρου μέρους

¹ τὴν om. D 6 σκυθικῶν D 14 ὁμοίως ὡς C, ὡς F καθάτες . . . Ιουδαίοις suspectum (c. 28, 2) 23 τὴν om. D 28 κυριω-

την διάθεσιν της έκάστων ψυχης φανερωτάτην τοίς 9 έπινινομένοις έσεσθαι νομίζων, έν ένίοις δε τόποις καλ την έαυτοῦ κατεσκεύασεν ελκόνα λιθίνην, τόξα καλ λόγγην έχουσαν, τῷ μεγέθει τέτταρσι παλαισταίς μείζονα των τεττάρων πηχών, ήλίκος ών καί 5 10 αὐτὸς ἐτύγγανεν. ἐπιεικῶς δὲ προσενεγθείς ἄπασι τοίς υποτεταγμένοις καλ συντελέσας την στρατείαν έν έτεσιν έννέα, τοῖς μὲν ἔθνεσι κατὰ δύναμιν προσέταξε δωροφορείν κατ' ένιαυτον είς Αίγυπτον, αὐτὸς δ' άθροίσας αίγμαλώτων τε καί τῶν ἄλλων λαφύ- 10 ρων πλήθος άνυπέρβλητον έπανήλθεν είς την πατρίδα, μενίστας πράξεις τῶν πρὸ αὐτοῦ κατειργα-11 σμένος. καὶ τὰ μὲν ίερὰ πάντα τὰ κατ' Αίγυπτον άναθήμασιν άξιολόγοις καὶ σκύλοις ἐκόσμησε, τῶν δὲ στρατιωτῶν τοὺς ἀνδραγαθήσαντας δωρεαῖς κατὰ 15 12 την άξιαν έτιμησε. καθόλου δε άπο ταύτης της στρατείας οὐ μόνον ή συνανδραγαθήσασα δύναμις μεγάλην εύπορίαν πτησαμένη την έπάνοδον έποιήσατο λαμπράν, άλλὰ καὶ τὴν Αἴγυπτον ἄπασαν συνέβη παντοίας ἀφελείας έμπλησθηναι.

56 'Ο δε Σεσόωσις ἀποστήσας τὰ πλήθη ἀπὸ τῶν πολεμικῶν ἔργων τοῖς μεν συνανδραγαθήσασι συνεχώρησε τὴν ράστώνην και τὴν ἀπόλαυσιν τῶν κατακτηθέντων ἀγαθῶν, αὐτὸς δε φιλόδοξος τῶν και τῆς εἰς τὸν αίῶνα μνήμης ὀρεγόμενος κατεσκεύασεν ει ἔργα μεγάλα και θαυμαστὰ ταῖς ἐπινοίαις και ταῖς χορηγίαις, ἑαυτῷ μεν ἀθάνατον περιποιοῦντα δόξαν, τοῖς δ' Αίγυπτίοις τὴν εἰς ἄπαντα τὸν γρόνον ἀσφά-

τάτου II. έκάστου C 19 ἄπασαν] ὅλην C 21 ἀπὸ om. CF 26 ἔργα] ἔργα τε $\operatorname{vulg}_{\Phi}$

66 λειαν μετά δαστώνης. πρώτον μέν γάρ ἀπὸ θεών 2 άρξάμενος ώχοδόμησεν έν πάσαις ταῖς κατ' Αίνυπτον πόλεσιν ίερον θεοῦ τοῦ μάλιστα παρ' έχάστοις τιμωμένου. πρός δε τας έργασίας των μεν Αίγυ-5 πτίων οὐδένα παρέλαβε, δι' αὐτῶν δὲ τῶν αίγμαλώτων απαντα κατεσκεύασε διόπερ έπλ πασι τοῖς [εροίς επέγραψεν ώς οὐδεὶς έγχώριος εἰς αὐτὰ μεμόγθηκε. λέγεται δε των αίγμαλώτων τούς έκ τῆς 3 Βαβυλωνίας άλόντας αποστήναι του βασιλέως, μή 10 δυναμένους φέρειν τὰς έν τοῖς ἔργοις ταλαιπωρίας. οθε καταλαβομένους παρά τὸν ποταμὸν γωρίον καρτερου διαπολεμείν τοίς Αίγυπτίοις και την σύνεγγυς χώραν καταφθείρειν, τέλος δε δοθείσης άδείας αὐτοῖς κατοικῆσαι τὸν τόπον, ὃν καὶ ἀπὸ τῆς πατρίδος 15 Βαβυλώνα προσαγορεύσαι. δι' αίτίας δε παραπλη- 4 σίους φασίν ώνομάσθαι καί την Τροίαν την έτι [καί] νῦν οὖσαν παρὰ τὸν Νεῖλον τὸν μὲν γὰρ Μενέλαον έξ Ίλίου πλέοντα μετά πολλών αίγμαλώτων παραβαλείν είς Αίγυπτον, τούς δε Τοώας 20 ἀποστάντας αὐτοῦ καταλαβέσθαι τινὰ τόπον καὶ διαπολεμήσαι μέχρι δτου συγγωρηθείσης αὐτοῖς τῆς άσφαλείας έκτισαν πόλιν, ην δμώνυμον αὐτοὺς ποιῆσαι τῆ πατρίδι. οὐκ ἀγνοῶ δ' ὅτι περὶ τῶν 5 είρημένων πόλεων Κτησίας δ Κνίδιος διαφόρως 25 Ιστόρησε, φήσας των μετά Σεμιράμιδος παραβαλόντων είς Αίγυπτόν τινας έκτικέναι ταύτας, ἀπὸ τῶν ίδίων πατρίδων θεμένους την προσηγορίαν. περί 6 δε τούτων το μεν άληθες έκθέσθαι μετά άκριβείας

¹⁴ τὸν om. D 17 καὶ om. D 20 καταλαβέσθαι G^2 , ἀπολαβέσθαι CG^1 , καταλαβεῖν DF.

i

οὐ φάδιον, τὸ δ' ἀναγραφῆς ἀξιῶσαι τὰ διαφωνούμενα παρὰ τοῖς συγγραφεῦσιν ἀναγκαῖον, ὅπως ἀκέραιος ἡ περὶ τῆς ἀληθείας κρίσις ἀπολείπηται τοῖς ἀναγινώσκουσιν.

Ο δ' οὖν Σεσόωσις χώματα πολλά καλ μεγάλα 5 57 χατασκευάσας τὰς πόλεις είς ταῦτα μετώκισεν, δσαι μή φυσικώς τὸ ἔδαφος έτύγχανον έπηρμένον ἔχουσαι, δπως κατά τάς πληρώσεις τοῦ ποταμοῦ καταφυγάς ἔχωσιν άκινδύνους οί τε ἄνθρωποι καὶ τὰ 2 κτήνη, κατά πᾶσαν δὲ τὴν χώραν τὴν ἀπὸ Μέμ- 10 φεως έπι θάλατταν ώρυξε πυχνάς έχ τοῦ ποταμοῦ διώρυγας, ΐνα τὰς μὲν συγκομιδάς τῶν χαρπῶν ποιώνται συντόμως καὶ ραδίως, ταις δε προς άλλήλους των λαων έπιμιξίαις και πασι τοῖς τόποις ύπάργη δαστώνη καὶ πάντων των προς ἀπόλαυσιν 15 πολλή δαψίλεια τὸ δὲ μέγιστον, πρὸς τὰς τῶν πο- 67 λεμίων έφόδους όχυραν και δυσέμβολον έποίησε **3** την χώραν· τον γάρ προ τοῦ χρόνον ή κρατίστη τῆς Αἰγύπτου πᾶσα σγεδὸν ίππάσιμος οὖσα καὶ ταὶς συνωρίσιν εξβατος ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου διὰ τὸ 20 πληθος των έκ του ποταμού διωρύχων δυσεφοδω-4 τάτη γέγονεν. έτείγισε δὲ καὶ τὴν πρὸς ἀνατολὰς νεύουσαν πλευράν τῆς Αίγύπτου πρὸς τὰς ἀπὸ τῆς Συρίας καὶ τῆς Αραβίας ἐμβολὰς ἀπὸ Πηλουσίου μέχρι Ήλιουπόλεως διά της έρημου, το μηκος έπί 35 5 σταδίους γιλίους καὶ πεντακοσίους. ἐναυπηγήσατο δε και πλοίου κέδρινου το μεν μήκος πηχών δια-

³ άληθείας πρίσις] άπριβείας σύστασις D 6 εἰς ταύτας DF, ταύτας C, corr. Wees. 14 τρόποις CF 18 τοῦ] τούτου D 20 ξμβατος vulg.

κοσίων καὶ ὀγδοήκοντα, τὴν δ' ἐπιφάνειαν ἔχον την μεν έξωθεν επίχουσον, την δ' ενδοθεν κατηρνυρωμένην και τοῦτο μεν ανέθηκε τῷ θεῷ τῷ μάλιστα έν Θήβαις τιμωμένω, δύο τε λιθίνους όβε-5 λίσκους έκ τοῦ σκληροῦ λίθου πηχῶν τὸ ὕψος εἴκοσι πρός τοῖς έκατόν, έφ' ὧν ἐπέγραψε τό τε μέγεθος τῆς δυνάμεως καὶ τὸ πλῆθος τῶν προσόδων καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν καταπολεμηθέντων έθνῶν έν Μέμφει δ' έν τῷ τοῦ Ἡφαίστου [ερῷ μονολίθους 10 είκονας έαυτοῦ τε καὶ τῆς γυναικὸς τὸ ύψος τριάκοντα πηγών, των δ' υίων είκοσι πηγών, διά σύμπτωμα τοιόνδε. Εκ της μεγάλης στρατείας άνακάμ- 6 ψαντος είς Αίγυπτον τοῦ Σεσοώσιος καὶ διατρίβοντος περί τὸ Πηλούσιον, έστιῶν αὐτὸν ὁ ἀδελφὸς μετὰ 15 τῆς γυναικὸς καὶ τῶν τέκνων ἐπιβουλὴν συνεστήσατο άναπαυσαμένων ναο αύτων από της μέθης. έχων καλάμου ξηρού πλήθος έκ χρόνου παρεσκευασμένον, και τοῦτο νυκτός τῆ σκηνῆ περιθείς, ἐνέποησεν. ἄφνω δὲ τοῦ πυρὸς ἐκλάμψαντος οί μὲν 7 20 έπλ της θεραπείας του βασιλέως τεταγμένοι παρεβοήθουν άνεννώς ώς αν οίνωμένοι, δ δε Σεσόωσις άμφοτέρας τὰς χείρας ἀνατείνας καὶ ὑπὲρ τῆς σωτηοίας των τε παίδων καὶ τῆς γυναικός τοῖς θεοῖς εὐξάμενος διεξέπεσε διὰ τῆς φλογός. σωθείς δε 8 25 παραδόξως τους άλλους θεους έτίμησεν αναθήμασι, καθότι προείρηται, πάντων δε μάλιστα τον "Ηφαιστον, ως ύπο τούτου τετευχώς της σωτηρίας.

1

² Év $\partial o \partial \varepsilon v$] Év $\tau o s$ CF 4 te Wesseling, $\partial \varepsilon$ codices 13 diato(vartos CF 16 ávanavouévar CF 23 te om. vulg. to εs deo εs om. CF 25 to εs D, to εs to εs vulg.

Πολλών δε και μεγάλων περί του Σεσόωσιν 58 ύπαρξάντων δοκεί μεγαλοπρεπέστατον αύτῷ γεγονέναι τὸ συντελούμενον ἐν ταῖς ἐξόδοις περὶ τοὺς 68 ο ήγεμόνας. των γαρ καταπεπολεμημένων έθνων οῖ τε τὰς συγκεγωρημένας βασιλείας ἔχοντες καὶ τῶν 5 άλλων οί τὰς μεγίστας ἡγεμονίας παρειληφότες απήντων είς Αίγυπτον έν τακτοίς χρόνοις φέροντες δώρα ούς δ βασιλεύς έκδεγόμενος έν μέν τοίς άλλοις έτίμα καλ διαφερόντως προήγεν, δπότε δὲ πρὸς **ξερον ή πόλιν προσιέναι μέλλοι, τοὺς ἵππους ἀπὸ 10** τοῦ τεθρίππου λύων ὑπεζεύγνυεν ἀντὶ τούτων κατὰ τέτταρας τούς τε βασιλείς καλ τούς άλλους ήγεμόνας, ένδειχνύμενος, ός φετο, πασιν δτι τούς των άλλων πρατίστους καλ δι' άρετην έπιφανεστάτους καταπολεμήσας είς αμιλλαν άρετης ούκ έγει τὸν 15 8 δυνάμενον συγκριθηναι. δοκεῖ δ' οὖτος ὁ βασιλεὺς πάντας τούς πώποτε γενομένους έν έξουσίαις ύπερβεβηκέναι ταζε τε πολεμικαζε πράξεσι και τῷ μεγέθει καλ τῷ πλήθει τῷν τε ἀναθημάτων καλ τῷν έργων των κατεσκευασμένων κατ' Αίγυπτον. έτη 20 δε τρία πρός τοῖς τριάκοντα βασιλεύσας έκ προαιρέσεως έξέλιπε τὸν βίον, ὑπολιπόντων αὐτὸν τῶν όμμάτων καὶ τοῦτο πράξας οὐ μόνον παρὰ τοῖς **Γερεύσιν**, άλλα καὶ παρά τοῖς άλλοις Αίγυπτίοις έθαυμάσθη, δόξας τη μεγαλοψυχία των πεπραγμέ- 25 νων ἀκόλουθον πεποιήσθαι τὴν τοῦ βίου κατα-4 στροφήν. έπλ τοσούτο δ' ζσγυσε καλ διέτεινε τοζο χρόνοις ή δόξα τούτου τοῦ βασιλέως ώστε τῆς

10 ἀπὸ] ὑπὸ Hertlein 14 δι' ἀρετὴν] διαρπαγὴν D 15 τοὺς δυναμένους CF 19 τῷ om. D 22 ὑπολειπόντων DF.

Αἰγύπτου πολλαίς γευεαίς ὕστεφον πεσούσης ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Περσῶν, καὶ Δαρείου τοῦ Ξέρξου πατρὸς σπουδάσαντος ἐν Μέμφει τὴν ἰδίαν εἰκόνα στῆσαι πρὸ τῆς Σεσοώσιος, ὁ μὲν ἀρχιερεὺς ἀντεῖπε δλόγου προτεθέντος ἐν ἐκκλησία τῶν Ιερέων, ἀποφηνάμενος ὡς οὕπω Δαρεῖος ὑπερβέβηκε τὰς Σεσοώσιος πράξεις, ὁ δὲ βασιλεὺς οὐχ ὅπως ἡγανάκτησεν, ἀλλὰ καὶ τοὐναντίον ἡσθεὶς ἐπὶ τῆ παρρησία σπουδάσειν ἔφησεν ὅπως κατὰ μηδὲν ἐκείνου λειφθείη 10 βιώσας τὸν ἴσον χρόνον, καὶ παρεκάλει συγκρίνειν τὰς ἡλικιώτιδας πράξεις τοῦτον γὰρ δικαιότατον ἔλεγχον εἶναι τῆς ἀρετῆς. περὶ μὲν οὖν Σεσοώσιος ὁ ἀρκεσθησόμεθα τοῖς λόγοις τοῖς ἡηθεῖσιν.

15 καὶ τὴν τοῦ κατοῦ διαδεξάμενος τὴν βασιλείαν 59
15 καὶ τὴν τοῦ κατρὸς προσηγορίαν ἐαυτῷ περιθέμενος πρᾶξιν μὲν πολεμικὴν ἢ μνήμης ἀξίαν οὐδ' ἡντινοῦν συνετελέσατο, συμπτώματι δὲ περιέπεσεν ἰδιάξοντι. ἐστερήθη μὲν γὰρ τῆς ὁράσεως εἴτε διὰ τὴν 2 πρὸς τὸν πατέρα τῆς φύσεως κοινωνίαν εἴθ', ὡς τινες μυθολογοῦσι, διὰ τὴν εἰς τὸν ποταμὸν ἀσέβειαν, ἐν ῷ χειμαζόμενός ποτε τὸ φερόμενον ὁεῦμα κατηκόντισε διὰ δὲ τὴν ἀτυχίαν ἀναγκασθεὶς καταφυγεῖν ἐπὶ τὴν τῶν θεῶν βοήθειαν, ἐπὶ χρόνους ἱκανοὺς πλείσταις θυσίαις καὶ τιμαῖς τὸ θεῖον ἔξιελασκόμενος οὐδεμιᾶς ἐτύγχανε πολυωρίας τῷ δε- 8 κάτω δ' ἔτει μαντείας αὐτῷ γενομένης τιμῆσαί τε

⁴ πρὸ τῆς Dindorf, πρὸς τῆ D, πρὸ τῆς τοῦ ceteri 6 ὑπερτέθειται II 18 τοῖς λόγοις τοῖς ἡηθεῖσιν ABDE, τοῖς εἶρημένοις λόγοις ceteri 21 ἐν ῷ κατηκόντισεν ABDE², τὸ γὰρ (γὰρ om. FG) ξεῦμα κατηκόντισε ceteri.

τον θεον τον έν 'Ηλιουπόλει και γυναικός οὕοφ νίζεσθαι το πρόσωπον ήτις έτέρου πείραν ἀνδρος οὐκ είληφε, τῶν μὲν γυναικῶν ἀπο τῆς ἰδίας ἀρξάμενος καὶ πολλὰς έξετάσας οὐθεμίαν εθρεν ἀδιάφθορου πλην κηπουροῦ τινος, ἡν ὑγιὴς γενόμενος δέγημε· τὰς δ' ἄλλας ζώσας ἐν κώμη τινὶ κατέκαυσεν, ἡν Αίγύπτιοι διὰ τὸ σύμπτωμα τοῦτο προσηγόρευσαν 4 ίερὰν βῶλον· τῷ δ' ἐν 'Ηλιουπόλει θεῷ τὰς χάριτας ἀπονέμων τῆς εὐεργεσίας κατὰ τὸν χρησμὸν ὀβελίσκους ἀνέθηκε δύο μονολίθους, τὸ μὲν πλάτος 10 ὀκτώ, τὸ δὲ μῆκος πηχῶν έκατόν.

Μετὰ δὲ τοῦτον τὸν βασιλέα συχνοί τῶν δια-60 δεξαμένων την άργην τινες ούδεν επραξαν άναγοαφής άξιον. πολλαίς δ' ύστεφον γενεαίς "Αμασις γενόμενος βασιλεύς ήρχε των όχλων βιαιότερον 15 πολλούς μέν γάρ παρά τὸ δίκαιον έτιμωρείτο, συγνούς δε των ούσιων έστέρισκε, πασι δ' ύπεροπτικώς και κατά παν ύπερηφάνως προσεφέρετο. 2 μέγοι μεν οδυ τινος οί πάσχουτες εκαρτέρουν, οὐ δυνάμενοι κατ' οὐδένα τρόπον άμύνασθαι τοὺς πλέον 20 ίσχύοντας έπεὶ δ' 'Ακτισάνης δ των Αίθιόπων βασιλεύς έστράτευσεν έπ' αὐτόν, τότε τοῦ μίσους καιρὸν 3 λαβόντος απέστησαν οί πλείστοι. διόπερ βαδίως αὐτοῦ χειρωθέντος ή μεν Αίγυπτος επεσεν ὑπὸ τὴν των Αιθιόπων βασιλείαν, δ δ' 'Απτισάνης ανθρω- 25 πίνως ένέγκας την εύτυγίαν έπιεικώς προσεφέρετο 4 τοῖς ὑποτεταγμένοις. ὅτε δὴ καὶ συνετέλεσεν ἴδιόν

² htts $\pi \epsilon \hat{\epsilon} \rho \alpha \nu$.. $\epsilon \hat{t} \lambda \eta \phi \epsilon \nu$ $\epsilon \hat{t} \epsilon \hat{\rho} \rho \nu$ vulg. 11 $\pi \eta \chi \hat{\omega} \nu$] $\pi o \delta \hat{\omega} \nu$ D: 16 $\hat{\epsilon} \tau \iota \mu \omega \rho \dot{\eta} \sigma \alpha \tau o$ D 23 $\lambda \alpha \dot{\theta} \dot{\rho} \nu \tau \epsilon \varsigma$ libri, corr. Dindorf (XV 1, 4) 24 $\hat{\epsilon} \pi \epsilon \sigma \epsilon \nu$] $\chi \epsilon \iota \rho \omega \delta \epsilon \hat{\iota} \sigma \alpha$ D.

το τι περί τούς ληστάς, ούτε θανατώσας τούς ένόγους ούτε όλοσχερώς άφελς άτιμωρήτους. συναγαγών γάρ 5 έξ απάσης της χώρας τους έν έγκλημασιν όντας κακουργίας, και την διάγνωσιν αὐτων δικαιοτάτην 5 ποιησάμενος, ήθροισεν απαντας τούς καταδεδικασμένους, αποτεμών δ' αὐτῶν τοὺς μυκτῆρας κατώκισεν έν τοις έσχάτοις της έρημου [χώρας], κτίσας πόλιν την από του συμπτώματος των οίχητόρων Υινοκόλουρα προσαγορευθείσαν. αύτη δε κειμένη 6 10 πρός τοίς μεθορίοις της Αίνύπτου καὶ Συρίας οὐ μακράν τοῦ παρήκοντος αίγιαλοῦ πάντων σχεδόν των πρός ανθρωπίνην δίαιταν ανηχόντων έστέρηται περιέγει μεν γάρ αὐτὴν χώρα πλήρης άλμυρί- 7 δος, έντος δε τοῦ τείχους όλίγον έστιν ύδωρ έν 15 φρέασι, και τούτο διεφθαρμένον και παντελώς τη γεύσει πικρόν. κατώκισε δ' αὐτοὺς είς ταύτην την 8 γώραν, δπως μήτε τούς έξ άργης έπιτηδευθέντας βίους διατηρούντες λυμαίνωνται τούς μηδεν άδιποθυτας, μήτε κατά τὰς πρὸς τοὺς ἄλλους ἐπιμιξίας 20 άγνοούμενοι λανθάνωσιν. άλλ' δμως έκριφέντες είς 9 γώραν ξρημον καὶ πάντων σχεδὸν τῶν χρησίμων άπορον επενόησαν βίον οίκετον τῆς περί αὐτοὺς ένδείας, αναγκαζούσης τῆς φύσεως πρὸς τὴν απορίαν πάντα μηγανᾶσθαι. καλάμην γὰρ κείροντες έκ τῆς 10 25 δμόρου γώρας, καὶ ταύτην σχίζοντες, λίνα παραμήκη κατεσκεύαζου, ταῦτα δὲ παρά τὸν αίγιαλὸν έπλ πολλούς σταδίους ιστάντες τὰς θήρας των δοτύνων έποιούντο φέρονται γάρ ούτοι κατ' άγέλας

⁴ κακουργίας om. II 7 χώρας om. D 9 δινοκολοῦραν D, δινοκουρούραν CF 24 γάρ] μèν γάρ vulg.

μείζονας έκ τοῦ πελάγους· οὓς θηφεύοντες ἤθφοιζον πλῆθος Ικανὸν εἰς διατφοφὴν έαυτοίς.

Τοῦ δὲ βασιλέως τούτου τελευτήσαντος ἀνεκτή-61 σαντο την άρχην Αιγύπτιοι, και κατέστησαν έγχώριον βασιλέα Μένδην, δυ τινες Μάρρον προσονο-5 2 μάζουσιν. οὖτος δὲ πολεμικὴν μὲν πρᾶξιν οὐδ' ἡντινοῦν έπετελέσατο, τάφον δ' αύτῷ κατεσκεύασε τὸν ονομαζόμενον λαβύρινθον, ούχ ούτω κατά το μέγεθος των έργων θαυμαστόν ως πρός την φιλοτεγνίαν 71 δυσμίμητον δ γάρ είσελθών είς αὐτὸν οὐ δύναται 10 δαδίως την έξοδον εύρειν, έαν μη τύχη τινός όδη-3 γοῦ παντελῶς ἐμπείρου. φασὶ δέ τινες καὶ τὸν Δαίδαλον είς Αίγυπτον παραβαλόντα καὶ θαυμάσαντα την έν τοις έργοις τέχνην κατασκευάσαι τῷ βασιλεύοντι τῆς Κρήτης Μίνω λαβύρινθον δμοιον 15 τῷ κατ' Αίγυπτον, ἐν ῷ γενέσθαι μυθολογοῦσι τὸν 4 λεγόμενον Μινώταυρον, άλλ' δ μέν κατά την Κρήτην ηφανίσθη τελέως, είτε δυνάστου τινός κατασκάψαντος είτε τοῦ γρόνου τοδργον λυμηναμένου. δ δε κατ' Αίγυπτον ακέραιον την δλην, κατασκευήν 20 τετήρηκε μέχρι τοῦ καθ' ήμᾶς βίου.

62 Μετά δὲ τὴν τοῦ βασιλέως τούτου τελευτὴν ἐπὶ γενεὰς πέντε γενομένης ἀναρχίας τῶν ἀδόξων τις ἡρέθη βασιλεύς, δυ Αἰγύπτιοι μὲν ὀνομάζουσι Κέτηνα, παρὰ δὲ τοῖς Ἑλλησιν εἶναι δοκεῖ Πρωτεὺς 25 κατὰ τὸν Ἰλιακὸν γεγονὼς πόλεμον. τούτου δὲ παραδεδομένου τῶν τε πνευμάτων ἔχειν ἐμπειρίαν καὶ τὴν μορφὴν μεταβάλλειν ὁτὲ μὲν εἰς ζώων τύ-

⁹ πρὸς] κατὰ D 16 γενέσθαι] διατρίψαι II 25 Κέτην F, καὶ τινὰ C 26 γενόμενος CF.

πους, ότε δε είς δενδρον ἢ πῦρ ἢ τι τῶν ἄλλων, ὁμολογούμενα τούτοις συμβαίνει καὶ τοὺς ἱερεῖς λέγειν περὶ αὐτοῦ. ἐκ μὲν γὰρ τῆς μετὰ τῶν ἀστρο- 8 λόγων συμβιώσεως, ἢν ἐποιεῖτο συνεχῶς, ἐμπειρίαν 5 ἐσχηκέναι τὸν βασιλέα τῶν τοιούτων, ἐκ δὲ τοῦ νομίμου τοῦ παραδεδομένου τοῖς βασιλεῦσι τὸ περὶ τὰς μεταβολὰς τῆς ἰδέας μυθολογηθῆναι παρὰ τοῖς Ελλησιν. ἐν ἔθει γὰρ εἶναι τοῖς κατ' Αἴγυπτον 4 δυνάσταις περιτίθεσθαι περὶ τὴν κεφαλὴν λεόντων 10-καὶ ταύρων καὶ δρακόντων προτομάς, σημεῖα τῆς ἀρχῆς· καὶ ποτὲ μὲν δένδρα, ποτὲ δὲ πῦρ. ἔστι δ' ὅτε καὶ θυμιαμάτων εὐωδῶν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς οὐκ ὀλίγα, καὶ διὰ τούτων ᾶμα μὲν ἑαυτοὺς εἰς εὐπρέπειαν κοσμεῖν, ᾶμα δὲ τοὺς ἄλλους εἰς κατά- 15 πληξιν ἄγειν καὶ δεισιδαίμονα διάθεσιν.

Μετὰ δὲ τὴν Πρωτέως τελευτὴν διαδεξάμενος 5 τὴν βασιλείαν ὁ υίὸς 'Ρέμφις διετέλεσε πάντα τὸν 72 τοῦ ζῆν χρόνον ἐπιμελόμενος τῶν προσόδων καὶ σωρεύων πανταχόθεν τὸν πλοῦτον, διὰ δὲ μικρο-20 ψυχίαν καὶ φιλαργυρίαν ἤθους οὕτε εἰς ἀναθήματα θεῶν οὕτ' εἰς εὐεργεσίαν ἀνθρώπων οὐδὲν ἀνήλωσε. διὸ καὶ γενόμενος οὐ βασιλεὺς ἀλλ' οἰκονόμος ἀγα-6 θὸς ἀντὶ τῆς ἐπ' ἀρετῆ δόξης ἀπέλιπε πλεϊστα χρήματα τῶν πρὸ αὐτοῦ βασιλευσάντων ἀργύρου γὰρ 25 καὶ χρυσοῦ παραδέδοται συναγαγεῖν αὐτὸν εἰς τετταράκοντα μυριάδας ταλάντων.

Τούτου δὲ τελευτήσαντος ἐπὶ γενεὰς ἐπτὰ διε-63 δέξαντο τὴν ἀρχὴν βασιλεῖς ἀργοὶ παντελῶς καὶ

² τούτοις om. II 20 ηθους del. Reiske 24 ἀργυρίου D.

πρὸς ἄνεσιν καὶ τρυφὴν ἄπαντα πράττοντες. διόπερ ἐν ταξς ἱεραζς ἀναγραφαζς οὐδὲν αὐτῶν ἔργον
πολυτελὲς οὐδὲ πρᾶξις ἱστορίας ἀξία παραδέδοται
πλὴν ένὸς Νειλέως, ἀφ' οὖ συμβαίνει τὸν ποταμὸν
ὁνομασθῆναι Νεζλον, τὸ πρὸ τοῦ καλούμενον Αίγυ- δ
πτον οὐτος δὲ πλείστας εὐκαίρους διώρυχας κατασκευάσας καὶ πολλὰ περὶ τὴν εὐχρηστίαν τοῦ Νείλου
φιλοτιμηθεὶς αἴτιος κατέστη τῷ ποταμῷ ταύτης τῆς
προσηνορίας.

"Ονδοος δε βασιλεύς γενόμενος Χέμμις δ Μεμ- 10 φίτης ἦοξε μεν έτη πεντήχοντα, κατεσκεύασε δε την μεγίστην των τριών πυραμίδων των έν τοις έπτά 8 τοις έπιφανεστάτοις έργοις άριθμουμένων. αδται δε κείμεναι κατά την Λιβύην της Μέμφεως άπέχουσι σταδίους έχατον και είκοσι, του δε Νείλου πέντε 15 πρός τοις τετταράκοντα, τω δε μεγέθει των έργων καὶ τῆ κατὰ τὴν χειρουργίαν τέχνη θαυμαστήν τινα 4 κατάπληξιν παρέχονται τοῖς θεωμένοις. ἡ μὲν γὰρ μεγίστη τετράπλευρος οὖσα τῶ σχήματι τὴν ἐπὶ τῆς βάσεως πλευράν έχάστην έχει πλέθρων έπτά, τὸ δ' 20 ύψος πλέον των ξΕ πλέθρων συναγωγήν δ' έχ τοῦ κατ' δλίγον λαμβάνουσα μέχρι τῆς κορυφῆς ἐκάστην 5 πλευράν ποιεί πηχών έξ. πᾶσα δε στερεού λίθου κατεσκεύασται, την μέν έργασίαν έχουτος δυσχερή, την δε διαμονήν αίωνιον ούκ έλαττόνων γάρ ή 25 χιλίων έτων, ως φασι, διεληλυθότων είς του καθ'

⁸ παντελές ΙΙ 5 ἀνομάσθαι ΙΙ τοῦ] τούτου D 10 χέμνις C 17 τέχνην χειφουργία libri, corr. Reiske (c. 64, 2 et 8) τινὰ om. CD 21 πλέον] πλείω D, ἔχει πλείω II 23 δὲ] δ΄ ἐκ Α.

ήμας βίου, ώς δε ενιοι γράφουσι, πλειόνων ή τρισγιλίων και τετρακοσίων, διαμένουσι μέγρι τοῦ νῦν οί λίθοι την έξ άργης σύνθεσιν και την δλην κατασκευήν ἄσηπτον διαφυλάττοντες. λέγεται δε τον 6 5 μεν λίθον έπ της 'Αραβίας ἀπὸ πολλοῦ διαστήματος 73 κομισθήναι, την δε κατασκευην διά χωμάτων γενέσθαι, μήπω των μηγανών εύρημένων κατ' έκείνους τούς χρόνους καὶ τὸ θαυμασιώτατον, τηλικούτων 7 έργων κατεσκευασμένων καί τοῦ περιέχοντος τόπου 10 παντός άμμώδους όντος ούδεν ίχνος ούτε του χώματος ούτε της των λίθων ξεστουργίας απολείπεσθαι, ώστε δοκείν μη κατ' όλίγον ύπ' άνθρώπων έργασίας, άλλὰ συλλήβδην ώσπερ ὑπὸ θεοῦ τινος τὸ κατασκεύασμα τεθήναι παν είς την περιέχουσαν 15 αμμον. ἐπιγειροῦσι δέ τινες των Αλγυπτίων τερα- 8 τολογείν ύπερ τούτων, λέγοντες ώς έξ άλων καί νίτρου των χωμάτων γεγονότων έπαφεθείς δ ποταμός έτηξεν αὐτὰ καὶ παντελώς ἡφάνισεν ἄνευ τῆς γειροποιήτου πραγματείας. οὐ μὴν καὶ τάληθες 9 20 ούτως έγει, διὰ δὲ τῆς πολυχειρίας τῆς τὰ χώματα βαλούσης πάλιν τὸ πᾶν ἔργον εἰς τὴν προϋπάργουσαν αποκατεστάθη τάξιν τοιάκοντα μέν γάο καί ξε μυριάδες άνδρων, ως φασι, ταζς των έργων λειτουργίαις προσήδρευσαν, τὸ δὲ πᾶν κατασκεύασμα 25 τέλος έσχε μόγις έτων είχοσι διελθόντων.";

Τελευτήσαντος δε τοῦ βασιλέως τούτου διεδέ-64 ξατο την άρχην δ άδελφος Κεφρην και ήρξεν έτη Εξ προς τοῖς πεντήκοντα ένιοι δέ φασιν οὐκ άδελ-

⁸ τὸ τηλικοῦτον ἔργον κατεσκευασμένον vulg. 11 ἀπολείπεται Π 12 ώστε] ώς D.

φόν, άλλ' υίον παραλαβείν την άργην, δνομαζόμε-2 νου Χαβούην, συμφωνείται δε παρά πασιν δτι ζηλώσας δ διαδεξάμενος την τοῦ προβασιλεύσαντος προαίρεσιν κατεσκεύασε την δευτέραν πυραμίδα, τη μεν κατά την γειρουργίαν τέγνη παραπλησίαν τη 5 προειρημένη, τῶ δὲ μενέθει πολύ λειπομένην, ὡς αν της έν τη βάσει πλευρας έκάστης ούσης σταδι-8 αίας. ἐπιγέγραπται δ' ἐπὶ τῆς μείζονος τὸ πλῆθος των αναλωθέντων χρημάτων, ώς είς λάχανα καλ συρμαίαν τοις έργαταις μηνύεται διά της γραφης 10 τάλαντα δεδαπανῆσθαι πλείω τῶν γιλίων καὶ έξα-4 ποσίων. ή δ' έλάττων άνεπίγραφος μέν έστιν, άνάβασιν δ' έγει διὰ μιᾶς τῶν πλευρῶν έγκεκολαμμένην. των δε βασιλέων των κατασκευασάντων αὐτας έαυτοις τάφους συνέβη μηδέτερον αὐτῶν ταις 15 5 πυραμίσιν ένταφηναι τὰ γὰρ πλήθη διά τε ταλαιπωρίαν την έν τοις έργοις και διά το τούτους τούς βασιλεῖς ἀμὰ καὶ βίαια πολλὰ πρᾶξαι δι' ὀργῆς 74 είχε τούς αίτίους, και τὰ σώματα ἡπείλει διασπά-6 σειν καί μεθ' ύβρεως έκρίψειν έκ των τάφων διό 20 καλ τελευτών έκάτερος ένετείλατο τοίς προσήκουσιν έν ἀσήμφ τόπφ καὶ λάθρα θάψαι τὸ σῶμα.

Μετὰ δὲ τούτους ἐγένετο βασιλεὺς Μυκερῖνος, ὅν τινες Μεγχερῖνον ὀνομάζουσιν, υίος ἄν τοῦ ποιή7 σαντος τὴν προτέραν πυραμίδα. οὖτος δ' ἐπιβα- 25 λόμενος τρίτην κατασκευάζειν, πρότερον ἐτελεύτησε

² Χαβούιν CD 3 βασιλεύσαντος CF 5 τέχνην χειφουφγία libri, c. 63,3 9 είς om. C 10 μηνύεται] και μηνύεται C, καταμηνύεσθαι F 11 δεδαπανήσθαι τάλαντα vulg. 18 πολλά om. D 24 μεχεφίνον D, μέν χεφίνον CF.

ποίν ή τὸ πᾶν ἔργον λαβεῖν συντέλειαν. τῆς μέν γάρ βάσεως έκάστην πλευράν ύπεστήσατο πλέθρων τριών, τούς δε τοίγους έπι μεν πεντεκαίδεκα δόμους κατεσκεύασεν έχ μέλανος λίθου το Θηβαϊκό 5 παραπλησίου, τὸ δὲ λοιπὸν ἀνεπλήρωσεν ἐχ λίθων δμοίων ταῖς ἄλλαις πυραμίσιν. τῷ δὲ μεγέθει λει- 8 πόμενον τοῦτο τὸ ἔργον τῶν προειρημένων τῆ κατὰ την γειρουργίαν τέχνη πολύ διαλλάττει καὶ τῆ τοῦ λίθου πολυτελεία έπιγέγραπται δε κατά την βό-10 ρειον αὐτῆς πλευρὰν δ κατασκευάσας αὐτὴν Μυκερίνος. τοῦτον δέ φασι μισήσαντα τὴν τῶν προ- 9 βασιλευσάντων ωμότητα ζηλώσαι βίον έπιεική καλ πρός τούς άργομένους εὐεργετικόν, καὶ ποιεῖν αὐτὸν συνεχῶς ἄλλα τε πλείω δι' ὧν ἦν μάλιστα ἐχ-15 καλέσασθαι την τοῦ πλήθους πρός αὐτὸν εὔνοιαν, καὶ κατὰ τοὺς χρηματισμοὺς ἀναλίσκειν χρημάτων πλήθος, διδόντα δωρεάς των έπιεικων τοίς δοκούσιν έν ταζς κρίσεσι μή κατά τρόπον απαλλάττειν.

Είσι δε και άλλαι τρεῖς πυραμίδες, ὧν εκάστη 10 το μεν πλευρά πλεθριαία ὑπάρχει, τὸ δ' ὅλον ἔργον παραπλήσιον τῆ κατασκευῆ ταῖς ἄλλαις πλὴν τοῦ μεγέθους ταύτας δε φασι τοὺς προειρημένους τρεῖς βασιλεῖς ταῖς ἰδίαις κατασκευάσαι γυναιξίν. ὁμολο- 11 γεῖται δε ταῦτα τὰ ἔργα πολὺ προέχειν τῶν κατ' Δἴγυπτον οὐ μόνον τῷ βάρει τῶν κατασκευασμάτων καὶ ταῖς δαπάναις, ἀλλὰ καὶ τῆ φιλοτεχνία τῶν ἐρ-

¹ πρὶν ἢ τὸ πᾶν] ἤπες τὸ CF ἔλαβε vulg. 6 ὁμοίως D 14 μάλιστα] δυνατὸν add. vulg. ἐκκαλεϊσθαι II 16 καὶ κατὰ] κατὰ δὲ vulg. 20 πλεθραία D, δίπλεθρος CF 26 πολυτεχνία II.

12 γασαμένων. καί φασι δείν θαυμάζειν μαλλον τούς άρχιτέκτονας των έργων ή τούς βασιλείς τούς παρασχομένους τὰς εἰς ταῦτα χορηγίας τοὺς μὲν γὰρ 75 ταῖς ίδίαις ψυγαῖς καὶ ταῖς φιλοτιμίαις, τοὺς δὲ τῷ κληρονομηθέντι πλούτω καλ ταϊς άλλοτρίαις κακου- 5 13 γίαις έπὶ τέλος άναγεῖν τὴν προαίρεσιν. περὶ δὲ των πυραμίδων ούδεν όλως ούτε παρά τοίς έγχωρίοις ούτε παρά τοίς συγγραφεύσι συμφωνείται οί μέν γάρ τούς προειρημένους βασιλείς κατασκευάσαι φασίν αὐτάς. οί δὲ έτέρους τινάς· οἶον την μὲν 10 μεγίστην ποιησαι λέγουσιν 'Αρμαΐον, την δε δευτέ-14 ραν "Αμωσιν, την δε τρίτην Ίναρων. ταύτην δ' ένιοι λένουσι 'Ροδώπιδος τάφον είναι τῆς έταίρας, ής φασι των νομαργών τινας έραστας νενομένους διὰ φιλοστοργίαν ἐπιτελέσαι κοινῆ τὸ κατασκεύασμα. 15 Μετά δὲ τοὺς προειρημένους βασιλεῖς διεδέξατο 65 την άρχην Βόκχορις, τῷ μὲν σώματι παντελώς εὐκαταφρόνητος, άγχινοία δε πολύ διαφέρων τών προ-2 βασιλευσάντων. πολλοίς δ' ύστερον χρόνοις έβασίλευσε της Αλγύπτου Σαβάκων, τὸ μέν γένος ων 20

Αἰθίοψ, εὐσεβεία δὲ καὶ χρηστότητι πολὺ διαφέρων 3 τῶν πρὸ αὐτοῦ. τῆς μὲν οὖν ἐπιεικείας αὐτοῦ λά-

βοι τις ἄν τεκμήριον τὸ τῶν νομίμων προστίμων ἄραι τὸ μέγιστον, λέγω δὲ τὴν τοῦ ζῆν στέρησιν. 4 ἀντὶ γὰρ τοῦ θανάτου τοὺς καταδικασθέντας ἠνάγ- 25

⁵ ἄλλαις D 10 μὲν om. vulg. 12 ἄμωσι D, ἄμασιν CF ἴναρον F, ἴνάρωνα C, ἴνδρων D 13 ξοδόπιδος DF 15 ἐπιτελέσαι κοινῆ D, οἰκοδομήσαντας ἐπιτελέσαι F, οἰκοδομήσαντας ἐπιτελέσαι F 19 χρόνοις] μετὰ τούτονς add. F 22 λάβοιτ ἀν τις F 25 δανατούν Dind.

καζε λειτουργείν ταϊς πόλεσι δεδεμένους, καλ διά τούτων πολλά μεν γώματα κατεσκεύαζεν, οὐκ όλίγας δε διώρυγας ώρυττεν εύχαίρους, ύπελάμβανε γάρ τοῖς μὲν πολαζομένοις τὸ τῆς τιμωρίας ἀπότο-5 μον ήλαττωκέναι, ταῖς δὲ πόλεσιν ἀντὶ προστίμων άνωφελών μεγάλην εύχρηστίαν περιπεποιηκέναι. την 5 δε της ευσεβείας ύπερβολην συλλογίσαιτ' αν τις έχ της κατά τὸν ὄνειρον φαντασίας καὶ της κατά την άργην ἀποθέσεως. Εδοξε μεν γάρ κατά τον ύπνον 6 10 λέγειν αὐτῶ τὸν ἐν Θήβαις θεὸν δτι βασιλεύειν οὐ δυνήσεται της Αινύπτου μαχαρίως οὐδε πολύν χρόνου, έὰν μη τοὺς ίερεῖς ἄπαντας διατεμών διὰ μέ-76 σων αὐτῶν διέλθη μετὰ τῆς θεραπείας. πολλάκις 7 δε τούτου γινομένου μεταπεμψάμενος πανταχόθεν 15 τούς εερείς έφη λυπείν τὸν θεὸν ἐν τῆ χώρα μένων. ού γάρ ἂν αὐτῶ τοιαῦτα προστάττειν κατὰ τὸν ύπνον, ἀπελθών ούν βούλεσθαι καθαρός παντός 8 μύσους ἀποδοῦναι τὸ ζῆν τῆ πεπρωμένη μᾶλλον ἢ λυπών τὸν κύριον καλ μιάνας ἀσεβεῖ φόνφ τὸν ἔδιον 20 βίου ἄρχειν τῆς Αἰγύπτου καὶ πέρας τοῖς έγχωρίοις αποδούς την βασιλείαν έπανηλθεν είς την Αίθιοπίαν.

'Αναρχίας δε γενομένης κατά την Αίγυκτον έκ' 66 έτη δύο, και των όχλων είς ταραχάς και φόνους είμφυλίους τρεκομένων, έποιήσαντο συνωμοσίαν οι μέγιστοι των ήγεμόνων δώδεκα. συνεδρεύσαντες δε έν Μέμφει και συνθήκας γραψάμενοι περί τῆς πρὸς

¹ rai dià] dià dè vulg. 3 diáquetter D 6 nenoinxévai vulg. 13 nleopáxis Π 14 yevomévou vulg.
nollazóder D 16 aútòr AB nqosetétanto Π .

άλλήλους δμονοίας καλ πίστεως ανέδειξαν έαυτούς 2 βασιλεῖς. ἐπ' ἔτη δὲ πεντεκαίδεκα κατὰ τοὺς δρκους καὶ τὰς δμολογίας ἄρξαντες καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους δμόνοιαν διατηρήσαντες, έπεβάλοντο κατασκευάσαι κοινόν ξαυτών τάφον, ΐνα καθάπερ έν τω ζην εύ- 5 νοοῦντες άλλήλοις των ίσων έτύγχανον τιμών, οὕτω καί μετά την τελευτην έν ένι τόπω των σωμάτων κειμένων τὸ κατασκευασθέν μνημα κοινή περιέχη 3 την των ένταφέντων δόξαν. είς ταύτην δε την έπιβολήν φιλοκαλούντες έσπευσαν ύπερβαλέσθαι τῷ 10 μενέθει των ξονων απαντας τούς ποὸ αύτων. έκλεξάμενοι γὰο τόπον παρά τὸν εἴσπλουν τὸν εἰς τὴν Μοίριδος λίμνην έν τη Λιβύη κατεσκεύαζον τὸν τάφον έκ των καλλίστων λίθων, καλ τῷ μὲν σχήματι τετράγωνον ύπεστήσαντο, τῷ δὲ μεγέθει σταδιαίαν 15 έκάστην πλευράν, ταζε δε γλυφαζε και ταζε άλλαις χειρουργίαις ύπερβολήν ούκ απέλιπον τοίς έπιγινο-4 μένοις. είσελθόντι μέν γάρ τὸν περίβολον οἶκος ήν περίστυλος, έκάστης πλευράς έκ τετταράκοντα κιόνων αναπληρουμένης, καὶ τούτου μονόλιθος ην 20 δροφή, φάτναις διαγεγλυμμένη καλ γραφαίς διαφό-5 φοις πεποιχιλμένη. είχε δὲ τῆς πατρίδος τῆς έκάστου των βασιλέων ύπομνήματα καλ των δερών καλ θυσιών των έν αὐτῆ ταῖς καλλίσταις γραφαῖς φιλο-6 τέχνως δεδημιουργημένα. καθόλου δὲ τοιαύτην τῆ 25 πολυτελεία καλ τηλικαύτην τῷ μεγέθει τὴν ὑπόστασιν τοῦ τάφου λέγεται ποιήσασθαι τοὺς βασι-

5 έαυτῶν] ἀπάντων CF 8 μνημείον CF 9 εἰς ταύτην ὑπερβαλέσθαι ABDE, ἔσπευσαν οὖν ὑπερβάλλεσθαι ceteri 18 μυριδος codices 18 ἐοικὸς ἡν ποιήσαντι περίστυλον ABD 23 ἰερέων D.

λείς, ώστ' εί μη πρό τοῦ συντελέσαι την έπιβολην κατελύθησαν, μηδεμίαν αν ύπερβολην έτέροις πρός κατασκευήν έργων απολιπείν, αρξάντων δε τούτων 7 77 της Αιγύπτου πεντεκαίδεκα έτη συνέβη την βασι-5 λείαν είς ένα πεοιστήναι διά τοιαύτας αίτίας. Ψαμ- 8 μήτιχος δ Σαΐτης, είς ου των δώδεκα βασιλέων καλ των παρά δάλατταν μερών κυριεύων, παρείγετο φορτία πασι τοῖς έμπόροις, μάλιστα δὲ τοῖς τε Φοίνιξι καλ τοῖς Ελλησι. διὰ δὲ [τοῦ] τοιούτου τοό- 9 10 που τά τε έκ της ίδίας χώρας λυσιτελώς διατιθέμενος και των παρά τοις άλλοις έθνεσι φυομένων μεταλαμβάνων, οὐ μόνον εὐπορίαν είχε μεγάλην άλλα και φιλίαν προς έθνη και δυνάστας. δια δέ 10 ταῦτά φασι φθονήσαντας αὐτῷ τοὺς ἄλλους βασι-15 λείς πόλεμον έξενεγκείν. ένιοι δε των άργαίων συγγραφέων μυθολογούσι χρησμόν γενέσθαι τοίς ήγεμόσιν, δς αν αὐτων έκ χαλκής φιάλης πρωτος έν Μέμφει σπείση τῶ θεῷ, κρατήσειν αὐτὸν πάσης τῆς Αίγύπτου τον δε Ψαμμήτιχον, εξενέγκαντος έκ τοῦ 20 Ιερού των Ιερέων τινός φιάλας δώδεκα χρυσάς, περιελόμενον την περικεφαλαίαν σπείσαι. ύπιδο- 11 μένους οὖν τοὺς συνάρχοντας τὸ πραγθὲν ἀποκτεῖναι μέν αὐτὸν μή βουληθήναι, φυγαδεῦσαι δέ καὶ προστάξαι διατρίβειν έν τοῖς ελεσι τοῖς παρά δά-25 λατταν. είτε δή διὰ ταύτην την αίτίαν είτε διὰ τὸν 12 φθόνου, καθότι προείρηται, γενομένης της δια-

⁵ περιστῆναι εἰς ἕνα vulg. Ψαμμίτιχος CF semper 8 τε om. vulg. 9 καὶ τοῖς] καὶ II τοῦ om. codices 11 ἄλλοις ἔθνεσι] Έλλησι II, ἀλλοέθνεσι f. 18 τῆς om. vulg. 20 ἕνδεκα Herod. II 151 21 ὑπειδομένους libri, corr. Dind. 25 δὴ] δὲ D.

φορᾶς, ὁ μὲν Ψαμμήτιχος ἔκ τε τῆς Καρίας καὶ τῆς Ἰωνίας μισθοφόρους μεταπεμψάμενος ἐνίκησε παρατάξει περὶ πόλιν τὴν ὀνομαζομένην Μώμεμφιν, τῶν δ' ἀντιταξαμένων βασιλέων οι μὲν κατὰ τὴν μά-χην ἀνηρέθησαν, οι δ' εἰς Διβύην ἐκδιωχθέντες 5 οὐκέτι περὶ τῆς ἀρχῆς ἴσχυσαν ἀμφισβητῆσαι.

Τῆς δ' δλης βασιλείας χυριεύσας δ Ψαμμήτιτος 67 τῷ μὲν ἐν Μέμφει θεῷ τὸ πρὸς ἔω προπύλαιον κατεσκεύασε καί τω ναώ τὸν περίβολον, κολοττούς ύποστήσας άντι των κιόνων δωδεκαπήγεις. τοίς δέ 10 μισθοφόροις χωρίς των ωμολογημένων συντάξεων δωρεάς τε άξιολόγους άπένειμε και τὰ καλούμενα στρατόπεδα τόπου οίκειν έδωκε και γώραν πολλην κατεκληρούγησε μικρον έπάνω τοῦ Πηλουσιακοῦ στόματος ους έντευθεν "Αμασις υστερον πολλοίς έτεσι 15 βασιλεύσας ανέστησε και κατώκισεν είς Μέμφιν. 2 διὰ δὲ τῶν μισθοφόρων κατωρθωκώς τὴν βασιλείαν δ Ψαμμήτιχος τούτοις τὸ λοιπὸν μάλιστ' ένεπίστευε τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν καὶ διετέλεσε ξενοτροφών 3 μεγάλας δυνάμεις. στρατεύσαντος δ' είς την Συ-20 ρίαν αὐτοῦ καὶ κατὰ τὰς παρατάξεις τοὺς μὲν μι- 78 σθοφόρους προτιμώντος και τάττοντος είς τὰ δεξιὰ μέρη, τούς δ' έγχωρίους ατιμότερον αγούτος καί τον εὐώνυμον τόπον ἀπονέμοντος τῆς φάλαγγος. οί μεν Αιγύπτιοι διά την ύβριν παροξυνθέντες και 25 γενόμενοι τὸ πληθος πλείους των είκοσι μυριάδων άπέστησαν καὶ προηγον έπ' Αίδιοπίας, κεκρικότες

¹ μ èv] μ èv yào vulg. Én te tῆς Ảρα β ίας καὶ τῆς Κα ϕ ίας καὶ τῆς Ιωνίας F, ἔπ τε καὶ τῆς κανίας καὶ τῆς Ιωνίας C 8 μ έ μ ϕ ν ν D 18 ένεπίστευσε CF.

ίδίαν γώραν έαυτοῖς κατακτᾶσθαι δ δὲ βασιλεύς 4 τὸ μὲν πρώτον ἔπεμψέ τινας τών ἡγεμόνων τοὺς άπολογησομένους ύπερ της άτιμίας, ώς δ' οὐ προσείγον αὐτοίς, αὐτὸς μετὰ τῶν φίλων ἐδίωξε πλοίοις. 5 προαγόντων δ' αὐτῶν παρὰ τὸν Νεζλον καὶ τοὺς 5 δρους ύπερβαλλόντων της Αιγύπτου, έδειτο μετανοήσαι και των τε ιερών και των πατρίδων, έτι δέ καὶ γυναικών καὶ τέκνων ύπεμίμνησκεν. οί δ' αμα 6 πάντες ἀναβοήσαντες καὶ τοῖς κοντοῖς τὰς ἀσπίδας 10 πατάξαντες έφασαν, έως ἂν χυριεύωσι των δπλων, δαδίως εύρήσειν πατρίδας. ἀναστειλάμενοι δε τούς γιτώνας και τὰ γεννητικά μέρη τοῦ σώματος δείξαντες ούτε γυναικών ούτε τέκνων απορήσειν έφασαν ταῦτ' ἔχοντες. τοιαύτη δὲ μεγαλοψυχία χρη- 7 15 σάμενοι καὶ καταφρονήσαντες τῶν παρὰ τοῖς ἄλλοις μεγίστων είναι δοκούντων, κατελάβοντο μέν τῆς Αίδιοπίας την κρατίστην, κατακληρουγήσαντες δέ πολλήν χώραν έν ταύτη κατώκησαν. δ δε Ψαμμή- 8 τιχος έπι μεν τούτοις οὐ μετρίως έλυπήθη, τὰ δὲ 20 κατὰ τὴν Αίγυπτον διατάξας καὶ τῶν προσόδων έπιμελόμενος πρός τε 'Αθηναίους καί τινας τών άλλων Έλλήνων συμμαχίαν έποιήσατο. εὐηργέτει δε 9 καὶ τῶν ξένων τοὺς έθελοντὴν εἰς τὴν Αίγυπτον ἀποδημούντας, καὶ φιλέλλην ὢν διαφερόντως τοὺς υίοὺς 25 την Ελληνικήν εδίδαξε παιδείαν καθόλου δε πρώτος των κατ' Αίγυπτον βασιλέων ανέφξε τοις άλλοις

⁴ αὐτοῖς om. D ἐδίωκε D 5 προιόντων II 7 δὲ καὶ] δὲ vulg. 11 ἀναστείλαντες D 12 μόρια G 23 ξένων] διαφερόντως add. D ἐθελοντὴν Kälker, ἐθελοντὴ CD, ἐθελοντὶ \mathbf{F} .

Εθνεσι τὰ κατὰ τὴν ἄλλην χώραν ἐμπόρια καὶ πολλην ἀσφάλειαν τοῖς καταπλέουσι ξένοις παρείχετο.
10 οἱ μὲν γὰρ πρὸ τούτου δυναστεύσαντες ἄβατον ἐποίουν τοῖς ξένοις τὴν Αἴγυπτον, τοὺς μὲν φονεύοντες, τοὺς δὲ καταδουλούμενοι τῶν καταπλεόντων.
11 καὶ γὰρ ἡ περὶ τὸν Βούσιριν ἀσέβεια διὰ τὴν τῶν ἐγχωρίων ἀξενίαν διεβοήθη παρὰ τοῖς Ἑλλησιν, οὐκ οὖσα μὲν πρὸς ἀλήθειαν, διὰ δὲ τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἀνομίας εἰς μύθου πλάσμα καταχωρισθεῖσα.

Μετά δε Ψαμμήτιτον υστερον τέτταροι γενεαίς 68 'Απρίης έβασίλευσεν έτη δυσί πλείω των είκοσι. στρατεύσας δε δυνάμεσιν άδραζη πεζαζη τε και ναυτιπαίς έπλ Κύπρον καλ Φοινίκην Σιδώνα μέν κατά 79 πράτος είλε, τὰς δ' ἄλλας τὰς ἐν τῆ Φοινίκη πόλεις 15 καταπληξάμενος προσηγάγετο ενίκησε δε και ναυμαγία μεγάλη Φοίνικάς τε και Κυπρίους, και λαφύρων άθροίσας πλήθος έπανήλθεν είς Αίγυπτον. 2 μετά δὲ ταῦτα δύναμιν πέμψας άδραν τῶν όμοεθνών έπι Κυρήνην και Βάρκην, και τὸ πλείστον αὐ- 20 της αποβαλών, αλλοτρίους έσχε τους διασωθέντας. ύπολαβόντες γαρ αὐτὸν ἐπ' ἀπωλεία συντάξαι τὴν στρατείαν, δπως άσφαλέστερον άργη των λοιπών 3 Αίγυπτίων, απέστησαν. αποσταλείς δε πρός τούτους ύπὸ τοῦ βασιλέως "Αμασις, ἀνὴρ έμφανης Αί- 25 γύπτιος, των μεν δηθέντων ύπ' αὐτοῦ πρὸς δμό-

¹ ἄλλην del. aut ὅλην leg. Reiske 3 ἀνεπίβατον II 4 ἐποιοῦντο τοἰς ξένοις D, τοἰς ξένοις ἐποίουν vulg. 15 ἄλλας τῆς Φοινίκης πόλεις II 20 πλεῖον CF 22 συντάξαι] συστήσασθαι II 26 ξηθεισῶν Wess.

νοιαν [έντολων] ημέλησε, τουναντίον δ' έκείνους προτρεψάμενος είς άλλοτριότητα συναπέστη καί βασιλεύς αὐτὸς ἡρέθη. μετ' οὐ πολύν δὲ γρόνον καὶ 4 των άλλων έγχωρίων απάντων συνεπιθεμένων, δ 5 βασιλεύς διαπορούμενος ήναγκάσθη καταφυγείν έπλ τούς μισθοφόρους, δυτας είς τρισμυρίους. γενο- 5 μένης οὖν παρατάξεως περί την Μάρειαν κώμην, καὶ τῶν Αἰγυπτίων τῆ μάχη κρατησάντων, δ μεν Άπρίης ζωγρηθείς ἀνήγθη και στραγγαλισθείς έτε-10 λεύτησεν, "Αμασις δε διατάξας τὰ κατὰ τὴν βασιλείαν ῶς ποτ' ἔδοξεν αὐτῷ συμφέρειν, ήρχε νομίμως τῶν Αίγυπτίων και μεγάλης ετύγχανεν αποδοχής. κατ- 6 εστρέψατο δε και τας εν Κύπρω πόλεις και πολλά τῶν ίερῶν ἐκόσμησεν ἀναθήμασιν ἀξιολόγοις. βα-15 σιλεύσας δ' έτη πέντε πρός τοις πεντήχοντα κατέστρεψε τὸν βίον καθ' δυ χρόνου Καμβύσης δ τῶν Περσών βασιλεύς έστράτευσεν έπλ την Αίγυπτον, κατά τὸ τρίτον έτος τῆς έξηκοστῆς καὶ τρίτης όλυμπιάδος, ην ένίκα στάδιον Παρμενίδης Καμαριναΐος.

¹ έντολῶν del. Eich. 6 εἰς ος Π 7 μαρίαν codices 9 στραγγαληθείς codices 22 λμάσιος codices.

καλ παρά τοις Ελλησιν ού μετρίως έθαυμάσθη. 3 διόπερ οι μέγιστοι των έν παιδεία δοξασθέντων έφιλοτιμήθησαν είς Αίγυπτον παραβαλείν, ίνα μετά- 80 σγωσι των τε νόμων και των έπιτηδευμάτων ώς 4 άξιολόγων δυτων. καίπερ γὰρ τῆς χώρας τὸ πα-5 λαιὸν δυσεπιβάτου τοῖς ξένοις ούσης διὰ τὰς προειοημένας αίτίας. δμως έσπευσαν είς αὐτὴν παραβαλείν των μεν άρχαιοτάτων Όρφευς και δ ποιητης Όμηρος, των δε μεταγενεστέρων άλλοι τε πλείους καλ Πυθαγόρας δ Σάμιος, έτι δὲ Σόλων δ 10 5 νομοθέτης. λέγουσι τοίνυν Αίγύπτιοι παρ' αύτοζς τήν τε των γραμμάτων εύρεσιν γενέσθαι καί την των άστρων παρατήρησιν, πρός δε τούτοις τά τε κατά την γεωμετρίαν θεωρήματα και των τεχνών τὰς πλείστας εύρεθηναι, νόμους τε τοὺς ἀρίστους 15 6 τεθήναι. καλ τούτων μεγίστην απόδειξίν φασιν είναι τὸ τῆς Αἰγύπτου πλείω τῶν ἐπτακοσίων καὶ τετρακισχιλίων έτων βασιλεύσαι τούς πλείους έγγενεζς και την χώραν εὐδαιμονεστάτην ὑπάρξαι τῆς άπάσης οἰκουμένης ταῦτα γὰρ οὐκ ἄν ποτε γενέ- 20 σθαι μή οὐ τῶν ἀνθρώπων χρωμένων κρατίστοις έθεσι και νόμοις και τοις κατά πάσαν παιδείαν έπιη τηδεύμασιν. ὅσα μεν οὖν Ἡρόδοτος καί τινες τῶν τάς Αίγυπτίων πράξεις συνταξαμένων έσχεδιάκασιν, έκουσίως προκρίναντες τῆς ἀληθείας τὸ παραδοξο-25 λογείν καλ μύθους πλάττειν ψυχαγωγίας ένεκα, παρήσομεν, αὐτὰ δὲ τὰ παρὰ τοῖς [ερεῦσι τοῖς κατ'

⁶ τοῖς ξένοις δυσεπιβάτου vulg. 10 δὲ] δὲ καὶ vulg. 12 καὶ τὴν] καὶ CF 14 κατὰ] περὶ vulg. 24 αἰγυπείας D 26 καὶ μύθους πλάττειν del. Eich.

Αίγυπτον έν ταϊς άναγραφαϊς γεγραμμένα φιλοτίμος έξητακότες έκθησόμεθα.

Πρώτον μεν τοίνυν οί βασιλεῖς αὐτών βίον εί-70 χον ούγ δμοιον τοῖς ἄλλοις τοῖς ἐν μοναρχικαῖς 5 έξουσίαις οδσι καὶ πάντα πράττουσι κατά τὴν έαυτῶν προαίρεσιν ἀνυπευθύνως, ἀλλ' ἡν ᾶπαντα τεταγμένα νόμων έπιταγαζς, οὐ μόνον τὰ περί τοὺς γρηματισμούς, άλλὰ καὶ τὰ περὶ τὴν καθ' ἡμέραν διαγωγήν και δίαιταν. περί μέν γάρ την θερα- 2 10 πείαν αὐτῶν οὐδεὶς ἡν οὕτ' ἀργυρώνητος οὕτ' οίκογενής δούλος, άλλὰ τῶν ἐπιφανεστάτων [ερέων υίολ πάντες, ύπερ είκοσι μεν έτη γεγονότες, πεπαιδευμένοι δε κάλλιστα των δμοεθνων, ϊνα τους έπιμελησομένους τοῦ σώματος καλ πᾶσαν ἡμέραν καλ 15 νύκτα προσεδρεύοντας δ βασιλεύς έχων ἀρίστους 81 μηδεν έπιτηδεύη φαῦλον οὐδείς γὰο έπὶ πλέον κακίας προβαίνει δυνάστης, έὰν μη τοὺς ὑπηρετήσοντας έγη ταῖς ἐπιθυμίαις. διατεταγμέναι δ' ἦσαν αῖ 3 τε της ημέρας καὶ της νυκτός δραι, καθ' ὰς έκ 20 παντός τρόπου καθηκον ην τον βασιλέα πράττειν τὸ συντεταγμένον, οὐ τὸ δεδογμένον έαυτῷ. ἔωθεν 4 μεν γάρ έγερθέντα λαβείν αὐτὸν έδει πρώτον τὰς πανταγόθεν απεσταλμένας έπιστολάς, ΐνα δύνηται πάντα κατὰ τρόπου χρηματίζειν καὶ πράττειν, είδὼς 25 ακριβώς ξκαστα των κατά την βασιλείαν συντελουμένων έπειτα λουσάμενον καί τοίς της άρχης συσσήμοις μετ' έσθητος λαμπράς κοσμήσαντα τὸ σώμα

⁸ τὰ om. D 17 τοὺς om. D 20 καθῆκον ἦν] καθ- ῆκε Π 21 συντεταγμένον] ἐκ τῶν νόμων add. C, ἐν τοῖς νόμοις add. F 24 καὶ πράττειν om. E.

5 θύσαι τοίς θεοίς. τῷ τε βωμῷ προσαγθέντων τῶν θυμάτων έθος ην τον άρχιερέα στάντα πλησίον τοῦ βασιλέως εύχεσθαι μεγάλη τη φωνή, περιεστώτος τοῦ πλήθους τῶν Αίγυπτίων, δοῦναι τήν τε ὑγίειαν καὶ τάλλα άγαθὰ πάντα τῷ βασιλεῖ διατηροῦντι τὰ 5 6 πρός τους υποτεταγμένους δίκαια. άνθομολογείσθαι δ' ήν άναγκατον και τὰς κατὰ μέρος άρετὰς αὐτοῦ, λέγοντα διότι πρός τε τούς θεούς εύσεβῶς καὶ πρὸς τούς άνθρώπους ήμερώτατα διάκειται έγκρατής τε γάρ έστι καὶ δίκαιος καὶ μεγαλόψυγος, έτι δ' άψευ- 10 δής και μεταδοτικός των άγαθων και καθόλου πάσης έπιθυμίας πρείττων, καὶ τὰς μὲν τιμωρίας ἐλάττους τῆς ἀξίας ἐπιτιθεὶς τοῖς ἁμαρτήμασι, τὰς δὲ χάριτας μείζονας της εὐεργεσίας αποδιδούς τοις εὐεργετή-7 σασι. πολλά δὲ καὶ ἄλλα παραπλήσια τούτοις διελ- 15 θων δ κατευχόμενος το τελευταΐον ύπερ των άγνοουμένων άραν έποιείτο, τον μεν βασιλέα των έγκλημάτων έξαιρούμενος, είς δε τούς ύπηρετούντας καί διδάξαντας τὰ φαῦλα καὶ τὴν βλάβην καὶ τὴν 8 τιμωρίαν άξιων αποσκήψαι. ταῦτα δ' ἔπραττεν 20 αμα μέν είς δεισιδαιμονίαν καλ θεοφιλή βίον του βασιλέα προτρεπόμενος, αμα δε και κατά τρόπου ζην έθίζων οὐ διὰ πικρᾶς νουθετήσεως, άλλὰ δι' έπαίνων κεχαρισμένων καὶ πρὸς άρετὴν μάλιστ' 9 ανηχόντων, μετα δε ταῦτα τοῦ βασιλέως [ερο- 25 σκοπησαμένου μόσχω καλ καλλιεφήσαντος, δ μέν 82 **Γερογραμματεύς παρανεγίνωσκέ τινας συμβουλίας**

⁵ τάγαθὰ Hertlein 7 άναγκαῖον] δίκαιον D 20 άξιῶν ἀποσκήψαι] ἀποσκήπτων II 22 καὶ om. D 23 πικρᾶς] μακρᾶς D.

συμφερούσας και πράξεις έκ των ιερών βίβλων των έπιφανεστάτων ανδρών, όπως δ τών όλων την ήνεμονίαν έχων τὰς καλλίστας προαιρέσεις τῆ διανοία θεωρήσας ούτω πρός την τεταγμένην των κατά 5 μέρος τρέπηται διοίκησιν. οὐ γὰρ μόνον τοῦ γρη- 10 ματίζειν ή κρίνειν ήν καιρός φρισμένος, άλλά καλ τοῦ περιπατήσαι καὶ λούσασθαι καὶ κοιμηθήναι μετά τής γυναικός καὶ καθόλου τῶν κατὰ τὸν βίον πραττομένων απάντων. τροφαίς δ' έθος ήν αὐτοῖς απα- 11 10 λαζς χρησθαι, κρέα μέν μόσχων και χηνών μόνων προσφερομένους, οίνου δε τακτόν τι μέτρον πίνοντας μη δυνάμενον πλησμονήν άκαιρον ή μέθην περιποιήσαι. καθόλου δε τὰ περί τὴν δίαιταν ούτως 12 ύπηρηε συμμέτρως διατεταγμένα ώστε δοκείν μή 15 νομοθέτην, άλλά τὸν ἄριστον τῶν Ιατρῶν συντεταγέναι τῆς ὑγιείας στοχαζόμενον. παραδόξου δ' εἶναι 71 δοκούντος του μή πάσαν έγειν έξουσίαν του βασιλέα της καθ' ημέραν τροφης, πολλώ θαυμασιώτερον ην τὸ μήτε δικάζειν μήτε χρηματίζειν τὸ τυχὸν αὐτοῖς 20 έξειναι, μηδε τιμωρήσασθαι μηδένα δι' ύβριν ή διά θυμον ή τινα άλλην αίτίαν άδικον, άλλα καθάπερ οί περί έκάστων κείμενοι νόμοι προσέταττον. ταῦτα 2 δε κατά το έθος πράττοντες ούχ δπως ήγανάκτουν ἢ προσέκοπτον ταῖς ψυγαῖς, ἀλλὰ τοὐναντίον ἡνοῦντο 25 ξαυτούς ζην βίον μακαριώτατον τούς μέν γαρ άλλους 3 άνθρώπους ένόμιζον άλογίστως τοῖς φυσικοῖς πάθεσι

⁶ η πρίνειν del. Reiske 9 αὐτοῖς om. D ἀπαλαῖς l α πλαῖς II (c. 84, 5) 10 μὲν μόσχων] μόσχεια CF μόνον vulg. 11 μέφος D 12 η μέθην del. Reiske 14 συντεταγμένα II 19 μηδὲ διπάζειν D; f. del. 24 ψυχαῖς l τύχαις Eich.

γαριζομένους πολλά πράττειν των φερόντων βλάβας η κινδύνους, και πολλάκις ένίους είδότας ὅτι μέλλουσιν άμαρτάνειν μηδεν ήττον πράττειν τὰ φαῦλα. κατισχυομένους ύπ' ἔρωτος ἢ μίσους ἢ τινος έτέρου πάθους, έαυτούς δ' έζηλωκότας βίον τον ύπο των 5 φρονιμωτάτων ανδρών προχεχριμένον έλαχίστοις περι-4 πίπτειν άγνοήμασι. τοιαύτη δε χρωμένων των βασιλέων δικαιοσύνη πρὸς τοὺς ὑποτεταγμένους, τὰ πλήθη ταίς είς τούς ήγουμένους εύνοίαις πάσαν συγγενικὴν φιλοστοργίαν ὑπερεβάλλετο οὐ γὰρ μόνον τὸ 10 σύστημα των ιερέων, άλλα και συλλήβδην απαντες οί κατ' Αίγυπτον ούχ ούτω γυναικών καὶ τέκνων 83 καλ των άλλων των ύπαρχόντων αὐτοῖς άγαθων 5 έφρόντιζον ώς της των βασιλέων άσφαλείας. τοιγαροῦν πλείστον μέν χρόνον τῶν μνημονευομένων 15 βασιλέων πολιτικήν κατάστασιν έτήρησαν, εὐδαιμονέστατον δε βίον εχοντες διετέλεσαν, εως εμεινεν ή προειρημένη των νόμων σύνταξις, πρός δέ τούτοις έθνων τε πλείστων έπεκράτησαν καὶ μεγίστους πλούτους έσχον, καὶ τὰς μὲν χώρας έργοις 20 καὶ κατασκευάσμασιν άνυπερβλήτοις, τὰς δὲ πόλεις άναθήμασι πολυτελέσι καὶ παντοίοις ἐκόσμησαν.

72 Καὶ τὰ μετὰ τὴν τελευτὴν δὲ γινόμενα τῶν βασιλέων παρὰ τοις Αἰγυπτίοις οὐ μικρὰν ἀπόδειξιν εἶχε τῆς τοῦ πλήθους εὐνοίας εἰς τοὺς ἡγουμένους 25 εἰς ἀνεπαίσθητον γὰρ χάριν ἡ τιμὴ τιθεμένη μαρ-2 τυρίαν ἀνόθευτον περιείχε τῆς ἀληθείας. ὁπότε γὰρ ἐκλείποι τις τὸν βίον τῶν βασιλέων, πάντες οἱ κατὰ

² ότε D 4 έτέρου] άλλου II 18 νομίμων D 19 τε om. C 25 είχε] φέρειν D, φέρει AB.

την Αίγυπτον κοινον ανηρούντο πένθος, και τάς μεν έσθητας κατερρήττοντο, τὰ δ' Γερά συνέκλειον και τὰς θυσίας ἐπείγον και τὰς ἑορτὰς οὐκ ἡγον έφ' ημέρας εβδομήκοντα καί δύο καταπεπλασμένοι 5 δε τας πεφαλάς πηλώ και περιεζωσμένοι σινδόνας ύποκάτω των μαστών όμοίως άνδρες και γυναϊκες περιήσαν άθροισθέντες κατά διακοσίους ή τριακοσίους, και τὸν μεν θρηνον εν φυθμώ μετ' ώδης ποιούμενοι δίς της ημέρας έτίμων έγκωμίοις, ανα-10 καλούμενοι την άρετην τοῦ τετελευτηκότος, τροφήν δ' ούτε την από των εμψύχων ούτε την από τοῦ πυρού προσεφέροντο, τού τε οίνου και πάσης πολυτελείας ἀπείχουτο. οὐδεὶς δ' ἂν οὕτε λουτροῖς οὕτ' 3 άλείμμασιν ούτε στρωμναίς προείλετο χρησθαι, ού 15 μην οὐδε προς τὰ ἀφροδίσια προσελθεῖν ἂν ἐτόλμησεν, άλλὰ καθάπερ άγαπητοῦ τέκνου τελευτήσαντος εκαστος περιώδυνος γινόμενος ἐπένθει τὰς είοημένας ημέρας. έν δὲ τούτω τῷ χρόνω τὰ πρὸς 4 ταφήν λαμπρώς παρεσκευασμένοι, καὶ τῆ τελευταία 20 τῶν ἡμερῶν θέντες τὴν τὸ σῶμα ἔχουσαν λάρνακα πρό της είς του τάφου είσόδου, προετίθεσαν κατά νόμον τῷ τετελευτηκότι κοιτήριον τῷν ἐν τῷ βίω 84 πραχθέντων. δοθείσης δ' έξουσίας τῷ βουλομένῳ 5 κατηγορείν, οι μεν ιερείς ένεκωμιαζον εκαστα των 25 καλώς αὐτῷ πραχθέντων διεξιόντες, αί δὲ πρὸς τὴν έκφορὰν συνηγμέναι μυριάδες τῶν ὄχλων ἀκούουσαι συνεπευφήμουν, εί τύχοι καλώς βεβιωκώς, εί

⁴ καταπεπασμένοι CF (c. 91, 1) 12 πυρός D 19 ταφήν] την ταφήν vulg. παρεσκευασμένοι] ήτοιμασμένοι ΙΙ 22 κριτήριον] άκροατήριον ΙΙ.

- 6 δὲ μή, τοὐναντίον ἐθορύβουν. καὶ πολλοὶ τῶν βασιλέων διὰ τὴν τοῦ πλήθους ἐναντίωσιν ἀπεστερήθησαν τῆς ἐμφανοῦς καὶ νομίμου ταφῆς διὸ καὶ
 συνέβαινε τοὺς τὴν βασιλείαν διαδεχομένους μὴ
 μόνον διὰ τὰς ἄφτι ἡηθείσας αἰτίας δικαιοπραγεῖν, 5
 ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν φόβον τῆς μετὰ τὴν τελευτὴν ἐσομένης ὕβρεώς τε τοῦ σώματος καὶ βλασφημίας εἰς
 ἄπαντα τὸν αἰῶνα. τῶν μὲν οὖν περὶ τοὺς ἀρχαίους βασιλεῖς νομίμων τὰ μέγιστα ταῦτ' ἔστιν.
- Τῆς Αἰγύπτου δὲ πάσης εἰς πλείω μέρη διηρη- 10 73 μένης, ὧν ξκαστον κατά την Ελληνικήν διάλεκτον ονομάζεται νομός, έφ' έκάστω τέτακται νομάρχης δ την απάντων έχων επιμέλειαν τε και φροντίδα. 2 της δε γώρας άπάσης είς τρία μέρη διηρημένης την μέν πρώτην έγει μερίδα τὸ σύστημα τῶν [ερέων, 15 μεγίστης έντροπης τυγγάνον παρά τοις έγγωρίοις διά τε την είς τους θεους έπιμέλειαν και διά το πλείστην σύνεσιν τοὺς ἄνδρας τούτους έχ παιδείας 3 είσφέρεσθαι. έχ δε τούτων των προσόδων τάς τε θυσίας άπάσας τὰς κατ' Αίνυπτον συντελοῦσι καί 20 τούς ύπηρέτας τρέφουσι καί ταις ίδίαις χρείαις χοοηγούσιν ούτε γάρ τὰς τῶν θεῶν τιμὰς ἄοντο δείν άλλάττειν, άλλ' ύπό τε των αύτων άει και παραπλησίως συντελείσθαι, ούτε τούς πάντων προβου-4 λευομένους ενδεείς είναι των αναγκαίων. καθόλου 25 γάρ περί των μεγίστων ούτοι προβουλευόμενοι συνδιατρίβουσι τῷ βασιλεί, τῶν μὲν συνεργοί, τῶν δὲ είσηνηταί και διδάσκαλοι γινόμενοι, και διά μέν

τῆς ἀστρολογίας καὶ τῆς Γεροσκοπίας τὰ μέλλοντα προσημαίνοντες, έκ δε των έν ταις ιεραίς βίβλοις άναγεγραμμένων πράξεων τὰς ἀφελησαι δυναμένας παραναγινώσκοντες. οὐ γάρ, ώσπερ παρά τοῖς Ελ- 5 5 λησιν, είς άνηο η μία γυνή την Γερωσύνην παρείληφεν, άλλα πολλοί περί τας των θεων θυσίας καί τιμάς διατρίβουσι, και τοῖς ἐκνόνοις τὴν δμοίαν τοῦ βίου προαίρεσιν παραδιδόασιν, είσι δε οδτοι πάντων τε άτελείς και δευτερεύοντες μετά του βα-10 σιλέα ταζε τε δόξαις και ταζε έξουσίαις. την δέ 6 δευτέραν μοϊραν οί βασιλεῖς παρειλήφασιν εἰς προσόδους, ἀφ' ὧν είς τέ τοὺς πολέμους γορηγοῦσι καὶ την περί αυτους λαμπρότητα διαφυλάττουσι, καί 85 τούς μεν ανδραγαθήσαντας δωρεαίς κατά την άξίαν 15 τιμῶσι, τοὺς δ' ἰδιώτας διὰ τὴν ἐκ τούτων εὐπορίαν ού βαπτίζουσι ταίς είσφοραίς. την δε μερίδα την 7 τελευταίαν έχουσιν οί μάχιμοι καλούμενοι καλ πρός τάς λειτουργίας τάς είς την στρατείαν ύπακούοντες, ίν' οι κινδυνεύοντες εύνούστατοι τη γώρα διά την 20 κληφουγίαν δντες προθύμως έπιδέχωνται τὰ συμβαίνοντα κατά τούς πολέμους δεινά. ἄτοπον γάρ 8 ην την μεν των απάντων σωτηρίαν τούτοις έπιτρέπειν, ύπερ οδ δε άγωνιοῦνται μηδεν αὐτοῖς ὑπάργειν κατά την χώραν σπουδής άξιον το δε μένι-25 στον, εὐπορουμένους αὐτοὺς ραδίως τεπνοποιήσειν, καὶ διὰ τοῦτο τὴν πολυανθρωπίαν κατασκευάσειν, ώστε μή προσδείσθαι ξενικής δυνάμεως την χώραν. δμοίως δ' οδτοι την τάξιν ταύτην έκ προγόνων δια- 9

⁵ els] nal els D 26 natasnevázen codices, corr. Stephanus 28 őmms II.

δεχόμενοι ταϊς μέν τῶν πατέρων ἀνδραγαθίαις προτρέπονται πρὸς τὴν ἀνδρείαν, ἐκ παίδων δὲ ζηλωταὶ γινόμενοι τῶν πολεμικῶν ἔργων ἀνίκητοι ταϊς τόλμαις καὶ ταϊς ἐμπειρίαις ἀποβαίνουσιν.

"Εστι δ' έτερα συντάγματα τῆς πολιτείας τρία, 5 74 τό τε των νομέων και τὸ των γεωργών, έτι δὲ τὸ των τεχνιτων. οί μεν ούν γεωργοί μικρού τινος την καρποφόρον γην την παρά τοῦ βασιλέως καλ των ίερέων και των μαχίμων μισθούμενοι διατελοῦσι τὸν πάντα χρόνον περί τὴν ἐργασίαν ὄντες 10 της χώρας έκ νηπίου δε συντρεφόμενοι ταις γεωργικαζε έπιμελείαις πολύ προέγουσι των παρά τοις 2 άλλοις έθνεσι γεωργών ταϊς έμπειρίαις και γάρ την της γης φύσιν και την των ύδάτων έπίρουσιν. έτι δὲ τοὺς καιρούς τοῦ τε σπόρου καὶ τοῦ θερισμοῦ 15 καὶ τῆς ἄλλης τῶν καρπῶν συγκομιδῆς ἀκριβέστατα πάντων γινώσκουσι, τὰ μὲν ἐκ τῆς τῶν προγόνων παρατηρήσεως μαθόντες, τὰ δ' ἐκ τῆς ἰδίας πείρας 3 διδαχθέντες. δ δ' αὐτὸς λόγος έστὶ και περί τῶν νομέων, οδ την των θρεμμάτων έπιμέλειαν έκ πα-20 τέρων ώσπερ κληρονομίας νόμω παραλαμβάνοντες έν βίω ατηνοτρόφω διατελοῦσι πάντα τὸν τοῦ ζῆν 4 χρόνον, καὶ πολλὰ μὲν παρὰ τῶν προγόνων πρὸς θεραπείαν καὶ διατροφήν ἀρίστην τῶν βοσκομένων παρειλήφασιν, οὐκ όλίγα δ' αὐτοί διὰ τὸν είς ταῦτα 25 ζηλον προσευρίσκουσι, καὶ τὸ θαυμασιώτατον, διὰ την ύπερβολην της είς ταῦτα σπουδης οί τε όρνιθοτρόφοι και 'οί γηνοβοσκοί χωρίς τῆς παρά τοῖς

⁸ y $\tilde{\eta}\nu$] $\chi \omega \phi \alpha \nu$ II 10 $\tilde{\alpha}\pi \alpha \nu \tau \alpha$ vulg. 22 $\kappa \tau \eta \nu \sigma \tau \phi \sigma \tilde{\nu} \tau \tau \epsilon \epsilon$ D.

άλλοις ανθρώποις έκ φύσεως συντελουμένης νενέσεως των είρημένων ζώων αὐτοὶ διὰ τῆς ίδίας φιλοτεχνίας αμύθητον πλήθος δονέων αθροίζουσιν. 86 οὐ γὰρ ἐπωάζουσι διὰ τῶν ὀρνίθων, ἀλλ' αὐτοί 5 5 παραδόξως γειρουργούντες τη συνέσει καλ φιλοτεγνία της φυσικής ένεργείας ούκ ἀπολείπονται. άλλά 6 μην καλ τάς τέγνας ίδειν έστι παρά τοις Αίγυπτίοις μάλιστα διαπεπονημένας και πρός το καθηκον τέλος διηχριβωμένας παρά μόνοις γάρ τούτοις οί δη-10 μιουργοί πάντες ούτ' έργασίας άλλης ούτε πολιτικῆς τάξεως μεταλαμβάνειν έῶνται πλὴν τῆς ἐκ τῶν νόμων ώρισμένης καὶ παρὰ τῶν γονέων παραδεδομένης, ώστε μήτε διδασκάλου φθόνον μήτε πολιτιχούς περισπασμούς μήτ' άλλο μηδεν έμποδίζειν 15 αὐτῶν τὴν εἰς ταῦτα σπουδήν. παρὰ μὲν γὰρ τοἰς 7 άλλοις ίδειν έστι τούς τεχνίτας περί πολλά τη διανοία περισπωμένους και διὰ τὴν πλεονεξίαν μὴ μένοντας τὸ παράπαν ἐπὶ τῆς ίδιας ἐργασίας οι μὲνγάρ έφάπτονται γεωργίας, οί δ' έμπορίας κοινω-20 νοῦσιν, οί δὲ δυοίν ἢ τριῶν τεχνῶν ἀντέχονται. πλείστοι δ' έν ταίς δημοκρατουμέναις πόλεσιν είς τας έκκλησίας συντρέχουτες την μέν πολιτείαν λυμαίνονται, τὸ δὲ λυσιτελὲς περιποιοῦνται παρὰ τῶν μισθοδοτούντων παρά δε τοῖς Αίγυπτίοις, εί τις 25 τῶν τεγνιτῶν μετάσχοι τῆς πολιτείας ἢ τέχνας πλείους έργάζοιτο, μεγάλαις περιπίπτει τιμωρίαις.

Τὴν μὲν οὖν διαίρεσιν τῆς πολιτείας καὶ τὴν 8

¹³ παραδιδασκάλου D 19 γεωργίας] καὶ γεωργεῖν D, καὶ γεωργίας Bekker 25 πολιτείας] ἐκκλησίας D 26 τιμωρίαις II.

τῆς ἰδίας τάξεως ἐπιμέλειαν διὰ προνόνων τοιαύτην έσχου οί τὸ παλαιὸυ τὴυ Αίγυπτου κατοικοῦντες. 75 περί δε τάς κρίσεις οὐ τὴν τυχοῦσαν ἐποιοῦντο σπουδήν, ήγούμενοι τὰς έν τοῖς δικαστηρίοις ἀποφάσεις μεγίστην δοπήν τῷ κοινῷ βίω φέρειν πρὸς ἀμφό- 5 2 τερα. δήλου γὰρ ἦυ ὅτι τῶν μὲν παρανομούντων κολαζομένων, των δ' άδικουμένων βοηθείας τυγχανόντων, αρίστη διόρθωσις έσται των αμαρτημάτων. εί δ' δ φόβος δ γινόμενος έχ των κρίσεων τοῖς παρανομοῦσιν ἀνατρέποιτο χρήμασιν ἢ χάρισιν, ἐσο- 10 3 μένην ξώρων τοῦ κοινοῦ βίου σύγχυσιν. διόπερ έκ τῶν ἐπιφανεστάτων πόλεων τοὺς ἀρίστους ἄνδρας άποδεικυύντες δικαστάς κοινούς ούκ άπετύντανον τῆς ποοαιρέσεως. ἐξ Ἡλίου γὰρ πόλεως καὶ Θηβών και Μέμφεως δέκα δικαστάς έξ έκάστης ποοέκοινον 15 καὶ τοῦτο τὸ συνέδριον οὐκ ἐδόκει λείπεσθαι των 'Αθήνησιν 'Αρεοπαγιτών ή των παρά Λακεδαιμονίοις 4 γερόντων. έπει δε συνέλθοιεν οι τριάχοντα, έπέπρινον έξ ξαυτών ξυα τὸν ἄριστον, καὶ τοῦτον μὲν άρχιδικαστήν καθίσταντο, είς δὲ τὸ τούτου τόπον 20 απέστελλεν ή πόλις ετερον δικαστήν. συντάξεις δέ των αναγκαίων παρά του βασιλέως τοις μέν δικασταίς ίκαναλ πρός διατροφήν έχορηγούντο, τῷ δ' 5 άρχιδικαστη πολλαπλάσιοι. έφόρει δ' ούτος περί τὸν 87 τράχηλον έκ χρυσης άλύσεως ήρτημένον ζώδιον των 25 πολυτελών λίθων, δ προσηγόρευον άλήθειαν. των δ' άμφισβητήσεων ήρχοντο έπειδαν την της άληθείας 6 είκονα δ άρχιδικαστής πρόσθοιτο. τῶν δὲ πάντων

¹⁴ Ήλιουπόλεως γὰς F 19 τῶν ἀςίστων D 27 ἐπειδὴ Dind. 28 πρόθοιτο Reiske.

νόμων έν βιβλίοις όπτω γεγραμμέθων, καὶ τούτων παρακειμένων τοῖς δικασταῖς, έθος ἦν τὸν μὲν κατήγορον γράψαι καθ' εν ών ένεκάλει καλ πως γέγονε καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ ἀδικήματος ἢ τῆς βλάβης, τὸν 5 ἀπολογούμενον δὲ λαβόντα τὸ χρηματισθὲν ὑπὸ τῶν άντιδίκων άντιγράψαι πρός ξκαστον ώς οὐκ ξπραξεν η πράξας ούκ ηδίκησεν η άδικήσας έλάττονος ζημίας άξιός έστι τυγείν. Επειτα νόμιμον ην τον κατήγορον 7 άντιγράψαι καὶ πάλιν τὸν ἀπολογούμενον ἀντιθεῖάμφοτέρων δε των άντιδίκων τὰ γεγοαμμένα δίς τοῖς δικασταῖς δόντων, τὸ τηνικαῦτ' ἔδει τοὺς μεν τριάκοντα τας γνώμας εν αλλήλοις αποφαίνεσθαι, τὸν ἀρχιδικαστὴν δὲ τὸ ζώδιον τῆς άληθείας προστίθεσθαι τη έτέρα των άμφισβητήσεων. τούτω δέ 76 15 τῶ τρόπω τὰς κρίσεις πάσας συντελεῖν τοὺς Αίγυπτίους, νομίζοντας έχ μεν τοῦ λέγειν τοὺς συνηγόρους πολλά τοῖς δικαίοις ἐπισκοτήσειν: καὶ νὰο τὰς τέγνας των δητόρων και την της υποκρίσεως γοητείαν και τὰ τῶν κινδυνευόντων δάκρυα πολλούς προτρέπε-20 σθαι παροράν τὸ τῶν νόμων ἀπότομον καὶ τὴν τῆς άληθείας άκρίβειαν θεωρεϊσθαι γοῦν τοὺς έπαινου- 2 μένους έν τῷ κρίνειν πολλάκις ἢ δι' ἀπάτην ἢ διὰ ψυχαγωγίαν ἢ διὰ τὸ πρὸς τὸν ἔλεον πάθος συνεκφερομένους τη δυνάμει των συνηγορούντων έκ δε τοῦ 25 γράφειν τὰ δίκαια τοὺς ἀντιδίκους ἄοντο τὰς κρίσεις άκριβείς έσεσθαι, γυμνών των πραγμάτων θεωρουμένων. ούτω γὰρ [ἀν] μάλιστα μήτε τοὺς εὐφυεῖς 3 των βραδυτέρων πλεονεκτήσειν μήτε τους ένηθλη-

²¹ έπαινουμένους] ἀγωνιζομένους ΙΙ 24 συνηγορούντων] λεγόντων ΙΙ 27 αν del. Dind.

κότας τῶν ἀπείρων μήτε τοὺς ψεύστας καὶ τολμηροὺς τῶν φιλαλήθων καὶ κατεσταλμένων τοῖς ἤθεσι, πάντας δ' ἐπ' ἴσης τεύξεσθαι τῶν δικαίων, ἱκανὸν χρόνον ἐκ τῶν νόμων λαμβανόντων τῶν μὲν ἀντιδίκων ἐξετάσαι τὰ παρ' ἀλλήλων, τῶν δὲ δικαστῶν συγκρῖ- 5 ναι τὰ παρ' ἀμωοτέρων.

'Επεί δε της νομοθεσίας έμνήσθημεν, ούκ άνοί-77 κειον είναι της υποκειμένης ίστορίας νομίζομεν έκθέσθαι τῶν νόμων ὅσοι παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις παλαιότητι διήνεγκαν ή παρηλλαγμένην τάξιν έσχον ή τὸ 10 σύνολον ἀφέλειαν τοῖς φιλαναγνωστοῦσι δύνανται 2 παρασηέσθαι. πρώτον μέν οὖν κατὰ τῶν ἐπιόρκων θάνατος ήν παρ' αὐτοῖς τὸ πρόστιμον, έρς δύο τὰ μέγιστα ποιούντων ανομήματα, θεούς τε ασεβούντων καλ την μεγίστην των παρ' άνθρώποις πίστιν άνα- 15 3 τρεπόντων. Επειτα εί τις έν δδφ κατά την χώραν 88 ίδων φονευόμενον άνθρωπον ή το καθόλου βίαιόν τι πάσχοντα μή δύσαιτο δυνατός ών, θανάτω περιπεσεῖν ἄφειλεν εί δὲ πρὸς ἀλήθειαν διὰ τὸ ἀδύνατον μη κατισχύσαι βοηθήσαι, μηνῦσαί γε πάντως 20 ώφειλε τούς ληστάς και έπεξιέναι την παρανομίαν: τον δε ταύτα μή πράξαντα κατά τον νόμον έδει μαστιγοῦσθαι τεταγμένας πληγάς καὶ πάσης εἴργε-4 σθαι τροφής έπλ τρεῖς ήμέρας. οί δὲ ψευδῶς τινων κατηνορήσαντες ώφειλον τοῦτο παθείν δ τοίς συκο- 25 φαντηθείσιν έτετακτο πρόστιμον, είπερ έτυχον κατα-5 δικασθέντες. προσετέτακτο δε και πασι τοῖς Αίγυπτίοις ἀπογράφεσθαι πρὸς τοὺς ἄργοντας ἀπὸ τίνων

^{3 [}κανὸν] ἐφ' [κανὸν D 16 ἔπειτα εί] ἐὰν δὲ vulg. 18 τί] τινὰ D.

ξκαστος πορίζεται του βίου, καλ του έν τούτοις ψευσάμενον ἢ πόρον ἄδικον ἐπιτελοῦντα θανάτω περιπίπτειν ήν άναγκαζον. λέγεται δε τοῦτον τον νόμον ύπὸ Σόλωνος παραβαλόντος είς Αίγυπτον είς τὰς 5 'Αθήνας μετενεγθηναι. εί δέ τις έκουσίως αποκτεί- 6 ναι τὸν έλεύθερον ἢ τὸν δοῦλον, ἀποθνήσκειν τοῦτον οί νόμοι προσέταττον, αμα μέν βουλόμενοι μή ταῖς διαφοραῖς τῆς τύχης, ἀλλὰ ταῖς τῶν πράξεων έπιβολαζε εξογεσθαι πάντας ἀπὸ τῶν φαύλων, ᾶμα 10 δὲ διὰ τῆς τῶν δούλων φροντίδος ἐθίζοντες τοὺς άνθρώπους πολύ μᾶλλον είς τοὺς έλευθέρους μηδέν όλως έξαμαρτάνειν. καὶ κατὰ μέν τῶν γονέων τῶν 7 άποκτεινάντων τὰ τέκνα θάνατον μέν οὐχ ώρισαν, ημέρας δε τρεῖς καὶ νύκτας ἴσας συνεχῶς ἦν ἀναγ-15 καΐον περιειληφότας τὸν νεκρὸν ὑπομένειν φυλακῆς παρεδρευούσης δημοσίας ού γάρ δίκαιον ύπελήφθη τὸ τοῦ βίου στερίσκειν τοὺς τὸν βίον τοῖς παισί δεδωχότας, νουθετήσει δε μαλλον λύπην εχούση καλ μεταμέλειαν αποτρέπειν των τοιούτων έγγειοη-20 μάτων κατά δὲ τῶν τέκνων τῶν γονεῖς φονευσάν- 8 των τιμωρίαν έξηλλαγμένην έθηκαν. έδει γάρ τούς καταδικασθέντας έπὶ τούτοις καλάμοις όξέσι δακτυλιαῖα μέρη τοῦ σώματος κατατμηθέντας ἐπ' ἀκάνθαις κατακάεσθαι ζώντας μέγιστον των έν άνθρωποις 25 άδικημάτων κρίνοντες τὸ βιαίως τὸ ζῆν ἀφαιρεῖσθαι τῶν τὴν ζωὴν αὐτοῖς δεδωκότων. τῶν δὲ γυναικῶν 9 των καταδικασθεισων θανάτω τὰς έγκύους μὴ θανατοῦσθαι πρίν ἂν τέκωσι. καὶ τοῦτο τὸ νόμιμον

πολλοί και των Ελλήνων κατέδειξαν, ήγούμενοι παντελώς ἄδικον είναι τὸ μηδὲν ἀδικήσαν τῶ ἀδικήσαντι τῆς αὐτῆς μετέχειν τιμωρίας, καὶ παρα-89 νομήματος ένὸς γενομένου παρά δυοίν λαμβάνειν τὸ πρόστιμον, πρός δε τούτοις κατά προαίρεσιν πονη- 5 ραν συντελεσθέντος τοῦ ἀδικήματος τὸ μηδεμίαν πω σύνεσιν έγον ύπο την δμοίαν άνειν κόλασιν, το δε πάντων μέγιστον, δτι ταζς πυούσαις ίδια τῆς αίτίας έπενηνεγμένης οὐδαμῶς προσήκει τὸ κοινὸν 10 πατρός καὶ μητρός τέκνον ἀναιρεῖσθαι έπ' ἴσης νὰο 10 άν τις φαύλους διαλάβοι κριτάς τούς τε τὸν ἔνοχον τῷ φόνω σώζοντας καὶ τοὺς τὸ μηδὲν ὅλως ἀδικῆ-11 σαν συναναιρούντας. των μέν ούν φονικών νόμων οί μάλιστα δοχούντες έπιτετεύχθαι τοιούτοί τινες ήσαν. 15

78 Τῶν δ' ἄλλων ὁ μὲν περὶ τῶν πολέμων κείμενος κατὰ τῶν τὴν τάξιν λιπόντων ἢ τὸ παραγγελθὲν ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων μὴ ποιούντων ἔταττε πρόστιμον 2 οὐ θάνατον, ἀλλὰ τὴν ἐσχάτην ἀτιμίαν εἰ δ' ὕστερον ταῖς ἀνδραγαθίαις ὑπερβάλοιντο τὰς ἀτιμίας, 20 εἰς τὴν προϋπάρξασαν παρρησίαν ἀποκαθίστα, ᾶμα μὲν τοῦ νομοθέτου δεινοτέραν τιμωρίαν ποιοῦντος τὴν ἀτιμίαν ἢ τὸν θάνατον, ἵνα τὸ μέγιστον τῶν κακῶν ἐθίση πάντας κρίνειν τὴν αἰσχύνην, ᾶμα δὲ τοὺς μὲν θανατωθέντας ἡγεῖτο μηδὲν ὡφελήσειν τὸν 25 κοινὸν βίον, τοὺς δὲ ἀτιμωθέντας ἀγαθῶν πολλῶν αἰτίους ἔσεσθαι διὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς παρρησίας.

1 κατεδέξαντο CF 6 έκτελεσθέντος C 7 πως vulg. 12 άδικήσαντας CDF 13 άναιφοῦντας vulg. 20 ὑπεφβάλοιτο D, ὑπεφβάλλοιντο II 22 νομοθέτου] θανάτου CD (v. 28 η τὸν θάνατον f. del.).

καί των μεν τὰ ἀπόρρητα τοῖς πολεμίοις ἀπαγγει- 3 λάντων ἐπέταττεν δ νόμος ἐκτέμνεσθαι τὴν γλῶτταν, των δε το νόμισμα παρακοπτόντων ή μέτρα καί σταθμά παραποιούντων ἢ παραγλυφόντων τὰς σφρα-5 γιδας, έτι δε των γραμματέων των ψευδείς χρηματισμούς γραφόντων ή άφαιρούντων τι των έγγεγραμμένων, και των τάς ψευδείς συγγραφάς έπιφερόντων, άμφοτέρας έκέλευσεν άποκόπτεσθαι τὰς χεῖρας, ὅπως οίς εκαστος μέρεσι τοῦ σώματος παρενόμησεν, είς 10 ταῦτα κολαζόμενος αὐτὸς μὲν μέχρι τελευτῆς ἀνίατον έχη την συμφοράν, τούς δ' άλλους διὰ τῆς ίδίας τιμωρίας νουθετών αποτρέπη των δμοίων τι πράττειν. πικροί δε καί περί των γυναικών νόμοι παρ' 4 αὐτοῖς ὑπῆρχον. τοῦ μὲν γὰρ βιασαμένου γυναϊκα 15 έλευθέραν προσέταξαν αποκόπτεσθαι τὰ αίδοῖα. νομίσαντες τὸν τοιοῦτον μιᾶ πράξει παρανόμω τρία τὰ μέγιστα τῶν κακῶν ἐνηργηκέναι, τὴν ὕβριν καὶ την φθοράν και την των τέκνων σύγχυσιν εί δέ 5 τις πείσας μοιγεύσαι, τον μέν ανδρα ράβδοις χιλίας 20 πληγάς λαμβάνειν έκέλευον, τῆς δὲ γυναικὸς τὴν 90 δίνα πολοβούσθαι, ύπολαμβάνοντες δείν τής πρός άσυγχώρητον άκρασίαν καλλωπιζομένης άφαιρεθηναι τὰ μάλιστα κοσμοῦντα τὴν εὐπρέπειαν.

Τοὺς δὲ περὶ τῶν συμβολαίων νόμους Βοκχόριδος 79 εἶναί φασι. προστάττουσι δὲ τοὺς μὲν ἀσύγγραφα δανεισαμένους, ἂν μὴ φάσκωσιν ὀφείλειν, ὀμόσαντας ἀπολύεσθαι τοῦ δανείου, πρῶτον μὲν ὅπως ἐν μεγάλω

² δ om. D 3 η μέτρα η στάθμα D, η ξτερα καὶ ασταθμα C, η ξτερα καινά στάθμα F 4 η η τῶν vulg. 9 ξκαστος οἰς vulg. 17 τὰ om. C 24 βοκχώριδος D.

2 τιθέμενοι τούς δρχους δεισιδαιμονώσι προδήλου γάρ όντος δτι τῶ πολλάκις δμόσαντι συμβήσεται την πίστιν αποβαλείν, ίνα της εύχρηστίας μη στερηθή, περί πλείστου πᾶς τις ἄξει τὸ μὴ καταντᾶν έπλ του δοκου. Επειθ' ύπελάμβανεν δ νομοθέτης 5 την δλην πίστιν εν τη καλοκάγαθία ποιήσας προτρέψεσθαι πάντας σπουδαίους είναι τοῖς ἤθεσιν. ίνα μη πίστεως ανάξιοι διαβληθώσι πρός δε τούτοις άδικον έκρινεν είναι τούς χωρίς δρκου πιστευθέντας περί των αὐτων συμβολαίων δμόσαντας μή 10 τυγγάνειν πίστεως, τούς δὲ μετὰ συγγραφῆς δανείσαντας έκώλυε διὰ τοῦ τόκου τὸ κεφάλαιον πλέον 2 ποιείν ή διπλάσιον, των δε όφειλόντων την έκπραξιν των δανείων έκ της ούσίας μόνον έποιήσατο, τὸ δὲ σῶμα κατ' οὐδένα τρόπον εἴασεν ὑπάρχειν 15 άγωγιμον, ήγούμενος δείν είναι τάς μέν κτήσεις των έργασαμένων ή παρά κυρίου τινός έν δωρεαίς λαβόντων, τὰ δὲ σώματα τῶν πόλεων, ἵνα τὰς καθηκούσας λειτουργίας έγωσιν αί πόλεις καὶ κατά πόλεμον καὶ κατ' εἰοήνην. ἄτοπον γὰρ τὸ στρατιώτην 20 είς τὸν ὑπέρ τῆς πατρίδος προϊόντα κίνδυνον, εί τύχοι, πρός δάνειον ύπὸ τοῦ πιστεύσαντος ἀπάγεσθαι, και της των ιδιωτών πλεονεξίας ένεκα κιν-4 δυνεύειν την κοινην απάντων σωτηρίαν. δοκεῖ δὲ καὶ τοῦτον τὸν νόμον ὁ Σόλων είς τὰς 'Αθήνας 25 μετενεγκείν, δυ ωνόμασε σεισάγθειαν, απολύσας τούς πολίτας απαντας των έπὶ τοῖς σώμασι πεπι-

⁴ ắξει Cobet, ξξει libri 6 προτρέψασθαι D 20 τὸ Bekker, τὸν D, om. CF 23 ἰδίων D 26 ἀνόμασεν εἰσάχθειαν CF, ἀνόμασε μὲν σεισαχθίαν D.

στευμένων δανείων. μέμφονται δέ τινες οὐκ ἀλό- 5 γως τοῖς πλείστοις τῶν παρὰ τοῖς Έλλησι νομοθετῶν, οῖτινες ὅπλα μὲν καὶ ἄροτρον καὶ ἄλλα τῶν ἀναγκαιοτάτων ἐκώλυσαν ἐνέχυρα λαμβάνεσθαι πρὸς δάνειον, 5 τοὺς δὲ τούτοις χρησομένους συνεχώρησαν ἀγωγίμους εἶναι.

Τπήρχε δὲ καὶ περὶ τῶν κλεπτῶν νόμος παρ' 80 Αἰγυπτίοις ἰδιώτατος. ἐκέλευε γὰρ τοὺς μὲν βουλομένους ἔχειν ταύτην τὴν ἐργασίαν ἀπογράφεσθαι 10 πρὸς τὸν ἀρχίφωρα, καὶ τὸ κλαπὲν ὁμολόγως ἀναφέρειν παραχρήμα πρὸς ἐκείνον, τοὺς δὲ ἀπολέσαντας παρακκλησίως ἀπογράφειν αὐτῷ καθ' ἔκαστον 91 τῶν ἀπολωλότων, προστιθέντας τόν τε τόπον καὶ τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ῶραν καθ' ἢν ἀπώλεσεν. τούτῳ 2 15 δὲ τῷ τρόκιῷ πάντων ἐτοίμως εὐρισκομένων, ἔδει τὸν ἀπολέσαντα τὸ τέταρτον μέρος τῆς ἀξίας δόντα κτήσασθαι τὰ έκυτοῦ μόνα. ἀδυνάτου γὰρ ὅντος τοῦ πάντας ἀποστῆσαι τῆς κλοπῆς εὖρε πόρον ὁ νομοθέτης δι' οὖ πᾶν τὸ ἀπολόμενον σωθήσεται 20 μικρῶν διδομένων λύτρων.

Γαμούσι δὲ παρ' Αίγυπτίοις οι μὲν ἱερεῖς μίαν, 3 τῶν δ' ἄλλων ὅσας ἀν ἔκαστος προαιρῆται· καὶ τὰ γεννώμενα πάντα τρέφουσιν ἐξ ἀνάγκης ἕνεκα τῆς πολυανθρωπίας, ὡς ταύτης μέγιστα συμβαλλομένης 25 πρὸς εὐδαιμονίαν χώρας τε καὶ πόλεων, νόθον δ' οὐδένα τῶν γεννηθέντων νομίζουσιν, οὐδ' ὰν ἐξ ἀργυρωνήτων μητρὸς γεννηθή· καθόλου γὰρ ὑπει- 4

⁸ μèν Dindorf, μη D, om. vulg. 11 δὲ] τε D 14 ἀπώλεσαν Bekker, ἀπέβαλε ΙΙ.

λήφασι τὸν πατέρα μόνον αἴτιον εἶναι τῆς γενέσεως. την δε μητέρα τροφήν και γώραν [μόνον] παρέγεσθαι τῶ βρέφει, καὶ τῶν δένδρων ἄρρενα μέν καλοῦσι τὰ καρποφόρα, θήλεα δὲ τὰ μὴ φέροντα τοὺς 5 καρπούς, έναντίως τοῖς Έλλησι, τρέφουσι δὲ τὰ 5 παιδία μετά τινος εὐχερείας ἀδαπάνου καὶ παντελῶς άπίστου εψήματα γάρ αὐτοῖς χορηγοῦσιν έκ τινος εὐτελείας έτοίμης γινόμενα, καλ τῶν ἐκ τῆς βύβλου πυθμένων τούς δυναμένους είς τὸ πῦρ ἐγκρύβεσθαι, και των φιζων και των καυλών των έλειων τὰ μέν 10 6 ώμά, τὰ δ' ξψοντες, τὰ δ' ὀπτῶντες, διδόασιν. ἀνυποδήτων δε και γυμνών των πλείστων τρεφομένων διὰ τὴν εὐκρασίαν τῶν τόπων, τὴν πᾶσαν δαπάνην οί νονείς, άχρι αν είς ηλικίαν έλθη τὸ τέκνον, οὐ πλείω ποιοῦσι δραχμών είκοσι. δι' άς αίτίας μάλιστα 15 την Αίγυπτον συμβαίνει πολυανθρωπία διαφέρειν, καλ διά τοῦτο πλείστας έχειν μεγάλων έργων κατασχευάς.

81 Παιδεύουσι δὲ τοὺς υίοὺς οί μὲν ίερεῖς γράμματα διττά, τά τε ίερὰ καλούμενα καὶ τὰ κοινο- 20
τέραν ἔχοντα τὴν μάθησιν. γεωμετρίαν δὲ καὶ τὴν
2 ἀριθμητικὴν ἐπὶ πλέον ἐκπονοῦσιν. ὁ μὲν γὰρ ποταμὸς κατ' ἐνιαυτὸν ποικίλως μετασχηματίζων τὴν
χώραν πολλὰς καὶ παντοίας ἀμφισβητήσεις ποιεῖ
περὶ τῶν ὅρων τοῖς γειτνιῶσι, ταύτας δ' οὐ ράδιον 25
ἀκριβῶς ἐξελέγξαι μὴ γεωμέτρου τὴν ἀλήθειαν ἐκ
3 τῆς ἐμπειρίας μεθοδεύσαντος. ἡ δ' ἀριθμητική πρός
τε τὰς κατὰ τὸν βίον οἰκονομίας αὐτοῖς χρησιμεύει

² μόνον om. II 12 τῶν πλείστων καὶ γυμνῶν vulg. 21 δὲ] τε D.

καὶ ποὸς τὰ νεωμετρίας θεωρήματα, πρὸς δὲ τούτοις ούκ όλίνα συμβάλλεται καλ τοῖς τὰ περλ τὴν άστοολονίαν έχπονοῦσιν, έπιμελοῦς νὰο, εί καὶ παρά 4 τισιν άλλοις, καὶ παρ' Αίγυπτίοις παρατηρήσεως 5 τυγγάνουσιν αί τῶν ἄστοων τάξεις τε καὶ κινήσεις. 92 και τὰς μὲν περί εκάστων ἀναγραφὰς έξ έτῶν ἀπίστων τῷ πλήθει φυλάττουσιν, ἐκ παλαιῶν χρόνων έζηλωμένης παρ' αὐτοῖς τῆς περὶ ταῦτα σπουδῆς, τας δε των πλανήτων αστέρων κινήσεις και περι-10 όδους καλ στηριγμούς, έτι δε τὰς εκάστου δυνάμεις πρός τὰς τῶν ζώων γενέσεις, τίνων είσλυ ἀγαθῶν ἢ κακῶν ἀπεργαστικαί, φιλοτιμότατα παρατετηρήκασι. καλ πολλάκις μέν τοῖς ἀνθρώποις τῶν αὐτοῖς μελ- 5 λόντων απαντήσεσθαι κατά του βίου προλέγοντες 15 έπιτυγγάνουσιν, οὐκ όλιγάκις δὲ καρπῶν φθορὰς ἢ τοὐναντίον πολυκαρπίας, ἔτι δὲ νόσους κοινὰς ἀνθρώποις ή βοσκήμασιν έσομένας προσημαίνουσι, σεισμούς τε καλ κατακλυσμούς καλ κομητών άστέρων έπιτολάς καὶ πάντα τὰ τοῖς πολλοῖς ἀδύνατον ἔχειν 20 δοχοῦντα τὴν ἐπίννωσιν, ἐκ πολλοῦ γρόνου παρατηρήσεως γεγενημένης, προγινώσκουσι. φασί δε καί 6 τούς έν Βαβυλώνι Χαλδαίους, αποίκους Αίγυπτίων όντας, την δόξαν έχειν την περί της άστρολογίας παρὰ τῶν [ερέων μαθόντας τῶν Αίγυπτίων. τὸ δ' 7 25 άλλο πλήθος των Αίγυπτίων έκ παίδων μανθάνει παρά τῶν πατέρων ἢ συγγενῶν τὰς περὶ ἕκαστον βίον επιτηδεύσεις, καθάπερ προειρήκαμεν. γράμματα

¹ nal τὰ πρὸς γεωμετρίαν D 3 ἐπιμελῶς libri, corr. Dind. 6 μὲν om. F 9 δὲ scripsi, τε libri 13 τῶν αὐτοῖς μ.] περὶ τῶν μ. CF 20 πολλοῦ χρόνου] πολυχρονίου F.

δ' έπ' δλίγον διδάσκουσιν οὐχ ἄπαντες, ἀλλ' οἱ τὰς τέχνας μεταχειριζόμενοι μάλιστα. παλαίστραν δὲ καὶ μουσικὴν οὐ νόμιμόν ἐστι παρ' αὐτοῖς μανθάνειν ὑπολαμβάνουσι γὰρ ἐκ μὲν τῶν καθ' ἡμέραν ἐν τῆ παλαίστρα γυμνασίων τοὺς νέους οὐχ ὑγίειαν ἔξειν, 5 ἀλλὰ ρώμην ὀλιγοχρόνιον καὶ παντελῶς ἐπικίνδυνον, τὴν δὲ μουσικὴν νομίζουσιν οὐ μόνον ἄχρηστον ὑπάρχειν, ἀλλὰ καὶ βλαβεράν, ὡς [ἄν] ἐκθηλύνουσαν τὰς τῶν ἀκουόντων ψυχάς.

82 Τὰς δὲ νόσους προκαταλαμβανόμενοι θεραπεύ- 10 ουσι τὰ σώματα κλυσμοίς και νηστείαις και έμέτοις. ένίστε μέν καθ' έκάστην ήμέραν, ένίστε δε τρείς ή 2 τέτταρας ήμέρας διαλείποντες. φασί γάρ πάσης τροφής άναδοθείσης το πλέον είναι περιττόν, άφ' οὖ γεννᾶσθαι τὰς νόσους. ώστε τὴν προειρημένην 15 θεραπείαν άναιροῦσαν τὰς ἀρχὰς τῆς νόσου μάλιστ' 8 αν παρασκευάσαι την ύγιειαν. κατά δε τάς στρατείας και τὰς ἐπὶ τῆς χώρας ἐκδημίας θεραπεύονται πάντες οὐδένα μισθόν ίδίω διδόντες οί γὰρ ίατροί τὰς μὲν τροφὰς ἐκ τοῦ κοινοῦ λαμβάνουσι, τὰς δὲ 20 θεραπείας προσάγουσι κατά νόμον έγγραφον, ύπό 93 πολλών και δεδοξασμένων ιατρών αργαίων συγγεγραμμένον. κάν τοις έκ της ιεράς βίβλου νόμοις άναγινωσκομένοις άκολουθήσαντες άδυνατήσωσι σωσαι τὸν κάμνοντα, ἀθῷοι παντὸς ἐγκλήματος ἀπο- 25 λύονται, έαν δέ τι παρά τα γεγραμμένα ποιήσωσι,

¹ διδάσκονται Reiske (cf. p. 186, 19) 7 δὲ] τε D 8 ἄν del. Hertlein 9 ἀκουόντων] ἀνδρῶν II 17 τὴν om. D 18 ἐπὶ om. F, ἐκ vel ἀπὸ Reiske 21 ὑπὸ Dindorf, ἀπὸ libri 26 τι om. vulg.

θανάτου κρίσιν ὑπομένουσιν, ἡγουμένου τοῦ νομοθέτου τῆς ἐκ πολλῶν χρόνων παρατετηρημένης θεραπείας καὶ συντεταγμένης ὑπὸ τῶν ἀρίστων τεχνιτῶν ὀλίγους ἄν γενέσθαι συνετωτέρους.

Περί δε των αφιερωμένων ζώων κατ' Αίγυπτον 83 είκότως φαίνεται πολλοῖς παράδοξον τὸ νινόμενον καὶ ζητήσεως ἄξιον. σέβονται γὰρ ἔνια τῶν ζώων Αἰνύπτιοι καθ' ὑπερβολην οὐ ζῶντα μόνον, ἀλλὰ καὶ τελευτήσαντα, οἶον αίλούρους καὶ τοὺς ἰγνεύ-10 μονας και κύνας, έτι δ' ιέρακας και τὰς καλουμένας παρ' αὐτοῖς ἔβεις, πρὸς δὲ τούτοις τούς τε λύκους καί τούς κροκοδείλους καί έτερα τοιαύτα πλείω, περί ών τὰς αίτίας ἀποδιδόναι πειρασόμεθα, βραγέα πρότερον ύπερ αὐτῶν διελθόντες. πρῶτον μεν νὰρ 2 15 έκαστω γένει των σεβασμοῦ τυγχανόντων ζώων άφιέρωται χώρα φέρουσα πρόσοδον άρκοῦσαν είς έπιμέλειαν καλ τροφήν αὐτῶν ποιοῦνται δὲ καλ θεοίς τισιν εύχας ύπερ των παίδων οί κατ' Αίγυπτον των έκ της νόσου σωθέντων. ξυρήσαντες γάρ 20 τὰς τρίχας καὶ πρὸς ἀργύριον ἢ χρυσίον στήσαντες διδόασι τὸ νόμισμα τοῖς ἐπιμελομένοις τῶν προειρημένων ζώων. οί δε τοῖς μεν ίέραξι κρέα κατατέμνον- 3 τες καὶ προσκαλούμενοι μεγάλη τῆ φωνῆ πετομένοις άναρρίπτουσι, μέχρι αν δέξωνται, τοῖς δ' αίλούροις 25 καὶ τοῖς ἐγνεύμοσι καταθρύπτοντες τοὺς ἄρτους εἰς γάλα καὶ ποππύζοντες παρατιθέασιν ἢ τῶν ἰγθύων τον έχ του Νείλου κατατέμνοντες ώμως σιτίζουσιν.

ώσαύτως δε και των άλλων ζώων εκάστω γένει την 4 άρμόζουσαν τροφήν χορηγούσι. τὰς δὲ γινομένας πεοί ταῦτα λειτουονίας οὐν οἶον ἐκκλίνουσιν ἢ τοῖς όγλοις γενέσθαι καταφανείς έπαισχύνονται, τούναντίου δ' ώς πεολ τὰς μενίστας τῶν θεῶν νινόμενοι τιμὰς 5 σεμνύνονται καλ μετά σημείων ίδίων περιέρχονται τὰς πόλεις καὶ τὴν γώραν. πόρρωθεν δ' ὄντες φανεροί τίνων ζώων ἔγουσι την ἐπιμέλειαν, ὑπὸ τῶν 94 5 άπαντώντων προσκυνούνται καί τιμώνται. όταν δ'. άποθάνη τι τῶν εἰρημένων, σινδόνι κατακαλύψαν-10 τες καλ μετ' ολμωνής τὰ στήθη καταπληξάμενοι φέρουσιν είς τὰς ταριγείας· ἔπειτα θεραπευθέντων αὐτῶν κεδρία καὶ τοῖς δυναμένοις εὐωδίαν παρέχεσθαι καλ πολυγρόνιον τοῦ σώματος τήρησιν θάπτου-6 σιν έν εεραίς θήκαις. δς δ' αν τούτων τι των ζώων 15 έκων διαφθείρη, θανάτω περιπίπτει, πλην έαν αίλουρον ή την ίβιν αποκτείνη ταῦτα δὲ έάν τε έκων έάν τε άκων αποκτείνη, πάντως θανάτω περιπίπτει, τῶν ὄγλων συντρεγόντων καὶ τὸν πράξαντα δεινότατα διατιθέντων, καλ τοῦτ' ένίστε πραττόντων 20 . 7 άνευ πρίσεως. διὰ δὲ τὸν ἔπὶ τούτοις φόβον οί θεασάμενοι τεθνηκός τι τούτων των ζώων ἀποστάντες μακράν βοῶσιν όδυρόμενοί τε καὶ μαρτυρόμενοι 8 κατειλήφθαι [αὐτὸ] τετελευτηκός. ούτω δ' έν ταῖς τῶν ὄχλων ψυχαϊς ἐντέτημεν ἡ ποὸς τὰ ζῶα ταῦτα 25 δεισιδαιμονία και τοις πάθεσιν αμεταθέτως εκαστος διάκειται πρός την τούτων τιμήν, ώστε καλ καθ' δν

⁵ ώς περί Dindorf, ∞σπερ είς libri 9 άπαντώντων Wess., τῶν C, αὐτῶν G, ἀπάντων cet. 15 ἐν om. D 24 αὐτὸ Reiske, om. D, τὸ vulg. 25 ὅχίων] ἀνθρώπων ΙΙ.

χρόνον Πτολεμαΐος μέν δ βασιλεύς ύπὸ 'Ρωμαίων ούπω προσηγόρευτο φίλος, οί δ' όγλοι πᾶσαν είσεφέροντο σπουδήν έκθεραπεύοντες τούς παρεπιδημούντας των ἀπὸ τῆς Ἰταλίας καὶ σπεύδοντες μη-5 δεμίαν αφορμήν έγκλήματος ή πολέμου δοῦναι διὰ τὸν φόβον, ἀποκτείναντος Ῥωμαίου τινὸς αίλουρον, καί τοῦ πλήθους συνδραμόντος έπὶ τὴν οἰκίαν τοῦ πράξαντος, ούθ' οί πεμφθέντες ύπὸ τοῦ βασιλέως άρχοντες έπὶ τὴν παραίτησιν ούθ' δ κοινός ἀπὸ 10 τῆς 'Ρώμης φόβος ἴσχυσεν έξελέσθαι τῆς τιμωρίας τὸν ἄνθοωπον, καίπεο ἀκουσίως τοῦτο πεπραγότα. καὶ τοῦτ' οὐκ έξ ἀκοῆς ἡμεῖς ίστοροῦμεν, ἀλλ' 9 αύτοι κατά την γεγενημένην ημίν έπιδημίαν κατ' Αίγυπτον έορακότες. ἀπίστων δὲ φαινομένων πολ-84 15 λοΐς τῶν εἰοημένων καὶ μύθοις παραπλησίων πολλῷ παραδοξότερα φανήσεται τὰ μετὰ ταῦτα δηθησόμενα. λιμώ γάρ ποτε πιεζομένων των κατ' Αίγυπτόν φασι πολλούς άλλήλων μεν αψασθαι διά την ένδειαν. των δ' ἀφιερωμένων ζώων τὸ παράπαν μηδ' αίτίαν 20 σγεῖν μηδένα προσενηνέγθαι. ἀλλὰ μήν γε καὶ καθ' 2 ην αν οικίαν εύρεθη κύων τετελευτηκώς, ξυρώνται πάντες οί κατ' οίκον όντες όλον τὸ σῶμα καὶ ποιοῦνται πένθος, καὶ τὸ τούτου θαυμασιώτερον, έὰν οίνος η σίτος ή τι των πρός τον βίον αναγκαίων 25 τυγγάνη κείμενον έν τοῖς οἰκήμασιν οὖ τὸ ζῆν έξέλιπέ τι των θηρίων, οὐκ ἂν ἔτι χρήσασθαι πρὸς 95 οὐδὲν αὐτοῖς ὑπομείνειαν. κὰν ἐν ἄλλη χώρα που 3 στρατευόμενοι τύχωσι, λυτρούμενοι τοὺς αίλούρους

² προσηγορεύετο vulg. 4 τῶν ἀπὸ om. D 22 ὅντες del. Eichst. 28 λυπούμενοι vulg.

καὶ τοὺς ιέρακας κατάνουσιν είς Αϊνυπτον καὶ τοῦτο πράττουσιν ένίοτε των έφοδίων αὐτοὺς ὑπολιπόν-4 των. τὰ δὲ γινόμενα περί τὸν Απιν τὸν ἐν Μέμφει [ποικίλου] καλ τὸν Μυεῦιν τὸν ἐν Ἡλιουπόλει καλ τὰ περί τὸν τράνον τὸν ἐν Μένδητι, πρὸς δὲ τού- 5 τοις τὸν προκόδειλον τὸν κατὰ τὴν Μοίριδος λίμνην καλ τὸν λέοντα τὸν τρεφόμενον ἐν τῆ καλουμένη Λεόντων πόλει, καὶ πολλὰ τοιαῦθ' ἔτερα, διηγήσασθαι μέν εύχερές, ἀπαγγείλαντα δε πιστευθήναι παρά 5 τοῖς μὴ τεθεαμένοις δύσχολον, ταῦτα νὰο ἐν [εροῖς 10 μεν περιβόλοις τρέφεται, θεραπεύουσι δ' αὐτά πολλοί των άξιολόγων άνδρων τροφάς διδόντες τάς πολυτελεστάτας σεμίδαλιν γαρ ή χόνδρον εψοντες έν γάλακτι καὶ πέμματα παντοδαπά μέλιτι φυρώντες, καλ κρέα χήνεια τὰ μὲν εψοντες, τὰ δ' ὀπτωντες 15 άνεκλείπτως χορηγοῦσι, τοῖς δ' ώμοφάγοις πολλά τῶν ὀρνέων θηρεύοντες παραβάλλουσι, καὶ τὸ καθόλου μεγάλην είσφέρονται σπουδήν είς την πολυ-6 τέλειαν της τροφής. λουτροίς τε χλιαροίς χρώμενοι καὶ μύροις τοῖς κρατίστοις ἀλείφοντες καὶ παντο- 20 δαπάς εὐωδίας θυμιῶντες οὐ διαλείπουσι, στρωμνάς τε τὰς πολυτελεστάτας καὶ κόσμον εὐπρεπῆ χορηγοῦσι, καὶ τῶν συνουσιῶν ὅπως τυγγάνη κατὰ φύσιν φροντίδα ποιούνται την μεγίστην, πρός δε τούτοις δμοφύλους θηλείας έκάστω των ζώων τὰς εὐειδε- 25 στάτας συντρέφουσιν, ας παλλακίδας προσαγορεύουσι καὶ θεραπεύουσι ταῖς μεγίσταις δαπάναις καὶ λει-

τουργίαις. ἐὰν δὲ τελευτήση τι, πενθούσι μὲν ἴσα τ τοῖς ἀγαπητῶν τέκνων στερομένοις, θάπτουσι δὲ οὐ κατὰ τὴν ἑαυτῶν δύναμιν, ἀλλὰ πολὺ τὴν ἀξίαν τῆς ἑαυτῶν οὐσίας ὑπερβάλλοντες. μετὰ γὰρ τὴν 8 5 ᾿Αλεξάνδρου τελευτήν, Πτολεμαίου τοῦ Λάγου παρειληφότος ἄρτι τὴν Αἴγυπτον, ἔτυχεν ἐν Μέμφει τελευτήσας ὁ Ἦχις γήρα ὁ δὲ τὴν ἐπιμέλειαν ἔχων αὐτοῦ τήν τε ἡτοιμασμένην χορηγίαν, οὖσαν πάνυ πολλήν, εἰς ταφὴν ἄπασαν ἐδαπάνησε καὶ παρὰ τοῦ 10 Πτολεμαίου πεντήκοντα ἀργυρίου τάλαντα προσεδανείσατο. καὶ καθ' ἡμᾶς δέ τινες τῶν τὰ ζῷα ταῦτα τρεφόντων εἰς τὰς ταφὰς αὐτῶν οὐκ ἔλαττον τῶν ἑκατὸν ταλάντων δεδαπανήκασιν.

Προσθετέον δὲ τοῖς εἰρημένοις τὰ λειπόμενα 85
15 τῶν γινομένων περὶ τὸν ἱερὸν ταῦρον τὸν ὀνομαζόμενον ᾿Απιν. ὅταν γὰρ τελευτήσας ταφῆ μεγαλοπορεπῶς, ζητοῦσιν οἱ περὶ ταῦτ' ὄντες ἱερεῖς μόσχον ἔχοντα κατὰ τὸ σῶμα παράσημα τὰ παραπλήσια τῷ 96 προϋπάρξαντι: ὅταν δ' εὐρεθῆ, τὰ μὲν πλήθη τοῦ 2 20 πένθους ἀπολύεται, τῶν δ' ἱερέων οἶς ἐστιν ἐπιμελὲς ἄγουσι τὸν μόσχον τὸ μὲν πρῶτον εἰς Νείλου πόλιν, ἐν ἡ τρέφουσιν αὐτὸν ἐφ' ἡμέρας τετταράκοντα, ἔπειτ' εἰς θαλαμηγὸν ναῦν οἴκημα κεχρυσωμένον ἔχουσαν ἐμβιβάσαντες ὡς θεὸν ἀνάγουσιν εἰς 25 Μέμφιν εἰς τὸ τοῦ Ἡφαίστου τέμενος. ἐν δὲ ταῖς 3 προειρημέναις τετταράκονθ' ἡμέραις μόνον ὁρῶσιν αὐτὸν αὶ γυναῖκες κατὰ πρόσωπον ἱστάμεναι καὶ δεικνύουσιν ἀνασυράμεναι τὰ ἑαυτῶν γεννητικὰ

¹ τι Dindorf, τις libri πενθοῦσι] ποιοῦσι ΙΙ 7 γηραιός CDF (ΙΙ 34,6 38,6).

μόρια, τὸν δ' ἄλλον χρόνον ἄπαντα κεκωλυμένον 4 ἐστὶν εἰς ὅψιν αὐτὰς ἔρχεσθαι τούτφ τῷ θεῷ. τῆς δὲ τοῦ βοὸς τούτου τιμῆς αἰτίαν ἔνιοι φέρουσι λέγουτες ὅτι τελευτήσαντος Ὀσίφιδος εἰς τοῦτον ἡ ψυχὴ μετέστη, καὶ διὰ ταῦτα διατελεῖ μέχρι τοῦ 5 νῦν ἀεὶ κατὰ τὰς ἀναδείξεις αὐτοῦ μεθισταμένη 5 πρὸς τοὺς μεταγενεστέρους ἔνιοι δὲ λέγουσι τελευτήσαντος Ὀσίφιδος ὑπὸ Τυφῶνος τὰ μέλη συναγαγοῦσαν τὴν Ἰσιν εἰς βοῦν ξυλίνην ἐμβαλεῖν βύσσινα περιβεβλημένην, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὴν πόλιν ὀνο- 10 μασθῆναι Βούσιριν. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα μυθολογοῦσι περὶ τοῦ ᾿Απιδος, ὑπὲρ ὧν μακρὸν ἡγούμεθα τὰ καθ' ἔκαστον διεξιέναι.

Πάντα δὲ θαυμάσια καὶ μείζω πίστεως ἐπιτελοῦντες οἱ κατ' Αἰγυπτον εἰς τὰ τιμώμενα ζῷα πολ- 15 λὴν ἀπορίαν παρέχονται τοῖς τὰς αἰτίας τούτων 2 ζητοῦσιν. οἱ μὲν οὖν ἱερεῖς αὐτῶν ἀπόρρητόν τι δόγμα περὶ τούτων ἔχουσιν, ὁ προειρήκαμεν ἐν τοῖς θεολογουμένοις ὑπ' αὐτῶν, οἱ δὲ πολλοὶ τῶν Αἰγυπτίων τρεῖς αἰτίας ταύτας ἀποδιδόασιν, ὧν τὴν μὲν 20 πρώτην μυθώδη παντελῶς καὶ τῆς ἀρχαϊκῆς ἁπλό-8 τητος οἰκείαν. φασὶ γὰρ τοὺς ἐξ ἀρχῆς γενομένους θεούς, ὀλίγους ὅντας καὶ κατισχυομένους ὑπὸ τοῦ πλήθους καὶ τῆς ἀνομίας τῶν γηγενῶν ἀνθρώπων, ὁμοιωθῆναί τισι ζώοις, καὶ διὰ τοῦ τοιούτου τρό- 25 που διαφυγεῖν τὴν ὡμότητα καὶ βίαν αὐτῶν' ὕστερον δὲ τῶν κατὰ τὸν κόσμον πάντων κρατήσαντας,

⁵ ψυχή] αὐτοῦ add. vulg. διετέλει D 9 βυσσίνη DF(C); βύρση malim 12 ὧν] οῦ D τὰ Hertlein, τὸ libri 14 μείζω] ἄξια D 19 ὑπ' αὐτῶν om. II.

καὶ τοῖς αίτίοις τῆς έξ ἀργῆς σωτηρίας γάριν ἀποδιδόντας, άφιερώσαι τὰς φύσεις αὐτών οἶς άφωμοιώθησαν, καλ καταδείξαι τοῖς ἀνθρώποις τὸ τρέφειν μέν ζωντα πολυτελώς, θάπτειν δε τελευτήσαντα. 5 δευτέραν δε λέγουσιν αίτίαν, δτι το παλαιον οί 4 κατ' Αίνυπτον διὰ την ἀταξίαν την έν τῶ στρατο-97 πέδω πολλαΐς μάχαις ύπὸ τῶν πλησιοχώρων ήττηθέντες έπενόησαν σύνθημα φορείν έπὶ τῶν ταγμάτων. φασίν οδυ κατασκευάσαντας είκονας τῶν ζώων 5 10 α νῦν τιμῶσι, καὶ πήξαντας ἐπὶ σαυνίων, φορεῖν τοὺς ἡγεμόνας, καὶ διὰ τούτου τοῦ τρόπου γνωρίζειν ξααστον ής είη συντάξεως μεγάλα δε συμβαλλομένης αὐτοζε τῆς διὰ τούτων εὐταξίας πρὸς τὴν νίκην, δόξαι της σωτηρίας αίτια γεγονέναι τὰ ζῶα: 15 γάριν οὖν αὐτοῖς τοὺς ἀνθρώπους ἀποδοῦναι βουλομένους είς έθος κατατάξαι των είκασθέντων τότε μηδεν πτείνειν, άλλα σεβομένους απονέμειν την προειρημένην έπιμέλειαν καλ τιμήν. τρίτην δ' αλτίαν 87 φέρουσι της αμφισβητήσεως των ζώων την χρείαν, 20 ην ξααστον αὐτῶν προσφέρεται πρὸς την ἀφέλειαν τοῦ κοινοῦ βίου καὶ τῶν ἀνθρώπων. τὴν μὲν γὰρ 2 θήλειαν βούν έργάτας τίκτειν καὶ τὴν έλαφρὰν τῆς γης άροῦν, τὰ δὲ πρόβατα δὶς μὲν τίκτειν καὶ τοῖς έρίοις την σκέπην αμα καὶ την εύσχημοσύνην περι-25 ποιείν, τῷ δὲ γάλακτι καὶ τῷ τυρῷ τροφὰς παρέγεσθαι ποοσηνείς αμα καὶ δαψιλείς. τὸν δὲ κύνα πρός τε τὰς θήρας είναι χρήσιμον καὶ πρὸς τὴν φυλακήν διόπερ τὸν θεὸν τὸν παρ' αὐτοῖς καλού-

¹⁰ $\ddot{\alpha}$] $\dot{\alpha}\nu$ C 12 τάξε α ς C μέγα D ται D 24 $\ddot{\alpha}$ μα α 0. D 26 $\ddot{\alpha}$ μα α 2 καὶ D20 προφέρε-27 τε om. D. DIODORUS L. 10

μενον "Ανουβιν παρεισάγουσι κυνός έχοντα κεφαλήν, έμφαίνοντες δτι σωματοφύλαξ ήν των περί τον 3 "Όσιριν καὶ τὴν Ίσιν. ἔνιοι δέ φασι τῆς "Ισιδος προηνουμένους τούς κύνας καθ' δυ καιρου έζήτει του "Όσιριν, τά τε θηρία καὶ τοὺς ἀπαντῶντας ἀπείργειν, 5 έτι δ' εὐνοϊκῶς διακειμένους συζητείν φουομένους. διὸ καὶ τοῖς Ἰσείοις προπορεύεσθαι τοὺς κύνας κατά την πομπήν, των καταδειξάντων τοῦτο τὸ νόμιμον σημαινόντων την παλαιάν του ζώου γάριν. 4 και του μεν αίλουρον πρός τε τας ασπίδας θανάσιμα 10 δακνούσας εύθετον ὑπάργειν καὶ τάλλα δάκετα τῶν έρπετων, τὸν δ' ἰχνεύμονα των κροκοδείλων παρατηρούντα τούς νόνους τὰ καταληφθέντα των ώων συντρίβειν, καὶ ταῦτ' ἐπιμελῶς καὶ φιλοτίμως ἐνερ-5 γετν μηδεν ώφελούμενον. τοῦτο δ' εί μὴ συνέβαινε 15 γίνεσθαι, διὰ τὸ πληθος των γεννωμένων θηρίων άβατον αν γενέσθαι τον ποταμόν. απόλλυσθαι δε καλ τούς κροκοδείλους αὐτούς ὑκὸ τοῦ προειρημένου ζώου παραδόξως και παντελώς απιστουμένη μεθόδω. τούς γάρ ζηνεύμονας κυλιομένους έν τῷ 20 πηλώ γασκόντων αὐτών καθ' δυ ἂν γρόνον ἐπὶ τῆς 98 χέρσου καθεύδωσιν είσπηδαν διά του στόματος είς μέσον τὸ σωμα. ἔπειτα συντόμως την κοιλίαν διαφαγόντας αὐτοὺς μεν ἀκινδύνως έξιέναι, τοὺς δε 6 τοῦτο παθόντας νεκρούς ποιείν παραγρημα. των δ' 25 δονέων την μέν ίβιν χρησίμην ύπάρχειν πρός τε τούς όφεις και τὰς ἀκρίδας και τὰς κάμπας, τὸν δ'

³ ľolog D 7 τοὶς Ίσείοις] τῆς ἴσιος D 11 τἄλλα] τὰ add. D 18 καταληφθέντα Ε, καταλειφθέντα ceteri 24 ἀκινδύνους vulg.

ξέρανα πρός τοὺς σκορπίους καὶ κεράστας καὶ τὰ μικρά των δακέτων θηρίων τὰ μάλιστα τοὺς ἀνθρώπους αναιρούντα. ένιοι δε λένουσι τιμασθαι το τ ζφον τοῦτο διὰ τὸ τοὺς μάντεις οἰωνοῖς τοῖς [έραξι 5 χρωμένους προλέγειν τὰ μέλλοντα τοῖς Αίγυπτίοις. τινές δέ φασιν έν τοζς άρχαίοις χρόνοις ίέρακα 8 βιβλίον ένεγκεῖν είς Θήβας τοῖς Γερεῦσι φοινικῶ δάμματι περιειλημένον, έχον γεγραμμένας τὰς τῶν θεών θεραπείας τε καὶ τιμάς. διὸ καὶ τοὺς ίερο-10 γραμματείς φορείν φοινικούν βάμμα καλ πτερον (έρακος έπὶ τῆς κεφαλῆς. τὸν δ' ἀετὸν Θηβαῖοι τιμῶσι 9 διά τὸ βασιλικὸν είναι δοκείν τοῦτο τὸ ζώον καὶ τοῦ Διὸς ἄξιον. τὸν δὲ τράγον ἀπεθέωσαν, καθάπερ καὶ 88 παρά τοῖς Έλλησι τετιμῆσθαι λέγουσι τὸν Πρίαπον, 15 διὰ τὸ γεννητικὸν μόριον τὸ μὲν γὰρ ζῷον εἶναι τοῦτο κατωφερέστατον πρός τὰς συνουσίας, τὸ δὲ μόριον τοῦ σώματος τὸ τῆς γενέσεως αἴτιον τιμᾶσθαι προσημόντως, ως αν υπάρχον αρχέγονον τῆς τῶν ζώων φύσεως. καθόλου δε το αίδοτον ούκ Αίνυ- 2 20 πτίους μόνον, άλλὰ καὶ τῶν ἄλλων οὐκ όλίγους καθιερωκέναι κατά τὰς τελετάς, ὡς αἴτιον τῆς τῶν ζώων γενέσεως τούς τε ίερεῖς τοὺς παραλαβόντας τάς πατρικάς ίερωσύνας κατ' Αίγυπτον τούτφ τῷ θεφ πρώτον μυείσθαι. και τούς Πάνας δε και τούς 3 25 Σατύρους φασίν ενεκα της αυτης αίτίας τιμάσθαι παρ' άνθρώποις. διὸ καὶ τὰς εἰκόνας αὐτῶν ἀνατιθέναι τούς πλείστους έν τοῖς ίεροῖς έντεταμένας καλ

¹ πρὸς] πρός τε F καὶ τοὺς κερ. vulg. 3 ἀναιροῦντα] ἐπιτηδεύοντα καὶ ἀναιροῦντα D 8 περιειλημμένον D, περιδεδεμένον H 9 διὸ] διόπερ vulg. 23 τὰς om. vulg.

τῆ τοῦ τράγου φύσει παραπλησίας τὸ γὰρ ζῷον τοῦτο παραδεδόσθαι πρὸς τὰς συνουσίας ὑπάργειν ένεργέστατον: έκείνοις οὖν διὰ ταύτης τῆς ἐμφάσεως γάριν ἀποδιδόναι περί τῆς πολυτεκνίας τῆς έαυτῶν. 4 τούς δε ταύρους τούς ιερούς, λένω δε τόν τε Απιν 5 καὶ τὸν Μνεῦιν, τιμᾶσθαι παραπλησίως τοῖς θεοῖς, 'Οσίριδος καταδείξαντος, αμα μέν διά την της γεωργίας χρείαν, αμα δε καλ διά το των ευρόντων τους καρπούς την δόξαν ταϊς τούτων έργασίαις παραδόσιμον γεγονέναι τοῖς μεταγενεστέροις εἰς ἄπαντα 10 τὸν αίῶνα. τοὺς δὲ πυρροὺς βοῦς συγχωρηθῆναι 95 θύειν διὰ τὸ δοκεῖν τοιοῦτον τῷ χρώματι γεγονέναι Τυφώνα τὸν ἐπιβουλεύσαντα μὲν Ὀσίριδι, τυγόντα δε τιμωρίας ύπὸ τῆς Ἰσιδος διὰ τὸν τὰνδρὸς 5 φόνον. και των ανθρώπων δε τους δμοχρωμάτους 15 τῷ Τυφῶνι τὸ παλαιὸν ὑπὸ τῶν βασιλέων φασλ θύεσθαι πρὸς τῷ τάφῷ τῷ Ὀσίριδος τῷν μὲν οὖν Αίγυπτίων δλίγους τινάς εύρίσκεσθαι πυρρούς, των δὲ ξένων τοὺς πλείους. διὸ καὶ περὶ τῆς Βουσίριδος ξενοκτονίας παρά τοῖς Έλλησιν ένισχῦσαι τὸν μῦ- 20 θον, οὐ τοῦ βασιλέως ὀνομαζομένου Βουσίριδος, άλλὰ τοῦ Ὀσίριδος τάφου ταύτην ἔγοντος τὴν προσ-6 ηγορίαν κατά την των έγχωρίων διάλεκτου. τούς δὲ λύκους τιμᾶσθαι λέγουσι διὰ τὴν πρὸς τοὺς κύνας τῆς φύσεως δμοιότητα. βραχύ γὰρ διαλάττον- 25 τας αὐτοὺς ταῖς φύσεσι ταῖς ἐπιμιξίαις ζωογονεῖν ἐξ άλλήλων. φέρουσι δ' Αλγύπτιοι καλ άλλην αλτίαν

³ έκείνους vulg. 5 τοὺς ໂερούς] [(CF) + (CF) +

τῆς τοῦ ζώου τούτου τιμῆς μυθικωτέραν τὸ γὰρ παλαιόν φασι τῆς Ἰσιδος μετὰ τοῦ παιδὸς Ὠρου μελλούσης διαγωνίζεσθαι πρὸς Τυφῶνα παραγενέσθαι βοηθὸν ἐξ ἄδου τὸν Ὀσιριν τῷ τέκνῷ καὶ τῆ του τοῦ Τυφῶνος τοὺς κρατήσαντας καταδείξαι τιμᾶν τὸ ζῷου οὖ τῆς ὄψεως ἐπιφανείσης τὸ νικᾶν ἐπηκολούθησεν. ἔνιοι δὲ λέγουσι, τῶν Αἰθιόπων το στρατευσάντων ἐπὶ τὴν Αἰγυπτον, ἀθροισθείσας το παμπληθείς ἀγέλας λύκων ἐκδιῶξαι τοὺς ἐπελθόντας ἐκ τῆς χώρας ὑπὲρ πόλιν τὴν ὀνομαζομένην Ἐλεφαντίνην διὸ καὶ τόν τε νομὸν ἐκείνον Λυκοπολίτην ὀνομασθῆναι καὶ τὰ ζῷα τὰ προειρημένα τυχεῖν τῆς τιμῆς.

15 Λείπεται δ' ἡμῖν εἰπεῖν περὶ τῆς τῶν κροκοδεί-89 λων ἀποθεώσεως, ὑπὲρ ἦς οἱ πλεἴστοι διαποροῦσι πῶς τῶν θηρίων τούτων σαρκοφαγούντων τοὺς ἀνθρώπους ἐνομοθετήθη τιμᾶν ἴσα θεοῖς τοὺς τὰ δεινότατα διατιθέντας. φασὶν οὖν τῆς χώρας τὴν ὀχυ-2 20 ρότητα παρέχεσθαι μὴ μόνον τὸν ποταμόν, ἀλλὰ καὶ πολὺ μᾶλλον τοὺς ἐν αὐτῷ κροκοδείλους διὸ καὶ τοὺς ληστὰς τούς τε ἀπὸ τῆς ᾿Αραβίας καὶ Λιβύης μὴ τολμᾶν διανήχεσθαι τὸν Νεῖλον, φοβουμένους τὸ πλῆθος τῶν θηρίων τοῦτο δ' οὐκ ἄν ποτε γε-25 νέσθαι πολεμουμένων τῶν ζώων καὶ διὰ τῶν σαγηνευόντων ἄρδην ἀναιρεθέντων. ἔστι δὲ καὶ ἄλ-8 λος λόγος ἱστορούμενος περὶ τῶν θηρίων τούτων.

11 πόλιν] την πόλιν D 22 τε del. Wess.

προσαγορευόμενον Μηναν, διωκόμενον ύπο των ίδίων κυνών καταφυγείν είς την Μοίριδος καλουμένην λίμνην, ἔπειθ' ύπο κροκοδείλου παραδόξως ἀναληφθέντα είς το πέραν ἀπενεχθήναι. της δὲ σωτηρίας χάριν ἀποδιδόναι βουλόμενον τῷ ζώω πόλιν 5 κτίσαι πλησίον ὀνομάσαντα Κροκοδείλων καταδείξαι δὲ καὶ τοῖς ἐγχωρίοις ὡς θεοὺς τιμαν ταῦτα τὰ ζῷα καὶ τὴν λίμνην αὐτοῖς εἰς τροφὴν ἀναθεῖναι ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸν τάφον ἑαυτῷ κατασκευάσαι πυραμίδα τετράπλευρον ἐπιστήσαντα, καὶ τὸν θαυμα- 10 ζόμενον παρὰ πολλοῖς λαβύρινθον οἰκοδομήσαι.

Α Παραπλήσια δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων λέγουσιν, ὑπὲρ ὧν τὰ καθ' ἔκαστον μακρὸν ἀν εἰη γράφειν. ὅτι γὰρ τῆς ὡφελείας ἕνεκα τῆς εἰς τὸν βίον οὕτως ἑαυτοὺς εἰθίκασι, φανερὸν εἰναι πᾶσιν ἐκ τοῦ πολλὰ 15 τῶν ἐδωθίμων παρ' αὐτοῖς ἐνίους μὴ προσφέρεσθαι. τινὰς μὲν γὰρ φακῶν, τινὰς δὲ κυάμων, ἐνίους δὲ τυρῶν ἢ κρομμύων ἢ τινων ἄλλων βρωμάτων τὸ παράπαν μὴ γεύεσθαι, πολλῶν ὑπαρχόντων κατὰ τὴν Αἰγυπτον, δῆλον ποιοῦντας διότι διδακτέον ἐστὶν 20 ἑαυτοὺς τῶν χρησίμων ἀπέχεσθαι, καὶ διότι πάντων πάντα ἐσθιόντων οὐδὲν ἀν ἐξήρκεσε τῶν ἀναλισκομένων. καὶ ἔτέρας δ' αἰτίας φέροντές τινές φασιν ἐπὶ τῶν παλαιῶν βασιλέων πολλάκις ἀφισταμένου τοῦ πλήθους καὶ συμφρονοῦντος κατὰ τῶν ἡγου- 25 μένων, τῶν βασιλέων τινὰ συνέσει διαφέροντα δι-

¹ μινὰ D, μῖνα F 2 μύριδος DF 6 προπόδειλον CF 15 πάσιν] φασίν vulg. 21 έαυτοὺς] αὐτοὺς vulg. 22 έξαρπέσαι D 25 πατὰ] παρὰ CD 26 τινὰς — διαφέροντας CF.

ελέσθαι μὲν τὴν χώραν εἰς πλείω μέρη, καθ' ἔκαστον δ' αὐτῶν καταδεῖξαι τοῖς ἐγχωρίοις σέβεσθαί τι ζῷον ἢ τροφῆς τινος μὴ γεύεσθαι, ὅπως ἐκάστων τὸ μὲν παρ' αὐτοῖς τιμώμενον σεβομένων, τῶν δὲ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀφιερωμένων καταφρονούντων, μηδέποτε ὁμονοῆσαι δύνωνται πάντες οί κατ' Αἴγυπτον. καὶ τοῦτο ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων 6 φανερὸν εἶναι πάντας γὰρ τοὺς πλησιοχώρους πρὸς ἀλλήλους διαφέρεσθαι, προσκόπτοντας ταῖς εἰς τὰ προσειρημένα παρανομίαις.

Φέρουσι δε καί τινες τοιαύτην αίτίαν της των 90 ζώων ἀφιερώσεως. συναγομένων γὰρ ἐν ἀρχῆ τῶν άνθρώπων έκ τοῦ θηριώδους βίου, τὸ μὲν πρώτον άλλήλους κατεσθίειν και πολεμείν, άει τοῦ πλέον 15 δυναμένου τὸν ἀσθενέστερον κατισχύοντος μετὰ δὲ ταῦτα τοὺς τῆ ρώμη λειπομένους ὑπὸ τοῦ συμφέροντος διδαγθέντας άθροίζεσθαι καλ ποιήσαι σημετον έαυτοτς έκ των ύστερον καθιερωθέντων ζώων. πρός δε τούτο τὸ σημείον τῶν ἀεὶ δεδιότων συν-20 τρεχόντων, ούκ εὐκαταφρόνητον τοῖς ἐπιτιθεμένοις γίνεσθαι τὸ σύστημα τὸ δ' αὐτὸ καὶ τῶν ἄλλων 2 101 ποιούντων διαστήναι μέν τὰ πλήθη κατὰ συστήματα, τὸ δὲ ζφον τὸ τῆς ἀσφαλείας έκάστοις γενόμενον αίτιον τιμών τυχείν ίσοθέων, ώς τὰ μέγιστ' 25 εὐηργετηκός διόπες ἄχρι τῶν νῦν χρόνων τὰ τῶν Αίνυπτίων έθνη διεστημότα τιμάν τὰ παρ' έαυτοίς έξ άρχης των ζώων καθιερωθέντα. καθόλου δέ φασι τούς Αίνυπτίους ύπερ τούς άλλους άνθοώ-

¹¹ tives nal vulg. 18 êv fautois F; fautois Ev $\tau \tilde{\omega} \nu$ coni. Dindorf 23 γινόμενον D.

πους ευχαρίστως διακείσθαι πρός παν το ευεργετοῦν, νομίζοντας μεγίστην έπικουρίαν είναι τῷ βίφ την άμοιβην της πρός τούς εὐεργέτας χάριτος. δηλου γαρ είναι διότι πάντες πρός εὐεργεσίαν δρμήσουσι τούτων μάλιστα παρ' οίς αν δρωσι κάλλιστα 5 3 θησαυρισθησομένας τὰς χάριτας. διὰ δὲ τὰς αὐτὰς αίτίας δοχοῦσιν Αίνύπτιοι τοὺς ξαυτών βασιλείς προσκυνείν τε καὶ τιμᾶν ώς πρὸς ἀλήθειαν ὅντας θεούς, αμα μεν ούκ ανευ δαιμονίου τινός προνοίας νομίζοντες αὐτοὺς τετευχέναι τῆς τῶν ὅλων έξου- 10 σίας, αμα δε τους βουλομένους τε και δυναμένους τὰ μέγιστ' εὐεργετεῖν ἡγούμενοι θείας μετέχειν φύ-4 σεως. περί μεν ούν των άφιερωμένων ζώων εί καὶ πεπλεονάκαμεν, άλλ' οὖν γε τὰ μάλιστα θαυμαζόμενα των παρ' Αίγυπτίοις νόμιμα διευχρινή- 15 καμεν.

91 Οὐχ ἥκιστα δ' ἄν τις πυθόμενος τὰ περὶ τοὺς τετελευτηκότας νόμιμα τῶν Αἰγυπτίων θαυμάσαι τὴν ἰδιότητα τῶν ἐθῶν. ὅταν γάρ τις ἀποθάνη παρ' αὐτοῖς, οἱ μὲν συγγενεῖς καὶ φίλοι πάντες κατα- 20 πλαττόμενοι πηλῷ τὰς κεφαλὰς περιέρχονται τὴν πόλιν θρηνοῦντες, ἔως ἄν ταφῆς τύχη τὸ σῶμα. οὐ μὴν οὕτε λουτρῶν οὕτε οἴνου οὕτε τῆς ἄλλης τροφῆς ἀξιολόγου μεταλαμβάνουσιν, οὕτε ἐσθῆτας λαμ- 2 πρὰς περιβάλλονται. τῶν δὲ ταφῶν τρεῖς ὑπάρ- 25 χουσι τάξεις, ἡ τε πολυτελεστάτη καὶ μέση καὶ ταπεινοτάτη. κατὰ μὲν οὖν τὴν πρώτην ἀναλίσκεσθαί φασιν ἀργυρίου τάλαντον, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν

⁵ κάλλιστα post χάριτας F 6 Φησαυφιζομένας vulg. 20 καταπασάμενοι II (c. 72, 2).

μνᾶς είκοσι, κατὰ δὲ τὴν ἐσχάτην παντελῶς ὀλίγον τι δαπάνημα γίνεσθαι λέγουσιν. οί μεν οὖν τὰ σώ- 8 ματα θεραπεύοντές είσι τεγνίται, την έπιστήμην ταύτην έκ γένους παρειληφότες οδτοι δε γραφήν 5 έκάστου των είς τὰς ταφὰς δαπανωμένων τοῖς οίκείοις των τελευτησάντων προσενέγκαντες έπερωτῶσι τίνα τρόπον βούλονται τὴν θεραπείαν γενέσθαι τοῦ σώματος. διομολογησάμενοι δὲ περὶ πάν- 4 των καὶ τὸν νεκρὸν παραλαβόντες, τοῖς τεταγμένοις 10 έπὶ τὴν κατειθισμένην ἐπιμέλειαν τὸ σῶμα παραδιδόασι. καλ πρώτος μέν δ γραμματεύς λεγόμενος τεθέντος γαμαί του σώματος έπι την λαγόνα περι-102 γράφει την εὐώνυμον όσον δεί διατεμείν. Επειτα δ' δ λεγόμενος παρασχίστης λίθον έχων Αίθιοπι-15 κὸν καὶ διατεμών ώς δ νόμος κελεύει τὴν σάρκα, παραγοημα φεύνει δοόμω, διωκόντων των συμπαρόντων και λίθοις βαλλόντων, έτι δε καταρωμένων καὶ καθαπερεί τὸ μύσος είς έκεῖνον τρεπόντων ύπολαμβάνουσι γὰρ μισητὸν είναι πάντα τὸν δμο-20 φύλφ σώματι βίαν προσφέροντα καλ τραύματα ποιούντα καὶ καθόλου τι κακὸν ἀπεργαζόμενον. οί ταριγευταί δε καλούμενοι πάσης μεν τιμής καί 5 πολυωρίας άξιοῦνται, τοῖς τε ίερεῦσι συνόντες καὶ τάς είς ιερον είσόδους άκωλύτως ώς καθαροί ποι-25 οῦνται πρός δὲ τὴν θεραπείαν τοῦ παρεσχισμένου σώματος άθροισθέντων αὐτῶν εἶς καθίησι τὴν γεζοα

¹³ τεμεῖν ΙΙ ἔπειθ' ὁ ΙΙ 15 ὡς ὁ] ὅσα vulg. 17 λίθους ΙΙ 19 εἶναι] καὶ τιμωρίας ἄξιον add. ABD, καὶ μύσους ἄξιον add. ceteri 21 καὶ . . . ἀπεργαζόμενον hic sensu carent 24 καθαροί] [εροὶ ΙΙ.

διά της του νεκρού τομής είς τον θώρακα καὶ πάντα έξαιρεί γωρίς νεφρών και καρδίας, έτερος δε καθαίρει των έγκοιλίων εκαστον κλύζων οίνω φοινι-6 κείφ καὶ θυμιάμασι. καθόλου δὲ πᾶν τὸ σῶμα τὸ μέν πρώτον κεδρία καί τισιν άλλοις έπιμελείας άξι- 5 οῦσιν ἐφ' ἡμέρας πλείους τῶν τριάκοντα, ἐπειτα σμύονη καὶ κιναμώμω καὶ τοῖς δυναμένοις μή μόνον πολυγρόνιον τήρησιν, άλλα και την εὐωδίαν παρέγεσθαι. θεραπεύσαντες δε παραδιδόασι τοῖς συνγενέσι τοῦ τετελευτηχότος οὕτως ξχαστον τῶν τοῦ 10 σώματος μελών ακέραιον τετηρημένον ώστε καὶ τὰς έπλ τοίς βλεφάροις καλ ταίς όφρύσι τρίχας διαμένειν καλ την όλην πρόσοψιν τοῦ σώματος ἀπαράλλακτον είναι και τὸν τῆς μορφῆς τύπον γνωρίζε-7 σθαι διὸ καὶ πολλοὶ τῶν Αίγυπτίων ἐν οἰκήμασι 15 πολυτελέσι φυλάττοντες τὰ δώματα τῶν προγόνων, κατ' όψιν όρωσι τούς γενεαίς πολλαίς της έαυτων γενέσεως προτετελευτηχότας, ώστε έχάστων τά τε μεγέθη καὶ τὰς περιοχάς τῶν σωμάτων, ἔτι δὲ τοὺς τῆς ὄψεως γαρακτῆρας δρωμένους παράδοξον ψυχα- 20 γωγίαν παρέγεσθαι καθάπερ συμβεβιωκότας τοις 92 θεωμένοις. του δε μέλλοντος θάπτεσθαι σώματος οί συγγενείς προλέγουσι την ημέραν της ταφης τοίς τε δικασταίς καλ τοίς συγγενέσιν, έτι δε φίλοις τοῦ τετελευτημότος, και διαβεβαιούνται ότι διαβαίνειν 25 μέλλει την λίμνην, λέγοντες τούνομα τοῦ μετηλλα-103

² έξαίρει codices, corr. Dind. 3 έγκλύζων ΙΙ 6 τετταράκοντα F 8 πολύν χρόνον ΙΙ τήρησιν Wesseling, τηρήσειν D, τηρείν ΙΙ 9 δέ om. vulg. 22 θεωμένοις Dindorf, θεωρουμένοις libri 25 λέγοντες ante ὅτι in codicibus 26 τοῦνομα] τοῦ νομοῦ Ε μετηλλαχότος] τετελευτηκότος ΙΙ.

χότος. ἔπειτα παραγενομένων δικαστών δυσί πλει- 2 όνων των τετταράκοντα, καλ καθισάντων έπί τινος ημικυκλίου κατεσκευασμένου πέραν της λίμνης, ή μεν βάρις καθέλκεται, κατεσκευασμένη πρότερον 5 ύπὸ τῶν ταύτην ἐχόντων τὴν ἐπιμέλειαν, ἐφέστηκε δε ταύτη δ πορθμεύς, δυ Αλγύπτιοι κατά την ίδιαν διάλεκτον ὀνομάζουσι γάρωνα. διὸ καί φασιν 'Ορ- 3 φέα τὸ παλαιὸν εἰς Αἴγυπτον παραβαλόντα καὶ θεασάμενον τοῦτο τὸ νόμιμον, μυθοποιῆσαι τὰ καθ' 10 άδου, τὰ μὲν μιμησάμενον, τὰ δ' αὐτὸν ἰδία πλασάμενον ύπερ οδ τὰ κατὰ μέρος μικρον ύστερον άναγράψομεν. οὐ μὴν ἀλλὰ τῆς βάρεως εἰς τὴν λίμνην 4 καθελκυσθείσης, πρίν ἢ τὴν λάρνακα τὴν τὸν νεκρον έχουσαν είς αὐτην τίθεσθαι, τῷ βουλομένω 15 κατηγορείν δ νόμος έξουσίαν δίδωσιν. έαν μεν οὖν τις παρελθών έγκαλέση καὶ δείξη βεβιωκότα κακώς, οί μεν κριταί τὰς γνώμας πᾶσιν ἀποφαίνονται, τὸ δὲ σωμα εξογεται της ελθισμένης ταφης. έαν δ' δ έγχαλέσας δόξη μη δικαίως κατηγορείν, μεγάλοις περι-20 πίπτει προστίμοις. δταν δε μηδείς ύπακούση κατή- 5 γορος η παρελθών γνωσθή συχοφάντης υπάργειν, οί μεν συγγενείς ἀποθέμενοι το πένθος έγκωμιάζουσι τον τετελευτηκότα, και περί μέν του γένους οὐδεν λέγουσιν, ώσπερ παρά τοις Ελλησιν, υπολαμβάνον-25 τες απαντας όμοίως εύγενεζς είναι τούς κατ' Αίγυπτον, την δ' έκ παιδός άγωγην καί παιδείαν διελ-

¹ δυσί om. II πλείω codices, corr. Dind. 6 ὁ ποςθμεύς] πρωρεύς II 9 μυθολογήσαι D 10 άδην D 11 \dot{v} πλεί] περί CF 14 ταύτην D 17 τὰς γνώμας πᾶσιν] γνώμας CF 18 ὁ om. D 19 κατηγορείν] έγκαλείν II \dot{v} πραίπτει II.

θόντες, πάλιν άνδρος νενονότος την εὐσέβειαν καλ δικαιοσύνην. Ετι δε την έγκρατειαν και τας άλλας άρετας αύτοῦ διεξέργονται, και παρακαλοῦσι τούς κάτω θεούς δέξασθαι σύνοικον τοῖς εὐσεβέσι τὸ δε πλήθος επευφημεί και αποσεμνύνει την δόξαν 5 τοῦ τετελευτημότος, ώς τὸν αίῶνα διατρίβειν μέλ-6 λοντος καθ' άδου μετά τῶν εὐσεβῶν. τὸ δὲ σῶμα τιθέασιν οί μεν ίδίους έχοντες τάφους έν ταζι άποδεδειγμέναις θήκαις, οίς δ' ούχ υπάρχουσι τάφων κτήσεις, καινόν οίκημα ποιοῦσι κατά την ίδίαν οί- 10 κίαν, καὶ πρὸς τὸν ἀσφαλέστατον τῶν τοίχων ὀρθην ίστᾶσι την λάονακα, και τούς κωλυομένους δέ διά τὰς κατηγορίας ἢ πρὸς δάνειον ὑποθήκας θά-104 πτεσθαι τιθέασι κατά την ίδίαν οίκίαν ούς ύστερον ενίστε παίδων παϊδες εύπορήσαντες καλ των τε 15 συμβολαίων και των έγκλημάτων απολύσαντες με-93 γαλοποεπούς ταφής άξιούσι. σεμνότατον δε διείληπται παρ' Αίγυπτίοις τὸ τοὺς γονεῖς ἢ τοὺς προγόνους φανηναι περιττότερον τετιμηκότας είς την αλώνιον οἴκησιν μεταστάντας. νόμιμον δ' έστλ παρ' 20 αὐτοῖς καὶ τὸ διδόναι τὰ σώματα τῶν τετελευτηκότων γονέων είς ύποθήμην δανείου τοῖς δὲ μὴ λυσαμένοις ὄνειδός τε τὸ μέγιστον ἀκολουθεῖ καὶ μετὰ 2 την τελευτην στέρησις ταφής. θαυμάσαι δ' άν τις προσημόντως τούς ταῦτα διατάξαντας, δτι τὴν ἐπι- 25 είκειαν καλ την σπουδαιότητα των ήθων ούκ έκ τῆς τῶν ζώντων δμιλίας μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν τε-

5 συναποσεμνύνει II 10 ατίσεις C ποινόν F; κενόν malim 11 ἐπιφανέστατον Reiske 13 δανείων C ὑποθήκης CD 17 σεμνότατα CF 25 καθηκόντως II ταύτα] διηυκρινημένως add. C ὅτι ante τοὺς D 26 τὴν om. vulg.

τελευτηκότων ταφής και θεραπείας έφ' όσον ήν ένδεγόμενον τοις ανθρώποις ένοικειουν έφιλοτιμήθησαν. οι μεν γαρ Ελληνες μύθοις πεπλασμένοις 3 καί φήμαις διαβεβλημέναις την περί τούτων πίστιν 5 παρέδωκαν, τήν τε των εύσεβων τιμήν και τήν των πονηρών τιμωρίαν τοιναρούν ούν οίον ισηύσαι δύναται ταῦτα προτρέψασθαι τοὺς ἀνθρώπους ἐπὶ τὸν άριστον βίον, άλλὰ τοὐναντίον ὑπὸ τῶν φαύλων γλευαζόμενα πολλής καταφρονήσεως τυγγάνουσι 10 παρά δὲ τοῖς Αίγυπτίοις οὐ μυθώδους, ἀλλ' δρατῆς 4 τοῖς μὲν πονηφοῖς τῆς κολάσεως, τοῖς δ' ἀγαθοῖς τῆς τιμῆς ούσης, καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀμφότεροι των έαυτοις προσημόντων ύπομιμνήσκονται, καὶ διὰ τούτου τοῦ τρόπου ή μεγίστη καὶ συμφορωτάτη διόρ-15 θωσις γίνεται των ήθων. πρατίστους δ', οἶμαι, των νόμων ήγητέον οὐκ έξ ὧν εὐπορωτάτους, ἀλλ' έξ ὧν έπιεικεστάτους τοῖς ἤθεσι καὶ πολιτικωτάτους συμβήσεται γενέσθαι τούς άνθρώπους.

105 'Ρητέον δ' ήμιν και περί των γενομένων νομο-94 20 θετών κατ' Αίγυπτον των ούτως έξηλλαγμένα και παράδοξα νόμιμα καταδειξάντων. μετά γὰρ τὴν παλαιὰν τοῦ κατ' Αίγυπτον βίου κατάστασιν, τὴν μυθολογουμένην γεγονέναι έπί τε των θεών και των ἡρώων, πεισαί φασι πρώτον έγγράπτοις νόμοις χρή-25 σασθαι τὰ πλήθη τὸν Μνεύην, ἄνδρα και τῆ ψυχῆ

4 καὶ ποιηταϊς διαβεβλημένοις ΙΙ 5 παραδέδωκαν D, παραδεδώκασι B 6 ἰσχῦσαι δύναται] ἴσχυσε Reiske 7 ἔπὶ τὸν ά. β. τοὺς ἀνθρώπους vulg. 9 χλευαζόμενοι CF πολλῆς om. CF 14 ἡ om. vulg. 15 οἷμαι] εἶναι CF 25 τὸν Μνεύην ἄνδρα] βιοῦν τὸν ἄνδρα D, καὶ βιοῦν τὸν ἄνδρα F.

μέναν καὶ τῷ βίω κοινότατον τῶν μνημονευομένων. προσποιηθήναι δ' αὐτῶ τὸν Ερμήν δεδωκέναι τούτους, ώς μεγάλων άγαθων αίτίους έσομένους. καθάπεο παρ' Έλλησι ποιήσαί φασιν έν μέν τη Κρήτη Μίνωα, παρά δὲ Λακεδαιμονίοις Λυκούργον, τὸν 5 μέν παρά Διός, τὸν δὲ παρ' Απόλλωνος φήσαντα 2 τούτους παρειληφέναι. καὶ παρ' έτέροις δὲ πλείοσιν έθνεσι παραδέδοται τοῦτο τὸ γένος τῆς ἐπινοίας ύπάρξαι και πολλών άγαθών αίτιον γενέσθαι τοίς πεισθείσι παρά μεν γάρ τοις Αριανοίς Ζαθραύστην 10 ίστοροῦσι τὸν ἀναθὸν δαίμονα προσποιήσασθαι τοὺς νόμους αὐτῶ διδόναι, παρὰ δὲ τοῖς ὀνομαζομένοις Γέταις τοῖς ἀπαθανατίζουσι Ζάλμοξιν ὡσαύτως τὴν κοινήν Έστίαν, παρά δὲ τοῖς Ἰουδαίοις Μωυσῆν τὸν Ἰαὰ ἐπικαλούμενον θεόν, εἴτε θαυμαστὴν καὶ 15 θείαν όλως ἔννοιαν είναι κρίναντας τὴν μέλλουσαν ώφελήσειν άνθρώπων πληθος, είτε και πρός την ύπεροχήν και δύναμιν των εύρειν λεγομένων τούς νόμους ἀποβλέψαντα τὸν ὅχλον μᾶλλον ὑπακούσε-8 σθαι διαλαβόντας. δεύτερον δε νομοθέτην Αίγύ-20 πτιοί φασι γενέσθαι Σάσυχιν, άνδρα συνέσει διαφέροντα. τοῦτον δὲ πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι νόμοις άλλα τε προσθείναι καὶ τὰ περὶ τὴν τῶν θεῶν τιμην έπιμελέστατα διατάξαι, εύρετην δε καί γεωμετρίας γενέσθαι καὶ τὴν περὶ τῶν ἄστρων θεω- 25 ρίαν τε καὶ παρατήρησιν διδάξαι τοὺς έγχωρίους. 4 τρίτον δε λέγουσι Σεσόωσιν τον βασιλέα μη μόνον

¹ ποινότατον] Μνεύην add. C 7 εἰληφέναι vulg. 10 Αφειανοῖς \mathbf{F} , 'Αφιμασποῖς C 13 τοῖς ἀπαθανατίζουσι om. CF 14 Μωσῆν II 15 τάω \mathbf{D} 24 διατάξασθαι \mathbf{D} .

106 τὰς πολεμικὰς πράξεις ἐπιφανεστάτας κατεργάσασθαι τῶν κατ' Αίγυπτον, ἀλλὰ καὶ περὶ τὸ μάγιμον έθνος νομοθεσίαν συστήσασθαι, καλ τὰ ἀκόλουθα τὰ περί τὴν στρατείαν σύμπαντα διακοσμῆσαι. 5 τέταρτον δε νομοθέτην φασί γενέσθαι Βόκχοριν τον 5 βασιλέα, σοφόν τινα καλ πανουργία διαφέροντα. τοῦτον οὖν διατάξαι τὰ περί τοὺς βασιλεῖς ἅπαντα καὶ τὰ περὶ τῶν συμβολαίων έξακριβῶσαι γενέσθαι δ' αὐτὸν καὶ περὶ τὰς κρίσεις οὕτω συνετὸν ώστε 10 πολλά τῶν ὑπ' αὐτοῦ διαννωσθέντων διὰ τὴν πεοιττότητα μνημονεύεσθαι μέγοι των καθ' ήμας γρόνων. λέγουσι δ' αὐτὸν ὑπάρξαι τῷ μὲν σώματι παντελώς ἀσθενή, τῷ δὲ τρόπφ πάντων φιλοχρηματώτατον, μετά δε τοῦτον προσελθεῖν λέγουσι 95 15 τοίς νόμοις "Αμασιν τὸν βασιλέα, δν ίστοροῦσι τὰ περί τούς νομάργας διατάξαι καί τὰ περί την σύμπασαν οίχονομίαν της Αινύπτου, παραδέδοται δέ συνετός τε νεγονέναι καθ' ύπερβολην και τον τρόπου έπιεικής και δίκαιος ών ένεκα και τούς Αίνυ-20 πτίους αὐτῷ περιτεθεικέναι τὴν ἀρχὴν οὐκ ὄντι γένους βασιλικοῦ. φασὶ δὲ καὶ τοὺς Ἡλείους, σπου- 2 δάζοντας περί τὸν 'Ολυμπικὸν άγῶνα, πρεσβευτάς ἀποστεῖλαι πρὸς αὐτὸν έρωτήσοντας πῶς ἂν γένοιτο δικαιότατος τον δ' είπειν, έαν μηδείς 'Ηλειος 25 άγωνίζηται. Πολυκράτους δε τοῦ Σαμίων δυνά- 3 στου συντεθειμένου πρός αὐτὸν φιλίαν, καὶ βιαίως

⁴ τὰ om. D πάντα vulg. 5 φασὶ γενέσθαι νομοθέτην vulg. 7 πάντα II 18 πάντων om. D 14 λέγεται vulg. 15 τοὶς νόμοις] τοῖς θεοῖς καὶ τοῖς νόμοις D τὰ τε vulg. 22 Ὀλυμπίακον C.

προσφερομένου τοῖς τε πολίταις καὶ τοῖς εἰς Σάμον καταπλέουσι ξένοις, τὸ μὲν πρῶτον λέγεται πρεσβευτάς αποστείλαντα παρακαλείν αὐτὸν έπὶ τὴν μετριότητα οὐ προσέχοντος δ' αὐτοῦ τοῖς λόγοις έπιστολην γράψαι την φιλίαν και την ξενίαν την 5 πρός αὐτὸν διαλυόμενον οὐ γὰρ βούλεσθαι λυπηθηναι συντόμως έαυτόν, άκριβως είδότα διότι πλησίον έστλυ αὐτῷ τὸ κακῶς παθεῖν οὕτω προεστηκότι τῆς τυραννίδος. θαυμασθῆναι δ' αὐτόν φασι παρὰ τοῖς Ελλησι διά τε τὴν ἐπιείκειαν καὶ διὰ τὸ 10 4 τῶ Πολυκράτει ταγέως ἀποβῆναι τὰ δηθέντα. ἕκτον δε λέγεται του Ξέρξου πατέρα Δαρείου τοις νόμοις έπιστηναι τοις των Αίγυπτίων μισήσαντα γάο την παρανομίαν την είς τὰ κατ' Αίγυπτον ίερὰ γενομένην ύπὸ Καμβύσου τοῦ προβασιλεύσαντος ζηλῶ- 15 5 σαι βίον έπιεική καλ φιλόθεον. δμιλήσαι μέν γάρ αὐτοῖς τοῖς ἱερεῦσι τοῖς ἐν Αἰγύπτω καὶ μεταλαβεῖν αὐτὸν τῆς τε θεολογίας καὶ τῶν ἐν ταῖς ίεραῖς βίβλοις ἀναγεγραμμένων πράξεων έκ δὲ τούτων 107 ίστορήσαντα τήν τε μεγαλοψυγίαν των ἀρχαίων βασι- 20 λέων καὶ τὴν εἰς τοὺς ἀρχομένους εὕνοιαν μιμήσασθαι τὸν ἐκείνων βίον, καὶ διὰ τοῦτο τηλικαύτης τυχείν τιμής ώσθ' ύπὸ των Αίγυπτίων ζωντα μεν θεον προσαγορεύεσθαι μόνον των απάντων βασιλέων, τελευτήσαντα δε τιμών τυχείν ίσων τοίς 25 τὸ παλαιὸν νομιμώτατα βασιλεύσασι κατ' Αίγυπτον.

⁴ λόγοις] είς add. vulg. 7 έαυτὸν om. II ὅτι vulg. 17 αὐτοῖς] αὐτὸν II 18 τῆς τε θεολογίας αὐτῶν C 21 εὕνοιαν] ἐπιείκειαν II 22 τὸν Reiske, τῶν libri 24 προσαγορευθῆναι II ἀπάντων] ἄλλων II.

την μεν ούν κοινην νομοθεσίαν συντελεσθηναί φα- 6 σιν ύπο των είρημένων άνδρων, και δόξης τυχείν της διαδεδομένης παρά τοις ἄλλοις έν δε τοις ύστε- ρον χρόνοις πολλά των καλως έχειν δοκούντων νο- μίμων φασί κινηθηναι, Μακεδόνων έπικρατησάντων και καταλυσάντων είς τέλος την βασιλείαν των έγχωρίων.

Τούτων δ' ήμεν διευχρινημένων δητέον δσοι 96 τῶν παρ' Έλλησι δεδοξασμένων έπὶ συνέσει χαὶ 10 παιδεία παρέβαλον είς Αίγυπτον έν τοῖς ἀρχαίοις γρόνοις. Ίνα τῶν ἐνταῦθα νομίμων καὶ τῆς παιδείας μετάσχωσιν. οί γὰρ ίερεῖς τῶν Αἰγυπτίων ίστοροῦ- 2 σιν έχ τῶν ἀναγραφῶν τῶν έν ταῖς Γεραῖς βίβλοις παραβαλείν πρὸς έαυτούς τὸ παλαιὸν Όρφέα τε καλ 15 Μουσαΐον και Μελάμποδα και Δαίδαλον, πρός δέ τούτοις Όμηρόν τε τον ποιητήν και Λυκούργον τον Σπαρτιάτην, έτι δε Σόλωνα τον Αθηναίον και Πλάτωνα τὸν φιλόσοφον, έλθεῖν δὲ καὶ Πυθαγόραν τον Σάμιον και τον μαθηματικόν Εύδοξον, έτι δέ 20 Δημόκριτον τὸν 'Αβδηρίτην καὶ Οἰνοπίδην τὸν Χῖον. πάντων δε τούτων σημεία δεικνύουσι των μεν είκό- 3 νας, τῶν δὲ τόπων ἢ κατασκευασμάτων δμωνύμους προσηγορίας, έκ τε της έκάστω ζηλωθείσης παιδείας άποδείξεις φέρουσι, συνιστάντες έξ Αίγύπτου μετενη-25 νέγθαι πάντα δι' ὧν παρὰ τοῖς Έλλησιν έθαυμάσθησαν. 'Όρφέα μεν γάρ των μυστικών τελετών 4 τὰ πλεῖστα καὶ τὰ περὶ τὴν έαυτοῦ πλάνην ὀργιαζόμενα καλ την των έν άδου μυθοποιίαν άπενέγκα-

¹¹ τῆς om. vulg. 14 αὐτοὺς vulg. τὸ παλαιὸν om. II 22 ὁμωνύμων D 24 μετενηνοχέναι vulg. Diodorys I.

5 σθαι. τὴν μὲν γὰρ 'Οσίριδος τελετὴν τῷ Διονύσου τὴν αὐτὴν εἶναι, τὴν δὲ τῆς "Ισιδος τῷ τῆς Δήμητος ος ὁμοιοτάτην ὑπάρχειν, τῶν ὀνομάτων μόνων ἐνηλλαγμένων· τὰς δὲ τῶν ἀσεβῶν ἐν ἄδου τιμωρίας καὶ τοὺς τῶν εὐσεβῶν λειμῶνας καὶ τὰς παρὰ 5 τοῖς πολλοῖς εἰδωλοποιίας ἀναπεπλασμένας παρεισαγαγεῖν μιμησάμενον τὰ γινόμενα περὶ τὰς ταφὰς 6 τὰς κατ' Αἴγυπτον. τὸν μὲν γὰρ ψυχοπομπὸν Ἑρμῆν κατὰ τὸ παλαιὸν νόμιμον παρ' Αἰγυπτίοις ἀναγαγόντα τὸ τοῦ "Απιδος σῶμα μέχρι τινὸς παραδι- 108 δόναι τῷ περικειμένῷ τὴν τοῦ Κερβέρου προτομήν. 11 τοῦ δ' 'Ορφέως τοῦτο καταδείξαντος παρὰ τοῖς "Ελλησι τὸν "Ομηρον ἀκολούθως τούτῷ θεῖναι κατὰ τὴν ποίησιν

Έρμῆς δὲ ψυχὰς Κυλλήνιος ἐξεκαλεῖτο 15 ἀνδρῶν μιηστήρων, ἔχε δὲ ῥάβδον μετὰ χερσίν. εἶτα πάλιν ὑποβάντα λέγειν

πὰρ δ' ἴσαν 'Ωκεανοῦ τε ξοὰς καὶ Λευκάδα πέτρην, ἠδὲ παρ' 'Ηελίοιο πύλας καὶ δῆμον 'Ονείρων ῆισαν· αἶψα δ' ἵκοντο κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα, 20 ἔνθα τε ναίουσι ψυχαί, εἶδωλα καμόντων.

- 7 'Ωκεανὸν μὲν οὖν καλεῖν τὸν ποταμὸν διὰ τὸ τοὺς Αἰγυπτίους κατὰ τὴν ἰδίαν διάλεκτον 'Ωκεανὸν λέγειν τὸν Νεῖλον, 'Ηλίου δὲ πύλας τὴν πόλιν τὴν τῶν 'Ηλιοπολιτῶν, λειμῶνα δ' ὀνομάζειν, τὴν μυθολο- 25
 - 1 τη παὶ την D 3 μόνον vulg. 4 δὲ] καὶ vulg. 7 γινόμενα om. II 10 τοῦ Ἦπιδος τὸ vulg. 16 μνηστήρων] ἡρώων CF 17 προβάντα CF 18 πὰς δ' ἴσαν] παραδε σπεισαν D 24 την τῶν] τῶν vulg. 25 δ' ὀνομάζειν Eichstädt, δὲ νομίζειν codices την] καὶ την vulg.

νουμένην οξκησιν των μετηλλαγότων, τὸν παρά τὴν λίμνην τόπον την καλουμένην μεν 'Αγερουσίαν, πλησίον δε οὖσαν τῆς Μέμφεως, ὄντων περί αὐτὴν λειμώνων καλλίστων, έλους και λωτοῦ και καλά-5 μου. ἀχολούθως δ' είοῆσθαι καὶ τὸ κατοικεῖν τοὺς τελευτήσαντας έν τούτοις τοῖς τόποις διὰ τὸ τὰς τῶν Αίνυπτίων ταφάς τὰς πλείστας καὶ μενίστας ένταῦθα γίνεσθαι, διαπορθμευομένων μέν των νεκρων διά τε τοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς 'Αγερουσίας λίμνης, τιθε-10 μένων δε των σωμάτων είς τὰς ένταῦθα κειμένας θήκας. συμφωνείν δε και τάλλα τὰ παρὰ τοις Ελ- 8 λησι καθ' άδου μυθολογούμενα τοῖς ἔτι νῦν γινομένοις κατ' Αίγυπτον τὸ μὲν γὰο διακομίζον τὰ σώματα πλοΐον βᾶριν καλεῖσθαι, τὸ δ' ἐπίβαθρον 15 [νόμισμα τὸν ὀβολὸν] τῷ πορθμεῖ δίδοσθαι, καλουμένω κατά την έγχωριον διάλεκτον χάρωνι. είναι 9 δε λέγουσι πλησίον των τόπων τούτων καλ σκοτίας Έκατης ιερον και πύλας Κωκυτοῦ και Λήθης διειλημμένας χαλκοῖς ὀχεῦσιν. ὑπάρχειν δὲ καὶ ἄλλας 20 πύλας 'Αληθείας, και πλησίον τούτων είδωλον ακέφαλον έστάναι Δίκης. πολλά δε και των άλλων 97 των μεμυθοποιημένων διαμένειν παρ' Αίγυπτίοις. διατηρουμένης έτι της προσηγορίας και της έν τώ πράττειν ένεργείας. έν μέν γάρ 'Ακανδών πόλει, 2 25 πέραν τοῦ Νείλου κατά τὴν Λιβύην ἀπὸ σταδίων 109 έκατὸν καὶ εἴκοσι τῆς Μέμφεως, πίθον εἶναι τετρημένον, είς δυ των ίερέων έξήκοντα καλ τριακοσίους

⁴ έλῶν ΙΙ 15 νόμισμα τὸν ὀβολὸν del. Schäfer 21 τῶν ἄλλων] ἄλλα ΙΙ 22 μεμυθολογημένων ΙΙ 28 τη ουυμένης CF 24 ἐναργείας Reiske.

καθ' έκάστην ημέραν ύδωρ φέρειν είς αὐτὸν έκ τοῦ 3 Νείλου: την δε περί τον "Οκνον μυθοποιίαν δείκυυσθαι πλησίον κατά τινα πανήγυριν συντελουμένην, πλέχοντος μέν ένδς άνδρὸς άργην σχοινίου μακράν, πολλών δ' έκ των δπίσω λυόντων τὸ πλε- 5 4 πόμενον. Μελάμποδα δέ φασι μετενεγκεῖν έξ Αίγύπτου τὰ Διονύσω νομιζόμενα τελεῖσθαι παρὰ τοῖς "Ελλησι καλ τὰ περλ Κρόνου μυθολογούμενα καλ τὰ περί τῆς Τιτανομαγίας καὶ τὸ σύνολον τὴν περί τὰ 5 πάθη τῶν θεῶν ίστορίαν. τὸν δὲ Δαίδαλον λέγου- 10 σιν απομιμήσασθαι την τοῦ λαβυρίνθου πλοχήν τοῦ διαμένοντος μέν μέγρι τοῦ νῦν καιροῦ, οἰκοδομηθέντος δέ, ώς μέν τινές φασιν, ύπο Μένδητος, ώς δ' ένιοι λέγουσιν, ύπὸ Μάρρου τοῦ βασιλέως, πολ-6 λοῖς ἔτεσι πρότερον τῆς Μίνω βασιλείας. τόν τε 15 δυθμον των άρχαίων κατ' Αίγυπτον άνδριάντων τὸν αὐτὸν εἶναι τοῖς ὑπὸ Δαιδάλου κατασκευασθεῖσι παρὰ τοῖς Ελλησι. τὸ δὲ κάλλιστον πρόπυλον ἐν Μέμφει τοῦ Ἡφαιστείου Δαίδαλον ἀρχιτεκτονήσαι, καλ θαυμασθέντα τυχεῖν εἰκόνος ξυλίνης κατά τὸ 20 προειρημένον ίερον ταϊς ίδίαις γερσί δεδημιουργημένης, πέρας δε διά την εύφυταν άξιωθέντα μεγάλης δόξης και πολλά προσεξευρόντα τυχεῖν Ισοθέων τιμών κατά γάρ μίαν των πρός τη Μέμφει νήσων έτι καὶ νῦν ιερὸν είναι Δαιδάλου τιμώμενον υπὸ 25 7 τῶν ἐγχωρίων. τῆς δ' Όμήρου παρουσίας ἄλλα τε

² δè] τε vulg. ^{*}Oκνον Stephanus, ὄνον codices 4 σχοινίου del. Reiske 5 ὅπισθεν ΙΙ 13 μενδήτου D 14 Μάρρου] Βάρωνος F 15 Μίνωος ΙΙ 19 ἡφαιστίου D, ἡφαίστου vulg.

σημεία φέρουσι και μάλιστα την της Ελένης νενομένην παρά Μενελάφ Τηλεμάχου φαρμακείαν καλ λήθην των συμβεβηκότων κακών, τὸ νὰρ νηπενθές φάρμακον, δ λαβείν φησιν δ ποιητής την Ελένην έκ 5 τῶν Αἰγυπτίων Θηβῶν παρὰ Πολυδάμνης τῆς Θῶνος γυναικός, ἀκριβώς έξητακώς φαίνεται έτι γάρ καλ υῦν τὰς ἐν ταύτη γυναῖκας τῆ προειρημένη δυνάμει χρησθαι λέγουσι, καὶ παρὰ μόναις ταῖς Διοσπολίτισιν έκ παλαιών χρόνων δργής καλ λύπης φάρμα-10 πον εύρῆσθαί φασι∙ τὰς δὲ Θήβας καὶ Διὸς πόλιν την αυτην υπάργειν, την τε Αφροδίτην ονομάζεσθαι 8 παρά τοῖς έγχωρίοις χρυσῆν έχ παλαιᾶς παραδόσεως, 110 καλ πεδίου είναι καλούμενου χουσής 'Αφροδίτης περί την ονομαζομένην Μώμεμφιν. τά τε περί τον 9 15 Δία και την Ήραν μυθολογούμενα περί της συνουσίας και την είς Αιθιοπίαν έκδημίαν έκειθεν αὐτὸν μετενεγκείν κατ' ένιαυτὸν γὰρ παρά τοῖς Αίγυπτίοις του νεών του Διος περαιούσθαι τον ποταμον είς την Λιβύην, καὶ μεθ' ήμέρας τινάς πάλιν έπι-20 στρέφειν, ως έξ Αιθιοπίας του θεού παρόντος τήν τε συνουσίαν των θεων τούτων, έν ταίς πανηγύρεσι τῶν ναῶν ἀναχομιζομένων ἀμφοτέρων εἰς ὄρος άνθεσι παντοίοις ύπὸ τῶν Ιερέων κατεστρωμένον. καλ Λυκοῦργον δὲ καλ Πλάτωνα καλ Σόλωνα πολλά 98 25 τῶν ἐξ Αἰνύπτου νομίμων εἰς τὰς ξαυτῶν κατατάξαι νομοθεσίας. Πυθαγόραν τε τὰ κατὰ τὸν Γερὸν λόγον 2

⁵ τῆς Πολυδάμνης Euseb. pr. ev. X 8, 10] Πολυμνήστης D, τῆς Πολυμνήστης ceteri Θώνιος DF 8 χοῆσθαι post γυναἴκας vulg. 14 Μέμφιν vulg. 16 τῆς . . ἐκ-δημίας D 21 πανηγύρεσι] γίνεσθαι add. Wess.

καὶ τὰ κατὰ γεωμετρίαν θεωρήματα καὶ τὰ περί τούς ἀριθμούς, έτι δὲ τὴν είς πᾶν ζῷον τῆς ψυχῆς 3 μεταβολήν μαθείν παρ' Αίγυπτίων. ὑπολαμβάνουσι δε και Δημόκοιτον παρ' αὐτοῖς έτη διατρῖψαι πέντε καὶ πολλά διδαγθηναι τῶν κατὰ τὴν ἀστρολογίαν. 5 τόν τε Οίνοπίδην δμοίως συνδιατρίψαντα τοῖς [ερεῦσι καὶ ἀστρολόγοις μαθεῖν ἄλλα τε καὶ μάλιστα τὸν ήλιακὸν κύκλον ώς λοξήν μεν έχει την πορείαν, έναντίαν δε τοῖς ἄλλοις ἄστροις τὴν φορὰν ποιεῖται. 4 παραπλησίως δὲ καὶ τὸν Εὔδοξον ἀστρολογήσαντα 10 παρ' αὐτοῖς καὶ πολλὰ τῶν χρησίμων εἰς τοὺς 5 Έλληνας εκδόντα τυγείν άξιολόνου δόξης. των τε άγαλματοποιών των παλαιών τούς μάλιστα διωνομασμένους διατετριφέναι παρ' αὐτοῖς Τηλεκλέα καλ Θεόδωρον, τους 'Ροίκου μεν υίους, κατασκευάσαν- 15 τας δὲ τοῖς Σαμίοις τὸ τοῦ Απόλλωνος τοῦ Πυθίου 6 ξόανον. τοῦ γὰο ἀγάλματος ἐν Σάμφ μὲν ὑπὸ Τηλεκλέους ίστορεῖται τὸ ήμισυ δημιουργηθηναι, κατά δὲ τὴν Ἐφεσον ὑπὸ τάδελφοῦ Θεοδώρου τὸ έτερον μέρος συντελεσθήναι συντεθέντα δε πρός 20 άλληλα τὰ μέρη συμφωνείν ούτως ώστε δοχείν ὑφ' ένὸς τὸ πᾶν ἔργον συντετελέσθαι. τοῦτο δὲ τὸ γένος της έργασίας παρά μεν τοῖς Έλλησι μηδαμώς έπιτηδεύεσθαι, παρά δὲ τοῖς Αίγυπτίοις μάλιστα 7 συντελεῖσθαι. παρ' έκείνοις γὰρ οὐκ ἀπὸ τῆς κατὰ 25 την δοασιν φαντασίας την συμμετοίαν των άγαλμάτων κρίνεσθαι, καθάπερ παρά τοις Έλλησιν, άλλ'

⁵ κατὰ τὴν] κατ' vulg. 8 ἡλιακὸν] ໂερὸν ἡλιακὸν D 13 τῶν om. vulg. 22 ἔργον συντετελέσθαι] σῶμα κατεσκευασθαι CF.

έπειδάν τούς λίθους κατακλίνωσι καλ μερίσαντες κατεργάσωνται, τὸ τηνικαῦτα τὸ ἀνάλογον ἀπὸ τῶν έλαγίστων έπὶ τὰ μέγιστα λαμβάνεσθαι τοῦ γὰρ 8 παυτός σώματος την κατασκευήν είς εν και είκοσι 111 μέρη καὶ προσέτι τέταρτον διαιρουμένους την όλην 6 αποδιδόναι συμμετρίαν τοῦ ζώου. διόπερ δταν περί τοῦ μεγέθους οί τεγνίται πρὸς άλλήλους σύνθωνται, γωρισθέντες ἀπ' άλλήλων σύμφωνα κατασκευάζουσι τὰ μεγέθη τῶν ἔργων οῦτως ἀκριβῶς ώστε ἔκπληξιν 10 παρέγειν την ίδιότητα της πραγματείας αὐτῶν. τὸ 9 δ' έν τη Σάμφ ξόανον συμφώνως τη των Αίγυπτίων φιλοτεχνία κατά την κορυφην διχοτομούμενον διορίζειν τοῦ ζώου τὸ μέσον μέχρι τῶν αἰδοίων, ισάζον δμοίως έαυτῶ πάντοθεν: είναι δ' αὐτὸ λέ-15 γουσι κατά τὸ πλείστον παρεμφερές τοις Αίγυπτίοις, ώς αν τας μέν χείρας έχον παρατεταμένας, τα δέ σκέλη διαβεβηκότα.

Περί μεν οὖν τῶν κατ' Αἰγυπτον ίστορουμένων 10 καὶ μνήμης ἀξίων ἀρκεῖ τὰ ψηθέντα ἡμεῖς δὲ κατὰ 20 τὴν ἐν ἀρχῆ τῆς βίβλου πρόθεσιν τὰς έξῆς πράξεις καὶ μυθολογίας ἐν τῆ μετὰ ταύτην διέξιμεν, ἀρχὴν ποιησάμενοι τὰ κατὰ τὴν 'Ασίαν τοῖς 'Ασσυρίοις πραχθέντα.

Διοδώρου Σικελιώτου βιβλιοθήκης Ιστορικής της \overline{A} διηρημένης τὸ \overline{B} subscr. D.

¹ κατακαίνωσι C, κατακενώσι F, καταξάνωσι Dind. 6 τοῦ ζώου om. II 12 κορυφήν Rhod., ὀροφήν codices 23 πραχθέντα] περὶ μὲν οὖν τῶν κατ Αίγυπτον ἱστορουμένων καὶ μνήμης ἀξίων ἀρκεσθέντες ταύτην μὲν τὴν βύβλον αὐτοῦ καταλήξομεν, τὴν δ' ἐχομένην ταύτης ἀναπληρώσομεν ταϊς ἄλλαις βαρβαρικαῖς πράξεσιν ἄλλοις ἔθνεσι συντελεσθείσαις ἐν τοῖς ἄλλοις χρόνοις add. ABD.

Τάδε ενεστιν έν τῆ δευτέρα τῶν Διοδώρου βίβλων. 112

Περί Νίνου τοῦ πρώτου βασιλεύσαντος κατὰ τὴν 'Ασίαν και τῶν ὑπ' αὐτοῦ πραχθέντων.

 Π ερὶ τῆς Σεμιράμιδος γενέσεως καὶ τῆς περὶ αὐτὴν αὐξήσεως.

'Ως Nίνος ὁ βασιλεὺς ἔγημε τὴν Σεμίραμιν διὰ τὴν άρετὴν αὐτῆς.

'Ως Σεμίραμις τελευτήσαντος Νίνου διαδεξαμένη τὴυ βασιλείαν πολλάς καλ μεγάλας πράξεις έπετελέσατο.

Κτίσις Βαβυλώνος καὶ τῆς κατ' αὐτὴν κατασκευῆς 10 [ἀπαγγελία].

Περί τοῦ κρεμαστοῦ λεγομένου κήπου καὶ τῶν ἄλλων τῶν κατὰ τὴν Βαβυλωνίαν παραδόξων.

Στρατεία Σεμιράμιδος είς Αίγυπτον καὶ Αίθιοπίαν, ἔτι δὲ τὴν Ἰνδικήν.

Περὶ τῶν ἀπογόνων ταύτης [καὶ] τῶν βασιλευσάντων κατὰ τὴν Ἀσίαν καὶ τῆς κατ' αὐτοὺς τρυφῆς τε καὶ ῥαθυμίας.

'Ως ἔσχατος Σαφδανάπαλλος ὁ βασιλεὺς διὰ τουφὴν ἀπέβαλε τὴν ἀρχὴν ὑπὸ 'Αρβάκου τοῦ Μήδου.

Περί τῶν Χαλδαίων και τῆς παρατηρήσεως τῶν ἄστρων. 20 Περί τῶν βασιλέων τῶν κατὰ τὴν Μηδίαν και τῆς περί

τούτων διαφωνίας παρά τοῖς Ιστοριογράφοις.

Περὶ τοποθεσίας τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῶν κατὰ τὴν χώραν φυομένων καὶ τῶν παρ' Ἰνδοῖς νομίμων.

Περί Σκυθών και 'Αμαζόνων και 'Υπερβορέων.

Περί τῆς Άραβίας και τῶν κατ' αὐτὴν φυομένων και μυθολογουμένων.

Περὶ τῶν νήσων τῶν ἐν τῆ μεσημβρία κατὰ τὸν ἀκεανὸν εὑρεθεισῶν.

11 ἀπαγγελία om. D 13 τῶν om. vulg. τὴν om. D 16 καὶ del. Dind. 18 Σαρδανάπαλος vulg. 19 ὑπὸ βάκον CD^2 , ὑπ' ἀρβακον D^1 v. 21 et 22 ante v. 20 ponunt codices omnes practer AD; in D haec omnia sunt in litura manu saec. XV scripta 22 παρὰ τοὶς ἱστοριογράφοις om. D 23 τοποθεσία (περὶ om. D) CD.

ΒΙΒΛΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ή μεν προ ταύτης βίβλος τῆς όλης συντάξεως Ι. οὖσα πρώτη περιέχει τὰς κατ' Αίγυπτον πράξεις: έν αίς ὑπάρχει τά τε περί τῶν θεῶν παρ' Αίγυπτίοις μυθολογούμενα καὶ περὶ τῆς τοῦ Νείλου φύσεως 5 και τάλλα τὰ περί τοῦ ποταμοῦ τούτου παραδοξολογούμενα, πρός δε τούτοις περί τε της κατ' Αίγυπτον γώρας και των άρχαίων βασιλέων τὰ ὑφ' έκάστου πραγθέντα. έξης δε κατετάχθησαν αί κατασχευαί των πυραμίδων των άναγραφομένων έν 10 τοῖς έπτὰ θαυμαζομένοις ἔργοις. ἔπειτα διήλθομεν 2 περί τῶν νόμων καὶ τῶν δικαστηρίων, ἔτι δὲ τῶν ἀφιερωμένων ζώων παρ' Αίγυπτίοις τὰ θαυμαζόμενα. πρός δε τούτοις τα περί των τετελευτηκότων νόμιμα, καὶ τῶν Ελλήνων ὅσοι τῶν ἐπὶ παιδεία δαυμαζο-15 μένων παραβαλόντες είς Αίγυπτον καὶ πολλὰ τῶν χρησίμων μαθόντες μετήνεγκαν είς την Ελλάδα. έν ταύτη δ' αναγράψομεν τὰς κατὰ τὴν Ασίαν γενο- 3. μένας πράξεις έν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις, τὴν ἀρχὴν άπὸ τῆς τῶν ᾿Ασσυρίων ἡγεμονίας ποιησάμενοι.

Το παλαιου τοίνυν κατά την Ασίαν υπηρχον 4 έγχώριοι βασιλείς, ὧν ούτε πρᾶξις ἐπίσημος ούτε

¹ μὲν] μὲν οὖν CF 10 ἔπειτα] δὲ add. D 12 πας A. ζώων vulg.

όνομα μνημονεύεται. πρώτος δε των είς ίστορίαν καλ μυήμην παραδεδομένων ήμιν Νίνος δ βασιλεύς των 'Ασσυρίων μεγάλας πράξεις έπετελέσατο περί οδ τὰ κατὰ μέρος ἀναγράφειν πειρασόμεθα. νενόμενος γάρ φύσει πολεμικός καί ζηλωτής τῆς άρετῆς 5 καθώπλισε τῶν νέων τοὺς κρατίστους γυμνάσας δ' αὐτοὺς πλείονα γρόνον συνήθεις ἐποίησε πάση κακο-5 παθεία καὶ πολεμικοίς πινδύνοις. συστησάμενος οὖν στρατόπεδον άξιόλογον συμμαχίαν έποιήσατο πρός Αριαΐον τὸν βασιλέα τῆς Αραβίας, ἡ κατ' ἐκείνους 10 τούς χρόνους έδόκει πλήθειν άλκίμων άνδρων. έστι δε και καθόλου τοῦτο τὸ έθνος φιλελεύθερον και κατ' οὐδένα τρόπον προσδεχόμενον ἔπηλυν ἡγεμόνα. διόπερ ούθ' οί των Περσων βασιλείς ύστερον ούθ' 114 οί τῶν Μακεδόνων, καίπερ πλείστον ἰσχύσαντες, 15 6 ηδυνήθησαν τοῦτο τὸ ἔθνος καταδουλώσασθαι, καθόλου γάρ ή Αραβία δυσπολέμητός έστι ξενικαζς δυνάμεσι διὰ τὸ τὴν μὲν ἔρημον αὐτῆς εἶναι, τὴν δε άνυδρον και διειλημμένην φρέασι κεκρυμμένοις 7 καλ μόνοις τοῖς ἐγχωρίοις γνωριζομένοις. δ δ' οὖν 20 των 'Ασσυρίων βασιλεύς Νίνος τον δυναστεύοντα των 'Αράβων παραλαβών έστράτευσε μετά πολλής δυνάμεως έπλ Βαβυλωνίους κατοικούντας δμορον γώραν κατ' έκείνους δε τούς γρόνους ή μεν νῦν ούσα Βαβυλών ούκ ην έκτισμένη, κατά δὲ την Βα- 25 βυλωνίαν ὑπῆρχον ἄλλαι πόλεις ἀξιόλογοι · δαδίως δε γειρωσάμενος τους έγχωρίους διά το των έν τοῖς πολέμοις κινδύνων άπείρως έχειν, τούτοις μέν έταξε

² $\dot{\eta}\mu\tilde{\imath}\nu$ om. vulg. 5 $\tau\tilde{\eta}s$ om. CF.

τελεΐν κατ' ένιαυτον ώρισμένους φόρους, τον δε βασιλέα των καταπολεμηθέντων λαβών μετά των τέχνων αίγμάλωτον απέχτεινε. μετα δε ταῦτα πολ- 8 λοῖς πλήθεσιν εἰς τὴν Αομενίαν ἐμβαλὼν καί τινας 5 τῶν πόλεων ἀναστάτους ποιήσας κατεπλήξατο τοὺς έγχωρίους διόπερ δ βασιλεύς αὐτῶν Βαρζάνης, δρῶν αύτὸν οὐκ ἀξιόμαγον ὄντα, μετὰ πολλῶν δώοων απήντησε καλ παν έφησε ποιήσειν το προσταττόμενον. δ δε Νίνος μεγαλοψύγως αὐτῶ τοησά- 9 10 μενος τῆς τε 'Αρμενίας συνεγώρησεν ἄργειν καὶ φίλον όντα πέμπειν στρατιάν καλ την χορηγίαν τῷ σφετέρω στρατοπέδω. ἀελ δὲ μᾶλλον αὐξόμενος έστράτευσεν είς την Μηδίαν. δ δε ταύτης βασιλεύς 10 Φάρνος παραταξάμενος άξιολόγω δυνάμει καί λει-15 φθείς, των τε στρατιωτών τούς πλείους απέβαλε καί αὐτὸς μετὰ τέκνων έπτὰ καὶ γυναικὸς αίγμάλωτος ληφθείς ἀνεσταυρώθη.

Ούτω δὲ τῶν πραγμάτων τῷ Νίνῷ προχωρούν- 2 των δεινὴν ἐπιθυμίαν ἔσχε τοῦ καταστρέψασθαι τὴν 20 ᾿Ασίαν ἄπασαν τὴν ἐντὸς Τανάιδος καὶ Νείλου ὡς ἐπίπαν γὰρ τοῖς εὐτυχοῦσιν ἡ τῶν πραγμάτων εὕροια τὴν τοῦ πλείονος ἐπιθυμίαν παρίστησι. διόπερ τῆς μὲν Μηδίας σατράπην ἕνα τῶν περὶ αὐτὸν φίλων κατέστησεν, αὐτὸς δ' ἐπήει τὰ κατὰ 25 τὴν ᾿Ασίαν ἔθνη καταστρεφόμενος, καὶ χρόνον ἐπτακαιδεκαετῆ καταναλώσας πλὴν Ἰνδῶν καὶ Βακτριανῶν τῶν ἄλλων ἀπάντων κύριος ἐγένετο. τὰς μὲν 2 οὖν καθ' ἕκαστα μάχας ἢ τὸν ἀριθμὸν ἀπάντων

7 αὐτὸν D, ξαυτὸν vulg. 15 πλείστους vulg. 22 εὕροια Herwerden', ἐπίρροια libri.

τῶν καταπολεμηθέντων οὐδείς τῶν συγγραφέων άνέγραψε, τὰ δ' ἐπισημότατα τῶν ἐθνῶν ἀκολούθως Κτησία τῶ Κνιδίω πειρασόμεθα συντόμως ἐπιδρα-3 μείν. κατεστρέψατο μεν γάρ της παραθαλαττίου καί της συνεγούς γώρας την τε Αίνυπτον καί Φοινί- 5 κην, έτι δε Κοίλην Συρίαν και Κιλικίαν και Παμφυ- 115 λίαν καὶ Λυκίαν, πρὸς δὲ ταύταις τήν τε Καρίαν καί Φρυνίαν και Μυσίαν και Αυδίαν, προσηγάνετο δὲ τήν τε Τρωάδα καὶ τὴν ἐφ' Ἑλλησπόντω Φρυνίαν καὶ Προποντίδα καὶ Βιθυνίαν καὶ Καππαδο-10 κίαν καὶ τὰ κατὰ τὸν Πόντον ἔθνη βάρβαρα κατοικούντα μέγρι Τανάιδος, έκυρίευσε δε της τε Καδουσίων χώρας καλ Ταπύρων, έτι δ' Τρκανίων καλ Δραγγών, πρός δὲ τούτοις Δερβίκων καὶ Καρμανίων καλ Χωρομναίων, έτι δὲ Βορκανίων καλ Παρθυαίων, 15 έπηλθε δε και την Περσίδα και την Σουσιανην καλ την καλουμένην Κασπιανήν, είς ην είσιν είσβολαί στεναί παντελώς, διὸ καί προσαγορεύονται Α Κάσπιαι πύλαι, πολλά δὲ καὶ άλλα τῶν ἐλαττόνων έθνων προσηγάγετο, περί ων μακρον αν είη λέγειν. 20 της δε Βακτριανης ούσης δυσεισβόλου και πλήθη μαχίμων ανδρών έγούσης, έπειδή πολλά πονήσας άπρακτος έγένετο, τὸν μὲν πρὸς Βακτριανούς πόλεμον είς ετερον ανεβάλετο καιρόν, τας δε δυνάμεις άναγαγών είς την Ασσυρίαν έξελέξατο τόπον εύθετον 25 3 είς πόλεως μεγάλης κτίσιν. ἐπιφανεστάτας γὰρ πράξεις των πρὸ αὐτοῦ κατειργασμένος έσπευδε τηλι-

⁸ καὶ Μυσίαν om. D 12 τε τῶν D Καδδουσίων CF 14 Δράγκων vulg. 15 Χωρομναίων] Ρόμνων C 25 ἀπαγαγών II Συρίαν CF 26 μεγάλης om. D.

καύτην κτίσαι τὸ μέγεθος πόλιν ώστε μη μόνον αὐτὴν είναι μενίστην τῶν τότε οὐσῶν κατὰ πᾶσαν την οίχουμένην, άλλα μηδε των μεταγενεστέρων ετερον επιβαλόμενον ραδίως αν υπερθέσθαι, του 2 5 μεν οὖν τῶν 'Αράβων βασιλέα τιμήσας δώροις καλ λαφύροις μεγαλοποεπέσιν απέλυσε μετά τῆς ίδίας στρατιάς είς την οίκείαν, αὐτὸς δὲ τὰς πανταχόθεν δυνάμεις καὶ παρασκευάς πάντων των έπιτηδείων άθροίσας παρά του Ευφράτην ποταμον έκτισε πόλιν 10 εὖ τετειχισμένην, έτερόμηκες αὐτῆς ὑποστησάμενος τὸ στημα. είτε δὲ τῶν μὲν μακροτέρων πλευρῶν έκατέραν ή πόλις έκατὸν καὶ πεντήκοντα σταδίων. τῶν δὲ βραγυτέρων ένενήκοντα. διὸ καὶ τοῦ σύμ- 3 παντος περιβόλου συσταθέντος έκ σταδίων τετρα-15 ποσίων παλ δγδοήποντα τῆς ἐλπίδος οὐ διεψεύσθη: τηλικαύτην γὰρ πόλιν οὐδείς ὕστερον ἔκτισε κατά τε τὸ μέγεθος τοῦ περιβόλου καλ τὴν περλ τὸ τεῖχος μεγαλοπρέπειαν. τὸ μὲν γὰρ ΰψος εἶχε τὸ τεῖχος ποδών έκατόν, τὸ δὲ πλάτος τρισίν αρμασιν ίππά-20 σιμον ήν οί δε σύμπαντες πύργοι τον μεν άριθμον ήσαν χίλιοι καλ πεντακόσιοι, τὸ δ' ΰψος είχον ποδων διακοσίων. κατώκισε δ' είς αὐτὴν των μεν 4 'Ασσυρίων τους πλείστους καλ δυνατωτάτους, άπο 116 δε των άλλων έθνων τούς βουλομένους. και την 25 μεν πόλιν ωνόμασεν αφ' έαυτοῦ Νίνον, τοῖς δε κατοικισθεῖσι πολλὴν τῆς δμόρου χώρας προσώρισεν.

Έπει δε μετά την κτίσιν ταύτην δ Νίνος έστρα- 4 τευσεν έπι την Βακτριανήν, έν η Σεμίραμιν έγημε

⁴ ἐπιβαλλόμενον vulg. 9 παρὰ] ἐπὶ CF 25 ἀνόμασεν DF^1 , ἐπάλεσεν CF^1 .

την έπιφανεστάτην άπασων των γυναικών ών παρειλήφαμεν, αναγκαϊόν έστι περί αὐτῆς προειπείν πῶς έχ ταπεινής τύχης είς τηλικαύτην προήχθη δόξαν. 2 κατά την Συρίαν τοίνυν έστι πόλις 'Ασκάλων, καλ ταύτης οὐκ ἄπωθεν λίμνη μεγάλη καὶ βαθεία πλή- 5 οης ίγθύων. παρά δε ταύτην υπάργει τέμενος θεᾶς έπιφανούς, ην δνομάζουσιν οί Σύροι Δερκετούν. αύτη δὲ τὸ μὲν πρόσωπον ἔγει γυναικός, τὸ δ' ἄλλο 3 σωμα παν ίχθύος διά τινας τοιαύτας αίτίας. μυθολογούσιν οί λογιώτατοι των έγγωρίων την 'Αφρο- 10 δίτην προσκόψασαν τη προειρημένη θεά δεινον έμβαλείν έρωτα νεανίσχου τινός των θυόντων ούχ άειδούς την δε Δερκετούν μιγείσαν τω Σύρω νεννησαι μέν θυγατέρα, καταισχυνθείσαν δ' έπὶ τοίς ήμαρτημένοις τὸν μὲν νεανίσκον ἀφανίσαι, τὸ δὲ 15 παιδίου εξς τινας έρήμους και πετρώδεις τόπους έκθείναι έαυτην δε διά την αίσχύνην και λύπην όιψασαν είς την λίμνην μετασχηματισθήναι τον τοῦ σώματος τύπον είς ίχθῦν διὸ καὶ τοὺς Σύρους μέγρι τοῦ νῦν ἀπέχεσθαι τούτου τοῦ ζώου καὶ τιμᾶν 20 4 τοὺς ίγθῦς ὡς θεούς. περί δὲ τὸν τόπον ὅπου τὸ βρέφος έξετέθη πλήθους περιστερών έννεοττεύοντος παραδόξως και δαιμονίως ύπο τούτων το παιδίον διατρέφεσθαι τὰς μέν γὰρ ταίς πτέρυξι περιεγούσας τὸ σωμα τοῦ βρέφους πανταχόθεν θάλπειν, τὰς 25 δ' έκ των σύνεγγυς έπαύλεων, δπότε τηρήσειαν τούς

¹ την] ην ΙΙ ών οπ. ΙΙ (et D¹) 2 περὶ] ὑπὶς ΙΙ 4 τοίνυν οπ. D 13 ἀηδοῦς D 17 ἐκθεἰναι] ἐν οἰς πολλοῦ πλήθους περιστερών ἐννοσσεύειν εἰωθότος (εἰωθότων D) παραδόξως (οὖν add. D) τροφῆς καὶ σωτηρίας τυχεῖν τὸ βρέφος add. codices, del. Rhodomanus.

τε βουκόλους καὶ τοὺς ἄλλους νομεῖς ἀπόντας, ἐν τῷ στόματι φερούσας γάλα διατρέφειν παρασταζούσας ἀνὰ μέσον τῶν χειλῶν. ἐνιαυσίου δὲ τοῦ 5 παιδίου γενομένου και στερεωτέρας τροφής προσ-5 δεομένου, τὰς περιστερὰς ἀποκνιζούσας ἀπὸ τῶν τυρών παρέχεσθαι τροφήν άρχοῦσαν. τοὺς δὲ νομεῖς ἐπανιόντας καὶ θεωροῦντας περιβεβρωμένους τούς τυρούς θαυμάσαι τὸ παράδοξον παρατηρήσαντας οὖν καὶ μαθόντας τὴν αἰτίαν εύρεῖν τὸ βρέ-10 φος, διαφέρον τῷ κάλλει. εὐθὺς οὖν αὐτὸ κομί- 6 117 σαντας είς την επαυλιν δωρήσασθαι τῷ προεστηκότι των βασιλικών κτηνών, ὄνομα Σίμμα καλ τοῦτον ἄτεκνον ὄντα τὸ παιδίον τρέφειν ὡς θυγάτριον μετά πάσης ἐπιμελείας, ὄνομα θέμενον Σεμί-15 ραμιν, ὅπερ ἐστὶ κατὰ τὴν τῶν Σύρων διάλεκτον παρωνομασμένον ἀπὸ τῶν περιστερῶν, ἃς ἀπ' έκείνων των χρόνων οί κατά Συρίαν απαντες διετέλεσαν ώς θεάς τιμώντες.

Τὰ μὲν οὖν κατὰ τὴν γένεσιν τῆς Σεμιράμιδος 5
20 μυθολογούμενα σχεδὸν ταῦτ' ἔστιν. ἤδη δ' αὐτῆς
ἡλικίαν ἔχούσης γάμου καὶ τῷ κάλλει πολὺ τὰς
ἄλλας παρθένους διαφερούσης, ἀπεστάλη παρὰ βασιλέως ὕπαρχος ἐπισκεψόμενος τὰ βασιλικὰ κτήνη·
οὖτος δ' ἐκαλεῖτο μὲν "Όννης, πρῶτος δ' ἦν τῶν
25 ἐκ τοῦ βασιλικοῦ συνεδρίου καὶ τῆς Συρίας ἀπάσης ἀποδεδειγμένος ὕπαρχος. δς καταλύσας παρὰ

¹ ἀπόντας Ursinus, om. ACDFG, λιπόντας ceteri, ἀποκεχωρηκότας Gemistus 8 θαυμάζειν CF 11 προεστῶτι vulg. 23 ἔπαρχος II ἐπισκεπτόμενος D 24 μὲν Όννης μεννόννης D, μενόνης CF 26 ἔπαρχος II.

τῶ Σίμμα καὶ θεωρήσας τὴν Σεμίραμιν έθηρεύθη τω κάλλει διὸ καὶ τοῦ Σίμμα καταδεηθείς αύτω δούναι την παρθένον είς γάμον έννομον, ἀπήγαγεν αύτην είς Νίνου, και γήμας έγέννησε δύο παίδας, 2 Υαπάτην και 'Υδάσπην. της δε Σεμιράμιδος έγού- 5 σης και τάλλα ἀκόλουθα τῆ περί τὴν ὅψιν εὐπρεπεία, συνέβαινε τὸν ἄνδρα τελέως ὑπ' αὐτῆς δεδουλώσθαι, και μηδεν άνευ της έκείνης γνώμης 3 πράττοντα κατευστοχείν έν πᾶσι. καθ' δν δή χρόνον δ βασιλεύς, έπειδή τὰ περί την κτίσιν τῆς δμω- 10 νύμου πόλεως συνετέλεσε, στρατεύειν έπλ Βακτριανούς έπεχείρησεν. είδως δε τά τε πλήθη και την άλκην των άνδρων, έτι δε την χώραν έχουσαν πολλούς τόπους απροσίτους διά την όγυρότητα, κατέλεξεν έξ άπάντων των ύπ' αὐτὸν έθνων στρα- 15 τιωτών πλήθος έπει γάρ της πρότερον στρατείας άποτετευγώς ην. έσπευδε πολλαπλασίονι παρανενέ-4 σθαι δυνάμει πρός την Βακτριανήν. συναχθείσης δε της στρατιάς πανταχόθεν ήριθμήθησαν, ως Κτησίας έν ταζε Ιστορίαις άναγέγραφε, πεζών μεν έκατον 20 έβδομήκοντα μυριάδες, Ιππέων δε μια πλείους των εἴκοσι μυριάδων, ἄρματα δὲ δρεπανηφόρα μικρὸν 5 ἀπολείποντα τῶν μυρίων έξακοσίων. ἔστι μὲν οὖν άπιστον τοίς αὐτόθεν ἀκούσασι τὸ πληθος της στρατίας, οὐ μὴν ἀδύνατόν γε φανήσεται τοῖς ἀνα- 25 θεωρούσι τὸ τῆς 'Ασίας μέγεθος καὶ τὰ πλήθη τῶν κατοικούντων αὐτὴν έθνων. εί γάρ τις άφείς τὴν

⁵ διδάσπιν D σεμιράμεως D 12 ένεχείρησεν CF 14 τόπους πολλούς vulg. 16 τῆς π. στρατείας] κατὰ τὴν π. στρατείαν II 24 ἀκούουσι 11 27 αὐτὴν om. D.

έπλ Σκύθας Δαρείου στρατείαν μετά δυδοήκουτα 118 μυριάδων και την Εέρξου διάβασιν έπι την Ελλάδα τοῖς ἀναριθμήτοις πλήθεσι, τὰς ἐχθὲς καὶ πρώην συντελεσθείσας πράξεις έπὶ τῆς Εὐρώπης σκέψαιτο, 5 τάχιον ἂν πιστὸν ἡγήσαιτο τὸ ρηθέν, κατὰ μὲν οὖν 6 την Σικελίαν δ Διονύσιος έκ μιᾶς της των Συραποσίων πόλεως έξήγαγεν έπὶ τὰς στρατείας πεζών μεν δώδεκα μυριάδας, ίππεῖς δε μυρίους καὶ δισχιλίους, ναῦς δὲ μαχρὰς ἐξ ένὸς λιμένος τετραχοσίας, 10 ων ήσαν ένιαι τετρήρεις καλ πεντήρεις 'Ρωμαΐοι δέ 7 μικοὸν ποὸ τῶν ἀννιβαϊκῶν καιρῶν, προορώμενοι τὸ μέγεθος τοῦ πολέμου, κατέγραψαν τοὺς κατά τὴν 'Ιταλίαν έπιτηδείους είς [τὴν] στρατείαν πολίτας τε καὶ συμμάχους, ὧν δ σύμπας ἀριθμὸς μικρὸν ἀπέ-15 λιπε των έκατον μυριάδων καίτοι γ' ένεκα πλήθους ανθρώπων την Ίταλίαν όλην ούκ αν τις συγκρίνειε πρὸς εν έθνος τῶν κατὰ τὴν 'Aσίαν. ταῦτα μεν οδν ήμιν είρησθω πρός τους έκ της νύν περί τὰς πόλεις ούσης έρημίας τεκμαιρομένους τὴν πα-20 λαιὰν τῶν ἐθνῶν πολυανθρωπίαν.

Ό δ' οὖν Νίνος μετὰ τοσαύτης δυνάμεως στρα- 6 τεύσας εἰς τὴν Βακτριανὴν ἠναγκάζετο, δυσεισβόλων τῶν τόπων καὶ στενῶν ὅντων, κατὰ μέρος ἄγειν τὴν δύναμιν. ἡ γὰρ Βακτριανὴ χώρα πολλαῖς καὶ 2 μεγάλαις οἰκουμένη πόλεσι μίαν μὲν εἶχεν ἐπιφανεστάτην, ἐν ἦ συνέβαινεν εἶναι καὶ τὰ βασίλεια αὕτη δ' ἐκαλεῖτο μὲν Βάκτρα, μεγέθει δὲ καὶ τῆ κατὰ τὴν ἀκρόπολιν ὀχυρότητι πολὺ πασῶν διέφερε.

³ χθες vulg. 11 Άννιβιακῶν CDF 13 τὴν om. CD 14 ἀπελίπετο D 26 καὶ om. CF.

βασιλεύων δ' αὐτῆς 'Οξυάρτης κατέγραψεν απαντας τούς έν ήλικία στρατείας όντας, οι τον άριθμον ε ήθροίσθησαν είς τετταράκοντα μυριάδας. άναλαβών οὖυ τὴν δύναμιν καὶ τοὶς πολεμίοις ἀπαντήσας περὶ τὰς εἰσβολάς, εἴασε μέρος τῆς τοῦ Νίνου στρατιᾶς 5 είσβαλεϊν έπει δ' έδοξεν Ικανον αποβεβηκέναι των πολεμίων πλήθος είς τὸ πεδίον, έξέταξε την ίδίαν δύναμιν, νενομένης δε μάγης ίσγυρας οί Βακτριανοί τούς 'Ασσυρίους τρεψάμενοι καλ τὸν διωγμὸν μέγρι των ύπερχειμένων δρών ποιησάμενοι διέφθειραν 10 4 τών πολεμίων είς δέκα μυριάδας. μετὰ δὲ ταῦτα πάσης τῆς δυνάμεως εἰσβαλούσης, κρατούμενοι τοίς πλήθεσι κατά πόλεις απεχώρησαν, εκαστοι ταζ ίδίαις πατρίσι βοηθήσουτες. τὰς μὲν οὖν ἄλλας δ Νίνος έγειρώσατο ραδίως, τὰ δὲ Βάκτρα διά τε τὴν 15 δχυρότητα και την έν αὐτη παρασκευήν ήδυνάτει 5 κατὰ κράτος έλειν. πολυχρονίου δὲ τῆς πολιορκίας γινομένης, δ της Σεμιράμιδος άνήρ, έρωτικώς έχων 119 πρός την γυναϊκα καί συστρατευόμενος τῷ βασιλεί, μετεπέμψατο την άνθοφπον, ή δε συνέσει και τόλμη 20 καλ τοίς άλλοις τοίς πρός έπιφάνειαν συντείνουσι κεγορηγημένη καιρον έλαβεν έπιδείξασθαι την ίδίαν 6 άρετήν. πρώτον μέν οὖν πολλών ήμερών δδὸν μέλλουσα διαπορεύεσθαι στολήν έπραγματεύσατο δι' ής ούκ ήν διαγνώναι τὸν περιβεβλημένον πότερον 25

¹ έξαόςτης D 2 ήλικίαις D 5 μέςος] μὲν μέςος conicio 6 ἀποβεβληκέναι CF 7 εlς τὸ πεδίον] om. F, πεδίων D 16 τὰς . . παρασκευὰς II 18 γινομένης Gemistus, γενομένης codices σεμιράμεως D 20 ή δὲ] ην δὲ F, έπεὶ δὲ ήν C 22 καιρόν] οὖν add. F 24 διεπραγματεύσατο D.

άνήρ έστιν ἢ γυνή. αΰτη δ' ἦν εὕχρηστος αὐτῆ πρός τε τὰς ἐν τοῖς καύμασιν δδοιπορίας εἰς τὸ διατηρήσαι του του σώματος γρώτα και πρός τάς έν τῷ πράττειν δ βούλοιτο χρείας, εὐκίνητος οὖσα 5 καλ νεανική, καλ τὸ σύνολον τοσαύτη τις ἐπῆν αὐτῆ γάρις ώσθ' ύστερον Μήδους ήγησαμένους της 'Ασίας φορείν την Σεμιράμιδος στολήν, καλ μετά ταῦθ' δμοίως Πέρσας. παραγενομένη δ' είς την Βακτρια- 7 νην και κατασκεψαμένη τὰ περί την πολιορκίαν, 10 έώρα κατὰ μὲν τὰ πεδία καὶ τοὺς εὐεφόδους τῶν τόπων προσβολάς γινομένας, πρός δε την ακρόπολιν οὐδένα προσιόντα διὰ τὴν ὀχυρότητα, καὶ τοὺς ἔνδον απολελοιπότας τὰς ένταῦθα φυλακὰς καὶ παραβοηθοῦντας τοῖς ἐπὶ τῶν κάτω τειχῶν κινδυνεύουσι. 15 διόπερ παραλαβοῦσα τῶν στρατιωτῶν τοὺς πετρο- 8 βατείν είωθότας, καὶ μετὰ τούτων διά τινος χαλεπῆς φάραγγος προσαναβασα, κατελάβετο μέρος της άκροπόλεως καὶ τοῖς πολιορχοῦσι τὸ κατὰ τὸ πεδίον τείχος έσήμηνεν. οί δ' ένδον έπλ τῆ καταλήψει τῆς 20 άκρας καταπλαγέντες έξέλιπον τὰ τείχη καὶ τὴν σωτηρίαν ἀπέγνωσαν, τοῦτον δὲ τὸν τρόπον άλού- 9 σης της πόλεως δ βασιλεύς θαυμάσας την άρετην τῆς γυναικός τὸ μὲν πρώτον μεγάλαις δωρεαίς αὐτὴν ἐτίμησε, μετὰ δὲ ταῦτα διὰ τὸ κάλλος τῆς 25 ανθρώπου σχών έρωτικώς έπεχείρησε τον ανδρα πείθειν έχουσίως αὐτῷ παραχωρῆσαι, ἐπαγγειλάμενος

⁶ χάρις ante τις D 13 παρεπιβοηθούντας CF 14 τοῖς om. D 17 κατέλαβε τὸ vulg. 20 τῆς σωτηρίας CF 24 αὐτὴν μεγ. δωρεαῖς vulg. 25 ἔχων II 26 πείθειν] οπως add. D.

άντι ταύτης τῆς χάριτος αὐτῷ συνοικιεῖν τὴν ἰδίαν 10 θυγατέρα Σωσάνην. δυσχερῶς δ' αὐτοῦ φέροντος, ἠπείλησεν ἐκκόψειν τὰς δράσεις μὴ προχείρως ὑπηρετοῦντος τοῖς προστάγμασιν. δ δὲ "Οννης ἄμα μὲν τὰς τοῦ βασιλέως ἀπειλὰς δείσας, ᾶμα δὲ διὰ τὸν δέρωτα περιπεσῶν λύττη τινὶ καὶ μανία, βρόχον ἑαυτῷ περιθεὶς ἀνεκρέμασε. Σεμίραμις μὲν οὖν διὰ τοιαύτας αἰτίας εἰς βασιλικὸν ἦλθε πρόσχημα.

Ο δε Νίνος τούς τε έν Βάκτροις παρέλαβε θη-7 σαυρούς, έχοντας πολύν άργυρόν τε καλ χουσόν, 10 καὶ τὰ κατὰ τὴν Βακτριανὴν καταστήσας ἀπέλυσε 120 τας δυνάμεις. μετα δε ταυτα γεννήσας έκ Σεμιράμιδος υίου Νινύαν έτελεύτησε, την νυναϊκα άπολιπων βασίλισσαν. του δε Νίνον ή Σεμίραμις έθαψεν έν τοις βασιλείοις, και κατεσκεύασεν έπ' αὐτῷ 15 χῶμα παμμέγεθες, οδ τὸ μὲν ὕψος ἦν ἐννέα στα-2 δίων, τὸ δ' εύρος, ως φησι Κτησίας, δέκα. διὸ καὶ τῆς πόλεως παρά τὸν Εὐφράτην ἐν πεδίω κειμένης άπὸ πολλῶν σταδίων έφαίνετο τὸ χῶμα καθαπερεί τις άκρόπολις. δ καλ μέχρι του νυν φασι διαμένειν, 20 καίπερ της Νίνου κατεσκαμμένης ύπο Μήδων, ότε κατέλυσαν την 'Ασσυρίων βασιλείαν. η δε Σεμίραμις, οδσα φύσει μεγαλεπίβολος καλ φιλοτιμουμένη τη δόξη τον βεβασιλευχότα προ αὐτης ύπερθέσθαι, πόλιν μεν έπεβάλετο κτίζειν έν τη Βαβυ- 25 λωνία, έπιλεξαμένη δε τούς πανταχόθεν άρχιτέκτονας καλ τεχνίτας, έτι δε την άλλην χορηγίαν παρα-

¹ συνοικείν vulg. 4 Όννης] Μενόνης ΙΙ 12 Σεμιράμεως D 16 έννέα ην vulg. 20 καί] δὲ vulg. 24 πρὸ αὐτῆς] πρότερον ΙΙ.

σχευασαμένη, συνήγαγεν έξ απάσης της βασιλείας πρός την των έργων συντέλειαν ανδρών μυριάδας διακοσίας. ἀπολαβοῦσα δὲ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν 3 είς μέσον περιεβάλετο τεῖχος τῆ πόλει σταδίων 5 έξήχοντα και τριακοσίων, διειλημμένον πύργοις πυκνοίς και μεγάλοις, ως φησι Κτησίας δ Κνίδιος. ώς δε Κλείταργος και των ύστερον μετ' 'Αλεξάνδρου διαβάντων είς την 'Ασίαν τινές ανέγραψαν, τριακοσίων έξήκοντα πέντε σταδίων καὶ προστιθέασιν 10 δτι τῶν ἴσων ἡμερῶν εἰς τὸν ἐνιαυτὸν οὐσῶν ἐφιλοτιμήθη τὸν ἴσον ἀριθμὸν τῶν σταδίων ὑποστήσασθαι. όπτὰς δὲ πλίνθους εἰς ἄσφαλτον ἐνδησα- 4 μένη τείγος κατεσκεύασε τὸ μεν ύψος, ώς μεν Κτησίας φησί, πεντήχοντα δργυιών, ώς δ' ένιοι τών νεωτέ-15 ρων έγραψαν, πηγών πεντήκοντα, τὸ δὲ πλάτος πλέον ή δυσίν αρμασιν Ιππάσιμον πύργους δε τον μεν άριθμον διακοσίους και πεντήκοντα, το δ' ύψος και πλάτος έξ ἀναλόγου τῷ βάρει τῷν κατὰ τὸ τείχος έργων. οὐ χρή δὲ θαυμάζειν εί τηλικούτου τὸ μέγε- 5 20 θος τοῦ περιβόλου καθεστώτος όλίγους πύργους κατεσκεύασεν έπὶ πολύν γὰρ τόπον τῆς πόλεως Ελεσι περιεχομένης, κατά τοῦτον τὸν τόπον οὐκ ἔδοξεν αὐτῆ πύργους οίκοδομείν, τῆς φύσεως τῶν έλῶν ίκανὴν 121παρεγομένης όγυρότητα. άνὰ μέσον δὲ τῶν οἰκιῶν 25 καὶ τῶν τειχῶν όδὸς πάντη κατελέλειπτο δίπλεθρος.

6 μεγάλοις] τηλικούτο δ' ήν τὸ βάφος τῶν ἔφγων, ἄστε τὸ μὲν πλάτος εἶναι τῶν τειχῶν εξ ἄφμασιν ἱππάσιμον, τὸ δ' τψος ἄπιστον τοὲς ἀκούουσιν add. codices, del. Eichstädt 12 ὀπτὰς] τὰς ΙΙ 17 τὸ δ'— 19 ἔφγων] τὸ δὲ τψος ἐξ-ἡκοντα΄ ὡς δ' ἔνιοι τῶν νεωτέφων φασί πηχῶν ἐξήκοντα ABD; τὸ δὲ τψος ὡς ἐνῆν Gemistus 20 τοῦ om. D 25 καταλέλειπτο D.

Πρός δὲ τὴν δξύτητα τῆς τούτων οἰκοδομίας έχάστω των φίλων στάδιον διεμέτρησε, δούσα την ίκανην είς τοῦτο χορηγίαν καὶ διακελευσαμένη τέλος 2 έπιθείναι τοῖς ἔργοις ἐν ἐνιαυτῶ. ὧν πριησάντων τὸ προσταγθέν μετά πολλής σπουδής, τούτων μέν 5 άπεδέξατο την φιλοτιμίαν, αὐτη δε κατά τὸ στενώτατον μέρος τοῦ ποταμοῦ γέφυραν σταδίων πέντε τὸ μῆκος κατεσκεύασεν, εἰς βυθὸν φιλοτέχνως καθείσα τούς πίονας, οδ διεστήπεσαν απ' αλλήλων πόδας δώδεκα. τοὺς δὲ συνερειδομένους λίθους 10 τόρμοις σιδηροίς διελάμβανε, και τὰς τούτων άρμονίας επλήρου μόλιβδον εντήκουσα, τοίς δε κίοσι πρό των τό δευμα δεγομένων πλευρών νωνίας προκατεσκεύασεν έχούσας την άπορροην περιφερή καλ συνδεδεμένην κατ' όλίγον ξως τοῦ κατὰ τὸν κίονα 15 πλάτους, δπως αι μεν περί τας γωνίας δξύτητες τέμνωσι την καταφοράν τοῦ δεύματος, αί δὲ περιφέρειαι τῆ τούτου βία συνείκουσαι πραθνωσι τὴν 3 σφοδρότητα τοῦ ποταμοῦ. ἡ μὲν οὖν γέφυρα, κεδρίναις και κυπαριττίναις δοκοῖς, ἔτι δὲ φοινίκων 20 στελέχεσιν ύπερμεγέθεσι κατεστεγασμένη καλ τριάκοντα ποδών οὖσα τὸ πλάτος, οὐδενὸς ἐδόκει τών Σεμιράμιδος έργων τη φιλοτεχνία λείπεσθαι. έκατέρου δὲ μέρους τοῦ ποταμοῦ κρηπίδα πολυτελή κατεσκεύασε παραπλησίαν κατά τὸ πλάτος τοῖς τεί- 25 γεσιν έπλ σταδίους έκατον έξήκοντα, ωκοδόμησε δέ καὶ βασίλεια διπλᾶ παρ' αὐτὸν τὸν ποταμὸν έξ έκατέρου μέρους της γεφύρας, έξ ων αμ' έμελλε την

⁸ παθίσασα ΙΙ 27 πας αὐτὸν] παςὰ ΙΙ 28 αμ' ἔμελλε] αμα μὲν ἔμελλε codices.

τε πόλιν απασαν κατοπτεύσειν καλ καθαπερεί τάς κλείς έξειν των επικαιροτάτων της πόλεως τόπων. τοῦ δ' Εὐφράτου διὰ μέσης τῆς Βαβυλώνος δέοντος 4 καὶ πρὸς μεσημβρίαν καταφερομένου, τῶν βασιλείων 5 τὰ μὲν πρὸς ἀνατολὴν ἔνευε, τὰ δὲ πρὸς δύσιν, άμφότερα δε πολυτελώς κατεσκεύαστο, του μεν νάρ [είς τὸ] πρὸς έσπέραν κειμένου μέρους ἐποίησε τὸν πρώτον περίβολον έξήκοντα σταδίων, ύψηλοῖς καλ πολυτελέσι τείχεσιν ώχυρωμένον, έξ όπτης πλίνθου. 10 έτερον δ' έντὸς τούτου κυκλοτερή κατεσκεύασε, καθ' δυ έυ ώμαζε έτι ταζε πλίνθοις διετετύπωτο θηρία παντοδαπὰ τῆ τῶν χρωμάτων φιλοτεχνία τὴν ἀλή-122 θειαν απομιμούμενα οδτος δ' δ περίβολος ήν τὸ 5 μεν μηχος σταδίων τετταράκοντα, τὸ δὲ πλάτος 15 έπὶ τριακοσίας πλίνθους, τὸ δ' ΰψος, ὡς Κτησίας φησίν, δργυιών πεντήκοντα τών δε πύργων υπήρχε τὸ ύψος ὀρνυιῶν έβδομήκοντα, κατεσκεύασε δὲ καὶ 6 τρίτον ένδοτέρω περίβολον, δε περιείγεν ακρόπολιν, ής ή μεν περίμετρος ήν σταδίων είκοσι, τὸ δε ύψος 20 καὶ πλάτος τῆς οἰκοδομίας ὑπεραῖρον τοῦ μέσου τείχους την κατασκευήν. ένησαν δ' έν τε τοίς πύργοις καὶ τείχεσι ζῶα παντοδαπὰ φιλοτέχνως τοῖς τε χοώμασι καί τοις των τύπων απομιμήμασι κατεσκευασμένα· τὸ δ' δλον ἐπεποίητο κυνήγιον παν-25 τοίων θηρίων ύπάρχον πλήρες, ὧν ήσαν τὰ μεγέθη πλέον ή πηχῶν τεττάρων. κατεσκεύαστο δ' έν αὐτοῖς καὶ ή Σεμίραμις ἀφ' ἵππου πάρδαλιν ἀκοντίζουσα,

1 κατοπτεύειν codices 7 είς τὸ del. Dind. 15 τριακοσίους libri 19 είκοσι] τριακοσίων Π ύψος Wurm, μῆκος codices 23 τοῖς Π ἀπομιμήσεσι fort. 27 καὶ ἡ om. CF ἀφ'] έφ' Π .

καὶ πλησίου αὐτῆς ὁ ἀνὴο Νίνος παίων ἐκ χειοὸς 7 λέοντα λόγχη. ἐπέστησε δὲ καὶ πύλας τριττάς, [ἐφ'] ὧν ὑπῆρχον διτταὶ χαλκαῖ διὰ μηχανῆς ἀνοιγόμεναι. ταῦτα μὲν οὖν τὰ βασίλεια καὶ τῷ μεγέθει καὶ ταῖς κατασκευαῖς πολὺ προείχε τῶν ὅντων ἐπὶ 5 θάτερα μέρη τοῦ ποταμοῦ. ἐκείνα γὰρ είχε τὸν μὲν περίβολον τοῦ τείχους τριάκοντα σταδίων ἐξ ὀπτῆς πλίνθου, ἀντὶ δὲ τῆς περὶ τὰ ζῷα φιλοτεχνίας χαλκᾶς εἰκόνας Νίνου καὶ Σεμιράμιδος καὶ τῶν ὑπάρχων, ἔτι δὲ Διός, ὃν καλοῦσιν οἱ Βαβυλώνιοι Βῆλον 10 ἐνῆσαν δὲ καὶ παρατάξεις καὶ κυνήγια παντοδαπά, ποικίλην ψυχαγωγίαν παρεχόμενα τοῖς θεωμένοις.

Μετά δὲ ταῦτα τῆς Βαβυλωνίας ἐκλεξαμένη τὸν 9 ταπεινότατον τόπον έποίησε δεξαμενήν τετράγωνον, ής ήν εκάστη πλευρά σταδίων τριακοσίων, έξ 15 όπτης πλίνθου και άσφάλτου κατεσκευασμένην καί 2 τὸ βάθος ἔχουσαν ποδῶν τριάκοντα καὶ πέντε. εἰς ταύτην δ' αποστρέψασα τον ποταμον κατεσκεύασεν έχ τῶν ἐπὶ τάδε βασιλείων εἰς θάτερα διώρυχα. ἐξ δπτης δε πλίνθου συνοικοδομήσασα τας καμάρας 20 έξ έκατέρου μέρους άσφάλτω κατέχρισεν ήψημένη, μέχοι οὖ τὸ πάχος τοῦ χρίσματος ἐποίησε πηχῶν τεττάρων. της δε διώρυχος ύπηρχον οι μεν τοίχοι τὸ πλάτος ἐπὶ πλίνθους εἴκοσι, τὸ δ' ὕψος χωρὶς τῆς καμφθείσης ψαλίδος ποδῶν δώδεκα, τὸ δὲ 25 3 πλάτος, ποδών πεντεκαίδεκα. έν ημέραις δ' έπτὰ κατασκευασθείσης αὐτῆς ἀποκατέστησε τὸν ποταμὸν

² έ φ ' del. Dind., $\dot{v}\varphi$ ' CF 3 διτταί Wurm, δίαιται codices 16 κατεσκευασμένη . . . έχουσα codices praeter A 22 οδ D, τοῦ F, δτου C 26 δεκαπέντε libri.

έπλ την προϋπάργουσαν ρύσιν, ώστε τοῦ ρεύματος 123 έπάνω τῆς διώρυγος φερομένου δύνασθαι τὴν Σεμίραμιν έχ των πέραν βασιλείων έπλ θάτερα διαπορεύεσθαι μή διαβαίνουσαν τον ποταμόν. ἐπέ-5 στησε δε καλ πύλας τη διώρυχι χαλκάς έφ' έκάτεοον μέρος, αδ διέμειναν μέχρι της [των] Περσων βασιλείας. μετά δε ταῦτα έν μέση τῆ πόλει κατε- 4 σκεύασεν legon Διός, ον καλούσιν of Βαβυλώνιοι. καθάπερ είρηκαμεν, Βηλον. περί τούτου δε των 10 συγγραφέων διαφωνούντων, καλ τοῦ κατασκευάσματος διὰ τὸν χρόνον καταπεπτωκότος, οὐκ ἔστιν άποφήνασθαι τάκριβές. δμολογείται δ' ύψηλον γεγενήσθαι καθ' ύπερβολήν, και τούς Χαλδαίους έν αὐτῷ τὰς τῶν ἄστρων πεποιῆσθαι παρατηρήσεις, 15 άκριβώς θεωρουμένων των τ' άνατολών καλ δύσεων διά τὸ τοῦ κατασκευάσματος ύψος. τῆς δ' ὅλης 5 οίκοδομίας έξ άσφάλτου και πλίνθου πεφιλοτεχνημένης πολυτελώς, έπ' άκρας τῆς ἀναβάσεως τρία κατεσκεύασεν άγάλματα χουσά σφυρήλατα, Διός, 20"Ηρας, 'Ρέας. τούτων δὲ τὸ μὲν τοῦ Διὸς έστηκὸς ήν και διαβεβηκός, υπάρχον δε ποδών τετταράκοντα τὸ μῆχος σταθμὸν εἶχε χιλίων ταλάντων Βαβυλωνίων τὸ δὲ τῆς 'Ρέας ἐπὶ δίφρου καθήμενον χουσοῦ τὸν ἴσον σταθμὸν εἶχε τῷ προειρημένω. ἐπὶ δὲ 25 των γονάτων αὐτῆς είστήκεσαν λέοντες δύο, καλ πλησίον όφεις ύπερμεγέθεις άργυροῖ, τριάκοντα ταλάντων εκαστος έχων το βάρος. το δε της Ήρας 6 έστηχὸς ην άγαλμα, σταθμὸν έχον ταλάντων όκτα-

⁶ τῶν om. CD 9 δὲ τούτου vulg. 21 δὲ om. vulg. 22 σταθμὸν δ' εἶχε libri 28 ἔξακοσίων ABD¹.

ποσίων, παλ τη μέν δεξιά γειρλ πατείγε της πεφαλης όφιν, τη δ' άριστερα σκηπτρον λιθοκόλλητον. 7 τούτοις δε πᾶσι κοινή παρέκειτο τράπεζα χρυσή σφυρήλατος, τὸ μὲν μῆκος ποδών τετταράκοντα, τὸ δ' εύρος πεντεκαίδεκα, σταθμόν έχουσα ταλάντων 5 πεντακοσίων. έπλ δε ταύτης επέκειντο δύο καρχή-8 σια, σταθμον έγοντα τριάκοντα ταλάντων. ήσαν δε και θυμιατήρια του μεν άριθμου ίσα, του δε σταθμόν έκάτερον ταλάντων τριακοσίων ύπῆρχον δε και κρατήρες χουσοί τρείς, ων δ μεν του Διός 10 είλκε τάλαντα Βαβυλώνια χίλια και διακόσια, των 9 δ' άλλων έκάτερος έξακόσια. άλλὰ ταῦτα μέν οί των Περσων βασιλείς ύστερον έσύλησαν των δέ βασιλείων καὶ τῶν ἄλλων κατασκευασμάτων δ χρόνος τὰ μὲν δλοσχερῶς ἡφάνισε, τὰ δ' ἐλυμήνατο 15 καὶ γὰρ αὐτῆς τῆς Βαβυλώνος νῦν βέκχύ τι μέρος οίκειται, τὸ δὲ πλείστον έντὸς τείχους γεωργείται.

10 Υπήρχε δε και δ κρεμαστός καλούμενος κήπος παρά τὴν ἀκρόπολιν, οὐ Σεμιράμιδος, ἀλλά τινος 124 ὕστερον Σύρου βασιλέως κατασκευάσαντος χάριν 20 γυναικός παλλακής ταύτην γάρ φασιν οὐσαν τὸ γένος Περσίδα και τοὺς ἐν τοις ὅρεσι λειμῶνας ἐπιξητοῦσαν ἀξιῶσαι τὸν βασιλέα μιμήσασθαι διὰ τῆς τοῦ φυτουργείου φιλοτεχνίας τὴν τῆς Περσίδος χώρας ἰδιότητα. ἔστι δ' ὁ παράδεισος τὴν μὲν πλευ-25 ρὰν ἐκάστην παρεκτείνων είς τέτταρα πλέθρα, τὴν δὲ πρόσβασιν ὀρεινὴν και τὰς οἰκοδομίας ἄλλας ἐξ ἄλλων ἔχων, ὥστε τὴν πρόσοψιν είναι θεατροειδῆ.

³ ở ਕੌπασι CF 5 δεκαπέντε CF 18 ὑπάρχει DF.

ύπο δε ταις κατεσκευασμέναις αναβάσεσιν ώκοδό- 3 μηντο σύριγγες, απαν μεν υποδεχόμεναι το του φυτουργείου βάρος, άλλήλων δ' έκ τοῦ κατ' όλίγον άελ μικρον ύπερέχουσαι κατά την πρόσβασιν ή δ' 5 ανωτάτω σύρινξ ούσα πεντήκοντα πηγών τὸ ύψος είγεν έπ' αὐτῆ τοῦ παραδείσου την ἀνωτάτην έπιφάνειαν συνεξισουμένην τῷ περιβόλφ τῶν ἐπάλξεων. έπειθ' οί μεν τοίχοι πολυτελώς κατεσκευασμένοι το 4 πάχος είγον ποδών είκοσι δύο, τών δε διεξόδων έκά-10 στη τὸ πλάτος δέκα. τὰς δ' ὀροφὰς κατεστέγαζον λίθιναι δοχοί, τὸ μὲν μῆχος σὸν ταῖς ἐπιβολαῖς έγουσαι ποδών έκκαίδεκα, τὸ δὲ πλάτος τεττάρων. τὸ δ' ἐπὶ ταῖς δοχοῖς ὀρόφωμα πρώτον μὲν είχεν 5 ύπεστρωμένον κάλαμον μετά πολλης άσφάλτου, μετά 15 δε ταύτα πλίνθον όπτην διπλην εν γύψφ δεδεμενην, τρίτην δ' έπιβολην έδέχετο μολιβάς στέγας πρός τὸ μὴ διικνεῖσθαι κατὰ βάθος τὴν ἐκ τοῦ χώματος νοτίδα. έπὶ δὲ τούτοις ἐσεσώρευτο νῆς ίκανὸν βάθος, ἀρκοῦν ταῖς τῶν μεγίστων δένδρων 20 δίζαις: τὸ δ' ἔδαφος ἐξωμαλισμένον πληρες ἦν παντοδαπῶν δένδρων τῶν δυναμένων κατά τε τὸ μέ-125 γεθος καὶ τὴν ἄλλην χάριν τοὺς θεωμένους ψυχαγωγήσαι. αί δε σύριγγες τὰ φῶτα δεχόμεναι ταῖς 6 δι' άλλήλων ύπεροχαῖς πολλάς καὶ παντοδαπάς εἶ-25 γον διαίτας βασιλικάς μία δ' ην έκ της ανωτάτης έπιφανείας διατομάς έχουσα καί πρός τας έπαντλή-

² ἀναδεχόμεναι ΙΙ 5 ἀνατάτη ΙΙ 6 ἐφ' αὐτῆ Dind.
8 κατεσκευασμένοι] ἠσφαλισμένοι ΙΙ 9 δ' ἐξόδων vulg.
12 δεκαέξ D 16 ἐπεδέχετο C 19 ἀφκοῦν Gemistus, ἀρκούμενον codices 21 τε om. D 26 ὑπαντλήσεις ΙΙ.

σεις τῶν ὑδάτων ὄργανα, δι' ὧν ἀνεσπᾶτο πλῆθος ὕδατος ἐκ τοῦ ποταμοῦ, μηδενὸς τῶν ἔξωθεν τὸ γινόμενον συνιδεῖν δυναμένου. οὖτος μὲν οὖν ὁ παράδεισος, ὡς προεῖπον, ὕστερον κατεσκευάσθη.

Ή δε Σεμίραμις έπτισε καὶ άλλας πόλεις παρά 5 11 τον ποταμον τόν τε Εύφράτην και τον Τίγριν, έν αίς έμπόρια κατεσκεύασε τοίς φορτία διακομίζουσιν έκ της Μηδίας και Παραιτακηνής και πάσης της σύνεγγυς χώρας. μετά γάρ τον Νείλον και Γάγγην όντες έπισημότατοι σχεδον των κατά την 'Ασίαν πο- 10 ταμών Εὐφράτης καὶ Τίγρις τὰς μὲν πηγὰς ἔγουσιν έκ των 'Αρμενίων όρων, διεστήκασι δ' απ' αλλή-2 λων σταδίους δισχιλίους καλ πεντακοσίους ένεηθέντες δε διά Μηδίας και Παραιτακηνής έμβάλλουσιν είς την Μεσοποταμίαν, ην απολαμβάνοντες 15 είς μέσον αίτιοι κατέστησαν τη χώρα ταύτης της προσηγορίας μετά δε ταῦτα την Βαβυλωνίαν διελθόντες είς την Έρυθραν έξερεύγονται θάλατταν. 8 μεγάλοι δ' όντες καλ συχνήν χώραν διαπορευόμενοι πολλάς άφορμάς παρέγονται τοῖς έμπορική γρωμέ- 20 νοις έργασία. διὸ καὶ συμβαίνει τοὺς παραποταμίους τόπους πλήρεις ὑπάρχειν έμπορίων εὐδαιμόνων καλ μεγάλα συμβαλλομένων πρός την της 4 Βαβυλωνίας έπιφάνειαν. ή δε Σεμίραμις έκ των 'Αρμενίων δρών λίθον έτεμε το μέν μήχος ποδών 25 έκατὸν καὶ τριάκοντα, τὸ δὲ πλάτος καὶ πάχος εἴ-

⁸ παραετανίνης D 13 χιλίους Η 14 πας' ετανίνης D 17 διελθόντες Gemistus, διελόντες codices 19 χώραν] ξχοντες και add. CF 26 και om. DF τὸ πλάτος δὲ vulg.

126 κοσι καὶ πέντε· τοῦτον δὲ πολλοῖς πλήθεσι ζευγῶν δ
δρεικῶν τε καὶ βοεικῶν καταγαγοῦσα πρὸς τὸν ποταμὸν ἐπεβίβασεν ἐπὶ τὴν σχεδίαν· ἐπὶ ταύτης δὲ
παρακομίσασα κατὰ τοῦ δεύματος μέχρι τῆς Βαβυδ λωνίας ἔστησεν αὐτὸν παρὰ τὴν ἐπισημοτάτην δδόν,
παράδοξον θέαμα τοῖς παριοῦσιν· ὅν τινες ὀνομάζουσιν ἀπὸ τοῦ σχήματος ὀβελίσκον, ὅν ἐν τοῖς
ἑπτὰ τοῖς κατονομαζομένοις ἔργοις καταριθμοῦσι.

Πολλών δε και παραδόξων όντων θεαμάτων 12 10 κατά την Βαβυλωνίαν ούχ ηκιστα θαυμάζεται καί τὸ πληθος της έν αὐτη γεννωμένης ἀσφάλτου τοσούτον γάρ έστιν ώστε μή μόνον ταίς τοσαύταις καὶ τηλικαύταις οἰκοδομίαις διαρκεῖν, άλλὰ καὶ συλλεγόμενον τὸν λαὸν ἐπὶ τὸν τόπον ἀφειδῶς ἀρύεσθαι 15 καὶ ξηραίνοντα κάειν άντὶ ξύλων. άναριθμήτων δὲ 2 τὸ πληθος ἀνθρώπων ἀρυομένων καθάπερ ἔκ τινος πηγής μεγάλης ἀκέραιον διαμένει τὸ πλήρωμα. Εστι δὲ καὶ πλησίου τῆς πηγῆς ταύτης ἀνάδοσις τῷ μὲν μεγέθει βραχεΐα, δύναμιν δε θαυμάσιον έγουσα. 20 προβάλλει γὰρ ἀτμὸν θειώδη καὶ βαρύν, ῷ τὸ προσελθον ζώον απαν αποθνήσκει, περιπίπτον όξεία καλ παραδόξω τελευτή: πνεύματος γάρ κατοχή χρόνον ύπομεϊναν διαφθείρεται, χαθάπερ χωλυομένης της του πνεύματος έκφορας ύπὸ της προσπεσούσης 25 ταῖς ἀναπνοαῖς δυνάμεως εὐθύς δὲ διοιδεῖ καὶ πίμπραται τὸ σῶμα, μάλιστα τοὺς περὶ τὸν πνεύμονα

¹ καὶ πέντε] πέντε CF, καὶ πέντε ποδῶν D 2 ὀρικῶν D, ὀνικῶν D 3 ἐπὶ τὴν] πρὸς τὴν vulg. 4 κατακομίσασα D 6 δν D 8 καταφιθμοῦσι del. Eich. 14 ἐπὶ τὸν τόπον om. D 20 προσβάλλει vulg. (et D^1) 22 χρόνον] χρόνον ὀλίγον Gemistus 24 φορᾶς D.

- 8 τόπους. ἔστι δὲ καὶ πέραν τοῦ ποταμοῦ λίμνη στερεὸν ἔχουσα τὸν περὶ αὐτὴν τύπον, εἰς ἢν ὅταν τις ἐμβῆ τῶν ἀπείρων, ὀλίγον μὲν νήχεται χρόνον, προϊῶν δ' εἰς τὸ μέσον καθάπερ ὑπό τινος βίας κατασπᾶται· ἑαυτῷ δὲ βοηθῶν καὶ πάλιν ἀναστρέψαι 5 προαιρούμενος ἀντέχεται μὲν τῆς ἐκβάσεως, ἀντισπωμένῳ δ' ὑπό τινος ἔοικε· καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἀπονεκροῦται τοὺς πόδας, εἶτα τὰ σκέλη μέχρι τῆς ὀσφύος, τὸ δὲ τελευταῖον ὅλον τὸ σῶμα νάρκη κρατηθεὶς φέρεται πρὸς βυθόν, καὶ μετ' ὀλίγον τετε- 10 λευτηκὸς ἀναβάλλεται. περὶ μὲν οὖν τῶν ἐν τῆ Βαβυλωνία θαυμαζομένων ἀρκείτω τὰ ὁηθέντα.
- 'Η δε Σεμίραμις επειδή τοις έργοις επέθηκε πέ-13 ρας, ανέζευξεν έπλ Μηδίας μετά πολλής δυνάμεως. καταντήσασα δὲ πρὸς ὄρος τὸ καλούμενον Βαγίστα- 15 νου πλησίου αὐτοῦ κατεστρατοπέδευσε, καλ κατεσκεύασε παράδεισον, δς την μεν περίμετρον ήν δώδεκα σταδίων, έν πεδίω δε κείμενος είχε πηγήν μεγάλην, έξ ής άρδεύεσθαι συνέβαινε τὸ φυτουρ-2 γείου. τὸ δὲ Βαγίστανου ὄρος ἐστὶ μὲν ίερὸν Διός, 20 έκ δὲ τοῦ παρὰ τὸν παράδεισον μέρους ἀποτομάδας 127 έγει πέτρας είς ύψος άνατεινούσας έπτακαίδεκα σταδίους. οδ το κατώτατον μέρος καταξύσασα την ίδιαν ένεγάραξεν είκόνα, δορυφόρους αύτη παραστήσασα έκατόν, έπέγραψε δε καί Συρίοις γράμμασιν είς την πέτραν δτι Σεμίραμις τοῖς σάγμασι τοῖς τῶν ἀχο- 25 λουθούντων ύποζυγίων ἀπὸ τοῦ πεδίου χώσασα τὸν

² τύπον Reiske, τόπον codices 8 ἀποναφιοῦται Eich. 12 ἀφκείσθω II 16 κατεστρατοπέδευσε και om. D 22 στάδια έπτακαίδεκα II.

προειοημένον κοημνόν διὰ τούτων είς την ἀκρώρειαν προσανέβη. έντεῦθεν δ' ἀναζεύξασα καλ παρα- 3 γενομένη πρός Χαύονα πόλιν της Μηδίας κατενόησεν εν τινι μετεώρω πεδίω πέτραν τῷ τε ὑψει ร หลุโ เตี และ อ์ซิลเ หลาลสโทหาเหทุ่ง. สีบาลบีซี อัง อีบล οον παράδεισον ύπερμεγέθη κατεσκεύασεν, έν μέσφ την πέτραν απολαβούσα, καθ' ην οικοδομήματα πολυτελή πρός τρυφήν εποίησεν, έξ ων τά τε κατά τὸν παράδεισον ἀπεθεώρει φυτουργεῖα καὶ πᾶσαν 10 την στρατιάν παρεμβεβληχυΐαν έν τῷ πεδίω. έν 4 τούτω δε τω τόπω συγνόν ενδιατρίψασα γρόνον καλ πάντων των είς τρυφήν άνηκόντων απολαύσασα, γημαι μεν νομίμως ούκ ηθέλησεν, εύλαβουμένη μήποτε στερηθή της άρχης, έπιλεγομένη δε των στρα-15 τιωτών τούς εύπρεπεία διαφέροντας τούτοις έμίσγετο, καὶ πάντας τοὺς αὐτῆ πλησιάσαντας ἡφάνιζε. μετά δὲ ταῦτα ἐπ' Ἐκβατάνων τὴν πορείαν ποιη- 5 σαμένη παρεγένετο πρός δρος τὸ Ζαρκαΐον καλούμενον τοῦτο δ' ἐπὶ πολλούς παρῆχον σταδίους καὶ 20 πλήρες δυ κρημυών καὶ φαράγνων μακράν είγε την περίοδον. έφιλοτιμείτο οδυ αμα μευ μυημείου άθάνατον έαυτης απολιπείν, αμα δε σύντομον ποιήσασθαι την δδόν. διόπερ τούς τε κρημνούς κατακόψασα καὶ τοὺς κοίλους τόπους χώσασα σύν-25 τομον και πολυτελή κατεσκεύασεν όδόν, ή μέχρι τοῦ νῦν Σεμιράμιδος καλείται. παραγενηθείσα δ' είς 6 Έκβάτανα, πόλιν έν πεδίω κειμένην, κατεσκεύασεν

³ χαύονα G, χάτωνα D, χάονα CF 8 ἐποίησεν] ἐπέθηπεν II 18 παρεγενήθη C(F) ζβαρπαιον D 26 νῦν] ἀπ' ἐπείνης add. CF παραγενομένη II.

έν αὐτῆ πολυτελῆ βασίλεια καὶ τὴν ἄλλην ἐπιμέλειαν έποιήσατο τοῦ τόπου περιττοτέραν. ἀνύδρου γάρ ούσης της πόλεως καὶ μηδαμοῦ σύνεγγυς ύπαργούσης πηγής, έποίησεν αὐτὴν πᾶσαν κατάρουτον, έπαναγοῦσα πλεῖστον καὶ κάλλιστον ὕδωρ μετὰ πολ- 5 7 λης κακοπαθείας τε καὶ δαπάνης. των γὰρ Ἐκβατάνων ώς δώδεκα σταδίους απέχον ἔστιν ὅρος δ καλείται μεν 'Ορόντης, τη δε τραγύτητι και τω πρός ύψος ανατείνοντι μεγέθει διάφορον, ώς αν την πρόσβασιν έγον ὄρθιον έως της άκρωρείας σταδίων 10 είκοσι πέντε. έκ θατέρου δε μέρους ούσης λίμνης μενάλης είς ποταμον έκβαλλούσης, διέσκαψε το προ-8 ειρημένον όρος κατά την ρίζαν. ην δ' η διώρυξ 128 τὸ μὲν πλάτος ποδῶν πεντεκαίδεκα, τὸ δ' ὕψος τετταράκοντα· δι' ής έπαγαγούσα τὸν έκ τῆς λίμνης 15 ποταμόν έπλήρωσε την πόλιν ύδατος. ταῦτα μέν οὖν ἐποίησεν ἐν τῆ Μηδία.

14 Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπῆλθε τήν τε Περσίδα καὶ την ἄλλην χώραν ἄπασαν ης ἐπῆρχε κατὰ την ᾿Ασίαν. πανταχοῦ δὲ τὰ μὲν ὅρη καὶ τὰς ἀπορρῶγας πέτρας νο διακόπτουσα κατεσκεύασεν ὁδοὺς πολυτελεῖς, ἐν δὲ τοῖς πεδίοις ἐποίει χώματα, ποτὲ μὲν τάφους κατασκευάζουσα τοῖς τελευτῶσι τῶν ἡγεμόνων, ποτὲ δὲ πόλεις ἐν τοῖς ἀναστήμασι κατοικίζουσα. εἰώθει δὲ καὶ κατὰ τὰς στρατοπεδείας μικρὰ χώματα κατασκευ- 25 άζειν, ἐφ' ὧν καθιστᾶσα τὴν ἰδίαν σκηνὴν ᾶπασαν κατώπτευε τὴν παρεμβολήν διὸ καὶ ξπολλὰ κατὰ

⁶ τε om. D 7 ώς om. D % 9 ώς αν . . . ὅςθιον om. ABD 14 δεκαπέντε libri 15 ἀπαγαγοῦσα D 20 πέτρας om. C 25 μακρὰ Eich.

την 'Ασίαν μέγοι τοῦ νῦν διαμένει τῶν ὑπ' ἐκείνης κατασκευασθέντων καὶ καλείται Σεμιράμιδος έργα. μετά δε ταύτα τήν τε Αίγυπτον πάσαν έπηλθε καί 3 τῆς Λιβύης τὰ πλείστα καταστρεψαμένη παρῆλθεν είς 5 "Αμμωνα, χρησομένη τῷ θεῷ περί τῆς ίδίας τελευτῆς. λέγεται δ' αὐτῆ γενέσθαι λόγιον έξ ανθρώπων αφανισθήσεσθαι καὶ κατά την 'Ασίαν παρ' ένίοις των έθνων άθανάτου τεύξεσθαι τιμής. Επερ έσεσθαι καθ' δυ αν χρόνου δ υίδς αὐτῆ Νινύας ἐπιβουλεύση, ἀπὸ δὲ 4 10 τούτων γενομένη τῆς Αίθιοπίας ἐπῆλθε τὰ πλεῖστα καταστρεφομένη καὶ τὰ κατὰ τὴν χώραν θεωμένη παράδοξα. είναι γαρ έν αὐτῆ φασι λίμνην τετράγωνον, την μέν περίμετρον έχουσαν ποδών ώς έκατον έξήκοντα, τὸ δ' ὕδωρ τῆ μὲν χρόα παραπλήσιον κιννα-15 βάρει, την δ' όσμην καθ' ύπερβολην ηδεΐαν, οὐκ ἀνόμοιον οίνω παλαιώ. δύναμιν δ' έχειν παράδοξον. του γάρ πιόντα φασίν είς μανίαν έμπίπτειν καί πάνθ' ἃ πρότερον διέλαθεν ἁμαρτήσας έαυτοῦ κατηγορείν. τοίς μεν ούν ταύτα λέγουσιν ούκ άν τις 20 δαδίως συγκατάθοιτο.

Ταφάς δὲ τῶν τελευτησάντων ἰδίως οἱ κατὰ 15 τὴν Αἰθιοπίαν ποιοῦνται ταριχεύσαντες γὰρ τὰ σώματα καὶ περιχέαντες αὐτοῖς πολλὴν ὕελον ἱστᾶσιν ἐπὶ στήλης, ὥστε τοῖς παριοῦσι φαίνεσθαι διὰ τῆς ὑέλου τὸ τοῦ τετελευτηκότος σῶμα, καθάπερ Ἡρόδοτος εἴρηκε. Κτησίας δ' ὁ Κνίδιος ἀποφαινό- 2 μενος τοῦτον σχεδιάζειν, αὐτός φησι τὸ μὲν σῶμα ταριχεύσθαι, τὴν μέντοι γε ὕελον μὴ περιχείσθαι

21 *lδlας* Dind. 23 πολύν D. Diodorus I.

γυμνοίς τοίς σώμασι κατακαυθήσεσθαι γάρ ταῦτα καλ λυμανθέντα τελέως την δμοιότητα μη δυνή-3 σεσθαι διατηρείν. διὸ καὶ χρυσῆν εἰκόνα κατασχευάζεσθαι χοίλην, είς ην έντεθέντος τοῦ νεχροῦ 129 περί την είκονα χεϊσθαι την θελον του δε κατα- 5 σχευάσματος τεθέντος έπλ τον τάφον δια της δέλου φανηναι τὸν γρυσὸν ἀφωμοιωμένον τῷ τετελευτη-4 χότι. τοὺς μὲν οῦν πλουσίους αὐτῶν οὕτω θάπτεσθαί φησι, τοὺς δ' έλάττονας χαταλιπόντας οὐσίας άργυρᾶς τυγγάνειν είκόνος, τοὺς δὲ πένητας κερα- 10 μίνης την δε δελον πασιν έξαρχειν διά το πλείστην γεννασθαι κατά την Αίθιοπίαν και τελέως παρά 5 τοις έγχωρίοις έπιπολάζειν. περί δε των νομίμων τῶν παρὰ τοῖς Αἰθίοψι καὶ τῶν ἄλλων τῶν γινομένων έν τῆ τούτων χώρα τὰ χυριώτατα χαὶ μνήμης 15 άξια μικρον υστερον αναγράψομεν, όταν και τας παλαιάς αὐτῶν πράξεις καὶ μυθολογίας διεξίωμεν. Ή δε Σεμίραμις καταστήσασα τά τε κατά την 16 Αίθιοπίαν καὶ τὴν Αίγυπτον ἐπανῆλθε μετὰ τῆς δυνάμεως είς Βάκτρα τῆς 'Ασίας. ἔχουσα δὲ δυνά- 20 μεις μεγάλας καὶ πολυγρόνιον είρηνην ἄγουσα σιλοτίμως έσχε πράξαί τι λαμπρον κατά πόλεμον.

2 πυνθανομένη δε το των Ίνδων εθνος μέγιστον είναι των κατά την οίκουμένην και πλείστην τε καί καλλίστην χώραν νέμεσθαι, διενοείτο στρατεύειν είς 25 την Ίνδικην, ης έβασίλευε μεν Σταβροβάτης κατ' έκείνους τους χρόνους, στρατιωτών δ' είχεν αναρίθμητον πληθος υπηρχον δ' αυτώ και ελέφαντες

⁶ τάφον] τόπον Η 18 τε om. D 26 ταβροβάτης D

πολλοί καθ' ύπερβολην λαμπρώς κεκοσμημένοι τοίς είς τὸν πόλεμον καταπληκτικοῖς, ἡ νὰρ Ἰνδικὴ γώρα 8 διάφορος οδσα τω κάλλει και πολλοίς διειλημμένη ποταμοῖς ἀρδεύεταί τε πολλαγοῦ καὶ διττούς καθ' 5 ξκαστον ενιαυτόν εκφέρει καρπούς. διό και των πρός τὸ ζην ἐπιτηδείων τοσοῦτον ἔχει πληθος ώστε διὰ παντὸς ἄφθονον ἀπόλαυσιν τοῖς ένγφρίοις παρέχεσθαι. λέγεται δε μηδέποτε κατ' αὐτὴν γεγονέναι σιτοδείαν ἢ φθοράν καρπών διὰ τὴν εὐκρασίαν τών 10 τόπων. ἔγει δὲ καὶ τῶν ἐλεφάντων ἄπιστον πλῆθος, 4 οί ταίς τε άλχαίς χαὶ ταίς τοῦ σώματος δώμαις πολύ προέχουσι των έν τη Λιβύη γινομένων, δμοίως δὲ χουσόν, ἄργυρον, σίδηρον, χαλκόν πρὸς δὲ τούτοις λίθων παντοίων καὶ πολυτελών έστιν έν αὐτῆ 15 πληθος, έτι δε των άλλων απάντων σχεδον των πρός τρυφήν και πλούτον διατεινόντων. ύπερ ών τὰ κατὰ μέρος ἡ Σεμίραμις ἀκούσασα προήγθη μηδέν προαδικηθείσα τὸν πρὸς Ἰνδοὸς έξενεγκεῖν πόλεμον. δρῶσα δ' αύτην μεγάλων καθ' ύπερβολην προσδεο- 5 20 μένην δυνάμεων, έξέπεμψεν άγγέλους είς απάσας τὰς σατραπείας, διακελευσαμένη τοῖς ἐπάρχοις κατα-130 γράφειν τῶν νέων τοὺς ἀρίστους, δοῦσα τὸν ἀριθμον κατά τὰ μεγέθη των έθνων προσέταξε δε πασι κατασκευάζειν καινάς πανοπλίας καὶ τοῖς ἄλλοις 25 απασι λαμπρώς παραγίνεσθαι κεκοσμημένους μετά τρίτον έτος είς Βάκτρα, μετεπέμψατο δε και ναυπη- 6 γούς έκ τε Φοινίκης και Συρίας και Κύπρου και τῆς ἄλλης τῆς παραθαλαττίου χώρας, οἶς ἄφθονον

14 έν αὐτῆ έστι vulg. 20 πάσας II 21 σατραπείας Dindorf, στρατοπεδείας cod. 25 παραγενέσθαι vulg.

γυμνοίς τοίς σώμασι κατακαυθήσεσθαι γάρ ταῦτα καλ λυμανθέντα τελέως την δμοιότητα μη δυνή-3 σεσθαι διατηρείν. διὸ καὶ χρυσῆν εἰκόνα κατασκευάζεσθαι κοίλην, είς ην έντεθέντος του νεκρού 129 περί την είκονα γεϊσθαι την ΰελον τοῦ δὲ κατα- 5 σκευάσματος τεθέντος έπλ τὸν τάφον διὰ τῆς ὑέλου φανήναι τὸν χουσὸν ἀφωμοιωμένον τῷ τετελευτη-4 κότι. τοὺς μὲν οὖν πλουσίους αὐτῶν οὕτω θάπτεσθαί φησι, τοὺς δ' ἐλάττονας καταλιπόντας οὐσίας άργυρᾶς τυγγάνειν είκόνος, τοὺς δὲ πένητας κερα-10 μίνης την δε ΰελον πᾶσιν έξαρχεῖν διὰ τὸ πλείστην γεννᾶσθαι κατά την Αίθιοπίαν και τελέως παρά 5 τοῖς ἐγγωρίοις ἐπιπολάζειν. περὶ δὲ τῶν νομίμων τῶν παρὰ τοῖς Αἰθίοψι καὶ τῶν ἄλλων τῶν γινομένων έν τη τούτων χώρα τὰ κυριώτατα καὶ μνήμης 15 άξια μικρον ύστερον άναγράψομεν, όταν και τὰς παλαιάς αὐτῶν πράξεις καὶ μυθολογίας διεξίωμεν. Ή δε Σεμίραμις καταστήσασα τά τε κατά την 16 Αίδιοπίαν και την Αίγυπτον έπανηλθε μετά της δυνάμεως είς Βάκτρα τῆς 'Ασίας. ἔγουσα δὲ δυνά-20 μεις μεγάλας καὶ πολυχρόνιον είρηνην ἄγουσα φιλοτίμως έσχε πράξαί τι λαμπρον κατά πόλεμον. 2 πυνθανομένη δε τὸ τῶν Ἰνδῶν ἔθνος μέγιστον είναι των κατά την οικουμένην και πλείστην τε και καλλίστην χώραν νέμεσθαι, διενοείτο στρατεύειν είς 25 την Ίνδικήν, ής έβασίλευε μέν Σταβοοβάτης κατ' έκείνους τούς χρόνους, στρατιωτών δ' είγεν άναρίθμητον πλήθος ύπηρχον δ' αὐτῶ καὶ ἐλέφαντες

⁶ τάφον] τόπον ΙΙ 18 τε om. D 26 ταβοοβάτης D.

πολλοί καθ' ύπερβολην λαμπρώς κεκοσμημένοι τοῖς είς τὸν πόλεμον καταπληκτικοῖς. ἡ γὰρ Ἰνδική χώρα 3 διάφορος οδσα τῶ κάλλει καὶ πολλοῖς διειλημμένη ποταμοίς ἀρδεύεται τε πολλαγοῦ καλ διττούς καθ' 5 ξκαστον ένιαυτὸν έκφέρει καρπούς. διὸ καὶ τῶν ποὸς τὸ ζῆν ἐπιτηδείων τοσοῦτον ἔγει πλῆθος ώστε διὰ παντὸς ἄφθονον ἀπόλαυσιν τοῖς ένγφρίοις παρέχεσθαι. λέγεται δε μηδέποτε κατ' αὐτὴν γεγονέναι σιτοδείαν ή φθοράν καρπών διά την εύκρασίαν τών 10 τόπων. ἔγει δὲ καὶ τῶν ἐλεφάντων ἄπιστον πλῆθος, 4 οι ταίς τε άλκαις και ταίς του σώματος δώμαις πολύ προέγουσι των έν τη Λιβύη γινομένων, δμοίως δε γρυσόν, άργυρον, σίδηρον, χαλκόν προς δε τούτοις λίθων παντοίων καὶ πολυτελών ἔστιν ἐν αὐτῆ 15 πληθος, έτι δὲ τῶν ἄλλων ἀπάντων σχεδὸν τῶν πρός τρυφήν και πλούτον διατεινόντων. ύπερ ών τὰ κατὰ μέρος ἡ Σεμίραμις ἀκούσασα προήχθη μηδέν προαδικηθείσα του πρός Ίνδους έξενεγκεῖν πόλεμον. δρῶσα δ' αύτὴν μεγάλων καθ' ύπερβολὴν προσδεο- 5 20 μένην δυνάμεων, έξέπεμψεν άγγέλους είς απάσας τάς σατραπείας, διακελευσαμένη τοῖς ἐπάρχοις κατα-130 γράφειν τῶν νέων τοὺς ἀρίστους, δοῦσα τὸν ἀριθμον κατά τὰ μεγέθη των έθνων προσέταξε δε πασι κατασκευάζειν καινάς πανοπλίας καὶ τοῖς ἄλλοις 25 απασι λαμπρώς παραγίνεσθαι κεκοσμημένους μετά τρίτον έτος είς Βάκτρα, μετεπέμψατο δε καὶ ναυπη- 6 γούς έκ τε Φοινίκης καὶ Συρίας καὶ Κύπρου καὶ τῆς άλλης τῆς παραθαλαττίου χώρας, οἶς ἄφθονον

¹⁴ εν αὐτῆ ἐστι vulg. 20 πάσας ΙΙ 21 σατραπείας Dindorf, στρατοπεδείας cod. 25 παραγενέσθαι vulg.

νυμνοίς τοίς σώμασι κατακαυθήσεσθαι γάρ ταῦτα καλ λυμανθέντα τελέως την δμοιότητα μη δυνή-3 σεσθαι διατηρείν. διὸ καὶ χρυσῆν εἰκόνα κατασκευάζεσθαι κοίλην, είς ην έντεθέντος τοῦ νεκροῦ 129 περί την είκονα γείσθαι την ΰελον, του δε κατα- 5 σκευάσματος τεθέντος έπλ τὸν τάφον διὰ τῆς δέλου φανηναι τον χουσον άφωμοιωμένον τω τετελευτη-4 χότι. τοὺς μὲν οὖν πλουσίους αὐτῶν οὕτω θάπτεσθαί φησι, τους δ' έλάττονας καταλιπόντας οὐσίας άργυρᾶς τυγγάνειν είκόνος, τοὺς δὲ πένητας κερα-10 μίνης την δε ΰελον πᾶσιν έξαρκεῖν διὰ τὸ πλείστην γεννασθαι κατά την Αίθιοπίαν καὶ τελέως παρά 5 τοις έγγωρίοις έπιπολάζειν. περί δε των νομίμων τῶν παρὰ τοῖς Αἰθίοψι καὶ τῶν ἄλλων τῶν γινομένων έν τῆ τούτων χώρα τὰ κυριώτατα καὶ μνήμης 15 άξια μικρου ύστερου άναγράψομεν, όταν και τάς παλαιάς αὐτῶν πράξεις καὶ μυθολογίας διεξίωμεν. Ή δε Σεμίραμις καταστήσασα τά τε κατά την 16 Αίδιοπίαν καὶ τὴν Αίγυπτον ἐπανῆλθε μετὰ τῆς δυνάμεως είς Βάκτρα τῆς Ασίας. ἔγουσα δὲ δυνά-20 μεις μεγάλας καὶ πολυχρόνιον είρήνην ἄγουσα φιλοτίμως ἔσχε ποᾶξαί τι λαμποὸν κατὰ πόλεμον. 2 πυνθανομένη δε τὸ τῶν Ἰνδῶν ἔθνος μένιστον είναι των κατά την οικουμένην και πλείστην τε καί καλλίστην γώραν νέμεσθαι, διενοείτο στρατεύειν είς 25 την Ίνδικήν, ής έβασίλευε μέν Σταβροβάτης κατ' έκείνους τούς χρόνους, στρατιωτών δ' είγεν άναοίθμητον πλήθος υπήρχον δ' αυτώ και έλέφαντες

⁶ τάφον] τόπον ΙΙ 18 τε om. D 26 ταβοοβάτης D.

πολλοί καθ' ύπερβολην λαμπρώς κεκοσμημένοι τοίς είς του πόλεμου καταπληκτικοίς. ή γάρ Ίνδική χώρα 3 διάφορος οὖσα τῷ κάλλει καὶ πολλοῖς διειλημμένη ποταμοίς ἀρδεύεται τε πολλαγού καλ διττούς καθ' 5 ξκαστον ενιαυτόν εκφέρει καρπούς. διό και των πρός τὸ ζῆν ἐπιτηδείων τοσοῦτον ἔγει πλῆθος ώστε διὰ παντὸς ἄφθονον ἀπόλαυσιν τοῖς ένγφρίοις παρέχεσθαι. λέγεται δε μηδέποτε κατ' αὐτὴν γεγονέναι σιτοδείαν ἢ φθοράν καρπων διὰ τὴν εὐκρασίαν των 10 τόπων. ἔγει δὲ καὶ τῶν ἐλεφάντων ἄπιστον πλῆθος, 4 οί ταίς τε άλκαίς και ταίς του σώματος δώμαις πολύ προέχουσι των έν τη Λιβύη γινομένων, δμοίως δε γουσόν, ἄργυρον, σίδηρον, χαλκόν πρός δε τούτοις λίθων παντοίων καὶ πολυτελών έστιν έν αὐτῆ 15 πλήθος, έτι δὲ τῶν ἄλλων ἀπάντων σχεδὸν τῶν πρός τρυφήν και πλούτον διατεινόντων. τὰ κατὰ μέρος ἡ Σεμίραμις ἀκούσασα προήχθη μηδέν προαδικηθείσα τὸν πρὸς Ἰνδοὸς έξενεγκεῖν πόλεμον. όρῶσα δ' αύτὴν μεγάλων καθ' ὑπερβολὴν προσδεο- 5 20 μένην δυνάμεων, έξέπεμψεν άγγέλους είς απάσας τάς σατραπείας, διακελευσαμένη τοῖς ἐπάρχοις κατα-130 γράφειν τῶν νέων τοὺς ἀρίστους, δοῦσα τὸν ἀριθμον κατά τὰ μεγέθη των έθνων προσέταξε δε πασι κατασκευάζειν καινάς πανοπλίας καλ τοῖς ἄλλοις 25 απασι λαμπρώς παραγίνεσθαι κεκοσμημένους μετά τρίτον έτος είς Βάκτρα. μετεπέμψατο δε καλ ναυπη- 6 γούς έκ τε Φοινίκης καλ Συρίας καλ Κύπρου καλ τῆς ἄλλης τῆς παραθαλαττίου χώρας, οἶς ἄφθονον

¹⁴ έν αὐτῆ έστι vulg. 20 πάσας ΙΙ 21 σατραπείας Dindorf, στρατοπεδείας cod. 25 παραγενέσθαι vulg.

γυμνοίς τοίς σώμασι κατακαυθήσεσθαι γάρ ταῦτα καλ λυμανθέντα τελέως την δμοιότητα μη δυνή-3 σεσθαι διατηρείν. διὸ καὶ χρυσῆν εἰκόνα κατασκευάζεσθαι κοίλην, είς ην έντεθέντος του νεκρού 129 περί την είκονα γείσθαι την θελον του δε κατα- 5 σκευάσματος τεθέντος έπλ τὸν τάφον διὰ τῆς ὑέλου φανηναι τὸν χρυσὸν ἀφωμοιωμένον τῷ τετελευτη-4 κότι. τοὺς μὲν οὖν πλουσίους αὐτῶν οὕτω θάπτεσθαί φησι, τοὺς δ' ἐλάττονας καταλιπόντας οὐσίας άργυρᾶς τυγγάνειν είκόνος, τοὺς δὲ πένητας κερα- 10 μίνης την δε ΰελον πᾶσιν έξαρκεῖν διὰ τὸ πλείστην γεννᾶσθαι κατά την Αίθιοπίαν καὶ τελέως παρά 5 τοις έγχωρίοις έπιπολάζειν. περί δε των νομίμων των παρά τοῖς Αἰθίοψι καὶ των άλλων των γινομένων έν τῆ τούτων χώρα τὰ κυριώτατα καὶ μνήμης 15 άξια μικρον ύστερον άναγράψομεν, όταν και τάς παλαιάς αὐτῶν πράξεις καὶ μυθολογίας διεξίωμεν. Ή δε Σεμίραμις καταστήσασα τά τε κατά την 16 Αίθιοπίαν καὶ τὴν Αίγυπτον ἐπανῆλθε μετὰ τῆς δυνάμεως είς Βάκτρα τῆς 'Ασίας. ἔχουσα δὲ δυνά- 20 μεις μεγάλας καὶ πολυχρόνιον εἰρήνην ἄγουσα φιλοτίμως ἔσχε ποᾶξαί τι λαμποὸν κατὰ πόλεμον. 2 πυνθανομένη δε τὸ τῶν Ἰνδῶν ἔθνος μέγιστον είναι των κατά την οίκουμένην και πλείστην τε και καλλίστην χώραν νέμεσθαι, διενοείτο στρατεύειν είς 25 την Ίνδικήν, ής έβασίλευε μέν Σταβροβάτης κατ' έκείνους τούς γρόνους, στρατιωτών δ' είγεν άναρίθμητον πλήθος υπήρχον δ' αὐτῶ καὶ ἐλέφαντες

⁶ τάφον] τόπον ΙΙ 18 τε om. D 26 ταβοοβάτης D.

πολλοί καθ' ύπερβολην λαμπρώς κεκοσμημένοι τοίς είς τὸν πόλεμον καταπληκτικοῖς, ἡ νὰρ Ἰνδικὴ τώρα κ διάφορος οὖσα τῷ κάλλει καὶ πολλοῖς διειλημμένη ποταμοῖς ἀρδεύεται τε πολλαγοῦ καὶ διττοὺς καθ' 5 ξχαστον ένιαυτὸν έχφέρει χαρπούς. διὸ χαὶ τῶν πρός τὸ ζην έπιτηδείων τοσούτον έγει πληθος ώστε διὰ παντὸς ἄφθονον ἀπόλαυσιν τοῖς ἐγχωρίοις παρέχεσθαι. λέγεται δε μηδέποτε κατ' αὐτὴν γεγονέναι σιτοδείαν ή φθοράν καρπών διά την εύκρασίαν των 10 τόπων. ἔγει δὲ καὶ τῶν ἐλεφάντων ἄπιστον πλῆθος, 4 οί ταίς τε άλκαίς καί ταίς του σώματος ρώμαις πολύ προέχουσι των έν τη Λιβύη γινομένων, δμοίως δὲ χουσόν, ἄργυρον, σίδηρον, γαλκόν πρὸς δὲ τούτοις λίθων παντοίων καὶ πολυτελών ἔστιν ἐν αὐτῆ 15 πλήθος. Ετι δε των άλλων απάντων σχεδον των πρός τρυφήν καὶ πλοῦτον διατεινόντων. ύπερ ων τὰ κατὰ μέρος ἡ Σεμίραμις ἀκούσασα προήγθη μηδὲν ποοαδικηθείσα τον προς Ίνδους έξενεγκείν πόλεμον. δρῶσα δ' αύτὴν μεγάλων καθ' ὑπερβολὴν προσδεο- 5 20 μένην δυνάμεων, έξέπεμψεν άγγέλους είς άπάσας τας σατραπείας, διακελευσαμένη τοις έπαρχοις κατα-130 γράφειν τῶν νέων τοὺς ἀρίστους, δοῦσα τὸν ἀριθμὸν κατὰ τὰ μεγέθη τῶν έθνῶν προσέταξε δὲ πᾶσι κατασκευάζειν καινάς πανοπλίας καλ τοῖς άλλοις 25 απασι λαμπρώς παραγίνεσθαι κεκοσμημένους μετά τρίτον έτος είς Βάκτρα. μετεπέμψατο δε και ναυπη- 6 γούς έκ τε Φοινίκης καὶ Συρίας καὶ Κύπρου καὶ της άλλης της παραθαλαττίου γώρας, οξς άφθονον

¹⁴ έν αὐτῆ ἐστι vulg. 20 πάσας II 21 σατραπείας Dindorf, στρατοπεδείας cod. 25 παραγενέσθαι vulg.

ύλην μεταγαγούσα διεκελεύσατο κατασκευάζειν ποτ τάμια πλοία διαιρετά. δ γάρ Ίνδος ποταμός, μένιστος ών των περί τούς τόπους και την βασιλείαν αὐτῆς δρίζων, πολλών προσεδείτο πλοίων πρός τε την διάβασιν και πρός το τούς Ίνδούς άπο τούτων 5 άμύνασθαι περί δε τον ποταμόν ούκ ούσης ύλης άναγκαζου ήν έκ της Βακτριανής πεζή παρακομί-8 ζεσθαι τὰ πλοΐα. Θεωροῦσα δ' ή Σεμίραμις έαυτήν έν τη των έλεφάντων γρεία πολύ λειπομένην, έπενοήσατό [τινα] κατασκευάζειν εξδωλα τούτων των 10 ζώων, έλπίζουσα καταπλήξεσθαι τοὺς Ἰνδοὺς διὰ τὸ νομίζειν αὐτοὺς μηδ' είναι τὸ σύνολον έλέφαντας 9 έπτὸς τῶν κατὰ τὴν Ἰνδικήν. ἐπιλέξασα δὲ βοῶν μελάνων τριάχοντα μυριάδας τὰ μὲν κρέα τοῖς τεχνίταις καί τοῖς πρὸς τὴν τῶν κατασκευασμάτων 15 ύπηφεσίαν τεταγμένοις διένειμε, τὰς δὲ βύρσας συρράπτουσα καὶ χόρτου πληροῦσα κατεσκεύασεν είδωλα, κατά παν απομιμουμένη την των ζώων τούτων φύσιν. εκαστον δε τούτων είχεν έντος άνδρα τὸν ἐπιμελησόμενον καὶ κάμηλον, ὑφ' οὖ φερόμενον 20 σαντασίαν τοίς πόρρωθεν δρώσιν άληθινού θηρίου 10 παρείχετο. οί δὲ ταῦτα κατασκευάζοντες αὐτῆ τεχνίται προσεκαρτέρουν τοις έργοις έν τινι περιβόλο περιφκοδομημένω και πύλας έχοντι τηρουμένας έπιμελώς, ώστε μηθένα μήτε των έσωθεν έξιέναι τεγνι- 25 των μήτε των έξωθεν είσιέναι πρός αὐτούς. τοῦτο δ' έποίησεν, ὅπως μηδείς τῶν ἔξωθεν ἴόη τὸ

¹⁰ τινα] τι codices, del. Hertlein είδωλα] ἰδίωμα codices, ἴνδαλμα Bekker, μίμημα Schäfer 15 τοἰς om. D 18 ἀπομιμούμενα conicio (c. 8, 4) 22 πατασκενάσαντες D.

γινόμενον μηδε διαπέση φήμη προς Ίνδους περί τούτων.

Έπεὶ δ' αί τε νῆες καὶ τὰ θηρία κατεσκευά-17 σθησαν έν τοις δυσίν έτεσι, τῷ τρίτῷ μετεπέμψατο 5 τὰς πανταχόθεν δυνάμεις εἰς τὴν Βακτριανήν. τὸ δὲ πληθος της άθροισθείσης στρατιάς ήν, ως Κτησίας δ Κυίδιος ανέγραψε, πεζών μέν τριακόσιαι μυριάδες, Ιππέων δε είκοσι μυριάδες, άρματων δε δέκα μυριάδες. ὑπῆρχον δὲ καὶ ἄνδρες ἐπὶ καμή- 2 10 λων διούμενοι, μαγαίρας τετραπήγεις έχοντες, τὸν άριθμον ίσοι τοίς άρμασι. ναύς δε ποταμίας κατεσκεύασε διαιρετάς δισγιλίας, αίς παρεσκευάσατο καμήλους τὰς πεζη παρακομιζούσας τὰ σκάφη. ἐφόρουν δε και τα των έλεφάντων είδωλα κάμηλοι, 15 καθότι προείρηται πρὸς δ' αὐτὰς τοὺς ἵππους οί 131 στρατιώται συνάγοντες συνήθεις έποίουν τοῦ μή φοβεϊσθαι την άγριότητα των θηρίων, τὸ παρα- 3 πλήσιον δε πολλοίς έτεσιν ύστερον έπραξε Περσεύς δ των Μακεδόνων βασιλεύς, ότε προς 'Ρωμαίους 20 έμελλε διακινδυνεύειν έχοντας έκ Λιβύης έλέφαντας. άλλ' ούτ' έκείνω δοπην ένεγκεῖν είς τὸν πόλεμον συνέβη τὴν περὶ τὰ τοιαῦτα σπουδὴν καὶ φιλοτεχνίαν ούτε Σεμιράμιδι περί ων ακριβέστερον δ προϊών λόγος δηλώσει.

Ό δὲ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς Σταβοοβάτης πυν- 4 θανόμενος τά τε μεγέθη τῶν ὀνομαζομένων δυνάμεων καὶ τὴν ὑπερβολὴν τῆς εἰς τὸν πόλεμον παρασκευῆς, ἔσπευδεν ἐν ἄπασιν ὑπερθέσθαι τὴν Σεμί-

⁸ εἴνοσι] πεντήμοντα C 15 πρὸς δ'] καὶ πρὸς CF αὐτοὺς CD 21 έπενεγκεῖν CF 26 έτοιμαζομένων F.

- 5 ραμιν. καλ πρώτον μέν έκ τοῦ καλάμου κατεσκεύασε πλοία ποτάμια τετρακισγίλια. ή γὰο Ἰνδική παρά τε τούς ποταμούς καὶ τούς έλώδεις τόπους φέρει καλάμου πλήθος, οδ το πάχος οὐκ ἂν φαδίως ἄνθρωπος περιλάβοι λέγεται δε και τὰς έκ τούτων κατασκευα- 5 ζομένας ναῦς διαφόρους κατὰ τὴν χρείαν ὑπάρχειν, 6 ούσης ἀσήπτου ταύτης τῆς ύλης. ποιησάμενος δὲ καὶ τῆς τῶν ὅπλων κατασκευῆς πολλὴν ἐπιμέλειαν καὶ πᾶσαν ἐπελθών την Ἰνδικην ήθροισε δύναμιν 7 πολύ μείζονα τῆς Σεμιράμιδι συναγθείσης. ποιησά- 10 μενος δε και των άγρίων έλεφάντων δήραν και πολλαπλασιάσας τούς προϋπάρχοντας, ἐκόσμησεν απαντας τοίς είς τον πόλεμον καταπληκτικοίς λαμ-8 πρως διὸ καὶ συνέβαινε κατὰ τὴν ἔφοδον αὐτων διά τε τὸ πλήθος καὶ τὴν ἐπὶ τῶν θωρακίων κατα- 15 σκευήν ανυπόστατον 'ανθρωπίνη φύσει φαίνεσθαι την έπιφάνειαν.
- 18 > Έπεὶ δ' αὐτῷ πάντα τὰ πρὸς τὸν πόλεμον κατεσκεύαστο, πρὸς τὴν Σεμίραμιν καθ' ὁδὸν οὖσαν ἀπέστειλεν ἀγγέλους, ἐγκαλῶν ὅτι προκατάρχεται νο τοῦ πολέμου μηδὲν ἀδικηθείσα πολλὰ δὲ καὶ ἄροητα κατ' αὐτῆς ὡς ἐταίρας βλασφημήσας διὰ τῶν γραμμάτων καὶ θεοὺς ἐπιμαρτυράμενος, ἡπείλει κατα-2 πολεμήσας αὐτὴν σταυρῷ προσηλώσειν. ἡ δὲ Σεμίραμις ἀναγνοῦσα τὴν ἐπιστολὴν καὶ καταγελάσασα 25 τῶν γεγραμμένων, διὰ τῶν ἔργων ἔφησε τὸν Ἰνδὸν

⁸ παρασκευῆς II 15 τὴν ἐπὶ] τὴν aut τὴν τῶν ἐπὶ Reiske Φωρακίων] Φηρίων Gemistus 18 τὰ add. Gemistus πρὸς] κατὰ C 22 ὡς ἐταίρας scripsi, ὡς ἐταίραν D, εἰς ἐτέραν C, εἰς ἑταιρείαν F.

πειράσεσθαι τῆς περί αὐτὴν ἀρετῆς. ἐπεί δὲ προάγουσα μετὰ τῆς δυνάμεως ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν παρενευήθη, κατέλαβε τὰ τῶν πολεμίων πλοῖα πρὸς μάγην ετοιμα. διόπερ καλ αὐτή καταρτίσασα ταγέως 3 5 τὰς ναῦς καὶ πληρώσασα τῶν κρατίστων ἐπιβατῶν συνεστήσατο κατά τὸν ποταμὸν ναυμαχίαν, συμφιλοτιμουμένων καλ των παρεμβεβληκότων παρά τὸ δείθρον πεζών. έπι πολύν δε χρόνον τοῦ κινδύνου 4 παρατείνοντος καλ προθύμως έκατέρων άγωνισα-10 μένων, τὸ τελευταΐον ή Σεμίραμις ένίκησε καὶ διέφθειρε τῶν πλοίων περί χίλια, συνέλαβε δ' αίχ-132 μαλώτους οὐκ όλίγους. ἐπαρθεῖσα δὲ τῆ νίκη τὰς 5 έν τῶ ποταμῶ νήσους καὶ πόλεις έξηνδραποδίσατο, καλ συνήγανεν αλημαλώτων σωμάτων ύπεο τας δέκα 15 μυριάδας. μετὰ δὲ ταῦθ' ὁ μὲν τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς άπήνανε την δύναμιν άπο τοῦ ποταμοῦ, προσποιούμενος μεν αναχωρείν δια φόβον, τη δ' αληθεία βουλόμενος τούς πολεμίους προτρέψασθαι διαβήναι τον ποταμόν. ή δε Σεμίραμις, κατά νοῦν αὐτῆ τῶν 6 20 πραγμάτων προγωρούντων, έζευξε τον ποταμον κατασκευάσασα πολυτελή και μεγάλην γέφυραν, δι' ής απασαν διακομίσασα την δύναμιν έπλ μεν τοῦ ζεύγματος φυλακήν κατέλιπεν άνδρων έξακισμυρίων, τή δ' άλλη στρατιά προηγεν έπιδιώκουσα τοὺς Ἰνδούς, 25 προηγουμένων τῶν εἰδώλων, ὅπως οί τῶν πολεμίων κατάσκοποι τῷ βασιλεὶ ἀπαγγείλωσι τὸ πλῆθος τῷν παρ' αὐτη θηρίων. οὐ διεψεύσθη δὲ κατά γε τοῦτο 7

⁹ συναγωνισαμένων D 12 νίνη] καὶ add. CF 14 συνήθροισεν Π 20 χωρούντων Π 26 τ $\tilde{\varphi}$ β . ἀπαγγείλωσι] δηλώσωσι τ $\tilde{\varphi}$ β . Π 27 δ $\hat{\epsilon}$] γε D, τε CF.

τῆς ἐλπίδος, ἀλλὰ τῶν ἐπὶ κατασκοπὴν ἐκπεμφθέντων τοῖς Ἰνδοῖς ἀπαγγελλόντων τὸ πλῆθος τῶν
παρὰ τοῖς πολεμίοις ἐλεφάντων, ἄπαντες διηποροῦντο πόθεν αὐτῆ συνακολουθεί τοσοῦτο πλῆθος
8 θηρίων. οὐ μὴν ἔμεινέ γε τὸ ψεῦδος πλείω χρόνον 5
κρυπτόμενον των γὰρ παρὰ τῆ Σεμιράμιδι στρατευομένων τινὲς κατελήφθησαν νυκτὸς ἐν τῆ στρατοπεδεία ράθυμοῦντες τὰ περὶ τὰς φυλακάς φορηθέντες δὲ τὴν ἐπακολουθοῦσαν τιμωρίαν ηὐτομόλησαν
πρὸς τοὺς πολεμίους καὶ τὴν κατὰ τοὺς ἐλέφαντας 10
πλάνην ἀπήγγειλαν. ἐφ' οἶς θαρρήσας ὁ τῶν Ἰνδῶν
βασιλεὺς καὶ τῆ δυνάμει διαγγείλας τὰ περὶ τῶν
εἰδώλων, ἐπέστρεψεν ἐπὶ τοὺς ᾿Ασσυρίους διατάξας
τὴν δύναμιν.

19 Το δ' αὐτὸ καὶ τῆς Σεμιράμιδος ἐπιτελούσης, 16

δς ῆγγισαν ἀλλήλοις τὰ στρατόπεδα, Σταβροβάτης
δ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς προαπέστειλε πολὺ πρὸ τῆς
2 φάλαγγος τοὺς Ιππεῖς μετὰ τῶν ἁρμάτων. δεξαμένης
δὲ τῆς βασιλίσσης εὐρώστως τὴν ἔφοδον τῶν Ιππέων,
καὶ τῶν κατεσκευασμένων ἐλεφάντων πρὸ τῆς φά- 20
λαγγος ἐν ἴσοις διαστήμασι τεταγμένων, συνέβαινε
3 πτύρεσθαι τοὺς τῶν Ἰνδῶν ἵππους. τὰ γὰρ εἴδωλα
πόρρωθεν μὲν δμοίαν εἶχε τὴν πρόσοψιν τοῖς ἀληδινοῖς δηρίοις, οἶς συνήθεις ὅντες οἱ τῶν Ἰνδῶν
ἵπποι τεθαρρηκότως προσίππευον· τοῖς δ' ἐγγίσασιν 25
ἤ τε ὀσμὴ προσέβαλλεν ἀσυνήθης καὶ τἄλλα διαφορὰν ἔχοντα πάντα παμμεγέθη [ὰ] τοὺς ἵππους
δλοσχερῶς συνετάραττε. διὸ καὶ τῶν Ἰνδῶν οἱ μὲν

⁷ κατελήφθησάν τινες vulg. 16 άλλήλων II 27 \ddot{a}] om. CF.

έπὶ τὴν γῆν ἔπιπτου, οί δὲ τῶν ζώων ἀπειθούντων τοίς χαλινοίς ώς έτύγχανεν είς τούς πολεμίους έξ-133 έπιπτον μετά των κομιζόντων αὐτούς ἵππων. ή δὲ 4 Σεμίραμις μετά στρατιωτών έπιλέκτων μαγομένη 5 καὶ τῷ προτερήματι δεξιῶς χρησαμένη τοὺς Ἰνδοὺς έτρέψατο. ὧν φυγόντων πρός την φάλαγγα Σταβροβάτης δ βασιλεύς οὐ καταπλαγείς ἐπήγαγε τὰς των πεζων τάξεις, προηγουμένων των έλεφάντων, αὐτὸς δ' ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ κέρατος τεταγμένος καὶ τὴν 10 μάγην έπὶ τοῦ κρατίστου θηρίου ποιούμενος έπήγαγε καταπληκτικώς έπλ την βασίλισσαν κατ' αὐτὸν τυγικώς τεταγμένην. τὸ δ' αὐτὸ καὶ τῶν ἄλλων 5 έλεφάντων ποιησάντων ή μετά της Σεμιράμιδος δύναμις βραχὺν ὑπέστη χρόνον τὴν τῶν δηρίων 15 ἔφοδον· τὰ γὰο ζῷα διάφορα ταῖς ἀλκαῖς ὅντα καὶ ταῖς ίδίαις δώμαις πεποιθότα πάντα τὸν ὑφιστάμενον δαδίως άνήρει. διόπερ πολύς και παντοΐος έγίνετο 6 φόνος, των μέν ύπο τούς πόδας υποπιπτόντων, τῶν δὲ τοῖς ὀδοῦσιν ἀνασχιζομένων, ἐνίων δὲ ταῖς 20 προβοσκίσιν άναρριπτουμένων. συχνοῦ δὲ πλήθους νεκρών σωρευομένου καί τοῦ κινδύνου τοῖς ὁρῶσι δεινήν εκπληξιν και φόβον παριστάντος, οὐδείς ετι μένειν έπλ τῆς τάξεως ἐτόλμα. τραπέντος οὖν τοῦ 7 πλήθους παντός δ βασιλεύς των Ίνδων έπ' αὐτὴν 25 έβιάζετο την Σεμίραμιν. και το μεν πρώτον έπ' έκείνην τοξεύσας έτυχε τοῦ βραχίονος, έπειτ' άκοντίσας διήλασε διὰ τοῦ νώτου τῆς βασιλίσσης, πλαγίας ένεχθείσης της πληγης. διόπεο οὐδεν παθοῦσα

2 ἐτύγχανον ABG 6 τὴν] τῶν Ἰνδῶν add. D 10 ἐπὶ] ἀπὸ Hertlein 21 σωρενομένων CD 24 ᾶπαντος CF.

δεινόν ή Σεμίραμις ταχέως ἀφίππευσε, πολύ λειπο-8 μένου κατά τὸ τάχος τοῦ διώκοντος δηρίου. πάντων δε φευγόντων έπι την σχεδίαν, τοσούτου πλήθους είς ενα και στενον βιαζομένου τόπον οι μεν της βασιλίσσης ύπ' άλλήλων ἀπέθνησκον συμπατούμενοι 5 καί φυρόμενοι παρά φύσιν άναμίξ ίππεῖς τε καί πεζοί, των δε Ίνδων έπικειμένων ώσμος έγίνετο βίαιος έπλ τῆς γεφύρας διὰ τὸν φόβον, ώστε πολλούς έξωθουμένους έφ' έκάτερα μέρη τῆς γεφύρας έμπί-9 πτειν είς τὸν ποταμόν. ἡ δὲ Σεμίραμις, ἐπειδὴ τὸ 10 πλείστον μέρος των από της μάγης διασωζομένων διὰ τὸν ποταμὸν ἔτυγε τῆς ἀσφαλείας, ἀπέκοψε τοὺς συνέχοντας δεσμούς την γέφυραν. ων λυθέντων ή μεν σχεδία κατά πολλά διαιρεθείσα μέρη και συχνούς έφ' έαυτης έγουσα των διωκόντων Ίνδων ύπο της 15 τοῦ δεύματος σφοδρότητος ώς έτυγε κατηνέγθη, καλ πολλούς μεν των Ίνδων διέφθειοε, τη δε Σεμιράμιδι πυλλην ἀσφάλειαν παρεσκεύασε, κωλύσασα την των 10 πολεμίων έπ' αὐτὴν διάβασιν. μετὰ δὲ ταῦθ' δ μεν των Ίνδων βασιλεύς, διοσημιών αὐτώ γενομέ-20 νων και των μάντεων αποφαινομένων σημαίνεσθαι τὸν ποταμὸν μὴ διαβαίνειν, ἡσυχίαν ἔσχεν, ἡ δὲ134 Σεμίραμις άλλαγην ποιησαμένη των αίγμαλώτων έπανηλθεν είς Βάκτρα, δύο μέρη της δυνάμεως ἀποβεβληχυΐα. 25

20 Μετὰ δέ τινα χρόνον ὑπὸ Νινύου τοῦ υίοῦ δι' εὐνούχου τινὸς ἐπιβουλευθεῖσα, καὶ τὸ παρ' "Αμμωνος λόγιον ἀνανεωσαμένη, τὸν ἐπιβουλεύσαντα

³ σχεδίαν] καὶ add. vulg. 15 ἐπ' αὐτῆς D 20 διοσημείων D, Διὸς σημασιῶν CF 28 Αμμωνι CDF.

κακὸν οὐδὲν εἰργάσατο, τοὐναντίον δὲ τὴν βασιλείαν αὐτῷ παραδοῦσα καὶ τοῖς ὑπάρχοις ἀκούειν ἐκείνου προστάξασα, ταχέως ἠφάνισεν ἑαυτήν, ὡς εἰς θεοὺς κατὰ τὸν χρησμὸν μεταστησομένη. ἔνιοι δὲ μυθο- 2 δογοῦντές φασιν αὐτὴν γενέσθαι περιστεράν, καὶ πολλῶν ὀρνέων εἰς τὴν οἰκίαν καταπετασθέντων μετ' ἐκείνων ἐκπετασθῆναι· διὸ καὶ τοὺς ᾿Ασσυρίους τὴν περιστερὰν τιμᾶν ὡς θεόν, ἀπαθανατίζοντας τὴν Σεμίραμιν. αὕτη μὲν οὖν βασιλεύσασα τῆς 10 ᾿Ασίας ἀπάσης πλὴν Ἰνδῶν ἐτελεύτησε τὸν προειρημένον τρόπον, βιώσασα μὲν ἔτη ἔξήκοντα δύο, βασιλεύσασα δὲ δύο πρὸς τοῖς τετταράκοντα.

Κτησίας μέν οὖν ὁ Κνίδιος περί Σεμιράμιδος 3 τοιαύθ' ίστόρηκεν 'Αθήναιος δε καί τινες των άλλων - 15 συγγραφέων φασίν αὐτὴν έταίραν γεγονέναι εὐπρεπῆ, καὶ διὰ τὸ κάλλος ἐρωτικῶς ἔγειν αὐτῆς τὸν βασιλέα των 'Ασσυρίων. τὸ μεν οὖν πρώτον μετρίας αὐτὴν 4 άποδοχής τυγγάνειν έν τοῖς βασιλείοις, μετὰ δὲ ταῦτα γνησίαν ἀναγορευθεῖσαν γυναῖκα πεῖσαι τὸν 20 βασιλέα πένθ' ήμέρας αὐτῆ παραχωρῆσαι τῆς βασιλείας, την δε Σεμίραμιν αναλαβούσαν τό τε σχήπ- 5 τρου καὶ τὴυ βασίλειου στολὴυ κατὰ μὲυ τὴυ πρώτηυ ημέραν εὐωχίαν ποιήσαι καὶ μεγαλοπρεπή δείπνα, έν οίς τούς των δυνάμεων ήγεμόνας και πάντας 25 τοὺς ἐπιφανεστάτους πεῖσαι συμπράττειν ἑαυτῆ· τῆ δ' ύστεραία τοῦ τε πλήθους καὶ τῶν ἀξιολονωτάτων ανδρών ώς βασίλισσαν θεραπευόντων τὸν μὲν ἄνδρα καταβαλεῖν εἰς τὴν είρκτήν, αὐτὴν δὲ φύσει μεναλ-

¹¹ δύο] και δύο vulg. 14 ιστόρησεν D.

επίβολου οὖσαν καὶ τολμηρὰν κατασχεῖν τὴν ἀρχήν, καὶ μέχρι γήρως βασιλεύσασαν πολλὰ καὶ μεγάλα κατεργάσασθαι. περὶ μὲν οὖν τῶν κατὰ [τὴν] Σεμίραμιν τοιαύτας ἀντιλογίας εἶναι συμβαίνει παρὰ τοῖς συγγραφεῦσι.

Μετά δὲ τὸν ταύτης θάνατον Νινύας δ Νίνου 21 καί Σεμιράμιδος υίδς παραλαβών την άρχην ήρχεν είσηνικώς, τὸ φιλοπόλεμον καὶ κεκινδυνευμένον τῆς 2 μητρός οὐδαμῶς ζηλώσας. πρῶτον μὲν γὰρ ἐν τοῖς βασιλείοις τὸν απαντα χρόνον διέτριβεν, ὑπ' οὐδε- 10 νὸς δρώμενος πλην τῶν παλλακίδων καὶ τῶν περὶ 135 αὐτὸν εὐνούχων, έζήλου δε τρυφήν και ραθυμίαν καί τὸ μηδέποτε κακοπαθείν μηδε μεριμναν, ύπολαμβάνων βασιλείας εὐδαίμονος εἶναι τέλος τὸ πά-3 σαις χρησθαι ταζε ήδοναζε άνεπικωλύτως. πρὸς δὲ 15 την ασφάλειαν της αρχης καλ τον κατά των αρχομένων γινόμενον φόβον κατ' ένιαυτον μετεπέμπετο στρατιωτών άριθμον ώρισμένον και στρατηγον άπο 4 έθνους εκάστου, και τὸ μεν έκ πάντων άθροισθεν στράτευμα έκτὸς τῆς πόλεως συνείχεν, έκάστου τῶν 20 έθνων τὸν εὐνούστατον των περί αύτὸν ἀποδεικυύων ήγεμόνα τοῦ δ' ἐνιαυτοῦ διελθόντος μετεπέμπετο πάλιν ἀπὸ τῶν ἐθνῶν τοὺς ἴσους στρατιώτας, καὶ τοὺς προτέρους ἀπέλυεν είς τὰς πατρίδας. 5 οὖ συντελουμένου συνέβαινε τοὺς ὑπὸ τὴν βασι- 25 λείαν τεταγμένους απαντας ματαπεπληγθαι, θεωοούντας αεί μεγάλας δυνάμεις έν ύπαίθοφ στρατοπεδευομένας και τοῖς ἀφισταμένοις ἢ μὴ πειθαο-

³ τὴν om. D 15 ἀνεπικαλύπτως CF 20 ἐκάστφ CF 26 πάντας vulg. 27 δυνάμεις μεγάλας vulg.

γοῦσιν έτοίμην οὖσαν τιμωρίαν. τὰς δὲ κατ' ἐνιαυτὸν 6 άλλαγάς των στρατιωτών έπενόησεν. Ίνα ποίν ή καλώς γνωσθήναι τούς στρατηγούς καὶ τούς άλλους απαυτας ὑπ' ἀλλήλων, εκαστος είς τὴν ίδίαν δια-5 γωρίζηται πατρίδα. δ γάρ πολύς χρόνος τῆς στρατείας έμπειρίαν τε τῶν κατὰ τὸν πόλεμον καλ φρόνημα τοῖς ἡγεμόσι περιτίθησι, καὶ τὸ πλεῖστον άφορμάς παρέχεται μεγάλας πρὸς ἀπόστασιν καὶ συνωμοσίαν κατά των ήγουμένων. τὸ δὲ μηδ' ὑφ' 7 10 ένὸς τῶν ἔξωθεν θεωρεῖσθαι τῆς μὲν περὶ αὐτὸν τρυφής άγνοιαν παρείγετο πασι, καθάπερ δε θεον άδρατον διὰ τὸν φόβον ξκαστος οὐδὲ λόγω βλασφημεῖν ἐτόλμα. στρατηγούς δὲ καὶ σατράπας καὶ διοικητάς, έτι δε δικαστάς καθ' εκαστον έθνος άπο-15 δείξας και τάλλα πάντα διατάξας ως ποτ' έδοξεν αὐτῷ συμφέρειν, τὸν τοῦ ζῆν χρόνον κατέμεινεν ἐν τη Νίνφι παραπλησίως δε τούτφ και οι λοιποί 8 βασιλείς, παίς παρά πατρός διαδεγόμενος την άργην. έπὶ γενεάς τριάκοντα έβασίλευσαν μέχρι Σαρδανα-20 πάλλου επὶ τούτου γὰρ ἡ τῶν Ασσυρίων ἡγεμονία μετέπεσεν είς Μήδους, έτη διαμείνασα πλείω των γιλίων και τριακοσίων [έτι δ' έξήκοντα], καθάπερ φησί Κτησίας δ Κυίδιος έν τη δευτέρα βίβλφ.

136 Τὰ δ' ὀνόματα πάντα τῶν βασιλέων καὶ τὸ 22
25 πλῆθος τῶν ἐτῶν ὧν ἔκαστος ἐβασίλευσεν οὐ κατεπείγει γράφειν διὰ τὸ μηδὲν ὑπ' αὐτῶν πεπρᾶχθαι

² καταλιαγὰς II 4 ἀπ' D εἰς τ. l. ἕκαστος χωρίξηται π. vulg. 7 τὸ A, τὸ μὲν ceteri 8 μεγάλας om. Π 10 μὲν] ἀληθοῦς add. CF 13 δὲ] τε D 16 ἐν om. CF 18 παρὰ om. D 19 Σαρδαναπάλου vulg. (semper) 22 ἔτι δ' ἑξήκοντα codices; cf. c. 28, 8 24 πάντων F.

μνήμης άξιον. μόνη γαρ τέτευγεν αναγραφής ή πεμφθείσα συμμαγία τοίς Τρωσίν ύπ' Ασσυρίων, 2 ής έστρατήγει Μέμνων δ Τιθωνού. Τευτάμου γάρ βασιλεύοντος τῆς 'Ασίας, δς ἦν είκοστὸς ἀπὸ Νινύου τοῦ Σεμιράμιδος, φασί τοὺς μετ' 'Αγαμέμνονος δ Ελληνας έπι Τροίαν στρατεύσαι, την ηγεμονίαν έχόντων τῆς 'Ασίας τῶν 'Ασσυρίων ἔτη πλείω τῶν γιλίων. καλ τον μέν Πρίαμον βαρυνόμενον τῶ πολέμω καλ βασιλεύοντα της Τρωάδος, υπήκοον δ' όντα τῶ βασιλεί τῶν 'Ασσυρίων, πέμψαι πρὸς αὐτὸν 10 ποεσβευτάς πεοί βοηθείας τον δε Τεύταμον μυρίους μεν Αίθίσπας, άλλους δε τοσούτους Σουσιανούς σύν αρμασι διακοσίοις έξαποστεϊλαι, στρατηγόν έπικατα-3 στήσαντα Μέμνονα τὸν Τιθωνοῦ. καὶ τὸν μὲν Τιθωνόν, κατ' έκείνους τοὺς χρόνους τῆς Περσίδος 15 όντα στρατηγόν, εὐδοκιμεῖν παρὰ τῷ βασιλεῖ μάλιστα των καθεσταμένων έπάρχων, τον δε Μέμνονα την ήλικίαν ακμάζοντα διαφέρειν ανδρεία τε καλ ψυγής λαμπρότητι. οἰκοδομῆσαι δ' αὐτὸν ἐπὶ τῆς ἄκρας τὰ ἐν Σούσοις βασίλεια τὰ διαμείναντα μέχρι τῆς 20 Περσών ήγεμονίας, κληθέντα δ' ἀπ' ἐκείνου Μεμνόνεια κατασκευάσαι δε και διά της γώρας λεωφόρον δδὸν τὴν μέχρι τῶν νῦν χρόνων δνομαζο-4 μένην Μεμνόνειαν. άμφισβητοῦσι δὲ καὶ οί περί την Αίγυπτον Αίθίοπες, λέγοντες έν έκείνοις τοῖς 25 τόποις γεγονέναι τὸν ἄνδρα τοῦτον, καὶ βασίλεια παλαιά δεικνύουσιν, α μέχοι του νυν δνομάζεσθαί

⁴ Νίνου D 7 τῶν 'Λοσ.] τῶν om. D 13 καταστήσαντα II 16 ὅντα στ. τ. Περσίδος vulg. 23 τὴν om. D 24 Μεμνόνειον vulg.

φασι Μεμνόνεια. οὐ μὴν ἀλλὰ τοῖς Τοωσὶ λέγεται το βοηθήσαι τὸν Μέμνονα μετὰ δισμυρίων μὲν πεζῶν, ἀρμάτων δὲ διακοσίων δν θαυμασθήναι τε δι' ἀνδοείαν καὶ πολλοὺς ἀνελεῖν ἐν ταῖς μάχαις τῶν τελλήνων, τὸ δὲ τελευταῖον ὑπὸ Θετταλῶν ἐνεδρευθέντα κατασφαγήναι τοῦ δὲ σώματος τοὺς Αἰθίοπας ἐγκρατεῖς γενομένους κατακαῦσαί τε τὸν νεκρὸν καὶ τὰ ὀστὰ πρὸς Τιθωνὸν ἀποκομίσαι. περὶ μὲν οὖν Μέμνονος τοιαῦτ' ἐν ταῖς βασιλικαῖς ἀναγραφαῖς 10 ἱστορεῖσθαί φασιν οἱ βάρβαροι.

Σαρδανάπαλλος δέ, τριακοστός μέν ὢν ἀπό 23 Νίνου τοῦ συστησαμένου την ήγεμονίαν, ἔσχατος δὲ γενόμενος 'Ασσυρίων βασιλεύς, ύπερηρεν απαντας τούς πρὸ αὐτοῦ τρυφή και βαθυμία. χωρίς γὰρ τοῦ 15 μηδ' ὑφ' ένὸς τῶν ἔξωθεν δρᾶσθαι βίον ἔζησε γυναικός, καὶ διαιτώμενος μέν μετὰ τῶν παλλακίδων, πορφύραν δε και τὰ μαλακώτατα τῶν ἐρίων ταλα-137 σιουργών, στολήν μεν γυναικείαν ένεδεδύκει. τὸ δὲ πρόσωπον και παν το σωμα ψιμυθίοις και τοις 20 άλλοις τοῖς τῶν έταιρῶν ἐπιτηδεύμασιν ἀπαλώτερον πάσης γυναικός τρυφερᾶς κατεσκεύαστο. ἐπετήδευσε 2 δε και την φωνην έχειν γυναικώδη και κατά τούς πότους οὐ μόνον ποτῶν καὶ βρωτῶν τῶν δυναμένων μάλιστα τὰς ήδονὰς παρέχεσθαι συνεχῶς 25 ἀπολαύειν, άλλὰ καὶ τὰς ἀφροδισιακὰς τέρψεις μεταδιώκειν ανδρός αμα καί γυναικός έχρητο γαρ ταϊς έπ' ἀμφότερα συνουσίαις ἀνέδην, τῆς ἐκ τῆς πράξεως

² βοηθήσαντα II 3 δν θαυμασθήναι] όνομασθήναι II 4 έν τ. μ. άνελειν vulg. 7 τε om. CF 8 ούν] τοῦ add. vulg. 15 γυναικός] γυναικώδη II 23 βρωτῶν καὶ ποτῶν vulg.

8 αἰσχύνης οὐδὲν ὅλως φροντίζων. ἐπὶ τοσοῦτο δὲ προήχθη τρυφῆς καὶ τῆς αἰσχίστης ἡδονῆς καὶ ἀκρασίας ὥστ' ἐπικήδειον εἰς αὐτὸν ποιῆσαι καὶ παραγγεῖλαι τοῖς διαδόχοις τῆς ἀρχῆς μετὰ τὴν ἑαυτοῦ τελευτὴν ἐπὶ τὸν τάφον ἐπιγράψαι τὸ συγγρα- 5 φὲν μὲν ὑπ' ἐκείνου βαρβαρικῶς, μεθερμηνευθὲν δὲ ὕστερον ὑπό τινος Ἑλληνος,

εὖ είδως ὅτι θνητὸς ἔφυς, σὸν θυμὸν ἄεξε τερπόμενος θαλίησι· θανόντι σοι οὕτις ὅνησις. καὶ γὰρ ἐγὼ σποδός είμι, Νίνου μεγάλης βα- 10 σιλεύσας.

ταῦτ' ἔχω ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα καὶ μετ' ἔρωτος

τέοπν' ἔπαθον, τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὅλβια κείνα λέλειπται. 15

4 τοιούτος δ' ὢν τὸν τρόπον οὐ μόνον αὐτὸς αἰσχρῶς κατέστρεψε τὸν βίον, ἀλλὰ καὶ τὴν 'Ασσυρίων ἡγεμονίαν ἄρδην ἀνέτρεψε, πολυχρονιωτάτην γενομέ-24 νην τῶν μνημονευομένων. 'Αρβάκης γάρ τις, Μῆδος μὲν τὸ γένος, ἀνδρεία δὲ καὶ ψυχῆς λαμπρότητι νο διαφέρων, ἐστρατήγει Μήδων τῶν κατ' ἐνιαυτὸν ἐκπεμπομένων εἰς τὴν Νίνον. κατὰ δὲ τὴν στρατείαν γενόμενος συνήθης τῷ στρατηγῷ τῶν Βαβυλωνίων, ὑπ' ἐκείνου παρεκλήθη καταλῦσαι τὴν τῶν 2 'Ασσυρίων ἡγεμονίαν. ἡν δ' οὖτος ὄνομα μὲν Βέ- 25 λεσυς, τῶν δ' ἱερέων ἐπισημότατος, οῦς Βαβυλώνιοι καλοῦσι Χαλδαίους. ἐμπειρίαν οὖν ἔχων μεγίστην ἀστρολογίας τε καὶ μαντικῆς προέλεγε τοῖς

8—10 tres versus om. II 8 ἄεξε Tzetzes, Chil. 3,453; δέξαι D 9 όνησει D 22 στρατιάν DF 25 Βέλεσις CF.

πολλοίς τὸ ἀποβησόμενον ἀδιαπτώτως διὸ καὶ θαυμαζόμενος έπι τούτοις τῶ στρατηγῷ τῶν Μήδων όντι φίλω πορείπεν ότι πάντως αὐτὸν δεί βασιλεῦσαι πάσης τῆς χώρας ἦς ἄρχει Σαρδανάπαλλος. δ 3 5 δ' 'Αοβάκης έπαινέσας του άνδοα, τούτω μεν έπηγγείλατο δώσειν σατραπείαν τῆς Βαβυλωνίας, τῆς πράξεως έπλ τέλος έλθούσης, αὐτὸς δὲ καθαπερεί τινος θεοῦ φωνή μετεωρισθείς τοῖς τε ήγεμόσι τῶν άλλων έθνων συνίστατο καλ πρός τὰς έστιάσεις καλ 10 κοινάς δμιλίας έκτενως απαντας παρελάμβανε, φι-138 λίαν κατασκευάζων πρός εκαστον. ἐφιλοτιμήθη δὲ 4 καὶ τὸν βασιλέα κατ' ὄψιν ίδεῖν καὶ τὸν τούτου βίον όλον κατασκέψασθαι. διόπερ δούς τινι των εὐνούγων χουσῆν φιάλην εἰσήγθη πρὸς τὸν Σαρδα-15 νάπαλλον, και τήν τε τρυφήν αὐτοῦ και τὸν γυναικώδη των έπιτηδευμάτων ζήλον ακοιβώς κατανοήσας κατεφρόνησε μεν τοῦ βασιλέως ώς οὐδενὸς άξίου, προήχθη δε πολύ μαλλον άντέχεσθαι των δοθεισων έλπίδων ύπο του Χαλδαίου, τέλος δε 5 20 συνωμοσίαν έποιήσατο πρός τὸν Βέλεσυν, ώστε αὐτὸν μεν Μήδους ἀποστησαι και Πέρσας, έκεινον δε πείσαι Βαβυλωνίους κοινωνήσαι της πράξεως καλ τὸν τῶν 'Αράβων ήγεμόνα φίλον ὄντα προσλαβέσθαι πρός την των όλων έπίθεσιν, ως δ' δ ένιαύσιος της 6 25 στρατείας διεληλύθει χρόνος, διαδοχῆς δ' έτέρας έλθούσης ἀπελύθησαν οί πρότεροι κατὰ τὸ έθος είς τὰς πατρίδας, ἐνταῦθα δ ᾿Αρβάκης ἔπεισε τοὺς

14

¹⁰ φιλίας D 11 έγκατασκευάζων codices, corr. Gemistus 12 ὅλον τούτου βίον vulg. 15 τε om. D 23 ᾿Αράβων] βαρβάρων ΙΙ.

μεν Μήδους επιθέσθαι τη βασιλεία, Πέρσας δ' έπ' έλευθερία κοινωνήσαι της συνωμοσίας. παραπλησίως δε και δ Βέλεσυς τούς τε Βαβυλωνίους έπεισεν άντέχεσθαι της έλευθερίας, και πρεσβεύσας είς 'Αραβίαν παρεστήσατο τὸν ἡγούμενον τῶν ἐγγωρίων, 5 όντα φίλον αὐτοῦ καὶ ξένον, μετασχεῖν τῆς ἐπιθέ-7 σεως. τοῦ δ' ἐνιαυσίου γρόνου διελθόντος πάντες οδτοι πλήθος στρατιωτών συναγαγόντες ήχον πανδημεί πρός την Νίνον, τῷ μὲν λόγφ διαδοχην άγοντες, ώς ην σύνηθες, τη δ' άληθεία καταλύ- 10 8 σοντες την των 'Ασσυρίων ηγεμονίαν. άθροισθέντων οὖν τῶν προειρημένων τεττάρων έθνῶν εἰς ἕνα τόπον, δ μέν σύμπας αὐτῶν ἀριθμὸς ὑπῆρχεν είς τετταράκοντα μυριάδας, είς μίαν δε παρεμβολήν συνελθόντες έβουλεύοντο χοινή περί τοῦ συμφέ- 15 25 φοντος. Σαφδανάπαλλος δε γνούς την απόστασιν εὐθὺς έξήγαγεν έπ' αὐτοὺς τὰς ἀπὸ τῶν ἄλλων έθνων δυνάμεις. καὶ τὸ μὲν πρώτον γενομένης έν τῷ πεδίφ παρατάξεως έλείφθησαν οί τὴν ἀπόστασιν ποιησάμενοι, καὶ πολλούς ἀποβαλόντες συνε- 20 διώχθησαν είς όρος ἀπέχον τῆς Νίνου σταδίους έβ-2 δομήκοντα μετά δὲ ταῦτα πάλιν καταβάντων αὐτῶν είς τὸ πεδίον καὶ πρὸς μάχην παρασκευαζομένων, δ μέν Σαρδανάπαλλος αντιτάξας την ίδίαν στρατιὰν προαπέστειλε πρός τὸ τῶν πολεμίων στρατό- 25 πεδον τούς κηρύξοντας διότι Σαρδανάπαλλος τοῖς μεν ανελούσιν 'Αρβάκην τον Μηδον δώσει χουσίου διακόσια τάλαντα, τοῖς δὲ ζῶντα παραδοῦσι χρή-

2 συνωμοσίας Dindorf, ἡγεμονίας libri 19 παρατάξεως] μάχης D.

ματα μέν δωρήσεται δίς τοσαῦτα, τῆς δὲ Μηδίας ύπαρχον καταστήσει. παραπλησίως δ' έπηγγείλατο 3 δώσειν δωρεάς τοῖς Βέλεσυν τὸν Βαβυλώνιον ἀνελοῦσιν ἢ ζωγρήσασιν. οὐδενὸς δὲ προσέχοντος τοῖς 5 κηρύγμασι, συνηψε μάχην, καὶ πολλούς μέν έφόνευσε τῶν ἀποστατῶν, τὸ δ' ἄλλο πλῆθος συνε-139 δίωξεν είς την έν τοῖς ὄρεσι παρεμβολήν. οί δὲ 4 περί τὸν 'Αρβάκην διὰ τὰς ήττας ἀθυμοῦντες συνήγαγον των φίλων συνέδοιον και προέθηκαν βουλήν 10 τί δέοι πράττειν. οί πλεϊστοι μέν οὖν ἔφασαν δεῖν 5 είς τὰς πατρίδας ἀπιέναι καὶ τόπους ὀγυρούς καταλαμβάνεσθαι καὶ τῶν ἄλλων τῶν εἰς τὸν πόλεμον χρησίμων την ένδεχομένην παρασκευήν ποιεῖσθαι. Βέλεσυς δ' δ Βαβυλώνιος, φήσας τούς θεούς αὐτοῖς 15 σημαίνειν μετὰ πόνων καὶ κακοπαθείας ἐπὶ τέλος άξειν την προαίρεσιν, και τάλλα παρακαλέσας ένδεχομένως, ἔπεισεν ἄπαντας ὑπομένειν τοὺς κινδύνους. γενομένης οὖν τρίτης παρατάξεως πάλιν δ 6 βασιλεύς ενίκησε, και της τε παρεμβολης των απο-20 στατῶν ἐκυρίευσε καὶ τοὺς ἡττηθέντας ἐδίωξε μέχρι τῶν ὅρων τῆς Βαβυλωνίας συνέβη δὲ καὶ τὸν ᾿Αρβάκην αὐτὸν λαμπρότατα κινδυνεύσαντα καὶ πολλούς άνελόντα των 'Ασσυρίων γενέσθαι τραυματίαν. τηλικούτων δ' έλαττωμάτων κατά τὸ συνεγές γι- 7 25 νομένων τοῖς ἀφεστηκόσιν, οί τὰς ἡγεμονίας ἔχοντες ἀπελπίσαντες περί τῆς νίκης παρεσκευάζοντο διαγωρίζεσθαι πρός τους οίκείους ξκαστοι τόπους.

² ἔπαρχον vulg. παραπλησίας Gemistus 8 τὴν ἡτταν Π 18 τρίτης om. Π 19 τε παρεμβολῆς Π παρεμβολῆς καὶ vulg. 23 τῶν Π νπὸ τῶν Π 24 γενομένων vulg.

8 δ δε Βέλεσυς εν υπαίθρω την νύκτα διηγρυπνημώς καὶ περὶ τὴν τῶν ἄστρων παρατήρησιν φιλοτιμηθείς. έφησε τοις απηλπικόσι τὰ πράγματα, αν πένθ' ήμέρας αναμείνωσιν, αὐτομάτην ήξειν βοήθειαν καλ μεταβολήν ἔσεσθαι των όλων παμμεγέθη είς του- 5 ναντίον ταῦτα γὰρ δρᾶν διὰ τῆς τῶν ἄστρων έμπειρίας προσημαίνοντας αὐτοῖς τοὺς θεούς. καὶ παρεκάλει ταύτας τὰς ἡμέρας μείναντας πείραν λαβείν τῆς ίδίας τέχνης καὶ τῆς τῶν θεῶν εὐεργεσίας. 26 μετακληθέντων οὖν πάντων πάλιν καὶ τὸν ὡρισμέ- 10 νον χρόνον αναμεινάντων, ημέ τις απαγγέλλων διότι δύναμις έχ τῆς Βακτριανῆς ἀπεσταλμένη τῷ βασι-2 λεί πλησίου έστὶ πορευομένη κατά σπουδήν. έδοξεν οὖν τοζς περί τὸν 'Αρβάκην ἀπαντῆσαι τοζς στρατηγοῖς τὴν ταχίστην ἀναλαβόντας τῶν στρατιω- 15 των τούς πρατίστους και μάλιστ' εύζώνους, όπως, αν μη δια των λόγων τους Βακτριανούς δύνωνται πείσαι συναποστήναι, τοίς ὅπλοις βιάσωνται μετα-3 σχεῖν τῶν αὐτῶν έλπίδων. τέλος δὲ πρὸς τὴν έλευθερίαν άσμένως ύπακουσάντων τὸ μὲν πρῶτον τῶν 20 ήγεμόνων, ἔπειτα καὶ τῆς ὅλης δυνάμεως, πάντες 4 έν ταὐτῷ κατεστρατοπέδευσαν. ὅτε δὴ συνέβη τὸν βασιλέα των 'Ασσυρίων την μέν απόστασιν των Βαχτριανών άγνοοῦντα, ταῖς δὲ προγεγενημέναις εὐημερίαις μετεωρισθέντα, τραπηναι πρός άνεσιν, καί 25 τοῖς στρατιώταις διαδοῦναι πρὸς εὐωγίαν [ερεῖα καὶ πλήθος οίνου τε καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων. διό-

¹⁰ πάλιν ἀπάντων vulg. 17 δυνήσωνται D 19 τέλος δὲ] τούτων δὲ aut ὧν conicio (nisi forte maior lacuna subest) 26 μεταδοῦναι ΙΙ.

περ της δυνάμεως άπάσης έστιωμένης, οί περί τον 'Αρβάκην παρά τινων αὐτομόλων πυθόμενοι την έν τη παρεμβολή των πολεμίων ραθυμίαν καὶ μέθην, 140 νυκτός απροσδοκήτως την επίθεσιν εποιήσαντο. 5 προσπεσόντες δε συντεταγμένοι μεν άσυντάκτοις, 5 ετοιμοι δ' απαρασκεύοις, της τε παρεμβολης έκράτησαν καὶ τῶν στρατιωτῶν πολλοὺς ἀνελόντες τοὺς άλλους μέχρι τῆς πόλεως κατεδίωξαν. μετὰ δὲ ταῦτα 6 δ μέν βασιλεύς Γαλαιμένην τον άδελφον της γυ-10 ναικός ἀποδείξας στρατηγόν, αὐτός τῶν κατὰ τὴν πόλιν έπιμέλειαν έποιείτο οί δ' άποστάται κατά τὸ πεδίον τὸ πρὸ τῆς πόλεως παραταξάμενοι δυσὶ μάγαις ενίκησαν τούς 'Ασσυρίους, καὶ τόν τε Γαλαιμένην ανείλον και των αντιταξαμένων τούς μεν έν 15 τῆ φυγῆ κατέσφαξαν, τοὺς δ' ἀποκλεισθέντας τῆς είς την πόλιν έπανόδου καὶ συναναγκασθέντας έαυτούς διπτεῖν εἰς τὸν Εὐφράτην ποταμὸν πλην όλίγων απαντας ανείλον. τοσούτο δε πλήθος ήν των 7 φονευθέντων ώστε τὸ φερόμενον δεῦμα πραθέν αί-20 ματι την χρόαν έφ' ίκανὸν τόπον μεταβαλείν. ἔπειτα τοῦ βασιλέως συγκλεισθέντος είς πολιορκίαν πολλά των έθνων αφίστατο, έκαστου πρός την έλευθερίαν αὐτομολοῦντος. ὁ δὲ Σαρδανάπαλλος ὁρῶν τὴν ὅλην 8 βασιλείαν έν τοζε μεγίστοις οὖσαν κινδύνοις, τοὺς 25 μεν υίους τρεῖς όντας καὶ θυγατέρας δύο μετὰ πολλών χρημάτων είς Παφλαγονίαν ἀπέστειλε πρός Κότταν τὸν ἔπαρχον, ὄντα τῶν ἀρχομένων εὐνούστατον, αὐτὸς δὲ βιβλιαφόρους ἀποστείλας πρὸς

⁹ et 13 Σ alaiµένην II 22 ἀφίστατο] ἀφίσταντο τοῦ βασιλέως D 27 τὸν om. D.

απαντας τούς ύπ' αὐτὸν τεταγμένους μετεπέμπετο δυνάμεις καλ τὰ πρὸς τὴν πολιορκίαν παρεσκευά-9 ζετο. ἡν δ' αὐτῷ λόνιον παραδεδομένον ἐκ προνόνων ότι την Νίνον οὐδεὶς έλει κατά κράτος, έὰν μη πρότερον δ ποταμός τη πόλει γένηται πολέμιος. 5 ύπολαμβάνων οὖν τοῦτο μηδέποτε ἔσεσθαι, ταῖς έλπίσι άντεῖγε, διανοούμενος ύπομένειν την πολιορκίαν και τὰ παρὰ τῶν ὑποτεταγμένων ἀποσταλησό-27 μενα στρατόπεδα προσδέχεσθαι. οί δ' αποστάται τοῖς προτερήμασιν ἐπαρθέντες προσέκειντο μὲν τῆ 10 πολιορχία, διὰ δὲ τὴν ὀγυρότητα τῶν τειγῶν οὐδὲν ηδύναντο βλάψαι τοὺς ἐν τῆ πόλει πετροβόλοι γὰρ η γελώναι γωστρίδες η κριοί πρός ανατροπήν μεμηγανημένοι τειχών ούπω κατ' έκείνους τούς καιρούς εύρηντο. τῶν δ' ἐπιτηδείων ἀπάντων οί κατὰ τὴν 15 πόλιν πολλήν είχον δαψίλειαν, προνενοημένου τοῦ βασιλέως τούτου τοῦ μέρους. διὸ καὶ γρονιζούσης της πολιορχίας έπ' έτη μεν δύο προσέχειντο προσβολάς ποιούμενοι τοῖς τείχεσι καὶ τῆς ἐπὶ τὴν χώραν έξόδου τοὺς έκ τῆς πόλεως είργοντες τῷ τρίτῷ 20 δ' ἔτει συνεχῶς ὄμβρων μεγάλων καταρραγέντων συνέβη τον Εύφράτην μέγαν γενόμενον κατακλύσαι τε μέρος της πόλεως καλ καταβαλείν τὸ τείχος έπλ 2 σταδίους είκοσιν. ένταῦθα δ βασιλεὺς νομίσας τετελέσθαι τὸν χρησμὸν καὶ τῆ πόλει τὸν ποταμὸν γε- 141 γονέναι φανερώς πολέμιον, ἀπέγνω τὴν σωτηρίαν. 26 ΐνα δὲ μὴ τοῖς πολεμίοις ὑποχείριος γένηται, πυ-

⁶ οὖν] δὲ vulg. 7 ἀντείχετο ΙΙ 8 ὑποτεταγμένων] ἐπάρχων ABD^1 9 προσεδέχετο vulg. 15 ἐξεύρηντο ΙΙ 23 τε om. CD, τι Gemistus 27 γένηται ὑποχείριος vulg.

4

οὰν ἐν τοῖς βασιλείοις κατεσκεύασεν ὑπερμεγέθη, καὶ τόν τε χρυσὸν καὶ τὸν ἄργυρον ἄπαντα, πρὸς δὲ τούτοις τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα πᾶσαν ἐπὶ ταύτην ἐσώρευσε, τὰς δὲ παλλακίδας καὶ τοὺς εὐνούχους συγκλείσας εἰς τὸν ἐν μέση τῆ πυρᾶ κατεσκευασμένου οἶκον ἄμα τούτοις ἄπασιν ἐαυτόν τε καὶ τὰ βασίλεια κατέκαυσεν. οἱ δ' ἀποστάται πυθόμενοι τὴν 3 ἀπώλειαν τὴν Σαρδαναπάλλου, τῆς μὲν πόλεως ἐκράτησαν εἰσπεσόντες κατὰ τὸ πεπτωκὸς μέρος τοῦ τείχους, τὸν δ' ᾿Αρβάκην ἐνδύσαντες τὴν βασιλικὴν στολὴν προσηγόρευσαν βασιλέα, καὶ τὴν τῶν ὅλων ἐξουσίαν ἐπέτρεψαν.

"Ένθα δὴ τοῦ βασιλέως τοῖς συναγωνισαμένοις 28 στρατηγοῖς δωρεάς τε διαδόντος κατὰ τὴν ἀξίαν καὶ 15 σατράπας ἐθνῶν καθιστάντος, προσελθὼν αὐτῷ Βέλεσυς ὁ Βαβυλώνιος, ὁ προειπὼν ὅτι βασιλεὺς ἔσται τῆς 'Ασίας, τῆς τε εὐεργεσίας ὑπέμνησε καὶ τὴν Βαβυλῶνος ἀρχὴν ἡξίου δοῦναι, καθάπερ ἐξ ἀρχῆς ὑπέσχετο. ἀπεφαίνετο δὲ καὶ κατὰ τοὺς κινδύνους 2 δε έαυτὸν εὐχὴν πεποιῆσθαι τῷ Βήλῳ Σαρδαναπάλλου κρατηθέντος καὶ τῶν βασιλείων ἐμπυρισθέντων ἀποκομιεῖν τὴν σποδὸν τὴν ἐκ τούτων εἰς Βαβυλῶνα, καὶ πλησίον τοῦ τεμένους τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ποταμοῦ καταθέμενον χῶμα κατασκευάσειν τὸ παρεξόμενον τοῖς κατὰ τὸν Εὐφράτην πλέουσιν ἀθάνατον ὑπόμνημα τοῦ καταλύσαντος τὴν 'Ασσυρίων ἀρχήν.

⁸ τὴν om. CF 12 ἐξουσίαν] αὐτῷ add. vulg. 14 στρατηγοῖς om. II διδόντος vulg. 17 Βαβυλωνίαν vulg. 21 τῶν] ἄλλων add. vulg. 22 τὴν ἐκ] ἐκ vulg. 23 καὶ τοῦ ποταμοῦ om. II. 26 καταλύσαντος] βασιλέως add. D.

3 τοῦτο δ' ήτεῖτο πυθόμενος [παρά] τινος εὐνούχου τὰ περί τὸν ἄργυρον καὶ χρυσόν, δυ διαδράντα καὶ 4 πρός αὐτὸν αὐτομολήσαντα κατέκρυψεν. δ δ' Άρβάκης τούτων οὐδὲν είδως διὰ τὸ πάντας τοὺς ἐν τοις βασιλείοις συγκατακαηναι τω βασιλεί, τήν τε 5 σποδον αποκομίσαι και την Βαβυλώνα έγειν ατελή συνεχώρησεν. είθ' ὁ μεν Βέλεσυς πλοΐα παραστησάμενος μετὰ τῆς σποδοῦ τὸ πλεῖστον τοῦ τε ἀργύρου καὶ τοῦ χουσοῦ συντόμως ἀπέστειλεν είς Βαβυλώνα δ δε βασιλεύς, μηνυθείσης αὐτῷ τῆς 10 πράξεως αὐτοφώρου, δικαστάς ἀπέδειξε τοὺς συνα-5 γωνισαμένους στρατηγούς. τοῦ πράξαντος δ' όμολογούντος άδικεϊν, τὸ μὲν δικαστήριον αὐτού θάνατον κατέγνω, δ δε βασιλεύς, μεγαλόψυχος ών καλ την ἀρχην της ηγεμονίας βουλόμενος έπιεικη παρέ- 15 γεσθαι, των τε κινδύνων απέλυσε τον Βέλεσυν καλ τον αποκεκομισμένον άργυρον καλ χρυσον έχειν συνεχώρησεν . όμοίως δε και την έξ άρχης δοθείσαν έξουσίαν της Βαβυλώνος ούκ άφείλετο, φήσας μείζονας είναι τὰς έξ αὐτοῦ προγεγενημένας εὐεργεσίας 20 6 τῶν ὕστερον ἀδικημάτων, διαβοηθείσης δὲ τῆς ἐπιεικείας οὐ τὴν τυχοῦσαν εὖνοιαν ἅμα καὶ δόξαν παρά τῶν ἐθνῶν ἀπηνέγκατο, πάντων κρινόντων 142 άξιον είναι τῆς βασιλείας τὸν οὕτω προσενεχθέντα 7 τοῖς ἀδικήσασιν. ὁ δ' οὖν 'Αρβάκης τοῖς κατὰ τὴν 25 πόλιν έπιεικώς προσενεγθείς αὐτούς μέν κατά κώμας

¹ παρὰ D^2 , om. cet. 2 διαδράσαντα D 9 είς] είς τὴν vulg. 11 αὐτοφόρου cod. συναγωνιζομένους vulg. 14 κατέγνω θάνατον vulg. 18 δοθείσαν έξ ἀρχῆς vulg. 22 ᾶμα Dindorf, ἀλλὰ libri.

διώκισε, τὰς ἰδίας κτήσεις έκάστοις ἀποδούς, τὴν δὲ πόλιν εἰς ἔδαφος κατέσκαψεν. ἔπειτα τόν τε ἄργυρον καὶ χρυσὸν τὸν ἐκ τῆς πυρᾶς ὑπολειφθέντα πολλῶν ὄντα ταλάντων ἀπεκόμισε τῆς Μηδίας εἰς ⁵ Ἐκβάτανα. ἡ μὲν οὖν ἡγεμονία τῶν ᾿Ασσυρίων ἀπὸ 8 Νίνου διαμείνασα τριάκοντα μὲν γενεάς, ἔτη δὲ πλείω τῶν χιλίων καὶ τριακοσίων, ὑπὸ Μήδων κατελύθη τὸν προειρημένον τρόπον.

Ήμιν δ' οὐκ ἀνάρμοστον είναι δοκεί περί των 29 10 έν Βαβυλώνι Χαλδαίων και της αργαιότητος αὐτων βραγέα διελθείν, ϊνα μηδέν παραλίπωμεν των άξίων μνήμης. Χαλδαίοι τοίνυν των άρχαιο- 2 τάτων όντες Βαβυλωνίων τῆ μέν διαιρέσει τῆς πολιτείας παραπλησίαν έχουσι τάξιν τοις κατ' Αί-15 γυπτον εερεύσι πρός γάρ τη θεραπεία των θεών τεταγμένοι πάντα τὸν τοῦ ζῆν χρόνον φιλοσοφοῦσι, μεγίστην δόξαν έγοντες έν άστρολογία. άντέγονται δ' έπὶ πολύ καὶ μαντικής, ποιούμενοι προφοήσεις περί των μελλόντων, καί των μέν καθαρ-20 μοῖς, τῶν δὲ θυσίαις, τῶν δ' ἄλλαις τισὶν ἐπφδαῖς άποτροπάς κακών και τελειώσεις άγαθών πειρώνται πορίζειν. έμπειρίαν δ' έγουσι και της διά των 3 ολωνών μαντικής, ένυπνίων τε καλ τεράτων έξηγήσεις αποφαίνονται, ούκ ασόφως δε ποιοῦνται καλ 25 τὰ περί τὴν [εροσκοπίαν ἄκοως ἐπιτυνγάνειν νομίζοντες. την δε τούτων μάθησιν απάντων ούχ δμοίαν

⁷ τριακοσίων] τετρακοσίων CF 10 Χαλδαίων] καλουμένων Χαλδαίων CF 11 παραλείπωμεν libri 13 τὴν II διαίρεσιν F, αξρεσιν C 14 τάξιν om. II 16 φιλολογοῦσι D 17 ἀστρολογίαις D 25 ἄκρως] ἀκριβῶς CF νομίζονται vulg.

ποιούνται τοζε τὰ τοιαύτ' ἐπιτηδεύουσι τῶν Ἑλλή-4 νων. παρά μεν γάρ τοῖς Χαλδαίοις έχ γένους ή τούτων φιλοσοφία παραδέδοται, καὶ παῖς παρὰ πατρός διαδέχεται, των άλλων λειτουργιών πασών άπολελυμένος. διὸ καὶ γονεῖς ἔχοντες διδασκάλους 5 αμα μεν άφθόνως απαντα μανθάνουσιν, αμα δε τοίς παραγγελλομένοις προσέχουσι πιστεύοντες βεβαιότερον. Επειτ' εὐθὺς ἐκ παίδων συντρεφόμενοι τοῖς μαθήμασι μεγάλην έξιν περιποιούνται διά τε τὸ τῆς ἡλικίας εὐδίδακτον καὶ διὰ τὸ πλῆθος τοῦ 10 5 προσκαρτερουμένου γρόνου. παρά δε τοις Ελλησιν 143 δ πολλοῖς ἀπαρασκεύως προσιών ὀψέ ποτε τῆς φιλοσοφίας απτεται, καλ μέχρι τινός φιλοπονήσας απηλθε περισπασθείς ύπο βιωτικής γρείας δλίγοι δέ τινες έπλ φιλοσοφίαν αποδύντες έργολαβίας ένεκεν παρα- 15 μένουσιν έν τῷ μαθήματι, καινοτομοῦντες ἀελ περί των μεγίστων δογμάτων καί τοῖς πρὸ αὐτων 6 οὐκ ἀκολουθοῦντες. τοιγαροῦν οί μὲν βάρβαροι διαμένοντες έπὶ τῶν αὐτῶν ἀεὶ βεβαίως εκαστα λαμβάνουσιν, οί δ' Έλληνες τοῦ κατὰ τὴν ἐργολαβίαν 20 κέοδους στοχαζόμενοι καινάς αίρέσεις κτίζουσι, καλ περί των μεγίστων θεωρημάτων άλλήλοις άντιδοξούντες διχονοείν ποιούσι τούς μανθάνοντας καλ τὰς ψυχὰς αὐτῶν πλανᾶσθαι, τὸν πάντα βίον ἐν αίώρα γινομένας καὶ μηδεν όλως πιστεύσαι δυνα- 25

μένας βεβαίως τὰς γοῦν ἐπιφανεστάτας αίρέσεις τῶν φιλοσόφων εἴ τις ἀκριβῶς έξετάζοι, πλεῖστον δσον εύρησει διαφερούσας άλληλων και περί των μενίστων δοξών έναντία δοξαζούσας. οί δ' οῦν 30 5 Χαλδαΐοι την μέν τοῦ κόσμου φύσιν ἀίδιόν φασιν είναι καὶ μήτε έξ άρχης γένεσιν έσχηκέναι μήθ' ύστερον φθοράν έπιδέξεσθαι, την δε των όλων τάξιν τε καὶ διακόσμησιν θεία τινὶ προνοία γεγονέναι, καὶ νῦν Εκαστα τῶν ἐν οὐρανῷ γινομένων οὐχ 10 ώς έτυχεν οὐδ' αὐτομάτως άλλ' ώρισμένη τινί καί βεβαίως κεκυρωμένη θεών κρίσει συντελείσθαι. τών 2 δ' άστρων πολυχρονίους παρατηρήσεις πεποιημένοι, και τὰς έκάστου κινήσεις τε και δυνάμεις ἀκριβέστατα πάντων άνθρώπων έπεγνωκότες, πολλά τῶν 15 μελλόντων συμβαίνειν προλέγουσι τοῖς ἀνθρώποις. μενίστην δέ φασιν είναι θεωρίαν καὶ δύναμιν περί 3 τούς πέντε άστέρας τούς πλάνητας καλουμένους, οθς έκεινοι κοινή μεν έρμηνεις ονομάζουσιν, ίδία δὲ τὸν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων Κρόνον ὀνομαζόμενον, ἐπι-20 φανέστατον δὲ καὶ πλεῖστα καὶ μέγιστα προσημαίνοντα, καλούσιν ήλίου τούς δ' άλλους τέτταρας όμοίως τοῖς παρ' ἡμῖν ἀστρολόγοις ὀνομάζουσιν, "Αρεος, 'Αφροδίτης, Έρμοῦ, Διός. διὰ τοῦτο δ' αὐ- 4 τούς έρμηνεῖς καλοῦσιν, ὅτι τῶν ἄλλων ἀστέρων 144 ἀπλανῶν ὄντων καὶ τεταγμένη πορεία μίαν περι-26 φοράν έχόντων οδτοι μόνοι πορείαν ίδίαν ποιούμε-

⁷ ἐπιδέξασθαι D 16 δὲ Dindorf, τε libri δύναμιν] κίνησιν II 18 κοιν $\tilde{\eta}$ om. II 19 τὸν] τὸν νῦν vulg. νομιζόμενον CF 21 ἥλιον CF, Ἡλον vel Bῆλον Wess. 25 τεταγμένη π. μ. π. ἐχόντων] τεταγμένην ἐχόντων πορείαν II.

νοι τὰ μέλλοντα γίνεσθαι δειχνύουσιν, έρμηνεύοντες τοίς ανθρώποις την των θεων έννοιαν. τα μέν νὰο διὰ τῆς ἀνατολῆς, τὰ δὲ διὰ τῆς δύσεως, τινὰ δε διά τῆς γρόας προσημαίνειν φασίν αὐτοὺς τοῖς 5 προσέχειν ακριβώς βουληθείσι· ποτε μεν γαρ πνευ- 5 μάτων μεγέθη δηλοῦν αὐτούς, ποτε δε ὄμβρων ή καυμάτων ύπερβολάς, έστι δε δτε κομητών άστέρων έπιτολάς, έτι δε ήλίου τε καὶ σελήνης έκλείψεις, καὶ σεισμούς, καὶ τὸ σύνολον πάσας τὰς ἐκ τοῦ περιέχοντος γεννωμένας περιστάσεις ἀφελίμους τε καί 10 βλαβεράς οὐ μόνον έθνεσιν ή τόποις, άλλά καλ 6 βασιλεύσι καλ τοις τυγούσιν ίδιώταις. ύπο δε την τούτων φοράν λέγουσι τετάχθαι τριάκοντα άστέρας, ούς προσαγορεύουσι βουλαίους θεούς τούτων δέ τούς μέν ήμίσεις τούς ύπέρ γην τόπους έφοραν, 15 τούς δ' ημίσεις τούς ύπο την γην, τὰ κατ' ἀνθρώπους έπισκοποῦντας αμα και τὰ κατὰ τὸν οὐρανὸν συμβαίνοντα διὰ δ' ήμερῶν δέκα πέμπεσθαι τῶν μεν άνω πρός τούς κάτω καθάπερ άγγελον ενα των άστέρων, των δ' ύπὸ γῆν πρὸς τοὺς ἄνω πάλιν 20 όμοίως ενα, καὶ ταύτην έχειν αὐτοὺς φοράν ώρισμέη νην καὶ περιόδω κεκυρωμένην αλωνίω. των θεων δε τούτων χυρίους είναι φασι δώδεκα τον άριθμόν, ών έκάστω μηνα και των δώδεκα λεγομένων ζωδίων εν προσνέμουσι. διὰ δὲ τούτων φασί ποιεῖ- 25 σθαι την πορείαν τόν τε ήλιον και την σελήνην και πέντε τοὺς πλάνητας ἀστέρας, τοῦ μὲν ἡλίου τὸν

¹ γενέσθαι D 2 ἔννοιαν Dindorf, εὖνοιαν libri 3 τὰ] τινὰ D 6 μέγεθος D 11 η CDF, καl rel. 16 τοὺς add. Reiske 19 ἕνα om. CF 23 τούτων om. CF.

ίδιον κύκλον εν ενιαυτώ τελούντος, της δε σελήνης έν μηνί την ίδίαν περίοδον διαπορευομένης. τῶν δὲ πλανήτων ίδιον ξκαστον ξγειν δρόμον καὶ 31 διηλλαγμένως και ποικίλως χρησθαι τοις τάχεσι καί 5 τῆ τῶν γρόνων διαιρέσει. πλεῖστα δὲ πρὸς τὰς γενέσεις τῶν ἀνθρώπων συμβάλλεσθαι τούτους τοὺς άστέρας άγαθά τε καὶ κακά. διὰ δὲ τῆς τούτων φύσεώς τε καί θεωρίας μάλιστα γινώσκειν τὰ συμβαίνοντα τοις ανθοώποις. πεποιήσθαι δέ φασι προρ- 2 10 οήσεις άλλοις τε βασιλεύσιν ούκ όλίγοις καὶ τῶ καταπολεμήσαντι Δαρεΐον 'Αλεξάνδρω καὶ τοῖς μετὰ ταῦτα βασιλεύσασιν 'Αντινόνω τε καί Σελεύκω τῷ Νικάτορι, έν απασι δε τοῖς φηθεῖσιν εὐστοχηκέναι δοκούσιν ύπερ ων ήμεις τὰ κατὰ μέρος ἐν οίκειο-15 τέροις άναγράψομεν καιροίς. προλέγουσι δε καί τοίς 3 ίδιώταις τὰ μέλλοντα συμβαίνειν ούτως εὐστόχως ώστε τούς πειραθέντας θαυμάζειν τὸ γινόμενον καλ μεζζον ἢ κατ' ἄνθρωπον ἡγεζοθαι. μετὰ δὲ τὸν 4 145 ζωδιακόν κύκλον είκοσι καλ τέτταρας άφορίζουσιν 20 άστέρας, ὧν τους μεν ημίσεις έν τοῖς βορείοις μέφεσι, τούς δ' ήμίσεις έν τοῖς νοτίοις τετάχθαι φασί, καλ τούτων τούς μέν δρωμένους των ζώντων είναι καταριθμοῦσι, τους δ' άφανεῖς τοῖς τετελευτηκόσι προσωρίσθαι νομίζουσιν, οθε δικαστάς των όλων 25 προσαγορεύουσιν. ύπὸ πάντα δὲ τὰ προειρημένα 5 την σελήνην φέρεσθαι λέγουσιν, έγγιστα μέν της γης

¹ ἐν om. II 2 ἐν] ἑνὶ vulg. περίοδον] πορείαν II 3 ἕκαστον ἴδιον vulg. 13 Νικάνορι CF 14 ἡμεἰς om. vulg. 19 καὶ om. II 24 προσωρίσθαι] ἡθροϊσθαι CF 26 λέγονσι φέρεσθαι vulg.

οδσαν διὰ τὴν βαρύτητα, διαπορευομένην δ' ἐν ἐλαχίστω χρόνω τὸν έαυτῆς δρόμον, οὐ διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς φορᾶς, ἀλλὰ διὰ τὴν βραχύτητα τοῦ κύ-6 κλου. ότι δὲ τὸ φῶς ἀλλότριον ἔχει καὶ διότι τὰς έκλείψεις ποιείται διὰ τὸ σκίασμα τῆς γῆς παρα-5 πλήσια λέγουσι τοῖς Ελλησι. περί δὲ τῆς κατὰ τὸν ήλιον έκλείψεως ασθενεστάτας αποδείξεις φέροντες οὐ τολμῶσι προλέγειν οὐδ' ἀκριβῶς ὑπὲρ ταύτης 7 περιγράφειν τούς χρόνους. περί δὲ τῆς γῆς ίδιωτάτας ἀποφάσεις ποιοῦνται, λέγοντες ὑπάργειν αὐ- 10 την σκαφοειδή καὶ κοίλην, καὶ πολλάς καὶ πιθανάς αποδείξεις εὐποροῦσι περί τε ταύτης καὶ περὶ τῶν άλλων των κατά του κόσμου. ύπεο ων τά κατά μέρος διεξιέναι της υποκειμένης Ιστορίας άλλότριον 8 είναι νομίζομεν. τοῦτο μέντοι γε διαβεβαιώσαιτ' 15 άν τις προσηκόντως δτι Χαλδαΐοι μεγίστην έξιν έν άστρολογία τῶν ἀπάντων ἀνθρώπων ἔχουσι καὶ διότι πλείστην ἐπιμέλειαν ἐποιήσαντο ταύτης τῆς θεω-9 ρίας. περί δε τοῦ πλήθους τῶν ἐτῶν, ἐν οἶς φασι την θεωρίαν των κατά τον κόσμον πεποιήσθαι το 20 σύστημα των Χαλδαίων, οὐκ ἄν τις βαδίως πιστεύσειεν· έτων γάρ έπτὰ καὶ τετταράκοντα μυριάδας καὶ τρεῖς ἐπὶ ταύταις χιλιάδας εἰς τὴν 'Αλεξάνδρου διάβασιν γεγονέναι καταριθμοῦσιν, ἀφ' ὅτου τὸ παλαιὸν ἤρξαντο τῶν ἄστρων τὰς παρατηρήσεις 25 ποιεῖσθαι.

10 Καὶ περὶ μὲν Χαλδαίων ἀρκεσθησόμεθα τοῖς ξηθείσιν, ἵνα μὴ μακρότερον ἀποπλανώμεθα τῆς

¹ βραχύτητα ΙΙ ἐλαχίστω] ὀλίγω ΙΙ 8 αὐτης CF Θ παραγράφειν libri, corr. Wess. 16 προσηχόντως om. D.

οίκείας ίστορίας περλ δὲ τῆς ᾿Ασσυρίων βασιλείας ώς ὑπὸ Μήδων κατελύθη προειρηκότες ἐπάνιμεν ὅθεν ἐξέβημεν.

Έπεὶ δὲ διαφωνοῦσιν οί παλαιότατοι τῶν συν-32 5 γραφέων περί τῆς μεγίστης τῶν Μήδων ἡγεμονίας, οίκετον είναι διαλαμβάνομεν τοις φιλαλήθως τὰς πράξεις Ιστορείν βουλομένοις την διαφοράν των ίστοριογράφων παρ' άλληλα θεΐναι. 'Ηρόδοτος μέν 2 οὖν κατὰ Ξέρξην γεγονώς τοῖς χρόνοις φησὶν 'Ασ-10 συρίους έτη πενταχόσια πρότερον τῆς 'Ασίας ἄρξαντας ύπὸ Μήδων καταλυθηναι, ἔπειτα βασιλέα μεν μηδένα γενέσθαι τὸν ἀμφισβητήσοντα τῶν δλων ἐπὶ 146 πολλάς γενεάς, τὰς δὲ πόλεις καθ' έαυτὰς ταττομένας διοικεζοθαι δημοκρατικώς τὸ δὲ τελευταζον 15 πολλών έτων διελθόντων αίρεθηναι βασιλέα παρά τοῖς Μήδοις ἄνδρα δικαιοσύνη διάφορον, ὄνομα Κυαξάρην, τοῦτον δὲ πρῶτον ἐπιχειρῆσαι προσ- 3 άγεσθαι τοὺς πλησιοχώρους, καὶ τοῖς Μήδοις ἀρχηγὸν γενέσθαι τῆς τῶν ὅλων ἡγεμονίας ἔπειτα τοὺς 20 έκγόνους ἀεὶ προσκατακτωμένους πολλήν τῆς δμόοου χώρας αὐξῆσαι τὴν βασιλείαν μέχρι 'Αστυάγους τοῦ καταπολεμηθέντος ύπὸ Κύρου καὶ Περσῶν. περί ων νῦν ήμεῖς τὰ κεφάλαια προειρηκότες τὰ κατά μέρος ύστερον ακριβώς αναγράψομεν, έπειδαν 25 έπὶ τοὺς οἰκείους χρόνους ἐπιβάλωμεν κατὰ γὰρ τὸ δεύτερον έτος τῆς έπτακαιδεκάτης ὀλυμπιάδος ήρεθη βασιλεύς ύπὸ Μήδων Κυαξάρης καθ' Ήρόδο-

⁴ παλαιότατοι] μέγιστοι II 10 'Λσίας] 'Λσσυρίας D 12 άμφισβητήσαντα E 17 κυάξαριν D 18 τοῖς M. καὶ vulg. 27 κυάξαρις D.

4 τον. Κτησίας δε δ Κνίδιος τοῖς μεν χρόνοις ὑπῆρξε κατά την Κύρου στρατείαν έπι Αρταξέρξην τον άδελσόν. νενόμενος δ' αίγμάλωτος, καί διὰ τὴν ίατρικην έπιστήμην αναληφθείς ύπο του βασιλέφς, έπτακαίδεκα έτη διετέλεσε τιμώμενος ύπ' αὐτοῦ. οὖτος 5 οὖν φησιν έχ τῶν βασιλικῶν διφθερῶν, έν αἶς οί Πέρσαι τὰς παλαιὰς πράξεις κατά τινα νόμον είχον συντεταγμένας, πολυπραγμονήσαι τὰ καθ' εκαστον καλ συνταξάμενος την Ιστορίαν είς τους Έλληνας 5 έξενεγκείν, φησίν οὖν μετὰ τὴν κατάλυσιν τῆς 10 'Ασσυρίων ήνεμονίας Μήδους προστήναι της 'Ασίας Αρβάχου βασιλεύοντος τοῦ Σαρδανάπαλλον χατα-6 πολεμήσαντος, καθότι προείρηται. τούτου δ' ἄρξαντος έτη δυσὶ λείποντα τῶν τριάκοντα διαδέξασθαι την βασιλείαν τὸν υίὸν Μαυδάκην, ὃν ἄρξαι τῆς 15 Ασίας έτη πεντήκοντα. μετὰ δὲ τοῦτον τοιάκοντα μεν έτη βασιλεῦσαι Σώσαρμον, πεντήμοντα δε 'Αρτύκαν, δύο δε πρός τοῖς εἴκοσι τὸν προσαγορευ-33 όμενον 'Αρβιάνην, τετταράκοντα δε 'Αρταΐον. έπλ δε τούτου συστηναι μέγαν πόλεμον τοῖς Μήδοις 20 πρός Καδουσίους διὰ τοιαύτας αίτίας. Παρσώνδην τον Πέρσην, δαυμαζόμενον έπ' ανδρεία και συνέσει καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς, φίλον τε ὑπάρξαι τῷ βασιλεῖ καλ μέγιστον ζοχῦσαι τῶν μετεχόντων τοῦ βασιλικοῦ 2 συνεδρίου. τοῦτον δ' ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἔν τινι 25 **πρίσει λυπηθέντα φυγεῖν μετὰ πεζῶν μὲν τρισχι**λίων, Ιππέων δε χιλίων είς Καδουσίους, παρ' οίς ήν

¹ τοῖς] καθ' Ἡρόδοτον add. II 8 ἔκαστα ΙΙ 9 συνταξάμενον codices, corr. Gem. 15 Μαδαύκην CF 19 Ἀρσαίον CF' 21 Παρσώνδην Gemistus, Περσώνδην D, Παρσώδην vulg.

έκδεδομένος την ιδίαν άδελφην τω μάλιστα δυναστεύοντι κατά τούτους τούς τόπους. γενόμενον δ' 3-147 αποστάτην καλ πείσαντα τὸ σύμπαν έθνος αντέχεσθαι της έλευθερίας, αίρεθηναι στρατηγόν διά 5 την ανδοείαν. Επειτα πυνθανόμενον αθροιζομένην έπ' αὐτὸν μεγάλην δύναμιν, καθοπλίσαι τοὺς Καδουσίους πανδημεί, και καταστρατοπεδεύσαι πρός ταῖς εἰς τὴν χώραν εἰσβολαῖς ἔχοντα τοὺς σύμπαντας οὐκ ἐλάττους εἴκοσι μυριάδων. τοῦ δὲ βασι- 4 10 λέως 'Αρταίου στρατεύσαντος ἐπ' αὐτὸν μυριάσιν ονδοήμοντα μάχη μρατήσαι και πλείους μέν των πεντακισμυρίων άνελεῖν, τὴν δ' άλλην δύναμιν έχβαλεῖν ἐκ τῆς Καδουσίων χώρας. διὸ καὶ παρὰ τοις έγχωρίοις θαυμαζόμενον αίρεθηναί τε βασιλέα 15 και την Μηδίαν συνεχώς λεηλατείν και πάντα τόπον καταφθείρειν. μεγάλης δε δόξης τυχόντα, και γήρα 5 μέλλοντα καταστρέφειν τὸν βίον, ἀρὰν θέσθαι παραστησάμενον τον διαδεχόμενον την άρχην, δπως μηδέποτε διαλύσωνται την έχθοαν Καδούσιοι πρός 20 Μήδους: εί δε σύνθοιντο δμολογίας, εξώλεις γενέσθαι τούς τε από τοῦ γένους αὐτοῦ καὶ Καδουσίους απαντας. διά δή ταύτας τὰς αίτίας ἀεὶ πολεμικῶς 6 έσχηκέναι Καδουσίους πρός Μήδους, και μηδέποτε τοις τούτων βασιλεύσιν ύπηκόους γεγονέναι, μέχρι 25 οδ Κύρος είς Πέρσας μετέστησε την ηγεμονίαν.

Των δε Μήδων βασιλεύσαι μετὰ την Άρταίου 34 τελευτην Άρτύνην μεν έτη δύο πρός τοις είκοσι,

⁸ ἐκβολαῖς ΙΙ 11 μάχη οπ. ΙΙ 13 Καδουσίας D
14 τε οπ. vulg. 16 γήφαιον F 17 παραιτησάμενον ΙΙ
25 οὖ] ἔτου ΙΙ περιέστησε C, διέστησε F 27 ἀρτιήνην D.

Diodobus I.

Αστιβάραν δε τετταράκοντα. επί δε τούτου Πάρθους άποστάντας Μήδων Σάκαις την τε χώραν και την 2 πόλιν έγχειρίσαι διόπερ συστάντος πολέμου τοῖς Σάκαις πρός Μήδους έπ' έτη πλείω γενέσθαι τε μάχας οὐκ όλίγας καὶ συχνῶν παρ' ἀμφοτέροις 5 άναιοεθέντων τὸ τελευταΐον είρήνην αὐτοὺς έπὶ τοϊσδε συνθέσθαι, Πάρθους μεν ύπο Μήδους τετάνθαι, τῶν δὲ προϋπαργόντων έκατέρους κυριεύσαντας φίλους είναι και συμμάχους άλλήλοις είς τον 3 απαντα χρόνον. βασιλεῦσαι δὲ τότε τῶν Σακῶν 10 γυναϊκα τὰ κατὰ πόλεμον έζηλωκυΐαν καὶ τόλμη τε καὶ πράξει πολύ διαφέρουσαν τῶν ἐν Σάκαις γυναικῶν, ὄνομα Ζαρίναν, καθόλου μὲν οὖν τὸ ἔθνος τούτο γυναϊκας άλκίμους έχειν καλ κοινωνούσας τοῖς άνδράσι τῶν ἐν τοῖς πολέμοις κινδύνων, ταύτην δὲ 15 λέγεται τῷ τε κάλλει γενέσθαι πασῶν ἐκπρεπεστάτην καὶ ταῖς ἐπιβολαῖς καὶ τοῖς κατὰ μέρος ἐγγειρήμασι 4 θαυμαστήν. των μέν γαρ πλησιοχώρων βαρβάρων τούς έπηρμένους τῷ θράσει καὶ καταδουλουμένους 148 τὸ ἔθνος τῶν Σακῶν καταπολεμῆσαι, τῆς δὲ χώρας 20 πολλήν έξημερώσαι, και πόλεις οὐκ όλίγας κτίσαι, καλ τὸ σύνολον εὐδαιμονέστερον τὸν βίον τῶν ὁμο-5 εθνών ποιήσαι. διὸ καὶ τοὺς έγχωρίους μετὰ τὴν τελευτήν αὐτής χάριν ἀποδιδόντας τῶν εὐεργεσιῶν καί της άρετης μυημονεύοντας τάφον οίκοδομησαι 25 πολύ τῶν ὄντων παρ' αὐτοῖς ὑπερέχοντα ὑποστη-

¹ Άστυβάραν Gemistus, Άρτιβάρναν CF, γαρταμέρνην D 4 πλείω] πλείους δύο F, δύο Gemistus 5 άμφοτέρων CF6 αὐτοὶς D 11 πόλεμον] μὲν add. D τε om. D 13 ζαρίνναν D 14 ἔχει vulg. 16 εὐπρεπεστάτην vulg.

σαμένους γὰρ πυραμίδα τρίγωνον τριῶν μὲν σταδίων ἐκάστην πλευρὰν αὐτῆς κατασκευάσαι τὸ μῆκος,
τὸ δ' ὕψος σταδιαῖον, εἰς όξὸ συνηγμένης τῆς κορυφῆς: ἐπιστῆσαι δὲ τῷ τάφῳ καὶ χρυσῆν εἰκόνα
τα κολοττικήν, καὶ τιμὰς ἡρωικὰς ἀπονεῖμαι, καὶ τἄλλα
πάντα μεγαλοπρεπέστερα ποιεῖν τῶν τοῖς προγόνοις
αὐτῆς συγχωρηθέντων. ᾿Αστιβάρα δὲ τοῦ βασιλέως 6
τῶν Μήδων ἐν Ἐκβατάνοις γήρα τελευτήσαντος τὴν
ἀρχὴν ᾿Ασπάνδαν τὸν υίὸν διαδέξασθαι, τὸν ὑπὸ
τῶν Ἑλλήνων ᾿Αστυάγην καλούμενον. τούτου δ'
ὑπὸ Κύρου τοῦ Πέρσου καταπολεμηθέντος μεταπεσεῖν τὴν βασιλείαν εἰς Πέρσας, περὶ ὧν ἡμεῖς τὰ
κατὰ μέρος ἐν τοῖς ἰδίοις χρόνοις ἀκριβῶς ἀναγράψομεν.

Περὶ μὲν οὖν τῆς 'Ασσυρίων καὶ Μήδων βασι- τ λείας καὶ τῆς τῶν συγγραφέων διαφωνίας ίκανῶς εἰρῆσθαι νομίζομεν περὶ δὲ τῆς 'Ινδικῆς καὶ τῶν ἐν αὐτῆ μυθολογουμένων ἐν μέρει διέξιμεν.

Ή τοίνυν Ἰνδική τετράπλευρος οὖσα τῷ σχή-35 20 ματι, τὴν μὲν πρὸς ἀνατολὰς νεύουσαν πλευρὰν καὶ τὴν πρὸς μεσημβρίαν ἡ μεγάλη περιέχει θάλαττα, τὴν δὲ πρὸς τὰς ἄρκτους τὸ Ἡμωδὸν ὄρος διείρμει τῆς Σκυθίας, ἡν κατοικοῦσι τῶν Σκυθῶν οἱ προσαγορευόμενοι Σάκαι τὴν δὲ τετάρτην [τὴν] πρὸς 25 δύσιν έστραμμένην διείληφεν ὁ Ἰνδὸς προσαγορευόμενος ποταμός, μέγιστος ὢν τῶν πάντων μετὰ τὸν

⁶ προγεγονόσιν ΙΙ 7 Άστυβάρα Gemistus 8 γήρα τελ. έν Εκβ. vulg. 9 Άσπάδαν C, Άπάνδαν F 21 τὴν πρὸς Bekker, πρὸς D, τὴν πρὸς τὴν vulg. 24 τὴν om. D 26 τῶν πάντων] σχεδὸν τῶν ἀπάντων CF.

2 Νείλου. τὸ δὲ μέγεθος τῆς ὅλης Ἰνδικῆς φασιν ύπάρχειν ἀπὸ μὲν ἀνατολῶν πρὸς δύσιν δισμυρίων όκτακισγιλίων σταδίων, από δὲ τῶν ἄρκτων πρός μεσημβρίαν τρισμυρίων δισχιλίων. τηλικαύτη δ' οὖσα τὸ μέγεθος δοκεῖ τοῦ κόσμου μάλιστα περι- 5 έχειν τὸν τῶν θερινῶν τροπῶν κύκλον, καὶ πολλαγή μεν έπ' άκρας τής Ίνδικής ίδειν έστιν άσκίους όντας τούς γνώμονας, νυπτός δὲ τὰς ἄρκτους άθεωρήτους εν δε τοις έσχατοις ούδ' αὐτὸν τὸν άρκτοῦρον φαίνεσθαι καθ' δυ δή τόπου φασί και τάς 10 3 σκιάς κεκλίσθαι πρός μεσημβρίαν. ή δ' οὖν Ἰνδική πολλά μεν όρη και μεγάλα έχει δένδρεσι παντοδαποίς καρπίμοις πλήθοντα, πολλά δε πεδία καλ μεγάλα καρποφόρα, τῶ μὲν κάλλει διάφορα, ποταμῶν δὲ πλήθεσι διαρφεόμενα. τὰ πολλὰ δὲ τῆς χώρας 15 άρδεύεται, καὶ διὰ τοῦτο διττοὺς έχει τοὺς κατ'149 έτος καρπούς. ζώων τε παντοδαπών γέμει διαφόρων τοις μεγέθεσι και ταις άλκαις, των μεν γεοσαίων, 4 των δε και πτηνών, και πλείστους δε και μεγίστους έλέφαντας έπτρέφει, χορηγούσα τὰς τροφάς ἀφθό-20 νους, δι' άς ταϊς φώμαις τὰ θηρία ταῦτα πολύ ποοέχει των κατά την Λιβύην γεννωμένων διό καί πολλών θηρευομένων ύπο των Ίνδων καλ πρός τούς πολεμικούς άγωνας κατασκευαζομένων μεγάλας συμ-36 βαίνει φοπάς γίνεσθαι πρός την νίκην. δμοίως δέ 25 καλ τούς ανθρώπους ή πολυκαρπία τρέφουσα τοῖς τε αναστήμασι των σωμάτων και τοις όγκοις ύπερ-

² πρὸς] ểπὶ II 5 μάλιστα τοῦ κ. vulg. 10 τόπον Hertlein, τρόπον libri 15 διαιρούμενα vulg. 19 δὲ καὶ] δὲ C 20 ἀφθόνως vulg. 25 γίνεσθαι ξοπάς vulg. 26 φέρουσα C.

φέροντας κατασκευάζει είναι δ' αὐτοὺς συμβαίνει καλ πρός τὰς τέγνας έπιστήμονας, ὡς ἂν ἀέρα μὲν έλκοντας καθαρόν, ύδωρ δε λεπτομερέστατον πίνοντας, ή δε γη πάμφορος ούσα τοῖς ημέροις καρποῖς 2 5 έχει καὶ φλέβας καταγείους πολλών καὶ παντοδαπων μετάλλων γίνεται γάρ έν αὐτῆ πολύς μέν άργυρος καλ χρυσός, οὐκ όλίγος δὲ χαλκὸς καλ σίδηρος, έτι δε καττίτερος καλ τάλλα τα πρός κόσμον τε και γρείαν και πολεμικήν παρασκευήν άνήκοντα. 10 χωρίς δὲ τῶν δημητριακῶν καρπῶν φύεται κατὰ 3 την Ίνδικην πολλη μέν κέγγρος, αρδευομένη τη τῶν ποταμίων ναμάτων δαψιλεία, πολύ δ' ὄσπριον καλ διάφορον, έτι δ' ὄρυζα καλ δ προσαγορευόμενος βόσπορος, καὶ μετὰ ταῦτ' ἄλλα πολλὰ τῶν πρὸς 15 διατροφήν χρησίμων και τούτων τὰ πολλὰ ὑπάρχει αὐτοφυή. οὐκ ολίγους δὲ καὶ ἄλλους ἐδωδίμους καρπούς φέρει δυναμένους τρέφειν ζῷα, περί ὧν μακρου αν είη γράφειν. διο καί φασι μηδέποτε 4 την Ίνδικην έπισχεϊν λιμον ή καθόλου σπάνιν των 20 πρός τροφήν ημερον άνηκόντων, διττών γάρ δμβρων έν αὐτῆ γινομένων καθ' ξκαστον ξτος, τοῦ μέν χειμερινού, καθά παρά τοις άλλοις, δ σπόρος τῶν πυρίνων γίνεται καρπῶν, τοῦ δ' έτέρου κατὰ την θερινήν τροπήν [καθ' ήν] σπείρεσθαι συμβαίνει 25 την δρυζαν και τον βόσπορον, έτι δε σήσαμον και κέγχρον κατά δε τό πλείστον άμφοτέροις τοίς καρ-

¹³ τὸ προσαγορενόμενον βόσπορον vulg. 15 πολλὰ] πλείω Π καὶ τούτων . . . αὐτοφυῆ om. Π 17 φέρει om. Π 20 ὄμβρων] καρπῶν Π 22 καθὰ] οὖ καθὰ Eichstädt 24 καθ΄ ῆν inclusi 26 δὲ del. Reiske, μὲν Dind.

ποίς οί κατά την Ίνδικην επιτυγγάνουσι, πάντων δέ, τελεσφορουμένων θατέρου των καρπών, οὐκ 5 αποτυγγάνουσιν. οί τε αὐτοματίζοντες καρποί καί αί κατά τούς έλώδεις τόπους φυόμεναι δίζαι διάφοροι ταῖς γλυκύτησιν οὖσαι πολλὴν παρέγονται 5 τοις άνθοώποις δαψίλειαν πάντα γάο σχεδόν τά κατά την χώραν πεδία γλυκεῖαν έγει την ἀπὸ τῶν ποταμῶν ἰκμάδα καὶ τὴν ἀπὸ τῶν ὅμβρων τῶν ἐν τῷ θέρει [γινομένων] κατ' ένιαυτον κυκλική τινι περιόδφ παραδόξως είωθότων γίνεσθαι δαψίλειαν, 10 γλιαρών πιπτόντων ύδάτων έκ τοῦ περιέγοντος άέρος, καὶ τὰς ἐν τοῖς ελεσι ρίζας εψοντος τοῦ 150 6 καύματος, καλ μάλιστα των μεγάλων καλάμων. συμβάλλονται δὲ παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς καὶ τὰ νόμιμα πρὸς τὸ μηδέποτε ἔνδειαν τροφής παρ' αὐτοῖς εἶναι 15 παρά μεν γάρ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις οί πολέμιοι καταφθείοοντες την χώραν άγεώργητον κατασκευάζουσι, παρά δὲ τούτοις τῶν γεωργῶν [ερῶν κα] άσύλων έωμένων, οί πλησίον των παρατάξεων γεωρ-7 γοῦντες ἀνεπαίσθητοι τῶν κινδύνων εἰσίν. ἀμφό-20 τεροι γάρ οί πολεμούντες άλλήλους μέν άποκτείνουσιν έν ταζε μάχαις, τούς δε περί την γεωργίαν όντας έωσιν άβλαβεῖς, ώς ποινούς όντας ἀπάντων εὐεργέτας, τάς τε χώρας τῶν ἀντιπολεμούντων οὕτ' έμπυρίζουσιν ούτε δενδροτομοῦσιν.

37 "Έχει δε καί ποταμούς ή χώρα των Ίνδων πολ-

¹ πάντως Dind. 2 δέ] γε f. τελεσφοςουμένου Dind. 9 γινομένων del. Reiske; equidem malim cum Wess. delere κατ΄ ένιαυτὸν — γίνεσθαι 10 δαψιλεία D, δαψίλειαν χλιαςῶν ἀέρος om. II 12 έψόντων D 13 καὶ om. D 15 ένδειαν τροφῆς π. α. εἶναι] λιμὸν γενέσθαι π. α. II 19 θεωμένων C.

λούς καὶ μεγάλους πλωτούς, οι τὰς πηγὰς ἔχοντες έν τοῖς ὄρεσι τοῖς πρὸς τὰς ἄρκτους κεκλιμένοις φέρονται διὰ τῆς πεδιάδος, ὧν οὐκ ὀλίγοι συμμίσγοντες άλλήλοις έμβάλλουσιν είς ποταμόν τόν όνο-5 μαζόμενον Γάγγην. οδτος δε το πλάτος γινόμενος 2 σταδίων τριάκοντα φέρεται μέν άπὸ τῆς ἄρκτου πρὸς μεσημβοίαν, έξερεύνεται δ' είς τον ώκεανον, άπολαμβάνων είς τὸ πρὸς ξω μέρος τὸ ξθνος τὸ τῶν Γανδαριδών, πλείστους έχον και μεγίστους έλέφαν-10 τας. διὸ καὶ τῆς χώρας ταύτης οὐδεὶς πώποτε 3 βασιλεύς έπηλυς έκράτησε, πάντων των άλλοεθνων φοβουμένων τό τε πλήθος και την άλκην των θηρίων. και γαρ 'Αλέξανδρος δ Μακεδών άπάσης τῆς 'Ασίας πρατήσας μόνους τούς Γανδαρίδας οὐκ ἐπο-15 λέμησε καταντήσας νὰο ἐπὶ τὸν Γάνγην ποταμὸν μετὰ πάσης τῆς δυνάμεως, καὶ τοὺς ἄλλους Ἰνδοὺς καταπολεμήσας, ώς επύθετο τούς Γανδαρίδας έγειν τετρακισχιλίους έλέφαντας πολεμικώς κεκοσμημένους, ἀπέγνω την έπ' αὐτοὺς στρατείαν. δ δὲ παρα- 4 20 πλήσιος τῷ Γάγγη ποταμός, προσαγορευόμενος δὲ Ίνδός, ἄρχεται μεν δμοίως ἀπὸ τῶν ἄρκτων, έμβάλλων δε είς τον φκεανον αφορίζει την Ίνδικήν. πολλήν δε διεξιών πεδιάδα χώραν δέχεται ποταμούς ούκ δλίγους πλωτούς, έπιφανεστάτους δ' πανιν 25 και 'Υδάσπην και 'Ακεσίνου. γωρίς δὲ τούτων άλλο 5 πλήθος ποταμών παντοδαπών διαρρεί και ποιεί

⁴ είς] είς τὸν D 5 γενόμενος vulg. 9 Γαδαρίδων D, Γανδαρικῶν CF 12 τε om. vulg. 14 et 17 Γαδάριδας D, Γανδαρικούς CF 20 ποταμῷ II 22 ἀκεανὸν] ἰνδὸν D 25 ὑδάσπιν D ἀκαίσεινον D.

κατάφυτον πολλοίς κηπεύμασι καλ καρποίς παντοδαποίς την γώραν. τοῦ δὲ κατὰ τοὺς ποταμοὺς πλήθους και της των ύδάτων ύπερβολης αιτίαν φέρουσιν οί παρ' αὐτοῖς φιλόσοφοι καὶ φυσικοὶ τοι-6 αύτην της Ίνδικης φασι τὰς περικειμένας χώρας, 5 τήν τε Σαυθών και Βακτριανών, έτι δε και τών 'Αριανών, ύψηλοτέρας είναι τῆς 'Ινδικῆς, ώστ' εὐλόγως είς την υποκειμένην γώραν πανταγόθεν συρρεούσας τὰς λιβάδας ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον ποιεῖν τοὺς 151 τόπους καθύγρους καὶ γεννᾶν ποταμῶν πλῆθος. 10 7 ἴδιον δέ τι συμβαίνει περί τινα τῶν κατὰ τὴν Ἰνδικήν ποταμών τον δνομαζόμενον Σίλλαν, φέοντα δ' έκ τινος δμωνύμου κρήνης έπλ γάρ τούτου μόνου τῶν ἀπάντων ποταμῶν οὐδὲν τῶν ἐμβαλλομένων είς αὐτὸν ἐπιπλεῖ, πάντα δ' είς τὸν βυθὸν 15 καταδύεται παραδόξως.

38 Την δ' όλην Ίνδικην ούσαν ύπερμεγέθη λέγεται κατοικεῖν ἔθνη πολλὰ καὶ παντοδαπά, καὶ τούτων μηδὲν ἔχειν την έξ ἀρχῆς γένεσιν ἔπηλυν, ἀλλὰ πάντα δοκεῖν ὑπάρχειν αὐτόχθονα, πρὸς δὲ τούτοις το μήτε ξενικην ἀποικίαν προσδέχεσθαι πώποτε μήτ' 2 εἰς ἀλλοεθνεῖς ἀπεσταλκέναι. μυθολογοῦσι δὲ τοὺς ἀρχαιοτάτους ἀνθρώπους τροφαῖς μὲν κεχρῆσθαι τοῖς αὐτομάτως φυομένοις ἐκ τῆς γῆς καρποῖς, ἐσθῆσι δὲ ταῖς δοραῖς τῶν ἐγχωρίων ζώων, καθάπερ καὶ ταρ' Έλλησιν. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν τεχνῶν τὰς εὐρέσεις καὶ τῶν ἄλλων τῶν πρὸς βίον χρησίμων

¹ πατάρουτον codices, corr. Dind. 7 ἀριαίων D 12 ὀνομαζόμενον] μεν add. Hertlein 22 ἀλλοεθνεῖς Dindorf, ἄλλο ἔθνος libri (c. 39, 4).

έκ τοῦ κατ' όλίγον γενέσθαι, τῆς χοείας αὐτῆς ύφηγουμένης εύφυει ζώω και συνεργούς έχοντι πρός απαυτα γείρας και λόγον και ψυγής αγγίνοιαν. μυθολογοῦσι δὲ παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς οἱ λογιώτατοι, 3 5 περί οὖ καθήκον ὢν εἴη συντόμως διελθεῖν. φασί γὰο ἐν τοῖς ἀρχαιοτάτοις χρόνοις, παρ' αὐτοῖς ἔτι τῶν ἀνθρώπων κωμηδὸν οἰκούντων, παρανενέσθαι τὸν Διόνυσον ἐκ τῶν πρὸς ἐσπέραν τόπων ἔχοντα δύναμιν άξιόλογον έπελθεϊν δε την Ίνδικην απα-10 σαν, μηδεμιᾶς ούσης ἀξιολόγου πόλεως [τῆς] δυναμένης αντιτάξασθαι. έπιγενομένων δε καυμάτων με- 4 γάλων, καὶ τῶν τοῦ Διονύσου στρατιωτῶν λοιμικῆ νόσω διαφθειρομένων, συνέσει διαφέροντα τὸν ἡγεμόνα τοῦτον ἀπαγαγείν τὸ στρατόπεδον έκ τῶν πε-15 δινών τόπων είς την δρεινήν. ἐν ταύτη δὲ πνεόντων ψυχοῶν ἀνέμων καὶ τῶν ναματιαίων ὑδάτων καθαρών δεόντων πρός αὐταῖς ταῖς πηγαῖς, ἀπαλλαγηναι της νόσου τὸ στρατόπεδον. ὀνομάζεσθαι δέ της δρεινης τον τόπον τοῦτον Μηρόν, καθ' ον δ 20 Διόνυσος έξέτρεψε τὰς δυνάμεις έκ τῆς νόσου ἀφ' οδ δή και τοὺς Ελληνας περί τοῦ θεοῦ τούτου παραδεδωκέναι τοῖς μεταγενεστέροις τεθράφθαι τὸν Διόνυσον εν μηρώ. μετά δε ταύτα της παραθέσεως 5 των καρπων έπιμεληθέντα μεταδιδόναι τοῖς Ἰνδοῖς. 25 καλ την εύρεσιν τοῦ οίνου καλ τῶν ἄλλων τῶν εἰς τὸν βίον χρησίμων παραδοῦναι. πρὸς δὲ τούτοις πόλεών τε άξιολόγων γενηθηναι κτίστην, μεταγα-

⁵ οὖ] ὧν F 10 τῆς om. CD 14 τοὖτον] τοὖτων D 15 ἐν ταὖτη] ἐνταὖθα CF 23 καταθέσεως II 24 παρα-διδόναι D.

γόντα τὰς κώμας εἰς τοὺς εὐθέτους τόπους, τιμᾶν τε καταδείξαι τὸ θεῖον καὶ νόμους εἰσηγήσασθαι καὶ δικαστήρια, καθόλου δὲ πολλῶν καὶ καλῶν ἔργων εἰσηγητὴν γενόμενον θεὸν νομισθῆναι καὶ 6 τυχεῖν ἀθανάτων τιμῶν. ἱστοροῦσι δ' αὐτὸν καὶ 5 γυναικῶν πλῆθος μετὰ τοῦ στρατοπέδου περιάγε- 152 σθαι, καὶ κατὰ τὰς ἐν τοἰς πολέμοις παρατάξεις τυμπάνοις καὶ κυμβάλοις κεχρῆσθαι, μήπω σάλπιγγος εὐρημένης. βασιλεύσαντα δὲ πάσης τῆς Ἰνδικῆς ἔτη δύο πρὸς τοῖς πεντήκοντα γήρα τελευτῆσαι. δια- 10 δεξαμένους δὲ τοὺς υἰοὺς αὐτοῦ τὴν ἡγεμονίαν ἀεὶ τοῖς ἀφ' έαυτῶν ἀπολιπεῖν τὴν ἀρχήν· τὸ δὲ τελευταῖον πολλαῖς γενεαῖς ὕστερον καταλυθείσης τῆς ἡγεμονίας δημοκρατηθῆναι τὰς πόλεις.

39 Περὶ μὲν οὖν τοῦ Διονύσου καὶ τῶν ἀπογόνων 15 αὐτοῦ τοιαῦτα μυθολογοῦσιν οἱ τὴν ὀρεινὴν τῆς Ἰνδικῆς κατοικοῦντες. τόν τε Ἡρακλέα φασὶ παρὰ αὐτοῖς γεγενῆσθαι, καὶ παραπλησίως τοῖς Ἑλλησι τό τε ῥόπαλον καὶ τὴν λεοντῆν αὐτῷ προσάπτουσι.
2 τῆ δὲ τοῦ σώματος ῥώμη καὶ ἀλκῆ πολλῷ τῶν 20 ἄλλων ἀνθρώπων διενεγκεῖν, καὶ καθαρὰν ποιῆσαι τῶν θηρίων γῆν τε καὶ θάλατταν. γήμαντα δὲ πλείους γυναῖκας υἱοὺς μὲν πολλούς, θυγατέρα δὲ μίαν γεννῆσαι, καὶ τούτων ἐνηλίκων γενομένων πᾶσαν τὴν Ἰνδικὴν διελόμενον εἰς ἴσας τοῖς τέκνοις 25 μερίδας, ἄπαντας τοὺς υἰοὺς ἀποδεῖξαι βασιλέας, μίαν δὲ θυγατέρα θρέψαντα καὶ ταύτην βασίλισσαν 3 ἀποδεῖξαι. κτίστην τε πόλεων οὐκ ὀλίγων γενέσθαι.

³ δικαστήρια] καταδείξαι add. D 10 γηραιον G.

καὶ τούτων τὴν ἐπιφανεστάτην καὶ μεγίστην προσαγορεῦσαι Παλίβοθρα. κατασκευάσαι δ' ἐν αὐτῆ καὶ βασίλεια πολυτελῆ καὶ πλῆθος οἰκητόρων καθιδρῦσαι τήν τε πόλιν ὀχυρῶσαι τάφροις ἀξιολόγοις ποταμίοις ὕδασι πληρουμέναις. καὶ τὸν μὲν Ἡρα- κλέα τὴν ἐξ ἀνθρώπων μετάστασιν ποιησάμενον ἀθανάτου τυχεῖν τιμῆς, τοὺς δ' ἀπογόνους αὐτοῦ βασιλεύσαντας ἐπὶ πολλὰς γενεὰς καὶ πράξεις ἀξιολόγους μεταχειρισαμένους μήτε στρατείαν ὑπερόριον ποιήσασθαι μήτε ἀποικίαν εἰς ἀλλοεθνεῖς ἀποστείλαι. ὕστερον δὲ πολλοίς ἔτεσι τὰς πλείστας μὲν τῶν πόλεων δημοκρατηθῆναι, τινῶν δ' ἐθνῶν τὰς βασιλείας διαμεῖναι μέχρι τῆς ᾿Αλεξάνδρου διαβάσεως.

Νομίμων δ' ὅντων παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς ἐνίων ἐξηλ- 5
15 λαγμένων θαυμασιώτατον ἄν τις ἡγήσαιτο τὸ καταδειχθὲν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων παρ' αὐτοῖς φιλοσόφων'
νενομοθέτηται γὰρ παρ' αὐτοῖς δοῦλον μὲν μηδένα
εἶναι τὸ παράπαν, ἐλευθέρους δ' ὑπάρχοντας τὴν
ἰσότητα τιμᾶν ἐν πᾶσι. τοὺς γὰρ μαθόντας μήθ'
20 ὑπερέχειν μήθ' ὑποπίπτειν ἄλλοις κράτιστον ἔξειν
βίον πρὸς ἀπάσας τὰς περιστάσεις εἤηθες γὰρ εἶναι
νόμους μὲν ἐπ' ἴσης τιθέναι πᾶσι, τὰς δ' οὐσίας
153 ἀνωμάλους κατασκευάζειν. τὸ δὲ πᾶν πλῆθος τῶν 40
Ἰνδῶν εἰς ἐπτὰ μέρη διήρηται, ὧν ἐστι τὸ μὲν πρῶ25 τον σύστημα φιλοσόφων, πλήθει μὲν τῶν ἄλλων
μερῶν λειπόμενον, τῆ δ' ἐπιφανεία πάντων πρω-

⁵ πληςουμένοις CF, πληςουμένην οἶς D, corr. Rhod. 10 εἶς ἄλλο ἔθνος CF 17 μὲν om. vulg. 18 τὸ παράπαν εἶναι vulg. ἐλεύθεςον δὲ ὑπάρχοντα II 21 εὐήθεις CDF, corr. Rhod. 22 ἐξουσίας Dind.

τεύον, άλειτούρνητοι γάρ όντες οί φιλόσοφοι πάσης ύπουργίας ούθ' έτέρων κυριεύουσιν ούθ' ύω' έτέρων 2 δεσπόζονται. παραλαμβάνονται δ' ύπὸ μὲν τῶν ίδιωτῶν εἴς τε τὰς ἐν τῷ βίω θυσίας καὶ εἰς τὰς τῷν τετελευτηκότων έπιμελείας, ώς θεοίς γεγονότες προσ- 5 φιλέστατοι καλ περλ των έν άδου μάλιστ' έμπείρως έχοντες, ταύτης τε της ύπουργίας δωρά τε καὶ τιμάς λαμβάνουσιν άξιολόγους τω δε κοινώ των Ίνδων μεγάλας παρέχονται χρείας παραλαμβανόμενοι μέν κατά τὸ νέον ἔτος ἐπὶ τὴν μεγάλην σύνοδον, προ- 10 λέγοντες δε τοῖς πλήθεσι περί αὐχμῶν καὶ ἐπομβρίας, έτι δ' ανέμων εύπνοίας και νόσων και των άλλων των δυναμένων τούς ακούοντας ωφελήσαι. ε τὰ μέλλοντα νὰρ προακούσαντες οί τε πολλοί καὶ δ βασιλεύς έχπληφοῦσιν ἀεὶ τὸ μέλλον έχλείπειν χαὶ 15 προκατασκευάζουσιν ἀεί τι τῶν χρησίμων. ὁ δ' ἀποτυχών των φιλοσόφων έν ταζς προρρήσεσιν άλλην μεν οὐδεμίαν ἀναδέχεται τιμωρίαν ἢ βλασφημίαν, 4 άφωνος δε διατελεί τον λοιπον βίον. δεύτερον δ' έστι μέρος το των γεωργών, οι τῷ πλήθει των άλ- 20 λων πολύ προέγειν δοχούσιν. οδτοι δε πολέμων καὶ τῆς ἄλλης λειτουργίας ἀφειμένοι περὶ τὰς γεωργίας άσχολοῦνται και οὐδείς αν πολέμιος περιτυχών γεωργώ κατά την χώραν άδικήσειεν άν, άλλ' ώς κοινούς εὐεργέτας ήγούμενοι πάσης ἀδικίας ἀπέχον- 25 5 ται. διόπερ άδιάφθορος ή χώρα διαμένουσα καί καρποίς βρίθουσα πολλήν ἀπόλαυσιν παρέχεται τῶν έπιτηδείων τοις άνθρώποις. βιούσι δ' έπὶ τῆς χώρας

3 ldlow vulg. 4 te om. D $n\alpha l$] te $n\alpha l$ II 11 to iş $n\lambda \dot{\eta}\partial \epsilon \sigma \iota$ om. II $n\alpha l$] $n\alpha l$ $t\bar{\eta}$ ç D 24 $\bar{\alpha}$ v om. vulg.

μετά τέχνων και νυναικών οι νεωρνοί, και της είς την πόλιν καταβάσεως παντελώς άφεστήκασι. της δε γώρας μισθούς τελοῦσι τῷ βασιλεῖ διὰ τὸ πᾶσαν την Ίνδικην βασιλικην είναι, ίδιώτη δε μηδενί γην 5 έξειναι κεκτήσθαι. Χωρίς δε τής μισθώσεως τετάρτην είς τὸ βασιλικὸν τελοῦσι. τρίτον δ' έστὶ φῦλον 6 τὸ τῶν βουκόλων καὶ ποιμένων καὶ καθόλου πάντων τῶν νομέων, οδ πόλιν μεν ἢ κώμην οὐκ οἰκοῦσι, σκηνίτη δε βίω χρώνται, οί δ' αὐτοί και κυνηγοῦν-10 τες καθαράν ποιοῦσι τὴν χώραν ὀρνέων τε καλ θηρίων, είς ταῦτα δ' ἀσκοῦντες καὶ φιλοτεγνοῦντες έξημεροῦσι τὴν Ἰνδικήν, πλήθουσαν πολλῶν καλ παντοδαπών θηρίων τε καλ δρνέων τών κατεσθιόν-154 των τὰ σπέρματα τῶν γεωργῶν. τέταρτον δ' έστὶ 41 15 μέρος τὸ τῶν τεχνιτῶν καὶ τούτων οί μέν είσιν δπλοποιοί, οί δὲ τοῖς γεωργοῖς ἤ τισιν ἄλλοις τὰ χρήσιμα πρός ύπηρεσίαν κατασκευάζουσιν. οὖτοι δ' οὐ μόνον ἀτελεῖς είσιν, ἀλλὰ καὶ σιτομετρίαν ἐκ τοῦ βασιλικοῦ λαμβάνουσι. πέμπτον δὲ τὸ στρατιωτικόν, 2 20 είς τοὺς πολέμους εὐθετοῦν, τῷ μὲν πλήθει δεύτερον, άνέσει δε και παιδιά πλείστη χρώμενον έν ταίς είρήναις, τρέφεται δ' έκ τοῦ βασιλικοῦ πᾶν τὸ πληθος τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν πολεμιστῶν ἵππων τε καὶ έλεφάντων. έχτον δ' έστι τὸ τῶν ἐφόρων οὖτοι δὲ 3 25 πολυπραγμονούντες πάντα καὶ έφορώντες τὰ κατὰ την Ίνδικην ἀπαγγέλλουσι τοῖς βασιλεῦσιν, έὰν δ' ή πόλις αὐτῶν ἀβασίλευτος ή, τοῖς ἄρχουσιν. ἔβδομον 4

⁹ nunivountes aal convountes aal gilosogoûntes kenhecoust (cet. om.) C 10 te om. vulg. 11 gilosovoûntes F19 tò add. Hertlein 20 nolehlous D.

δ' έστὶ μέρος τὸ βουλεῦον μὲν καὶ συνεδρεῦον τοῖς
ὑπὲρ τῶν κοινῶν βουλευομένοις, πλήθει μὲν ἐλάχιστον, εὐγενεία δὲ καὶ φρονήσει μάλιστα θαυμαζόμενον ἐκ τούτων γὰρ οῖ τε σύμβουλοι τοῖς βασιλεῦσίν εἰσιν οῖ τε διοικηταὶ τῶν κοινῶν καὶ οἱ 5
δικασταὶ τῶν ἀμφισβητουμένων, καὶ καθόλου τοὺς
5 ἡγεμόνας καὶ τοὺς ἄρχοντας ἐκ τούτων ἔχουσι. τὰ
μὲν οὖν μέρη τῆς διηρημένης πολιτείας παρ' Ἰνδοῖς
σχεδὸν ταῦτ' ἔστιν οὐκ ἔξεστι δὲ γαμεῖν ἐξ ἄλλου
γένους ἢ προαιρέσεις ἢ τέχνας μεταχειρίζεσθαι, οἶον 10
στρατιώτην ὅντα γεωργεῖν ἢ τεχνίτην ὅντα φιλοσοωεῖν.

- 42 "Έχει δ' ή τῶν Ἰνδῶν χώρα πλείστους καὶ μεγίστους ἐλέφαντας, ἀλκῆ τε καὶ μεγέθει πολὰ διαφέροντας. ὀχεύεται δὲ τοῦτο τὸ ζῷον οὐχ ισπερ 15 τινές φασιν, ἐξηλλαγμένως, ἀλλ' ὁμοίως ἵπποις καὶ τοῖς ἄλλοις τετράποσι ζῷοις κυοῦσι δὲ τοὺς μὲν ἐλαχίστους μῆνας ἐκκαίδεκα, τοὺς δὲ πλείστους 2 ὀκτωκαίδεκα. τίκτουσι δὲ καθάπερ ἵπποι κατὰ τὸ πλείστον εν, καὶ τρέφουσι τὸ γεννηθὲν αί μητέρες 20 ἐπ' ἔτη εξ. ζῶσι δ' οί πλείστοι καθάπερ ὁ μακροβιώτατος ἄνθρωπος, οί δὲ μάλιστα γηράσαντες ἔτη διακόσια.
 - Είσι δε παο' Ίνδοῖς και έπι τοὺς ξένους ἄρχοντες τεταγμένοι και φροντίζοντες ὅπως μηδείς ξένος 25
 ἀδικῆται τοῖς δ' ἀρρωστοῦσι τῶν ξένων ιατροὺς
 είσάγουσι και τὴν ἄλλην ἐπιμέλειαν ποιοῦνται, και
 τελευτήσαντας δάπτουσιν, ἔτι δε τὰ καταλειφθέντα

¹⁰ γένους] μέρους ΙΙ $\ddot{\eta}$] $\ddot{\eta}$ πλείους Wess., $\ddot{\eta}$ δύο Rhod. $\ddot{\eta}$] καὶ Rhod. 20 αί add. Reiske 28 τελευτήσαντα ΙΙ.

χρήματα τοῖς προσήκουσιν ἀποδιδόασιν. οῖ τε δι- 4 κασταὶ τὰς κρίσεις παρ' αὐτοῖς ἀκριβῶς διαγινώ- σκουσι, καὶ πικρῶς τοῖς ἁμαρτάνουσι προσφέρονται. περὶ μὲν οὖν τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῶν κατ' αὐτὴν ἀρ- 5 χαιολογουμένων ἀρκεσθησόμεθα τοῖς ῥηθεῖσιν.

Περί δὲ τῶν Σκυθῶν τῶν οἰκούντων τὴν ὅμο-43 155 οον γώραν εν μερει διεξιμεν. οδτοι γάρ το μεν εξ άρχῆς ολίγην ἐνέμοντο χώραν, ὕστερρν δὲ κατ' όλίγον αὐξηθέντες διὰ τὰς ἀλκὰς καὶ τὴν ἀνδρείαν 10 πολλήν μεν κατεκτήσαντο χώραν, τὸ δ' έθνος είς μεγάλην ήγεμονίαν και δόξαν προήγαγον, τὸ μεν 2 οὖν πρῶτον παρὰ τὸν ᾿Αράξην ποταμὸν ὀλίγοι κατώχουν παντελώς και διά την άδοξίαν καταφρονούμενοι. Ενα δε των άρχαίων Εχοντες βασιλέα φιλο-15 πόλεμον καὶ διαφέροντα στρατηγία προσεκτήσαντο χώραν, της μέν δρεινης έως πρός τον Καύκασον, τῆς δὲ πεδινῆς τὰ παρὰ τὸν ἀκεανὸν καὶ τὴν Μαιώτιν λίμνην καὶ τὴν άλλην χώραν ξως Τανάιδος ποταμού. υστερον δε μυθολογούσι Σκύθαι παρ' 3 20 αύτοῖς γενέσθαι γηγενή παρθένου ταύτην δ' ἔχειν τὰ μὲν ἄνω μέρη τοῦ σώματος μέχρι τῆς ζώνης γυναικεΐα, τὰ δὲ κατώτερα ἐχίδνης. ταύτη δὲ Δία μιγέντα γεννήσαι παζδα Σκύθην όνομα. τοῦτον δὲ γενόμενον έπιφανέστατον των προ αὐτοῦ τοὺς λα-25 οὺς ἀφ' έαυτοῦ Σκύθας προσαγορεῦσαι. τῶν δὲ άπογόνων τούτου τοῦ βασιλέως άδελφούς δύο γενέσθαι διαφόρους άρετη, καὶ τὸν μὲν Πάλον, τὸν

⁶ δὲ τῶν] δὲ D 11 προηγάγοντο D 13 παντελῶς] όλίγοι ὅντες add. D 20 γηγενῆ παρ' α. γενέσθαι vulg.

4 δε Νάπην ωνομάσθαι, τούτων δ' έπιφανείς πράξεις κατεργασαμένων και διελομένων την βασιλείαν. άφ' έκατέρου τούς λαούς τούς μέν Πάλους, τούς δε Νάπας προσανορευθήναι, μετά δε τινας γρόνους τούς άπονόνους τούτων των βασιλέων άνδρεία καί 5 στρατηνία διενεγκόντας πολλήν μεν πέραν τοῦ Τανάιδος ποταμού γώραν καταστρέψασθαι μέχρι τῆς Θράκης, έπλ δλ θάτερα μέρη στρατεύσαντας διατείναι τη δυνάμει μέχρι του κατ' Αίγυπτον Νείλου. 5 πολλά δὲ καὶ μεγάλα τῶν ἀνὰ μέσον τούτων έθνῶν 10 καταδουλωσαμένους προβιβάσαι την ήγεμονίαν των Σκυθών τη μέν έπλ τον πρός ανατολάς ώκεανόν. τῆ δ' ἐπὶ τὴν Κασπίαν θάλατταν καὶ Μαιῶτιν λίμνην ηθέήθη γάρ έπλ πολύ τοῦτο τὸ έθνος καλ βασιλεῖς ἔσχεν ἀξιολόγους, ἀφ' ὧν τοὺς μὲν Σάκας 15 προσαγορευθήναι, τούς δε Μασσαγέτας, τινάς δ' 'Αριμασπούς, και τούτοις δμοίως άλλους πλείονας. 6 ύπὸ δὲ τούτων τῶν βασιλέων πολλὰ μὲν καὶ τῶν άλλων των καταπολεμηθέντων έθνων μετωκίσθαι, δύο δὲ μεγίστας ἀποικίας γενέσθαι, τὴν μὲν ἐκ τῶν 20 Ασσυρίων μετασταθείσαν είς την μεταξύ χώραν της τε Παφλαγονίας και τοῦ Πόντου, τὴν δ' ἐκ τῆς Μηδίας παρά τὸν Τάναϊν καθιδουθείσαν, ής τούς 7 λαούς Σαυρομάτας ονομασθήναι. τούτους δ' ύστε- 156 οον πολλοίς έτεσιν αὐξηθέντας πορθήσαι πολλήν 25 της Σκυθίας, καὶ τοὺς καταπολεμηθέντας ἄρδην

¹ Νάπιν D 3 Νάπας D 4 Πάλους D 9 τὴν δύναμιν D (c. 46, 3) 10 τούτων om. D 19 μετοικεῖσσαι D, μετοικεῖσαι C, corr. Dind. 21 μετατεθεῖσαν D 25 πολλὴν ζώφαν add. D.

άναιρούντας έρημον ποιήσαι τὸ πλείστον μέρος τῆς γώρας. μετά δε ταῦτα ἀναρχίας γενομένης κατά 44 την Σκυθίαν, έβασίλευσαν νυναϊκες άλκη διαφέοουσαι. Εν τούτοις γάρ τοῖς Εθνεσιν αί γυναϊκες 5 γυμνάζονται πρὸς πόλεμον παραπλησίως τοῖς ἀνδράσι καὶ ταῖς ἀνδοείαις οὐδὲν λείπονται τῶν ἀνδοῶν. διὸ καλ γυναικών έπιφανών πολλαλ καλ μεγάλαι πράξεις έπετελέσθησαν οὐ μόνον κατά την Σκυθίαν, άλλα καί κατά την δμορον ταύτης χώραν. Κύρου μέν 2 10 γὰρ τοῦ Περσών βασιλέως πλεϊστον ζοχύσαντος τών καθ' αύτον και στρατεύσαντος άξιολόνοις δυνάμεσιν είς την Σκυθίαν, η βασίλισσα των Σκυθών τό τε στρατόπεδον των Περσων κατέκοψε καλ τον Κύρον αίγμάλωτον γενόμενον άνεσταύρωσε: τό τε συσταθέν 15 έθνος των 'Αμαζόνων τοσούτον ανδρεία διήνεγκεν ώστε μή μόνον πολλήν χώραν δμορον καταδραμείν, άλλὰ καὶ πολλήν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς 'Ασίας καταστοέψασθαι.

'Ημείς δ' έπειδή περί των 'Αμαζονίδων έμνήσθη- 3 20 μεν, οὐκ ἀνοίκειον εἶναι νομίζομεν διελθεῖν περί αὐτων, εἰ καὶ διὰ τὴν παραδοξολογίαν μύθοις ὅμοια φανήσεται τὰ ἡηθέντα. παρὰ τὸν Θερμώδοντα τοί- 45 νυν ποταμὸν ἔθνους κρατοῦντος γυναικοκρατουμένου, καὶ των γυναικών ὁμοίως τοῖς ἀνδράσι τὰς 25 πολεμικὰς χρείας μεταχειριζομένων, φασὶ μίαν έξ αὐτων βασιλικὴν ἐξουσίαν ἔχουσαν ἀλκῆ καὶ ρώμη διενεγκεῖν συστησαμένην δὲ γυναικών στρατόπε-

⁴ αί γυναίκες om. II 16 ἐπιδραμεῖν CF 19 ἐπεὶ CF 21 εἰ καὶ] τὰ II 22 φανήσεται τὰ ἡηθέντα] διαληφθέντα II 28 κρατοῦντος] κατοικοῦντος Rhod.

δον γυμνάσαι τε τοῦτο καί τινας τῶν δμόρων κατα-2 πολεμήσαι, αὐξομένης δὲ τῆς περί αὐτὴν ἀρετῆς τε καλ δόξης συνεγώς έπλ τὰ πλησιόγωρα των έθνων στρατεύειν, και της τύχης εὐροούσης φρονήματος έμπίμπλασθαι, καὶ θυγατέρα μὲν "Αρεος αύτὴν 5 προσανορεύσαι, τοῖς δ' ἀνδράσι προσνεζμαι τὰς ταλασιουργίας καὶ τὰς τῶν γυναικῶν κατ' οἴκους έρνασίας, νόμους τε καταδείξαι, δι' δυ τάς μέν γυναϊκας έπὶ τοὺς πολεμικοὺς ἀγῶνας προάγειν, τοῖς δ' ανδράσι ταπείνωσιν καὶ δουλείαν περιάπτειν. 10 3 των δε γεννωμένων τούς μεν άρρενας έπήρουν τά τε σκέλη και τους βραχίονας, άχρήστους κατασκευάζοντες πρός τὰς πολεμικάς γρείας, τῶν δὲ θηλυτερών τὸν δεξιὸν μαστὸν ἐπέκαον, ΐνα μὴ κατὰ τὰς άκμας των σωμάτων έπαιρόμενος ένοχλη άφ' ής 15 αίτίας συμβήναι τὸ έθνος των 'Αμαζόνων ταύτης 4 τυχεῖν τῆς προσηγορίας. καθόλου δὲ διαφέρουσαν 157 αὐτὴν συνέσει καὶ στρατηγία πόλιν μὲν κτίσαι μεγάλην παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Θερμώδοντος ποταμοῦ, τοὕνομα Θεμίσκυραν, καὶ βασίλεια κατασκευά- 20 σαι περιβόητα, κατά δε τάς στρατείας έπιμελομένην πολύ τῆς εὐταξίας τὸ μὲν ποῶτον καταπολεμῆσαι πάντας τοὺς δμόρους μέχρι τοῦ Τανάιδος 5 ποταμού. καὶ ταύτην μέν φασι ταύτας τὰς πράξεις έπιτελεσαμένην καλ κατά τινα μάχην λαμπρώς άγω- 25 46 νισαμένην ήρωικώς τελευτήσαι τὸν βίον. διαδεξαμένην δε την ταύτης θυγατέρα την βασιλείαν ζη-

⁵ έαυτὴν vulg. 11 πηροῦν Stephanus 12 κατασκευαζούσας Cobet 14 ἐπικαίειν ΙΙ 15 ἀκμὰς Dindorf (ΙΙΙ 53, 3), μάχας codices 25 ἐντελεσαμένην D 26 τὸν βίον om. II.

λῶσαι μεν την άρετην τῆς μητρός, ὑπερβαλέσθαι δὲ ταῖς κατὰ μέρος πράξεσι. τὰς μὲν νὰρ παρθένους ἀπὸ τῆς πρώτης ἡλικίας ἔν τε ταῖς θήραις γυμνάζειν καὶ καθ' ἡμέραν ἀσκεῖν τὰ πρὸς πόλε-5 μου ἀνήκουτα, καταδείξαι δε καλ θυσίας μεγαλοπρεπείς "Αρει τε καὶ 'Αρτέμιδι τῆ προσαγορευομένη Ταυροπόλω: στρατεύσασαν δ' είς την πέραν τοῦ 2 Τανάιδος ποταμού χώραν καταπολεμήσαι πάντα τὰ έθνη τὰ συνεγή μέγοι τῆς Θράκης ἀνακάμψασαν 10 δὲ μετὰ πολλῶν λαφύρων εἰς τὴν οἰκείαν ναοὺς μεγαλοπρεπείς κατασκευάσαι τῶν ποοειοπμένων θεων, και των υποτεταγμένων έπιεικώς άρχουσαν άποδοχής τυγγάνειν τής μεγίστης. στρατεῦσαι δε καλ έπλ θάτερα μέρη, καλ πολλήν τῆς 'Ασίας κατακτήσα-15 σθαι, καλ διατείναι τη δυνάμει μέχρι της Συρίας. μετά δὲ τὴν ταύτης τελευτὴν ἀεὶ τὰς προσηκούσας τῷ 3 γένει διαδεχομένας την βασιλείαν ἄρξαι μεν έπισανῶς, αὐξῆσαι δὲ τὸ ἔθνος τῶν 'Αμαζονίδων δυνάμει τε καί δόξη. μετά δε ταῦτα πολλαῖς γενεαῖς ύστε-20 ρου, διαβεβοημένης κατά πᾶσαν τὴν οἰκουμένην τῆς περί αὐτὰς ἀρετῆς, Ἡρακλέα φασί τὸν έξ ᾿Αλκμήνης καὶ Διὸς ἄθλον λαβεῖν παρ' Εὐρυσθέως τὸν 'Ιππολύτης τῆς 'Αμαζόνος ζωστῆρα. διόπερ στρα- 4 τεῦσαι μεν αὐτόν, παρατάξει δε μεγάλη νικήσαντα 25 τό τε στρατόπεδον των Άμαζόνων κατακόψαι καλ την Ιππολύτην μετά του ζωστήρος ζωγρήσαντα τὸ έθνος τοῦτο τελέως συντρίψαι. διόπερ τοὺς περιοικούντας βαρβάρους της μέν άσθενείας αὐτών κατα-

¹⁰ ναούς] τε add. CF.

φρονήσαντας, των δε καθ' έαυτούς μνησικακήσαντας, πολεμήσαι συνεχώς τὸ έθνος έπὶ τοσούτον ώστε μηδ' όνομα τοῦ γένους τῶν 'Αμαζονίδων ἀπολιπεῖν. 5 μετά γάρ την Ήρακλέους στρατείαν δλίγοις ύστερον έτεσι κατά τὸν Τρωικὸν πόλεμόν φασι Πενθεσίλειαν 5 την βασιλεύουσαν των υπολελειμμένων Άμαζονίδων, "Αρεος μεν οδσαν θυγατέρα, φόνον δ' έμφύλιον 158 έπιτελεσαμένην, φυγείν έκ της πατρίδος διά τὸ μύσος. συμμαγήσασαν δὲ τοῖς Τρωσὶ μετὰ τὴν Έκτορος τελευτήν πολλούς ἀνελεῖν τῶν Ἑλλήνων. 10 άριστεύσασαν δ' αὐτὴν ἐν τῆ παρατάξει καταστρέψαι 6 του βίου ήρωικώς υπ' Αγιλλέως άναιρεθείσαν, των μεν οδυ Άμαζονίδων εσχάτην ταύτην λέγουσιν άνδρεία διενεγκείν, καὶ τὸ λοιπὸν ἀεὶ τὸ ἔθνος ταπεινούμενον ἀσθενήσαι παντελώς διὸ καὶ κατὰ 15 τούς νεωτέρους καιρούς, έπειδάν τινές περί τῆς αὐτῶν ἀνδρείας διεξίωσι, μύθους ἡγοῦνται πεπλασμένους τὰς περί τῶν 'Αμαζονίδων ἀρχαιολογίας.

¹¹ άριστεύουσαν CF 18 Άμαζόνων CF.

δ' αὐτὴν εὕγειόν τε καὶ πάμφορον, ἔτι δ' εὐκρασία διαφέρουσαν, διττούς κατ' έτος έκφέρειν καρπούς. μυθολογούσι δ' έν αὐτῆ τὴν Λητὰ γεγονέ- 2 ναι διὸ καὶ τὸν Απόλλω μάλιστα τῶν ἄλλων θεῶν 5 παρ' αὐτοῖς τιμᾶσθαι· εἶναι δ' αὐτοὺς ὥσπερ [ερεῖς τινας Απόλλωνος διὰ τὸ τὸν θεὸν τοῦτον καθ' ήμεραν ύπ' αὐτῶν ὑμνεῖσθαι μετ' ώδῆς συνεγῶς καλ τιμάσθαι διαφερόντως. υπάρχειν δε καλ κατά την νησον τέμενός τε Απόλλωνος μεγαλοπρεπές καλ 10 ναὸν ἀξιόλογον ἀναθήμασι πολλοῖς κεκοσμημένον, σφαιροειδή τῷ σχήματι. καὶ πόλιν μὲν ὑπάρχειν 3 ίεραν τοῦ θεοῦ τούτου, τῶν δὲ κατοικούντων αὐτην τούς πλείστους είναι κιθαριστάς, καί συνεγώς έν τῷ ναῷ κιθαρίζοντας υμνους λέγειν τῷ θεῷ μετ' 15 ώδης, αποσεμνύνοντας αὐτοῦ τὰς πράξεις. ἔγειν 4 δε τους Υπερβορέους ιδίαν τινά διάλεκτον, και πρός τούς Ελληνας οίχειότατα διαχείσθαι, και μάλιστα πρός τούς 'Αθηναίους και Δηλίους, έκ παλαιών χρόνων παρειληφότας την εύνοιαν ταύτην. καλ των 20 Ελλήνων τινάς μυθολογούσι παραβαλείν είς Υπερ-159 βορέους, καὶ ἀναθήματα πολυτελῆ καταλιπεῖν γράμμασιν Έλληνικοῖς ἐπιγεγραμμένα, ώσαύτως δὲ καὶ 5 έκ τῶν Ὑπερβορέων Ἄβαριν είς τὴν Ἑλλάδα καταντήσαντα τὸ παλαιὸν ἀνασῶσαι τὴν πρὸς Δηλίους 25 εύνοιάν τε καλ συγγένειαν, φασλ δε καλ την σελήνην έκ ταύτης τῆς νήσου φαίνεσθαι παντελῶς όλίγον ἀπέχουσαν τῆς γῆς καί τινας έξοχὰς γεώδεις έχουσαν έν αὐτῆ φανεράς. λέγεται δε καὶ τὸν θεὸν 6

⁹ τε om. D 28 ἐν αὐτῆ om. II.

δι' έτων έννεακαίδεκα καταντάν είς την νήσου, έν οίς αί των άστρων άποκαταστάσεις έπὶ τέλος άγου-ται καὶ διὰ τοῦτο τὸν έννεακαιδεκαετή χρόνον ὑπὸ 7 των Ελλήνων Μέτωνος ένιαυτὸν ὀνομάζεσθαι. κατὰ δὲ τὴν ἐπιφάνειαν ταύτην τὸν θεὸν κιθαρίζειν τε 5 καὶ χορεύειν συνεχώς τὰς νύκτας ἀπὸ ἰσημερίας ἐαρινῆς εως πλειάδος ἀνατολῆς ἐπὶ τοῖς ἰδίοις εὐημερήμασι τερπόμενον. βασιλεύειν δὲ τῆς πόλεως ταύτης καὶ τοῦ τεμένους ἐπάρχειν τοὺς ὀνομαζομένους Βορεάδας, ἀπογόνους ὅντας Βορέου, καὶ κατὰ 10 γένος ἀεὶ διαδέχεσθαι τὰς ἀρχάς.

Τούτων δ' ήμιν διευκρινημένων μεταβιβάσομεν 48 τὸν λόγον ἐπὶ τὰ ἔτερα μέρη τῆς ᾿Ασίας τὰ μὴ τετευχότα τῆς ἀναγραφῆς, καὶ μάλιστα τὰ κατὰ τὴν Αραβίαν, αύτη γάρ κείται μέν μεταξύ Συρίας καί 15 τῆς Αἰγύπτου, πολλοίς δὲ καὶ παντοδαποίς ἔθνεσι διείληπται. τὰ μὲν οὖν πρὸς τὴν ξω μέρη κατοικοῦσιν "Αραβες οθς δνομάζουσι Ναβαταίους, νεμόμενοι χώραν την μεν έρημον, την δε άνυδρον, όλίγην δε 2 καρποφόρον. ἔχουσι δὲ βίον ληστρικόν, καὶ πολλὴν 20 τῆς δμόρου χώρας κατατρέχουτες ληστεύουσιν, δυτες δύσμαχοι κατά τους πολέμους. κατά γάο την άνυδρον χώραν λεγομένην κατεσκευακότες εύκαιρα φρέατα, καλ ταῦτα πεποιηκότες τοις άλλοεθνέσιν άγνωστα, συμφεύγουσιν είς την χώραν ταύτην άκιν- 25 3 δύνως. αὐτοί μὲν γὰο είδότες τὰ κατακεκουμμένα των υδάτων, καλ ταῦτ' ἀνοίνοντες, γρώνται δαψι-

² ols] ols ral C 4 Mérwos] μ éyar C 8 dè Dindorf, re libri 18 ôro μ á β orour á β araíous D 24 álloeðréoir Dindorf, állois é θ reoir libri.

λέσι ποτοίς οί δε τούτους επιδιώχοντες άλλοεθνείς σπανίζοντες τῆς ὑδρείας διὰ τὴν ἄγνοιαν τῶν φρεάτων, οί μεν απόλλυνται διά την σπάνιν των ύδάτων, οί δὲ πολλὰ κακοπαθήσαντες μόνις εἰς τὴν 5 οίκείαν σώζονται. διόπερ οί ταύτην την χώραν 4 160 κατοικούντες "Αραβες, όντες δυσκαταπολέμητοι, διατελούσιν άδούλωτοι, πρός δε τούτοις επηλυν μεν ήγεμόνα τὸ παράπαν οὐ προσδέγονται, διατελοῦσι δε την έλευθερίαν διαφυλάττοντες άσάλευτον. διό- κ 10 περ ούτ' 'Ασσύριοι τὸ παλαιὸν ούθ' οί Μήδων καλ Περσών, έτι δε Μακεδόνων βασιλείς ήδυνήθησαν αὐτοὺς καταδουλώσασθαι, πολλάς μὲν καὶ μεγάλας δυνάμεις έπ' αὐτοὺς ἀγαγόντες, οὐδέποτε δὲ τὰς έπιβολάς συντελέσαντες. Εστι δ' έν τη γώρα των 6 15 Ναβαταίων και πέτρα καθ' ύπερβολήν όχυρά, μίαν ανάβασιν έγουσα, δι' ής κατ' δλίγους αναβαίνοντες αποτίθενται τας αποσκευάς λίμνη τε μεγάλη φέρουσα πολλήν ἄσφαλτον, έξ ής λαμβάνουσιν οὐκ όλίγας προσόδους. αυτη δ' έχει το μέν μηχος στα- 7 20 δίων ώς πεντακοσίων, τὸ δὲ πλάτος ώς έξήκοντα, τὸ δ' ὕδωρ δυσῶδες καὶ διάπικρον, ώστε μη δύνασθαι μήτ' ίχθῦν τρέφειν μήτ' άλλο τῶν καθ' ύδατος ελωθότων ζώων είναι. Εμβαλλόντων δ' είς αὐτὴν ποταμῶν μεγάλων τῆ γλυκύτητι διαφόρων, 25 τούτων μεν περιγίνεται κατά την δυσωδίαν, έξ αύτῆς δὲ μέσης κατ' ἐνιαυτὸν ἐκφυσᾶ ἀσφάλτου μέγεθος ποτε μεν μεζίον η τρίπλεθρον, έστι δ' δτε

⁴ μόλις II 12 μὲν] δὲ DF 14 τῶν ἀναβατῶν D 23 ἐκβαλλόντων CF 26 ἐκφύουσα DF.

δυοίν πλέθρων έφ' φ δή συνήθως οί περιοιχούντες βάρβαροι τὸ μὲν μεζίον καλοῦσι ταῦρον, τὸ δ' 8 έλαττον μόσγον έπονομάζουσιν, έπιπλεούσης δε τῆς άσφάλτου πελαγίας δ τύπος φαίνεται τοίς [μέν] έξ άποστήματος θεωρούσιν οίονεί νῆσος. την δ' έκπτω- 5 σιν της ασφάλτου συμβαίνει φανεράν γίνεσθαι τοῖς άνθοώποις πρό ήμερων είκοσι [δύο] κύκλω γάρ τῆς λίμνης έπὶ πολλούς σταδίους όσμη προσπίπτει μετά πνεύματος, και πας δ περί του τόπου άργυρός τε καλ χουσός και χαλκός ἀποβάλλει την ίδιότητα τοῦ 10 χρώματος. άλλ' αύτη μεν αποκαθίσταται πάλιν, έπειδαν αναφυσηθήναι συμβή πασαν την άσφαλτον δ δε πλησίον τόπος ξμπυρος ών και δυσώδης ποιεί τὰ σώματα των ἀνθρώπων ἐπίνοσα καὶ παν-9 τελώς όλινοχρόνια. άναθη δ' έστι φοινικόφυτος 15 δσην αὐτῆς συμβαίνει ποταμοῖς διειλῆφθαι χρησίμοις ή πηγαίς δυναμέναις άρδεύειν. γίνεται δε περί τούς τόπους [τούτους] έν αὐλῶνί τινι καὶ τὸ καλούμενον βάλσαμον, έξ οδ πρόσοδον άδραν λαμβάνουσιν, οὐδαμοῦ μὲν τῆς ἄλλης οἰκουμένης εύρι-20 σκομένου τοῦ φυτοῦ τούτου, τῆς δ' έξ αὐτοῦ χρείας 161 είς φάρμακα τοῖς ίατροῖς καθ' ὑπερβολὴν εὐθετούσης.

49 'Η δ' έχομένη τῆς ἀνύδρου καλ ἐρήμου χώρας 'Αραβία τοσοῦτο διαφέρει ταύτης ὥστε διὰ τὸ πλῆ- 25 θος τῶν ἐν αὐτῆ φυομένων καρπῶν τε καλ τῶν ἄλ-

¹ φ] ων codices; cf. XIX 98 4 τύπος Schäfer, τόπος libri μὲν codices, om. XIX 98 7 δύο DF; cf. XIX 98 12 ἀναφυσῆσαι codices; cf. XIX 98 14 ποιείται vulg. 16 αὐτοῖς DF 17 ἀρδεύειν GM, ἀρδεῦσαι cet. 18 τούτους om. CDF 19 ἀδρὰν XIX 98, μικρὰν D, λαμπρὰν II.

λων άγαθων εὐδαίμονα 'Αραβίαν προσαγορευθηναι. κάλαμον μεν γάρ και σχοΐνον και την άλλην ύλην 2 την ἀρωματίζουσαν πρλλήν φέρει και καθόλου παντοδαπάς φύλλων εὐωδίας, καὶ τῶν ἀποσταζόντων δα-5 κρύων όσμαζε ποικίλαις διείληπται τήν τε γάρ σμύοναν καὶ τὸν προσφιλέστατον τοῖς θεοῖς εῖς τε την οίκουμένην απασαν διαπόμπιμον λιβανωτόν αί ταύτης έσγατιαί φέρουσι, τοῦ δὲ κόστου καὶ κασίας, 3 έτι δε κιναμώμου και των άλλων των τοιούτων 10 γόρτοι καὶ θάμνοι βαθεΐαι τοσαῦται πεφύκασιν ώστε τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις σπανίως ἐπὶ βωμούς θεῶν τιθέμενα παρ' έκείνοις καλ κλιβάνων υπάργειν έκκαύματα, καὶ τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις μικρῷ δείγματι ὑπάρχοντα παρ' έκείνοις στιβάδας οίκετικάς έπὶ τῶν 15 ο λιιών παρέγεσθαι. τό τε καλούμενον κινάμωμον διάφορον χρείαν παρεχόμενον και δητίνη και τερέβινθος απλατος εὐώδης φύεται περί τοὺς τόπους. έν δὲ τοῖς ὄρεσιν οὐ μόνον έλάτη καὶ πεύκη φύεται 4 δαψιλής, άλλὰ καὶ κέδρος καὶ ἄρκευθος ἄπλατος 20 καὶ τὸ καλούμενον βόρατον. πολλαὶ δὲ καὶ ἄλλαι φύσεις εὐώδεις καρποφοροῦσαι τὰς ἀπορροίας καὶ προσπνεύσεις έχουσι τοῖς έγγίσασι προσηνεστάτας. καλ γάο αὐτὸ τὸ τῆς γῆς ἔχει τι φυσικὸν ἔνατμον καὶ θυμιάμασιν ήδέσιν ἐοικός. διὸ καὶ κατά τινας 5 25 τόπους τῆς 'Αραβίας ὀρυττομένης τῆς γῆς ευρίσκονται φλέβες εὐώδεις, ὧν μεταλλευομένων έξαίσιοι τὸ μέγεθος λατομίαι γίνονται έκ δὲ τούτων τὰς οἰκίας συλλέγοντες κατασκευάζουσιν, αίς δταν έκ τοῦ περι-

7 πάσαν CF αί ταύτης Reiske, ἀπ' αὐτῆς αί ταύτης libri 10 χόςτοι] οί χόςτοι C 24 ἡδέσιν] εὐώδεσιν II.

έχουτος προσπέσωσι ψεκάδες, τὸ διατηκόμενου ὑπὸ τῆς Ικμάδος συρρεῖ εἰς τὰς άρμογὰς τῶν λίθων, καὶ 50 πηγυύμενον συμφυείς απεργάζεται τοίχους. μεταλλεύεται δε κατά την 'Αραβίαν και δ προσαγορευόμενος ἄπυρος χουσός, οὐχ ὥσπερ παρὰ τοῖς ἄλλοις 5 έκ ψηγμάτων καθεψόμενος, άλλ' εὐθὺς ὀρυττόμενος 162 εύρίσκεται τὸ μέγεθος καρύοις κασταναϊκοίς παραπλήσιος, την δε χρόαν ούτω φλογώδης ώστε τους έντιμοτάτους λίθους ύπὸ τῶν τεχνιτῶν ένδεθέντας 2 ποιεΐν τὰ κάλλιστα των κοσμημάτων. Θρεμμάτων 10 τε παντοδαπών τοσούτο κατ' αὐτὴν ὑπάργει πλῆθος ώστε έθνη πολλά νομάδα βίον ήρημένα δύνασθαι καλώς διατρέφεσθαι, σίτου μέν μή προσδεόμενα, τη δ' ἀπὸ τούτων δαψιλεία χορηγούμενα. Θηρίων τε πλήθος άλκίμων ή προσορίζουσα τη Συρία τρέφει 15 καὶ γὰο λέοντας καὶ παρδάλεις ἐν αὐτῆ πολλῷ πλείονας καὶ μείζους καὶ ταῖς άλκαῖς διαφόρους πεφυκέναι ήπερ εν τη Λιβύη συμβέβηκε πρός δε τούτοις 3 οί καλούμενοι Βαβυλώνιοι τίγοεις. Φέρει δε καί ζῶα διφυῆ καὶ μεμιγμένα ταῖς ἰδέαις, ὧν αί μεν 20 ονομαζόμεναι στρουθοκάμηλοι περιειλήφασι τοῖς τύποις μίγματα χηνών καλ καμήλων ἀκολούδως τῆ προσηγορία. τὸ μὲν γὰρ μέγεθος ἔχουσι νεογενεῖ καμήλω παραπλήσιου, τὰς δὲ κεφαλὰς πεφρικυίας θοιξί λεπταίς, τοὺς δ' ὀφθαλμοὺς μεγάλους καὶ κατὰ 25 την γρόαν μέλανας, απαραλλάκτους κατά του τύπον

^{. 1} τὸ διατηπόμενον Wesseling, τὸ om. D, διὰ τὸ τηπόμενον CF ὁπὸ Dindorf, ἀπὸ libri 2 συρφεῖν CF ἀρὰς D 18 πρὸς — τίγρεις f. del. 22 χηνῶν] πτηνῶν Rhod. 24 πεφρικνίας Cobet, πεφυκνίας libri.

καὶ τὸ χρῶμα τοῖς τῶν καμήλων, μακροτράγηλον 4 δ' ὑπάρχον φύγχος ἔχει βραχὺ παντελώς καὶ εἰς όξὺ συνηγμένον. ἐπτέρωται δὲ ταρσοίς μαλακοίς [καλ] τετοινωμένοις, καλ δυσλ σκέλεσι στηριζόμενον ε και ποσι διγήλοις γερσαΐον αμα φαίνεται και πτηνόν. διά δὲ τὸ βάρος οὐ δυνάμενον έξᾶραι καὶ πέτεσθαι 5 κατά της γης ώκεως ακοοβατεί, και διωκόμενον ύπο τῶν ίππέων τοῖς ποσί τοὺς ὑποπίπτοντας λίθους ούτως εὐτόνως ἀποσφενδονᾶ πρὸς τοὺς διώκοντας 10 ώστε πολλάκις καρτεραίς πληγαίς αὐτούς περιπίπτειν. έπειδαν δε περικατάληπτον ή, την κεφαλην είς τινα 6 θάμνον ή τοιαύτην σκέπην αποκρύπτεται, ούχ, ώς οίονταί τινες, ἀφροσύνη καὶ νωθρότητι ψυχής διὰ τὸ μὴ βλέπειν έτέρους μηδ' αὐτὸ βλέπεσθαι δια-15 λαμβάνον ὑφ' έτέρων, ἀλλὰ διὰ τὸ τοῦ σώματος έχειν τοῦτο τὸ μέρος ἀσθενέστατον σκέπην αύτῶ πρός σωτηρίαν περιποιεί άγαθή γάρ ή φύσις δι- 7 163 δάσκαλος απασι τοῖς ζώοις πρὸς διατήρησιν οὐ μόνον έαυτων, άλλα και των γεννωμένων, δια της 20 συγγενοῦς φιλοζωίας τὰς διαδοχὰς εἰς ἀΐδιον ἄγουσα διαμονής κύκλον. αί δε καλούμεναι καμηλοπαρδά-51 λεις την [μέν] μίξιν άμφοτέρων έγουσι των έν τη προσηγορία περιειλημμένων ζώων. τῷ μὲν γὰρ μεγέθει μικρότεραι των καμήλων είσι και βραγυ-25 τραγηλότεραι, την δε κεφαλήν και την των δμμάτων διάθεσιν παρδάλει παρεμφερείς διατετύπωνται τὸ

³ μ alanõs fort. 4 nal om. CD; nal μ alanõs F 12 $\tilde{\eta}$] τ iva add. D 17 π eqinoie $\tilde{\nu}$ vulg., π eqinoio $\tilde{\nu}$ Reiske 20 διαδοχάς] διαμονάς DF 21 διαμον $\tilde{\eta}$ ς C π αμηλοπάςδεις D 22 μ èv del. Dind. 26 π αφε μ φε φ ε $\tilde{\nu}$ C, π φοσε μ φε φ ε $\tilde{\eta}$ D, corr. Hertlein.

δε κατά την δάγιν κύρτωμα παρεμφερες έχουσαι καμήλω, τω γρώματι και τη τριγώσει παρδάλεσιν ξοίχασιν. δμοίως δε και την ουράν μακράν έχουσαι 2 την τοῦ θηρίου φύσιν ἀποτυποῦνται. νίνονται δὲ καὶ τραγέλαφοι καὶ βούβαλοι καὶ άλλα πλείω γένη 5 δίμορφα ζώων καὶ τὴν σύνθεσιν ἐκ τῶν πλεῖστον την φύσιν κεγωρισμένων έχοντα, περί ων τα κατά 3 μέρος μακρον αν είη γράφειν. δοκεί γαρ ή συνενγίζουσα χώρα τῆ μεσημβρία την ἀφ' ηλίου δύναμιν ζωτικωτάτην ούσαν πολλήν έμπνεῖσθαι, καὶ διὰ 10 τοῦτο πολλών καλ ποικίλων, έτι δε καλών ζώων 4 φύσεις γεννᾶν. διὰ δὲ τὰς αὐτὰς αίτίας κατὰ μέν την Αίγυπτον τούς τε προποδείλους φύεσθαι καλ τούς ποταμίους ίππους, κατά δὲ τὴν Αίδιοπίαν καὶ την της Λιβύης ξρημον έλεφάντων τε πληθος καί 15 παντοδαπών ὄφεών τε καὶ των άλλων θηρίων καὶ δρακόντων έξηλλαγμένων τοίς τε μεγέθεσι καλ ταίς άλκαῖς, δμοίως δὲ καὶ τοὺς περὶ τὴν Ἰνδικὴν έλέφαντας, ύπερβάλλοντας τοῖς τε όγχοις καὶ πλήθεσιν. έτι δε ταῖς άλκαῖς.

52 Οὐ μόνον δ' ἐν ταύταις ταῖς χώραις ζῷα γεννᾶται ταῖς ἰδέαις ἐξηλλαγμένα διὰ τὴν ἀφ' ἡλίου
συνεργίαν καὶ δύναμιν, ἀλλὰ καὶ λίθων παντοίων
ἐκφύσεις διάφοροι ταῖς χρόαις καὶ ταῖς λαμπρότησι
2 διαφανεῖς. τοὺς γὰρ κρυστάλλους λίθους ἔχειν τὴν εδ
σύστασιν ἐξ ὕδατος καθαροῦ παγέντος οὐχ ὑπὸ ψύχους, ἀλλ' ὑπὸ θείου πυρὸς δυνάμεως, δι' ἢν ἀσήπτους μὲν αὐτοὺς διαμένειν, βαφῆναι δὲ πολυμόρφως

⁷ τῆ φύσει ΙΙ 28 πολυμόρφφ Reiske.

άναθυμιάσει πνεύματος. σμαράγδους γάρ καὶ τὰ 3 καλούμενα βηρύλλια κατά τὰς ἐν τοῖς χαλκουργείοις μεταλλείας γινόμενα διὰ τὴν ἀπὸ τῶν θείων βαφὴν καλ σύνδεσιν συγχρώζεσθαι, τούς δὲ χουσολίθους 164 ύπὸ καπνώδους άναθυμιάσεως ήλίου θεομότητι φυ-6 ομένους λέγουσι τυγχάνειν τούτου τοῦ χρώματος. διὸ καὶ τοὺς ὀνομαζομένους ψευδοχούσους κατα- 4 σκευάζεσθαι διὰ τοῦ θνητοῦ καὶ ὑπ' ἀνθρώπων γεγονότος πυρός βαπτομένων των πρυστάλλων. τὰς 10 δὲ τῶν ἀνθράκων φύσεις φωτὸς δύναμιν ἐμπιληθεϊσαν τη πήξει φασίν αποτελείν τῷ μᾶλλον καί ήττον τὰς ἐν αὐτοῖς διαφοράς. παραπλησίως δὲ 5 και τας των δονέων μορφάς έπιχρώζεσθαι, τας μέν δλοπορφύρους φαινομένας, τὰς δὲ κατὰ μέρος παν-15 τοίαις χρόαις διειλημμένας τὰ μὲν γὰρ φλόγινα, τὰ δὲ κροκώδη, τινὰ δὲ σμαραγδίζοντα, πολλὰ δὲ χουσοειδή φαίνεσθαι κατά τὰς πρὸς τὸ φῶς έγκλίσεις αὐτῶν, καὶ καθόλου πολυειδεῖς καὶ δυσερμηνεύτους αποτελείσθαι χρόας δπερ και έπι της κατ' 20 οὐρανὸν ζοιδος δρᾶσθαι γινόμενον ύπὸ τοῦ περί τον ήλιον φωτός. Εκ δε τούτων τούς φυσιολόγους 6 συλλογιζομένους ἀποφαίνεσθαι διότι και την άνωθεν της των προειρημένων έκφύσεως ποικιλίαν έβαψεν δ συγγενής θερμασία, συνεργήσαντος ήλίου 25 τοῦ ζωοποιοῦντος τὰς έκάστων μορφάς. καθόλου 7 δὲ καὶ τῆς περὶ τὰ ἄνθη διαφορᾶς τῆς χρόας καὶ

⁵ θερμότητος CF φυομένης conicio 7 ψευδοχουσολίθους Salmasius 9 τὰς — φύσεις] ταῖς — φύσει conicio 11 φασὶν Rhod., φύσιν codices τῷ] καὶ τῷ Reiske 20 έριος D 28 τῆς del. et έκ φύσεως leg. Reiske.

της της γης ποιχιλίας τούτον υπάρχειν αίτιον καλ δημιουργόν ού την φυσικήν ένέργειαν τάς θνητάς τέγνας μιμησαμένας βάπτειν εκαστα καλ ποικίλλειν. 8 μαθητρίας γενομένας της φύσεως. τὰ μὲν γὰρ χρώματα τὸ φῶς ἀπεργάζεσθαι, τὰς δὲ ὀσμὰς τῶν καρ- 5 πων καί τὰς ἰδιότητας των γυλων, ἔτι δὲ τὰ μεγέθη των ζώων και τας έκαστου διαθέσεις, πρός δε τούτοις τὰς τῆς γῆς ἰδιότητας, γεννᾶν τὴν περί τὸν ήλιον θερμασίαν, είς πολυτραφή γώραν καὶ γόνιμον ύδωρ ενθάλπουσαν καὶ δημιουργόν γινομένην 10 η της έκάστου φύσεως. διόπερ ούτε ή Παρία λύγδος ούτ' άλλη θαυμαζομένη πέτρα τοις 'Αραβίοις λίθοις έξισωθηναι δύναται, ών λαμπροτάτη μέν ή λευκότης, βαρύτατος δε δ σταθμός, ή δε λειότης ύπερβολην ετέροις ούκ απολείπουσα. αίτία δε της γώρας 15 τῆς κατὰ μέρος ιδιότητος, καθάπερ προείπου, ή περί τον ήλιον δύναμις, θερμασία μεν πήξασα, ξηρότητι 165 53 δε πιλήσασα, φέγγει δε λαμπρύνασα. διὸ καὶ τὸ των δονέων γένος πλείστης θερμασίας κεκοινωνηκός έγενετο διά μεν την κουφότητα πτηνόν, διά δε την 20 άφ' ήλίου συνεργίαν ποιχίλον, καὶ μάλιστα κατὰ 2 τὰς προκειμένας ἡλίφ χώρας. ἡ μὲν γὰρ Βαβυλωνία ταώνων έχτρέφει πληθος παντοίαις χρόαις έπηνθισμένων, αί δε της Συρίας έσχατιαί ψιττακούς καί πορφυρίωνας καὶ μελεαγρίδας καὶ άλλας ζώων ίδίας 25 3 φύσεις τοῖς χρώμασι καὶ ποικίλας συγκρίσεις. δ δ' αὐτὸς λόγος καὶ κατὰ τὰς ἄλλας χώρας τῆς γῆς τὰς κατά την δμοίαν κρασιν κειμένας, λέγω δ' Ίνδικην

1 tỹς tỹς] tàς tỹς vulg. 11 l/yđog II, l*** D, l/θog AB 22 ἡl/ου II 25 ắllw
νF27 tàς tỹς yỹς D.

καὶ τὴν Ἐουθοὰν θάλατταν, ἔτι δὲ Αἰθιοπίαν καί τινα μέρη της Λιβύης. άλλὰ της μέν πρός άνατολάς 4 κεκλιμένης πιοτέρας ούσης εύγενέστερα καλ μείζονα φύεται ζώα της δ' άλλης άελ κατά τὸν της άρετης 5 λόγον ξκαστα ταζε διαθέσεσι γενναται. δμοίως δέ 5 καὶ τῶν δένδρων οί φοίνικες κατὰ μὲν τὴν Λιβύην αύχμηρούς και μικρούς έκφέρουσι καρπούς, τῆς δὲ Συρίας κατά μέν την Κοίλην οί καρυωτοί προσαγοοευόμενοι νεννώνται, διάφοροι κατά τε την γλυ-10 κύτητα καλ τὸ μένεθος, ἔτι δὲ τοὺς γυμούς. τούτων 6 δε πολλώ μείζους κατά την Αραβίαν και την Βαβυλωνίαν δραν έστι γινομένους, κατά μεν το μέγεθος ξξ δακτύλων όντας, τη δε χρόα τους μεν μηλίνους, τούς δὲ φοινικοῦς, ἐνίους δὲ πορφυρίζοντας ὅσθ' 15 ὑπ' αὐτῶν ᾶμα καὶ τὴν ὄψιν τέρπεσθαι καὶ τὴν γεῦσιν ψυγανωνεῖσθαι. τὰ δὲ στελέγη τῶν φοινίχων τὸ μὲν μῆχος ἀέριον ἔχει, τὴν δὲ περιφέρειαν ψιλὴν παυταχόθεν μέχοι της κορυφης. ακρόκομα δ' όντα 7 διαφόρους έχει τὰς ἀπὸ τῆς κόμης διαθέσεις τὰ 20 μεν γάο πάντη τους φάδικας έχει περικεχυμένους, καλ κατά μέσον έκ τινος περιρραγέντος φλοίοῦ βοτουώδη καρπου ανίησι, τα δε έφ' εν μέρος εχουτα κεκλιμένας τὰς ἐπὶ τῆς κορυφῆς κόμας σχηματισμὸν 166 αποτελεῖ λαμπάδος απαιθυσσομένης, ξνια δ' ἐπ' 25 άμφότερα τὰ μέρη περικλώμενα καὶ διπλῆ τῆ καταθέσει των κλάδων άμφίχαιτα γινόμενα γραφικήν άποτελεῖ τὴν πρόσοψιν.

Τῆς δ' ὅλης ᾿Αραβίας τὴν μὲν ἐπὶ μεσημβρίαν 54

 $^{^3}$ πειμένης CF 7 πιαφούς $^{\circ}$ C 17 ὑψιλὴν $^{\circ}$ $^{\circ}$

νεύουσαν εὐδαίμονα προσαγορεύουσι, τὴν δ' ἐνδοτέρω κειμένην νέμεται πλήθος Αράβων νομάδων καί σκηνίτην βίον ήρημένων. οδτοι δε θρεμματοτροφούντες ανέλας μεγάλας βοσκημάτων έναυλίζονται 2 πεδίοις άμετρήτοις. ή δ' άνὰ μέσον ταύτης τε καί 5 της εὐδαίμονος 'Αραβίας ἔρημος καὶ ἄνυδρός ἐστι. καθάπερ προείρηται τὰ δὲ πρὸς δυσμάς μέρη κεκλιμένα της 'Αραβίας διείληπται πεδίοις άμμώδεσιν άερίοις τὸ μέγεθος, δι' ὧν οί τὰς δδοιπορίας ποιούμενοι καθάπερ οί έν τοίς πελάγεσι πρός τὰς ἀπό 10 ε των αρχτων σημασίας την διέξοδον ποιούνται, τὸ δ' ύπολειπόμενον μέρος τῆς 'Αραβίας τὸ πρὸς τὴν Συρίαν κεκλιμένον πλήθει γεωργών καλ παντοδαπών έμπόρων, οι διά τάς των φορτίων εύκαίρους άντιδόσεις τὰ παρ' ἀμφοτέροις σπανίζοντα πρὸς δα- 15 4 ψίλειαν των χρησίμων διορθούνται. ή δε παρά τον ώπεανον Αραβία πείται μέν ύπεράνω της εύδαίμονος, ποταμοίς δε πολλοίς και μεγάλοις διειλημμένη πολλούς ποιεί τόπους λιμνάζοντας καλ 5 μεγάλων έλων περιμέτρους. τοίς δ' έκ των ποτα- 20 μων έπακτοις ύδασι και τοις έκ των θερινών όμβρων γινομένοις άρδεύοντες πολλήν χώραν, καλ διπλούς καρπούς λαμβάνουσι. τρέφει δὲ δ τόπος ούτος έλεφάντων άγέλας καὶ άλλα ζῶα κητώδη χερσαΐα [θηρία] καὶ δίμορφα, ταῖς ἰδέαις έξηλλαγ- 25 μένα πρός δε τούτοις θρεμμάτων παντοδαπών πλήθει, καὶ μάλιστα βοῶν καὶ προβάτων τῶν τὰς 6 μεγάλας καὶ παγείας έγόντων οὐράς, πλείστα δὲ

⁴ ἀγέλαις μεγάλαις ΙΙ 10 ἀπὸ om. D 25 δηρία om. E.

και διαφορώτατα γένη καμήλων τρέφει, των τε ψιλών και δασέων και διπλούν ανατετακότων το κατά την ράγιν κύρτωμα και διά τοῦτο διτύλων ονομαζομένων, ών αι μεν νάλα παρεγόμεναι και 5 κρεοφανούμεναι πολλήν παρέγονται τοῖς ένγωρίοις δαψίλειαν, αί δὲ πρὸς νωτοφορίαν ήσκημέναι πυρών μεν άνα δέκα μεδίμνους νωτοφορούσιν, ανθρώπους δε κατακειμένους έπι κλίνης πέντε βαστάζουσιν αί δε ανάκωλοι και λαγαραί ταις συστάσεσι δρομάδες 10 είσί, καὶ διατείνουσι πλεϊστον όδοῦ μῆκος, καὶ μάλιστα πρός τὰς διὰ τῆς ἀνύδρου καὶ ἐρήμου συν-167 τελουμένας όδοιπορίας. αί δ' αὐταὶ καὶ κατὰ τοὺς 7 πολέμους είς τὰς μάχας ἔχουσαι τοξότας ἄγονται δύο ἀντικαθημένους άλλήλοις ἀντινώτους τούτων 15 δε δ μεν τούς κατά πρόσωπον άπαντωντας, δ δε τούς επιδιώχοντας αμύνεται, περί μεν οὖν τῆς Αραβίας και των έν αὐτη φυομένων εί και πεπλεονάκαμεν, άλλ' οὖν πολλὰ τοῖς φιλαναγνωστοῦσι πρός φιληκοταν απηγγέλκαμεν.

20 Περί δὲ τῆς κατὰ τὸν ὡκεανὸν εύρεθείσης 55 νήσου κατὰ τὴν μεσημβρίαν καὶ τῶν κατ' αὐτὴν παραδοξολογουμένων πειρασόμεθα συντόμως διελδεῖν, προεκθέμενοι τὰς αἰτίας τῆς εὐρέσεως ἀκριβῶς.
 Ἰαμβοῦλος ἦν ἐκ παίδων παιδείαν ἐξηλωκώς, μετὰ 2
25 δὲ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν ὅντος ἐμπόρου καὶ αὐτὸς ἔδωκεν ἑαυτὸν ἐπὶ τὴν ἐμπορίαν ἀναβαίνων δὲ διὰ τῆς ᾿Αραβίας ἐπὶ τὴν ἀρωματοφόρον ὑπό τινων ληστῶν συνελήφθη μετὰ τῶν συνοδοιπόρων. τὸ

¹¹ πρὸς τὰς διὰ τῆς] διὰ τῆς πρὸς D συντελουμένης D. Diodorus I.

μέν οὖν πρώτον μετά τινος τών συνεαλωκότων άπεδείχθη νομεύς, ύστερον δ' ύπό τινων Αίθιόπων μετά τοῦ συνόντος ληστευθείς ἀπήχθη πρός τὴν 3 παραθαλάττιον τῆς Αίθιοπίας. οὖτοι δὲ συνηρπάγησαν είς καθαρμον τῆς χώρας, ὅντες ἀλλοεθνεζς. 5 νόμιμον γὰρ ἦν τοῖς τῆδε κατοικοῦσιν Αἰθίοψι παραδεδομένον έκ παλαιών χρόνων, χρησμοίς θεών κεκυρωμένον, διά γενεών μέν είκοσιν, έτων δ' έξακοσίων, της γενεάς αριθμουμένης τριαχονταετούς. τοῦ δὲ καθαρμοῦ γινομένου δυσίν ἀνθρώποις ἡν 10 αὐτοῖς πλοιάριον κατεσκευασμένον τῷ μεγέθει σύμμετρον, τούς τ' έν τη θαλάττη γειμώνας άναφέρειν ίσχῦον καὶ ραδίως ύπο δυοίν ανθρώπων ύπηρετείσθαι δυνάμενον είς δε τοῦτο τροφήν δυσίν άνθρώποις ίκανὴν είς ξξ μῆνας ένθέμενοι, καὶ τοὺς 15 άνδρας έμβιβάσαντες, προσέταττον ανάγεσθαι κατά τον χρησμόν. πλείν δε διεκελεύοντο πρός την με-4 σημβρίαν ήξειν γαρ αὐτοὺς εἰς νῆσον εὐδαίμονα καλ έπιεικείς άνθρώπους, παρ' οίς μακαρίως ζήσεσθαι. δμοίως δε και το έαυτῶν ἔθνος ἔφασαν, έὰν 20 μέν οί πεμφθέντες είς την νήσον διασφθώσιν. έξακοσίων έτων είρηνης και βίου κατά παν εύδαίμονος άπολαύσειν εί δε καταπλαγέντες το μήκος τοῦ πελάγους είς τοὐπίσω ποιήσονται τὸν πλοῦν, ὡς άσεβεῖς καὶ λυμεῶνας ὅλου τοῦ ἔθνους τιμωρίαις 25 5 περιπεσείσθαι ταίς μεγίσταις. τούς μέν οὖν Αίθίοπάς **σασι μεγάλην πανήγυριν άγαγεῖν παρὰ τὴν δάλατ-168** ταν. καί θυσίας μεγαλοποεπείς έπιτελέσαντας κατα-

⁶ τήνδε D 9 τοιάνοντ' έτη DF 12 τ'] δ' CF 27 μεγάλην φασί vulg.

στέψαι τούς σχεψομένους καὶ καθαρμόν ποιησομένους τοῦ ἔθνους ἐξαποστεϊλαι, τούτους δὲ πλεύσαντας κ πέλανος μένα και γειμασθέντας έν μησι τέτταρσι προσενεγθήναι τη προσημανθείση νήσω, στρογγύλη 5 μεν ύπαρχούση τῷ σχήματι, τὴν δὲ περίμετρον έχούση σταδίων ώς πεντακισχιλίων. ήδη δ' αὐτων 56 έννιζόντων τη νήσω των ένγωρίων τινάς άπαντήσαντας καταγαγείν τὸ σκάφος τοὺς δὲ κατὰ τὴν νησον συνδραμόντας θαυμάζειν μέν τον των ξένων 10 κατάπλουν, προσενεχθηναι δε αύτοις έπιεικώς καλ μεταδιδόναι των παρ' αὐτοῖς χρησίμων. εἶναι δὲ 2 τούς την νησον οίχουντας ταις τε των σωμάτων ίδιότησι καὶ ταῖς άγωγαῖς πολύ διαλλάττοντας τῶν κατά την ημετέραν οίκουμένην πάντας μέν γάρ 15 παραπλησίους είναι τοῖς ἀναπλάσμασι τῶν σωμάτων, καλ κατά τὸ μέγεθος ὑπεράγειν τοὺς τέτταρας πήχεις, τὰ δὲ ὀστᾶ τοῦ σώματος ἔγειν ἐπὶ ποσὸν καμπτόμενα και πάλιν αποκαθιστάμενα παραπλησίως τοίς νευρώδεσι τόποις. είναι δὲ τοῖς σώμασιν ἁπαλοὺς 3 20 μεν καθ' ύπερβολήν, εὐτονωτέρους δε πολύ των παρ' ήμιν δραξαμένων γάρ αὐτῶν ταῖς χερσίν δδηποτούν μηδένα δύνασθαι τὸ τοῖς δακτύλοις περιληφθέν έπτρέψαι. τρίχας δ' άπλως μηδαμή τοῦ σώματος έχειν πλην έν τη κεφαλή και όφούσι καί 25 βλεφάροις, έτι δε καὶ πώγωνι, τὰ δε ἄλλα μέρη τοῦ σώματος ούτω λεΐα ώστε μηδε τον έλάχιστον χνοῦν έν τῶ σώματι φαίνεσθαι. εἶναι δὲ καὶ τῷ κάλλει 4 διαπρεπείς και ταίς άλλαις περιγραφαίς του σώματος

¹ ποιησαμένους vulg. 12 τε om, vulg. 28 μηδαμοῦ F 28 τοῦ σ. περιγραφαίς vulg.

εὐούθμους. καὶ τὰ μὲν τῆς ἀκοῆς τρήματα πολύ τῶν παρ' ἡμῖν ἔχειν εὐρυχωρέστερα, καὶ καθάπερ η επιγλωττίδας αὐτοῖς έκπεφυκέναι. ἔδιον δέ τι κα**λ** περί την γλώτταν αὐτούς έχειν, τὸ μέν φυσικώς αὐτοῖς συγγεγενημένον, τὸ δ' ἐξ ἐπινοίας φιλο- 5 τεγνούμενον. δίπτυχον μέν γάρ αὐτοὺς ἔχειν τὴν νλώτταν έπλ ποσόν, τὰ δ' ἐνδοτέρω προσδιαιρείν. η ώστε διπλην αυτήν νίνεσθαι μέγρι της δίζης. διὸ καλ ποικιλωτάτους αὐτοὺς εἶναι [καλ] ταζε φωναζε οὐ μόνον πασαν ανθρωπίνην και διηρθρωμένην διά- 10 λεκτον μιμουμένους, άλλὰ καὶ τὰς τῶν ὀρνέων πολυφωνίας, και καθόλου πᾶσαν ἤχου ἰδιότητα προίεσθαι τὸ δὲ πάντων παραδοξότατον, αμα πρὸς δύο των έντυγχανόντων λαλείν έντελως, άποκρινομένους τε καλ ταϊς ύποκειμέναις περιστάσεσιν ο**λκείω**ς 15 δμιλούντας τη μέν γάρ έτέρα πτυχί πρός τον ένα, τῆ δ' ἄλλη πάλιν δμοίως πρὸς τὸν ετερον διαλέγε- 169 7 σθαι. εύχρατότατον δ' είναι τὸν ἀέρα παρ' αὐτοίς. ώς αν κατά τον ίσημερινον οίκουντας, καλ μήθ' ύπὸ καύματος μήθ' ὑπὸ ψύχους ἐνοχλουμένους. καὶ 20 τας δπώρας δε παρ' αύτοις παρ' όλον του ένιαυτου άκμάζειν, ώσπερ καλ δ ποιητής φησιν

όχνη ἐπ' όχνη γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μήλφ, αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῆ σταφυλή, σῦκον δ' ἐπὶ σύκφ. εἶναι δὲ διὰ παντὸς παρ' αὐτοῖς τὴν ἡμέραν ἴσην τῆ 25 νυκτί, καὶ κατὰ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας μὴ γίνεσθαι

¹ ἀποῆς] ὁινὸς C 7 προσδιαιρεῖν Schäfer, πρὸς διαίρεσιν libri 9 καὶ delevi, ταῖς φωναῖς καὶ Schäfer 15 περιστάσεσιν] περιστάσεσι καὶ CD 17 ὁμοίως om. D 18 εὐκρατότερον CD 21 ὀπώρας] ὥρας DF.

παρ' αὐτοῖς σκιὰν μηδενὸς διὰ τὸ κατὰ κορυφήν είναι του ήλιου. βιούν δ' αὐτούς κατά συγγενείας 57 καλ συστήματα, συνηγμένων των οίκείων οὐ πλειόνων ή τετρακοσίων τούτους δ' έν τοῖς λειμώσι ε διαζην, πολλά της γώρας έγούσης πρός διατροφήν. διὰ γὰρ τὴν ἀρετὴν τῆς νήσου καὶ τὴν εὐκρασίαν τοῦ ἀέρος νεννᾶσθαι τροφάς αὐτομάτους πλείους τῶν Ικανῶν. φύεσθαι γὰρ παρ' αὐτοζς κάλαμον 2 πολύν, φέροντα καρπόν δαψιλή, παρεμφερή τοίς 10 λευκοίς δρόβοις. τοῦτον οὖν συναγαγόντες βρέγουσιν εν ύδατι θερμώ, μέχρι αν το μέγεθος σχώσιν ώς φού περιστεράς. Επειτα συνθλάσαντες καλ τρίψαντες έμπείρως ταϊς χεροί διαπλάττουσιν άρτους, οθς δατήσαντες σιτούνται διαφόρους όντας τη γλυ-15 κύτητι. είναι δὲ καὶ πηγάς δδάτων δαψιλείς, τὰς 3 μεν θερμών είς λουτρά και κόπων άφαίρεσιν εὐθέτους, τὰς δὲ ψυχρών τη γλυκύτητι διαφόρους καλ πρός ύνίειαν συνεργείν δυναμένας. υπάργειν δε παρ' αὐτοῖς καὶ παιδείας πάσης ἐπιμέλειαν, μάλιστα 20 δε άστρολογίας γράμμασί τε αὐτοὺς γρῆσθαι κατά 4 μεν την δύναμιν των σημαινόντων είκοσι και όκτω τον άριθμον, κατά δε τους γαρακτήρας επτά, δυ έκαστον τετραχώς μετασχηματίζεσθαι. γράφουσι δε τούς στίγους ούκ είς τὸ πλάγιον έκτείνοντες, ώσπερ 25 ημείς, άλλ' ἄνωθεν κάτω καταγράφοντες είς δρθόν. πολυχρονίους δ' είναι τοὺς άνθρώπους καθ' ὑπερβολήν, ώς αν άχρι των πεντήκοντα και έκατον έτων

¹¹ ξχωσι C 21 σημαινομένων Dind. 23 γράφουσι — 25 δοθόν in omnibus codicibus post p. 262, 4 ἀπότομον scripta sunt: transposuit Wesseling 27 τῶν om. D. ξτη D.

ζώντας καὶ γινομένους ἀνόσους κατά τὸ πλείστον. 5 του δε πηρωθέντα ή καθόλου τι ελάττωμα έχοντα έν τῷ σώματι μεθιστάνειν έαυτον έχ τοῦ ζῆν άνανκάζουσι κατά τινα νόμον απότομον, νόμιμον δ' αὐτοῖς ἐστι ζῆν ἄχρι ἐτῶν ὡρισμένων, καὶ τὸν χρόνον 5 τοῦτον ἐχπληρώσαντας έχουσίως μεταλλάττειν έξηλλαγμένω θανάτω ωύεσθαι γάρ παρ' αὐτοῖς ίδιοφυή βοτάνην, έφ' ής δταν τις κοιμηθή, λεληθότως καλ προσηνώς είς ύπνον κατενεγθείς αποθνήσκει. 58 γυναϊκας δε μή γαμείν, άλλα κοινάς έγειν, και τούς 10 γεννηθέντας παϊδας ώς κοινούς τρέφοντας έπ' ίσης 170 άγαπᾶν νηπίων δ' όντων αὐτῶν πολλάκις τὰς τρεφούσας διαλλάττειν τὰ βρέφη, δπως μηδ' αί μητέρες έπιγινώσχωσι τούς ίδίους. διόπερ μηδεμιᾶς παρ' αὐτοῖς γινομένης φιλοτιμίας ἀστασιάστους καὶ τὴν 15 2 δμόνοιαν περί πλείστου ποιουμένους διατελείν. είναι δε παρ' αὐτοίς καὶ ζῷα, μικρὰ μεν τοίς μεγέθεσι, παράδοξα δε τη φύσει τοῦ σώματος καὶ τη δυνάμει τοῦ αίματος είναι γὰρ αὐτὰ τῷ σχήματι στρογγύλα καὶ παρεμφερέστατα ταῖς χελώναις, τὴν δ' ἐπι- 20 φάνειαν δυσί γραμμαζη μηλίναις κεχιασμένα, έφ' 3 έκαστης δε ακρας έχειν όφθαλμον και στόμα. διο καὶ τέτταρσιν όμμασι βλέποντα καὶ τοῖς ἴσοις στόμασι χρώμενα είς ενα φάρυγα συνάγειν τὰ σιτία, καὶ διὰ τούτου καταπινομένης τῆς τροφῆς εἰς μίαν 25 κοιλίαν συρρείν απαντα. όμοίως δε τὰ σπλάγχνα καὶ τάλλα τὰ ἐντὸς πάντα ἔγειν μοναγά, πόδας δὲ ύποκείσθαι κύκλφ της περιφερείας πολλούς, δι' ών

⁷ διφυή codices 9 και προσηνώς είς ABDE, και άπόνως πρὸς cet.

δύνασθαι πορεύεσθαι πρός δ αν μέρος βούληται. τὸ δ' αἶμα τούτου τοῦ ζώου θαυμάσιον ἔχειν δύνα- 4 μιν παν γαρ το διατμηθέν ξμπνουν σωμα κολλαν παραγρημα, καν αποκοπείσα γείρ η δμοιον είπειν 5 τύχη, δι' αὐτοῦ κολλᾶσθαι προσφάτου τῆς τομῆς ούσης, και τάλλα δε μέρη του σώματος, όσα μή κυρίοις τόποις καὶ συνέχουσι τὸ ζῆν κατέχεται. ἕκα- 5 στον δε των συστημάτων τρέφειν όρνεον εύμένεθες ίδιάζον τη φύσει, και διά τούτου πειράζεται τά 10 νήπια τῶν βρεφῶν ποίας τινὰς ἔχει τὰς τῆς ψυχῆς διαθέσεις άναλαμβάνουσι γάρ αὐτὰ ἐπὶ τὰ ζῷα, καλ τούτων πετομένων τὰ μὲν τὴν διὰ τοῦ ἀέρος φοράν ύπομένοντα τρέφουσι, τὰ δὲ περιναύτια γινόμενα καὶ θάμβους πληρούμενα ρίπτουσιν, ώς ούτε 15 πολυγρόνια καθεστώτα ούτε τοῖς ἄλλοις τοῖς τῆς ψυχης λήμασιν άξιόλογα. έκάστου δε συστήματος δ 6 πρεσβύτερος ἀεὶ τὴν ἡγεμονίαν ἔχει, καθάπερ τις βασιλεύς, καὶ τούτω πάντες πείθονται δταν δ' δ ποῶτος τελέσας τὰ έκατὸν καὶ πεντήκοντα έτη κατὰ 20 τὸν νόμον ἀπαλλάξη έαυτὸν τοῦ ζῆν, ὁ μετὰ τοῦτον πρεσβύτατος διαδέχεται την ηγεμονίαν. η δε περί 7 την νησον θάλαττα, δοώδης οὖσα καὶ μεγάλας άμπώτεις καὶ πλημύρας ποιουμένη, γλυκεΐα τὴν γεῦσιν καθέστηκε. των δὲ παρ' ήμιν ἄστρων τὰς 25 ἄρκτους καὶ πολλὰ [τῶν καθ' ἡμᾶς] καθόλου μὴ 171 φαίνεσθαι. έπτὰ δ' ἦσαν αὖται νῆσοι παραπλήσιαι μέν τοῖς μεγέθεσι, σύμμετρον δ' άλλήλων διεστη-

⁴ $n\ddot{\alpha}v$] $n\alpha l$ D $\ddot{\eta}$ om. CDF $\epsilon ln\epsilon lv$] $\ddot{\eta}$ $no \ddot{v}s$ G 19 $n\alpha r\dot{\alpha}$ A, $n\alpha l$ $n\alpha r\dot{\alpha}$ cet. 25 $t\ddot{\omega}v$ $n\alpha \theta'$ $\dot{\eta}\mu \ddot{\alpha}s$ om. E, $t\dot{\sigma}$ C; $t\ddot{\omega}v$ $n\alpha r'$ $\alpha \dot{v}\dot{r}\dot{\alpha}s$ conicio; $n\alpha l$ $n\dot{\sigma}lov$ $t\dot{\sigma}v$ $n\alpha \theta'$ $\dot{\eta}\mu \ddot{\alpha}s$ Salmasius.

κυΐαι, πάσαι δε τοίς αύτοις έθεσι και νόμοις χρώ-59 μεναι. πάντες δ' οί κατοικοῦντες έν αὐταῖς, καίπερ δαψιλείς έγοντες πάντων γορηγίας αὐτοφυείς, δμως ούκ ἀνέδην χρῶνται ταῖς ἀπολαύσεσιν, ἀλλὰ τὴν λιτότητα διώχουσι καὶ τὴν ἀρκοῦσαν τροφὴν προσ- 5 φέρονται κρέα δε και τάλλα πάντα όπτα και έξ ύδατος έφθα σχευάζουσι των δ' άλλων των τοις μαγείροις πεφιλοτεχνημένων χυμών καλ τής κατά τὰς ἀρτύσεις ποικιλίας ἀνεπινόητοι παντελῶς είσι. 2 σέβονται δε θεούς το περιέχον πάντα καὶ ήλιον καὶ 10 καθόλου πάντα τὰ οὐράνια. Ιχθύων δὲ παντοδαπών πλήθος άλιεύοντες ποικίλως καλ των πτηνών οὐκ β όλίγα θηρεύουσι. γίνεται δὲ παρ' αὐτοζς ἀκροδρύων τε πλήθος αὐτομάτων, καὶ έλαζαι φύονται καὶ ἄμπελοι, έξ ὧν έλαιόν τε ποιοῦσι δαψιλές καλ οίνου, 15 όφεις τε τοις μεγέθεσι διαφέροντας, οὐδεν δε άδικοῦντας τοὺς ἀνθρώπους, ἐδώδιμον ἔχειν τὴν σάρκα 4 καλ γλυκύτητι διαφέρουσαν. έσθητας δε αύτούς κατασκευάζειν έκ τινων καλάμων έχόντων έν τῷ μέσω γνοῦν λαμπρον καὶ μαλακόν, δν συνάγοντας 20 καί τοῖς θαλαττίοις όστρέοις συγκεκομμένοις μίσγοντας θαυμαστά κατασκευάζειν Ιμάτια πορφυρά. ζώων δὲ παρηλλαγμένας φύσεις καὶ διὰ τὸ παρά-5 δοξον απιστουμένας. πάντα δε παρ' αὐτοῖς ώρισμένην έχειν τάξιν τὰ κατὰ τὴν δίαιταν, οὐχ αμα 25 πάντων τὰς τροφάς καὶ τὰς αὐτὰς λαμβανόντων:

¹³ γίνονται CDF
20 συναγαγόντες DF
21 συγκεκολλημένοις codices, corr.
Reiske μίσγοντες F
23 ζώων δὲ] ζώων DF, ζώων τε ceteri; φέρει δὲ ζώων Rhod.
25 ἔχειν Reiske, ἔχει libri.

διατετάχθαι δ' έπί τινας ώρισμένας ήμέρας ποτέ μέν ίχθύων βρώσιν, ποτέ δέ όρνέων, έστι δ' δτε γερσαίων, ένίοτε δε έλαιων και των λιτοτάτων προσοψημάτων, έναλλάξ δε αύτούς τούς μεν άλλήλοις κ 5 διαχονείν, τούς δὲ άλιεύειν, τούς δὲ περί τὰς τέγνας είναι, άλλους δε περί άλλα των χρησίμων άσχολείσθαι, τούς δ' έκ περιόδου κυκλικής λειτουργείν. πλήν των ήδη γεγηρακότων. Εν τε ταίς εορταίς 7 καλ ταῖς εὐωχίαις λέγεσθαί τε καλ ἄδεσθαι παρ' 10 αὐτοῖς είς τοὺς θεοὺς ὕμνους καὶ ἐγκώμια, μάλιστα δε είς τον ήλιον, οδ τάς τε νήσους και έαυτους προσανορεύουσι. Θάπτουσι δε τούς τελευτήσαντας 8 όταν άμπωτις γένηται καταχωννύντες είς την άμμον, ώστε κατά την πλημυρίδα τον τόπον έπιγώννυσθαι 15 τοὺς δὲ καλάμους, έξ ὧν ὁ καρπὸς τῆς τροφῆς γίνε-172ται, φασί σπιθαμιαίους όντας τὸ πάχος κατὰ τὰς τῆς σελήνης ἀναπληρώσεις ἀναπληροῦσθαι, καὶ πάλιν κατά τὰς έλαττώσεις ἀνὰ λόγον ταπεινοῦσθαι. τὸ δὲ 9 των θερμών πηγων ύδωρ γλυκύ και ύγιεινου δν 20 διαφυλάττει την θερμασίαν, και οὐδέποτε ψύχεται, έὰν μη ψυχοὸν εόωρ η οίνος συμμίσγηται.

Έπτὰ δ' ἔτη μείναντας παρ' αὐτοῖς τοὺς περί 60 τὸν Ἰαμβοῦλον ἐκβληθῆναι ἄκοντας, ὡς κακούργους καὶ πονηροῖς ἐθισμοῖς συντεθραμμένους. πάλιν οὖν 25 τὸ πλοιάριον κατασκευάσαντας συναναγκασθῆναι τὸν χωρισμὸν ποιήσασθαι, καὶ τροφὴν ἐνθεμένους πλεῦσαι πλέον ἢ τέτταρας μἤνας: ἐκπεσείν δὲ κατὰ

⁹ εὐωχίαις Wesseling, εὐχαῖς codices 16 σπιθαμιαίους Reiske, στεφανιαίους codices 19 θερμῶν om. D öν add. Dind. 22 παρ' αὐτοῖς μείναντας vulg. 26 ποιήσαντας D.

- 2 την Ίνδικην είς αμμους και τεναγώδεις τόπους και τον μεν έτερον αὐτῶν ὑπὸ τοῦ κλύδωνος διαφθαρῆναι, τον δὲ Ἰαμβοῦλον πρός τινα κώμην προσενεχθέντα ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ἀναχθῆναι πρὸς τὸν
 βασιλέα εἰς πόλιν Παλίβοθρα, πολλῶν ἡμερῶν ὁδὸν 5
 8 ἀπέχουσαν τῆς θαλάττης. ὅντος δὲ φιλέλληνος τοῦ
 βασιλέως και παιδείας ἀντεχομένου, μεγάλης αὐτὸν
 ἀποδοχῆς καταξιῶσαι τὸ δὲ τελευταίον μετά τινος
 ἀσφαλείας τὸ μὲν πρῶτον εἰς τὴν Περσίδα διελθείν,
 4 ὕστερον δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα διασωθῆναι. ὁ δὲ Ἰαμ- 10
 βοῦλος [οὐτος] ταῦτά τε ἀναγραφῆς ἡξίωσε και περὶ
 τῶν κατὰ τὴν Ἰνδικὴν οὐκ ὀλίγα συνετάξατο τῶν
 ἀγνοουμένων παρὰ τοῖς ἄλλοις. ἡμεἰς δὲ τὴν ἐν
 ἀρχῆ τῆς βίβλου γεγενημένην ἐπαγγελίαν τετελεκότες
 αὐτοῦ περιγράψομεν τήνδε τὴν βίβλου.
 - 5 Παλίβοθοαν F, Πολίβοθοα CD 11 οὖτος om. E
 15 παραγράψομεν Π.
 Διοδώρου σικελιώτου βιβλιοθήκης Ιστορικῆς β̄. subscr. D.

173 Τάδε ενεστιν έν τη τρίτη των Διοδώρου βίβλων.

Περὶ Λίθιόπων τῶν ὑπὲρ τῆς Λιβύης καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἀρχαιολογουμένων.

Περί τῶν χουσείων μετάλλων τῶν ἐν ταῖς ἐσχατιαῖς τῆς 5 Αἰγύπτου καὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ χουσοῦ.

Περί τῶν κατοικούντων ἐθνῶν τὴν παράλιον τὴν παρὰ τὸν ᾿Αραβικὸν κόλπον καὶ καθόλου πᾶσαν τὴν παρὰ τὸν ἀκεανὸν μέχρι τῆς Ἰνδικῆς. ἐν δὲ τούτοις δηλοῦται τὰ κατὰ μέρος ἔθνη τίσι νομίμοις χρῆται καὶ παρὰ τίνας αἰτίας πολλὰ 10 παρ᾽ αὐτοῖς ἱστορεῖται παντελῶς ἐξηλλαγμένα καὶ διὰ τὸ παράδοξον ἀπιστούμενα.

Περὶ τῶν κατὰ τὴν Λιβύην ἀρχαιολογο υμένων καὶ περὶ Γοργόνων καὶ 'Λμαζονίδων καὶ ''Λμμωνος καὶ ''Ατλαντος ίστο-ρουμένων.

15 Περὶ τῶν κατὰ τὴν Νῦσαν μυθολογουμένων, ἐν οἰς ἐστι καὶ περὶ Τιτάνων καὶ Διονύσου καὶ μητρὸς θεῶν.

4 rais om. DCF 5 govslov DF 15 vössav D.

ΒΙΒΛΟΣ ΤΡΙΤΗ.

Τῶν πρὸ ταύτης βίβλων δυοίν οὐσῶν ἡ μὲν πρώτη περιέγει τὰς κατὰ τὴν Αἴνυπτον πράξεις τῶν άρχαίων βασιλέων καλ τὰ μυθολογούμενα περί των παρ' Αίγυπτίοις θεών, πρός δε τούτοις περί τοῦ 5 Νείλου και των έν αὐτη φυομένων καρπών τε καί παντοδαπών ζώων, περί τε της τοποθεσίας της [ούσης] Αλνύπτου καλ των νομίμων των παρά τοίς 2 έγγωρίοις και των δικαστηρίων, ή δε δευτέρα τάς κατά την 'Ασίαν [καὶ τὰς] έν τοις άργαίοις συντελε- 10 σθείσας πράξεις ύπο των Ασσυρίων, έν αίς έστιν ή τε Σεμιράμιδος γένεσις καὶ αύξησις, καθ' ἢν ἔκτισε μέν Βαβυλώνα και πολιάς άλλας πόλεις, έστράτευσε δε έπι την Ίνδικην μεγάλαις δυνάμεσιν έξης δε περί των Χαλδαίων και της παρ' αὐτοῖς των ἄστρων 15 παρατηρήσεως, και περί τῆς 'Αραβίας και τῶν ἐν αὐτη παραδόξων, περί τε της Σκυθών βασιλείας, καί περί 'Αμαζόνων, και τὸ τελευταΐον περί των 3 Υπερβορέων. έν δε ταύτη τὰ συνεχή τοις προϊστοοπμένοις προστιθέντες διέξιμεν περί Αίδιόπων καί 20 των Λιβύων καὶ των ὀνομαζομένων 'Ατλαντίων.

² $\beta(\beta l\omega r)$ $\tau \tilde{\eta} \varepsilon$ $\beta(\beta l\omega r)$ D 8 over del. Reiske (c. 8, 2) 9 $\tau \dot{\alpha} \varepsilon$ fort. 10 nal $\tau \dot{\alpha} \varepsilon$ del. Dind. 19 neostocismistric D, neostopierois F 21 Atlantidus codices, corr. Dind.

Αίθίοπας τοίνυν ίστοροῦσι πρώτους ανθρώπων 2 άπάντων γεγονέναι, καὶ τὰς ἀποδείξεις τούτων έμφανείς είναι φασιν. ὅτι μὲν γὰρ οὐκ ἐπήλυδες έλθόντες, άλλ' έγγενείς όντες της γώρας δικαίως 5 αὐτόγθονες ὀνομάζονται, σχεδὸν παρὰ πᾶσι συμφωνείσθαι. ότι δε τούς ύπο την μεσημβρίαν οίκοῦντας πιθανόν έστι πρώτους ύπὸ τῆς γῆς έζωογονῆσθαι, προφανές ὑπάρχειν ἄπασι τῆς γὰρ περί τὸν ἡλιον θερμασίας ἀναξηραινούσης την γην ύγραν ούσαν έτι 10 [δε] κατά την των δλων γένεσιν και ζωογονούσης. είκος είναι του έγγυτάτω τόπου όντα τοῦ ήλίου πρώτον ένεγκείν φύσεις έμψύχους. φασί δε παρ' 2 αὐτοῖς πρώτοις καταδειγθήναι θεούς τιμᾶν καὶ θυσίας έπιτελείν και πομπάς και πανηγύρεις και τάλλα 15 δι' ὧν ἄνθρωποι τὸ θείον τιμῶσι διὸ καὶ τὴν παρ' 175 αὐτοῖς εὐσέβειαν διαβεβοῆσθαι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, καλ δοκείν τὰς παρ' Αλθίοψι θυσίας μάλιστ' είναι τῷ δαιμονίῳ κεχαρισμένας. μάρτυρα δὲ τού- 3 των παρέχονται τὸν πρεσβύτατον σχεδὸν καὶ μάλιστα 20 τῶν ποιητῶν θαυμαζόμενον παρ' Έλλησι τοῦτον γὰρ κατὰ τὴν Ἰλιάδα παρεισάγειν τόν τε Δία καὶ τούς άλλους μετ' αὐτοῦ θεούς ἀποδημοῦντας είς Αίδιοπίαν πρός τε τάς δυσίας τάς ἀπονεμομένας αύτοις κατ' έτος καλ εύωχίαν κοινήν παρά τοις 25 Altolovi.

Ζεὺς γὰς ἐς ἀκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αίθιοπῆας χθιζὸς ἔβη μετὰ δαΐτα, θεοί δ' ἄμα πάντες Επουτο.

5 συμφωνείται codices, corr. Wess. 8 ύπάρχει Η 10 δὲ delevi 24 εὐωδίαν DF παρὰ τοῖς] παρ' αὐτοῖς τοῖς DF.

4 λένουσι δε και της είς το θείον εύσεβείας φανερώς αὐτοὺς κομίζεσθαι τὰς γάριτας, μηδέποτε δεσποτείας έπήλυδος πείραν λαβόντας. έξ αίωνος γάρ έν έλευθερία μεμενηχέναι καὶ τῆ πρὸς άλλήλους δμονοία. πολλών μέν και δυνατών έστρατευκότων έπ' αὐτούς, 5 3 μηδενός δε της επιβολής καθικομένου. Καμβύσην μέν γαρ μεγάλη δυνάμει στρατεύσαντα τήν τε στρατιάν αποβαλείν απασαν και αύτον τοίς δλοις κινδυνεῦσαι. Σεμίραμιν δέ, τῷ μεγέθει τῷν ἐπιβολῶν καὶ πράξεων διωνομασμένην, έπὶ βραγὸ τῆς Αίδιο- 10 πίας προελθούσαν απογνώναι την έπλ τὸ σύμπαν έθνος στρατείαν τούς τε περί Ήρακλέα και Διόνυσον έπιόντας απασαν την οίκουμένην μόνους τούς Αίδίοπας τούς ύπερ Αίγύπτου μή καταπολεμήσαι διά τε την εὐσέβειαν τῶν ἀνδρῶν καὶ τὸ δυσκρά-15 τητον της έπιβολης. φασί δε και τούς Αίνυπτίους έαυτων αποίκους υπάρχειν, Όσιριδος ήγησαμένου 2 τῆς ἀποικίας. καθόλου γὰρ τὴν νῦν οὖσαν Αἰγυπτον λέγουσιν οὐ χώραν, άλλὰ θάλατταν γεγονέναι κατά την έξ άρχης του κόσμου σύστασιν. υστερον 20 μέντοι τοῦ Νείλου κατὰ τὰς ἀναβάσεις τὴν ἐκ τῆς Αίδιοπίας ίλὺν καταφέροντος έκ τοῦ κατ' όλίγον προσχωσθηναι. ὅτι δ' ἐστὶν αὐτῶν ἡ χώρα πᾶσα ποταμόχωστος έναργεστάτην έχειν απόδειξιν την 3 γινομένην κατά τὰς ἐκβολὰς τοῦ Νείλου καθ' ἔκα- 25 στον γὰρ ἔτος ἀεὶ νέας ἰλύος ἀθροιζομένης πρὸς τὰ στόματα τοῦ ποταμοῦ καθορᾶται τὸ μὲν πέλαγος έξωθούμενον τοῖς προσχώμασιν, ή δὲ χώρα τὴν αύξησιν λαμβάνουσα. τὰ δὲ πλεϊστα τῶν νομίμων 8 συνκινδυνεύσαι C 9 τῷ] τῷ τε CF 28 προχώμασιν C.

τοῖς Αἰγυπτίοις ὑπάργειν Αἰθιοπικά, τηρουμένης της παλαιάς συνηθείας παρά τοις αποικισθείσι. τό 4 τε γάρ τούς βασιλείς θεούς νομίζειν και το περί τὰς ταφὰς μάλιστα σπουδάζειν καὶ πολλὰ τοιαῦθ' 5 ετερα πράττειν Αίθιόπων ύπάρχειν επιτηδεύματα, τάς τε τῶν ἀγαλμάτων ίδέας καὶ τοὺς τῶν γραμ-176 μάτων τύπους Αλθιοπικούς ύπάρχειν διττών γάρ 5 Αίγυπτίοις όντων γραμμάτων, τὰ μὲν δημώδη προσανορευόμενα πάντας μανθάνειν, τὰ δ' ίερὰ καλού-10 μενα παρά μέν τοῖς Αίγυπτίοις μόνους γινώσκειν τούς ιερείς παρά των πατέρων έν απορρήτοις μανθάνοντας, παρά δε τοις Αίθίοψιν απαντας τούτοις χρησθαι τοῖς τύποις. τά τε συστήματα τῶν ἱερέων 6 παραπλησίαν έγειν τάξιν παρ' άμφοτέροις τοις έθνεσι. 15 καθαρεύειν γάρ απαντας τούς περί την των θεών θεραπείαν όντας, δμοίως έξυρημένους καὶ τὰς στολὰς τάς αὐτάς ἔχοντας καὶ τὸν τοῦ σκήπτρου τύπον άροτροειδή καθεστώτα, δυ έχουτας τούς βασιλείς χρήσθαι πίλοις μακροίς έπλ τοῦ πέρατος διωαλον 20 έγουσι καλ περιεσπειραμένοις ὄφεσιν, οθς καλοῦσιν άσπίδας τοῦτο δὲ τὸ παράσημον ἔοικε συνεμφαίνειν ότι τούς ἐπιθέσθαι τολμήσοντας τῷ βασιλεῖ συμβήσεται θανατηφόροις περιπεσείν δήγμασι. πολλά δέ 7 καὶ άλλα λέγουσι περὶ τῆς αύτῶν ἀρχαιότητος καὶ 25 τῆς τῶν Αἰγυπτίων ἀποικίας, περὶ ὧν οὐδὲν κατεπείγει γράφειν.

Περί δὲ τῶν Αίθιοπικῶν γραμμάτων τῶν παρ' 4 Αίγυπτίοις καλουμένων [ερογλυφικῶν όητέον, ἵνα

⁷ διττών Stroth, $l\delta l\omega \nu$ codices 22 τολμήσαντας D 28 lερογλυφικών om. D.

μηδεν παραλίπωμεν των άρχαιολογουμένων. συμβέβηκε τοίνυν τοὺς μεν τύπους ὑπάρχειν αὐτῶν ὁμοίους ζώοις παντοδαποίς και ακρωτηρίοις ανθρώπων, έτι δ' δργάνοις, καὶ μάλιστα τεκτονικοίς οὐ γὰρ ἐκ τῆς τῶν συλλαβῶν συνθέσεως ἡ γραμματική παρ' 5 αὐτοῖς τὸν ὑποκείμενον λόγον ἀποδίδωσιν. ἀλλ' έξ έμφάσεως των μεταγραφομένων καλ μεταφοράς 2 μνήμη συνηθλημένης. γράφουσι γάρ ιέρακα καί προκόδειλου, έτι δ' ὄφιν καὶ τῶν ἐκ τοῦ σώματος των άνθρώπων όφθαλμόν και χείρα και πρόσωπον 10 καλ έτερα τοιαύτα. δ μέν οὖν ίέραξ αὐτοῖς σημαίνει πάντα τὰ δξέως γινόμενα, διὰ τὸ τὸ ζῷον τοῦτο των πτηνών σγεδον υπάργειν δξύτατον, μεταφέρεταί τε δ λόγος ταις οίκείαις μεταφοραίς είς πάντα τὰ δξέα καὶ τὰ τούτοις οίκεῖα παραπλησίως τοῖς είρη- 15 8 μένοις. δ δε προκόδειλος σημαντιπός έστι πάσης κακίας, δ δε δφθαλμός δίκης τηρητής καλ παντός τοῦ σώματος φύλαξ. των δ' ἀκρωτηρίων ή μεν δεξιά τούς δακτύλους έκτεταμένους έχουσα σημαίνει βίου πορισμόν, ή δ' εὐώνυμος συνηγμένη τήρησιν 20 4 καὶ φυλακὴν γρημάτων. δ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ των άλλων τύπων των έχ του σώματος χαλ των δργανικών καὶ των άλλων άπάντων ταζε γάρ έν έκάστοις ένούσαις έμφάσεσι συνακολουθούντες, καλ μελέτη πολυχρονίφ καλ μνήμη γυμνάζοντες τὰς 25 ψυγάς, έκτικώς εκαστα των γεγραμμένων άναγινώ-177 GXOVGL.

5 Των δε παρ' Αιθίοψι νομίμων οὐκ όλίγα δοκεί

1 παραλείπωμεν vulg. 9 τῶν Hertlein, τὸν libri 12 τὰ om. CF τὸ τὸ τὸ vulg. 19 ἔχουσα ἐπτεταμένους D.

πολύ τῶν παρὰ τοις ἄλλοις διαφέρειν, καὶ μάλιστα τὰ περί τὴν αῖρεσιν τῶν βασιλέων, οί μὲν νὰρ **ξερεῖς ἐξ αὐτῶν τοὺς ἀρίστους προκρίν ουσιν, ἐκ δὲ** των καταλεγθέντων, ον αν δ θεός κωμάζων κατά 5 τινα συνήθειαν περιφερόμενος λάβη, τοῦτον τὸ πλήθος αίρειται βασιλέα εύθυς δε και προσκονεί καὶ τιμᾶ καθάπερ θεόν, ώς ύπὸ τῆς τοῦ δαιμονίου ποονοίας έγκεγειρισμένης αὐτῷ τῆς ἀρχῆς. δ δ' 2 αίρεθεὶς διαίτη τε χρηται τη τεταγμένη κατά τούς 10 νόμους καὶ τάλλα πράττει κατὰ τὸ πάτριον έθος, ούτ' εὐεργεσίαν ούτε τιμωρίαν ἀπονέμων οὐδενὶ παρά τὸ δεδογμένον έξ ἀρχῆς παρ' αὐτοῖς νόμιμον. έθος δ' αὐτοῖς έστι μηδένα τῶν ὑποτεταγμένων θανάτω περιβάλλειν, μηδ' αν καταδικασθείς έπί 15 θανάτω τις φανή τιμωρίας άξιος, άλλὰ πέμπειν των ύπηρετών τινα σημείον έχοντα θανάτου πρός τον παρανενομηκότα ούτος δ' ίδων το σύσσημον, καί παραγοήμα είς την ίδίαν οίκιαν απελθών, έαυτον έκ τοῦ ζῆν μεθίστησι. φεύγειν δ' ἐκ τῆς ἰδίας χώρας 20 είς την δμορον και τη μεταστάσει της πατρίδος λύειν την τιμωρίαν, καθάπερ παρά τοῖς Ελλησιν, οὐδαμῶς συγκεχώρηται. διὸ καί φασί τινα, τοῦ θανατηφόρου 3 σημείου πρός αὐτὸν ἀποσταλέντος ὑπὸ τοῦ βασιλέως, έπιβαλέσθαι μέν έκ της Αλθιοπίας φεύγειν, 25 αίσθομένης δε τῆς μητρὸς καὶ τῆ ζώνη τὸν τράχηλον αὐτοῦ σφιγγούσης, ταύτη μηδε καθ' ενα τρόπον τολμήσαι προσενεγκείν τὰς χείρας, αὐτὸν δ' ἀγχόμενον καρτερήσαι μέγρι τής τελευτής, ίνα μή τοίς

² τὰ om. vulg. 5 περιφερόμενος del. Reiske 15 πέμπει CD 19 δ' έκ] δὲ libri 23 σημείου del. Eichst.

6 συννενέσιν δνείδη καταλίπη μείζω. πάντων δ' έστλ παραδοξότατον τὸ γινόμενον περί την τελευτην των βασιλέων, κατά γάο την Μερόην οί περί τάς τών θεών θεραπείας τε καί τιμάς διατρίβοντες ίερείς, μενίστην καὶ κυριωτάτην τάξιν έγοντες, έπειδαν 5 έπλ νοῦν αὐτοῖς ἔλθη, πέμπουσιν ἄγγελον πρὸς τὸν 2 βασιλέα, κελεύοντες ἀποθνήσκειν, τοὺς νὰο θεοὺς αὐτοῖς ταῦτα κεχοηματικέναι, καὶ δεῖν τὸ πρόσταγμα των άθανάτων ύπὸ θνητής φύσεως μηδαμώς παροραθήναι. και έτέρους δ' έπιφθέγγονται λόγους, 10 οίους αν άπλη διανοία προσδέξαιτο φύσις άρχαία μέν και δυσεξαλείπτω συνηθεία συντεθραμμένη, λόγον δ' οὐκ ἔχουσα τὸν ἐναντιωσόμενον τοῖς οὐκ 3 άναγκαίως προσταττομένοις. κατά μέν οὖν τοὺς έπάνω χρόνους υπήκουον οί βασιλείς τοῖς [ερεύσιν, 15 ούν δπλοις ούδε βία πρατηθέντες, άλλ' ύπ' αὐτῆς 178 της δεισιδαιμονίας τούς λογισμούς κατισγυόμενοι κατά δε του δεύτερου Πτολεμαΐου δ βασιλεύς των Αλθιόπων Έργαμένης, μετεσχηκώς Έλληνικής άγωγης και φιλοσοφήσας, πρώτος έθάρρησε καταφρο- 20 4 νήσαι τοῦ προστάγματος. λαβών γὰρ φρόνημα τῆς βασιλείας άξιον παρήλθε μετά [των] στρατιωτών είς τὸ ἄβατον, οδ συνέβαινεν είναι τὸν γουσοῦν ναὸν τῶν Αἰθιόπων, καὶ τοὺς μὲν ίερεἰς ἀπέσφαξε, τὸ δὲ ἔθος τοῦτο καταλύσας διωρθώσατο πρὸς τὴν 25 έαυτοῦ προαίρεσιν.

7 Τὸ δὲ περὶ τοὺς φίλους τοῦ βασιλέως νόμιμον, καίπερ ὂν παράδοξον, διαμένειν ἔφασαν ἕως τῶν

¹¹ αν add. Dind. 20 φιλοσοφίας fort. 21 πράγματος vulg. 22 των om. D 24 ίερεις] απαντας add. CF.

καθ' ήμᾶς γρόνων. έθος γὰρ ὑπάργειν λέγουσι τοῖς Αλθίοψιν, έπαν δ βασιλεύς μέρος τι τοῦ σώματος πηρωθή δι' ήνδηποτούν αίτίαν, απαντας τούς συνήθεις συναποβάλλειν τοῦτο κατὰ προαίρεσιν αἰσγρὸν 5 νὰο ὑπολαμβάνειν τοῦ βασιλέως πεπηρωμένου τὸ σπέλος ἀρτίποδας είναι τοὺς φίλους, καὶ μὴ πάντας έν ταῖς έξόδοις συνέπεσθαι χωλούς δμοίως. ἄτοπον 2 νὰο είναι τὸ συμπενθεῖν μὲν καὶ [τὸ] συλλυπεῖσθαι καλ των άλλων δμοίως άγαθων άπάντων τε καλ 10 κακών κοινωνείν την βεβαίαν φιλίαν, της δ' είς τὸ σωμα λύπης άμοιρον γίνεσθαι. φασί δε σύνηθες είναι και τὸ συντελευταν έκουσίως τοὺς έταίρους τοῖς βασιλεῦσι, καὶ τοῦτον εἶναι τὸν θάνατον ἔνδοξον και φιλίας άληθινής μάρτυρα. διόπερ μή 3 15 ραδίως επιβουλήν γίνεσθαι παρά τοῖς Αλθίοψι κατά τοῦ βασιλέως, ὡς ἀν τῶν φίλων ἀπάντων ἐπ' ἴσης προνοουμένων της τ' έκείνου και της ιδίας άσφαλείας. ταῦτα μὲν οὖν τὰ νόμιμα παρὰ τοῖς Αἰθίοψίν έστι τοῖς τὴν μητρόπολιν αὐτῶν οἰκοῦσι καὶ 20 νεμομένοις τήν τε νησον την Μερόην καλ την χώραν την πλησίον Αιγύπτου.

"Εστι δε και άλλα γένη των Αιδιόπων παμπληθή, 8 τὰ μεν έξ ἀμφοτέρων των μερων την παραποτάμιον του Νείλου κατοικούντα και τὰς ἐν τῷ ποταμῷ 25 νήσους, τὰ δε την ὅμορον τῆς ᾿Αραβίας νεμόμενα, τὰ δ΄ ἐν τοῖς μεσογείοις τῆς Λιβύης καθιδρυμένα. οί 2 πλεϊστοι δε τούτων και μάλισθ' οί παρὰ τὸν ποταμὸν

⁸ τὸ del. Dind. 9 ἀπάντων ἀγαθῶν Hertlein 10 βέβαιον D 15 κατὰ τῶν φ/λων ὡς ἂν τοῦ βασιλέως καλ τῶν φ/λων ἀπάντων codices, corr. Eichstädt.

οίκοῦντες ταῖς μὲν χρόαις είσι μέλανες, ταῖς δὲ ίδέαις σιμοί, τοῖς δὲ τριχώμασιν οὖλοι. καὶ ταῖς μὲν ψυγαῖς παντελῶς ὑπάργουσιν ἄγριοι καὶ τὸ θηριῶδες έμφαίνοντες, ούν ούτω δε τοῖς θυμοῖς ὡς τοῖς έπιτηδεύμασιν αύχμηροί γάρ ὄντες τοῖς δλοις 5 σώμασι τούς μεν όνυχας έπλ πολύ παρηγμένους έγουσι τοῖς θηρίοις παραπλησίως, τῆς δὲ πρὸς ἀλλή-8 λους φιλανθρωπίας πλείστον δσον άφεστήκασι καί την μεν φωνην όξεταν προβάλλοντες, των δε παρά τοῖς ἄλλοις ἐπιτηδευομένων εἰς βίον ἡμερον οὐδ' 10 ότιοῦν ἔχοντες, μεγάλην ποιοῦσι πρὸς τὰ καθ' ἡμᾶς 4 έθη την διαφοράν, καθοπλίζονται δ' αὐτῶν οί μεν 17: άσπίσιν ώμοβοίναις καὶ μικροῖς δόρασιν, οί δὲ άκοντίοις άναγκύλοις, ένίστε δε ξυλίνοις τόξοις τετραπήγεσιν, οἷς τοξεύουσι μὲν τῶ ποδὶ προσβαί- 15 νοντες, αναλωθέντων δε των οιστων σκυτάλαις ξυλίναις διαγωνίζονται. καθοπλίζουσι δέ και τὰς γυναϊκας, δρίζοντες αὐταῖς τεταγμένην ήλικίαν, ὧν ταῖς πλείσταις νόμιμόν έστι χαλκοῦν κρίκον φέρειν 5 έν τῷ γείλει τοῦ στόματος. ἐσθῆτι δέ τινες μὲν 20 αὐτῶν ἀπλῶς οὐ χοῶνται, γυμνῆτα βίον ἔχοντες δι' αίωνος και πρός μόνα τὰ καύματα ποριζόμενοι βοήθειαν αὐτουργὸν έκ τοῦ παραπεσόντος τινές δὲ τῶν προβάτων τὰς οὐρὰς ἀποκόπτοντες ἐκ τῶν ὅπισθεν καλύπτουσι διὰ τούτων τὰ ἰσχία, καθάπερ αἰδῶ 21 ταύτην προβαλλόμενοι ένωι δε χρώνται ταϊς δοραίς των ατηνων, είσι δ' οι περιζώμασι μέχρι μέσου τὸ

¹⁴ ἐνίστε] ἔνιοι Dind. 17 ξυλίνοις D 21 δι' αίῶνος ἔχοντες vulg. 27 μέσον libri, corr. Dind.

σῶμα καλύπτουσιν, ἐκ τῶν τριχῶν πλέκοντες, ὡς ἀν τῶν παρ' αὐτοῖς προβάτων ὅντων μὴ φερόντων ἔρια διὰ τὴν ἰδιότητα τῆς χώρας. τροφῆ δὲ χρῶν- 6 ται τινὲς μὲν λαμβάνοντες τὸν γεννώμενον ἐν τοῖς δ ΰδασι καρπόν, ὃς αὐτοφυὴς ἀνατέλλει περί τε τὰς λίμνας καὶ τοὺς ἐλώδεις τόπους, τινὲς δὲ τῆς ἀπαλωτάτης ὕλης τοὺς ἀκρεμόνας περικλῶντες, οἶς καὶ τὰ σώματα σκιάζοντες περὶ τὰς μεσημβρίας καταψύχουσιν, ἔνιοι δὲ σπείροντες σήσαμον καὶ λωτόν, 10 εἰσὶ δ' οῖ ταῖς ρίζαις τῶν καλάμων ταῖς ἀπαλωτάταις διατρεφόμενοι. οὐκ ὀλίγοι δ' αὐτῶν καὶ ταῖς τοξείαις ἐνηθληκότες τῶν πτηνῶν εὐστόχως πολλὰ τοξεύουσι, δι' ὧν τὴν τῆς φύσεως ἔνδειαν ἀναπληροῦσιν· οἱ πλεῖστοι δὲ τοῖς ἀπὸ τῶν βοσκημάτων 15 κρέασι καὶ γάλακτι καὶ τυρῷ τὸν πάντα βίον διαξῶσι.

Περί δὲ θεῶν οι μὲν ἀνώτερον Μερόης οἰκοῦν- 9
τες ἐννοίας ἔχουσι διττάς. ὑπολαμβάνουσι γὰρ τοὺς
μὲν αὐτῶν αἰώνιον ἔχειν καὶ ἄφθαρτον τὴν φύσιν,
οἶον ἥλιον καὶ σελήνην καὶ τὸν σύμπαντα κόσμον,
20 τοὺς δὲ νομίζουσι θνητῆς φύσεως κεκοινωνηκέναι
καὶ δι' ἀρετὴν καὶ κοινὴν εἰς ἀνθρώπους εὐεργεσίαν
τετευχέναι τιμῶν ἀθανάτων· τήν τε γὰρ Ἱσιν καὶ 2
τὸν Πᾶνα, πρὸς δὲ τούτοις Ἡρακλέα καὶ Δία
σέβονται, μάλιστα νομίζοντες ὑπὸ τούτων εὐηργε25 τῆσθαι τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος. ὀλίγοι δὲ τῶν
Αἰθιόπων καθόλου θεοὺς οὐ νομίζουσιν εἶναι· διὸ
καὶ τὸν ἥλιον ὡς πολεμιώτατον ὅντα κατὰ τὰς ἀνατολὰς βλασφημήσαντες φεύγουσι πρὸς τοὺς ἑλώδεις

²⁴ εὐεργετεῖσθαι CD.

- 3 των τόπων. παρηλλαγμένοις δ' έθεσι χρωνται καλ περί τούς παρ' αὐτοῖς τελευτῶντας οί μέν γάρ είς τὸν ποταμὸν βάλλοντες ἀφιᾶσιν, ἀρίστην ἡγούμενοι ταφην ταύτην, οί δε περιγέαντες ὕελον έν ταίς ολκίαις φυλάττοντες νομίζουσι δείν μήτε τών δ τελευτώντων άγνοεϊσθαι τὰς ὄψεις τοῖς συγγενέσι μήτ' ἐπιλανθάνεσθαι τοὺς προσήκοντας τῷ γένει των προσωκειωμένων, ένιοι δ' είς όστρακίνας σορούς έμβάλλοντες χατορύττουσι χύχλω των ίερων, χαί 180 του έπι τούτοις γινόμενον δρχον μέγιστον ήγοῦν- 10 4 ται. τὰς δὲ βασιλείας έγγειρίζουσιν οί μὲν τοίς εὐπρεπεστάτοις, τύχης ήγούμενοι δώρα άμφότερα, τήν τε μοναργίαν και την ευπρέπειαν, οι δε τοις έπιμελεστάτοις κτηνοτρόφοις παραδιδόασι την άρχην, ώς μόνους ἄριστα τῶν ὑποτεταγμένων φροντιοῦν- 15 τας, ένιοι δε τοῖς πλουσιωτάτοις τοῦτο τὸ τίμιον άπονέμουσιν, ήγούμενοι μόνους αὐτοὺς ἐπικουρείν τοις όχλοις δύνασθαι διά την έτοιμότητα της εύπορίας, είσι δ' οι τούς άνδρεία διαφέροντας αίρουνται βασιλείς, κρίνοντες τούς έν πολέμφ πλείστον 20 δυναμένους άξίους είναι μόνους τυγγάνειν των πρωτείων.
- 10 Τῆς δὲ παρὰ τὸν Νείλον χώρας τῆς ἐν τῆ Λιβύη κειμένης ἐστί τι μέρος τῷ κάλλει διαφέρον τροφάς τε γὰρ φέρει δαψιλεῖς καὶ ποικίλας, καὶ πρὸς τὰς τῶν καυμάτων ὑπερβολὰς ἔχει βοηθείας εὐθέτους τὰς ἐν τοῖς ἕλεσι καταφυγάς διὸ καὶ περιμάχητος οὖτος ὁ τόπος γίνεται τοῖς τε Λίβυσι καὶ

¹⁷ αὐτοὺς] τούτους ΙΙ 19 αίρούμενοι CF 28 ὁ τόπος οὐτος vulg.

τοῖς Αἰθίοψι, καὶ πρὸς ἀλλήλους ὑπὲρ αὐτοῦ πολεμούντες διατελούσι. φοιτά δ' είς αὐτὸν καὶ πλῆ- 2 θος έλεφάντων έκ τῆς ἄνω χώρας, ὡς μὲν ἔνιοι λέγουσι, διὰ τὴν δαψίλειαν καὶ τὴν ἡδονὴν τῆς 5 νομής. έλη γάο θαυμαστά παρεκτείνεται τοίς χείλεσι τοῦ ποταμοῦ, πολλῆς καλ παντοίας ἐν αὐτοῖς συομένης τροφής. διόπερ όταν γεύσωνται τοῦ θρύου 3 καὶ τοῦ καλάμου, διὰ τὴν γλυκύτητα τῆς τροφῆς μένει καλ την των ανθρώπων δίαιταν καταφθείρει. 10 δι' ήν αlτίαν καταναγκάζονται φεύγειν [είς] τούτους τούς τόπους, όντες νομάδες καί σκηνίται, τὸ σύνολον τῶ συμφέροντι τὰς πατρίδας δρίζοντες. αί δ' ἀγέλαι 4 τῶν είρημένων θηρίων τὴν μεσόγειον χώραν ἐκλείπουσι διά σπάνιν τροφής, άτε συντόμως των φυομέ-15 νων έν τη νη πάντων αὐαινομένων διὰ γὰρ τὴν τοῦ καύματος ὑπερβολὴν καὶ τὴν λειψυδρίαν τῶν πηγαίων καλ ποταμίων υδάτων σκληράς καλ σπανίους συμβαίνει γίνεσθαι τὰς τροφάς. ὡς δέ τινές φασιν, τ όφεις θαυμαστοί γίνονται τό τε μέγεθος καί τὸ 20 πλήθος κατά την θηριώδη καλουμένην χώραν ούτοι δὲ περί τὰς συστάσεις τῶν ὑδάτων ἐπιτίθενται τοῖς ἐλέφασι, καὶ τραπέντες εἰς άλκὴν περιπλέκονται ταῖς σπείραις εἰς τὰ σκέλη, καὶ πέρας ἔως τούτου συνέχουσι βιαζόμενοι καὶ σφίγγοντες τοῖς δε-25 σμοῖς ξως ἂν ἀφρίσαντα τὰ θηρία πέση διὰ τὸ 181 βάρος. ἔπειτ' ἀθροιζόμενοι τὸ πεσὸν σαρκοφαγοῦσι, δαδίως έπικρατούντες διά την δυσκινησίαν του ζώου. άπολειπομένου δ' άπορήματος, διὰ τίν' αίτίαν οὐ 6

⁹ διαφθείζει D 10 ἀναγπάζονται C είς delevi 28 ἀπολειπομένου G, ἀπολειπόμενοι cet.

συνέπονται τοις έλέφασιν είς τὴν προειρημένην παραποταμίαν διώκοντες τὰς συνήθεις τροφάς, φασὶ τοὺς τηλικούτους ὄφεις τὴν μὲν ἐπίπεδον τῆς χώρας φεύγειν, περὶ δὲ τὴν ὑπώρειαν ἐν ταις φάραγξι ταις εἰς τὸ μῆκος ἀνηκούσαις καὶ τοις σπηλαίοις τοις τὸ βάθος ἔχουσι συνεχῶς ἐναυλίζεσθαι διόπερ τοὺς συμφέροντας καὶ συνήθεις τόπους μηδαμῶς ἐκλείπειν, αὐτοδιδάκτου πρὸς τὰ τοιαῦτα τῆς φύσεως οὕσης ἅπασι τοις ζώρις. περὶ μὲν οὖν Αἰθιόπων καὶ τῆς χώρας αὐτῶν τοσαῦτα λέγομεν.

11 Περί δε των συγγραφέων ήμιν διοριστέον, δτι πολλοί συγγεγράφασι περί τε της Αίγύπτου και της Αίδιοπίας, ών οι μεν ψευδεί φήμη πεπιστευκότες, οί δὲ παρ' έαυτῶν πολλὰ τῆς ψυχαγωγίας ενεκα 2 πεπλακότες, δικαίως αν απιστοϊντο. 'Αγαθαρχίδης 15 μεν γαο δ Κυίδιος έν τη δευτέρα βίβλω των περί την 'Ασίαν, και δ τας γεωγραφίας συνταξάμενος 'Αρτεμίδωρος δ 'Εφέσιος κατά την δυδόην βίβλου, καί τινες έτεροι των έν Αίγύπτω κατοικούντων, ίστορηκότες τὰ πλείστα τῶν προειρημένων ἐν πᾶσι 30 3 σχεδον έπιτυγχάνουσι. και γάρ ήμεις καθ' ον καιοδυ παρεβάλομεν είς Αίγυπτου, πολλοίς μέν των *ξερέων ένετύχομεν*, ούκ όλίγοις δὲ καὶ πρεσβευταῖς άπὸ τῆς Αίθιοπίας παρούσιν εἰς λόγους ἀφικόμεθα παρ' ὧν ἀχριβῶς ξκαστα πυθόμενοι, καὶ τοὺς λό- 25 γους των ίστορικων έξελέγξαντες, τοίς μάλιστα συμφωνούσιν απόλουθον την αναγραφην πεποιήμεθα. Περὶ μὲν οὖν Αἰθιόπων τῶν πρὸς τῆ δύσει

² φασί Reiske, φασί δε codices 5 είς add. Wess. 12 τε om. vulg.

κατοικούντων ἀρκεσθησόμεθα τοις φηθείσι, περί δὲ τῶν κατὰ τὴν μεσημβρίαν καὶ τὴν Ἐρυθρὰν θάλατταν κειμένων ἐν μέρει διέξιμεν. δοκεῖ δ' ἡμῖν ἀρμόττειν προδιελθείν περὶ τῆς τοῦ χρυσοῦ κατασκευῆς τῆς ἐν τούτοις τοῖς τόποις γινομένης.

Περί γάρ τὰς ἐσγατιὰς τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς 12 δμορούσης 'Αραβίας τε καλ Αίθιοπίας τόπος έστλυ έγων μέταλλα πολλά και μεγάλα χουσού, συναγομένου πολλοῦ πολλή κακοπαθεία τε καὶ δαπάνη. 10 τῆς γὰο γῆς μελαίνης οὔσης τῆ φύσει καὶ διαφυὰς καὶ φλέβας έγούσης μαρμάρου τῆ λευκότητι διαφερούσας και πάσας τὰς περιλαμπομένας φύσεις ὑπερβαλλούσας τη λαμπρότητι, οί προσεδρεύοντες τοϊς μεταλλικοῖς ἔργοις τῷ πλήθει τῶν ἐργαζομένων 15 κατασκευάζουσι τὸν χουσόν. οί γὰο βασιλεῖς τῆς 2 182 Αίνύπτου τοὺς ἐπὶ κακουονία καταδικασθέντας καὶ τούς κατά πόλεμον αίγμαλωτισθέντας, έτι δε τούς άδίκοις διαβολαζε περιπεσόντας καὶ διὰ θυμὸν είς φυλακάς παραδεδομένους, ποτε μεν αὐτούς, ποτε δε 20 καὶ μετὰ πάσης συγγενείας άθροίσαντες παραδιδόασι πρός την του χουσού μεταλλείαν, αμα μέν τιμωρίαν λαμβάνοντες παρά των καταγνωσθέντων, αμα δε διά τῶν ἐργαζομένων μεγάλας προσόδους λαμβάνοντες. οί δὲ παραδοθέντες, πολλοί μὲν τὸ πλῆ- 3 25 θος όντες, πάντες δε πέδαις δεδεμένοι, προσκαρτερούσι τοῖς ἔργοις συνεχῶς καὶ μεθ' ἡμέραν καὶ δι' όλης της νυκτός, αναπαυσιν μεν ούδεμίαν λαμ-

⁹ πολλοῦ] πολλοῖς C, del. Rhod. 12 ὑπεςβαλλούσης CDF 13 ποροσεδρεύσαντες CD 19 παραδιδομένους CDF 20 πάσης] τῆς add. Hertlein.

βάνοντες, δρασμοῦ δὲ παντὸς φιλοτίμως είργόμενοι φυλακαί γάρ έκ στρατιωτών βαρβάρων καί ταις διαλέκτοις διαφόροις χρωμένων έφεστήκασιν, ώστε μηδένα δύνασθαι δι' δμιλίας ή φιλανθρώπου τινός έντεύξεως φθεζοαί τινα των έπιστατούντων. 5 4 τῆς δὲ τὸν γρυσὸν ἐγούσης γῆς τὴν μὲν σκληροτάτην πυρί πολλώ καύσαντες καί ποιήσαντες γαύνην προσάγουσι την διὰ τῶν γειρῶν κατεργασίαν την δε άνειμένην πέτραν και μετρίφ πόνφ δυναμένην ύπείκειν λατομικώ σιδήρω καταπονούσι μυριάδες 10 5 ακληρούντων ανθρώπων. και της μέν δλης πραγματείας δ τον λίθον διακρίνων τεχνίτης καθηγείται καὶ τοῖς ἐργαζομένοις ὑποδείκνυσι τῶν δὲ πρὸς την άτυγίαν ταύτην άποδειγθέντων οι μεν σώματος δώμη διαφέροντες τυπίσι σιδηραίς την μαρμαρίζου- 15 σαν πέτραν κόπτουσιν, οὐ τέχνην τοῖς ἔργοις, ἀλλὰ βίαν προσάγοντες, ύπονόμους δὲ διακόπτοντες, οὐκ έπ' εὐθείας, ἀλλ' ὡς ἂν ἡ διάφυσις ἡ τῆς ἀπο-6 στιλβούσης πέτρας. οὖτοι μὲν οὖν διὰ τὰς ἐν ταζς διώρυξι καμπάς καλ σκολιότητας έν σκότει διατρί- 20 βοντες λύγνους έπλ των μετώπων πεπραγματευμένους περιφέρουσι πολλαχώς δε πρός τας της πέτρας ίδιότητας μετασχηματίζοντες τὰ σώματα καταβάλλουσιν είς έδαφος τὰ λατομούμενα θραύματα καὶ τοῦτο άδιαλείπτως ένεργοῦσι πρὸς έπιστάτου βαρύτητα καὶ 25 13 πληγάς. οί δε ἄνηβοι παϊδες είσδυόμενοι διὰ τῶν ύπονόμων είς τὰ κεκοιλωμένα τῆς πέτρας ἀναβάλλουσιν έπιπόνως την διπτουμένην κατά μικούν

³ διαφόρως libri, corr. Dind. 20 και σκοιιότητας om. M; cf. Agatharch. apud Photium 25 (ed. C. Müller).

πέτραν καλ πρός τον έκτος τοῦ στομίου τόπον είς υπαιθρον αποχομίζουσιν. οί δ' υπέρ έτη τριάχοντα παρά τούτων λαμβάνοντες ώρισμένον μέτρον τοῦ λατομήματος έν δλμοις λιθίνοις τύπτουσι σιδηροίς 5 ύπέροις, άχρι αν δρόβου τὸ μέγεθος κατεργάσωνται. 183 παρά δε τούτων τον δροβίτην λίθον αι γυναϊκες και 2 οί πρεσβύτεροι των ανδρών εκδένονται, καὶ μύλων έξης πλειόνων όντων έπι τούτους έπιβάλλουσι, καί παραστάντες άνὰ τρεῖς ἢ δύο πρὸς τὴν κώπην ἀλή-10 θουσιν, εως αν είς σεμιδάλεως τρόπον τὸ δοθέν μέτρον κατεργάσωνται. προσούσης δ' απασιν άθεραπευσίας σώματος καὶ τῆς τὴν αίδῶ περιστελλούσης έσθητος μή προσούσης, ούκ έστιν δς ίδων ούκ αν έλεησειε τους ακληρούντας δια την υπερβολήν 15 τῆς ταλαιπωρίας. οὐ γὰρ τυγγάνει συγγώμης οὐδ' β άνέσεως άπλως ούκ άρρωστος, ού πεπηρωμένος, ού γεγηρακώς, οὐ γυναικὸς ἀσθένεια, πάντες δὲ πληγαῖς ἀναγκάζονται προσκαρτερεῖν τοἰς ἔργοις, μέγρι αν κακουχούμενοι τελευτήσωσιν έν ταζε ανάγκαις 20 διόπεο οί δυστυχείς φοβερώτερον ἀελ τὸ μέλλον τοῦ παρόντος ήγουνται διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς τιμωρίας, ποθεινότερον δε του ζην τον θάνατον προσδέχονται. τὸ δὲ τελευταΐον οί τεχνίται παραλαβόν-14 τες τὸν ἀληλεσμένον λίθον πρὸς τὴν ὅλην ἄγουσι 25 συντέλειαν έπὶ γὰρ πλατείας σανίδος μικρὸν έγκεκλιμένης τρίβουσι την κατειργασμένην μάρμαρον ύδως επιχεοντες είτα το μεν γεώδες αυτής έκτη-

² $\dot{v}n\dot{\epsilon}\varrho$ $\tilde{\epsilon}r\eta]$ $\dot{\epsilon}vr\dot{o}s$ $\tau\tilde{\omega}v$ Agath. 26 8 $\tau o\dot{v}\tau ovs$ E, $\tau o\dot{v}\tau ovs$ cet. 10 $\tilde{\epsilon}\omega_S$ $\dot{\alpha}v$ om. II ϵl_S] $\dot{\epsilon}s$ cod. 11 $\kappa a\tau\epsilon\varrho\gamma\alpha\zeta\dot{\rho}\mu\epsilon\nu ov$ II 13 $\mu\dot{\eta}$] $\mu\dot{\rho}vov$ Agath. 27 $\tau\eta\kappa\dot{\rho}\mu\epsilon\nu ov$ D.

χόμενον διὰ τῶν ὑνοῶν χαταρρεῖ χατὰ τὴν τῆς σανίδος εγκλισιν, τὸ δὲ χρυσίον έχον ἐπὶ τοῦ ξύλου 2 παραμένει διὰ τὸ βάρος. πολλάκις δὲ τοῦτο ποιούντες, τὸ μὲν πρώτον ταῖς γερσίν έλαφρώς τρίβουσι, μετὰ δὲ ταῦτα σπόγγοις ἀραιοῖς κούφως 5 έπιθλίβοντες τὸ χαῦνον καὶ γεῶδες διὰ τούτων ἀναλαμβάνουσι, μέχρι αν ότου καθαρον γένηται το 3 ψηγμα τοῦ χουσοῦ. τὸ δὲ τελευταΐον ἄλλοι τεχνίται παραλαμβάνοντες μέτρω καί σταθμώ τὸ συνηγμένον είς κεραμεούς χύτρους έμβάλλουσι μίξαν- 10 τες δε κατά το πληθος ἀνάλογον μολίβδου βώλον καλ χόνδρους άλων, έτι δε βραχύ καττιτέρου, καλ κρίθινον πίτυρον προσεμβάλλουσιν άρμοστον δ' έπίθημα ποιήσαντες καὶ πηλῷ φιλοπόνως περιγρίσαντες όπτῶσιν ἐν καμίνω πέντε ἡμέρας καὶ νύκτας 15 4 ίσας αδιαλείπτως. Επειτα εάσαντες ψυγθηναι των μεν άλλων οὐδεν εύρισκουσιν έν τοῖς άγγείοις, τὸν δε χουσον καθαρον λαμβάνουσιν ολίνης απουσίας γεγενημένης. ή μεν οδυ έργασία του γρυσού περί τάς έσχατιάς τῆς Αἰγύπτου γινομένη μετὰ τοσούτων 20 5 καὶ τηλικούτων πόνων συντελείται αὐτή γάρ ή φύσις, οἶμαι, ποιεί πρόδηλον ὡς ὁ χρυσὸς γένεσιν 184 μεν επίπουου έχει, φυλακήν δε χαλεπήν, σπουδήν δε μεγίστην, χοῆσιν δε ανα μέσον ήδονῆς τε καὶ λύπης.

Ή μεν ούν των μετάλλων τούτων εύρεσις άρχαία παντελώς έστιν, ως αν ύπο των παλαιών βα-

² χουσὸν malim 11 β ωλίον DF 12 καὶ κρίθινον] καὶ om. C 16 ψυγῆναι C 22 δ Reiske, δ μ ὲν codices.

σιλέων καταδειχθείσα. περί δὲ τῶν έθνῶν [τούτων] 6 τῶν κατοικούντων τήν τε παράλιον τοῦ ᾿Αραβίου κόλπου καὶ Τρωγλοδυτικήν, ἔτι δ' Αίδιοπίαν τὴν πρός μεσημβρίαν καὶ νότον, πειρασόμεθα διεξιέναι. 5 περί πρώτων δε των Ίχθυοφάνων ερούμεν των 15 κατοικούντων την παράλιον την άπο Καρμανίας καί Γεδρωσίας έως των έσχάτων του μυγού του κατά τον Αράβιον κόλπον ίδρυμένου, δε είς την μεσόγειον ανήκων απιστον διαστημα δυσίν ήπείροις 10 περικλείεται πρός του ξκπλουν, τη μέν ύπο της εὐδαίμονος 'Αραβίας, τῆ δ' ὑπὸ τῆς Τρωγλοδυτικῆς. τούτων δὲ τῶν βαρβάρων τινές μὲν γυμνοί τὸ 2 παράπαν βιούντες χοινάς έγουσι τὰς νυναίκας καλ τὰ τέχνα παραπλησίως ταῖς τῶν θρεμμάτων ἀγέ-15 λαις, ήδονης δε και πόνου την φυσικην μόνον άντίληψιν ποιούμενοι των αίσχοων καλ καλών οὐδεμίαν λαμβάνουσιν έννοιαν. τὰς δὲ οἰκήσεις ἔγουσιν οὐκ 3 άπωθεν της θαλάττης παρά τὰς δαχίας, καθ' ας είσιν οὐ μόνον βαθεΐαι κοιλάδες, άλλὰ καὶ φάραγγες 20 ανώμαλοι και στενοί παντελώς αύλώνες σκολιαίς έκτροπαῖς ὑπὸ τῆς φύσεως διειλημμένοι. τούτων δὲ τῆ χρεία τῶν ἐγχωρίων πεφυκότων ἀρμοζόντως. τάς έκτροπάς καλ διεξόδους συγκεχώκασι λίθοις μεγάλοις, δι' ὧν ώσπερ δικτύων την θήραν των 25 ίγθύων ποιούνται. όταν γαρ ή πλημυρίς τῆς θα- 4 λάττης έπλ την χέρσον φέρηται λάβρως, δ ποιεί δίς της ημέρας περί τρίτην καὶ ἐνάτην μάλιστά πως ώραν, ή μεν θάλαττα πασαν την βαγίαν επικλύ-

¹ τούτων del. Dind. 7 Κεδοωσίας C 18 παρά] πατὰ D.

ζουσα καλύπτει, καὶ λάβρω καὶ πολλῷ κύματι συναποκομίζει πρός την χέρσον απιστον πληθος παντοίων Ιηθύων, οι τὸ μεν πρώτον εν τη παραλίω μένουσι, νομής χάριν πλανώμενοι περί τὰς ὑποδύσεις και τὰ κοιλώματα. ἐπὰν δ' δ τῆς ἀμπώτεως 5 έλθη χρόνος, τὸ μὲν ύγρὸν ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον διὰ των κεγωσμένων λίθων και φαράγγων απορρεί, οί 5 δ' ίγθυς έν τοις κοιλώμασι καταλείπονται. κατά δέ τούτον τον καιρον το πλήθος των έγχωρίων μετά τέχνων καλ γυναικών είς τὰς δαχίας άθροίζεται 10 καθάπερ ἀφ' ένὸς κελεύσματος. σχιζομένων δὲ τῶν βαρβάρων είς τὰ κατὰ μέρος συστήματα, πρός τούς ίδίους ξκαστοι τόπους μετά βοῆς έξαισίου φέρονται, καθάπερ αίφνιδίου τινός κυνηγίας έμπεπτωκυίας. 6 είθ' αί μεν γυναϊκες μετά των παίδων τούς έλάτ-15 τονας των ίχθύων και πλησίον όντας της χέρσου συλλαμβάνουσαι δίπτουσιν έπλ την γην, οί δὲ τοῖς σώμασιν άχμάζοντες προσφέρουσι τὰς χεζρας τοζς185 διὰ τὸ μένεθος δυσκατανωνίστοις έκπίπτουσι νὰο έκ τοῦ πελάγους ὑικερμεγέθεις οὐ μόνον σκορπίοι 20 καλ μύραιναι καλ κύνες, άλλα καλ φώκαι καλ πολλά τοιαύτα ξένα και ταις όψεσι και ταις προσηγορίαις. 7 ταῦτα δὲ τὰ θηρία καταμάχονται τεχνικῆς μὲν ὅπλων κατασκευής οὐδεν έχοντες, κέρασι δε αίγων δξέσι κατακεντούντες καὶ ταῖς ἀπορρώξι πέτραις ἐπιτέ- 25 μνοντες πάντα γαρ ή γρεία διδάσκει την φύσιν. οίκείως τοῖς ὑποκειμένοις καιροῖς ἁρμοζομένην πρὸς 16 την έκ της έλπίδος εύγρηστίαν. έπειδαν δ' άθροί-

²⁷ άρμοζομένη ΙΙ.

σωσιν ίγθύων παντοδαπών πληθος, μεταφέρουσι τούς ληφθέντας και πάντας όπτωσιν έπι των πετρών των έγκεκλιμένων πρός μεσημβρίαν. διαπύρων δ' οὐσῶν διὰ τὴν τοῦ καύματος ὑπερβολήν, 5 βραχύν ἐάσαντες χρόνον στρέφουσι, κάπειτα τῆς οὐρᾶς λαμβανόμενοι σείουσι τὸν δλον ὄγκον. καὶ αί 2 μεν σάρχες θρυπτόμεναι διά την θερμασίαν άποπίπτουσιν, αί δ' ἄκανθαι βιπτούμεναι πρός ενα τόπον μέγαν σφρον αποτελούσιν, αθροιζόμεναι γρείας 10 ενεκεν περί ής μικρον ύστερον έρουμεν. μετά δε ταῦτα τὰς μὲν σάρκας ἐπί τινος λεωπετρίας κατατιθέμενοι πατούσιν έπιμελώς έφ' ίκανὸν χρόνον καλ καταμίσγουσι τὸν τοῦ παλιούρου καρπόν τούτου 3 γάρ συναναχρωσθέντος τὸ πᾶν γίνεται χρῆμα κολ-15 λῶδες καὶ δοκεῖ τοῦτο καθάπερ ἡδύσματος παρ' αὐτοῖς ἔγειν τάξιν. τὸ δὲ τελευταΐον τὸ καλῶς πατηθέν είς πλινθίδας παραμήμεις τυπούντες τιθέασιν είς τὸν ήλιον. Ϫς συμμέτρως ξηρανθείσας καθίσαντες κατευωχούνται, οὐ μὴν πρὸς μέτρον ἢ σταθμὸν 20 έσθίοντες, άλλὰ πρὸς τὴν ίδίαν έκάστου βούλησιν, την φυσικην ὄρεξιν έγοντες της ἀπολαύσεως περιγραφήν άνεκλείπτοις γάρ καὶ διὰ παντός έτοίμοις 4 χοῶνται ταμιεύμασιν, ώς αν τοῦ Ποσειδῶνος τὸ της Δήμητρος έργον μετειληφότος. ένίστε δε τηλι-25 ποῦτον έκ τοῦ πελάγους είς τὴν χέρσον κυλινδεῖται κυμα και τας δαχίας έφ' ημέρας πολλάς κατακλύζει λάβρον, ώστε μηδένα δύνασθαι τοῖς τόποις προσεγ-

6 καὶ αἱ μὲν] αἱ μὲν οὖν CF 14 χρῆμα Reiske (c. 23, 1), χρῶμα libri 20 ἔκαστος vel ἔκαστοι Hertlein 22 ἀνεκλείπτως codices, corr. Dind. ἐτοίμως CF 27 λάβρως fort.

έ γίζειν. διόπερ κατά τούτους τούς καιρούς σπανίζοντες τροφής τὸ μέν πρώτον τοὺς κόγγους συλλέγουσι, τηλικούτους τὸ μέγεθος ὧν ευρίσκονταί τινες τετραμναΐοι τὰ μὲν γὰρ κύτη συντρίβουσι λίθους εύμεγέθεις έμβάλλοντες, την δ' έντος σάρκα κατε- 5 σθίουσιν ώμήν, της γεύσεως ούσης παρεμφερούς 6 τοις δστρέοις. έπαν δε δια την συνέχειαν των πνευμάτων έπὶ πλείονα χρόνον πλήθειν συμβαίνη τὸν ώκεανόν, καλ την είωθυῖαν θήραν των ίχθύων έχηλείση τὸ τῆς περιστάσεως ἀδύνατον, ἐπὶ τοὺς 10 κόνγους, ως εξοηται, τρέπονται, εί δε ή έκ των κόνγων τροφή σπανίζει, καταφεύνουσιν έπλ τὸν τῶν 7 ἀκανθών σωρόν έκ τούτου γὰρ ἐκλέγοντες τὰς 186 έγχύλους καὶ προσφάτους τῶν ἀκανθῶν διαιροῦσι κατ' ἄρθρον, καὶ τὰς μὲν αὐτόθεν τοῖς ὀδοῦσι 15 κατεργάζονται, τὰς δὲ σκληρὰς λίθοις θραύοντες καὶ προϋπεργαζόμενοι κατεσθίουσι, παραπλησίαν 17 διάθεσιν έχοντες τοῖς φωλεύουσι τῶν θηρίων. τῆς μεν οδν ξηράς τροφής τον είρημένον τρόπον εύποροῦσι, τῆς δ' ὑγρᾶς παράδοξον ἔχουσι καὶ παντε- 20 λως απιστουμένην την γρησιν. ταίς μεν ναρ θήραις προσκαρτερούσιν έφ' ήμέρας τέτταρας, εὐωχούμενοι πανδημεί μεθ' ίλαρότητος καί ταϊς άνάρθροις φδαϊς άλλήλους ψυχαγωγούντες πρός δε τούτοις έπιμίσγονται τότε ταὶς γυναιξὶν αἶς ἂν τύγωσι παιδο- 25 ποιίας ενεκα, πάσης ἀσχολίας ἀπολελυμένοι διὰ τὴν 2 εὐχοπίαν καὶ τὴν έτοιμότητα τῆς τροφῆς. τῆ δὲ

⁷ $\delta \grave{\epsilon}]$ $\delta \grave{\eta}$ Bekker 10 $\emph{\'enl}$ — 11 $\emph{\'el}$ $\delta \grave{\epsilon}$ om. D (cf. Agath. 35) 11 $\mathring{\eta}$] $\mathring{\eta}$ $\delta \grave{\epsilon}$ D 12 span/zy C 27 nal thy $\emph{\'et}$ scoimothta om. Agath., del. Reiske.

πέμπτη πρός την υπώρειαν έπείγονται πανδημεί ποτοῦ γάριν, ἔνθα συρρύσεις ὑδάτων γλυκέων εἰσί, πρός αίς οι νομάδες τὰς ἀγέλας τῶν θρεμμάτων ποτίζουσιν. ή δὲ δδοιπορία τούτων παραπλήσιος 3 5 γίνεται ταῖς ἀγέλαις τῶν βοῶν, πάντων φωνὴν άφιέντων ούκ έναρθρον, άλλ' ήχον μόνον άποτελοῦσαν. τῶν δὲ τέχνων τὰ μὲν νήπια παντελῶς αί μητέρες έν ταῖς ἀγκάλαις φέρουσι, τὰ δὲ κεγφρισμένα τοῦ γάλακτος οί πατέρες, τὰ δ' ὑπὲρ πενταετῆ γρόνον 10 όντα προάγει μετά των γονέων σύν παιδιά, πεπληοωμένα χαρᾶς, ώς αν πρός την ηδίστην απόλαυσιν δομώμενα, ή γαρ φύσις αὐτῶν ἀδιάστροφος οὖσα 4 την άναπλήρωσιν της ένδείας ηγείται μέγιστον άγαθόν, οὐδεν τῶν ἐπεισάκτων ἡδέων ἐπιζητοῦσα. ὅταν 15 δε ταῖς τῶν νομάδων ποτίστραις έγγίσωσι καὶ τοῦ ποτοῦ πληρωθῶσι τὰς κοιλίας, ἐπανέρχονται, μόγις βαδίζοντες διὰ τὸ βάρος. κάκείνην μὲν τὴν ἡμέραν τ ούδενος γεύονται, κείται δ' Εκαστος ύπεργέμων καί δύσπνους και τὸ σύνολον παρεμφερής τῷ μεθύοντι. 20 τῆ δ' έξῆς ἐπὶ τὴν ἀπὸ τῶν ἰχθύων πάλιν τροφὴν άνακάμπτουσι καλ τοῦτον τὸν τρόπον ή δίαιτα κυκλεῖται παρ' αὐτοῖς πάντα τὸν τοῦ ξῆν γρόνον.

Ο μεν οὖν τὴν παράλιον τὴν έντὸς τῶν στενῶν κατοικοῦντες οὕτω βιοῦσι, νόσοις μεν διὰ τὴν ἀπλότητα τῆς τροφῆς σπανίως περιπίπτοντες, ὀλιγοχρονιώτεροι δὲ πολὸ τῶν παρ' ἡμῖν ὄντες. τοῖς δὲ ¹⁸
τὴν ἐκτὸς τοῦ κόλπου παράλιον νεμομένοις πολλῶ

² γλυπέων ὑδάτων vulg. 7 αι μητέςες παντελώς codices, corr. Reiske 16 πληςώσωσι Dind. 20 ἀπὸ om. D 23 τοῦ στενοῦ D 24 ἀπαλότητα D.

τούτων παραδοξότερον είναι τον βίον συμβέβηκεν, ώς αν αδιψον έγοντων και απαθή την φύσιν. απο νὰρ τῶν οἰκουμένων τόπων εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τῆς τύγης ἐχτετοπισμένοι τῆς μὲν ἀπὸ τῶν ἰχθύων άνρας εὐποροῦσιν, ὑνρὰν δὲ τροφὴν οὐκ ἐπιζη- 5 2 τοῦσι. προσφερόμενοι γάρ τὸν ίχθῦν ἔγχυλον, μικράν έγοντα των ώμων την παραλλανήν, ούν οίον ύνραν τροφήν έπιζητοῦσιν, άλλ' οὐδ' ἔννοιαν ἔγουσι ποτοῦ. στέργουσι δε την έξ άρχης δίαιταν ύπο της τύχης αὐτοῖς προσκληρωθεῖσαν, εὐδαιμονίαν ἡγούμενοι 10 την έχ της ένδείας αὐτοῦ τοῦ λυποῦντος ὑπεξαίρεσιν. 3 τὸ δὲ πάντων παραδοξότατον, ἀπαθεία τοσοῦτον ύπερβάλλουσι πάντας ώστε μη δαδίως πιστευθήναι 187 τὸν λόγον. καίτοι γε πολλοί τῶν ἀπ' Αἰγύπτου πλεόντων διὰ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάττης ἔμποροι μέχρι 15 τοῦ νῦν, πολλάκις προσπεπλευκότες πρὸς τὴν τῶν 'Ιγθυοφάγων χώραν, έξηγοῦνται σύμφωνα τοῖς ὑφ' 4 ήμων είρημένοις περί των άπαθων άνθρώπων. δ τρίτος δε Πτολεμαίος, δ φιλοτιμηθείς περί την θήραν των έλεφάντων των περί την χώραν ταύτην 20 οντων, έξεπεμψεν ενα των φίλων, ονομα Σιμμίαν, · κατασκεψόμενον την γώραν · οδτος δε μετά της άρμοττούσης χορηγίας άποσταλείς άκριβῶς, ῶς φησιν 'Αγαθαρχίδης ὁ Κυίδιος ίστοριογράφος, έξήτασε τὰ κατά τὴν παραλίαν έθνη. φησίν οὖν τὸ τῶν ἀπαθῶν 25 Αλθιόπων έθνος τὸ σύνολον ποτῷ μὴ χοῆσθαι, μηδὲ την φύσιν αὐτῶν ἐπιζητεῖν διὰ τὰς προειρημένας 5 αίτίας. καθόλου δ' ἀποφαίνεται μήτ' είς σύλλογον

⁸ ἐπιζητοῖ σι ποτοῦ, ἀλλ' . . ἔχουσι codices, corr. Dind. 25 παφαλίαν] Ιστοφίαν DF; τὴν κατὰ τὰ ἔθνη Ιστοφίαν fort.

έργεσθαι πρός τούς άλλοεθνείς, μήτε τὸ ξένον τῆς όψεως των προσπλεόντων κινείν τούς έγγωρίους. άλλ' έμβλέποντας άτενῶς άπαθεῖς ἔγειν καὶ άκινήτους τὰς αίσθήσεις, ὡς [ἂν] μηδενὸς παρόντος. οὕτε 5 γὰρ ξίφος σπασαμένου τινὸς καὶ καταφέροντος ὑπεξέφυνον, ούθ' ύβριν οὐδὲ πληγὰς ὑπομένοντες ήρεθίζοντο, τό τε πληθος οὐ συνηγανάκτει τοῖς πάσχουσιν, άλλ' ένίστε τέχνων ή γυναιχών σφαττομένων έν δωθαλμοῖς ἀπαθεῖς ταῖς διαθέσεσιν ἔμενον, οὐ-10 δεμίαν έμφασιν δονής η πάλιν έλέου διδόντες. καθό- 6 λου δε τοις εκπλημτικωτάτοις δεινοίς περιπίπτοντες ήρεμαΐοι διέμενον, βλέποντες μέν άτενως είς τὰ συντελούμενα, ταῖς δὲ κεφαλαῖς παρ' ἕκαστα διανεύοντες. διὸ καί φασιν διντούς διαλέκτω μεν μή 15 γρησθαι, μιμητική δε δηλώσει διά των χειρων διασημαίνειν εκαστα των πρός την χρείαν άνηκόντων. καλ τὸ πάντων θαυμασιώτατον, φῶκαι τοῖς γέ- 7 νεσι τούτοις συνδιατρίβουσαι θήραν ποιούνται των ίγθύων καθ' αύτας παραπλησίως ανθρώποις. δμοίως 20 δε και περί τὰς κοίτας και τὴν τῶν γεννηθέντων άσφάλειαν μεγίστη πίστει τὰ γένη χρῆσθαι ταῦτα πρὸς ἄλληλα χωρίς γὰρ ἀδικήματος ἀλλοφύλοις ζώοις ή συναναστροφή γίνεται μετ' είρήνης καί πάσης εὐλαβείας.

25 Οὖτος μὲν οὖν ὁ βίος, καίπερ ὢν παράδοξος, ἐκ παλαιῶν χρόνων τετήρηται τοῖς γένεσι τούτοις, εἴτε

⁴ αν delevi 6 οὐδὲ Dindorf, οὕτε libri 8 η] καὶ ΙΙ ἀποσφαττομένων ΙΙ 14 φησὶν Schneider 20 κοίτας] καὶ τεκνώσεις add. D, καὶ τὰς καμαφοειδεῖς καὶ τεκνώσεις add. C 21 ταῦτα χρῆσθαι vulg.

τούτων παραδοξότερον είναι τὸν βίον συμβέβηκεν, ώς αν αδιψον έχοντων και απαθή την φύσιν, από γάο τῶν οἰκουμένων τόπων εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ της τύχης έκτετοπισμένοι της μέν ἀπὸ τῶν ἰχθύων άγρας εὐποροῦσιν, ύγρὰν δὲ τροφὴν οὐκ ἐπιζη- 5 2 τοῦσι. προσφερόμενοι γάρ τὸν ἰγθῦν ἔγγυλον, μικράν έγοντα των ώμων την παραλλαγήν, ούχ οἶον ύγρὰν τροφην έπιζητοῦσιν, άλλ' οὐδ' ἔννοιαν ἔχουσι ποτοῦ. στέργουσι δε την έξ άρχης δίαιταν ύπο της τύχης αὐτοῖς προσκληρωθεῖσαν, εὐδαιμονίαν ἡγούμενοι 10 την έχ της ένδείας αύτοῦ τοῦ λυποῦντος ὑπεξαίρεσιν. 3 το δε πάντων παραδοξότατον, ἀπαθεία τοσοῦτον ύπερβάλλουσι πάντας ώστε μή δαδίως πιστευθήναι 187 τον λόγον. καίτοι γε πολλοί των απ' Αιγύπτου πλεόντων διὰ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάττης ἔμποροι μέχοι 15 τοῦ νῦν, πολλάκις προσπεπλευκότες πρὸς τὴν τῶν 'Ιγθυοφάγων χώραν, έξηγοῦνται σύμφωνα τοῖς ὑφ' 4 ήμων είρημένοις περί των απαθών ανθρώπων. καί δ τρίτος δὲ Πτολεμαίος, δ φιλοτιμηθείς περί την θήραν των έλεφάντων των περί την χώραν ταύτην 20 όντων, έξέπεμψεν ένα των φίλων, όνομα Σιμμίαν, κατασκεψόμενον την χώραν οδτος δε μετά της άρμοττούσης χορηγίας άποσταλείς άκριβως, ως φησιν 'Αγαθαρχίδης δ Κυίδιος ίστοριογράφος, έξήτασε τὰ κατὰ τὴν παραλίαν ἔθνη. φησίν οὖν τὸ τῶν ἀπαθῶν 25 Αλθιόπων έθνος τὸ σύνολον ποτῷ μὴ χρῆσθαι, μηδὲ την φύσιν αὐτῶν ἐπιζητεῖν διὰ τὰς προειρημένας 5 αίτίας. καθόλου δ' ἀποφαίνεται μήτ' είς σύλλογον

8 ἐπιζητοῖ σι ποτοῦ, ἀλλ'. . ἔχουσι codices, corr. Dind. 25 παφαλίαν] Ιστορίαν DF; τὴν κατὰ τὰ ἔθνη Ιστορίαν fort.

ἔργεσθαι πρὸς τοὺς ἀλλοεθνεῖς, μήτε τὸ ξένον τῆς όψεως των προσπλεόντων κινείν τούς έγχωρίους. άλλ' έμβλέποντας άτενῶς ἀπαθεῖς ἔγειν καὶ ἀκινήτους τὰς αίσθήσεις, ὡς [ἄν] μηδενὸς παρόντος. οὕτε 5 γὰρ ξίφος σπασαμένου τινὸς καὶ καταφέροντος ὑπεξέφυνον, ούθ' ύβριν οὐδε πληνάς ύπομένοντες ήρεθίζουτο, τό τε πληθος οὐ συνηγανάκτει τοῖς πάσχουσιν, άλλ' ενίστε τέχνων ή γυναιχών σφαττομένων έν όφθαλμοῖς ἀπαθεῖς ταῖς διαθέσεσιν ἔμενον. οὐ-10 δεμίαν έμφασιν όργης η πάλιν έλέου διδόντες. καθό- 6 λου δε τοις έκπληκτικωτάτοις δεινοίς περιπίπτοντες ήρεμαΐοι διέμενον, βλέποντες μέν άτενως είς τὰ συντελούμενα, ταῖς δὲ κεφαλαῖς παρ' ἔκαστα διανεύοντες. διὸ καί φασιν διντούς διαλέκτω μέν μή 15 γρησθαι, μιμητική δε δηλώσει διὰ τῶν χειρῶν διασημαίνειν εκαστα των πρός την χρείαν άνηκόντων. καὶ τὸ πάντων δαυμασιώτατον, φῶκαι τοῖς γέ- 7 νεσι τούτοις συνδιατοίβουσαι θήραν ποιούνται των ίγθύων καθ' αύτὰς παραπλησίως άνθρώποις. δμοίως 20 δε και περί τὰς κοίτας και την τῶν γεννηθέντων άσφάλειαν μεγίστη πίστει τὰ γένη χρησθαι ταῦτα πρός άλληλα χωρίς γὰρ άδιχήματος άλλοφύλοις ζώοις ή συναναστροφή γίνεται μετ' είρήνης καλ πάσης εὐλαβείας.

25 Οὖτος μὲν οὖν ὁ βίος, καίπεο ὢν παράδοξος, ἐκ παλαιῶν χρόνων τετήρηται τοῖς γένεσι τούτοις, εἴτε

⁴ αν delevi 6 οὐδὲ Dindorf, οὕτε libri 8 η] καὶ ΙΙ ἀποσφαττομένων ΙΙ 14 φησὶν Schneider 20 κοίτας] καὶ τεκνώσεις add. D, καὶ τὰς καμαφοειδεῖς καὶ τεκνώσεις add. C 21 ταῦτα χρῆσθαι vulg.

έθισμο διά τὸν χρόνον είτε άναγκαία χρεία διά τὸ 19 κατεπείγον ήρμοσμένος. ολκήσεσι δε τὰ έθνη ούχ δμοίαις γρηται, πρός δε τάς της περιστάσεως ίδιότητας διηλλαγμέναις έμβιοῦσι. τινές μέν γάρ έν σπηλαίοις κατοικούσι κεκλιμένοις μάλιστα πρός τὰς 5 άρκτους, εν οίς καταψύχουσιν εαυτούς διά τε τὸ βάθος τῆς σκιᾶς καὶ διὰ τὰς περιπνεούσας αύρας. τὰ μὲν γὰο ποὸς μεσημβοίαν νεύοντα, τοῖς ἴπνοις παραπλησίαν έχοντα την θερμασίαν, απρόσιτα τοίς άνθρώποις έστι διά την τοῦ καύματος ὑπερβολήν. 10 2 οί δὲ τῶν πρὸς ἄρκτον νευόντων σπηλαίων σπανίζοντες άθροίζουσι τὰς πλευράς τῶν ἐκ τοῦ πελά-188 γους έκπιπτόντων κητών της δε τούτων δαψιλείας πολλής ούσης, καταπλέξαντες έξ ξκατέρου μέρους κύρτας πρὸς ἀλλήλας νενευκυίας, τῷ προσφάτφ φύκει 15 ταύτας διαπλέχουσι. σχεπαζομένης οὖν τῆς χαμάρας, έν ταύτη τὸ βαρύτατον τοῦ καύματος ἀναπαύονται, της κατά φύσιν χρείας αὐτοδίδακτον τέχνην β δφηγουμένης. τρίτος δὲ τρόπος ἐστὶ τοῖς Ἰηθυοφάγοις τῆς σκηνώσεως τοιοῦτος. ἐλαῖαι φύονται 20 πάνυ πολλαί περί τούς τόπους τούτους, τὰ μέν περί την δίζαν έχουσαι προσκλυζόμενα τη θαλάττη, πυκναί δε τοίς φυλλώμασι, τον δε καρπον δμοιον 4 έχουσαι τῷ κασταναϊκῷ καρύφ. ταύτας ἀλλήλαις συμπλέμοντες καὶ συνεχή σκιὰν ποιούντες ἰδιαζού- 25

³ ὁμοίως DF; τοῖς ἰχθνοφάγοις add. codices, del. Eichstädt 4 διηλλαγμένως D 8 ἴπνοις] πυρίπνοις C 9 παραπλησίως D 11 σπηλαίων νευοντων D 13 κητῶν om. D 15 κύρτας] καὶ add. D, καὶ καμαροειδεῖς στέγας add. CE 20 ἐλαῖαι Agath. 48, ἐλάται codices 22 περὶ] πρὸς E 24 κασταναικῷ Agath., κασταίν φ codices.

σαις σχηναίς έμβιοῦσιν. αμα γὰρ έν γῆ καὶ θαλάττη διατρίβοντες έπιτερπώς διεξάνουσι, τὸν μεν ήλιον φεύνοντες τη διὰ των ἀκρεμόνων σκια, τὸ δὲ ι φυσικόν περί τούς τόπους καῦμα τῆ συνεχεῖ τοῦ 5 κύματος προσκλύσει διορθούμενοι, ταζς δε περιπνοαϊς τῶν εὐκαίρων ἀνέμων εἰς ράστώνην ἄγοντες τὰ σώματα, δητέον δ' ήμιν και περί τοῦ τετάρτου μέρους της σκηνώσεως. Εκ γάο τοῦ παντὸς αίῶνος 5 σεσώρευται τοῦ μνίου φόρτος ἄπλατος, ὅρει παρεμ-10 φερής οὖτος ὑπὸ τῆς συνεχοῦς τοῦ κύματος πληνῆς πεπιλημένος τὴν φύσιν ἔχει στερέμνιον καὶ συμπεπλεγμένην αμμω. έν τούτοις οδν τοις αναστήμασιν ύπονόμους ανδρομήκεις δρύττοντες, τὸν μὲν κατά κορυφην τόπον έωσι στένην, κάτωθεν δ' αὐλωνας 15 παραμήκεις καὶ πρὸς ἀλλήλους συντετοημένους κατασκευάζουσιν. εν δε τούτοις άναψύγοντες έαυτούς άλύπους κατασκευάζουσι, καὶ κατὰ τὰς ἐπικλύσεις τῶν κυμάτων ἐκπηδῶντες περὶ τὴν θήραν τῶν ίνθύων ἀσχολοῦνται δταν δὲ ἄμπωτις γένηται, κατευ-20 ωγησόμενοι τὰ ληφθέντα συμφεύγουσι πάλιν είς τούς προειρημένους αὐλῶνας. τούς δὲ τελευτήσαντας θάπτουσι κατά μεν τον της άμπώτεως καιρον 6 έωντες έρριμμένους, όταν δ' ή πλημυρίς έπέλθη, **δίπτουσιν είς την θάλατταν τὰ σώματα.** 25 την ίδιαν ταφην τροφήν των ίγθύων ποιούμενοι κυκλούμενον ίδιοτρόπως τὸν βίον ἔχουσι παρ' ὅλον τὸν αἰῶνα.

¹ έν] καὶ έν D 9 ἄπλετος ΙΙ 10 καύματος vulg. 19 κατευωχησάμενοι codices, corr. Eich. 22 μέν Jacobs, μόνον libri.

Έν δε γένος των Ίγθυοφάνων τοιαύτας έγει τὰς 20 οιχήσεις ώστε πολλήν απορίαν παρέχεσθαι τοῖς τὰ τοιαύτα φιλοτιμουμένοις ζητεΐν, εν λάο αποκομπλοίς φάρανξι καθίδουνταί τινες, είς ἃς έξ άργῆς ἦν ἀδύνατον παραβάλλειν τοὺς ἀνθρώπους, ἄνωθεν μεν δ έπεχούσης πέτρας ύψηλης καλ πανταχόθεν αποτό-189 μου, έκ πλαγίων δε κρημνών ἀπροσίτων ὑφαιρουμένων τὰς παρόδους, τὴν δὲ λοιπὴν πλευρὰν τοῦ πελάγους δρίζοντος, δ πεζη μέν διελθεῖν ἀδύνατον, σχεδίαις δε ού χρώνται τὸ παράπαν, πλοίων τε τών 10 2 παρ' ήμιν υπάρχουσιν άνεννόητοι. τοιαύτης δε άπορίας περί αὐτοὺς οἴσης, ὑπολείπεται λέγειν αὐτόχθονας αὐτοὺς ὑπάρχειν, ἀρχὴν μὲν τοῦ πρώτου γένους μηδεμίαν έσχηκότας, άελ δ' έξ αίωνος γεγονότας, καθάπερ ένιοι των φυσιολόγων περί πάντων 15 3 τῶν φυσιολογουμένων ἀπεφήναντο. ἀλλὰ γὰρ περί μεν των τοιούτων ανεφίκτου της έπινοίας ήμιν ούσης οὐδὲν χωλύει τοὺς τὰ πλεῖστα ἀποφηναμένους έλάχιστα γινώσκειν, ώς αν της έν τοῖς λόγοις πιθανότητος την μεν ακοην πειθούσης, την δ' αλήθειαν 20 ούδαμῶς εύρισχούσης.

21 'Ρητέον δ' ήμιν καὶ περὶ τῶν καλουμένων Χελωνοφάγων, δυ τρόπου ἔχουσι τὴν ὅλην διάθεσιν τοῦ βίου. νῆσοι γάρ εἰσι κατὰ τὸν ἀκεανὸν πλησίον τῆς γῆς κείμεναι, πολλαὶ μὲν τὸ πλῆθος, μικραὶ δὲ τοῖς 25 μεγέθεσι καὶ ταπειναί, καρπὸν δὲ οῦθ' ἡμερον οὕτ' ἄγριον ἔχουσαι. ἐν ταύταις διὰ τὴν πυκνότητα κῦμα μὲν οὐ γίνεται, τοῦ κλύδωνος θραυομένου περὶ τὰς

¹² ἀπολείπεται C 14 ἐσχημότος ΙΙ.

άκρας των νήσων, γελωνών δε δαλαττίων πλήθος ένδιατρίβει περί τούς τόπους τούτους, πανταχόθεν καταφεύγον πρός την έκ της γαλήνης σκέπην. αύται 2 δε τας μεν νύκτας εν βυθώ διατρίβουσιν άσγολού-5 μεναι περί την νομήν, τὰς δ' ἡμέρας είς την ἀνὰ μέσον των νήσων θάλατταν φοιτώσαι χοιμώνται μετέωροι τοῖς κύτεσι πρὸς τὸν ήλιον, παρεμφερή την ποόσοψιν ποιούσαι ταϊς κατεστραμμέναις ακάτοις έξαίσιοι γάρ τοις μεγέθεσιν ύπάρχουσι καλ των 10 έλαχίστων άλιάδων ούκ έλάττους. οί δὲ τὰς νήσους 3 κατοικούντες βάρβαροι κατά τούτον τὸν καιρὸν ήρεμα προσυήχουται ταζε χελώναις. πρός έκατερου δε μέρος πλησιάσαντες, οί μεν πιέζουσιν, οί δ' έξαίρουσιν, έως αν υπτιον γένηται το ζώον. έπειθ' οί 4 15 μεν έξ έκατέρου μέρους ολακίζουσι τον όλον όγκον, ίνα μή στραφέν τὸ ζώον καὶ νηξάμενον τῷ τῆς φύσεως βοηθήματι φύγη κατά βάθους, είς δ' έχων μέρμιθα μακράν και δήσας τῆς οὐρᾶς νήγεται πρὸς την γην καὶ προσέλκεται μετάγων τὸ ζῷον ἐπὶ την 20 γέρσον, συμπαρακομιζομένων των έξ άρχης την έπίθεσιν πεποιημένων. δταν δ' είς την νησον έκκο- 5 μίσωσι, τὰ μὲν ἐντὸς πάντα βραχὸν χρόνον ἐν ἡλίω παροπτήσαντες κατευωχοῦνται, τοῖς δὲ κύτεσιν οὖσι 190 σκαφοειδέσι χρώνται πρός τε τὸν εἰς τὴν ἤπειρον 25 διάπλουν, δυ ποιούνται της ύδοείας ένεκεν, καλ πρός τάς σκηνώσεις, τιθέντες πρηνείς έφ' ύψηλων τόπων, ώστε δοκείν τούτοις την φύσιν δεδωρησθαι

⁶ φοιτῶσαι] φοιτῶσι καὶ D 7 σκύτεσι Π (= v. 23) 14 ἆν add. Dind. 18 μέρμινθα D, μέρινθα C 18 τῆς] ἐκ τῆς Hertlein 19 μετάγων] μετάλλων (i. e. μετ' ἄλλων) D.

μιζ χάριτι πολλάς χρείας την γάρ αὐτην αὐτοῖς εἶναι τροφήν, άγγεῖον, οἰκίαν, ναῦν.

Οὐ μακρὰν δὲ τούτων διεστῶτες νέμονται τὴν παράλιον βάρβαροι βίον ἀνώμαλον ἔχοντες. διατρέφονται γὰρ ἀπὸ τῶν ἐκπιπτόντων εἰς τὴν χέρ- 5 σον κητῶν, ποτὲ μὲν δαψίλειαν τροφῆς ἔχοντες διὰ τὰ μεγέθη τῶν εὐρισκομένων θηρίων, ποτὲ δὲ διαλειμμάτων γινομένων κακῶς ἀπαλλάττουσιν ὑπὸ τῆς ἐνδείας καθ' δν δὴ χρόνον ἀναγκάζονται κατεργάζεσθαι διὰ τὴν σπάνιν τῶν ἀρχαίων ὀστῶν χόν- 10 δρους καὶ τὰς ἄκρας τῶν πλευρῶν ἐκφύσεις.

Τῶν μὲν οὖν Ἰχθυοφάνων τὰ νένη τοσαῦτ' έστι και τοιούτοις χρώνται βίοις, ώς έν κεφαλαίοις 22 είπειν, ή δε κατά την Βαβυλωνίαν παράλιος συνάπτει μεν ήμερφ και καταφύτφ χώρα, τοσούτο δέ 15 έστι πλήθος των ίγθύων τοῖς έγχωρίοις ώστε τοὺς άναλίσκοντας μη δύνασθαι φαδίως περιγενέσθαι της 2 δαψιλείας. παρά γάρ τοὺς αίγιαλοὺς ίστᾶσι καλάμους πυκνούς καλ πρός άλλήλους διαπεπλεγμένους, ώστε την πρόσοψιν δμοίαν είναι δικτύφ παρά θά- 20 λατταν έστηκότι. κατά δὲ πᾶν τὸ ἔργον ὑπάργουσι πυκυαί θύραι, τη μεν πλοκή ταρσώδεις, τάς στροφάς δ' έχουσαι πρός τὰς είς έκάτερα τὰ μέρη κινήσεις εὐλύτους. ταύτας δ κλύδων φερόμενος μὲν εἰς τὴν γην κατά τὸν της πλημυρίδος καιρὸν ἀνοίγει, παλισ- 25 3 συτών δε κατά την άμπωτιν αποκλείει. διόπερ συμβαίνει καθ' έκάστην ημέραν πλημυρούσης μεν της

¹ γὰρ ante χάριτι ponunt CF 8 ἀπὸ II 9 κατεργάσασθαι vulg. 13 ἐστὶ] εἰσὶ CF κεφαλαίφ II 16 πλήθός ἐστι vulg. 21 τὸ add. Dind. 22 ταρσωταί CF.

θαλάττης έκ βυθοῦ τοὺς ίχθῦς συνεκφερομένους διὰ τῶν θυρῶν παρεισπίπτειν, ἀναχωρούσης δὲ μὴ δύνασθαι τοῖς ύγροῖς συνδιαρρεῖν διὰ τῆς τῶν καλάμων πλοκής. διὸ καὶ παρὰ τὸν ἀκεανὸν ἐνίστε 5 σωρούς ίχθύων σπαιρόντων δράν έστι γινομένους. οθς αναλεγόμενοι συνεχώς οί πρός τούτοις τεταγμένοι δαψιλείς ἀπολαύσεις έγουσι καὶ μεγάλας προσόδους. ένιοι δὲ τῶν περὶ τοὺς τόπους διατριβόντων, πεδι- 4 άδος τε καλ ταπεινής τής χώρας ύπαρχούσης, τάφρους 10 δρύττουσιν από θαλάττης εὐρείας έπὶ πολλούς σταδίους μέγοι ίδίων ἐπαύλεων, ὁαβδωτὰς δὲ δύρας έπ' άκρας αὐτὰς ἐπιστήσαντες ἀναβαινούσης μὲν τῆς πλημυρίδος ανοίγουσιν, είς δε τούναντίον μεταπιπτούσης κλείουσιν. είτα τῆς μὲν θαλάττης διὰ 15 των της θύρας άραιωμάτων άπορρεούσης, των δ' ίγθύων ἀποληφθέντων έν ταῖς τάφροις, ταμιεύονται καλ λαμβάνουσιν δσους αν προαιρώνται καλ καθ' δυ αν χρόνου βούλωνται.

191 Διεληλυθότες δε περί των παροικούντων την 23 20 ἀπὸ τῆς Βαβυλωνίας παράλιον εως Αραβίου κόλπου, περί των εξῆς τούτοις εθνων διέξιμεν. κατὰ γὰρ την Αίθιοπίαν την ὑπερ Αίγύπτου παρὰ τὸν "Ασαν καλούμενον ποταμὸν παροικεί τὸ των 'Ριζοφάγων εθνος. ἐκ γὰρ των πλησιοχώρων τὰς δίζας των 25 καλάμων δρύττοντες οί βάρβαροι πλύνουσι φιλοτίμως ποιήσαντες δε καθαράς κόπτουσι λίθοις,

⁴ ἀκεανὸν] καιρὸν D 5 ἐπαιρόντων C 9 τε om. D 11 ἱαβδωτὰς] ἱαβδων F, ἱαβδωτὰς ἐκ ἱαβδων συγκειμένας C, ἱάβδων θύρας πεποιηκότες, τὰς D 12 αὐτοὶς D 16 ἀπολειφθέντων D τοῖς cod. 22 Ἄσαν] Ἀσταβάραν Agath. 50.

μέγοι αν γένηται τὸ ἔργον λεΐον καὶ κολλώδες. έπειτα περιπλάσαντες γειροπληθιαίους δγκους έν ήλίω παροπτώσι, και ταύτη χρώμενοι τροφή πάντα 2 του βίου διατελούσιυ. ἀνεκλείπτους δ' έχουτες τὰς τῆς τροφῆς ταύτης δαψιλείας, καὶ πρὸς ἀλλήλους 5 άεὶ είρηνην άγοντες, ὑπὸ πλήθους λεόντων πολεμούνται έμπύρου γάρ του πέριξ άέρος όντος έχ της έρήμου πρός αὐτούς φοιτῶσι λέοντες σκιᾶς Ενεκεν. οί δε και θήρας των ελαττόνων θηρίων. διόπερ τούς έχ των τελμάτων έξιόντας των Αίδιόπων ύπο 10 τούτων των θηρίων αναλίσκεσθαι συμβαίνει αδυνατοῦσι γὰρ ὑφίστασθαι τὰς ἀλκὰς τῶν λεόντων, ώς αν μηδεμίαν βοήθειαν δπλων έχοντες, και πέρας άρδην αν αὐτων διεφθάρη το γένος, εί μη ή φύσις 3 τι αὐτοῖς αὐτόματον ἐποίησε βοήθημα. ὑπὸ γὰο τὴν 15 άνατολήν τοῦ κυνὸς παραδόξως [μηδεμιᾶς] γινομένης νηνεμίας περί τούς τόπους τοσούτο πλήθος άθροίζεται κωνώπων, ύπερέχον δυνάμει τούς γνωριζομένους, ώστε τοὺς μεν ανθρώπους καταφυγόντας είς τὰς ελώδεις λίμνας μηδεν πάσχειν, τοὺς δε 20 λέοντας πάντας φεύγειν έκ των τόπων, αμα μέν ύπὸ τοῦ δηγμοῦ κακουχουμένους, αμα δὲ τὸν ἀπὸ της φωνης ήγον καταπεπληγμένους.

² άναπλάσαντες χ. δγκους C et Agath. 50, περιπλάσαντες χ. λίθους DF 14 γένος] έθνος ΙΙ ή add. Dind. 15 τι Μ, τις ceteri 16 μηδεμιᾶς delevi γενομένης valg. 17 τηνεμίας] μυίας ΑΒ 24 έχόμενοι libri, corr. Bekker.

όντα πολύν άθροίζοντες άπόνως διατρέφονται, κατά δὲ τὸν ἄλλον καιρὸν τῆς βοτάνης τῆς ἐν ταῖς σκιαξομέναις συναγκείαις φυομένης προσφέρονται την προσηνεστάτην στερεά γάρ οὖσα την φύσιν, καί 5 καυλον έγουσα παραπλήσιον ταῖς λεγομέναις βουνιάσιν, έκπληροί την της αναγκαίας τροφής ενδειαν. οί δε Τλοφάνοι μετά τέκνων και γυναικών έπι τάς 2 νομάς έξιόντες άναβαίνουσιν έπλ τὰ δένδρα καλ τούς άπαλούς των άκρεμόνων προσφέρονται. τοιαύτην δ' 10 έκ τῆς συνεγοῦς μελέτης τὴν ἐπ' ἄκρους τοὺς κλάδους αναδρομήν ποιούνται πάντες ώστε απιστον είναι τὸ γινόμενον καὶ γὰρ μεταπηδῶσιν ἀφ' έτέρου έφ' έτερον δένδρον δμοίως τοῖς δρνέοις, καὶ τὰς 192 ἀναβάσεις ἐπὶ τῶν λεπτοτάτων κλάδων ποιοῦνται 15 γωρίς κινδύνων. Ισγνότητι γάρ σώματος καί κουφό- 3 τητι διαφέροντες, έπειδαν τοῖς ποσί σφάλλωνται, ταίς γερσίν άντιλαμβάνονται κάν τύγωσι πεσόντες άφ' ύψους, οὐδεν πάσχουσι διὰ την κουφότητα. καλ πάντα δε κλάδον έγχυλον τοῖς όδοῦσι κατεργα-20 ζόμενοι πέττουσιν εὐκόπως ταῖς κοιλίαις. οὖτοι δ' 4 άελ βιούσι γυμνολ μεν έσθητος, κοιναίς δε χρώμενοι γυναιξίν ακολούθως και τούς γεννηθέντας παϊδας κοινούς ήγοῦνται. διαπολεμοῦσι δὲ πρὸς ἀλλήλους περί των τόπων δάβδοις ωπλισμένοι, καὶ ταύταις 25 αμυνόμενοι τούς έναντίους διασπώσι τούς χειρωθέντας, τελευτῶσι δ' αὐτῶν οί πλεῖστοι λιμῶ κατα-

³ φυομένης Reiske, σχιζομένης και φυομένης codices 5 λεγομένας scripsi, γινομέναις libri (καλουμέναις Agath. 51) 13 έφ' Ετερον άφ' έτέρον Hertlein 16 ποσίν έφάλλωνται vulg. 21 κοινῆ CF 22 και] δὲ και vulg. 25 διασπῶσι] διαχειρῶσι D, διαχειροῦσι F.

πονηθέντες, δταν των όμματων απογλαυκωθέντων τὸ σωμα στερηθή τής αναγκαίας έκ ταύτης τής αἰσθήσεως χρείας.

25 Τὴν δὲ έξῆς χώραν τῶν Αἰθιόπων ἐπέχουσιν οί καλούμενοι Κυνηγοί, σύμμετροι μέν κατά τὸ ι πληθος, βίου δ' οίκεζου έχουτες τη προσηγορία. θηριώδους γάρ ούσης της χώρας και παντελώς λυπρας, έτι δε ύδάτων ρύσεις ναματιαίων έχούσης δλίγας, καθεύδουσι μέν έπλ των δένδρων διά τὸν άπὸ τῶν δηρίων φόβον, ὑπὸ δὲ τὴν έωθινὴν πρὸς 10 τας συρούσεις των υδάτων μεθ' δπλων φοιτώντες έαυτούς ἀποκρύβουσιν είς την ύλην και σκοπεύουσιν 2 έπλ των δένδρων, κατά δὲ τὸν τοῦ καύματος καιρόν, έργομένων βοών τε άγρίων και παρδάλεων και τών άλλων θηρίων πλήθους πρός τὸ ποτόν, ταῦτα μὲν 15 διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ τε καύματος καὶ δίψους λάβρως προσφέρεται τὸ ὑγρόν, μέχρι ἂν ἐμπλησθῆ, οί δ' Αλθίοπες, γενομένων αὐτων βαρέων καλ δυσκινήτων, καταπηδώντες ἀπὸ τών δένδρων καὶ χρώμενοι ξύλοις πεπυρακτωμένοις και λίθοις, έτι δε 20 8 τοξεύμασι, ραδίως καταπονούσι. κατά δε συστήματα ταύταις χρώμενοι ταζε κυνηγίαις σαρκοφαγοῦσι τὰ ληφθέντα, καὶ σπανίως μὲν ὑπὸ τῶν ἀλκιμωτάτων ζώων αὐτοί διαφθείρονται, τὰ δὲ πολλὰ δόλφ 4 την έκ βίας ύπεροχην γειρούνται. έαν δέ ποτε των 25 κυνηγουμένων ζώων σπανίζωσι, τὰς δορὰς τῶν πρότερον είλημμένων βρέξαντες έπιτιθέασιν έπὶ πῦρ άπαλόν σποδίσαντες δε τάς τρίχας τὰ δέρματα

4 τῶν del. Dind. 12 ἀποιρύπτουσιν CF 18 ἐπὶ] ἀπὸ F 17 λάβρον D 28 ὑπὸ] διὰ C.

διαιρούσι, καὶ κατεσθίοντες βεβιασμένως ἀναπληρούσι την ἔνδειαν. τοὺς δὲ ἀνήβους παϊδας γυμνά- 5 ξουσιν ἐπὶ σκοπὸν βάλλειν, καὶ μόνοις διδόασι τροφην τοῖς ἐπιτυχοῦσι. διὸ καὶ θαυμαστοὶ ταῖς 5 εὐστοχίαις ἄνδρες γίνονται, κάλλιστα διδασκόμενοι ταῖς τοῦ λιμοῦ πληγαῖς.

Ταύτης δε τῆς χώρας είς τὰ πρὸς δυσμάς μέρη 26 πολύ διεστημότες Αίθίοπες υπάρχουσιν Έλεφαντομάγοι χυνηνοί, νεμόμενοι νὰρ δρυμώδεις καὶ πυ-193 χυούς τοῖς δένδρεσι τόπους παρατηροῦσι τῶν έλε-11 φάντων τὰς εἰσόδους καὶ τὰς ἐκτροπάς, σκοπὰς ἀπὸ των ύψηλοτάτων δένδρων ποιούμενοι καλ ταϊς μέν άγελαις αὐτῶν οὐκ ἐπιτίθενται διὰ τὸ μηδεμίαν έλπίδα έγειν κατορθώσεως, τοίς δε καθ' ένα πορευο-15 μένοις επιβάλλουσι τὰς χείρας, παραδόξοις έγχειρούντες τολμήμασιν. δταν γάρ τὸ ζώον διεξιὸν 2 νένηται κατά τὸ δένδρον ἐν ικό συμβαίνει τὸν σκοπεύοντα κεκρύφθαι, αμα τῷ παραλλάττειν τὸν τόπον ταῖς μὲν γερσίν ἐδράξατο τῆς οὐρᾶς, τοῖς δὲ ποσίν 20 άντέβη πρὸς τὸν ἀριστερὸν μηρόν ἔχων δ' ἐκ τῶν ώμων έξηρτημένον πέλεκυν, κοῦφον μεν πρὸς την άπὸ τῆς μιᾶς γειρὸς πληγήν, ὀξὸν δὲ καθ' ὑπερβολήν, τοῦτον λαβόμενος έν τῆ δεξιᾶ χειρί νευροκοπεῖ τὴν δεξιὰν Ιννύν, πυκνὰς καταφέρων πληνὰς 25 καὶ διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς οἰακίζων τὸ ίδιον σῶμα. παράδοξον δε όξύτητα τοις εργοις προσφερουσιν, ώς αν άθλου της ίδίας ψυχης έκάστω προκειμένου.

¹ πληφοῦσι ΙΙ 11 σκοπὰς] τὰς σκ. D, καὶ σκ. C 16 διεξιὸν Dindorf, δεξιὸν libri 21 προεξηφτημένον ΙΙ 24 ἰγνύην D 27 ἐκάστῷ Reiske, ἐκάστου libri.

η γαρ γειρώσασθαι τὸ ζώον η τελευτάν αὐτὸν λείπεται, της περιστάσεως ούκ έπιδεχομένης ετερον 8 αποτέλεσμα. τὸ δὲ νευροκοπηθέν ζώον ποτέ μέν διά την δυσκινησίαν άδυνατοῦν στοέφεσθαι καλ συνεγκλινόμενον έπὶ τὸν πεπονθότα τόπον πίπτει 5 καλ τὸν Αλθίοπα συναπόλλυσι, ποτε δε πρὸς πέτραν η δένδρον αποθλίψαν τον άνθρωπον τω βάρει πιέζει 4 μέγρι αν αποκτείνη. Ενιοι δε των ελεφάντων περιαλγείς γινόμενοι τοῦ μέν ἀμύνεσθαι τὸν ἐπιβουλεύσαντα μακράν άφεστήκασι, την δε φυγήν διά 10 τοῦ πεδίου ποιοῦνται, μέχρι ἂν οὖ συνεχῶς προβεβηχώς δ τύπτων είς τὸν αὐτὸν τόπον τῶ πελέχει διακόψας τὰ νεῦρα ποιήση πάρετον τὸ ζῶον. ὅταν δε το ζώον πέση, συντρέγουσι κατά συστήματα, καλ ζωντος έτι τέμνοντες τὰς σάρχας έχ των ὅπισθεν 15 27 μερών εὐωχοῦνται. ἔνιοι δὲ τῶν πλησίον κατοικούντων χωρίς κινδύνων δηρεύουσι τοὺς έλέφαντας τέγνη τῆς βίας περιγινόμενοι, εἴωθε γὰρ τοῦτο τὸ ζφον, έπειδαν από της νομης πληρωθη, πρός ύπνον καταφέρεσθαι, διαφοράν έχούσης τῆς περὶ αὐτὸ 20 2 διαθέσεως πρός τὰ λοιπά τῶν τετραπόδων οὐ γάρ δύναται τοῖς γόνασι πρὸς τὴν γῆν συγκαθιέναι τὸν όλον όγκον, άλλα πρός δένδρον ανακλιθέν ποιείται την διὰ τῶν ὕπνων ἀνάπαυσιν. διόπεο τὸ δένδρον διὰ τὴν γινομένην πρὸς αὐτὸ πλεονάκις πρόσκλισιν 25 τοῦ ζφου τετριμμένον τέ έστι και δύπου πληρες. πρός δὲ τούτοις δ περί αὐτὸ τόπος ἔχνη τε ἔχεικαί σημεία πολλά, δι' ών οί τὰ τοιαῦτα έρευνωντες

⁹ γενόμενοι vulg. 11 ού] δτον CF προσβεβηκώς vulg. 17 θηρείοντες — περιγινόνται DF.

Αίθίοπες γνωρίζουσι τὰς τῶν ἐλεφάντων κοίτας. δταν οδν έπιτύχωσι τοιούτω δένδρω, πρίζουσιν 3 194 αὐτὸ παρὰ τὴν γῆν, μέγρι ἂν ὀλίγην ἔτι τὴν δοπὴν έχη πρός την πτώσιν είθ' ούτοι μέν τὰ σημεία τῆς 5 ίδίας παρουσίας άφανίσαντες ταχέως απαλλάττονται, φθάνοντες την έφοδον τοῦ ζώου, δ δ' έλέφας προς την έσπέραν έμπλησθείς της τροφής έπὶ την συνήθη καταντά κοίτην. κατακλιθείς δε άθρόω το βάρει παραγρήμα μετά της του δένδρου Φοράς έπι την 10 γῆν καταφέρεται, πεσών δ' ὕπτιος μένει τὴν νύκτα κείμενος διὰ τὸ τὴν τοῦ σώματος φύσιν ἀδημιούογητον είναι πρός ανάστασιν. οι δε πρίσαντες τὸ 4 δένδρον Αίθίσπες αμ' ήμέρα καταντώσι, καὶ χωρίς κινδύνων αποκτείναντες τὸ ζῶον σκηνοποιοῦνται περί 15 τὸν τόπον καὶ παραμένουσι μέχρι ἂν τὸ πεπτωκὸς άναλώσωσι.

Τούτων δὲ τῶν γενῶν τὰ μὲν πρὸς ἐσπέραν 28 μέρη κατοικοῦσιν Αἰθίοπες οι προσαγορευόμενοι Σιμοί, τὰ δὲ πρὸς μεσημβρίαν κεκλιμένα νέμεται τὸ τῶν Στρουθοφάγων γένος. ἔστι γὰρ παρ' αὐτοῖς 2 ὀρνέου τι γένος μεμιγμένην ἔχον τὴν φύσιν τῷ χερσαίῷ ζώῷ, δι' ἢν τῆς συνθέτου τέτευχε προσηγορίας. τοῦτο δὲ μεγέθει μὲν οὐ λείπεται τῆς μεγίστης ἐλάφου, τὸν δὲ αὐχένα μακρὸν ἔχον καὶ περιφερεῖς τὰς πλευρὰς καὶ πτερωτὰς ὑπὸ τῆς φύσεως δεδημιούργηται. καὶ κεφάλιον μὲν ἀσθενὲς ἔχει καὶ μικρόν, μηροῖς δὲ καὶ κώλοις ὑπάρχει καρτερώτα-

¹ τῶν om. D 8 ἀθρόως libri, corr. Dind. 20 Στρουθοκαμηλοφάγων coni. Bekker 24 καὶ del. Dind. 26 κεφάλαιον vulg. 27 μικρὸν Rhod., μακρὸν codices.

8 τον, διγήλου της βάσεως ούσης. τοῦτο πέτεσθαι μεν μετέωρον οὐ δύναται διὰ τὸ βάρος, τρέχει δε πάντων ώκύτατον, μικρον άκροις τοις ποσί της γης έπιψαῦον μάλιστα δ' δταν κατ' άνέμου πνοὰς έξαίρη τὰς πτέρυγας, ὑπεξάγει καθαπερεί τις ναῦς ίστιο-5 δρομοῦσα τοὺς δὲ διώχοντας ἀμύνεται διὰ τῶν ποδών αποσφενδονών παραδόξως λίθους γειροπλη-4 θιαίους. δταν δ' έν νηνεμία διώκηται, ταχύ συνιδοουσών των πτερύγων άδυνατεί χρήσασθαι τοίς τῆς φύσεως προτερήμασι, καὶ δαδίως καταλαμβανό-10 5 μενον άλίσκεται. τούτων δε των ζώων άμυθήτων όντων τῷ πλήθει κατὰ τὴν χώραν, οί βάρβαροι παντοδαπάς μηγανάς έπινοοῦσι κατ' αὐτῶν τῆς θήρας δαδίως δε πολλών άλισχομένων ταζς μεν σαρξί χρώνται πρός διατροφήν, ταζς δὲ δοραζς πρός 15 6 έσθητα και στρωμνήν. ύπο δε των Σιμών ονομαζομένων Αίδιόπων πολεμούμενοι διακινδυνεύουσι πρός τούς έπιτιθεμένους, δπλοις άμυντηρίοις χρώμενοι τοις των δούγων κέρασι ταῦτα δε μεγάλα καλ τμητικά καθεστώτα μεγάλην παρέχεται χρείαν, δα-20 ψιλείας ούσης κατά την χώραν διά τὸ πληθος των 195 έχόντων αὐτὰ ζώων.

29 Βραχὸ δὲ τούτων ἀπέχοντες Απριδοφάγοι κατοικοῦσι τὰ συνορίζοντα πρὸς τὴν ἔρημον, ἄνθρωποι μικρότεροι μὲν τῶν ἄλλων, ἰσχνοὶ δὲ τοῖς ὄγκοις, 55 μέλανες δὲ καθ' ὑπερβολήν. κατὰ γὰρ τὴν ἐαρινὴν ὥραν παρ' αὐτοῖς ζέφυροι καὶ λίβες παμμεγέθεις

⁴ πνοῆς D 7 ἀποσφενδονῶσα codices, corr. Wess. πληθιαίους D 19 ὀφύγων F et Agath. 57] ὀνύχων C, ψύγχων D (cf. II 50, 4).

έκριπτοῦσιν έκ τῆς ἐρήμου πλῆθος ἀκρίδων ἀμύθητον, τοίς τε μεγέθεσι διαλλάττον καὶ τῆ γρόα τοῦ πτερώματος είδεγθές και δυπαρόν. έκ τούτου δα- 2 ψιλείς τροφάς έχουσιν απαντα τον βίον, ίδιοτρόπως 5 αὐτῶν ποιούμενοι τὴν θήραν. παρὰ νὰρ τὴν γώραν αὐτῶν ἐπὶ πολλοὺς σταδίους παρήχει γαράδρα βάθος έγουσα καὶ πλάτος ἀξιόλονον ταύτην πληροῦσιν άγρίας ύλης, ούσης άφθόνου κατά την χώραν. έπειθ' δταν των προειρημένων ανέμων πνεόντων 10 προσφέρηται τὰ νέφη των ἀκρίδων, καταδιελόμενοι πάντα τὸν τῆς χαράδρας τόπον πυροῦσι τὸν ἐν αὐτῆ χόρτον. ἐγειρομένου δὲ καπνοῦ πολλοῦ καὶ 3 δριμέος, αί μεν ακρίδες υπερπετόμεναι την χαράδραν, και διά την του καπνού δριμύτητα πνιγόμεναι. 15 καταπίπτουσιν έπὶ τὴν γῆν ὀλίγον διαπετασθεΐσαι τόπον, της δε τούτων απωλείας έπι πλείονας ημέρας γινομένης μενάλοι διανίστανται σφροί καλ τῆς γώρας έχούσης άλμυρίδα πολλήν, πάντες προσφέρουσι ταύτην άθρόοις τοῖς σφροῖς, καὶ διατήξαντες οἰκείως 20 ποιούσι τήν τε γεύσιν πρόσφορον καλ τὸν ἀποθησαυρισμον [άσηπτον καί] πολυχρόνιον, ή μεν οὖν 4 διατροφή τούτοις παραγρήμα καί τὸν ὕστερον χρόνον άπὸ τούτων τῶν ζώων ὑπάρχει οὕτε γὰρ κτηνοτροφοῦσιν οὔτε θαλάττης έγνὺς οἰκοῦσιν οὔτε ἄλλης 25 έπικουρίας οὐδεμιᾶς τυγχάνουσι· τοῖς δὲ σώμασιν όντες κούφοι και τοίς ποσίν δξύτατοι βραγύβιοι παντελώς είσιν, ως αν των πολυχρονιωτάτων παρ' αὐτοῖς οὐη ὑπερβαλλόντων ἔτη τετταράκοντα. τὸ δὲ 5

¹¹ πυρούσι] τύφουσι C 20 καὶ τόν] τὸν δὲ vulg. 21 ᾶσηπον καὶ om. D.

τοῦ βίου τέλος οὐ μόνον παράδοξον ἔγουσιν, άλλὰ καλ πάντων ἀκληρότατον. ὅταν γὰρ πλησιάζη τὸ νήρας, έμφύονται τοίς σώμασι πτερωτοί φθείρες ού μόνον διάφοροι τοῖς είδεσιν, άλλὰ καὶ ταῖς η ίδεαις άνριοι και παντελώς είδεγθείς. άρξαμενον 5 δε τὸ κακὸν ἀπὸ τῆς γαστρὸς καὶ τοῦ θώρακος έπινέμεται πάντα του όγκου εν όλίνω χρόνω. δ δε πάσγων τὸ μὲν πρῶτον ὡς ὑπὸ ψώρας τινὸς ἐρεθιζόμενος μετρίως όδαξᾶσθαι φιλοτιμείται, μεμιγμένην έγουτος τοῦ πάθους άλγηδόσι τὴν χαράν μετά δὲ 10 ταῦτα ἀεὶ μᾶλλον τῶν ἐγγενομένων δηρίων εἰς τὴν196 έπιφάνειαν έκπιπτόντων συνεκγείται πλήθος ίχωρος λεπτοῦ, τὴν δριμύτητα παντελῶς ἔχοντος ἀνυπομό-7 νητον. διόπερ δ συνεχόμενος τῷ πάθει βιαιότερον άμύττει τοις ὄνυξι, στεναγμούς μεγάλους προϊέμενος. 15 κατά δὲ τὰς τῶν χειρῶν ἐξελκώσεις τοσοῦτο πληθος έκπίπτει των έφπετων ώστε μηδεν ανύειν τους απολέγοντας, ως αν άλλων έπ' άλλοις έπφαινομένων καθάπερ έκ τινος άγγείου πολλαχῶς κατατετρημένου. οὖτοι μὲν οὖν εἰς τοιαύτην διάλυσιν τοῦ σώματος 20 καταστρέφουσι τὸν βίον δυστυχώς, εἴτε διὰ τὴν ίδιότητα της τροφης είτε διὰ τὸν ἀέρα τοιαύτης τυγχάνοντες περιπετείας.

30 Τῷ δὲ ἔθνει τούτῳ χώρα παρήμει κατὰ τὸ μέγεθος πολλὴ καὶ κατὰ τὰς τῆς νομῆς ποικιλίας 25 ἀγαθή· ἔρημος δ' ἐστὶ καὶ παντελῶς ἄβατος, οὐκ ἀπ' ἀρχῆς σπανίζουσα τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐν τοῖς ὕστερον χρόνοις ἔκ τινος ἐπομβρίας ἀκαίρου 2 πλῆθος φαλαγγίων καὶ σκορπίων ἐξενέγκασα. τοσοῦτο 2 πλησιάση vulg. 9 ὀδάξεσθαι Dind.

γαο ίστορουσιν επιπολάσαι των εξοημένων θηρίων πλήθος ώστε τούς κατοικούντας άνθοώπους τὸ μέν πρώτον πανδημεί κτείνειν [πᾶν] τὸ τῆ φύσει πολέμιον, απεριγενήτου δε τοῦ πλήθους όντος και τῶν 5 δηγμάτων δξείς τοίς πληγείσι τούς θανάτους έπιφερόντων, ἀπογνόντας τὴν πάτριον γῆν τε καὶ δίαιταν φυνείν έκ των τόπων. οὐ γοὴ δὲ θαυμάζειν ούδε απιστείν τοις λενομένοις, πολλά τούτων παραδοξότερα κατά πᾶσαν την οίκουμένην γεγονότα διά 10 της άληθούς ίστορίας παρειληφότας. περί γάρ την 'Ιταλίαν μυῶν πλῆθος ἀρουραίων έγγεννηθέν τοῖς 3 πεδίοις έξέβαλέ τινας έκ τῆς πατρίου χώρας, κατά δε την Μηδίαν επιπολάσαντες αμύθητοι στρουθοί καὶ τὰ σπέρματα τῶν ἀνθρώπων ἀφανίζοντες ἠνάγ-15 κασαν είς έτερογενείς τόπους μεταστήναι, τούς δέ καλουμένους Αυταριάτας βάτραχοι την άρχέγονον σύστασιν έν τοῖς νέφεσι λαμβάνοντες καὶ πίπτοντες άντὶ τῆς συνήθους ψεκάδος έβιάσαντο τὰς πατρίδας καταλιπείν και καταφυγείν είς τούτον τον τόπον έν 20 ὧ νῦν καθίδρυνται. καὶ μὴν τίς οὐχ ίστόρησεν 'Ηρακλεῖ τῶν ὑπὲρ τῆς ἀθανασίας ἄθλων συντελε- 4 σθέντων ενα καταριθμούμενον καθ' δυ έξήλασεν έκ της Στυμφαλίδος λίμνης τὸ πληθος των έπιπολασάντων δονίθων εν αὐτῆ; ανάστατοι δε κατά την 25 Λιβύην πόλεις τινές έγένοντο πλήθους λεόντων έπελθόντος έκ τῆς ἐρήμου.

³ πᾶν M, om. F, πάντα cet. τὸ DM, τὸν cet. (cf. IV 9, 7) 4 πλήθους Hertlein (c. 31, 3), πάθους libri 5 τοὺς om. vulg. 11 έγγενηθὲν vulg. 14 αφανίσαντες CF 20 Ιστόρηπεν Hertlein.

Ταῦτα μὲν οὖν ἡμῖν εἰρήσθω πρὸς τοὺς ἀπιστως διὰ τὸ παράδοξον πρὸς τὰς ἱστορίας διακειμένους πάλιν δ' ἐπὶ τ ἀσυνεχῆ τοῖς προειρημένοις 197 μεταβησόμεθα.

Τὰς δ' ἐσχατιὰς τῶν πρὸς μεσημβρίαν μερῶν δ 31 κατοικούσιν ἄνδρες ύπὸ μὲν τῶν Ελλήνων καλούμενοι Κυναμολγοί, κατά δε την των πλησιοχώρων βαρβάρων διάλεκτον "Αγριοι. οὖτοι δὲ πώγωνας μὲν σέρουσι παμμεγέθεις, κυνών δε τρέφουσιν άγρίων 2 άγέλας πρός την τοῦ βίου χρείαν εὐθέτους. ἀπό 10 γὰο τῶν πρώτων τροπῶν τῶν θερινῶν μέχρι μέσου γειμώνος Ίνδικοί βόες αμύθητοι το πλήθος έπιφοιτῶσιν αὐτῶν τὴν χώραν, ἀδήλου τῆς αἰτίας οὕσης. οὐδεὶς γὰρ οἶδεν εἴθ' ὑπὸ ζώων πολλῶν καὶ σαρκοφάγων πολεμούμενοι φεύγουσιν, είτε δι' ένδειαν 15 τροφής έκλειποντες τούς οίκειους τόπους είτε δι' άλλην περιπέτειαν, ην η μέν πάντα τὰ παράδοξα γεννῶσα φύσις κατασκευάζει, τὸ δὲ τῶν ἀνθρώπων 8 γένος άδυνατεί τῷ νῷ συνιδείν. οὐ μὴν άλλὰ τοῦ πλήθους οὐ κατισχύοντες δι' έαυτῶν περιγενέσθαι 20 τούς κύνας έπαφιᾶσι, καὶ μετὰ τούτων ποιούμενοι την θήραν πολλά πάνυ των ζώων γειρούνται των δε ληφθέντων α μεν πρόσφατα κατεσθίουσιν, α δε είς αλας συντιθέντες αποθησαυρίζουσι. πολλά δε καὶ τῶν ἄλλων ζώων διὰ τῆς τῶν κυνῶν ἀλκῆς 25 θηρεύοντες ἀπὸ κρεοφαγίας τὸν βίον ἔγουσι.

4 Τὰ μὲν οὖν τελευταΐα γένη τῶν πρὸς μεσημβρίαν οἰκούντων ἐν μορφαῖς ἀνθρώπων τὸν βίον

⁷ Κυναμολγοί Agath. 60, Κυνάμυνοι DF, κυνάμονοι C 17 τὰ om. D.

έχει δηριώδη λείπεται δὲ διελθεῖν ὑπὲρ δύο ἐθνῶν, τῶν τε Αἰθιόπων καὶ τῶν Τρωγλοδυτῶν. ἀλλὰ περὶ μὲν Αἰθιόπων ἀναγεγράφαμεν ἐν ἄλλοις, περὶ δὲ τῶν Τρωγλοδυτῶν νῦν ἐροῦμεν.

Οί τοίνυν Τρωγλοδύται προσαγορεύονται μέν 32 ύπο των Έλλήνων Νομάδες, βίον δ' έχοντες άπο θρεμμάτων νομαδικόν κατά συστήματα τυραννοῦνται, καὶ μετά τῶν τέκνων τὰς γυναϊκας ἔγουδι κοινάς πλην μιᾶς της τοῦ τυράννου τὸν δὲ ταύτη 10 πλησιάσαντα πρόστιμον δ δυνάστης πράττεται τετανμένον ἀριθμὸν προβάτων, κατὰ δὲ τὸν τῶν ἐτησίων 2 καιρου γινομένων παρ' αὐτοῖς ὅμβρων μεγάλων, ἀφ' αίματος καὶ γάλακτος διατρέφονται, μίσγοντες ταῦτα καλ βραχύν χρόνον έψήσαντες. μετά δε ταῦτα διά 15 τὴν τῶν καυμάτων ὑπερβολὴν τῆς νομῆς ξηραινομένης καταφεύνουσιν είς τοὺς έλώδεις τόπους, καὶ περί τῆς τῆς χώρας νομῆς πρὸς ἀλλήλους διαμάχονται. των δε βοσκημάτων τὰ πρεσβύτερα καὶ νοσείν 3 άρχόμενα καταναλίσκοντες από τούτων τον απαντα 20 χρόνον διατρέφονται. διόπερ την των γονέων προσηγορίαν ανθρώπων μεν ούδενι προσάπτουσι, ταύρω 198 δε και βοί και πάλιν κριφ και προβάτω τούτων δε τούς μεν πατέρας, τας δε μητέρας καλοῦσι δια τὸ πορίζεσθαι τὰς έφημέρους τροφάς ἀεὶ παρὰ τού-25 των, άλλὰ μὴ παρὰ τῶν γεγεννηκότων. ποτῷ δ' οί μεν ιδιώται συγγρώνται παλιούρων βρέγματι, τοίς δε δυνάσταις από τινος άνθους κατασκευάζεται

² ral $\tau \tilde{\alpha} \nu]$ ral D 13 μ (syovtes] ral μ (syovtes CF 17 $\tau \tilde{\eta}_S$ $\tau.$ $\chi.$ vou $\tilde{\eta}_S]$ $\tau \tilde{\eta}_S$ $\chi.$ μ óv η_S D, $\tau \tilde{\eta}_S$ $\chi.$ of voue is D.

πόμα παραπλήσιον τῷ γειρίστω παρ' ἡμῖν γλεύκει. ταῖς δὲ ἀγέλαις τῶν δρεμμάτων ἐπακολουδοῦντες άλλην έξ άλλης χώραν έπιπορεύονται, φεύγοντες τὸ 4 τοῖς αὐτοῖς τόποις ἐνδιατρίβειν. καὶ γυμνοὶ μέν είσι πάντες τὰ σώματα πλην των ίσχίων, ἃ δέρμασι 5 σκεπάζουσι τὰ δ' αίδοῖα πάντες οί Τρωγλοδύται παραπλησίως τοῖς Αίγυπτίοις περιτέμνονται πλην των από του συμπτώματος δνομαζομένων κολοβων. οδτοι γάρ μόνοι την έντος των στενων νεμόμενοι γώραν έκ νηπίου ξυροῖς ἀποτέμνονται πᾶν τὸ τοῖς 10 33 άλλοις μέρος περιτομής τυγγάνον. δπλισμον δ' έγουσι των Τρωγλοδυτων οι μέν δνομαζόμενοι Μεγάβαροι κυκλοτερείς ώμοβοίνας ἀσπίδας καὶ δόπαλον τύλους έγον περισιδήρους, οί δε άλλοι τόξα και λόγγας. 2 ταφαί δε παντελώς εξηλλαγμέναι επιχωριάζουσι τοις 15 νὰρ τῶν παλιούρων λύγοις δήσαντες τῶν τετελευτηκότων τὰ σώματα προσάπτουσι τὸν αὐχένα τοῖς σκέλεσι, θέντες δε τον νεκρον έπί τινος αναστήματος βάλλουσι λίθοις χειροπληθέσι γελώντες, μέχρι αν ότου τοις λίθοις περιχώσαντες αποκρύψωσι τα 20 σώματα τὸ δὲ τελευταΐον αίνὸς κέρας ἐπιθέντες ἀπο-8 λύονται, συμπάθειαν οὐδεμίαν λαμβάνοντες. πολεμοῦσι δὲ πρὸς ἀλλήλους οὐχ ὁμοίως τοῖς Έλλησιν ύπεο γης ή τινων άλλων έγκλημάτων, άλλ' ύπεο της έπιγινομένης άελ νομης. έν δε ταϊς φιλονεικίαις 25 τὸ μὲν πρῶτον ἀλλήλους τοῖς λίθοις βάλλουσι, μέχρι

¹ γλυπεῖ CF 10 τὸ μέρος παρὰ τοῖς ἄλλοις f. 12 μεγαβάρεις codices 15 ταφαῖς . . ἐξηλλαγμέναις codices, corr. Wess. 24 γῆς Dindorf, ὀργῆς libri; ὑπ' ἐχθρᾶς Agath. 63 26 100οις] ἀεὶ add. CF.

άν τινες τρωθώσι, καὶ τὸ λοιπὸν ἐπὶ τὸν τῶν τόξων άνῶνα καταντῶσι. πολλοί δὲ ἐν ἀκαρεῖ χρόνω τελευτῶσιν, ὡς ἀν εὐστόγως μὲν βαλλόντων διὰ τὴν ἐν τούτοις άθλησιν, τὸν δὲ σκοπὸν ἐγόντων γυμνὸν 5 των σκεπαστηρίων δπλων. διαλύουσι δε την μάχην 4 των γυναικών αί ποεσβύτεραι, προαλλόμεναι μέν είς τὸ μέσον, έντροπῆς δὲ τυγγάνουσαι νόμιμον νάο έστιν αὐτοῖς ταύτας κατὰ μηδένα τῶν τρόπων τύπτειν, όθεν άμα τῷ φανῆναι παύονται τοῦ το-10 ξεύειν. οί δὲ διὰ τὸ γῆρας οὐ δυνάμενοι ταῖς 5 ποίμναις ἀχολουθεῖν βοὸς οὐρᾶ τὸν αὐχένα περισφίγξαντες έαυτων απολύονται του ζην προθύμως. τοῦ δὲ τὸν θάνατον ἀναβαλλομένου τὴν έξουσίαν δ βουλόμενος έχει τον δεσμον ώς έπ' εὐνοία περι-15 θείναι καλ μετά νουθετήσεως στερήσαι του ζήν. δμοίως δε νόμιμον αὐτοῖς έστι τοὺς πηρωθέντας ή 6 199 νόσοις δυσιάτοις συνεγομένους έξάγειν έχ τοῦ ζῆν. μέγιστον γάρ των κακών ήγουνται τὸ φιλοψυχείν τον μηδεν άξιον τοῦ ζην πράττειν δυνάμενον. διδ 20 καὶ πάντας [μέν] ίδεῖν ἔστι τοὺς Τρωγλοδύτας ἀρτίους μέν τοῖς σώμασιν, ἰσχύοντας δ' ἔτι ταῖς ἡλικίαις, ώς αν μηδενός ύπερβάλλοντος τα έξήκοντα έτη.

Καὶ περὶ μὲν τῶν Τρωγλοδυτῶν ἰκανῶς εἰρήκα- 7 μεν· εἰ δέ τις τῶν ἀναγινωσκόντων διὰ τὸν ξενι- 25 σμὸν καὶ τὸ παράδοξον τῶν ἀναγεγραμμένων βίων ἀπιστήσει ταῖς ἱστορίαις, θεὶς πρὸ τῆς διανοίας παρ' ἄλληλα τόν τε περὶ τὴν Σκυθίαν ἀέρα καὶ τὸν περὶ τὴν Τρωγλοδυτικήν, καὶ τὰς ἑκατέρων

¹ τῶν D, τε C, om. F 6 προβαλλόμεναι codices, corr. Dind. 20 μèν del. Dind.

διαφοράς ίδών, ούκ άπιστήσει τοίς ίστορημένοις 34 τοσαύτη γάο παραλλαγή των παρ' ήμεν άέρων πρός τούς Ιστορημένους ώστε την κατά μέρος διαφοράν 2 απιστον είναι. ὅπου μεν γάρ διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ ψύχους πήγνυνται μέν οί μέγιστοι ποταμοί, 5. στέγοντος τοῦ κρυστάλλου διαβάσεις στρατοπέδων καλ άμαξων καταγόμων έφόδους, πήγνυται δε δ οίνος και τὰ λοιπὰ τῶν χυμῶν ὥστε μαχαίραις ἀποτέμνεσθαι, καλ τὰ τούτων θαυμασιώτερα, τὰ μέν άκρωτήρια των άνθρώπων της έσθητος παρατριβού- 10 σης περιροεί, τὰ δὲ ὄμματα ἀμαυροῦται, τὸ δὲ πῦρ άλεωράν οὐ ποιεί, καὶ γαλκοί μὲν ἀνδριάντες ρήγυυνται, κατά δέ τινας καιρούς διά την πυκνότητα τών νεφών ούτε άστραπήν ούτε βροντήν γίνεσθαι περί τούς τόπους φασί πολλά δὲ καὶ ἄλλα τούτων 15 παραδοξότερα συντελείται, τοίς μέν άγνοοῦσιν ἄπι-8 στα, τοῖς δὲ πεῖραν εἰληφόσιν ἀνυπομόνητα. δε τας εσχατιας της Αίγύπτου και Τρωγλοδυτικης διά την ύπερβολην της άφ' ηλίου θερμασίας κατά τὸν τῆς μεσημβρίας καιρὸν οὐδὲ συνορᾶν ἀλλήλους 20. οί παρεστώτες δύνανται διά την παγύτητα της περί τον άέρα πυκνώσεως, χωρίς δε ύποδέσεως πάντες άδυνατοῦσι βαδίζειν, ώς αν τοῖς άνυποδήτοις παρα-4 χρημα φλυκτίδων γινομένων. κατά δὲ τὸ ποτόν, έὰν μὴ τὴν ἔνδειαν έτοίμως ἀφαιρῆται, ταχέως τε- 25 λευτωσιν, ώς αν της θερμασίας την των ύγρων έν τῷ σώματι φύσιν ὀξέως ἀναλισκούσης. πρὸς δὲ τούτοις, όταν τις είς χαλκοῦν άγγεῖον έμβαλὼν τῶν

¹ ໂστοςημένοις] είςημένοις II 3 Ιστοςουμένους CF 7 καταγομένων vulg. 18 διά] κατά D.

έδωδίμων όδηποτοῦν μεθ' ύδατος είς τὸν ήλιον δή, ταγέως εψεται χωρίς πυρός και ξύλων. άλλ' δμως 5 οί κατοικούντες άμφοτέρας τὰς είρημένας χώρας οὐχ οίον φεύνειν βούλονται την ύπερβολην των συμ-5 βαινόντων αὐτοῖς κακῶν, ἀλλὰ καὶ τοὐναντίον έκουσίως προξευται τὸ ζην ξυεκα του μη βιασθηναι διαίτης έτέρας καλ βίου πειραθήναι. ούτως αύτο- 6 φυές έγει τι φίλτρον πάσα συνήθης γώρα, καὶ περι-9 γίνεται τῆς ἐκ τῶν ἀέρων κακοπαθείας ὁ γρόνος ὁ 200 την έκ νηπίου παραλαβών ηλικίαν. τὰς δὲ τηλικαύ- 7 τας έπ' άμφότερα διαφοράς οὐ πολύ διορίζει τόπου διάστημα, ἀπὸ γὰρ τῆς Μαιώτιδος λίμνης, ἡ προσοικοῦσί τινες των Σκυθων εν πάγει καλ ψύγεσιν ύπερβάλλουσι καθιδρυμένοι, πολλοί των πλοιζομένων 15 οὐριοδρομούσαις ναυσί φορτίσιν είς μεν 'Ρόδον δεκαταῖοι καταπεπλεύκασιν, έξ ής είς Αλεξάνδοειαν τεταρταίοι καταντώσιν, έκ δε ταύτης κατά τον Νείλον πλέοντες πολλοί δεκαταΐοι κατηντήκασιν είς Αίδιοπίαν, ώστε ἀπὸ τῶν κατεψυγμένων μερῶν τῆς οἰκου-20 μένης έπὶ τὰ θερμότατα μέρη μὴ πλέον είκοσι καὶ τεττάρων ήμερων είναι τὸν πλοῦν τοῖς κατά τὸ συνεχές κομιζομένοις. διόπερ της διαφοράς της των 8 άέρων εν όλίγω διαστήματι μεγάλης ούσης ούδεν παράδοξον και την δίαιταν και τους βίους, έτι δέ 25 τὰ σώματα πολύ διαλλάττειν των παρ' ήμεν.

Έπει δε των έθνων και βίων τὰ κεφάλαια των 35 δοκούντων είναι παραδόξων διεληλύθαμεν, περί των

⁴ φυγεῖν DF 6 προσιέναι D, προιέναι CF, corr. Dind. 8 τι] τὸ CF 13 πάγοις II 16 εἰς] εἰς μὲν vulg. 17 κατὰ] ἀνὰ Agath. 66 20 θερμότερα D.

[όντων] θηρίων των κατά τὰς ὑποκειμένας χώρας 2 εν μέρει διέξιμεν. Εστι γάρ ζώον δ καλείται μεν άπὸ τοῦ συμβεβηκότος δινόκερως, άλκη δὲ καὶ βία παραπλήσιον ον έλέφαντι, τῶ δὲ ὕψει ταπεινότερον, την μεν δοράν ίσγυροτάτην έγει, την δε γρόαν πυξο- 5 ειδή. έπὶ δ' ἄκρων των μυκτήρων φέρει κέρας τῶ τύπω σιμόν, τῆ δὲ στερεότητι σιδήρω παρεμ-8 φερές. τοῦτο περί τῆς νομῆς ἀεὶ διαφερόμενον ἐλέφαντι τὸ μὲν κέρας πρός τινα τῶν πετρῶν θήγει, συμπεσον δ' είς μάχην τῷ προειρημένῷ δηρίῷ καὶ 10 ύποδύνον ύπὸ τὴν κοιλίαν ἀναρρήττει τῶ κέρατι καθάπερ ξίφει την σάρκα. τῷ δὲ τοιούτω τρόπω της μάγης γρώμενον έξαιμα ποιεί τὰ θηρία καί πολλά διαφθείρει. όταν δε δ έλέφας φθάσας την ύπὸ τὴν κοιλίαν ὑπόδυσιν τῆ προβοσκίδι προκατα- 15 λάβηται τὸν δινόκερων, περιγίνεται δαδίως τύπτων 4 τοις όδουσι και τη βία πλέον ισχύων. αι δε σφίγγες γίνονται μέν περί τε την Τρωγλοδυτικήν και την Αίδιοπίαν, ταζε δὲ μορφαζε ὑπάρχουσιν οὐκ ἀνόμοιοι ταῖς γραφομέναις, μόνον δὲ ταῖς δασύτησι 20 διαλλάττουσι, τὰς δὲ ψυχὰς ἡμέρους ἔχουσαι καλ πανούργους έπλ πλέον καλ διδασκαλίαν μεθοδικήν 5 έπιδέγονται. οί δ' ονομαζόμενοι κυνοκέφαλοι τοίς μέν σώμασιν άνθρώποις δυσειδέσι παρεμφερείς είσι, ταζε δὲ φωναζε μυγμούς ἀνθρωπίνους προζενται. 25 άγριώτατα δὲ ταῦτα τὰ ζῷα καὶ παντελῶς ἀτιθά-

¹ ὄντων del. Eich. τῶν om. A 4 ὂν add. Dind. 9 πρός τινας τῶν μειζόνων πετρῶν ΙΙ 22 ἐπὶ πλεῖον codices, ἐπὶ ποσόν Agath. 73 26 δὲ ταῦτα τα om. D.

σευτα καθεστώτα την άπο των δφρύων πρόσοψιν 201 αὐστηροτέραν ἔχει. ταῖς δὲ θηλείαις ἰδιώτατον συμβαίνει τὸ τὴν μήτραν έκτὸς τοῦ σώματος φέρειν πάντα τὸν χρόνον. ὁ δὲ λεγόμενος κῆπος ἀνό- 6 5 μασται μέν ἀπὸ τῆς περί τὸν ὄγκον ὅλον ὁραίας καλ προσηνούς ήλικίας, τὸ δὲ πρόσωπον ἔγων δμοιον λέοντι τὸ λοιπὸν σῶμα φέρει πάνθηρι παραπλήσιον. πλην τοῦ μενέθους, δ παρισοῦται δορκάδι. πάν- 7 των δε των είρημένων ζώων δ σαρκοφάγος ταύρος 10 ανριώτατός έστι καλ παντελώς δυσκαταμάγητος, τώ μεν γαρ όγκω τοῦτο μεζζόν έστι των ημέρων ταύρων, όξύτητι δε ποδών οὐ λειπόμενον ΐππου, τώ στόματι δε διεστηχός άχρι των ώτων. τὸ δε χρωμα πυρρου έγει καθ' υπερβολήν, και τα μεν δμματα 15 γλαυκότερα λέοντος καλ τὰς νύκτας ἀστράπτοντα, τὰ δὲ κέρατα φύσεως Ιδιοτρόπου κοινωνοῦντα τὸν μεν γαρ άλλον γρόνον αὐτά κινεί παραπλησίως τοίς ώσι, κατά δὲ τὰς μάχας ιστησιν ἀραρότως. τὴν δὲ τῆς τριχὸς ἐπαγωγὴν ἔχει τοῖς ἄλλοις ζώοις ἐναν-20 τίαν. ἔστι δὲ τὸ θηρίον άλκῆ τε καὶ δυνάμει διά- 8 φορον, ως αν έπιτιθέμενον τοῖς άλκιμωτάτοις των ζώων καλ την τροφην έχον έκ της των γειρωθέντων σαρχοφαγίας. διαφθείρει δε και τας ποίμνας των έγχωρίων, καὶ καταπληκτικώς άγωνίζεται πρός όλα 25 συστήματα τῶν ποιμένων καὶ κυνῶν ἀγέλας. λέγε- 9 ται δὲ καὶ τὸ δέρμα ἄτρωτον ἔγειν' πολλῶν νοῦν έπιβεβλημένων λαβεΐν ὑποχείριον μηδένα κατισχυ-

¹ καθεστῶτα . τὴν δ' ἀπὸ D 4 ᾶπαντα vulg. 5 ὅλον τὸν ὅγκον vulg. 11 ἡμετέρων F 13 ὧτων Agath. 76] ὀμμάτων codices 25 ποιμνίων C.

πέναι. τὸ δ' εἰς ὄρυγμα πεσὸν ἢ δι' ἄλλης ἀπάτης γειρωθέν ύπο του θυμού γίνεται περιπνιγές, καλ της έλευθερίας οὐδαμώς άλλάττεται την έν τώ τιθασεύεσθαι φιλανθρωπίαν, διόπερ είκότως of Τρωγλοδύται τοῦτο τὸ θηρίον κράτιστον κρίνουσιν, ώς 5 αν της φύσεως αὐτῷ δεδωρημένης αλκήν μέν λέοντος, Ιππου δε τάγος, δώμην δε ταύρου, τῆς δε πάντων κρατίστης σιδήρου φύσεως οὐη ήττώμενον. 10 δ δε λεγόμενος παρ' Αίθίοψι κροκόττας μεμιγμένην μεν έγει φύσιν κυνός καλ λύκου, την δ' άγριότητα 10 φοβερωτέραν άμφοτέρων, τοῖς δὲ ὀδοῦσι πάντων ύπεράγει παν γαρ όστων μέγεθος συντρίβει δαδίως. καλ το καταποθέν διά της κοιλίας πέττει παραδόξως. τούτο δε τὸ ζώον των ψευδώς παραδοξολογούντων ίστοροῦντες ένιοι μιμεϊσθαι την των άνθρώπων διά- 15 λεκτον ήμας μέν οὐ πείθουσιν.

36 "Όφεων δὲ γένη παντοδαπὰ καὶ τοῖς μεγέθεσιν ἄπιστα θεωρεἴσθαί φασιν οἱ τὴν πλησίον τῆς ἐρήμου καὶ θηριώδους κατοικοῦντες. ἐκατὸν γὰρ πηχῶν τὸ μῆκος ἑορακέναι τινὲς ἀποφαινόμενοι δικαίως ἀν 202 οὐχ ὑφ' ἡμῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων 21 ἀπάντων ψευδολογεῖν ὑποληφθείησαν προστιθέασι γὰρ τῷ διαπιστουμένῳ πολλῷ παραδοξότερα, λέγοντες ὅτι τῆς χώρας οὔσης πεδιάδος, ὅταν τὰ μέγιστα τῶν θηρίων περισπειραθῆ, ποιεῖ ταῖς ἐγκυκλωθεί- 25 σαις ἐπ' ἀλλήλαις σπείραις ἀναστήματα πόρρωθεν

² τοῦ om. D 10 μèν om. vulg. 12 μέγεθος] γένος Agath. 77 14 παραδοξολογουμένων DF 15 διάλεπτον D, διάλεπτον ἀποφηνάμενοι vulg. 25 έγκυκλωθείσαις D έν κύκλω τεθείσαις D D

φαινόμενα λόφω παραπλήσια. τ $\ddot{\omega}$ μεν ο \dot{v} ν μενέθει 2 των δηθέντων θηρίων ούκ ἄν τις δαδίως συγκατάθοιτο περί δε των μενίστων θηρίων των είς όψιν έληλυθότων καὶ κομισθέντων ἔν τισιν ἀνγείοις 5 εὐθέτοις εἰς τὴν Άλεξάνδοειαν ποιησόμεθα τὴν ἀναγραφήν, προστιθέντες και της θήρας την κατά μέρος οίκονομίαν. δ γάρ δεύτερος Πτολεμαΐος, περί τε 3 την των έλεφάντων κυνηγίαν φιλοτιμηθείς και τοίς τὰς παραδόξους θήρας τῶν ἀλκιμωτάτων ζώων ποιου-10 μένοις μεγάλας ἀπονέμων δωρεάς, πολλὰ δὲ χρήματα δαπανήσας είς ταύτην την έπιθυμίαν, έλέφαντάς τε συχνούς πολεμιστάς περιεποιήσατο καὶ τῶν ἄλλων ζώων άθεωρήτους και παραδόξους φύσεις έποίησεν είς γνωσιν έλθειν τοις Ελλησι. διὸ καί τινες των 4 15 κυνηγών, δρώντες την του βασιλέως μεγαλοψυχίαν έν ταϊς δωρεαϊς, συστραφέντες είς ίκανὸν πληθος έκοιναν παραβαλέσθαι ταῖς ψυχαῖς, καὶ τῶν μεγάλων όφεων ενα θηρεύσαντες ανακομίσαι ζωντα είς την 'Αλεξάνδρειαν πρός του Πτολεμαΐου. μεγάλης 5 20 δ' ούσης και παραδόξου τῆς ἐπιβολῆς, ἡ τύχη συνεργήσασα ταῖς ἐπινοίαις αὐτῶν καὶ τὸ τέλος οἰκεῖον περιεποίησε της πράξεως. σκοπεύσαντες γάρ ενα τῶν ὄφεων τριάκοντα πηχῶν διατρίβοντα περὶ τὰς συστάσεις των ύδάτων, τὸν μέν ἄλλον χρόνον ἀκίνη-25 του τοῦ σώματος τὸ κύκλωμα τηροῦντα, κατὰ δὲ τας έπιφανείας των διά την δίψαν ζώων φοιτών-

³ δηρίων] δηρίων ὄφεων codices, ὄφεων Eich. 6 τῆς Dindorf, τῆς κατὰ μέρος codices κατὰ μέρος om. CF 8 κυνηγίαν] δήραν C 10 δὲ] πάνυ add. vulg. 17 παραβάλλεσδαι D τὰς ψυχὰς Hertlein.

των έπι τὸν τόπον ἄφνω διανιστάμενον, και τῷ μεν στόματι διαρπάζοντα, τῶ δε σπειράματι καταπλέχοντα τὸν ὄγχον τῶν φανέντων ζώων, ώστε μηδενί τρόπω δύνασθαι τὸ παραπεσον έμφυνείν -. προμήμους οὖν ὄντος τοῦ ζώου καὶ νωθροῦ τὴν 5 φύσιν έλπίσαντες βρόχοις καλ σειραίς κυριεύσειν, τὸ μὲν πρώτον παρήσαν ἐπ' αὐτὸ τεθαρρηκότες. 6 ξχοντες έξηρτυμένα πάντα τὰ πρὸς τὴν χρείαν, ὡς δ' έπλησιαζον, αεὶ μᾶλλον έξεπλήττοντο τῷ δέει, θεφρούντες όμμα πυρωπόν καλ λιγμωμένην πάντη 10 την γλώτταν, έτι δε τη τραγύτητι των φολίδων έν τη διὰ της ύλης πορεία καὶ παρατρίψει ψόφον έξαίσιον κατασκευάζοντα, τὸ μέγεθός τε τῶν ὀδόντων ύπερουες και στόματος άγρίαν πρόσοψιν και κυκλώ-7 ματος ἀνάστημα παράδοξον. διόπερ τῷ φόβῷ τὰ 15 γρώματα των προσώπων αποβεβληκότες δειλώς έπέβαλον τούς βρόγους ἀπὸ τῆς οὐρᾶς τὸ δὲ θηρίον άμα τῷ προσάψασθαι τοῦ σώματος τὸν κάλων ἐπε-203 στράφη μετὰ πολλοῦ φυσήματος καταπληκτικώς, καλ τον μεν πρώτον άρπάζει τῷ στόματι μετεωρισθέν 20 ύπερ της κεφαλής, και τας σάρκας έτι ζώντος κατεσιτείτο, τὸν δὲ δεύτερον φεύγοντα τῆ σπείρα πόρο ωθεν έπεσπάσατο, καλ περιειληθέν έσφιγγε την κοιλίαν τῷ δεσμῷ οί δὲ λοιποί πάντες ἐκπλαγέντες διὰ τῆς 37 φυγης την σωτηρίαν έπορίσαντο. οὐ μην ἀπέγνωσαν 25 την θήραν, ύπερβαλλούσης της από τοῦ βασιλέως χάριτος καὶ δωρεᾶς τοὺς ἀπὸ τῆς πείρας έγνωσμένους κινδύνους, φιλοτεχνία δε καλ δόλφ το τη βία

6 και σειραῖς del. Eich. 13 τε] τε τὸ vulg. 16 ἐπέβαλλον vulg. 26 ὑπερβαλούσης vulg. 28 δὲ] τε vulg.

δυσκαταγώνιστον έχειρώσαντο, τοιάνδε τινά μηχανην πορισάμενοι. κατεσκεύασαν από σχοίνου πυκνής περιφερές πλόκανον, τῷ μὲν τύπφ τοῖς κύρτοις έμφερές, τῷ δὲ μεγέθει καὶ τῆ διαλήψει τῆς χώρας 5 δυνάμενον δέξασθαι τὸν όγκον τοῦ δηρίου. κατ- 2 οπτεύσαντες οὖν τὸν φωλεὸν αὐτοῦ καὶ τὴν ώραν τῆς τε έπλ τὴν νομὴν έξόδου καλ πάλιν τῆς ἐπανόδου, ώς τάχισθ' ωρμησεν έπλ την άγραν την συνήθη των έτερογενων ζώων, τὸ μέν προϋπάρχον τοῦ φω-10 λεοῦ στόμα λίθοις εὐμεγέθεσι καὶ γῆ συνφκοδόμησαν, τὸν δὲ πλησίον τῆς λόχμης τόπον ὑπόνομον ποιήσαντες καλ τὸ πλόκανον εἰς αὐτὸν ἐνθέντες έναντίον έποίησαν τὸ στόμιον, ώστε έξ έτοίμου τῷ θηρίω την εξσοδον υπάργειν, κατά δε την έπάν- 3 15 οδον τοῦ ζώου παρεσκευασμένοι τοξότας καὶ σφενδονήτας, έτι δε ίππεζε πολλούς, προς δε τούτοις σαλπικτάς και την άλλην απασαν χορηγίαν, αμα [δε] τῷ προσπελάζειν τὸ μεν θηρίον μετεωρότερον των ιππέων έξηρε του αὐχένα, οι δ' ἐπὶ τὴν θήραν 20 ήθροισμένοι προσεγγίσαι μεν ούκ ετόλμων, νενουθετημένοι ταζη προγεγενημέναις συμφοραζη, πόρρφθεν δε πολλαίς χερσίν έφ' ενα και μέγαν σκοπον βάλλοντες έτύγχανον, καὶ τῆ τε τῶν ἱππέων ἐπιφανεία και πλήθει κυνών αλκίμων, έτι δε τῷ διά 25 τῶν σαλπίγγων ἤγω, κατέπληττον τὸ ζῶον. διόπερ ύπογωρούντος αὐτοῦ πρὸς τὴν οἰκείαν λόχμην τοσοῦτον έπεδίωκον ώστε μή παροξύνειν έπλ πλέον. ώς 4 δε της ενφαοδομημένης φάραγγος ήγγισεν, άθρόως

18 δè del. Reiske 25 κατεπλήττοντο CF 26 αὐτοῦ del. Dind. οἰκείαν D, οἰκείαν αὐτοῦ vulg. 28 συνφκο-

í

ψόφον μεν πολύν διά των δπλων εποίησαν, ταραγήν δὲ καὶ φόβον διὰ τῆς τῶν ὅχλων ἐπιφανείας καὶ σαλπίγγων, τὸ δὲ θηρίον τὴν μὲν εἰσοδον οὐχ ηύρισκε, την δε των κυνηγων δρμην καταπληττόμενον κατέφυγεν είς τὸ πλησίον κατεσκευασμένον 5 5 στόμιον. πιμπλαμένου δε τοῦ πλοκάνου τῆ διαλύσει τῆς σπείρας, ἔφθασαν τῶν χυνηνῶν τινες προσιπτάμενοι, και πρό του στραφήναι τον δφιν έπι την έξοδον κατελάβοντο δεσμοίς το στόμιον πρόμηκες δυ και πεφιλοτεχνημένου πρός ταύτην την δξύτητα: 10 έξελκύσαντες δε το πλόκανον και φάλαγγας υποθέν-204 6 τες μετέωρον έξηραν. τὸ δὲ θηρίον ἀπειλημμένον έν απεστενωμένω τόπω παρά φύσιν συριγμόν έξαίσιον ήφίει καὶ τοῖς όδοῦσι τὴν περιέχουσαν σχοΐνον κατέσπα, πάντη δε διασειόμενον προσδοκίαν έποίησε 15 τοῖς φέρουσιν ὡς ἐκπηδῆσον ἐκ τοῦ περιέγοντος αὐτὸ φιλοτεχνήματος. διὸ καὶ καταπλαγέντες έθεσαν έπλ την γην τον όφιν, καλ τούς περλ την ούραν τόπους κατακεντούντες άντιπεριέσπων τού θηρίου τὸν ἀπὸ τῶν ὀδόντων σπαραγμὸν ἐπὶ τὴν αἴσθησιν 20 7 των άλγούντων μερών, άπενέγκαντες δ' είς την 'Αλεξάνδρειαν έδωρήσαντο τῷ βασιλεῖ, παράδοξον θέαμα καὶ τοῖς ἀκούσασιν ἀπιστούμενον. τῆ δ' ἐνδεία της τροφης καταπονήσαντες την άλκην τοῦ θηρίου τιθασόν έκ τοῦ κατ' όλίγον έποίησαν, ώστε 25 8 θαυμαστήν αὐτοῦ γενέσθαι την έξημέρωσιν. δ δὲ

δομημένης malim (v. 10) 1 ψόφον om. D ἐποίησαντο II 2 δὲ om. D 7 προσιππασάμενοι II 12 μετεωρότερον codices (corr. Tzetz. Chil. 3, 927) 17 αὐτὸ ante ἐκ codices, corr. Reiske 25 δηρίου CE, δηρίου τὸν ἀπὸ τῶν ὁδόντων ceteri (cf. v. 20).

Πτολεμαΐος τοῖς μεν κυνηνοῖς τὰς ἀξίας ἀπένειμε δωρεάς, τὸν δ' ὄφιν ἔτρεφε τετιθασευμένον καὶ τοῖς είς την βασιλείαν παραβάλλουσι ξένοις μέγιστον παρεχόμενον καί παραδοξότατον θέαμα. διόπερ τηλι- ο 5 κούτου μεγέθους ὄφεως είς ὄψιν κοινὴν κατηντηκότος οὐκ ἄξιον ἀπιστεῖν τοῖς Αἰθίοψιν οὐδὲ μῦθον ύπολαμβάνειν τὸ θρυλούμενον ὑπ' αὐτῶν. ἀποφαίνονται γαρ δρασθαι κατά την γώραν αὐτῶν ὄφεις τηλικούτους τὸ μένεθος ώστε μὴ μόνον βοῦς τε καλ 10 ταύρους καλ των άλλων ζώων τὰ τηλικαῦτα τοῖς όγχοις ἀναλίσκειν, άλλὰ καὶ τοῖς ἐλέφασιν εἰς άλχὴν συνίστασθαι, καλ διά μεν της σπείρας έμπλεκομένους τοίς σκέλεσιν έμποδίζειν την κατά φύσιν κίνησιν, τὸν δ' αὐχένα μετεωρίσαντας ὑπὲρ τὴν 15 προβοσκίδα την κεφαλην έναντίαν ποιείν τοίς των έλεφάντων όμμασι, διὰ δὲ τοῦ πυρωποῦ τῶν ὀφθαλμῶν ἀστραπη παραπλησίας τὰς λαμπηδόνας προβάλλουτας ἀποτυφλοῦν την δρασιν, και σφήλαντας έπλ την γην σαρκοφαγείν τὰ γειρωθέντα των ζώων.

20 Διευκρινηκότες δ' άρκούντως τὰ περὶ τὴν Αίθιοπίαν καὶ Τρωγλοδυτικὴν καὶ τὴν ταύταις συνάπτουδε σαν μέχρι τῆς διὰ καῦμα ἀοικήτου, πρὸς δὲ ταύταις
περὶ τῆς παραλίας τῆς παρὰ τὴν Ἐρυθρὰν θάλατταν
καὶ τὸ ᾿Ατλαντικὸν πέλαγος τὸ πρὸς μεσημβρίαν
25 κεκλιμένον, περὶ τοῦ καταλελειμμένου μέρους, λέγω
δὲ τοῦ ᾿Αραβίου κόλπου, ποιησόμεθα τὴν ἀναγραφήν, τὰ μὲν ἐκ τῶν ἐν ᾿Αλεξανδρείς βασιλικῶν

21

¹⁴ $\dot{v}\pi\dot{\epsilon}_0$ Reiske, $\dot{v}\pi\dot{o}$ codices 17 $\pi\alpha\varrho\alpha\pi\lambda\eta\sigma l\omega g$ codices, corr. Dind. $\pi\varrho\sigma\sigma\beta\dot{\alpha}\lambda l\sigma\sigma\sigma g$ II 23 $\pi\alpha\varrho\dot{\alpha}$] $\pi\epsilon\varrho l$ II 26 $\delta\dot{\epsilon}$] $\delta\dot{\eta}$ CF.

ύπομνημάτων έξειληφότες, τὰ δὲ παρὰ τῶν αὐτοπτών 2 πεπυσμένοι. τοῦτο γὰο τὸ μέρος τῆς οἰκουμένης καί τὸ περί τὰς Βρεττανικάς νήσους καί τὴν ἄρκτον θαιστα πέπτωκεν ύπὸ τὴν κοινὴν ἀνθρώπων ἐπίγνωσιν. άλλά περί μέν των πρός άρχτον κεκλιμέ- 5 νων μερών της οικουμένης των συναπτόντων τη διά 205 ψύγος ἀοικήτω διέξιμεν, δταν τὰς Γαίου Καίσαρος 3 πράξεις αναγράφωμεν οδτος γαρ την Ρωμαίων ήγεμονίαν είς έκεινα τὰ μέρη πορρωτάτω προβιβάσας πάντα τὸν πρότερον άγνοούμενον τόπον ἐποίησε 10 4 πεσείν είς σύνταξιν ίστορίας. δ δε προσαγορευόμενος Αράβιος κόλπος ανεστόμωται μέν είς τον κατά μεσημβρίαν κείμενον ώκεανόν, τῷ μήκει δ' ἐπὶ πολλούς πάνυ παρήκων σταδίους τον μυχον έχει περιοριζόμενον ταξε έσχατιαξε της 'Αραβίας και Τρω- 15 γλοδυτικής. εύρος δε κατά μεν το στόμα και τον μυχου υπάρχει περί έκκαίδεκα σταδίους, άπο δέ Πανόρμου λιμένος πρός την αντιπέρας ήπειρον μακρᾶς νεώς διωγμόν ήμερήσιον. τὸ δὲ μέγιστόν έστι διάστημα κατά τὸ Τύρκαιον ὄρος καὶ Μακαρίαν 20 νήσον πελαγίαν, ώς αν των ήπείρων ούχ δρωμένων 5 ἀπ' ἀλλήλων, ἀπὸ δὲ τούτου τὸ πλάτος ἀεὶ μᾶλλον συγκλείεται καλ την συναγωγην έχει μέχρι τοῦ στόματος. δ δε παράπλους αὐτοῦ κατὰ πολλούς τόπους έχει νήσους μακράς, στενούς μέν διαδρόμους έχούσας, 25 φοῦν δὲ πολύν καὶ σφοδρόν. ἡ μὲν οὖν κεφαλαιώδης του κόλπου τούτου θέσις υπάρχει τοιαύτη.

¹⁷ ἀπὸ δὲ — 22 ἀλλήλων om. AD 20 Τύρκαιον] Ταυρικόν f. cf. 41, 1 Μακαρίαν δυσπελάγιον G, Μαριάνδης πελάγιον E, Μαρίαν δυσπελαγίαν CF; corr. Stroth.

ήμεις δ' ἀπὸ τῶν ἐδχάτων [τούτου] τοῦ μυχοῦ τό- 6 πων ἀρξάμενοι τὸν ἐφ' ἐκάτερα τὰ μέρη παράπλουν τῶν ἡπείρων καὶ τὰς ἀξιολογωτάτας κατ' αὐτὰς ἰδιότητας διέξιμεν πρῶτον δὲ ληψόμεθα τὸ δεξιὸν 5 μέρος, οδ τὴν παραλίαν τῶν Τρωγλοδυτῶν ἔθνη νέμεται μέχρι τῆς ἐρήμου.

'Απὸ πόλεως τοίνυν 'Αρσινόης χομιζομένοις παρά 39 την δεξιάν ήπειρον έκπίπτει κατά πολλούς τόπους έπ πέτρας είς θάλατταν ύδατα πολλά, πικράς άλ-10 μυρίδος έχοντα γεύσιν. παραδραμόντι δε τας πηγάς ταύτας ὑπέρκειται μεγάλου πεδίου μιλτώδη χρόαν έχου όρος και την δρασιν των έπι πλέον άτενιζόντων είς αὐτὸ λυμαινόμενον. ὑπὸ δὲ τὰς ἐσγατιάς της ύπωρείας κείται λιμήν σκολιον έχων τον 15 είσπλουν, έπώνυμος 'Αφροδίτης. ὑπέρκεινται δὲ τού- 2 του νήσοι τρείς, ών δύο μέν πλήρεις είσιν έλαιών καὶ σύσκιοι, μία δὲ λειπομένη τῷ κλήθει τῷν προειρημένων δένδρων, πλήθος δ' έχουσα των όνομαζομένων μελεαγρίδων. μετά δὲ ταῦτα κόλπος έστὶν 3 20 εύμεγέθης δ καλούμενος 'Ακάθαρτος, καὶ πρὸς αὐτῷ βαθεία καθ' ύπερβολήν γερρόνησος, ής κατά τὸν αὐγένα στενὸν ὄντα διαχομίζουσι τὰ σκάφη πρὸς την αντιπέρας θάλατταν. παρακομισθέντι δε τούς 4 τόπους τούτους κείται νῆσος πελαγία μεν τῷ δια-25 στήματι, τὸ δὲ μῆχος είς ὀγδοήχοντα σταδίους παρεπτείνουσα, παλουμένη δε 'Οφιώδης, ή το μέν

¹ τούτον del. Dind. 5 μέρος τῶν Τρωγλοδυτῶν add. CD 11 ταύτας Eichstädt, αὐτὰς cod. 12 πλειόνων DF ένατενιζόντων B 17 σύσκιοι] σύκων C 21 ης om. II 22 διακομίζουσα DF 26 δὲ] μὲν DF.

παλαιὸν ὑπῆρχε πλήρης παντοδαπών καὶ φοβερών 206 έρπετών, ἀφ' ὧν καὶ ταύτης ἔτυχε τῆς προσηγορίας, έν δε τοις μεταγενεστέροις χρόνοις ύπο των κατά την 'Αλεξάνδρειαν βασιλέων ούτως έξημερώθη φιλοτίμως ώστε μηδεν έτι κατ' αὐτὴν δρᾶσθαι των 5 5 προϋπαρξάντων ζώων. οὐ παραλειπτέον δ' ἡμίν ούδε την αίτίαν της περί την ημέρωσιν φιλοτιμίας. εύρίσκεται γάρ έν τη νήσφ ταύτη το καλούμενον τοπάζιον, όπερ έστι λίθος διαφαινόμενος έπιτερπής, ὑάλφ παρεμφερής καὶ θαυμαστήν ἔγχρυσον 10 6 πρόσοψιν παρεχόμενος. διόπερ ανεπίβατος τοίς άλλοις τηρείται, θανατουμένου παντός τοῦ προσπλεύσαντος ύπὸ τῶν καθεσταμένων ἐπ' αὐτῆς φυλάκων. οδτοι δὲ τὸν ἀριθμὸν ὅντες ὀλίγοι βίον ἔγουσιν άτυγη. ΐνα μεν γάρ μηδείς λίθος διακλαπη, πλοΐον 15 ούκ απολείπεται τὸ παράπαν έν τῆ νήσω οί δὲ παραπλέοντες αύτην διὰ τὸν ἀπὸ τοῦ βασιλέως φόβον πόρρωθεν παραθέουσι τροφαί δε αί μεν παρακομιζόμεναι ταχέως έκλείπουσιν, ετεραι δ' έγχώριοι τὸ 7 σύνολον οὐχ ὑπάρχουσι. διόπερ ὅταν τῶν σιτίων 20 δλίγα καταλείπηται, κάθηνται πάντες οί κατά την κώμην προσδεχόμενοι τὸν τῶν κομιζόντων τὰς τροφάς κατάπλουν δυ βραδυνόντων είς τὰς έσχάτας 8 έλπίδας συστέλλονται. δ δὲ προειρημένος λίθος φυόμενος έν ταζη πέτραις την μέν ημέραν διὰ τὸ 25 πνίγος ούη δράται, κρατούμενος ύπὸ τοῦ περί τὸν ήλιον φέγγους, της δε νυκτός έπιγινομένης έν σκότει διαλάμπει και πόροωθεν δηλός έστιν έν δ ποτ' αν

^{5 ∞}στε] ώς ΙΙ 18 ἐπ' αὐτῆς Hertlein, ὑπ' αὐτῶν libri 16 καταλείπεται C 28 δῆλον CF.

η τόπφ. οι δε νησοφύλακες κλήρφ διηρημένοι τους 9 τόπους έφεδρεύουσι, και τῷ φανέντι λίθφ περιτιθέασι σημείου χάριν ἄγγος τηλικοῦτον ἡλίκον ἄν ἢ τὸ μέγεθος τοῦ στίλβοντος λίθου τῆς δ' ἡμέρας περιιόντες περιτέμνουσι τὸν σημειωθέντα τόπον τῆς πέτρας, και παραδιδόασι τοῖς διὰ τῆς τέχνης δυναμένοις ἐκλεαίνειν τὸ παραδοθεν οἰκείως.

Παραπλεύσαντι δε τούτους τούς τόπους πολλά 40 μεν Ίγθυοφάγων έθνη κατοικεί την παράλιον, πολ-10 λοί δε νομάδες Τρωγλοδύται. πρός δε τούτοις όση παντοΐα ταις ιδιότησιν ύπάρχει μέχρι λιμένος τοῦ προσαγορευθέντος σωτηρίας, δε έτυχε της δνομασίας ταύτης ἀπὸ τῶν πρώτων πλευσάντων Έλλήνων καλ διασωθέντων. ἀπὸ δὲ τούτων τῶν μερῶν 2 15 ἄρχεται συναγωγήν λαμβάνειν δ κόλπος καὶ τὴν έπιστροφήν έπὶ τὰ κατὰ τὴν ᾿Αραβίαν μέρη ποιείσθαι. και την φύσιν δε της χώρας και θαλάττης άλλοίαν είναι συμβέβηκε διά την ίδιότητα των τόπων ή τε γὰρ ήπειρος ταπεινή καθορᾶται, μηδα- 3 20 μόθεν αναστήματος ύπερκειμένου, ή τε θάλαττα 207 τεναγώδης οὖσα τὸ βάθος οὐ πλέον εὑρίσκεται τριῶν δργυιών, καλ τῆ χρόα παντελώς ὑπάρχει χλωρά. τοῦτο δ' αὐτῆ φασι συμβαίνειν οὐ διὰ τὸ τὴν τῶν ὑγρῶν φύσιν είναι τοιαύτην, άλλὰ διὰ τὸ πληθος τοῦ δια-25 φαινομένου καθ' ύδατος μνίου καλ φύκους. ταζ 4 μεν οὖν επικώποις τῶν νεῶν εὔθετός έστιν ὁ τόπος, κλύδωνα μεν οὐκ έκ πολλοῦ κυλίων διαστήματος, θήραν δ' ίχθύων άπλατον παρεχόμενος αί

⁹ ἔθνη Ἰχθνοφάγων valg. 12 σωτῆρος C 28 θήραν — ἄπλατον] θήρας — ἀπλάτονς AB.

δε τούς ελέφαντας διάνουσαι, διά τὰ βάρη βαθύπλοι καθεστώσαι και ταις κατασκευαις έμβριθείς, μενάλους και δεινούς έπιφέρουσι κινδύνους τοίς έν 5 αὐταῖς πλέουσι. διάρσει γὰρ ίστίων θέουσαι καλ διά την των πνευμάτων βίαν πολλάκις νυκτός ώθού- 5 , μεναι, ότε μεν πέτραις προσπεσούσαι ναυαγούσι, ποτε δ' είς τεναγώδεις ίσθμούς έμπίπτουσιν οί δε ναῦται παρακαταβῆναι μεν άδυνατοῦσι διὰ τὸ πλέον είναι τὸ βάθος ἀνδρομήκους, διὰ δὲ τῶν κοντῶν τῷ σκάφει βοηθοῦντες ὅταν μηδεν ἀνύωσιν, ἐκβάλ- 10 λουσιν απαντα πλην της τροφης οὐδ' οὕτω δὲ της άποστροφής τυγχάνοντες είς μεγάλην άπορίαν έμπίπτουσι διά τὸ μήτε νῆσον μήτ' ἄκραν ἠπείρου μήτε ναῦν ετέραν πλησίον ὑπάρχουσαν δρᾶσθαι ἄξενοι γὰρ παντελῶς οί τόποι καὶ σπανίους ἔγοντες τοὺς 15 6 ναυσί διακομιζομένους. χωρίς δε τούτων των κακών δ κλύδων έν άκαρει γρόνω τω κύτει της νεώς τοσούτο πληθος αμμου προσβάλλει καλ συσσωρεύει παραδόξως ώστε τὸν κύκλω τόπον περιχώννυσθαι καὶ τὸ σκάφος ώσπερ ἐπίτηδες ἐνδεσμεύεσθαι τῆ χέρσω. 20 7 οι δε τούτω τῶ συμπτώματι περιπεσόντες τὸ μέν πρώτον μετρίως δδύρονται πρός κωφήν έρημίαν, οὐ παντελῶς [μὲν] ἀπεγνωκότες [εἰς τέλος] τὴν σωτηρίαν πολλάκις γάρ τοζς τοιούτοις έπιφανείς δ τῆς πλημυρίδος κλύδων έξῆρεν είς ύψος, καὶ τοὺς 25 έσχάτως κινδυνεύοντας ώσπερεί θεός έπιφανείς διε-

¹ βαθύπλοοι D, βαθύπρωροι CF^1 , βαθύπλευροι F^2 6 ότὲ] ποτὲ II 10 ἀνύσωσιν II 12 ἀποστροφῆς Wesseling, τροφῆς codices, σωτηρίας Dind. 15 σπανίως CDF 17 χρόνω] τῷ χρόνω CF 23 μὲν DF, δὲ C; del. Dind. εἰς τέλος del. Dind.

φύλαξεν. όταν δε άπο μεν των θεών ή προειρημένη μή παρακολουθήση βοήθεια, τὰ δὲ τῆς τροφῆς λίπη, τούς μεν άσθενεστέρους οι κατισγύοντες έκβάλλουσιν είς θάλατταν, ὅπως τοῖς ὀλίγοις τὰ λει-. 5 πόμενα των αναγκαίων πλείονας ήμέρας αντέχη. πέρας δε πάσας τὰς έλπίδας έξαλείψαντες ἀπόλλυνται πολύ γεζοον των προαποθανόντων οι μέν νάρ έν ἀκαρεῖ χρόνω τὸ πνεῦμα τῆ δούση φύσει πάλιν απέδωκαν, οί δ' είς πολλάς ταλαιπωρίας καταμερί-10 σαντες τὸν θάνατον πολυχρονίους τὰς συμφοράς έχουτες της του βίου καταστροφής τυγχάνουσι. τὰ 8 δε σκάφη ταῦτα τῶν ἐπιβατῶν οἰκτρῶς στερηθέντα, 208 καθάπερ τινὰ κενοτάφια, διαμένει πολύν χρόνον πανταχόθεν περιχωννύμενα, τούς δ' ίστούς καὶ τὰς 15 κεραίας μετεώρους έγοντα πόρρωθεν τούς δρώντας είς οίκτου και συμπάθειαυ άγει των απολωλότων πρόσταγμα γάρ έστι βασιλέως έᾶν τὰ τοιαῦτα συμπτώματα τοῖς πλέουσι διασημαίνειν τοὺς τὸν ὅλεθρον περιποιούντας τόπους. παρά δὲ τοῖς πλησίον 9 20 κατοικούσιν Ίγθυοφάγοις παραδέδοται λόγος, έκ προνόνων έχων φυλαττομένην την φήμην, ὅτι μεγάλης τινός γενομένης άμπώτεως έγεώθη τοῦ κόλπου πᾶς δ τόπος δ την γλωραν έχων τοῦ τύπου πρόσοψιν. μεταπεσούσης της θαλάττης είς τάναντία μέρη, καλ 25 φανείσης της έπὶ τῷ βυθῷ χέρσου πάλιν ἐπελθοῦσαν έξαίσιον πλήμην ἀποκαταστήσαι τὸν πόρον εἰς την προϋπάρχουσαν τάξιν.

⁹ ἀνταπέδωκαν ΙΙ 18 διασημάναι ΙΙ 21 φωνήν DF 22 έγενήθη ΙΙ πᾶς] ξηρός πᾶς F 23 τύπου Eichstädt, τόπου libri 24 καὶ φ .] φ . δὲ vulg. 25 ἐπὶ] ἐν D 26 πλήμην] πλημμύραν D, πλήμην καὶ πλημμύραν C.

'Απὸ δὲ τούτων τῶν τόπων τὸν μὲν ἀπὸ Πτο-41 λεμαΐδος παράπλουν έως των Ταύρων ακρωτηρίων προειρήκαμεν, δτε Πτολεμαίου την των έλεφάντων θήραν άπηννείλαμεν άπὸ δὲ τῶν Ταύρων ἐπιστρέφει μέν ή παράλιος πρός τὰς ἀνατολάς, κατὰ δὲ 5. την θερινην τροπην αί σκιαί πίπτουσι πρός μεσημβρίαν έναντίως ταϊς παρ' ήμιν άχρι πρός ώραν 2 δευτέραν. Εγει δε και ποταμούς ή χώρα, δέοντας έχ των όρων των προσαγορευομένων Ψεβαίων. διείληπται δε και πεδίοις μεγάλοις φέρουσι μαλάχης 10 και καρδάμου και φοίνικος ἄπιστα μενέθη, έκφερει δε και καρπούς παντοίους, την μεν γεύσιν έχοντας s νωθοάν, άγνοουμένους δὲ παρ' ήμῖν. ή δὲ πρὸς την μεσόγειον ανατείνουσα πλήρης έστλυ έλεφάντων και ταύρων άγρίων και λεόντων και πολλών 15 άλλων παντοδαπών δηρίων άλκίμων. δ δε πόρος νήσοις διείληπται καρπόν μέν οὐδένα φερούσαις ήμερον, έπτρεφούσαις δ' δρνέων ίδια γένη καλ ταίς 4 προσόψεσι θαυμαστά. ή δ' έξης θάλαττα βαθεία παντελώς έστι, και κήτη φέρει παντοδαπά παρά- 20 δοξα τοῖς μεγέθεσιν, οὐ μέντοι λυποῦντα τοὺς ἀνθρώπους, έὰν μή τις ἀκουσίως αὐτῶν ταῖς λοφιαῖς περιπέση οὐ δύνανται γὰρ διώκειν τοὺς πλέοντας, ώς αν κατά την έκ της θαλάττης ἄρσιν άμαυρουμένων αὐτοῖς τῶν ὀμμάτων ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸν ἥλιον 25 φέγγους. ταῦτα μὲν οὖν τὰ μέρη τῆς Τρωγλοδυτι-201

² et 4 ταυρικῶν D cf. 38, 4 9 Θεβαίων D 12 δὲ καὶ] δὲ vulg. 16 παντοδαπῶν θηρίων ἀλπίμων] ἀλπίμων ζώων II πόρος] τόπος D 20 παντοδαπὰ φέρει vulg. 24 ἐπ add. Wess. 26 τρωγοδυτικῆς D.

κής ἔσχατα γνωρίζεται, περιγραφόμενα ταϊς ἄκραις ὰς ὀνομάζουσι Ψεβαίας.

Το δ' άλλο μέρος της αντιπέρας παραλίου το 42 προσκεκλιμένον 'Αραβία πάλιν άναλαβόντες άπὸ τοῦ 5 μυγοῦ διέξιμεν. οὖτος γὰρ ὀνομάζεται Ποσείδειον, ίδουσαμένου Ποσειδώνι πελαγίω βωμον Αρίστωνος τοῦ πεμφθέντος ὑπὸ Πτολεμαίου πρὸς κατασκοπὴν της έως ωκεανού παρηκούσης 'Αραβίας. έξης δε 2 τοῦ μυγοῦ τόπος ἐστὶ παραθαλάττιος ὁ τιμώμενος 10 ύπὸ τῶν ἐγχωρίων διαφερόντως διὰ τὴν εὐχρηστίαν την έξ αὐτοῦ. οὖτος δ' ὀνομάζεται μεν Φοινικών, έγει δε πλήθος τούτου τοῦ φυτοῦ πολύκαρπον καθ' ύπερβολήν και πρός απόλαυσιν και τρυφήν διαφέρον. πᾶσα δ' ή σύνεγγυς χώρα σπανίζει ναματιαίων 3 15 ύδάτων καὶ διὰ τὴν πρὸς μεσημβρίαν ἔγκλισιν ἔμπυρος ύπάρχει διὸ καὶ τὸν κατάφυτον τόπον, ἐν άπανθρωποτάτοις όντα μέρεσι καλ γορηγούντα τὰς τροφάς, είκότως οί βάρβαροι καθιερώκασι. καὶ γὰρ ύδατος οὐκ ὀλίγαι πηγαλ καλ λιβάδες ἐκπίπτουσιν 20 έν αὐτῷ, ψυγρότητι γιόνος οὐδεν λειπόμεναι αὐται δ' έφ' έκάτερα τὰ μέρη τὰ κατὰ [τὴν] γῆν χλοερὰ ποιούσι καὶ παντελώς έπιτερπή [τὸν τόπον]. έστι 4 δε και βωμός έκ στερεού λίθου παλαιός τοις γρόνοις, έπιγοαφην έχων άρχαίοις γράμμασιν άγνώστοις. 25 έπιμέλονται δε τοῦ τεμένους άνηο και γυνή, διὰ βίου την ιερωσύνην έγοντες. μακρόβιοι δ' είσιν οί

¹ παραγραφόμενα DF 2 ψεβάρας II 5 Ποσείδιον DF 10 ὁποὶ μὲν ὑπὸ vulg. δ ιὰ AB, δ ιὰ τε D, πρὸς II 13 τρυφὴν] δ ιατροφὴν II δ ιάφορον vulg. 21 ἐφ' ἐκάτερον μέρος CF τὴν om. D; τῆς γῆς II 22 τὸν τόπον om. CF 26 μακρόβιοι] μακροὶ CF.

- τῆδε κατοικοῦντες, καὶ τὰς κοίτας ἐπὶ τῶν δένδοων
 δ ἔχουσι διὰ τὸν ἀπὸ τῶν θηρίων φόβον. παραπλεύσαντι δὲ τὸν Φοινικῶνα πρὸς ἀκρωτηρίω τῆς ἠπείρου νῆσός ἐστιν ἀπὸ τῶν ἐναυλιζομένων ἐν αὐτῆ
 ζώων Φωκῶν νῆσος ὀνομαζομένη τοσοῦτο γὰρ πλῆ- 5
 θος τῶν θηρίων τούτων ἐνδιατρίβει τοῖς τόποις
 ὥστε θαυμάζειν τοὺς ἰδόντας. τὸ δὲ προκείμενον
 ἀκρωτήριον τῆς νήσου κεῖται κατὰ τὴν καλουμένην
 Πέτραν καὶ τὴν Παλαιστίνην [τῆς 'Αραβίας] εἰς
 γὰρ ταύτην τόν τε λίβανον καὶ τἄλλα φορτία τὰ 10
 πρὸς εὐωδίαν ἀνήκοντα κατάγουσιν, ὡς λόγος, ἐκ
 τῆς ἄνω λεγομένης 'Αραβίας οῖ τε Γερραΐοι καὶ
 Μιναίοι.
- 43 Τὴν δ' έξῆς παραθαλάττιον τὸ μὲν παλαιὸν 210 ένέμοντο Μαρανίται, μετὰ δὲ ταῦτα Γαρινδανείς, 16 ὅντες πλησιόχωροι. τὴν δὲ χώραν κατέσχον τοιῷδέ τινι τρόπφ: ἐν τῷ πρόσθεν λεχθέντι Φοινικῶνι συντελουμένης πανηγύρεως πενταετηρικῆς ἐφοίτων πανταχόθεν οἱ περίοικοι, καμήλων εὖ τεθραμμένων ἑκατόμβας τοῖς ἐν τῷ τεμένει θεοῖς θύσοντες, ὁμοίως κο δὲ καὶ τῶν ὑδάτων τῶν ἐξ αὐτοῦ κομιοῦντες εἰς τὰς πατρίδας διὰ τὸ παραδίδοσθαι τοῦτο τὸ ποτὸν παρασκευάζειν τοῖς προσενεγκαμένοις τὴν ὑγίειαν. 2 διὰ δὴ ταύτας τὰς αἰτίας τῶν Μαρανιτῶν καταντησάντων εἰς τὴν πανήγυριν, οἱ Γαρινδανεῖς τοὺς κο ἀπολελειμμένους ἐν τῆ χώρα κατασφάξαντες,

³ Φοινικοῦντα codices 9 τῆς Ἀραβίας delevi (ut Agath.), post Πέτραν inseruit Salmasius 13 Μινναῖοι codices 15 μαριανεῖς D, ναρινεῖς C, νεαρῖνες F (cf. v. 24) γαρυνδάνεις C (= v. 25) 24 μαριανιτῶν D, μαρανητῶν II.

τοὺς δ' ἐκ τῆς πανηγύρεως ἐπανιόντας ἐνεδρεύσαντες διέφθειραν, έρημώσαντες δε την χώραν των οίκητόρων κατεκληρούτησαν πεδία καρποφόρα καλ νομάς τοῖς κτήνεσι δαψιλεῖς έκτρέφοντα. αΰτη δ' 3 5 ή παράλιος λιμένας μεν δλίγους έχει, διείληπται δ' όρεσι πυχνοίς και μεγάλοις, έξ ων παντοίας ποικιλίας γρωμάτων έγουσα θαυμαστήν παρέγεται θέαν τοῖς παραπλέουσι. παραπλεύσαντι δὲ ταύτην τὴν 4 γώραν εκδέγεται κόλπος Λαιανίτης, περιοικούμενος 10 πολλαῖς χώμαις 'Αράβων τῶν προσαγορευομένων Ναβαταίων. οδτοι δε πολλήν μεν της παραλίου νέμονται, ούκ όλίνην δε και της είς μεσόνειον άνηκούσης γώρας, τόν τε λαὸν ἀμύθητον ἔχοντες καλ θρεμμάτων άγέλας άπίστους τοῖς πλήθεσιν. οδ τὸ 5 15 μεν παλαιόν έξηγον δικαιοσύνη χρώμενοι καί ταζ άπὸ τῶν θρεμμάτων τροφαίς ἀρχούμενοι, ὕστερον δε των από της 'Αλεξανδρείας βασιλέων πλωτόν τοζς έμπόροις ποιησάντων τὸν πόρον τοῖς τε ναυαγοῦσιν έπετίθεντο καλ ληστρικά σκάφη κατασκευάζοντες έλή-20 στευον τούς πλέοντας, μιμούμενοι τὰς ἀγριότητας καλ παρανομίας των έν τω Πόντω Ταύρων μετά δε ταῦτα ληφθέντες ύπὸ τετρηρικών σκαφών πελάγιοι προσηχόντως έχολάσθησαν. μετά δε τούτους τους 6 τόπους ὑπάρχει χώρα πεδιάς κατάρρυτος, ἐκτρέφουσα διὰ τὰς πάντη διαρρεούσας πηγάς ἄγρωστιν καί 25 μηδίκην, ἔτι δὲ λωτὸν ἀνδρομήκη. διὰ δὲ τὸ πλῆθος καλ την άφετην της νομης ού μόνον κτηνών

⁶ ποικηλίας D, ἀφελείας II 9 Λαιανίτης Agath.] λαινίτης D, λαιφίτης F, ἀλαινίτης C 15 διῆγον Cobet, διεξῆγον malim.

παντοδαπών ἀμύθητον ἐκτρέφει πλήθος, ἀλλὰ καὶ καμήλους ἀγρίας, ἔτι δ' ἐλάφους καὶ δορκάδας. 7 πρὸς δὲ τὸ πλήθος τῶν ἐντρεφομένων ζώων φοιτῶσιν ἐκ τῆς ἐρήμου λεόντων καὶ λύκων καὶ παρδάλεων ἀγέλαι, πρὸς ἃς οί κτηνοτροφοῦντες ἀναγκά- 5 ζονται καὶ μεθ' ἡμέραν καὶ νύκτωρ θηριομαχείν 21: ὑπὲρ τῶν θρεμμάτων· οὕτω τὸ τῆς χώρας εὐτύχημα τοῖς κατοικοῦσιν ἀτυχίας αἴτιον γίνεται διὰ τὸ τὴν φύσιν ὡς ἐπίπαν τοῖς ἀνθρώποις μετὰ τῶν ἀγαθῶν διδόναι τὰ βλάπτοντα.

Παραπλεύσαντι δε τὰ πεδία ταῦτα κόλπος έκ-44 δέγεται παράδοξον έχων την φύσιν. συννεύει μέν γάρ είς τὸν μυχὸν τῆς χώρας, τῷ μήκει δ' ἐπὶ σταδίους πεντακοσίους παρεκτείνεται, περικλειόμενος δε πρημνοίς θαυμασίοις το μέγεθος σπολιον παί 15 δυσέξιτον έχει τὸ στόμα άλιτενοῦς γὰρ πέτρας τὸν εἴσπλουν διαλαμβανούσης οὖτ' εἰσπλεῦσαι δυνατόν 2 έστιν είς τὸν μόλπον οὔτ' έμπλεῦσαι. κατὰ δὲ τὰς τοῦ ροῦ προσπτώσεις καὶ τὰς τῶν ἀνέμων μεταβολάς δ κλύδων προσπίπτων τη ραγία καγλάζει καί 20 τραχύνεται πάντη περί την παρήκουσαν πέτραν. οί δε την κατά τον κόλπον χώραν νεμόμενοι, Βανιζομενείς δνομαζόμενοι, τὰς τροφάς έχουσι κυνηγούντες καὶ σαρχοφαγούντες τὰ χερσαΐα ζῷα. [ερὸν δ' άνιώτατον ίδουται, τιμώμενον ύπὸ πάντων 'Αράβων 25 8 περιττότερον. έξης δε τη προειρημένη παραλία νησοι τρείς έπίκεινται, λιμένας ποιούσαι πλείους. καὶ τούτων την μέν πρώτην ίστοροῦσιν ὑπάρχειν ίερὰν

³ êntqeqomérwr F 16 dvodieξέτητον CF 22 Britomere C 26 δè] δ' èr D 26 παράλιοι C D 11.

"Ισιδος, ξρημον οὖσαν, παλαιῶν δ' οἰχιῶν ξχειν λιθίνας ύποστάθμας καὶ στήλας γράμμασι βαρβαρικοῖς κεγαραγμένας. δμοίως δὲ καὶ τὰς ἄλλας ἐρήμους ύπάργειν πάσας δ' έλαίαις καταπεφυτεύσθαι δια-5 φόροις τῶν παρ' ἡμῖν. μετὰ δὲ τὰς νήσους ταύτας 4 αίγιαλὸς παρήμει μρημνώδης καὶ δυσπαράπλους έπὶ σταδίους ώς χιλίους ούτε γαο λιμήν ούτε σάλος έπ' άνκύρας ὑπόκειται τοῖς ναυτίλοις, οὐ χηλή δυναμένη τοις απορουμένοις των πλεόντων την 10 αναγκαίαν ύπόδυσιν παρασγέσθαι. όρος δε ταύτη παράκειται κατά μέν [την] κορυφην πέτρας άποτομάδας έγου και τοῖς ύψεσι καταπληκτικάς, ὑπὸ δὲ τὰς φίζας σπιλάδας ὀξείας καὶ πυκνὰς ἐνθαλάττους καὶ κατόπιν αὐτῶν φάραγγας ὑποβεβρωμένας καὶ 15 σχολιάς. συντετρημένων δ' αὐτῶν πρὸς ἀλλήλας, 5 καὶ τῆς θαλάττης βάθος ἐχούσης, ὁ κλύδων ποτὲ μεν είσπίπτων, ποτε δε παλισσυτών βρόμω μενάλω παραπλήσιον ήγον έξίησι, τοῦ δὲ κλύδωνος τὸ μὲν πρός μεγάλας πέτρας προσαραττόμενον είς ύψος 20 ίσταται καλ τὸν ἀφρὸν θαυμαστὸν τὸ πλῆθος κατα-212 σκευάζει, τὸ δὲ καταπινόμενον κοιλώμασι σπασμὸν καταπληκτικόν παρέγει, ώστε τούς άκουσίως έγγίσαντας τοις τόποις διὰ τὸ δέος οίονεὶ προαποθυήσκειν. ταύτην μέν οὖν τὴν παράλιον ἔγουσιν "Αρα- 6 25 βες οί καλούμενοι Θαμουδηνοί την δ' έξης έπέχει

¹ ἔχει vulg. 4 καταπεπυκνῶσθαι II 6 παρήκει] παράκειται D 8 οὐ χηλή Agath.] οὐχ ὅλη codices 11 τὴν om. DF 18 ἐνθαλάττους] ὀλίγας add. D, κοιλάδας f. 15 πρὸς] εἰς Π 18 κλύδωνος] κύματος Π 19 ἀραττόμενον CF 21 κοιλώμασι Wurm, κοίλωμα libri 22 καταπληκτικὸν παρέχει D, ποιεῖ καταπληκτικόν Π 25 Θαμουδίνοί D.

κόλπος εψμενέθης, έπικειμένων αψτώ νήσων σποράδων, την πρόσοψιν έχουσων δμοίαν ταζε καλουμέναις Έγινάσι νήσοις. Εκδέγονται δε ταύτην την παράλιον άέριοι δίνες αμμου κατά τε τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος. η μέλανες την χρόαν. μετά δε τούτους δράται χερρό- 5 νησος και λιμήν κάλλιστος των είς ίστορίαν πεπτωπότων, δνομαζόμενος Χαρμούθας, ύπὸ γὰρ τηλην έξαίσιον κεκλιμένην πρός ζέφυρον κόλπος έστλν οὐ μόνον κατά την ίδεαν δαυμαστός, άλλά και κατά την εύχρηστίαν πολύ τούς άλλους ύπερέχων παρ- 10 ήκει γάρ αὐτὸν ὅρος συνηρεφές, κυκλούμενον πανταγόθεν έπλ σταδίους έκατόν, εἴσπλουν δ' ἔγει δίπλεθρον, ναυσί δισγιλίαις άκλυστον λιμένα παρεγόμενος. 8 χωρίς δὲ τούτων εὔυδρος τ' έστι καθ' ὑπερβολήν, ποταμού μείζονος είς αὐτὸν έμβάλλοντος, καὶ κατὰ 15 μέσον έζει νήσον εύυδρον και δυναμένην έζειν κηπεύματα. καθόλου δ' έμφερέστατός έστι τῷ κατὰ την Καρχηδόνα λιμένι, προσαγορευομένω δε Κώθωνι, περί οδ τὰς κατὰ μέρος εὐχρηστίας έν τοῖς οίκείοις γρόνοις πειρασόμεθα διελθείν. Ινθύων δε πλήθος 20 έκ της μεγάλης δαλάττης είς αὐτὸν ἀδροίζεται διά τε την νηνεμίαν καὶ την γλυκύτητα τῶν εἰς αὐτὸν δεόντων ύδάτων.

45 Παραπλεύσαντι δε τούς τόπους τούτους όρη πέντε διεστημότα άλλήλων είς ύψος άνατείνει, συν- 25 αγομένας έχοντα τὰς πορυφάς είς πετρώδη μαστόν, παραπλήσιον φαντασίαν άποτελοῦντα ταις κατ' Αί-

¹ σποράδην II 3 ταύτην om. II 5 χρόαν] καθεστώσαι add. CF ταύτας ὑφορᾶται II 6 λιμὴν] είς αὐτὴν add. CF 10 ὑπεράγων II 19 οἰκείοις] ἰδίοις II.

νυπτον πυραμίσιν. έξης δ' έστι κόλπος κυκλοτερής 2 μεγάλοις άκρωτηρίοις περιεχόμενος, οδ κατά μέσην την διάμετρον άνέστηκε λόφος τραπεζοειδής, έφ' οδ τρείς ναοί θαυμαστοί τοίς ύψεσιν ώχοδόμηνται θεών, 5 αννοουμένων μεν ύπο των Έλληνων, τιμωμένων δ' ύπὸ τῶν ἐνγφρίων διαφερόντως, μετὰ δὲ ταῦτα 3 αίγιαλὸς παρήπει κάθυγρος, ναματιαίοις καλ γλυκέσι δείθοοις διειλημμένος καθ' δυ έστιν δρος δυομαζόμενον μεν Χαβίνον, δουμοίς δε παντοδαποίς πεπυ-10 χνωμένον. την δε γέρσον την έγομένην της δρεινής νέμονται των 'Αράβων οι καλούμενοι Δέβαι. οδτοι 4 δε καμηλοτροφούντες πρός απαντα χρώνται τὰ μέ-213 γιστα των κατά τον βίον τη του ζώου τούτου χρεία. πρός μέν γάρ τούς πολεμίους άπό τούτων μάχονται, 15 τὰς δὲ κομιδὰς τῶν φορτίων ἐπὶ τούτων νωτοφορούντες ραδίως απαντα συντελούσι, τὸ δὲ γάλα πίνοντες ἀπὸ τούτων διατρέφονται, καὶ τὴν ὅλην γώραν περιπολούσιν έπὶ τῶν δρομάδων καμήλων. κατά δὲ μέσην τὴν χώραν αὐτῶν φέρεται ποταμός 5 20 τοσούτο χουσού καταφέρων ψήγμα φαινόμενον ώστε κατά τὰς ἐκβολὰς τὴν ίλὺν ἀποφέρεσθαι περιστίλβουσαν. οί δ' έγχώριοι τῆς μεν έργασίας τῆς τοῦ χουσού παντελώς είσιν άπειροι, φιλόξενοι δ' ύπάρχουσιν, οὐ πρὸς πάντας τοὺς ἀφικνουμένους. ἀλλὰ 25 πρός μόνους τούς ἀπό Βοιωτίας καὶ Πελοποννήσου διά τινα παλαιάν ἀφ' 'Ηρακλέους οἰκειότητα πρός

² οὖ] ὧν CF 4 ταῖς ὄψεσιν F 5 ὑπὸ τῶν] ὑφ΄ vulg. 8 κατειλημμένος codices, corr. Wess. 11 Δεδεβαλ Agath. 95 12 τὰ om. D 19 τὴν μέσην vulg. 21 κατὰ] περλ II 22 εὐεργεσίας F.

ν τὸ έθνος, ἡν μυθικώς έαυτούς παρειληφέναι παρά των προγόνων ίστοροῦσιν. ή δ' έξης χώρα κατοικείται μεν ύπο 'Αράβων 'Αλιλαίων και Γασανδών. ούκ ξυπυρος οὖσα καθάπερ αί πλησίον, άλλὰ μαλακαζο και δασείαιο νεφέλαιο πολλάκιο κατεγομένη. έκ δ δέ τούτων ύετοι νίνονται και γειμώνες εύκαιροι και ποιούντες την θερινην ώραν εύκρατον. ή τε χώρα πάμφορός έστι και διάφορος κατά την άρετην, ού μέντοι τυγχάνει της ένδεχομένης έπιμελείας διὰ τὴν 7 των λαων απειρίαν. τον δε χρυσον εύρίσκοντες έν 10 τοίς φυσικοίς ύπονόμοις τῆς γῆς συνάγουσι πολύν, οὐ τὸν ἐκ τοῦ ψήγματος συντηκόμενον, ἀλλὰ τὸν αὐτοφυῆ καὶ καλούμενον ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος άπυρον. κατά δε το μέγεθος ελάχιστος μεν εύρίσκεται παραπλήσιος πυρήνι, μέγιστος δε οὐ πολύ 15 8 λειπόμενος βασιλικοῦ καρύου. φοροῦσι δ' αὐτὸν περί τε τούς καρπούς των χειρών καὶ περὶ τούς τραχήλους, τετρημένον έναλλάξ λίθοις διαφανέσι. καί τούτου μέν τοῦ γένους ἐπιπολάζοντος παρ' αὐτοῖς, γαλκοῦ δὲ καὶ σιδήρου σπανίζοντος, ἐπ' ἴσης 20 άλλάττονται ταῦτα τὰ φορτία πρὸς τοὺς ἐμπόρους.

46 Μετά δὲ τούτους ὑπάρχουσιν οι δνομαζόμενοι Κάρβαι, καὶ μετὰ τούτους Σαβαΐοι, πολυανθρωπότατοι τῶν ᾿Αραβικῶν ἐθνῶν ὅντες. νέμονται δὲ τὴν εὐδαίμονα λεγομένην ᾿Αραβίαν, φέρουσαν τὰ πλεΐστα εδ τῶν παρ᾽ ἡμἴν ἀγαθῶν καὶ θρεμμάτων παντοδαπῶν ἐκτρέφουσαν πλῆθος ἀμύθητον. εὐωδία τε αὐτὴν

³ μèν om. A 'Λιάων C, 'Λιαίων F 6 νετοι Agath. 96] νιφετοι codices 10 $1α\tilde{\omega}v$] ἄιλων F, άιιέων C 22 of om. vulg. 24 δε] γὰQ CF 27 τε Bekker, τε γὰQ libri.

πᾶσαν ἐπέχει φυσική διὰ τὸ πάντα σχεδὸν τὰ ταῖς όσμαῖς πρωτεύοντα φύεσθαι κατά την γώραν άνέκλειπτα. κατά μεν γάρ την παράλιον φύεται τὸ 2 214 καλούμενον βάλσαμον καὶ κασία καὶ πόα τις ἄλλη 5 ίδιάζουσαν φύσιν έχουσα αύτη δε πρόσφατος μέν οδόα τοις διμιασι προσηνεστάτην παρέγεται τέρψιν. έγγρονισθείσα δε συντόμως γίνεται έξίτηλος, κατά 3 δε την μεσόγειον υπάργουσι δρυμοί συνηρεφείς, καθ' ούς έστι δένδρα μεγάλα λιβανωτού και σμύρνης. 10 πρός δὲ τούτοις φοίνικος καὶ καλάμου καὶ κιναμώμου καλ των άλλων των τούτοις δμοίαν έγόντων την εὐωδίαν οὐδε γὰρ έξαριθμήσασθαι δυνατον τὰς έκαστων ίδιότητας τε καὶ φύσεις διὰ τὸ πλῆθος καὶ την ύπερβολην της έκ πάντων άθροιζομένης όσμης. 15 θεία γάρ τις φαίνεται καλ λόγου κρείττων ή προσ- 4 πίπτουσα καὶ κινοῦσα τὰς εκάστων αἰσθήσεις εὐωδία. καὶ γὰρ τοὺς παραπλέοντας, καίπερ πολὺ τῆς χέρσου πεχωρισμένους, ούκ άμοίρους ποιεί της τοιαύτης ἀπολαύσεως κατά γάρ την θερινήν ώραν, 20 όταν άνεμος απόγειος γένηται, συμβαίνει τας από τῶν σμυρνοφόρων δένδρων καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων ἀποπνεομένας εὐωδίας διικνεζοθαι πρός τὰ πλησίον μέρη τῆς θαλάττης οὐ γὰρ ῶσπερ παρ' ημίν αποκειμένην καλ παλαιάν έχει την των άρω-25 μάτων φύσιν, άλλὰ τὴν ἀχμάζουσαν ἐν ἄνθει νεαρὰν δύναμιν καὶ διικνουμένην πρὸς τὰ λεπτομερέστατα τῆς αἰσθήσεως. κομιζούσης γὰρ τῆς αὔρας τὴν ἀπόρ- 5 ροιαν των εὐωδεστάτων, προσπίπτει τοῖς προσπλέ-

⁶ παρέχει F 11 τῶν ἄλλων οm. DF 19 ἐας 25 ἐν] ἐπ' C 28 πλέουσι ΙΙ; παραπλέουσι malim. 19 ἐαρινὴν ΙΙ DIODORUS I.

ουσι την παράλιον προσηνές και πολύ, προς δέ τούτοις ύγιεινον καὶ παρηλλαγμένον έκ των αρίστων μίνμα, ούτε [νὰρ] τετμημένου τοῦ καρποῦ καὶ τὴν ίδιαν ακμήν έκπεπνευκότος, ούτε την απόθεσιν έχουτος εν ετερογενέσιν άγγείοις, άλλ' απ' αὐτῆς 5 της νεαρωτάτης ώρας και τον βλαστον ακέραιον παρεγομένης της θείας φύσεως, ώστε τούς μεταλαμβάνοντας της ιδιότητος δοκείν ἀπολαύειν της μυθολογουμένης άμβροσίας διὰ τὸ τὴν ὑπερβολὴν τῆς εύωδίας μηδεμίαν έτέραν εύρίσκειν οίκείαν προσηγο- 10 47 ρίαν. οὐ μὴν δλόκληρον καὶ γωρίς φθόνου τὴν εὐδαιμονίαν τοῖς ἀνθρώποις ἡ τύγη περιέθηκεν. άλλα τοίς τηλικούτοις δωρήμασι παρέζευξε το βλάπτον καλ νουθετήσον τούς διά την συνέχειαν των 2 άναθων είωθότας καταφρονείν των θεών. κατά γάρ 15 τούς εὐωδεστάτους δρυμούς ὄφεων ὑπάργει πλῆθος, οί τὸ μὲν γρῶμα φοινικοῦν ἔγουσι, μῆκος δὲ σπιθαμής, δήγματα δε ποιούνται παντελώς ανίατα δάκνουσι δε προσπηδώντες και άλλόμενοι πρός ύψος 3 αξμάττουσι τὸν χρώτα. ἴδιον δέ τι παρὰ τοῖς έγχω- 20 ρίοις συμβαίνει περί τούς ήσθενηκότας ύπο μακρᾶς νόσου τὰ σώματα. διαπνεομένου γὰο τοῦ σώματος ύπ' ἀκράτου καὶ τμητικής φύσεως, καὶ τής συγκρίσεως των όγκων είς ἀραίωμα συναγομένης, ἔκλυσις 215 έπακολουθεί δυσβοήθητος διόπερ τοῖς τοιούτοις 25 άσφαλτον παραθυμιῶσι καὶ τράγου πώγωνα, ταῖς έναντίαις φύσεσι καταμαχόμενοι την ύπερβολην της

³ yào del. Dind. 5 ểν έτέροις γένεσιν η έν άγγείοις D άπ' om. D 11 φθόνου] πόνου D 19 παλλόμενοι Agath. 98 22 τὰ σώματα del. Reiske.

εὐωδίας, τὸ νὰρ καλὸν ποσότητι μὲν καὶ τάξει μετρούμενον ώφελει και τέρπει τους άνθρώπους, άναλογίας δε και καθήκοντος καιρού διαμαρτόν άνόνητον έγει την δωρεάν, τοῦ δ' έθνους τούτου 4 5 μητρόπολίς έστιν ην καλοῦσι Σαβάς, έπ' ὄφους φκισμένη. βασιλέας δ' έκ γένους έχει τοὺς διαδεχομένους, οίς τὰ πλήθη τιμάς ἀπονέμει μεμινμένας άγαθοις και κακοις. μακάριον μεν γάρ βίον έγειν δοχοῦσιν, δτι πᾶσιν ἐπιτάττοντες οὐδένα λόγον ὑπ-10 έχουσι των πραττομένων : ἀτυχεῖς δὲ νομίζονται καθ' οσον ούχ εξεστιν αύτοις οὐδέποτε έξελθειν έχ των βασιλείων, εί δε μή, γίνονται λιθόλευστοι ύπο των όγλων κατά τινα χρησμον άρχαῖον. τοῦτο δὲ τὸ 5 έθνος οὐ μόνον τῶν πλησιοχώρων Αράβων, ἀλλὰ 15 καὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων διαφέρει πλούτω καὶ ταῖς άλλαις ταῖς κατὰ μέρος πολυτελείαις. ἐν γὰρ ταῖς τῶν φορτίων άλλαγαζε καὶ πράσεσιν όγκοις έλαγίστοις πλείστην αποφέρονται τιμήν απάντων ανθρώπων των άργυρικής άμείψεως ενεκα τὰς έμπορίας ποιου-20 μένων. διόπεο έξ αίωνος ἀπορθήτων αὐτων νενε- κ νημένων διά τὸν έκτοπισμόν, καὶ χουσοῦ τε καὶ άργύρου πλήθους έπικεκλυκότος παρ' αὐτοῖς, καὶ μάλιστ' εν Σαβαίς, εν ή τὰ βασίλεια κείται, τορεύματα μεν άργυρα τε καί γρυσα παντοδαπών έκπω-25 μάτων έγουσι, κλίνας δὲ καὶ τρίποδας άργυρόποδας. καὶ τὴν ἄλλην κατασκευὴν ἄπιστον τῆ πολυτελεία, **κιόνων τε άδρων περίστυλα, τὰ μὲν ἐπίχρυσα, τὰ δ'**

¹ μεσότητι Agath. 99 5 Σάβας CF 14 'Αράβων] βαρβάρων ΙΙ 16 ταῖς add. Dind. 23 Σάβαις CF 25 δὲ] τε D 27 ἀδρῶν] καὶ ἀνδρῶν vulg.

άργυροειδεῖς τύπους ἐπὶ τῶν κιονοκράνων ἔγοντα. 7 τὰς δ' ὀροφὰς καὶ θύρας χρυσαῖς φιάλαις λιθοκολλήτοις καλ πυκυαϊς διειληφότες απασαν την των οίκιῶν κατὰ μέρος οίκοδομίαν πεποίηνται θαυμαστήν ταϊς πολυτελείαις τὰ μὲν γὰρ ἐξ ἀργύρου καὶ γρυ- 5 σοῦ, τὰ δ' ἐξ ἐλέφαντος καὶ τῶν διαποεπεστάτων λίθων, έτι δὲ τῶν ἄλλων τῶν τιμιωτάτων παρ' ἀν-8 θρώποις, κατεσκευάκασιν, άλλὰ γὰρ οὖτοι μὲν ἐκ πολλών χρόνων την εὐδαιμονίαν ἀσάλευτον ἔσχον διὰ τὸ παντελῶς ἀπεξενῶσθαι τῶν διὰ τὴν ἰδίαν 10 πλεονεξίαν ξομαιον ήγουμένων τον αλλότριον πλοῦτον. ή δε κατά τούτους θάλαττα λευκή φαίνεται την χρόαν, ώσθ' αμα θαυμάζειν το παράδοξον καλ 9 την αίτίαν τοῦ συμβαίνοντος ἐπιζητεῖν. νῆσοι δ' εὐδαίμονες πλησίον ὑπάρχουσιν, ἔχουσαι πόλεις ἀτει- 15 γίστους, εν αίς τὰ βοσκήματα πάντα λευκήν έγει την χρόαν, και τοῖς θήλεσιν αὐτῶν οὐκ ἐπιφύεται τὸ καθόλου κέρας. είς ταύτας δ' ἔμποροι πάντοθεν 216 καταπλέουσι, μάλιστα δ' έκ Ποτάνας, ην Αλέξανδρος ώκισε παρά τὸν Ἰνδὸν ποταμόν, ναύσταθμον ἔχειν 20 βουλόμενος τῆς παρὰ τὸν ἀκεανὸν παραλίου. περὶ μεν οδν της χώρας και των έν αὐτη κατοικούντων άρκεσθησόμεθα τοῖς είρημένοις.

48 Περί δὲ τῶν κατὰ τὸν οὐρανὸν ὁρωμένων παραδόξων ἐν τοῖς τόποις οὐ παραλειπτέον. ϑαυμασιώ- 25 τατον μέν ἐστι τὸ περί τὴν ἄρκτον Ιστορούμενον καὶ πλείστην ἀπορίαν παρεχόμενον τοῖς πλοίζομένοις.

¹ ênl τ. κ. τύπους vulg. 5 γὰο om. vulg. 18 τὸ om. D 19 ἐκ Rhod., εἰς codices 22 ἐνοικούντων ΙΙ 26 μὲν D, μὲν οὖν vulg.

άπο γάρ μηνος ου καλουσιν Αθηναίοι μαιμακτηριώνα τών έπτὰ τών κατὰ τὴν ἄρκτον ἀστέρων οὐδένα φασίν δρᾶσθαι μέχρι τῆς πρώτης φυλακῆς, τῷ δὲ ποσειδεῶνι μέχρι δευτέρας, καὶ κατὰ τοὺς 5 έξης έκ τοῦ κατ' όλίγον [πλοιζομένοις] άθεωρήτους ύπάργειν. τῶν δ' ἄλλων τοὺς ὀνομαζομένους πλά- 2 νητας τούς μεν μείζονας των παρ' ήμιν, ετέρους δε μηδε τας δμοίας ανατολάς και δύσεις ποιείσθαι τον δ' ήλιον ούχ ώσπερ παρ' ήμεν βραχύ πρὸ τῆς ίδίας 10 άνατολής προαποστέλλειν τὸ φῶς, ἀλλ' ἔτι νυκτὸς ούσης σκοταίου παραδόξως ἄφνω φανέντα έκλάμπειν. διὸ καὶ μηδέποθ' ήμέραν μεν έν έκείνοις τοῖς τόποις 3 γίνεσθαι πολν δραθηναι τὸν ήλιον, ἐκ μέσου δὲ τοῦ πελάγους φασίν ἀναφαινόμενον αὐτὸν δρᾶσθαι 15 μεν άνθρακι παραπλήσιον τῶ πυρωδεστάτω, σπινθῆοας δ' ἀφ' έαυτοῦ μεγάλους ἀπορρίπτειν, καὶ τῷ τύπφ μη κωνοειδή φαίνεσθαι, καθάπερ ημείς δοξάζομεν, άλλὰ κίονι τὸν τύπον ἔχειν έμφερῆ, μικρὸν έμβοιθεστέραν έχοντι την άπο της κεφαλής έπιφά-20 νειαν, πρός δὲ τούτοις μήτ' αὐγὴν ποιείν μήτ' άκτινας βάλλειν άχρι πρώτης ώρας, φαινομένου πυρός άλαμπους έν σκότει δευτέρας δ' άρχομένης άσπιδοειδή γίνεσθαι καὶ τὸ φῶς βάλλειν ἀπότομον καλ πυρώδες καθ' ύπερβολήν, κατά δὲ τὴν δύσιν 4 25 έναντία γίνεσθαι συμπτώματα περί αὐτόν 'δοκεῖν γάρ τοῖς δρῶσι καιναῖς ἀκτῖσι φωτίζειν τὸν κόσμον

⁵ κατ' ὀλίγον] κατὰ λόγον Agath. 104 πλοιζομένοις ἀθεωρήτους ὑπάρχειν AD, πλοιζομένοις ceteri 6 πλάνητας AD, πλάνητας ἀθεωρήτους ὑπάρχειν ceteri 12 μὲν om. vulg. 17 δισκοειδῆ Agath. 25 περλ] πρὸς II 26 κεναῖς F, μὲν αῖς C.

οὐκ ἔλαττον ὡςῶν δυοῖν, ὡς δ' ᾿Αγαθαρχίδης ὁ Κνίδιος ἀνέγραψε, τριῶν. τοῦτον δὲ τὸν καιρὸν ἤδιστον τοῖς ἐγχωρίοις φαίνεσθαι, ταπεινουμένου 5 τοῦ καύματος διὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου. τῶν δ' ἀνέ-217 μων ξέφυροι μὲν καὶ λίβες, ἔτι δ' ἀργέσται καὶ ε εὐροι, πνέουσι καθάπερ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις· νότοι δὲ κατὰ μὲν Αἰθιοπίαν οὕτε πνέουσιν οὕτε γνωρίζονται τὸ σύνολον, κατὰ δὲ τὴν Τρωγλοδυτικὴν καὶ τὴν ᾿Αραβίαν θερμοὶ γίνονται καθ' ὑπερβολήν, ὥστε καὶ τὰς ὕλας ἐκπυροῦν καὶ τῶν καταφευγόντων εἰς 10 τὰς ἐν ταῖς καλύβαις σκιὰς ἐκλύειν τὰ σώματα. ὁ δὲ βορέας δικαίως ἄν ἄριστος νομίζοιτο, διικνούμενος εἰς πάντα τόπον τῆς οἰκουμένης καὶ διαμένων ψυχρός.

49 Τούτων δ' ήμιν διευκοινημένων οίκειον ὰν είη διελθείν περί τῶν Λιβύων τῶν πλησίον Αἰγύπτου 15 κατοικούντων καὶ τῆς δμόρου χώρας. τὰ γὰρ περί Κυρήνην καὶ τὰς Σύρτεις, ἔτι δὲ τὴν μεσόγειον τῆς κατὰ τοὺς τόπους τούτους χέρσου, κατοικεῖ τέτταρα γένη Λιβύων ὧν οί μὲν ὀνομαζόμενοι Νασαμῶνες νέμονται τὰ νεύοντα μέρη πρὸς νότον, οί δ' Αὐσχῖ- 20 σαι τὰ πρὸς τὴν δύσιν, οί δὲ Μαρμαρίδαι κατοικοῦσι τὴν μεταξὺ ταινίαν Αἰγύπτου καὶ Κυρήνης, μετέχοντες καὶ τῆς παραλίου, οί δὲ Μάκαι πολυανθρωπία τῶν δμοεθνῶν προέχοντες νέμονται τοὺς τόπους τοὺς περί τὴν Σύρτιν. τῶν δὲ προειρημένων 25 Λιβύων γεωργοί μέν εἰσιν οἷς ὑπάρχει χώρα δυνα-

¹ έλαττόνων libri, corr. Rhod. 2 τριῶν] ὡρῶν τριῶν Π δὲ] δὴ vulg. 8 τρωγοδυτικὴν D 13 ᾶπαντα vulg. 20 αὐχεῖσαι C, αὐχίσαι F, αὐοχεῖται DG; corr. Wess. 28 παραλίας vulg. οἱ δ' ἀμάπαι D 24 ὁμοεθνῶν] ἐθνῶν D.

μένη καρπον φέρειν δαψιλή, νομάδες δ' όσοι τών κτηνών την έπιμέλειαν ποιούμενοι τὰς τροφάς έγουσιν ἀπὸ τούτων ἀμφότερα δὲ τὰ γένη ταῦτα βασιλέας έγει καλ βίον οὐ παντελῶς ἄνριον οὐδ' ἀνθρω-5 πίνης ήμερότητος έξηλλανμένου, τὸ δὲ τρίτου νένος ούτε βασιλέως ύπακοῦον ούτε τοῦ δικαίου λόγον οὐδ' ἔννοιαν ἔχον ἀεὶ ληστεύει, ἀπροσδοκήτως δὲ τάς έμβολάς έχ της έρημου ποιούμενον άρπάζει τά παρατυγόντα, καὶ ταγέως άνακάμπτει πρὸς τὸν αὐτὸν 10 τόπον. πάντες δ' οί Λίβυες οδτοι δηριώδη βίον 3 έγουσιν, υπαίθριοι διαμένοντες καλ το των έπιτηδευμάτων άγοιον έζηλωκότες. οὔτε γὰρ ἡμέρου διαίτης ούτ' έσθητος μετέχουσιν, άλλα δοραίς αίγων σκεπάζουσι τὰ σώματα. τοῖς δὲ δυνάσταις αὐτῶν 15 πόλεις μεν το σύνολον ούχ υπάρχουσι, πύργοι δε πλησίον των ύδάτων, είς οθς αποτίθενται τὰ πλεο-218 νάζοντα τῆς ἀφελείας. τοὺς δ' ὑποτεταγμένους λαούς κατ' ένιαυτον έξορκίζουσι πειθαργήσειν καλ τῶν μὲν ὑπακουσάντων ὡς συμμάχων φροντίζουσι, 20 τῶν δὲ μὴ προσεχόντων δάνατον καταγνόντες ὡς λησταϊς πολεμούσιν. δ δ' δπλισμός αὐτῶν έστιν 4 οίκεῖος τῆς τε χώρας καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων κοῦφοι γὰρ ὄντες τοῖς σώμασι καὶ χώραν οἰκοῦντες κατὰ τὸ πλεῖστον πεδιάδα, πρὸς τοὺς κινδύνους δρμῶσι 25 λόγχας έχοντες τρεῖς καὶ λίθους ἐν ἄγγεσι σκυτίνοις ξίφος δ' οὐ φοροῦσιν οὐδε κράνος οὐδ' ὅπλον ούδεν έτερον, στοχαζόμενοι τοῦ προτερείν ταῖς εὐκινησίαις έν τοῖς διωγμοίς καὶ πάλιν έν ταῖς ἀπο-

²⁷ ταίς] έν ταίς vulg.

5 χωρήσεσι. διόπερ εὔθετοι πρὸς δρόμον εἰσὶ καὶ λιθοβολίαν, διαπεπονηκότες τῆ μελέτη καὶ τῆ συνηθεία τὰ τῆς φύσεως προτερήματα. καθόλου δὲ πρὸς τοὺς ἀλλοφύλους οὕτε τὸ δίκαιον οὕτε τὴν πίστιν κατ' οὐδένα τρόπον διατηροῦσιν.

Τῆς δὲ χώρας ἡ μὲν ὅμορος τῆ Κυρήνη γεώδης 50 έστι και πολλούς φέρουσα καρπούς οὐ μόνον γὰρ ύπάργει σιτοφόρος, άλλὰ καὶ πολλὴν ἄμπελον, ἔτι δ' έλαίαν έχει καὶ τὴν ἀγρίαν ὕλην καὶ ποταμούς εὐγρηστίαν παρεχομένους ή δ' ὑπὲρ τὸ νότιον μέρος 10 ύπερτείνουσα, καθ' ην το νίτρον φύεσθαι συμβέβηκεν, άσπορος οὖσα καὶ σπανίζουσα ναματιαίων δδάτων, την πρόσοψιν έχει πελάγει παρεμφερή: οὐδεμίαν δὲ παρεχομένη ποικιλίαν κατά τὴν ἰδέαν έρήμω γη περιέχεται, της ύπερχειμένης έρήμου δυσ- 15 2 έξιτον έχούσης τὸ πέρας. διόπερ οὐδ' δρνεον ίδεῖν έστιν, οὐ τετράπουν ἐν αὐτῆ ζῷον πλὴν δορκάδος καλ βοός, οὐ μὴν οὕτε φυτὸν οὕτ' άλλο τῶν δυναμένων ψυχαγωγήσαι την δρασιν, ώς αν της είς μεσόγειον ανημούσης γης έχούσης έπὶ τὸ μημος 20 άθρόους θίνας. ἐφ' ὅσον δὲ σπανίζει τῶν πρὸς ήμεοον βίον άνηκόντων, έπὶ τοσοῦτο πλήθει παντοίων ταῖς ἰδέαις καὶ τοῖς μεγέθεσιν ὄφεων, μάλιστα δὲ των τοιούτων οθς προσαγορεύουσι κεράστας, οδ τά μέν δήγματα θανατηφόρα ποιούνται, την δέ χρόαν 25 8 αμμφ παραπλησίαν έγουσι διόπερ έξωμοιωμένων αὐτῶν κατὰ τὴν πρόσοψιν τοῖς ὑποκειμένοις ἐδά-

¹ εὐθετώτατοι ΙΙ δρόμον] διωγμὸν D 11 νίτοον] νότειον F; τὴν ὀνόχειλον M. Schmidt 14 κατὰ τὴν ἰδέαν om. II 15 δυσεξίτητον II 16 οὐδ' — οὐ] οὖτ' — οὖτε malim.

φεσιν όλίγοι μεν έπιγινώσχουσιν, οί πολλοὶ δ' άγνοοῦντες πατοῦσι καὶ κινδύνοις περιπίπτουσιν άπροσδοχήτοις. λέγεται δε τούτους το παλαιον έπελθόντας ποτέ πολλήν τῆς Αίγύπτου ποιῆσαι τήν 5 ύποκειμένην χώραν ἀοίκητον. γίνεται δέ τι θαυ- 4 μάσιον περί τε ταύτην [την γώραν καλ] την γέρσον καὶ τὴν ἐπέκεινα τῆς Σύρτεως Λιβύην. περί γάρ τινας καιρούς καὶ μάλιστα κατά τὰς νηνεμίας συστάσεις δρώνται κατά τὸν ἀέρα παντοίων ζώων ίδέας 10 έμφαίνουσαι τούτων δ' αί μεν ήρεμοῦσιν, αί δε 219 κίνησιν λαμβάνουσι, καλ ποτέ μέν ύποφεύγουσι, ποτε δε διώχουσι, πασαι δε το μέγεθος απλατον έγουσαι θαυμαστήν κατάπληξιν και ταραγήν παρασκευάζουσι τοῖς ἀπείροις. αί γὰρ ἐπιδιώκουσαι τοὺς 5 15 ανθρώπους έπειδαν καταλάβωσι, περιγέονται τοῖς σώμασι ψυχραί και παλμώδεις, ώστε τους μέν ξένους άσυνήθεις όντας διὰ τὸ δέος έκπεπληγθαι, τοὺς δ' έγηωρίους πολλάκις συγκεκυρηκότας τοις τοιούτοις καταφρονείν του συμβαίνοντος. παραδόξου δ' είναι 51 20 δοκοῦντος τοῦ πράγματος καὶ μύθω πεπλασμένω παραπλησίου, πειρώνταί τινες τών φυσικών αίτίας άποδιδόναι τοῦ γινομένου τοιαύτας. ἀνέμους φασί 2 κατά την γώραν τούς μέν τὸ σύνολον μη πνείν. τούς δε παντελώς είναι βληγρούς και κωφούς ύπάρ-25 γειν δὲ καὶ περὶ τὸν ἀέρα πολλάκις ἡρεμίαν καὶ θαυμαστήν ακινησίαν δια το μήτε νάπας μήτε συ-

⁴ ποιῆσαι τῆς Λίγ. vulg. 6 χέρσον] χερσόνησον D; aut καὶ τὴν χέρσον aut τὴν χώραν καὶ del. Reiske; equidem v. 7 καὶ et Λιβύην delere malim 8 ἀνηνεμίας D 12 ἄπλετον II 15 καταλάβωνται II 16 παχνώδεις Reiske.

σκίους αὐλῶνας παρακεἴσθαι πλησίον μήτε λόφων ύπαργειν αναστήματα ποταμών τε μεγάλων σπανίζειν τούς τόπους, καὶ καθόλου τὴν σύνεγγυς γώραν απασαν άκαρπον ούσαν μηδεμίαν έγειν άναθυμίασιν. έξ ων απάντων είωθέναι γεννασθαί τινας αργάς τ 8 καλ συστάσεις πνευμάτων. διόπερ συμπνιγούς περιστάσεως την χέρσον έπεχούσης, ὅπερ ὁρῶμεν ἐπὶ των νεφων ενίστε συμβαϊνον εν ταϊς νοτίαις ήμεραις, τυπουμένων ίδεων παντοδαπών, τοῦτο γίνεσθαι καλ περλ την Λιβύην, πολλαχῶς μορφουμένου 10 τοῦ συμπίπτοντος ἀέρος. δν ταϊς μέν ἀσθενέσι καλ βληχραίς αύραις όχεισθαι μετεωριζόμενον καλ παλμούς ποιούντα καί συγκρούοντα συστήμασιν έτέροις δμοίοις, νηνεμίας δ' ἐπιλαμβανούσης καθίστασθαι πρός την γην, βαρύν όντα και τετυπωμένον ώς 15 έτυχεν επειτα μηδενός όντος του συγχέοντος προσπελάζειν τοῖς αὐτομάτως περιτυγγάνουσι τῶν ζώων. 4 τὰς δ' ἐφ' ἐκάτερα κινήσεις αὐτῶν φασι προαίρεσιν μεν μηδεμίαν εμφαίνειν εν άψύχω γαρ άδύνατον ύπάργειν φυγήν έκούσιον ή δίωξιν τὰ μέντοι ζῶα 20 λεληθότως αἴτια τῆς μεταρσίας κινήσεως γίνεσθαι. προσιόντων μεν γαρ αυτών τον υποκείμενον αέρα μετά βίας άναστέλλειν, καὶ διὰ τοῦθ' ὑποχωρείν

5 τοῦ κενοῦ καὶ τῆς ἀραιώσεως ἐπισπωμένης. διόπερ ἐοικέναι διώκοντι τοὺς ὑποχωροῦντας· ἔλκεσθαι γὰρ

τὸ συνεστηκὸς εἴδωλον καὶ ποιεῖν τὴν ἔμφασιν ὑποφεύγοντος· τοῖς δ' ἀναχωροῦσι κατὰ τοὐναντίον 25 ἔπακολουθεῖν, ἀντεστραμμένης τῆς αἰτίας, ὡς ἀν

¹¹ ταις μέν] έν μέν ταις D 15 βαφύνοντα D 16 διαχέοντος II 21 κινήσεως] και κινήσεως vulg.

αὐτὸ καὶ προπίπτειν εἰς τὸ πρόσθεν ἄθρουν ὑπὸ τῆς πάλιν ρύμης τοὺς δ' ὑποφεύγοντας, ὅταν ἐπιστραφῶσιν ἢ μένωσιν, εὐλόγως ὑπὸ τοῦ συνακο 220 λουθοῦντος εἰδώλου ψαύεσθαι τοῖς ὄγκοις τοῦτο δὲ κατὰ τὴν πρὸς τὸ στερέμνιον πρόσπτωσιν περιθρύβεσθαι, καὶ πανταχόθεν προσχεόμενον καταψύχειν τὰ σώματα τῶν περιτυγχανόντων.

Τούτων δ' ήμιν διευχρινημένων οίχειον αν είη 52 τοίς προειρημένοις τόποις διελθείν τὰ περί τὰς Άμα-10 ζόνας ίστορούμενα τὰς γενομένας τὸ παλαιὸν κατὰ την Λιβύην. οί πολλοί μεν γαρ ύπειλήφασι τας περί τὸν Θερμώδοντα ποταμὸν ἐν τῷ Πόντῷ λεγομένας κατωκηκέναι μόνας ύπαρξαι το δ' άληθες ούχ ούτως έχει, διά τὸ πολύ προτερείν τοίς χρόνοις τὰς κατὰ 15 Λιβύην καὶ πράξεις άξιολόγους έπιτελέσασθαι. οὐκ 2 άγνοοῦμεν δὲ διότι πολλοῖς τῶν ἀναγινωσκόντων άνήκοος φανείται καί ξένη παντελώς ή περί τούτων ίστορία ήφανισμένου γάρ δλοσχερώς τοῦ γένους των 'Αμαζονίδων τούτων πολλαίς γενεαίς πρότερον 20 τῶν Τρωικῶν, τῶν δὲ περὶ τὸν Θερμώδοντα ποταμὸν [γυναικῶν] ήκμακυιῶν μικρὸν πρὸ τούτων τῶν χρόνων, οὐκ ἀλόγως αί μεταγενέστεραι καὶ μᾶλλον γνωριζόμεναι την δόξαν κεκληρονομήκασι την των παλαιών καὶ παντελώς άγνοουμένων διὰ τὸν χρόνον 25 ύπὸ τῶν πλείστων. οὐ μὴν ἀλλ' ἡμεῖς εὑρίσκοντες μ πολλούς μέν των άρχαίων ποιητών τε καί συγγραφέων, οὐκ ὀλίγους δὲ καὶ τῶν μεταγενεστέρων μνή-

² πάλιν $\dot{\phi}\dot{\nu}\mu\eta s$] παλιορύ $\mu\eta s$ Α $\dot{\epsilon}$ πιστρ $\dot{\epsilon}$ φωσιν II 11 $\mu\dot{\epsilon}$ ν D, om. vulg. 21 γυναικών om. E μ ικρόν $\dot{\eta}$ κ- μ ακυιών D 22 καὶ om. D.

μην πεποιημένους αὐτῶν, ἀναγράφειν τὰς πράξεις πειρασόμεθα ἐν πεφαλαίοις ἀπολούθως Διονυσίφ τῷ συντεταγμένφ τὰ περί τοὺς ᾿Αργοναύτας καὶ τὸν Διόνυσον καὶ ἔτερα πολλὰ τῶν ἐν τοῖς παλαιοτάτοις χρόνοις πραχθέντων.

Γέγονε μὲν οὖν πλείω γένη γυναικῶν κατὰ τὴν Λιβύην μάχιμα καὶ τεθαυμασμένα μεγάλως ἐπ' ἀνδρεία· τό τε γὰρ τῶν Γοργόνων ἔθνος, ἐφ' δ λέγεται τὸν Περσέα στρατεῦσαι, παρειλήφαμεν ἀλκῆ διαφέρον· τὸ γὰρ τὸν Διὸς μὲν υίόν, τῶν δὲ καθ' 10
ἐαυτὸν Ἑλλήνων ἄριστον, τελέσαι μέγιστον ἄθλον τὴν ἐπὶ ταύτας στρατείαν τεκμήριον ἄν τις λάβοι τῆς περὶ τὰς προειρημένας γυναίκας ὑπεροχῆς τε καὶ δυνάμεως· ἥ τε τῶν νῦν μελλουσῶν ίστορεἴσθαι ἀνδρεία παράδοξον ἔχει τὴν ὑπεροχὴν πρὸς ¹δ
τὰς καθ' ἡμᾶς φύσεις τῶν γυναικῶν συγκρινομένη.
βρασὶ γὰρ ὑπάρξαι τῆς Λιβύης ἐν τοῖς πρὸς ἐσπέραν

53 φασί γὰρ ὑπάρξαι τῆς Λιβύης ἐν τοῖς πρὸς ἑσπέραν μέρεσιν ἐπὶ τοῖς πέρασι τῆς οἰκουμένης ἔθνος γυναικοκρατούμενον καὶ βίον ἐζηλωκὸς οὐχ ὅμοιον τῷ παρ' ἡμἴν. ταῖς μὲν γὰρ γυναιξὶν ἔθος εἶναι δια-20 πονεῖν τὰ κατὰ πόλεμον, καὶ χρόνους ὡρισμένους ὑφείλειν στρατεύεσθαι, διατηρουμένης τῆς παρθενίας διελθόντων δὲ τῶν ἐτῶν τῶν τῆς στρατείας προσιέναι μὲν τοῖς ἀνδράσι παιδοποιίας ἕνεκα, τὰς 2 δ' ἀρχὰς καὶ τὰ κοινὰ διοικεῖν ταύτας ἅπαντα. τοὺς 25 δ' ἄνδρας ὑμοίως ταῖς παρ' ἡμῖν γαμεταῖς τὸν κατοικίδιον ἔγειν βίον, ὑπηρετοῦντας τοῖς ὑπὸ τῶν

⁸ τῷ συντεταγμένφ om. D 12 στρατηγίαν D 14 μελλόντων D 18 έπλ τοῦ πέρατος Il 19 οὐχ ὅμοιον] οὐχ Ισον CF 21 κατὰ] τὸν add. CF 28 τῷν τῆς] τῆς CF 26 απαντα ταύτας vulg.

221 συνοικουσών προσταττομένοις μή μετέχειν δ' αὐτοὺς μήτε στρατείας μήτ' άρχης μήτ' άλλης τινός έν τοῖς κοινοῖς παροησίας, έξ ής ἔμελλον φρονηματισθέντες έπιθήσεσθαι ταζε γυναιξί. κατά δε τάς γενέσεις 3 5 τῶν τέχνων τὰ μὲν βρέφη παραδίδοσθαι τοῖς ἀνδράσι, καὶ τούτους διατρέφειν αὐτὰ γάλακτι καὶ άλλοις τισίν εψήμασιν οίχείως ταῖς τῶν νηπίων ήλικίαις εί δε τύχοι δήλυ γεννηθέν, έπικάεσθαι αὐτοῦ τοὺς μαστούς, ἵνα μὴ μετεωρίζωνται κατὰ 10 τούς τῆς ἀχμῆς γρόνους: ἐμπόδιον γὰρ οὐ τὸ τυγὸν είναι δοχείν πρὸς τὰς στρατείας τοὺς ἐξέγοντας τοῦ σώματος μαστούς διὸ καὶ τούτων αὐτὰς ἀπεστερημένας ύπὸ τῶν Ἑλλήνων Άμαζόνας προσαγορεύεσθαι. μυθολογούσι δ' αὐτὰς φκηκέναι νῆσον τὴν ἀπὸ μὲν 4 15 τοῦ πρὸς δυσμάς ὑπάρχειν αὐτὴν Έσπέραν προσαγορευθεϊσαν, κειμένην δ' έν τη Τριτωνίδι λίμνη. ταύτην δε πλησίον υπάργειν του περιέχοντος την γην ώκεανου, προσηγορεύσθαι δ' άπό τινος έμβάλλοντος είς αὐτὴν ποταμοῦ Τρίτωνος κεῖσθαι δὲ 20 την λίμνην ταύτην πλησίον Αίθιοπίας καλ τοῦ παρά τον ώχεανον όρους, δ μέγιστον μεν υπάρχειν των έν τοῖς τόποις καὶ προπεπτωκὸς εἰς τὸν ἀκεανόν. ονομάζεσθαι δ' ύπο των Ελλήνων "Ατλαντα. την 5 δε ποοειοημένην νήσον υπάρχειν μεν εύμεγέθη καί 25 πλήρη καρπίμων δένδρων παντοδαπών, ἀφ' ὧν πορίζεσθαι τὰς τροφὰς τοὺς έγχωρίους. ἔχειν δ' αὐτὴν καλ κτηνών πλήθος, αίγων καλ προβάτων, έξ ων γάλα καὶ κρέα πρὸς διατροφήν ὑπάρχειν τοῖς κεκτη-

4 έπιθέσθαι Η 7 οίνείοις malim 11 δοκεί libri, corr. Dind. 15 του μέν vulg. 22 προκεκυφός Eich.

μένοις σίτφ δε το σύνολον μη χρησθαι το έθνος διά τὸ μήπω τοῦ καρποῦ τούτου τὴν χρείαν εύρε-6 θηναι παρ' αὐτοίς. τὰς δ' οὖν 'Αμαζόνας ἀλκή διαφερούσας και πρός πόλεμον ώρμημένας το μέν πρώτον τὰς ἐν τῆ νήσφ πόλεις καταστρέφεσθαι κ πλην της δνομαζομένης Μήνης, ιεράς δ' είναι νομιζομένης, ην κατοικείσθαι μεν ύπ' Αλθιόπων Ίχθυοφάγων, έχειν δε πυρός έκφυσήματα μεγάλα και λίθων πολυτελών πλήθος των δνομαζομένων παρ' Έλλησιν άνθράκων καὶ σαρδίων καὶ σμαράγδων, μετά δὲ 10 ταύτα πολλούς των πλησιογώρων Λιβύων καλ νομάδων καταπολεμήσαι, και κτίσαι πόλιν μεγάλην έντὸς της Τριτωνίδος λίμνης, ην ἀπὸ τοῦ σχήματος 54 δνομάσαι Χερρόνησον. Εκ δε ταύτης δρμωμένας έγγειρήσαι μεγάλαις έπιβολαζς, δομής αὐταζς έμπε- 15 σούσης έπελθεῖν πολλὰ μέρη τῆς οἰκουμένης. έπὶ πρώτους δ' αὐτὰς στρατεῦσαι λέγεται τοὺς 'Ατλαντίους, άνδρας ήμερωτάτους των έν τοῖς τόποις έκείνοις καλ χώραν νεμομένους εὐδαίμονα καλ πόλεις μενάλας παρ' οίς δη μυθολογείσθαί φασι την τών 20 θεών γένεσιν υπάρξαι πρός τοις κατά τον ώκεανον τόποις, συμφώνως τοῖς παρ' Έλλησι μυθολόγοις, περί ὧν τὰ κατὰ μέρος μικρὸν ὕστερον διέξιμεν.222 2 των οὖν 'Αμαζόνων λέγεται βασιλεύουσαν Μύριναν συστήσασθαι στρατόπεδον πεζών μεν τρισμυρίων, 25 ίππέων δε τρισγιλίων, ζηλουμένης παρ' αὐταζς περιττότερον έν τοις πολέμοις της από των Ιππέων χρείας.

⁶ $M\dot{\eta}\nu\eta_{6}$] $\mu \dot{\epsilon}\nu$ $M\dot{\eta}\nu\eta_{6}$ Hertlein 17 $\dot{\lambda}\tau\lambda\alpha\nu\tau\epsilon i\sigma_{6}$ CF (ut infra) 28 $\tau\dot{\alpha}$ D, om. vulg. 25 $\tau\epsilon_{1}\sigma_{4}\nu\nu_{6}(\omega\nu)$] $\delta_{1}\sigma_{2}\iota$ - $\lambda \dot{\epsilon}\omega\nu$ Wess. 26 $\delta_{1}\sigma_{2}\iota\lambda\dot{\epsilon}\omega\nu$ vulg., $\tau\epsilon_{1}\sigma_{4}\nu\nu_{6}\dot{\epsilon}\omega\nu$ Wess.

οπλοις δε χρησθαι σκεπαστηρίοις δφεων μεγάλων 3 δοραίς, έχούσης της Λιβύης ταῦτα τὰ ζῷα τοῖς μεγέθεσιν απιστα, αμυντηρίοις δε [τοις] ξίφεσι καλ [ταις] λόγχαις, έτι δε τόξοις, οίς μη μόνον έξ έναν-5 τίας βάλλειν, άλλὰ καὶ κατὰ τὰς φυγάς τοὺς έπιδιώκοντας είς τοὐπίσω τοξεύειν εὐστόχως. έμβαλού- 4 σας δ' αὐτὰς είς τὴν τῶν 'Ατλαντίων τώραν τοὺς μέν την Κέρνην καλουμένην οἰκοῦντας παρατάξει νικήσαι, καλ συνεισπεσούσας τοίς φεύγουσιν έντὸς 10 των τειχών χυριεύσαι της πόλεως. βουλομένας δέ τῶ φόβω καταπλήξασθαι τοὺς περιοίκους ώμῶς προσενεγθήναι τοῖς άλοῦσι, καὶ τοὺς μὲν ἄνδρας ήβηδον αποσφάξαι, τέχνα δε καί γυναϊκας έξανδραποδισαμένας κατασκάψαι την πόλιν. της δε περί 5 15 τούς Κερναίους συμφοράς διαδοθείσης είς τούς δμοεθνείς, λέγεται τοὺς μὲν 'Ατλαντίους καταπλαγέντας δι' δμολογίας παραδούναι τὰς πόλεις καὶ πᾶν τὸ προσταχθέν ποιήσειν έπαγγείλασθαι, την δέ βασίλισσαν Μύριναν έπιεικώς αὐτοῖς προσενεγθείσαν 20 φιλίαν τε συνθέσθαι καὶ πόλιν άντὶ τῆς κατασκαφείσης δμώνυμον έαυτης κτίσαι κατοικίσαι δ' είς αὐτὴν τούς τε αίχμαλώτους καὶ τῶν έγχωρίων τὸν βουλόμενον, μετά δε ταῦτα τῶν Ατλαντίων δῶρά 6 τε μεναλοπρεπή δόντων αὐτή καὶ τιμάς ἀξιολόγους 25 χοινη ψηφισαμένων, ἀποδέξασθαί τε την φιλανθρωπίαν αὐτῶν καὶ προσεπαγγείλασθαι τὸ ἔθνος εὐερνετήσειν, των δ' έγγωρίων πεπολεμημένων πολλάκις 7

³ toks et taks om. A 7 Atlantidon codices 8 xatoirontas vulg. 15 pequalors D 21 éaut $\tilde{\eta}$ c. 55, 6 25 te om. D.

ύπο των δυομαζομένων Γοργόνων, ούσων πλησιογώρων, καὶ τὸ σύνολον ξφεδρον έγόντων τοῦτο τὸ έθνος, φασίν άξιωθείσαν την Μύριναν ύπο των 'Ατλαντίων έμβαλείν είς την χώραν τῶν προειρημένων. αντιταξαμένων δε των Γοργόνων γενέσθαι 5 καρτεράν μάχην, και τὰς 'Αμαζόνας ἐπὶ τοῦ προτερήματος γενομένας άνελείν μέν τον άντιταγθεισον παμπληθείς, ζωγρήσαι δ' ούχ έλάττους τρισγιλίων. των δ' άλλων είς τινα δρυμώδη τόπον συμφυγουσων έπιβαλέσθαι μεν την Μύριναν έμπρησαι την ύλην, 10 σπεύδουσαν ἄρδην ἀνελείν τὸ ἔθνος, οὐ δυνηθείσαν δὲ κρατήσαι τῆς ἐπιβολῆς ἐπανελθεῖν ἐπὶ τοὺς ὅρους 55 τῆς χώρας. τῶν δ' 'Αμαζόνων νυκτὸς τὰ περί τὰς συλακάς δαθυμουσών διά την εύημερίαν, έπιθεμένας τὰς αίγμαλωτίδας, σπασαμένας τὰ ξίφη τῶν 15 δοκουσών κεκρατηκέναι πολλάς άνελείν τέλος δέ223 τοῦ πλήθους αὐτὰς πανταχόθεν περιχυθέντος εὐγε-2 νῶς μαχομένας ἀπάσας κατακοπῆναι. τὴν δὲ Μύριναν θάψασαν τὰς ἀναιρεθείσας τῶν συστρατευουσῶν ἐν τρισί πυραίς χωμάτων μεγάλων έπιστήσαι τάφους 20 τρείς, οθς μέχρι τοῦ νῦν Αμαζόνων σωρούς ὀνομά-8 ζεσθαι. τὰς δὲ Γοργόνας ἐν τοῖς ὕστερον χρόνοις αὐξηθείσας πάλιν ὑπὸ Περσέως τοῦ Διὸς καταπολεμηθήναι, καθ' δυ καιρου έβασίλευεν αὐτῶν Μέδουσα τὸ δὲ τελευταῖον ὑφ' Ἡρακλέους ἄρδην 25 άναιρεθήναι ταύτας τε καὶ τὸ τῶν Ἀμαζόνων ἔθνος.

² ἔφεδον] ἐφάμιλλον ΙΙ ἐχόντων Eichstädt, ἐχονσῶν libri 7 ἀντιταχθέντων D 14 ἐπιθεμένας abundat 16 δοκούντων D 17 αὐταζς ΙΙ 21 σοφούς Reiske 24 καιφὸν] χρόνον ΙΙ ἐβασίλευσεν D.

καθ' δυ καιρόν τούς πρός έσπέραν τόπους έπελθών έθετο τὰς ἐπὶ τῆς Λιβύης στήλας, δεινὸν ἡγούμενος, εί προελόμενος τὸ νένος χοινη των άνθρώπων εύεργετείν περιόψεταί τινα των έθνων γυναιχοχρατού-5 μενα. λέγεται δε καλ την Τριτωνίδα λίμνην σεισμών γενομένων άφανισθηναι, ραγέντων αύτης των πρός τὸν ἀκεανὸν μερῶν κεκλιμένων. τὴν δὲ Μύρινάν 4 φασι της τε Λιβύης την πλείστην έπελθείν, καί παραβαλούσαν είς Αίγυπτον πρός μέν Ωρον τόν 10 Ισιδος βασιλεύοντα τότε τῆς Αλγύπτου φιλίαν συνθέσθαι, πρός δ' "Αραβας διαπολεμήσασαν καὶ πολλούς αὐτῶν ἀνελοῦσαν, τὴν μὲν Συρίαν καταστρέψασθαι, των δε Κιλίκων απαντησάντων αὐτη μετά δώρων και τὸ κελευόμενον ποιήσειν δμολογούντων. 15 έλευθέρους άφείναι τοὺς έχουσίως προσγωρήσαντας. οθς από ταύτης τῆς αίτίας μέχρι τοῦ νῦν Ἐλευθεροκίλικας καλείσθαι. καταπολεμήσαι δ' αὐτὴν καὶ τὰ 5 περί τὸν Ταῦρον έθνη, διάφορα ταῖς ἀλκαῖς ὄντα, καί διὰ Φουγίας τῆς μεγάλης ἐπὶ θάλατταν κατα-20 βηναι· έξης δε την παραδαλάττιον χώραν προσαγαγομένην δρους θέσθαι της στρατείας τον Κάικον ποταμόν. της δε δορικτήτου χώρας έκλεξαμένην 6 τούς εὐθέτους τόπους εἰς πόλεων κτίσεις οἰκοδομῆσαι πλείους πόλεις, καὶ τούτων δμώνυμον μίαν 25 έαυτη κτίσαι, τὰς δ' ἄλλας ἀπὸ τῶν τὰς ἡγεμονίας τάς μεγίστας έχουσών, Κύμην, Πιτάναν, Πριήνην.

² $\tau \eta \nu \dots \sigma \tau \eta \lambda \eta \nu$ II 8 $\tau \epsilon$ om. D 12 $\alpha \dot{\nu} \tau \tilde{\omega} \nu$ om. D 20 $\pi \varrho \sigma \sigma \alpha \gamma \varrho \mu \dot{\epsilon} \nu \eta \nu$ D 22 $\delta \sigma \varrho \upsilon \kappa \tau \dot{\tau} \tau \tau \sigma \upsilon$ valg. 26 $\tau \dot{\alpha} \epsilon$ om. D $Hi \tau \dot{\alpha} \nu \eta \nu$ codices $H \varrho \iota \dot{\eta} \nu \eta \nu$ $\Pi \sigma \dot{\nu} \tau \sigma \nu \sigma \nu$ $\Pi \sigma \dot{\nu} \tau \sigma \nu$ $\Pi \sigma \dot{\nu} \sigma \nu$ $\Pi \sigma \dot{\nu} \tau \sigma \nu$ $\Pi \sigma \dot{\nu} \sigma \nu$ $\Pi \sigma \dot{$

7 ταύτας μέν οὖν οἰκίσαι παρὰ θάλατταν, ἄλλας δὲ πλείους έν τοίς πρός μεσόγειον άνήκουσι τόποις. κατασγείν δ' αὐτὴν καὶ τῶν νήσων τινάς, καὶ μάλιστα την Λέσβον, έν ή ατίσαι πόλιν Μυτιλήνην 8 δμώνυμον τῆ μετεχούση τῆς στρατείας ἀδελφῆ. ἔπειτα 5 καλ των άλλων νήσων τινάς καταστρεφομένην χειμασθήναι, καὶ ποιησαμένην τη μητρί των θεων εύγας ύπεο της σωτηρίας προσενεγθηναι νήσω τινί τῶν ἐρήμων ταύτην δὲ κατά τινα ἐν τοῖς ὀνείροις φαντασίαν καθιερώσαι τη προειρημένη θεφ καί 10 βωμούς ίδρύσασθαι καὶ θυσίας μεγαλοπρεπείς έπι-224 τελέσαι δνομάσαι δ' αὐτην Σαμοθράκην, δπερ είναι μεθερμηνευόμενον είς την Ελληνικήν διάλεκτον ίεραν νήσον ένιοι δε των Ιστορικών λέγουσι το πρό τοῦ Σάμον αὐτὴν καλουμένην ύπὸ τῶν κατοικούντων ἐν 15 9 αὐτη ποτε Θρακών Σαμοθράκην ὀνομασθηναι. μην άλλα των 'Αμαζόνων έπανελθουσών είς την ήπειρον μυθολογούσι την μητέρα των θεών εὐαρεστηθεϊσαν τη νήσω άλλους τέ τινας έν αὐτη κατοικίσαι καλ τούς έαυτης υίους τους δνομαζομένους 20 Κορύβαντας έξ οδ δ' είσι πατρός έν απορρήτω κατά την τελετην παραδίδοσθαι καταδείξαι δε καί τὰ νῦν ἐν αὐτῆ συντελούμενα μυστήρια καὶ τὸ 10 τέμενος ἄσυλον νομοθετήσαι. περί δε τούτους τούς χρόνους Μόψον του Θρακα, φυγάδα γενόμενον ύπο 25 Αυχούρνου τοῦ βασιλέως τῶν Θρακῶν, ἐμβαλεῖν είς την χώραν των Άμαζόνων μετά στρατιάς της

4 Μιτυλήνην codices 14 τὸ πρὸ τούτου D, τὸ τοῦ προτοῦ C 15 καλουμένην αὐτὴν valg. 16 τότε CD 17 ἀμαζονίδων D 22 παραδιδομένου valg. 23 τὸ om. D 25 Μόμψον C 27 ἀμαζονίδων C.

συνεκπεσούσης αὐτῶ· συστρατεῦσαι δὲ καὶ Σίπυλον τῶ Μόψω τὸν Σκύθην, πεφυγαδευμένον δμοίως ἐκ τῆς δμόρου τῆ Θράκη Σκυθίας. γενομένης δὲ παρα- 11 τάξεως, και των περί του Σίπυλου και Μόψου 5 προτεοησάντων, τήν τε βασίλισσαν των 'Αμαζόνων Μύριναν άναιρεθηναι καὶ τῶν άλλων τὰς πλείους. τοῦ δὲ χρόνου προβαίνοντος, καὶ κατὰ τὰς μάγας άελ των Θρακών έπικρατούντων, τὸ τελευταίον τὰς περιλειφθείσας των 'Αμαζόνων ανακάμψαι πάλιν είς 10 Λιβύην, καὶ τὴν μέν στρατείαν τῶν ἀπὸ Λιβύης 'Αμαζόνων μυθολογούσι τοιούτο λαβείν τὸ πέρας.

'Ημεῖς δ' ἐπειδή περί τῶν 'Ατλαντίων ἐμνήσθη- 56 μεν, οὐκ ἀνοίκειον ἡγούμεθα διελθεῖν τὰ μυθολογούμενα παρ' αὐτοῖς περί τῆς τῶν θεῶν γενέσεως, 15 διὰ τὸ μὴ πολύ διαλλάττειν αὐτὰ τῶν μυθολογουμένων παρ' Ελλησιν. οί τοίνυν 'Ατλάντιοι τούς 2 παρά τὸν ἀκεανὸν τόπους κατοικοῦντες καὶ χώραν εὐδαίμονα νεμόμενοι πολλῷ μὲν εὐσεβεία καὶ φιλανθρωπία τη πρός τους ξένους δοχοῦσι διαφέρειν τῶν 20 πλησιοχώρων, την δε γένεσιν των θεων παρ' αύτοῖς γενέσθαι φασί. συμφωνείν δε τοίς λεγομένοις ύπ' αὐτῶν καὶ τὸν ἐπιφανέστατον τῶν παρ' Ελλησι ποιητών εν οίς παρεισάγει την "Ηραν λέγουσαν είμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης, 25 'Ωκεανόν τε θεών γένεσιν καλ μητέρα Τηθύν.

μυθολογοῦσι δὲ πρῶτον παρ' αύτοις Οὐρανὸν βα- 3

¹ συνεπεισπεσούσης D, συνεπιπευσούσης C, συνεισπεσούσης F, corr. Wess. 12 έπει ΙΙ άτλαντίδων D, άτλαντείων C 16 άτλάντειοι C, άτλαντεις. οί D 18 πολλώ scripsi, πολλή codices, πολύ Dind. 23 ποιητών] ὅμηςον add. D.

σιλεῦσαι καλ τοὺς ἀνθρώπους σποράδην οἰκοῦντας συναγαγείν είς πόλεως περίβολον, και της μέν άνομίας καὶ τοῦ θηριώδους βίου παῦσαι τοὺς ὑπακούοντας, εύρόντα τὰς τῶν ἡμέρων καρπῶν γρείας καὶ παραθέσεις καὶ τῶν ἄλλων τῶν χρησίμων οὐκ ὀλίγα 225 κατακτήσασθαι δ' αὐτὸν καὶ τῆς οἰκουμένης τὴν 6 πλείστην, καὶ μάλιστα τοὺς πρὸς τὴν έσπέραν καὶ 4 την άρχτον τόπους, των δε άστρων νενόμενον έπιμελή παρατηρητήν πολλά προλέγειν τών κατά τὸν κόσμον μελλόντων γίνεσθαι· είσηγήσασθαι δὲ τοῖς 10 δηλοις τὸν μὲν ένιαυτὸν ἀπὸ τῆς τοῦ ἡλίου πινήσεως. τούς δὲ μῆνας ἀπὸ τῆς σελήνης, καὶ τὰς κατ' ἔτος 5 εκαστον ώρας διδάξαι. διὸ καὶ τοὺς πολλούς, άννοοῦντας μὲν τὴν τῶν ἄστρων αἰώνιον τάξιν, δαυμάζοντας δὲ τὰ γινόμενα κατὰ τὰς προρρήσεις, ὑπο- 15 λαβείν τον τούτων είσηγητην θείας μετέχειν φύσεως, μετά δὲ τὴν έξ ἀνθρώπων αὐτοῦ μετάστασιν διά τε τὰς εὐεργεσίας καὶ τὴν τῶν ἄστρων ἐπίννωσιν άθανάτους τιμάς άπονείμαι μεταναγείν δ' αύτοῦ την προσηγορίαν έπλ τον κόσμον, αμα μέν τω δοκείν 20 οίκείως εσηπέναι πρός τὰς τῶν ἄστρων ἐπιτολάς τε καὶ δύσεις καὶ τἄλλα τὰ γινόμενα περὶ τὸν κόσμον, αμα δε τῷ μεγέθει τῷν τιμῷν ὑπερβάλλειν τὰς εὐεργεσίας, καὶ πρὸς τὸν αίῶνα βασιλέα τῶν ὅλων αὐτὸν άναγορεύσαντας. 95

57 Οὐρανοῦ δὲ μυθολογοῦσι γενέσθαι παϊδας ἐκ πλειόνων γυναικῶν πέντε πρὸς τοῖς τετταράκοντα,

³ ὑπανούσαντας D 4 τὰς] δὲ τὰς D 8 δὲ] τὲ D 13 τοὺς] μὲν add. vulg. 14 μὲν om. vulg. 23 τὰς] σπουδάσαντας τὰς Reiske.

καὶ τούτων όκτωκαίδεκα λέγουσιν ύπάργειν έκ Τιταίας ὄνομα μεν ίδιον έγοντας εκάστους, κοινή δε πάντας ἀπὸ τῆς μητρὸς ὀνομαζομένους Τιτᾶνας. τὴν 2 δε Τιταίαν, σώφρονα οὖσαν και πολλών ἀγαθών 5 αλτίαν γενομένην τοῖς λαοῖς, ἀποθεωθῆναι μετὰ τὴν τελευτήν ύπο των εύ παθόντων Γην μετονομασθείσαν. γενέσθαι δ' αὐτῶ καὶ θυγατέρας, ὧν εἶναι δύο τὰς πρεσβυτάτας πολύ τῶν ἄλλων ἐπιφανεστάτας, τήν τε καλουμένην Βασίλειαν καλ 'Ρέαν την 10 ύπ' ενίων Πανδώραν δνομασθείσαν. τούτων δε την 3 μεν Βασίλειαν, πρεσβυτάτην οδσαν και σωφροσύνη τε καλ συνέσει πολύ των άλλων διαφέρουσαν, έκθρέψαι πάντας τούς άδελφούς κοινή μητρός εύνοιαν παρεγομένην διὸ καὶ μεγάλην μητέρα προσαγορευ-15 θήναι μετά δε την τοῦ πατρός έξ άνθρώπων είς θεούς μετάστασιν, συγγωρούντων των όγλων καλ τῶν ἀδελφῶν, διαδέξασθαι τὴν βασιλείαν παρθένον ούσαν έτι και δια την ύπερβολην της σωφροσύνης ούδενὶ συνοικήσαι βουληθείσαν. ὕστερον δὲ βουλο-20 μένην διαδόχους της βασιλείας απολιπείν υίούς, Υπερίονι συνοικήσαι των άδελφων ένί, προς ον οίκειότατα διέκειτο. γενομένων δ' αὐτῆ δύο τέκνων, 4 Ήλίου και Σελήνης, και θαυμαζομένων έπί τε τῶ κάλλει καὶ τῆ σωφροσύνη, φασὶ τοὺς ἀδελφοὺς ταύτη 25 μεν έπ' εύτεκνία φθονούντας, τον δ' Υπερίονα φοβηθέντας μήποτε την βασιλείαν είς αύτον περι-

¹ ὀπτωπαίδεπα] μὲν add. D δ λαοῖς] ἄλλοις vulg. 7 αὐτῷ D (cf. Euseb. pr. ev. II 2, 37), αὐτῷν vulg. 10 μετονομασθεῖσαν CF 17 τὴν βασιλείαν] τὴν ἐξουσίαν τὴν Βασίλειαν CF 18 ἔτι Bekker, ἔτι δὲ codices 23 τε om. vulg.

σπάση, πράξιν ἐπιτελέσασθαι παντελώς ἀνόσιον: 5 συνωμοσίαν γάρ ποιησαμένους τον μεν Υπερίονα κατασφάξαι, τὸν δ' Ήλιον ὄντα παϊδα την ηλικίαν έμβαλόντας είς τὸν 'Ηριδανὸν ποταμὸν ἀποπνίξαι 226 καταφανούς δε γενομένης της άτυγίας, την μεν 5 Σελήνην φιλάδελφον οὖσαν καθ' ὑπερβολὴν ἀπὸ τοῦ τέγους ξαυτήν ρίψαι, την δὲ μητέρα ζητοῦσαν τὸ σῶμα παρὰ τὸν ποταμὸν σύγκοπον γενέσθαι, καὶ κατενεχθεϊσαν είς υπνον ίδειν όψιν, καθ' ην έδοξεν έπιστάντα τὸν Ήλιον παρακαλεῖν αὐτὴν μὴ θρηνεῖν 10 τὸν τῶν τέκνων θάνατον τοὺς μὲν γὰο Τιτᾶνας τεύξεσθαι τῆς προσημούσης τιμωρίας, έαυτὸν δὲ καὶ την άδελφην είς άθανάτους φύσεις μετασχηματισθήσεσθαι θεία τινί προνοία. δνομασθήσεσθαι γάρ ύπὸ τῶν ἀνθρώπων ἥλιον μὲν τὸ πρότερον ἐν οὐ- 15 ρανώ πύρ ιερον καλούμενον, σελήνην δε την μήνην 6 προσαγορευομένην. διεγερθείσαν δε και τοις όχιοις τόν τε όνειρον καὶ τὰ περὶ αύτην ἀτυχήματα διελθοῦσαν άξιῶσαι τοῖς μεν τετελευτηκόσιν ἀπονεῖμαι τιμάς ίσοθέους, τοῦ δ' αὐτῆς σώματος μηχέτι μη- 20 7 δένα διγεΐν. μετά δε ταῦτα έμμανη γενομένην καί των της θυγατρός παιγνίων τὰ δυνάμενα ψόφον έπιτελεῖν άρπάσασαν πλανᾶσθαι κατά τὴν χώραν, λελυμένην μεν τας τρίγας, τω δε δια των τυμπάνων καὶ κυμβάλων ψόφω ένθεάζουσαν, ώστε κατα- 25 8 πλήττεσθαι τοὺς δρῶντας. πάντων δὲ τὸ περὶ αὐτὴν

⁴ ἐμβαλόντας] post ποταμὸν vulg. (om. Eus. pr. ev. II 2, 89) 15 τὸ] τὸν DF 17 καὶ om. vulg. 20 μηκέτι om. D 24 λελυμένην Eus. l. c. (cf. c. 59, 1), καταλελυμένην codices.

πάθος έλεούντων, καί τινων ἀντεχομένων τοῦ σώματος, ἐπιγενέσθαι πλῆθος ὅμβρου καὶ συνεχεῖς κεραυνῶν πτώσεις ἐνταῦθα δὲ τὴν μὲν Βασίλειαν ἀφανῆ γενέσθαι, τοὺς δ' ὅχλους θαυμάσαντας τὴν προσηγορία καὶ ταῖς τιμαῖς μεταγαγεῖν ἐπὶ τὰ κατ' οὐρανὸν ἄστρα, τὴν δὲ μητέρα τούτων θεόν τε νομίσαι καὶ βωμοὺς ίδρύσασθαι, καὶ ταῖς διὰ τῶν τυμπάνων καὶ κυμβάλων ἐνεργείαις καὶ τοῖς ἄλλοις το ἄπασιν ἀπομιμουμένους τὰ περὶ αὐτὴν συμβάντα θυσίας καὶ τὰς ἄλλας τιμὰς ἀπονεϊμαι.

Παραδέδοται δε της θεού ταύτης και κατά την 58 Φουγίαν γένεσις. οί γὰο έγχώριοι μυθολογοῦσι τὸ παλαιον γενέσθαι βασιλέα Φρυγίας καλ Λυδίας Μή-15 ονα· γήμαντα δὲ Δινδύμην γεννησαι μὲν παιδίον θηλυ, τρέφειν δ' αὐτὸ μη βουλόμενον είς ὄρος έχθείναι τὸ προσαγορευόμενον Κύβελον. ένταῦθα τῷ παιδίω κατά τινα θείαν πρόνοιαν τάς τε παρδάλεις καί τινα των άλλων των άλκη διαφερόντων θηρίων 20 παρέγεσθαι την θηλην καί διατρέφειν, γύναια δέ 2 τινα περί τὸν τόπον ποιμαίνοντα κατιδεῖν τὸ γινό-227 μενον, καὶ θαυμάσαντα τὴν περιπέτειαν ἀνελέσθαι τὸ βρέφος, καὶ προσαγορεῦσαι Κυβέλην ἀπὸ τοῦ τόπου, αὐξομένην δὲ τὴν παϊδα τῶ τε κάλλει καὶ 25 σωφροσύνη διενεγκείν, έτι δε συνέσει γενέσθαι θαυμαστήν τήν τε γάο πολυκάλαμον σύοιγγα πρώτην έπινοήσαι καὶ πρὸς τὰς παιδιὰς καὶ γορείας εύρετν

³ β as(λ isoar D 8 nal τ ais D 10 å π 0 μ 1 μ 0 ν 1 11 θ ν 0i0i0 dè add. D 12 nal om. CF 14 μ η iora D 18 τ 2 om. vulg. 21 π 2i0, π 4i0i0.

πύμβαλα καὶ τύμπανα, πρὸς δὲ τούτοις καθαρμούς των νοσούντων κτηνών τε καί νηπίων παίδων είση-3 γήσασθαι διὸ καὶ τῶν βρεφῶν ταῖς ἐπωδαῖς σωζομένων και των πλείστων ύπ' αὐτῆς έναγκαλιζομένων, διὰ τὴν είς ταῦτα σπουδὴν καὶ φιλοστοργίαν 5 ύπὸ πάντων αὐτὴν ὀρείαν μητέρα προσαγορευθηναι. συναναστρέφεσθαι δ' αὐτῆ καὶ φιλίαν έχειν έπὶ πλέον φασί Μαρσύαν του Φρύγα, θαυμαζόμενου έπλ συνέσει καλ σφοροσύνη καλ της μέν συνέσεως τεχμήριον λαμβάνουσι τὸ μιμήσασθαι τοὺς φθόν-10 νους της πολυχαλάμου σύριννος χαλ μετενενχείν έπλ τούς αὐλούς την δλην άρμονίαν, της δὲ σωφροσύνης σημείον είναι φασι τὸ μέχρι τῆς τελευτῆς ἀπεί-4 ρατον νενέσθαι των άφροδισίων, την οὖν Κυβέλην είς αμήν ήλικίας έλθοῦσαν άγαπῆσαι τῶν έγχωρίων 15 τινά νεανίσκον τον προσαγορευόμενον μεν "Αττιν. ύστερον δ' έπικληθέντα Πάπαν συνελθούσαν δ' είς δμιλίαν αὐτῷ λάθρα καὶ γενομένην ἔγκυον ἐπιγνωσθηναι κατά τούτον τον καιρον ύπο των γονέων. 59 διόπερ αναγθείσης αὐτῆς είς τὰ βασίλεια, καὶ τοῦ 20 πατρός το μέν πρώτον ώς παρθένον προσδεξαμένου. μετά δὲ ταῦτα γυόντος τὴν φθοράν, καὶ τάς τε, τροφούς καλ του "Αττιν άνελόντος καλ τὰ σώματα έκοίψαντος άταφα, φασί την Κυβέλην διὰ την πρός τὸ μειράκιον φιλοστοργίαν καὶ τὴν ἐπὶ ταῖς τροφοῖς 25 λύπην έμμανη γενομένην είς την χώραν έκπηδησαι. καλ ταύτην μεν όλολύζουσαν καλ τυμπανίζουσαν

² καθηγήσασθαι D 15 ήλικίας] ἀφοοδισίων CF 17 δὲ κληθέντα CF 19 κατὰ τοῦτον] κατ΄ αὐτὸν D.

μόνην επιέναι πάσαν γώραν, λελυμένην τάς τρίγας, τὸν δὲ Μαρσύαν έλεοῦντα τὸ πάθος έκουσίως αὐτῆ συναχολουθείν και συμπλανᾶσθαι διά την προϋπάργουσαν φιλίαν. παραγενομένους δ' αὐτοὺς πρὸς 2 5 Διόνυσον είς την Νύσαν καταλαβείν τον Άπόλλω τυγχάνοντα μεγάλης ἀποδοχῆς διὰ τὴν κιθάραν, ἡν Έρμην εύρειν φασιν, Απόλλωνα δε πρώτον αὐτη κατά τρόπον γρησθαι ερίζοντος δε του Μαρσύου πρός του Απόλλω περί της τέχνης, και των Νυσαίων 10 αποδειγθέντων δικαστών, τὸν μὲν Απόλλωνα πρώ-228 τον πιθαρίσαι ψιλήν, τὸν δὲ Μαρσύαν ἐπιβαλόντα τοῖς αὐλοῖς καταπλῆξαι τὰς ἀκοὰς τῷ ξενίζοντι, καὶ διὰ τὴν εὐμέλειαν δόξαι πολύ προέγειν τοῦ προηνωνισμένου. συντεθειμένων δ' αὐτῶν παρ' ἄλληλα τοῖς 3 15 δικασταίς έπιδείκυυσθαι την τέχνην, τον μεν 'Απόλλωνά φασιν επιβαλείν τὸ δεύτερον άρμόττουσαν τῶ μέλει της πιθάρας ώδην, καθ' ην ύπερβαλέσθαι την προϋπάρξασαν των αύλων ἀποδογήν τὸν δὲ πρότερον άγανακτήσαντα διδάσκειν τούς άκροατάς δτι 20 παρά πᾶν τὸ δίκαιον αὐτὸς ἐλαττοῦται δεῖν νὰρ γίνεσθαι τέχνης σύγκρισιν, οὐ φωνής, καθ' ην προσήκει την άρμονίαν και το μέλος έξετάζεσθαι τῆς χιθάρας χαὶ τῶν αὐλῶν καὶ πρὸς τούτοις ἄδικου είναι δύο τέχνας άμα πρός μίαν συγκρίνεσθαι. 25 τὸν δὲ ἀπόλλω μυθολογοῦσιν είπεῖν ὡς οὐδὲν αὐτου πλεουεκτοίη καὶ γὰο του Μαρσύαυ το παρα- 4 πλήσιον αὐτῷ ποιεΐν, είς τοὺς αὐλοὺς έμφυσῶντα:

¹ παταλελυμένην II 3 παραπολουθείν II 13 έμμέλειαν Reiske 17 ὑπερβάλλεσθαι D 20 παρ' ἄπαν D 23 αὐλῶν] αὐτῶν αὐλῶν D 25 αὐτὸς II.

δείν οὖν ἢ τὴν έξουσίαν ταύτην ἴσην ἀμφοτέροις δίδοσθαι τῆς κράσεως, ἢ μηδέτερον τῷ στόματι διανωνιζόμενον διά μόνων των γειρών ένδείχνυσθαι 5 την ιδίαν τέχνην. Επικρινάντων δε των άκροατων τὸν 'Απόλλω δικαιότερα λέγειν, συγκριδήναι πάλιν δ τάς τέγνας, καὶ τὸν μὲν Μαρσύαν λειφθήναι, τὸν δ' 'Απόλλω διὰ τὴν ἔριν πικρότερον γρησάμενον έκδεζραι ζώντα τὸν ήττηθέντα. ταχύ δὲ μεταμεληθέντα και βαρέως έπι τοις ύπ' αὐτοῦ πραγθείσιν ένένκαντα τῆς κιθάρας έκρῆξαι τὰς γορδὰς καὶ τὴν 10 6 εύρημένην άρμονίαν άφανίσαι. ταύτης δ' ύστερον Μούσας μεν ανευρείν την μέσην, Λίνον δε την λίχανου, Όρφεα δε και Θαμύραν υπάτην και παρυπάτην, τὸν δ' 'Απόλλω φασίν είς τὸ ἄντρον τοῦ Διονύσου τήν τε κιθάραν καὶ τοὺς αὐλοὺς ἀναθέντα. 15 καὶ τῆς Κυβέλης ἐρασθέντα, συμπλανηθῆναι ταύτη 7 μέγρι των Υπερβορέων, κατά δε την Φουνίαν έμπεσούσης νόσου τοίς άνθρώποις και της γης άκάρπου γενομένης, έπερωτησάντων των άτυχούντων τον θεὸν περί τῆς τῶν κακῶν ἀπαλλαγῆς προστάξαι 20 φασίν αὐτοῖς θάψαι τὸ "Αττιδος σῶμα καὶ τιμᾶν τὴν Κυβέλην ώς θεόν. διόπερ τοὺς Φρύγας ήφανισμένου τοῦ σώματος διὰ τὸν χρόνον είδωλον κατασκευάσαι του μειρακίου, πρός δ θρηνούντας ταίς οίκείαις τιμαζε τοῦ πάθους ἐξιλάσκεσθαι τὴν τοῦ παρανο- 25

¹ ἴσην om. II 2 κράσεως Eichstädt, κρίσεως libri, χρήσεως Wess. 4 τέχνην] χρείαν II 6 Μαρσύαν] πάλιν add. D^1 13 Θάμυριν II; τὴν add. Eich. 16 ταύτη] αὐτῆ D (et Eus. pr. ev. II 2, 44) 19 τῶν ἀτυχούντων τὸν θεὸν Dindorf, τὸν θεὸν ἀτυχούντων D, τὸν θεὸν vulg. 23 διὰ τὸν χρ. ἡφ. τοῦ σώματος vulg.

μηθέντος μῆνιν ὅπες μέχοι τοῦ καθ' ἡμᾶς βίου ποιοῦντας αὐτοὺς διατελεῖν. τῆς δὲ Κυβέλης τὸ 8 παλαιὸν βαφοὺς ἰδρυσαμένους θυσίας ἐπιτελεῖν κατ' ἔτος ὕστερον δ' ἐν Πισινοῦντι τῆς Φρυγίας κατα- δ σκευάσαι νεὼν πολυτελῆ καὶ τιμὰς καὶ θυσίας καταδεῖξαι μεγαλοπρεπεστάτας, Μίδου τοῦ βασιλέως εἰς ταῦτα συμφιλοκαλήσαντος τῷ δ' ἀγάλματι τῆς θεοῦ παραστῆσαι παρδάλεις καὶ λέοντας διὰ τὸ δο- 229 κεῖν ὑπὸ τούτων πρῶτον τραφῆναι. περὶ μὲν οὖν 10 μητρὸς θεῶν τοιαῦτα μυθολογεῖται παρά τε τοῖς Φρυξὶ καὶ τοῖς 'Ατλαντίοις τοῖς παρὰ τὸν ἀκεανὸν οἰκοῦσιν.

Μετὰ δὲ τὴν Ὑπερίονος τελευτὴν μυθολογοῦσι 60 τοὺς υίοὺς τοῦ Οὐρανοῦ διελέσθαι τὴν βασιλείαν, 15 ὧν ὑπάρχειν ἐπιφανεστάτους Ἄτλαντα καὶ Κρόνον. τούτων δὲ τὸν μὲν Ἄτλαντα λαχείν τοὺς παρὰ τὸν ὡκεανὸν τόπους, καὶ τούς τε λαοὺς ᾿Ατλαντίους ὀνομάσαι καὶ τὸ μέγιστον τῶν κατὰ τὴν χώραν ὀρῶν ὁμοίως Ἅτλαντα προσαγορεῦσαι. φασὶ δ᾽ αὐτὸν τὰ 2 20 περὶ τὴν ἀστρολογίαν ἐξακριβῶσαι καὶ τὸν σφαιρικὸν λόγον εἰς ἀνθρώπους πρῶτον ἐξενεγκείν ἀφ᾽ ἤς αἰτίας δόξαι τὸν σύμπαντα κόσμον ἐξενεγκείν ἀφ᾽ Ἄτλαντος ὅμων ὀχείσθαι, τοῦ μύθου τὴν τῆς σφαίρας εὕρεσιν καὶ καταγραφὴν αἰνιττομένου. γενέσθαι δ᾽ 25 αὐτῷ πλείους υἰούς, ὧν ἕνα διενεγκείν εὐσεβεία καὶ τῆ πρὸς τοὺς ἀρχομένους δικαιοσύνη καὶ |φιλανθρωπία, τὸν προσαγορευόμενον Ἑσπερον. τοῦτον 3

³ ίδουσαμένης vulg. 6 μεγαλοποεπεστέρας D Μήδου codices 9 πρώτως CF' 11 τοῖς παφὰ] κατὰ D 16 παφὰ] πεφὶ D 19 προσαγορεύεσθαι D 24 διαγραφὴν C.

δ' έπλ την κορυφην τοῦ "Ατλαντος όρους ἀναβαίνοντα καὶ τὰς τῶν ἄστρων παρατηρήσεις ποιούμενον έξαίσυης ύπὸ πνευμάτων συναρπαγέντα μεγάλων ἄσαντον νενέσθαι διά δε την άρετην αύτοῦ τὸ πάθος τὰ πλήθη έλεήσαντα τιμάς άθανάτους ἀπονεῖμαι καὶ 5 τὸν ἐπιφανέστατον τῶν κατὰ τὸν οὐρανὸν ἀστέ-4 ρων δμωνύμως έκείνω προσαγορεῦσαι, ὑπάρξαι δ' "Ατλαντι καλ θυγατέρας έπτά, τὰς κοινῶς μέν ἀπὸ τοῦ πατρός καλουμένας 'Ατλαντίδας, ίδια δ' έκάστην ονομαζομένην Μαΐαν, Ήλέκτραν, Ταϋγέτην, Στερό- 10 πην, Μερόπην, Άλκυόνην, καλ τελευταίαν Κελαινώ. ταύτας δε μιγείσας τοῖς ἐπιφανεστάτοις ήρωσι καὶ θεοίς άργηνούς καταστήναι τοῦ [πλείστου] γένους των ανθρώπων, τεκούσας τούς δι' αρετήν θεούς καλ ήρωας δυομασθέντας, οίου την πρεσβυτάτην Μαΐαν 15 Διλ μιγείσαν Έρμην τεκνώσαι, πολλών εύρετην γενόμενον τοις ανθοώποις παραπλησίως δε και τας άλλας 'Ατλαντίδας γεννήσαι παϊδας έπιφανείς, ών τούς μεν έθνων, τούς δε πόλεων γενέσθαι κτίστας. 5 διόπεο οὐ μόνον παρ' ἐνίοις τῶν βαρβάρων, ἀλλὰ 20 καὶ παρά τοῖς Ελλησι τοὺς πλείστους τῶν ἀρχαιοτάτων ήρώων είς ταύτας άναφέρειν τὸ γένος. ὑπάρξαι δ' αὐτὰς καὶ σώφρονας διαφερόντως, καὶ μετὰ την τελευτην τυχείν άθανάτου τιμής παρ' άνθρώποις [καλ] καθιδρυθείσας έν τῶ κόσμω καλ τῆ τῶν Πλει- 25 άδων προσηγορία περιληφθείσας, έκλήθησαν δε αί

⁴ τὸ] τοῦτο τὸ D 9 τοῦ om. D 10 ἀστεροπὴν II 12 εὐφνεστάτοις II (et Eus. pr. ev. II 2, 46) 18 πλείστον om. DF 25 καὶ del. Dind. πλιάδων D 26 αί add. Reiske.

'Ατλαντίδες καὶ νύμφαι διὰ τὸ τοὺς έγχωφίους κοινῆ τὰς γυναϊκας νύμφας προσαγορεύειν.

Κρόνον δε μυθολογούσιν, άδελφον μεν "Ατλαν-61 τος όντα, διαφέροντα δ' άσεβεία καὶ πλεονεξία, γη-5 μαι την άδελφην 'Ρέαν, έξ ης γεννησαι Δία τὸν 230 Όλύμπιον ύστερον έπικληθέντα. γεγονέναι δε καί ετερον Δία, τὸν ἀδελφὸν μεν Ουρανοῦ, τῆς δε Κρήτης βασιλεύσαντα, τῆ δόξη πολύ λειπόμενον τοῦ μεταγενεστέρου. τοῦτον μέν οὖν βασιλεῦσαι τοῦ 2 10 σύμπαντος κόσμου, τὸν δὲ προγενέστερον, δυναστεύοντα της προειρημένης νήσου, δέκα παϊδας γεννησαι τούς δνομασθέντας Κούρητας προσαγορεύσαι δε καί την νησον από της γυναικός Ἰδαίαν, έν ή καὶ τελευτήσαντα ταφηναι, δεικνυμένου τοῦ την ταφην 15 δεξαμένου τόπου μέχρι των καθ' ήμας χρόνων. οὐ 3 μην οί νε Κρητες δμολογούμενα τούτοις μυθολογοῦσι, περί ὧν ήμεῖς ἐν τοῖς περί Κρήτης τὰ κατὰ μέρος ἀναγράψομεν δυναστεῦσαι δέ φασι τὸν Κρόνον κατά Σικελίαν καλ Λιβύην, έτι δε την Ίταλίαν, 20 καὶ τὸ σύνολον ἐν τοῖς πρὸς ἐσπέραν τόποις συστήσασθαι την βασιλείαν παρά πασι δε φρουραίς διακατέχειν τὰς ἀκροπόλεις καὶ τοὺς ὀχυροὺς τῶν τόπων [τούτων] άφ' οδ δή μέχρι τοῦ νῦν χρόνου κατά τε την Σικελίαν και τα πρός έσπέραν νεύοντα μέρη 25 πολλούς των ύψηλων τόπων ἀπ' ἐκείνου Κρόνια προσαγορεύεσθαι. Κρόνου δε γενόμενον υίον Δία 4 τον έναντίον τῷ πατρὶ βίον ζηλῶσαι, καὶ παρεχόμενον έαυτον πασιν έπιεική και φιλάνθρωπον ύπο

¹ nal] nal at II 16 $\mu\nu\vartheta$ oloyoṽsı] tstoqoṽsı II 17 neŋträr D 22 iszvçov's D 23 tovtær del. Dind.

τοῦ πλήθους πατέρα προσανορευθήναι. διαδέξασθαι δ' αὐτόν φασι την βασιλείαν οί μεν έκουσίως τοῦ πατρός παραχωρήσαντος, οί δ' ύπο των όχλων αίρεθέντα διά τὸ μίσος τὸ πρὸς τὸν πατέρα. ἐπιστρατεύσαντος δ' έπ' αὐτὸν τοῦ Κρόνου μετὰ τῶν Τιτά- 5 νων κρατήσαι τη μάχη του Δία, και κύριου γενόμενον των όλων έπελθειν απασαν την οίχουμένην, εύερ-5 γετούντα τὸ γένος των ἀνθρώπων. διενεγκείν δ' αὐτὸν καὶ σώματος δώμη καὶ ταῖς ἄλλαις ἀπάσαις άρεταζς, και διά τοῦτο ταχύ κύριον γενέσθαι τοῦ 10 σύμπαντος χόσμου. χαθόλου δ' αὐτὸν τὴν ἄπασαν σπουδήν έγειν είς κόλασιν μεν των άσεβων καί 6 πονηρών, εὐεργεσίαν δὲ τῶν ὅχλων. ἀνθ' ὧν μετὰ την έξ ανθρώπων μετάστασιν δνομασθήναι μέν Ζήνα διά τὸ δοκείν τοῦ καλῶς ζῆν αἴτιον γενέσθαι τοῖς 15 άνθρώποις, καθιδρυθήναι δ' έν τῷ κόσμῷ τῆ τῶν εὖ παθόντων τιμῆ, πάντων προθύμως ἀναγορευόντων θεόν καὶ κύριον είς τὸν αίῶνα τοῦ σύμπαντος κόσμου. των μέν οὖν παρὰ τοῖς 'Ατλαντίοις θεολογουμένων τὰ κεφάλαια ταῦτ' ἔστιν.

62 'Ημεϊς δ' έπει προειρήκαμεν έν τοις Αίγυπτιακοις περί τῆς τοῦ Διονύσου γενέσεως και τῶν ὑπ'
αὐτοῦ πραχθέντων ἀκολούθως ταις ἐγχωρίοις ίστορίαις, οἰκείον εἶναι διαλαμβάνομεν προσθεῖναι τὰ
μυθολογούμενα περί τοῦ θεοῦ τούτου παρὰ τοῖς 25
2 Έλλησι. τῶν δὲ παλαιῶν μυθογράφων και ποιητῶν
περί Διονύσου γεγραφότων ἀλλήλοις ἀσύμφωνα και
πολλοὺς και τερατώδεις λόγους καταβεβλημένων, 231

2 φασὶ om. *CF* ἐκόντος II (et Eus. pr. ev. II 2, 49) 13 ὅχλων] ἀγαθῶν Eus. l. c. 19 μυθολογουμένων D δυσχερές έστιν ύπερ της γενέσεως τοῦ θεοῦ τούτου καὶ τῶν πράξεων καθαρῶς εἰπείν. οἱ μεν γὰρ ενα Διόνυσον, οἱ δὲ τρεῖς γεγονέναι παραδεδώκασιν, εἰσὶ δ' οἱ γένεσιν μεν τούτου ἀνθρωπόμορφον μὴ 5 γεγονέναι τὸ παράπαν ἀποφαινόμενοι, τὴν δὲ τοῦ οἴνου δόσιν Διόνυσον εἶναι νομίζοντες. διόπερ ἡμεῖς 3 τῶν παρ' ἐκάστοις λεγομένων τὰ κεφάλαια πειρασόμεθα συντόμως ἐπιδραμεῖν.

Οί τοίνυν φυσιολογούντες περί του θεού τού-10 του καὶ τὸν ἀπὸ τῆς ἀμπέλου καρπὸν Διόνυσον ονομάζοντές φασι την νην αὐτομάτως μετά των άλλων φυτών ένεγκείν την άμπελον, άλλ' ούκ έξ άργης ύπό τινος εύρετου φυτευθήναι, τεμμήριον δ' είναι 4 τούτου τὸ μέγοι τοῦ νῦν ἐν πολλοῖς τόποις ἀνρίας 15 άμπέλους φύεσθαι, και καρποφορείν αὐτάς παραπλησίως ταϊς ύπο της ανθοωπίνης έμπειρίας γειρουργουμέναις. διμήτορα δὲ τὸν Διόνυσον ὑπὸ τῶν 5 παλαιών ώνομάσθαι, μιᾶς μέν καὶ πρώτης γενέσεως άριθμουμένης δταν τὸ φυτὸν είς τὴν γῆν τεθέν 20 λαμβάνη την αύξησιν, δευτέρας δ' δταν βρίθη καί τούς βότους πεπαίνη, ώστε την μέν έκ νης, την δ' έκ της άμπέλου γένεσιν τοῦ θεοῦ νομίζεσθαι. παραδεδωκότων δε των μυθογράφων καλ τρίτην 6 νένεσιν, καθ' ήν φασι τον θεον έκ Διος και Δήμη-25 τρος τεχνωθέντα διασπασθήναι μέν ύπὸ τῶν γηγενῶν καὶ καθεψηθῆναι, πάλιν δ' ὑπὸ τῆς ⊿ήμητρος των μελων συναρμοσθέντων έξ άρχης νέον γεννη-

2 καθαρώς om. CF 4 μὴ] μήτε D, μηδε A 5 ἀποφαίνονται D 12 τὴν] καὶ τὴν A 17 τὸν om. vulg. 20 βρίθη] καρποφορῆ CF 22 ὀνομάζεσθαι D 27 γενηθηναι vulg.

θηναι, είς φυσικάς τινας αίτίας μετάγουσι τούς 7 τοιούτους λόγους. Διὸς μεν γάρ καὶ Δήμητρος αὐτὸν λέγεσθαι διὰ τὸ τὴν ἄμπελον ἔκ τε γῆς καὶ ὅμβρων λαμβάνουσαν την αύξησιν καρποφορείν τον έκ τοῦ βότουος ἀποθλιβόμενον οίνον τὸ δ' ὑπὸ τῶν γηγε- 5 νων νέον όντα διασπασθήναι δηλούν την ύπο των γεωργών συγκομιδήν των καρπών, [διά τὸ τούς άνθρώπους την γην Δήμητραν νομίζειν την δε καθέψησιν των μελών μεμυθοποιήσθαι διά τὸ τοὺς πλείστους έψειν τὸν οίνον καὶ μίσγοντας εὐωδεστέ- 10 ραν αὐτοῦ καὶ βελτίονα τὴν φύσιν κατασκευάζειν. τὸ δὲ τὰ ὑπὸ τῶν γηγενῶν λυμανθέντα τῶν μελῶν άρμοσθέντα πάλιν έπὶ την προγεγενημένην φύσιν άποκαθίστασθαι παρεμφαίνειν δτι πάλιν ή γη την τουγηθείσαν άμπελον καὶ τμηθείσαν ταίς κατ' έτος 15 ώραις είς την προϋπάρξασαν έν τω καρποφορείν άμμην άποκαθίστησι. καθόλου γάρ ύπο των άργαίων ποιητών καὶ μυθογράφων την Δήμητραν γην 8 μητέρα προσαγορεύεσθαι. σύμφωνα δὲ τούτοις εἶναι τά τε δηλούμενα διά των Όρφικων ποιημάτων καί 20 τὰ παρεισαγόμενα κατὰ τὰς τελετάς, περί ὧν οὐ 9 θέμις τοις άμυήτοις ίστορειν τὰ κατὰ μέρος. δμοίως δε και την έκ Σεμέλης γένεσιν είς φυσικάς άρχας άνάγουσιν, άποφαινόμενοι Θυώνην ύπο των άρχαίων την γην ωνομάσθαι, καὶ τεθεϊσθαι την προσηγορίαν 232 [καί] Σεμέλην μέν ἀπὸ τοῦ σεμνὴν είναι τῆς θεοῦ 26

¹ ἀνάγουσι ΙΙ 8 τε] τῆς D ὅμβρου CF 7 διὰ — νομίζειν del. Reiske 10 καὶ μίσγοντας om. II 11 κατασκενάζοντας ΙΙ 12 τὸ δὲ τὰ Dindorf, τὰ δ' libri 14 πάλιν ὅτι vulg.; πάλιν del. Dind. 25 τὴν πρ.] διττὴν πρ. Wurm 26 καὶ del. Eich.

ταύτης την έπιμέλειαν καὶ τιμήν, Θυώνην δ' άπὸ τῶν θυομένων αὐτῆ θυσιῶν καὶ θυηλῶν. δὶς δ' 10 αὐτοῦ τὴν γένεσιν ἐκ Διὸς παραδεδόσθαι διὰ τὸ δοκείν μετά των άλλων έν τω κατά τον Δευκαλίωνα 5 κατακλυσμώ φθαρήναι και τούτους τούς καρπούς. καὶ μετὰ τὴν ἐπομβρίαν πάλιν ἀναφύντων ώσπερεὶ δευτέραν έπιφάνειαν ταύτην ύπάρξαι τοῦ θεοῦ παρ' άνθοώποις, καθ' ην έκ τοῦ Διὸς μηροῦ γενέσθαι πάλιν τὸν θεὸν [τοῦτον] μεμυθοποιῆσθαι. οί μέν 10 οὖν τὴν γοείαν καὶ δύναμιν τοῦ κατὰ τὸν οἶνον εύρηματος αποφαινόμενοι Διόνυσον υπάργειν τοιαῦτα περί αὐτοῦ μυθολογοῦσι. τῶν δὲ μυθογρά-63 φων οί σωματοειδή τον θεον παρεισάγοντες την μεν εύρεσιν της άμπέλου και φυτείαν και πασαν 15 την περί τον οίνον πραγματείαν συμφώνως αὐτῷ προσάπτουσι, περί δε τοῦ πλείους γεγονέναι Διουύσους ἀμφισβητοῦσιν. ἔνιοι μέν γὰρ ἕνα καὶ τὸν 2 αὐτὸν ἀποφαίνονται γενέσθαι τόν τε καταδείξαντα τὰ κατὰ τὰς οἰνοποιίας καὶ συγκομιδὰς τῶν ξυλί-20 νων καλουμένων καρπών καλ τὸν στρατευσάμενον . έπλ πᾶσαν την οἰκουμένην, ἔτι δε τὸν τὰ μυστήρια καλ τελετάς καλ βακχείας ελσηγησάμενον ενιοι δέ. καθάπεο προείπον, τρείς ύποστησάμενοι γεγονέναι κατά διεστηκότας χούνους, έκάστω προσάπτουσιν 25 ίδίας πράξεις καί φασι τον μέν άρχαιότατον Ίνδον 3 γεγονέναι, καὶ τῆς χώρας αὐτομάτως διὰ τὴν εὐπρασίαν φερούσης πολλήν άμπελον πρώτον τοῦτον άποθλίψαι βότουας καλ την χοείαν της περλ τον

² φυομένων D 3 παραδίδοσθαι D 9 τοῦτον om. CD. **DIODORUS** I. 24

οίνον φύσεως επινοήσαι, όμοίως δε και των σύκων καὶ τῶν ἄλλων ἀκροδρύων τὴν καθήκουσαν ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι. καὶ καθόλου τὰ πρὸς τὴν συγκομιδην και παράθεσιν τούτων των καρπών έπινοησαι. τὸν αὐτὸν δὲ καὶ καταπώγωνα λέγουσι γενέσθαι 5 διά τὸ τοῖς Ἰνδοῖς νόμιμον εἶναι μέγοι τῆς τελευτῆς 4 έπιμελώς ύποτρέφειν τούς πώγωνας. τὸν δ' οὖν Διόνυσον έπελθόντα μετά στρατοπέδου πάσαν την οίκουμένην διδάξαι τήν τε φυτείαν τῆς ἀμπέλου καλ την έν ταζε ληνοζε απόθλιψιν των βοτρύων 10 άφ' οὖ Ληναίον αὐτὸν ὀνομασθήναι. δμοίως δὲ καλ των άλλων εύρημάτων μεταδόντα πασι τυγείν αύτον μετά την έξ άνθρώπων μετάστασιν άθανάτου 5 τιμής παρά τοῖς εὖ παθοῦσιν. δείκνυσθαι δὲ παρ' 'Ινδοίς μέγρι τοῦ νῦν τόν τε τόπον ἐν ὧ συνέβη 15 γενέσθαι τὸν θεὸν καὶ προσηγορίας πόλεων ἀπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν τῶν ἐγγωρίων διάλεκτον καὶ πολλὰ έτερα διαμένειν άξιόλογα τεκμήρια της παρ' Ίνδοις 64 γενέσεως, περί διν μακρον αν είη γράφειν. δεύτερον δε μυθολογούσι γενέσθαι Διόνυσον έκ Διὸς 30 καὶ Φερσεφόνης, ως δέ τινες, έκ Δήμητρος. τοῦτον δε παρεισάγουσι πρώτον βούς ύπ' άροτρον ζεύξαι, τὸ ποὸ τοῦ ταῖς χερσί τῶν ἀνθρώπων τὴν γῆν κατεργαζομένων. πολλά δὲ καὶ ἄλλα φιλοτέχνως 23: έπινοήσαι των πρός την γεωργίαν γρησίμων, δι' 25

¹ τῶν Dindorf, τὴν τῶν libri 2 τῶν] τὴν τῶν C ἐπιμέλειαν Dindorf, ἐπιμέλειαν καὶ παράδοξον παράδοσιν D, ἐπιμέλειαν καὶ παράδοσιν II 4 καὶ παράδεσιν add. Dind. ἐπινοῆσαι] διὸ καὶ ληναίον ὀνομασδῆναι add. codices 5 γενέσθαι om. II 16 ἀπ' Dindorf, ὑπ' codices 20 γενέσθαι om. D 28 τοῦ] τούτου D

ών ἀπολυθήναι τοὺς ὅγλους τῆς πολλῆς κακοπαθείας άνθ' ὧν τοὺς εὖ παθόντας ἀπονεζμαι τιμάς 2 ίσοθέους αὐτῷ καὶ θυσίας, προθύμως ἀπάντων ἀνθρώπων διὰ τὸ μέγεθος τῆς εὐεργεσίας ἀπονειμάν-5 των την άθανασίαν. παράσημον δ' αὐτῷ ποιῆσαι κέρατα τούς κατασκευάζοντας τὰς γραφὰς ἢ τούς άνδριάντας, αμα μεν δηλούντας ετέραν Διονύσου φύσιν, αμα δε από της περί το αροτρον ευρέσεως έμφαίνοντας τὸ μέγεθος τῆς ἐπινοηθείσης τοῖς γε-10 ωργοίς εὐχρηστίας. τρίτον δε γενέσθαι Διόνυσόν 3 φασιν έν Θήβαις ταις Βοιωτίαις έχ Διὸς καὶ Σεμέλης της Κάδμου. μυθολογοῦσι γὰο έρασθέντα Δία μιγηναι πλεονάκις αὐτη διὰ τὸ κάλλος, την δ' "Ηραν ζηλοτυποῦσαν καὶ βουλομένην τιμωρία περιβαλεῖν 15 την άνθρωπον, όμοιωθηναι μέν τινι των αποδοχής τυγχανουσών παρ' αὐτη γυναικών, παρακρούσασθαι δὲ τὴν Σεμέλην είπεῖν γὰο πρὸς αὐτὴν ὅτι καθῆ- 4 κον ήν τὸν Δία μετά τῆς αὐτῆς ἐπιφανείας τε καὶ τιμής ποιείσθαι την δμιλίαν ήπες χράται κατά την 20 πρός την "Ηραν συμπεριφοράν. διὸ καὶ τὸν μέν Δία, της Σεμέλης άξιούσης τυγγάνειν των ίσων "Ηρα τιμών, παραγενέσθαι μετά βροντών καί κεραυνῶν, τὴν δὲ Σεμέλην οὐχ ὑπομείνασαν τὸ μέγεθος τῆς περιστάσεως τελευτῆσαι καὶ τὸ βρέφος έκτρῶσαι 25 πρὸ τοῦ καθήκοντος γρόνου. καὶ τοῦτο μὲν τὸν 5 Δία ταχέως είς τον έαυτοῦ μηρον έγκρύψαι μετά δὲ ταῦτα τοῦ κατὰ φύσιν τῆς γενέσεως χρόνου τὴν

⁷ έτέφου CF 10 γενέσθαι] λέγεσθαι D 15 ώμοιωθηναι vulg. 16 αὐτης CF 18 αὐτης om. CF 27 την om. CF.

τελείαν αύξησιν ποιήσαντος απενεγκείν το βρέφος 6 είς Νύσαν τῆς 'Αραβίας. ἐνταῦθα δ' ὑπὸ νυμφων τραφέντα τὸν παϊδα προσαγορευθήναι μὲν ἀπὸ τοῦ πατρός και τοῦ τόπου Διόνυσον, γενόμενον δε τῷ κάλλει διάφορον τὸ μὲν πρῶτον ἐν γορείαις καὶ τ γυναικών θιάσοις και παντοδαπή τρυφή και παιδιά διατελείν: μετὰ δὲ ταῦτα στρατόπεδον ἐκ τῶν γυναικῶν συναγαγόντα καὶ θύρσοις καθοπλίσαντα στρα-7 τείαν έπλ πᾶσαν ποιήσασθαι τὴν οἰκουμένην. καταδείξαι δὲ καὶ τὰ περὶ τὰς τελετὰς καὶ μεταδούναι 10 των μυστηρίων τοις εύσεβέσι των άνθρώπων καλ δίκαιον βίον άσκοῦσι, πρός δὲ τούτοις πανταγοῦ πανηγύρεις άγειν καλ μουσικούς άγωνας συντελείν. καλ τὸ σύνολον συλλύοντα τὰ νείκη τῶν ἐθνῶν καλ πόλεων άντὶ τῶν στάσεων καὶ τῶν πολέμων δμόνοιαν 15 65 και πολλήν είρηνην κατασκευάζειν. διαβοηθείσης δὲ κατὰ πάντα τόπον τῆς τοῦ θεοῦ παρουσίας, καὶ διότι πασιν έπιεικώς προσφερόμενος πολλά συμβάλλεται πρός την έξημέρωσιν τοῦ κοινοῦ βίου, πανδημεί συνανταν αύτω και προσδέγεσθαι μετά 20 2 πολλής γαράς. δλίγων δ' όντων των δι' ύπερηφανίαν καὶ ἀσέβειαν καταφρονούντων καὶ φασκόντων τας μεν βάκχας δι' ακρασίαν αὐτον περιάγεσθαι, τὰς δὲ τελετὰς καὶ τὰ μυστήρια Φθορᾶς ένεκα τῶν 234 άλλοτρίων γυναικών καταδεικνύειν, κολάζεσθαι τους 25 8 τοιούτους ὑπ' αὐτοῦ παραχρημα. ἐνίστε γὰρ τῆ τῆς θείας φύσεως ύπεροχη χρώμενον τιμωρείσθαι τούς άσεβείς, ποτέ μέν αὐτοῖς ἐμβάλλοντα μανίαν, ποτέ

13 πανηγύφεις ἄγειν πανταχοῦ D 14 τὰ Bekker, τά τε libri 16 παρασκευάζειν H 27 Θείας om. vulg.

δὲ ταῖς τῶν γυναικῶν χεροί ζῶντας διαμελίζοντα: ένίστε δὲ καὶ διὰ τῆς στρατηγικῆς ἐπινοίας παραδόξως άναιρείν τούς έναντιοπραγούντας. άναδιδόναι γάρ ταῖς βάκγαις ἀντὶ τῶν θύρσων λόγγας τῶ κιττῶ 5 κεκαλυμμένας την ακμήν τοῦ σιδήρου. διὸ καὶ τῶν βασιλέων διὰ τὴν ἄγνοιαν καταφρονούντων ὡς ἀν γυναικών, καὶ διὰ τοῦτ' ἀπαρασκεύων ὄντων, ἀνελπίστως ἐπιτιθέμενον κατακοντίζειν. τῶν δὲ κολα- 4 σθέντων ύπ' αὐτοῦ φασιν ἐπιφανεστάτους εἶναι 10 Πενθέα μεν παρά τοις Έλλησι, Μύρρανον δε τον βασιλέα παρ' Ίνδοῖς, Λυκοῦργον δὲ παρὰ τοῖς Θραξί. μυθολογοῦσι γὰρ τὸν Διόνυσον ἐκ τῆς ᾿Ασίας μέλλοντα την δύναμιν διαβιβάζειν είς την Εὐοώπην, συνθέσθαι φιλίαν πρός Λυκούργον τὸν Θράκης 15 βασιλέα τῆς ἐφ' Ἑλλησπόντω. διαβιβάσαντος δὲ αὐτοῦ πρώτας τὰς βάκχας ὡς εἰς φιλίαν χώραν, τον μεν Αυκούργον παραγγείλαι τοίς στρατιώταις νυκτός έπιθέσθαι καὶ τόν τε Διόνυσον καὶ τὰς μαινάδας πάσας άνελεῖν, τὸν δὲ Διόνυσον παρά 20 τινος τῶν ἐγχωρίων, δς ἐκαλεῖτο Χάροψ, μαθόντα την έπιβουλην καταπλαγηναι διά το την δύναμιν έν τῷ πέραν είναι, παντελῶς δ' ὀλίγους αὐτῷ τῶν φίλων συνδιαβεβηκέναι. διόπερ λάθρα τούτου δια- 5 πλεύσαντος πρός τὸ σφέτερον στρατόπεδον, τὸν μέν 25 Λυκοῦργόν φασιν ἐπιθέμενον ταῖς μαινάσιν ἐν τῷ καλουμένω Νυσίω πάσας ἀποκτεΐναι, τὸν δὲ Διόνυσον περαιώσαντα τὰς δυνάμεις μάχη κρατήσαι τῶν Θρακών, καὶ τὸν Λυκούργον ζωγρήσαντα τυφλώσαί

⁵ διὸ om. II 14 τὸν Θράκης — 17 Λυκοῦργον om. AD 19 μαινάδας] βάκχας D 20 Θάροψ II 22 ἐν] μὲν ἐν f.

τε καὶ πάσαν αἰκίαν εἰσενεγκάμενον ἀνασταυρώσαι. 6 μετά δε ταῦτα τῷ μεν Χάροπι γάριν ἀποδιδόντα της εὐεργεσίας παραδοῦναι την των Θρακών βασιλείαν καὶ διδάξαι τὰ κατὰ τὰς τελετὰς ὄονια. Χάροπος δ' υίδυ γενόμενου Οΐαγρου παραλαβείν τήν τε 5 βασιλείαν και τὰς ἐν τοῖς μυστηρίοις παραδεδομένας τελετάς, ας υστερον Όρφέα του Ολάγρου μαθόντα παρά τοῦ πατρός, και φύσει και παιδεία τῶν ἀπάντων διενεγκόντα, πολλά μεταθείναι των έν τοίς όργίοις διὸ καὶ τὰς ὑπὸ τοῦ Διονύσου γενομένας 10 7 τελετάς 'Ορφικάς προσαγορευθήναι. των δε ποιητῶν τινες, ὧν ἐστι καὶ Αντίμαχος, ἀποφαίνονται τὸν Λυκοῦργον οὐ Θράκης, ἀλλὰ τῆς ᾿Αραβίας γεγονέναι βασιλέα, και τῷ τε Διονύσω και ταῖς βάκγαις την έπίθεσιν έν τη κατά την Αραβίαν Νύση 285 πεποιῆσθαι. τὸν δ' οὖν Διόνυσόν φασι κολάσαντα 16 μέν τούς άσεβείς, έπιεικώς δε προσενεγθέντα τοίς άλλοις ανθρώποις, έκ της Ίνδικης έπ' έλέφαντος 8 την είς Θήβας έπανοδον ποιήσασθαι. τριετούς δέ διαγεγενημένου τοῦ σύμπαντος χρόνου, φασὶ τοὺς 20 Έλληνας άπὸ ταύτης τῆς αἰτίας ἄνειν τὰς τοιετηρίμυθολογοῦσι δ' αὐτὸν καὶ λαφύρων ήθροικότα πλήθος ώς αν από τηλικαύτης στρατείας, πρώτον των απάντων καταγαγείν θρίαμβον είς την πατρίδα.

66 Αύται μεν ούν αι γενέσεις συμφωνούνται μάλιστα παρά τοις παλαιοίς άμφισβητούσι δε και πόλεις ούκ όλίγαι Έλληνίδες της τούτου τεκνώσεως:

1 προσενεγκ, Hertlein 2 Θάροπι ΙΙ ἀποδόντα ΙΙ 4 Θάροπος ΙΙ 5 τε om. D 6 τελετὰς παρ. vulg. 24 τῶν] τὸν vulg.

καὶ γὰρ Ἡλετοι καὶ Νάξιοι, πρὸς δὲ τούτοις οί τὰς Έλευθεράς οίκουντες και Τήιοι και πλείους ετεροι παρ' έαυτοῖς ἀποφαίνονται τεχνωθῆναι. καὶ Τήιοι 2 μεν τεκμήριον φέρουσι της παρ' αὐτοῖς γενέσεως 5 τοῦ θεοῦ τὸ μέγοι τοῦ νῦν τετανμένοις χρόνοις έν τῆ πόλει πηγὴν αὐτομάτως ἐκ τῆς γῆς οἴνου δεῖν εὐωδία διαφέροντος τῶν δ' ἄλλων οι μὲν ιερὰν Διονύσου δεικνύουσι την χώραν, οί δε ναούς καλ τεμένη διαφερόντως έκ παλαιών χρόνων αὐτῷ καθι-10 δρυμένα. καθόλου δ' έν πολλοῖς τόποις τῆς οίκου- 3 μένης απολελοιπότος του θεού σημεία της ίδίας εὐεργεσίας αμα καὶ παρουσίας, οὐδὲν παράδοξον έκάστους νομίζειν οίκειότητά τινα γεγονέναι τῷ Διονύσω πρός την έαυτων πόλιν τε καί χώραν. μαρ-15 τυρεί δε τοίς ύφ' ήμων λεγομένοις και ό ποιητής. έν τοις ύμνοις, λένων περί των άμφισβητούντων τῆς τούτου γενέσεως καὶ αμα τεκνωθῆναι παρεισάγων αὐτὸν ἐν τῆ κατὰ τὴν ᾿Αραβίαν Νύση, οί μεν γάο Δρακάνω σ', οί δ' Ἰκάρω ήνεμοέσση φάσ', οί δ' ἐν Νάξω, δῖον γένος, εἰραφιῶτα, 20 οί δέ σ' έπ' 'Αλφειῷ ποταμῷ βαθυδινήεντι κυσαμένην Σεμέλην τεκέειν Διὶ τερπικεραύνω,

οί δέ σ' ἐπ' 'Αλφειῷ ποταμῷ βαθυδινήεντι κυσαμένην Σεμέλην τεκέειν Διὶ τεφπικεφαύνῳ, ἄλλοι δ' ἐν Θήβησιν, ἄναξ, σε λέγουσι γενέσθαι, ψευδόμενοι σὲ δ' ἔτικτε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε πολλὸν ἀπ' ἀνθρῶπων κρύπτων λευκώλενον "Ηρην. ἔστι δέ τις Νύση, ὕπατον ὄρος, ἀνθέον ὕλη, τηλοῦ Φοινίκης, σχεδὸν Αλγύπτοιο βοάων.

25

6 αὐτομάτην II 14 τε om. CF 15 λεγομένοις om. II 19 οί μὲν . . σ'] ἀλλοι μὲν γὰς διαικανωσσε D 20 φάσ' Rhod., φασίν codices 22 totum versum om. II 26 δὲ τῆς Nύσης ἄβατον ορος II.

4 οὐχ ἀγνοῶ δ' ὅτι καὶ τῶν τὴν Λιβύην νεμομένων οί παρά τὸν ἀχεανὸν οἰχοῦντες ἀμφισβητοῦσι τῆς τοῦ θεοῦ γενέσεως, καὶ τῆν Νῦσαν καὶ τάλλα τὰ περί αὐτοῦ μυθολογούμενα παρ' έαυτοῖς δεικνύουσι γεγενημένα, καὶ πολλὰ τεκμήρια τούτων μέχρι τοῦ δ καθ' ήμᾶς βίου διαμένειν κατὰ τὴν χώραν φασί. ποὸς δὲ τούτοις ὅτι πολλοὶ τῶν παλαιῶν παρ' Ελλησι μυθογράφων καὶ ποιητών συμφωνούμενα τούτοις ίστοροῦσι καὶ τῶν μεταγενεστέρων συγγραφέων 23: 5 οὐκ ὀλίγοι. διόπερ, ΐνα μηδεν παραλίπωμεν τῶν 10 ίστορημένων περί Διονύσου, διέξιμεν έν κεφαλαίοις τὰ παρὰ τοῖς Λίβυσι λεγόμενα καὶ τῶν Ἑλληνικῶν συγγραφέων δσοι τούτοις σύμφωνα γεγράφασι καλ Διονυσίω τῶ συνταξαμένω τὰς παλαιὰς μυθοποιίας. 6 οδτος γάρ τά τε περί τὸν Διόνυσον και τὰς 'Αμα- 15 ζόνας, ἔτι δὲ τοὺς Αργοναύτας καὶ τὰ κατὰ τὸν 'Ιλιακον πόλεμον πραγθέντα και πόλλ' έτερα συντέτακται, παρατιθείς τὰ ποιήματα τῶν ἀρχαίων, τῶν τε μυθολόγων καὶ τῶν ποιητῶν.

67 Φησί τοίνυν πας Έλλησι πρώτον εύρετην γε- 20 νέσθαι Λίνον φυθμών καὶ μέλους, ἔτι δὲ Κάδμου κομίσαντος ἐκ Φοινίκης τὰ καλούμενα γράμματα πρώτον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν μεταθείναι διάλεκτον, καὶ τὰς προσηγορίας ἐκάστῳ τάξαι καὶ τοὺς χαρακτῆρας διατυπώσαι. κοινῆ μὲν οὖν τὰ γράμματα 25 Φοινίκεια κληθῆναι διὰ τὸ παρὰ τοὺς Ἑλληνας ἐκ Φοινίκων μετενεχθῆναι, ἰδία δὲ τῶν Πελασγῶν

7 πας'] τῶν πας' D 8 σύμφωνα F 10 παςαλείπωμεν D 11 Ιστοςουμένων D 14 τῷ συνταξαμένω οm. D μυθολογίας D 17 συνέταξε CF 26 φοινιηῆα D, φοινίπια CF.

πρώτων χρησαμένων τοίς μετατεθείσι χαρακτήρσι Πελασγικά προσαγορευθήναι. τον δε Λίνον έπι 2 ποιητική και μελωδία θαυμασθέντα μαθητάς σχείν πολλούς, επιφανεστάτους δε τρείς, Ήρακλέα, Θαμύ-5 ραν, Όρφέα. τούτων δὲ τὸν μὲν Ἡρακλέα κιθαρίζειν μανθάνοντα διὰ τὴν τῆς ψυχῆς βραδυτῆτα μὴ δύνασθαι δέξασθαι την μάθησιν, έπειθ' ύπο τοῦ Λίνου πληγαϊς ἐπιτιμηθέντα διοργισθηναι καὶ τη κιθάρα τὸν διδάσκαλον πατάξαντα ἀποκτεΐναι, Θα- 3 10 μύραν δε φύσει διαφόρω πεγορηγημένον έππονήσαι τὰ περί τὴν μουσικήν, και κατὰ τὴν ἐν τῷ μελφδείν ύπεροχήν φάσκειν έαυτον των Μουσων έμμελέστερον ἄδειν. διὸ καὶ τὰς θεὰς αὐτῷ γολωθείσας τήν τε μουσικήν ἀφελέσθαι καλ πηρώσαι τὸν ἄνδρα, 15 καθάπερ καλ τον Όμηρον τούτοις προσμαρτυρείν λέγοντα

ἔνθα τε Μοῦσαι

άντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήικα παῦσαν ἀοιδῆς, καὶ ἔτι

20 αί δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν. περὶ δὲ Ὀρφέως τοῦ τρίτου μαθητοῦ τὰ κατὰ μέρος 4 ἀναγράψομεν, ὅταν τὰς πράξεις αὐτοῦ διεξίωμεν. τὸν δ' οὖν Λίνον φασὶ τοῖς Πελασγικοῖς γράμμασι 25 συνταξάμενον τὰς τοῦ πρώτου Διονύσου πράξεις καὶ τὰς ἄλλας μυθολογίας ἀπολιπεῖν ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν. 237δμοίως δὲ τούτοις χρήσασθαι τοῖς Πελασγικοῖς γράμ- 5

⁴ et 9 Θάμνοιν CF 5 Oρφέα] καὶ Oρφέα vulg. 11 κατὰ] τὰ κατὰ D 12 έαντὸν \int δ αὐτὸν D 14 τὸν ἄνδρα om. II 19 καὶ ἔτι om. D 22 τὰ add. Dind.

μασι τὸν Ὀρφέα καὶ Προναπίδην τὸν Ὁμήρου διδάσκαλον, εὐφυῆ γεγονότα μελοποιόν πρὸς δὲ τούτοις Θυμοίτην τον Θυμοίτου τοῦ Λαομέδοντος, κατά την ήλικίαν γεγονότα την Όρφέως, πλανηθήναι κατά πολλούς τόπους τῆς οἰκουμένης, καὶ παραβαλεῖν τῆς δ Λιβύης είς την πρός έσπέραν γώραν έως ώχεανοῦ. θεάσασθαι δε και την Νύσαν, εν ή μυθολογούσιν οί έγχώριοι άρχαιοι τραφήναι τον Διόνυσον, καί τάς κατά μέρος τοῦ θεοῦ τούτου πράξεις μαθόντα παρά τῶν Νυσαέων συντάξασθαι τὴν Φρυγίαν ὀνο- 10 μαζομένην ποίησιν, ἀρχαϊκοῖς τῆ τε διαλέκτω καλ 68 τοίς γράμμασι χρησάμενον. φησί δ' οδν "Αμμωνα βασιλεύοντα τοῦ μέρους τῆς Λιβύης Οὐρανοῦ γῆμαι θυγατέρα την προσαγορευομένην 'Ρέαν, άδελφην οὖσαν Κοόνου τε καὶ τῶν ἄλλων Τιτάνων. ἐπιόντα 15 δὲ τὴν βασιλείαν εύρετν πλησίον τῶν Κεραυνίων καλουμένων δρών παρθένον τω κάλλει διαφέρουσαν 2 'Αμάλθειαν όνομα. έρασθέντα δ' αὐτῆς καλ πλησιάσαντα γεννήσαι παϊδα τῷ τε κάλλει καὶ τῆ δώμη θαυμαστόν, και την μεν 'Αμάλθειαν αποδείξαι κυρίαν 20 τοῦ σύνεγγυς τόπου παντός, όντος τῷ σχήματι παραπλησίου κέρατι βοός, ἀφ' ής αιτίας Έσπέρου κέρας προσαγορευθήναι διά δε την άρετην της χώρας είναι πλήρη παντοδαπής άμπέλου και των άλλων 3 δένδρων των ήμέρους φερόντων καρπούς. τῆς δὲ 25 προειρημένης γυναικός την δυναστείαν παραλαβού-

¹ προνοπίδην D 4 την D, τοῦ vulg. 5 καὶ παραβαλεῖν — 6 χώραν οm. C 6 χώραν Rhod., χώραν τῆς οἰκουμένης codices 8 ἀρχαῖοι f. del. 11 ἀρχαικοῖς Dindorf, ἀρχαικῶς libri (cf. 12, 8) 18 τοῦ om. CF 18 Μμαλθίαν codices (ut infra).

σης, απὸ ταύτης την χώραν 'Αμαλθείας κέρας δνομασθηναι διὸ καὶ τοὺς μεταγενεστέρους ανθρώπους διά την προειρημένην αίτίαν την κρατίστην γην καί παντοδαποῖς καρποῖς πλήθουσαν ὡσαύτως 'Αμαλ-5 θείας κέρας προσαγορεύειν. τὸν δ' οὖν "Αμμωνα 4 φοβούμενον την της 'Ρέας ζηλοτυπίαν κούψαι τὸ γεγονός, καὶ τὸν παϊδα λάθοα μετενεγκεῖν εἴς τινα πόλιν Νῦσαν, μακράν ἀπ' ἐκείνων τῶν τόπων άπηρτημένην. κεῖσθαι δὲ ταύτην ἔν τινι νήσω κ 10 περιεχομένη μέν ύπο τοῦ Τρίτωνος ποταμοῦ, περικρήμνω δε και καθ' ενα τόπον εγούση στενάς είσβολάς, ἃς ἀνομάσθαι πύλας Νυσίας. είναι δ' έν αὐτῆ χώραν εὐδαίμονα λειμῶσί τε μαλακοῖς διειλημμένην καὶ πηγαίοις ΰδασιν ἀρδευομένην δαψιλέσι, δένδρα 15 τε καρποφόρα παντοΐα καλ πολλήν ἄμπελον αὐτοφυῆ. και ταύτης την πλείστην αναδενδράδα. ὑπάργειν 6 238δὲ καὶ πάντα τὸν τόπον εὔπνουν, ἔτι δὲ καθ' ὑπεοβολήν ύγιεινόν και διά τοῦτο τοὺς ἐν αὐτῷ κατοικοῦντας μακροβιωτάτους ὑπάρχειν τῶν πλησιοχώρων. 20 είναι δὲ τῆς νήσου τὴν μὲν πρώτην εἰσβολὴν αὐλωνοειδή, σύσκιον ύψηλοζς καλ πυκνοζς δένδρεσιν, ώστε τον ήλιον μη παντάπασι διαλάμπειν διά την συνάγκειαν, αὐγὴν δὲ μόνην δρᾶσθαι φωτός. πάντη 69 δε κατά τὰς παρόδους προχεῖσθαι πηγάς ὑδάτων 25 τη γλυκύτητι διαφόρων, ώστε τὸν τόπον είναι τοῖς βουλομένοις ένδιατοίψαι προσηνέστατον. ύπαργειν άντρον το μέν σχήματι κυκλοτερές, το

⁶ $\tau \eta s$ om. vulg. 12 Nussias CF 14 $\pi \eta \gamma \alpha lois$ Dind. (c. 10, 4); $\kappa \eta \pi \ell ois$ D, $\kappa \eta \pi \epsilon lois$ C, $\kappa \eta \pi \epsilon \ell \alpha s$ F; $\kappa \eta \tau \ell ois$ fort. (cf. XI 25, 4) 17 $\tau \delta \nu$ add. Dind.

δε μεγέθει και τω κάλλει θαυμαστόν. υπερκείσθαι γάρ αὐτοῦ πανταγή κρημνὸν πρὸς ὕψος έξαίσιον, πέτρας έγοντα τοῖς γρώμασι διαφόρους έναλλὰξ γὰρ ἀποστίλβειν τὰς μεν θαλαττία πορφύρα τὴν γρόαν έχούσας παραπλήσιου, τὰς δὲ κυανῶ, τινὰς δ' ἄλ- 5 λαις φύσεσι περιλαμπομέναις, ώστε μηδεν είναι χρώμα των έωραμένων παρ' άνθρώποις περί τὸν 2 τόπον άθεώρητον, πρὸ δὲ τῆς εἰσόδου πεφυκέναι δένδοα θαυμαστά, τὰ μὲν κάρπιμα, τὰ δὲ ἀειθαλῆ, πρός αὐτὴν μόνον τὴν ἀπὸ τῆς θέας τέρψιν ὑπὸ 10 της φύσεως δεδημιουργημένα εν δε τούτοις εννεοττεύειν όρνεα παντοδαπά ταζε φύσεσιν, ά την χρόαν έχειν έπιτερπή και την μελωδίαν προσηνεστάτην. διὸ καὶ πάντα τὸν τόπον ὑπάρχειν μὴ μόνον θεοποεπή κατά την πρόσοψιν, άλλά και κατά τον ήχου, 15 ώς αν της αὐτοδιδάκτου γλυκυφωνίας νικώσης την 3 έναρμόνιον της τέχνης μελφδίαν. διελθόντι δε την είσοδον θεωρείσθαι μέν άντρον αναπεπταμένον καί τη κατά τὸν ήλιον αὐγη περιλαμπόμενον, ἄνθη δὲ παντοδαπά πεφυκότα, καὶ μάλιστα τήν τε κασίαν 20 καλ τάλλα τὰ δυνάμενα δι' ένιαυτων διαφυλάττειν την εὐωδίαν δρᾶσθαι δε και νυμφών εὐνὰς έν αὐτῷ πλείους έξ ἀνδῶν παντοδαπῶν, οὐ χειροποιήτους, άλλ' ύπ' αὐτῆς τῆς φύσεως ἀνειμένας 4 θεοπρεπώς. κατά πάντα δὲ τὸν τῆς περιφερείας 25 κύκλον οὔτ' ἄνθος οὔτε φύλλον πεπτωκός δρᾶσθαι.

⁴ Valatríais πορφύραις F 6 περιλαμπομένας codices, corr. Wess. 10 μόνην A 15 κατά om. vulg. 19 δὲ D, τε vulg. 21 δι ξαντῶν D 24 ὑπ'] ἐξ II 25 δὲ om. D.

διὸ καὶ τοῖς θεωμένοις οὐ μόνον ἐπιτερπῆ φαίνεσθαι τὴν πρόσοψιν, ἀλλὰ καὶ τὴν εὐωδίαν προσηνεστάτην.

Els τοῦτο οὖν τὸ ἄντρον τὸν Ἄμμωνα παρα-70 5 γενόμενον παραθέσθαι τὸν παϊδα καὶ παραδοῦναι τρέφειν Νύση, μια των Αρισταίου θυγατέρων έπιστάτην δ' αὐτοῦ τάξαι τὸν 'Αρισταῖον, ἄνδρα συνέσει και σωφροσύνη και πάση παιδεία διαφέροντα. ποὸς δὲ τὰς ἀπὸ τῆς μητρυίᾶς Ῥέας ἐπιβουλὰς φύ- 2 10 λακα τοῦ παιδὸς καταστῆσαι τὴν 'Αθηνᾶν, μικρὸν ποὸ τούτων τῶν χοόνων γηγενῆ φανεῖσαν ἐπὶ τοῦ Τρίτωνος ποταμοῦ, δι' δυ Τριτωνίδα προσηγορεῦσθαι. μυθολογούσι δε την θεον ταύτην ελομένην 3 τὸν πάντα χρόνον τὴν παρθενίαν σωφροσύνη τε 15 διενεγκεῖν καὶ τὰς πλείστας τῶν τεχνῶν ἐξευρεῖν. 239 ανγίνουν οὖσαν καθ' ὑπερβολήν. ζηλῶσαι δὲ καὶ τὰ κατά τὸν πόλεμον, άλκῆ δὲ καὶ ρώμη διαφέρουσαν άλλα τε πολλά πρᾶξαι μνήμης άξια καὶ την Αίγίδα προσαγορευομένην άνελεῖν, θηρίον τι καταπληκτι-20 κου καί παυτελώς δυσκαταγώνιστου γηγευές γάρ 4 ύπάρχον καλ φυσικώς έκ τοῦ στόματος ἄπλατον έκβάλλου φλόγα τὸ μὲυ πρῶτου φανῆναι περὶ τὴν Φουγίαν, και κατακαύσαι την χώραν, ην μέχρι τοῦ νῦν κατακεκαυμένην Φουγίαν δνομάζεσθαι έπειτ' 25 έπελθεῖν τὰ περί τὸν Ταῦρον ὄρη συνεχῶς, καὶ κατακαύσαι τούς έξης δουμούς μέχοι της Ίνδικης. μετά δὲ ταῦτα πάλιν ἐπὶ θάλατταν τὴν ἐπάνοδον

⁴ tòr om. D 12 δv] δv nal C 14 te om. vulg. 17 δk om. vulg. 21 $\tilde{\alpha}\pi\lambda\alpha\tau\sigma\nu$ D^a , $\tilde{\alpha}\pi\lambda\epsilon\tau\sigma\nu$ cet. 25 nal $\sigma v \nu \epsilon \gamma \tilde{\omega} c$ vulg.

ποιησάμενον περί μεν την Φοινίκην έμπρησαι τούς κατά τὸν Λίβανον δουμούς, καὶ δι' Αἰγύπτου πορευθέν έπι της Λιβύης διελθείν τούς περί την έσπέραν τόπους, και τὸ τελευταΐον είς τοὺς περί τὰ 5 Κεραύνια δρυμούς έγκατασκήψαι. έπιφλεγομένης δὲ 5 τῆς γώρας πάντη, καὶ τῶν ἀνθρώπων τῶν μὲν ἀπολλυμένων, τῶν δὲ διὰ τὸν φόβον ἐκλειπόντων τὰς πατοίδας καὶ μακοὰν έκτοπιζομένων, τὴν 'Αθηνᾶν φασι τὰ μὲν συνέσει τὰ δ' άλκη καὶ ρώμη περιγενομένην ανελείν τὸ θηρίον, και την δοράν αὐτοῦ 10 περιαψαμένην φορείν τῷ στήθει, αμα μέν σκέπης ενεκα και της φυλακης του σώματος πρός τούς ύστερου κινδύνους, αμα δ' άρετης υπόμνημα καλ 6 δικαίας δόξης. την δε μητέρα τοῦ θηρίου γην δργισθεϊσαν άνείναι τούς δνομαζομένους γίγαντας 15 άντιπάλους τοις θεοίς, οὺς ὕστερον ὑπὸ Διὸς ἀναιρεθηναι, συναγωνιζομένης 'Αθηνᾶς καλ Διονύσου μετά 7 των άλλων θεων, οὐ μην άλλα τον Διόνυσον έν τη Νύση τρεφόμενον καλ μετέγοντα των καλλίστων έπιτηδευμάτων μη μόνον γενέσθαι τῷ κάλλει καί 20 τῆ δώμη διάφορον, ἀλλὰ καὶ φιλότεχνον καὶ πρὸς 8 πᾶν τὸ χρήσιμον εύρετικόν. ἐπινοῆσαι γὰρ αὐτὸν έτι παϊδα την ηλικίαν όντα τοῦ μέν οίνου την φύσιν τε καλ χρείαν, ἀποθλίψαντα βότρυς της αὐτοφυοῦς άμπέλου, τῶν δ' ὡραίων τὰ δυνάμενα μὲν ξηραίνε- 25 σθαι καί πρός ἀποθησαυρισμόν όντα χρήσιμα, μετά δὲ ταῦτα καὶ τὰς ἐκάστων κατὰ τρόπον φυτείας

⁵ κατασκῆψαι CF 7 ἐκλιπόντων CD 11 τῷ στήθει φορεῖν malim 15 ἀνομασμένους II 21 ἀλλὰ καί φ .] καὶ φ . ἀλλὰ II 25 μὲν om. vulg. 27 τόπον CF.

εύρεῖν, καὶ βουληθῆναι τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων μεταδοῦναι τῶν ἰδίων εύρημάτων, ἐλπίσαντα διὰ τὸ μέγεθος τῆς εὐεργεσίας ἀθανάτων τεύξεσθαι τιμῶν.

Τῆς δὲ περὶ αὐτὸν ἀρετῆς τε καὶ δόξης δια-71 διδομένης, λέγεται την 'Ρέαν δογισθείσαν "Αμμωνι φιλοτιμηθήναι λαβείν υποχείριον τον Διόνυσον οὐ δυναμένην δε κρατήσαι της έπιβολής τον μεν "Αμμωνα καταλιπεῖν, ἀπαλλαγεῖσαν δὲ πρὸς τοὺς ἀδελ-10 φούς Τιτάνας συνοικήσαι Κρόνφ τῷ ἀδελφῷ τοῦτον 2 δ' ύπὸ τῆς 'Ρέας πεισθέντα στρατεῦσαι μετὰ τῶν Τιτάνων έπ' "Αμμωνα, και γενομένης παρατάξεως τον μέν Κρόνον έπι τοῦ προτερήματος ὑπάρξαι, τον 240 δ' "Αμμωνα σιτοδεία πιεζόμενον φυγείν είς Κρήτην, 15 καλ γήμαντα των τότε βασιλευόντων Κουρήτων ένὸς θυγατέρα Κρήτην δυναστεῦσαί τε τῶν τόπων καὶ τὸ πρὸ τοῦ τὴν νῆσον Ἰδαίαν καλουμένην ἀπὸ τῆς γυναικός δνομάσαι Κρήτην. τον δε Κρόνον μυθο- 3 λογοῦσι κρατήσαντα των 'Αμμωνίων τόπων τούτων 20 μεν άρχειν πικρώς, έπι δε την Νύσαν και τον Διόνυσον στρατεύσαι μετά πολλής δυνάμεως. τὸν δε Διόνυσον πυθόμενον τά τε τοῦ πατρὸς έλαττώματα και την των Τιτάνων έπ' αὐτὸν συνδρομήν, άθροϊσαι στρατιώτας έκ της Νύσης, ών είναι συν-25 τρόφους διακοσίους, διαφόρους τῆ τε ἀλκῆ καὶ τῆ πρός αὐτὸν εὐνοία προσλαβέσθαι δὲ καὶ τῶν πλησιογώρων τούς τε Λίβυας και τὰς 'Αμαζόνας, περί ὧν προειρήκαμεν ότι δοκούσιν άλκη διενεγκείν, καλ

³ τεύξασθαι vulg. 14 σιτοδεία om. CE.

πρώτον μέν στρατείαν ύπερόριον στείλασθαι, πολλήν δε της οίκουμένης τοις δπλοις καταστρέψασθαι. 4 μάλιστα δ' αὐτάς φασι παρορμῆσαι πρὸς τὴν συμμαγίαν 'Αθηναν δια τον δμοιον της προαιρέσεως ζήλον, ώς αν των 'Αμαζόνων αντεχομένων έπλ πολύ τῆς δ άνδρείας και παρθενίας. διηρημένης δε της δυνάμεως, καὶ τῶν μὲν ἀνδρῶν στρατηγοῦντος Διονύσου, των δε γυναικών την ηγεμονίαν εχούσης 'Αθηνάς. προσπεσόντας μετά της στρατιάς τοις Τιτάσι συνάψαι μάγην. γενομένης δε παρατάξεως ίσχυρᾶς, και πολ- 10 λών παρ' άμφοτέροις πεσόντων, τρωθήναι μέν τον Κρόνον, επικρατήσαι δε τον Διόνυσον αριστεύσαντα 5 κατά την μάγην. μετά δε ταῦτα τοὺς μεν Τιτᾶνας συγείν είς τούς κατακτηθέντας ύπο των περί τον "Αμμωνα τόπους, τὸν δὲ Διόνυσον ἀθροίσαντα πλῆ- 15 θος αίγμαλώτων έπανελθείν είς την Νύσαν. ένταῦθα δε την δύναμιν περιστήσαντα καθωπλισμένην τοξς άλοῦσι κατηγορίαν ποιήσασθαι των Τιτάνων, καλ πᾶσαν ὑπόνοιαν καταλιπεῖν ὡς μέλλοντα κατακόπτειν τούς αίγμαλώτους. ἀπολύσαντος δ' αὐτούς τῶν ἐγκλη- 20 μάτων και την έξουσίαν δόντος είτε συστρατεύειν είτε απιέναι βούλοιντο, πάντας έλέσθαι συστρατεύειν διά δε το παράδοξον της σωτηρίας προσκυ-6 νείν αὐτοὺς ὡς θεόν. τὸν δὲ Διόνυσον παράγοντα καθ' ένα των αίγμαλώτων καὶ διδόντα σπονδήν 25 οίνου πάντας έξορκῶσαι συστρατεύσειν ἀδόλως καλ μέχοι τελευτής βεβαίως διαγωνιείσθαι διὸ καὶ τού-

¹ στρατείαν] πολλήν add. CF 3 αὐταῖς D 19 πᾶσιν conicio 24 αὐτοὺς] αὐτὸν Reiske 26 έξορκίσαι ΙΙ συστρατεύειν codices, corr. Wess.

των πρώτων ύποσπόνδων όνομασθέντων τούς μεταγενεστέρους ἀπομιμουμένους τὰ τότε πραχθέντα τὰς έν τοῖς πολέμοις διαλύσεις σπονδὰς προσαγορεύειν.

Τοῦ δ' οὖν Διονύσου μέλλοντος στρατεύειν 72 5 έπλ του Κρόνου καλ της δυνάμεως έκ της Νύσης έξιούσης, μυθολογούσιν 'Αρισταΐον τον έπιστάτην αὐτοῦ θυσίαν τε παραστήσαι καὶ πρῶτον ἀνθρώπων ώς θεῶ θῦσαι, συστρατεῦσαι δέ φασι καὶ τῶν Νυσαίων τοὺς εὐγενεστάτους, οὓς ὀνομάζεσθαι 241 Σειληνούς. πρώτον γάρ των άπάντων βασιλεύσαί 2 11 φασι [της Νύσης] Σειληνόν, οδ τὸ γένος όθεν ην ύπὸ πάντων άγνοεῖσθαι διὰ τὴν ἀρχαιότητα. ἔχοντος δ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ὀσφῦν οὐράν, διατελέσαι καλ τούς έκγόνους τὸ παράσημον τοῦτο φοροῦντας 15 διὰ τὴν τῆς φύσεως κοινωνίαν. τὸν δ' οὖν Διόνυσον αναζεύξαντα μετά της δυνάμεως, καί διελθόντα πολλήν μεν άνυδρον χώραν, οὐκ όλίγην δ' έρημον καί θηριώδη, καταστρατοπεδεύσαι περί πόλιν Λιβυκήν την δυομαζομένην Ζάβιοναν. πρός δε ταύτη 3 20 γηγενές ὑπάρχον θηρίον καὶ πολλοὺς ἀναλίσκον των ένγωρίων, την δνομαζομένην Κάμπην, άνελειν καὶ μεγάλης τυχείν δόξης ἐπ' ἀνδρεία παρὰ τοῖς έγγωρίοις. ποιήσαι δ' αὐτὸν καὶ χωμα παμμέγεθες έπλ τῷ φονευθέντι θηρίφ, βουλόμενον ἀθάνατον 25 ἀπολιπεῖν ὑπόμνημα τῆς ἰδίας ἀρετῆς, τὸ καὶ διαμεῖναν μέχοι τῶν νεωτέρων χρόνων. ἔπειτα τὸν μέν 4

⁷ θυσίας τε παρασκενάσαι D 8 θε \tilde{g}] Διονύσ \tilde{g} add. vulg. 9 Νυσαέων \tilde{G} , Νυσσαέων \tilde{g} 10 Σιλήνους \tilde{g} \tilde{g} 11 τ \tilde{g} ς Νύσης om. D Σιλήνου \tilde{g} \tilde{g} Σιλίνου \tilde{g} ούτος \tilde{g} 17 πολλήν μὲν] τὴν \tilde{g} 19 καβίρναν \tilde{g} \tilde{g}

Διόνυσον προάνειν πρός τούς Τιτάνας, εὐτάκτως ποιούμενον τὰς δδοιπορίας καὶ πᾶσι τοῖς έγχωρίοις σιλανθρώπως προσφερόμενον καὶ τὸ σύνολον έαυτὸν άποφαινόμενον στρατεύειν έπλ κολάσει μέν των άσεβῶν, εὐεονεσία δε τοῦ κοινοῦ νένους τῶν ἀν- 5 θρώπων. τοὺς δὲ Λίβυας θαυμάζοντας τὴν εὐταξίαν καλ τὸ τῆς ψυχῆς μεγαλοποεπές, τροφάς τε παρέχεσθαι τοῖς ἀνθρώποις δαψιλεῖς καὶ συστρατεύειν 5 προθυμότατα. συνεγγιζούσης δὲ τῆς δυνάμεως τῆ πόλει των 'Αμμωνίων, τον Κρόνον προ του τείγους 10 παρατάξει λειφθέντα την μέν πόλιν νυκτός έμπρησαι, σπεύδοντα είς τέλος καταφθείραι τοῦ Διονύσου τὰ πατρώα βασίλεια, αὐτὸν δ' ἀναλαβόντα-τὴν γυναϊκα 'Ρέαν καί τινας των συνηγωνισμένων φίλων λαθείν έκ τῆς πόλεως διαδράντα. οὐ μὴν τόν γε Διόνυσον 15 δμοίαν έχειν τούτω προαίρεσιν λαβόντα γάρ τόν τε Κοόνον και την 'Ρέαν αιγμαλώτους οὐ μόνον άφειναι των έγκλημάτων διὰ τὴν συγγένειαν, άλλὰ καλ παρακαλέσαι του λοιπου χρόνου γονέων έχειν πρός αὐτὸν εὕνοιάν τε καὶ τάξιν καὶ συζῆν τιμω- 20 6 μένους ὑπ' αὐτοῦ μάλιστα πάντων. τὴν μὲν οὖν 'Ρέαν διατελέσαι πάντα τὸν βίον ως υίον ἀγαπωσαν, τον δε Κρόνον υπουλον έχειν την εύνοιαν. γενέσθαι δ' αὐτοῖς περί τούτους τοὺς χρόνους υίόν, δυ προσαγορευθήναι Δία, τιμηθήναι δε μεγάλως 25 ύπὸ τοῦ ⊿ιονύσου, καὶ δι' ἀρετὴν ἐν τοῖς ὕστερον γρόνοις γενέσθαι πάντων βασιλέα.

¹ προσάγειν ΙΙ πρὸς om. D 11 παρατάξει om. CE μὲν om. vulg. 12 εἰς] δ' εἰς D διαφθείραι D 23 ῦπου-λον εὖνοιαν ἔχειν D 25 ὃν] καὶ D.

Τῶν δὲ Λιβύων είρηκότων αὐτῷ πρὸ τῆς μάχης 73 ότι καθ' δυ καιρου έξέπεσευ έκ τῆς βασιλείας "Αμμων, τοις έγχωρίοις προειρηκώς είη τεταγμένοις χρόνοις ήξειν υίον αὐτοῦ Διόνυσον, καὶ τήν τε 5 πατρώαν άνακτήσεσθαι βασιλείαν και πάσης τῆς οίκουμένης κυριεύσαντα θεόν νομισθήσεσθαι, ύπολαβων άληθη γεγονέναι μάντιν τό τε χρηστήριον 242 ίδρύσατο τοῦ πατρὸς καὶ τὴν πόλιν οἰκοδομήσας τιμάς ωρισεν ως θεώ και τους έπιμελησομένους τοῦ 10 μαντείου κατέστησε. παραδεδόσθαι δε τον "Αμμωνα έχειν χριοῦ κεφαλήν τετυπωμένην, παράσημον έσγηκότος αὐτοῦ τὸ κράνος κατὰ τὰς στρατείας. είσὶ 2 δ' οι μυθολογούντες αὐτῷ πρὸς ἀλήθειαν γενέσθαι καθ' έκάτερον μέρος των κροτάφων κεράτια. διὸ 15 καὶ τὸν Διόνυσον, υίὸν αὐτοῦ γεγονότα, τὴν δμοίαν έχειν πρόσοψιν, καὶ τοῖς ἐπιγινομένοις τῶν ἀνθρώπων παραδεδόσθαι του θεον τοῦτον νενονότα κερατίαν. μετὰ δ' οὖν τὴν τῆς πόλεως οἰκοδομίαν καὶ 3 την περί το χρηστήριον κατάστασιν πρώτον φασι 20 τὸν Διόνυσον χρήσασθαι τῷ θεῷ περὶ τῆς στρατείας, καὶ λαβεῖν παρὰ τοῦ πατρὸς χρησμὸν ὅτι τούς ανθρώπους εὐεργετών τεύξεται τῆς αθανασίας. · διὸ καὶ μετεωρισθέντα τῆ ψυχῆ τὸ μὲν πρώτον έπὶ 4 την Αίνυπτον στρατεύσαι, και της χώρας κατα-25 στήσαι βασιλέα Δία τὸν Κρόνου καὶ 'Ρέας, παϊδα την ηλικίαν όντα. παρακαταστήσαι δ' αὐτῷ καὶ έπιστάτην "Ολυμπον, ἀφ' οδ τὸν Δία παιδευθέντα

⁶ όνομασθήσεσθαι D 8 ίδούσατο] ίδουσεν τὸ D, om. F άνοιποδομήσας Dind. 11 σχεῖν CF 13 γενέσθαι] φυσιπῶς add. vulg. 26 ὅντα] νέον ὅντα vulg. 27 ὑφ' Π .

καλ πρωτεύσωντα κατ' άρετην 'Ολύμπιον προσαγορευ-5 δηναι. τὸν δ' οὖν Διόνυσον λέγεται διδάξαι τοὺς Αίγυπτίους τήν τε τῆς ἀμπέλου φυτείαν καὶ τὴν χρησιν και την παράθεσιν του τε οίνου και των άμροδρύων και των άλλων καρπών. πάντη δε δια- 5 διδομένης περί αὐτοῦ φήμης ἀγαθῆς μηδένα καθάπεο ποὸς πολέμιον άντιτάττεσθαι, πάντας δὲ προθύμως ύπακούοντας έπαίνοις καλ θυσίαις ώς θεὸν 6 τιμᾶν. τῷ δ' αὐτῷ τρόπῷ φασὶν ἐπελθεῖν τὴν οἰκουμένην, έξημερούντα μεν την χώραν ταζε φυτείαις, 10 εὐεργετοῦντα δὲ τοὺς λαοὺς μεγάλαις τιμαῖς καλ γάρισι πρός τὸν αίωνα. διὸ καὶ πάντας τοὺς άνθρώπους έν ταζη πρός τους άλλους θεούς τιμαζη ούχ δμοίαν έχοντας προαίρεσιν άλλήλοις σχεδον έπλ μόνου τοῦ Διονύσου συμφωνουμένην ἀποδεικνύειν 15 μαρτυρίαν της άθανασίας οὐδένα γὰρ οὔθ' Έλλήνων ούτε βαρβάρων άμοιρον είναι της τούτου δωρεᾶς και γάριτος, άλλα και τούς άπηγοιωμένην έγοντας γώραν ή πρός φυτείαν άμπέλου παντελώς άπηλλοτριωμένην μαθείν τὸ κατασκευαζόμενον έκ τῶν κρι- 20 θών πόμα βραχύ λειπόμενον της περί τὸν οίνον 7 εὐωδίας. τὸν δ' οὖν Διόνυσόν φασι τὴν κατάβασιν έκ τῆς Ἰνδικῆς ἐπὶ τὴν θάλατταν ποιησάμενον καταλαβείν απαντας τους Τιτανας ήθροικότας δυνάμεις καὶ διαβεβηκότας είς Κρήτην ἐπ' "Αμμωνα, προσβε- 25 βοηθημότος δε και τοῦ Διὸς ἐκ τῆς Αἰγύπτου τοῖς

³ καὶ χρῆσιν καὶ παράθεσιν D 5 καὶ τὴν τῶν ἄλλων D, καί τινων ἄλλων Η 5 διαδεδομένης D 9 ἐπελθεῖν φασὶ vulg. 11 τιμαῖς καὶ] καὶ τιμίαις conicio, δωρεαῖς καὶ Rhod. 22 δ' om. D 23 δάλατταν] ταχεῖαν add. vulg.

περί τὸν "Αμμωνα, καὶ πολέμου μεγάλου συνεστώτος ἐν τῆ νήσω, ταχέως καὶ τοὺς περὶ τὸν Διόνυσον καὶ τὴν 'Αθηνᾶν καί τινας τῶν ἄλλων θεῶν νομι-243σθέντων συνδραμεῖν εἰς Κρήτην. γενομένης δὲ παρα-8 τάξεως μεγάλης ἐπικρατῆσαι τοὺς περὶ τὸν Διόνυσον καὶ πάντας ἀνελεῖν τοὺς Τιτᾶνας. μετὰ δὲ ταῦτα "Αμμωνος καὶ Διονύσου μεταστάντων ἐκ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως εἰς τὴν ἀθανασίαν, τὸν Δία φασὶ βασιλεῦσαι τοῦ σύμπαντος κόσμου, κεκολασμένων 10 τῶν Τιτάνων, καὶ μηδενὸς ὅντος τοῦ τολμήσοντος δι' ἀσέβειαν ἀμφισβητῆσαι τῆς ἀρχῆς.

Τον μέν οὖν πρῶτον Διόνυσον έξ "Αμμωνος 74 καλ 'Αμαλθείας γενόμενον τοιαύτας οί Λίβυες ίστοροῦσιν ἐπιτελέσασθαι πράξεις: τὸν δὲ δεύτερόν φασιν 15 έξ Ἰοῦς τῆς Ἰνάχου Διὶ γενόμενον βασιλεῦσαι μέν τῆς Αἰνύπτου, καταδείξαι δὲ τὰς τελετάς τελευταίον δε του έκ Διος και Σεμέλης τεκνωθέντα παρά τοις Έλλησι ζηλωτήν γενέσθαι τῶν προτέρων. τὰς δ' 2 άμφοτέρων προαιρέσεις μιμησάμενον στρατεύσαι μέν 20 έπὶ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, στήλας δ' οὐκ ὀλίνας άπολιπεῖν τῶν δρων τῆς στρατείας καὶ τὴν μὲν χώραν έξημερούν ταϊς φυτείαις, στρατιώτιδας δ' έπιλέξασθαι γυναϊκας, καθάπερ καὶ δ παλαιὸς τὰς 'Αμαζόνας. ένεργησαι δ' έπὶ πλέον καὶ τὰ περὶ τοὺς 25 δογιασμούς, και τελετάς άς μέν μεταθείναι πρός τό κρείττον, ας δ' έπινοῆσαι. δια δε το πληθος του 3 χρόνου των προτέρων εύρετων άγνοηθέντων υπό

³ $\theta \epsilon \tilde{\omega} \nu$] $\tau \tilde{\omega} \nu$ $\theta \epsilon \tilde{\omega} \nu$ Hertlein 23 $\delta \epsilon$ $\pi \epsilon \rho_i \delta \epsilon$ $\epsilon \tilde{\omega} \sigma \theta \alpha i$ CF 24 $\kappa \alpha l$ om. D 25 $\tau \epsilon l \epsilon \tau \tilde{\alpha} s$ $\tilde{\alpha} s$] $\tau \epsilon l \epsilon \tau \tilde{\alpha} s$. $\kappa \alpha l$ $\tau \tilde{\alpha} s$ \tilde{D} 27 $\pi \rho \delta \tau \epsilon \rho \sigma \nu$ D.

των πολλων, τούτον κληρονομήσαι την των προγενεστέρων προαίρεσίν τε καλ δόξαν. οὐκ ἐπλ τούτου δε μόνου συμβήναι το προειρημένου, άλλα και μετά 4 ταῦτ' ἐφ' Ἡρακλέους. δυοίν γὰρ ὄντων τῶν προγενεστέρων των την αὐτην έσγηκότων προσηγορίαν, 5 τον μεν αργαιότατον 'Ηρακλέα μυθολογείσθαι γεγονέναι παρ' Αίγυπτίοις, και πολλήν της οίκουμένης τοις δπλοις καταστρεψάμενον θέσθαι την έπί της Λιβύης στήλην, του δε δεύτερου έκ Κρήτης ενα των Ίδαίων όντα Δακτύλων καὶ γενόμενον γόητα 10 καλ στρατηγικόν συστήσασθαι τον 'Ολυμπικόν άγωνα. τον δε τελευταίον μικρον προ των Τρωικών έξ 'Αλαμήνης καὶ Διὸς τεκνωθέντα πολλήν έπελθεῖν της οικουμένης, ύπηρετούντα τοις Εύρυσθέως προσ-5 τάγμασιν. ἐπιτυγόντα δὲ πᾶσι τοῖς ἄθλοις θέσθαι 15 μεν και στήλην την έπι της Εύρώπης, διά δε την δμωνυμίαν καλ την της προαιρέσεως δμοιότητα χρόνων έπιγενομένων τελευτήσαντα κληρονομήσαι τὰς των ἀρχαιοτέρων πράξεις, ώς ένδς Ήρακλέους γε-6 γονότος έν παντί τῷ πρότερον αίῶνι. ὑπὲρ δὲ τοῦ 20 πλείους Διονύσους γεγονέναι σύν άλλαις αποδείξεσι πειρώνται φέρειν την έκ της Τιτανομαγίας συμφωνουμένου γάρ παρά πασιν δτι Διόνυσος τῷ Διὶ συνηγωνίσατο τὸν πρὸς τοὺς Τιτᾶνας πόλεμον, οὐδαμως πρέπειν φασί την των Τιτάνων γενεάν τιθέναι 25 κατά τούς τῆς Σεμέλης χούνους οὐδὲ Κάδμον τὸν 214 'Ανήνορος αποφαίνεσθαι πρεσβύτερον είναι των

³ μόνον II 4 ὅντοιν C 6 ἀρχαιότερον II 10 γόητα] γενναῖον D 16 καὶ] αὐτὸν add. Hertlein 22 τὴν] τὸν D, καὶ τὴν A.

Όλυμπίων θεών. οἱ μὲν οὖν Λίβυες περὶ Διονύσου τοιαῦτα μυθολογοῦσιν ἡμεῖς δὲ τὴν ἐν ἀρχῆ πρόθεσιν τετελεκότες αὐτοῦ περιγράψομεν τὴν τρίτην βίβλον.

3 τετελειωπότες Π παραγράψωμεν codices, corr. Wess. Διοδώρον Σιπελιώτον Βιβλιοθήπης Ιστοριπῆς $\overline{\Gamma}$ subscr. D.

245 Τάδε ἔνεστιν έν τῆ τετάρτη τῶν ⊿ιοδώρου βίβλων.

Ποοοίμιον περὶ τῶν μυθολογουμένων παρὰ τοῖς ίστοριογράφοις.

Περl Διονύσου καὶ Πριάπου καὶ Ερμαφροδίτου καὶ Μουσῶν.

Περί 'Ηρακλέους και τῶν δώδεκα ἄθλων και τῶν ἄλλων τῶν πραχθέντων ὑπ' αὐτοῦ μέχρι τῆς ἀποθεώσεως.

Περί τῶν Ἰογοναυτῶν καὶ Μηδείας καὶ τῶν Πελίου Ουγατέρων.

10

15

Περί τῶν ἀπογόνων τοῦ Ἡρακλέους.

Περί Θησέως και των άθλων αύτοῦ.

Περί τῶν ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας.

Περί τῶν ἐπιγόνων τῶν ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας.

Περί Νηλέως και τῶν ἀπονόνων αὐτοῦ.

Περί Λαπιθών καί Κενταύρων.

Περί Άσκληπιοῦ καὶ τῶν ἀπογόνων αὐτοῦ,

Περί τῶν ᾿Λσωποῦ θυγατέρων και τῶν Λίακῷ γενομέ-

Περί Πέλοπος και Ταντάλου και Οίνομάου και Νιόβης.

Περί Δαρδάνου καὶ τῶν ἀπογόνων αὐτοῦ μέχρι Πριάμου. 20 Περί Δαιδάλου καὶ Μινωταύρου καὶ τῆς Μίνω στρατείας

έπλ Κώκαλον τὸν βασιλέα.

Περὶ 'Αρισταίου καὶ Δάφνιδος καὶ "Ερυκος, ἔτι δὲ Ωρίωνος.

2 προοίμιον περί τῶν παρὰ τοῖς "Ελλησιν ἱστορουμένων κατὰ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους. Περί τῶν ἐπιφανεστάτων ἡρώων τε καὶ ἡμιθέων καὶ καθόλου τῶν κατὰ πόλεμον ἀξιόλογόν τι κατειργασμένων FG (cf. IV 1, 5) 4 καὶ Πριάπου καὶ] Πριάπου vulg. 8 καὶ Μ.] περί τε Μ. CF 10 περί τῶν τοῦ Ἡρακλέους υίῶν καὶ ἄλλων Ἡρακλειδῶν ῆτοι ἀπογόνων CFG 12 ἐπτὰ] στρατευσαμένων ἐπτὰ CD 14 περί Νηλέως] καὶ νηλέως D 21 Μίνωος CF στρατείας] εἰς Σικελίαν add. F.

ΒΙΒΛΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Ούκ άγνοῶ μὲν ὅτι τοῖς τὰς παλαιὰς μυθολο- 1 γίας συνταττομένοις συμβαίνει κατά την γραφην έν πολλοῖς έλαττοῦσθαι. ή μεν γὰο τῶν ἀναγραφο-5 μένων ἀρχαιότης δυσεύρετος οὖσα πολλὴν ἀπορίαν παρέγεται τοῖς γράφουσιν, ή δὲ τῶν γρόνων ἀπαγγελία τὸν ἀχριβέστατον ἔλεγγον οὐ προσδεγομένη καταφρονείν ποιεί της ίστορίας τούς άναγινώσκοντας ποὸς δὲ τούτοις ἡ ποικιλία καὶ τὸ πλῆθος τῶν 10 γενεαλογουμένων ήρώων τε και ήμιθέων και των άλλων ανδρών δυσέφικτον έγει την απαγγελίαν τὸ δε μέγιστον και πάντων ατοπώτατον, δτι συμβαίνει τούς άναγεγραφότας τὰς άρχαιοτάτας πράξεις τε καὶ μυθολογίας ἀσυμφώνους είναι πρὸς ἀλλήλους. 15 διόπεο των μεταγενεστέρων Ιστοριογράφων οί πρω- 2 τεύοντες τη δόξη της μέν άρχαίας μυθολογίας άπέστησαν διὰ τὴν δυσχέρειαν, τὰς δὲ νεωτέρας πράξεις άναγράφειν έπεχείρησαν. "Εφορος μέν γάρ δ Κυ- 3 μαΐος, Ίσοχράτους ὢν μαθητής, ὑποστησάμενος γρά-20 φειν τὰς κοινὰς πράξεις, τὰς μὲν παλαιὰς μυθολογίας ὑπερέβη, τὰ δ' ἀπὸ τῆς Ἡρακλειδῶν καθόδου

 $m{2}$ άγνο $m{\omega}$ μέν] άγνοοῦμεν CF $m{9}$ ή ποικιλία] τινα ποικιλίαν $m{D}$ $m{18}$ μέν γὰρ $m{]$ γὰρ $m{C}$, μέν οὖν $m{F}$.

πραχθέντα συνταξάμενος ταύτην άρχην έποιήσατο της ίστορίας. δμοίως δε τούτω Καλλισθένης καλ Θεόπομπος, κατά την αυτην ηλικίαν γενονότες, απέ-Δ στησαν των παλαιών μύθων, ήμεζς δὲ τὴν ἐναντίαν τούτοις κρίσιν έχοντες, καλ τὸν ἐκ τῆς ἀνα- 5 γραφης πόνον υποστάντες, την πασαν έπιμέλειαν έποιησάμεθα τῆς ἀρχαιολογίας. μέγισται γὰρ καλ πλεϊσται συνετελέσθησαν πράξεις ύπὸ τῶν ἡρώων τε καὶ ημιθέων καὶ πολλών άλλων άνδρών άγαδων ων διά τάς ποινάς εὐεργεσίας οί μεταγενέ-247 στεροι τούς μέν Ισοθέοις, τούς δ' ήρωικαϊς θυσίαις 11 έτίμησαν, πάντας δ' δ της ίστορίας λόγος τοις καθήκ κουσιν έπαίνοις είς τον αίωνα καθύμνησεν. έν μέν οδυ ταζς πρό ταύτης βίβλοις τρισίν άνεγράψαμεν τὰς παρὰ τοῖς ἄλλοις ἔθνεσι μυθολογουμένας πράξεις 15 και τὰ περί θεῶν παρ' αὐτοῖς ίστορούμενα, πρὸς δε τούτοις τὰς τοποθεσίας τῆς παρ' εκάστοις χώρας καὶ τὰ φυόμενα παρ' αὐτοῖς θηρία καὶ τἄλλα ζῶα καλ καθόλου πάντα τὰ μνήμης ἄξια καλ παραδοξολογούμενα διεξιόντες, έν ταύτη δὲ τὰ παρὰ τοῖς 20 Ελλησιν Ιστορούμενα κατά τούς άρχαίους χρόνους περί των έπιφανεστάτων ήρώων τε καί ήμιθέων καλ καθόλου των κατά πόλεμον άξιόλογόν τι κατειονασμένων, δμοίως δε και των έν είρηνη τι χρησιμον πρός τὸν κοινὸν βίον εύρόντων ἢ νομοθετησάντων. 25 6 ποιησόμεθα δὲ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ Διονύσου διὰ τὸ καλ παλαιδν είναι σφόδρα τοῦτον καλ μεγίστας

⁹ ἄλλων ἀνδρῶν ἀγαθῶν] ἀγαθῶν ἀνδρῶν D 11 θυσίαις] τιμαῖς Wess. 21 ἀρχαιοτάτους F 25 πρὸς] είς II 26 ἀρχὴν] γράφειν add. D.

εὐεργεσίας κατατεθεϊσθαι τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων. εξοηται μέν οὖν ήμζυ έν ταζς προειρημέναις βίβλοις ότι τινές των βαρβάρων άντιποιούνται της νενέσεως τοῦ θεοῦ τούτου. Αἰγύπτιοι μέν γὰο τὸν παρ' 5 αύτοζς θεὸν "Όσιριν ὀνομαζόμενόν φασιν εἶναι τὸν παρ' Έλλησι Διόνυσον καλούμενον, τοῦτον δὲ 7 μυθολογούσιν έπελθείν απασαν την οίκουμένην, εύρετην νενόμενον τοῦ οἴνου, καὶ την φυτείαν διδάξαι της άμπέλου τοὺς άνθρώπους, και διὰ ταύτην 10 την εὐεργεσίαν τυχεῖν συμφωνουμένης άθανασίας. όμοίως δὲ τοὺς Ἰνδοὺς τὸν θεὸν τοῦτον παρ' έαυτοῖς ἀποφαίνεσθαι γεγονέναι, καὶ τὰ περὶ τὴν φυτείαν της άμπέλου φιλοτεχνήσαντα μεταδοῦναι τῆς τοῦ οἴνου χρήσεως τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην 15 ανθοώποις. - ήμεζς δε τα κατά μέρος περί τούτων είρηκότες νῦν τὰ παρὰ τοῖς Έλλησι λεγόμενα περί τοῦ θεοῦ τούτου διέξιμεν.

Κάδμον μὲν γάρ φασι τὸν 'Αγήνορος ἐκ Φοινί- 2 κης ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἀποσταλῆναι πρὸς ζήτησιν τῆς Εὐρώπης, ἐντολὰς λαβόντα ἢ τὴν παρθένον ἀγαγεῖν ἢ μὴ ἀνακάμπτειν εἰς τὴν Φοινίκην. ἐπελθόντα δὲ πολλὴν χώραν, καὶ μὴ δυνάμενον ἀνευρεῖν, ἀπογνῶναι τὴν εἰς οἶκον ἀνακομιδήν καταντήσαντα δ' εἰς τὴν Βοιωτίαν κατὰ τὸν παραδεδομένον χρησμὸν κτίσαι τὰς Θήβας. ἐνταῦθα δὲ κατοικήσαντα γῆμαι μὲν 'Αρμονίαν τὴν 'Αφροδίτης, γεννῆσαι δ' ἐξ αὐτῆς Σεμέλην καὶ 'Ινὰ καὶ Αὐτονόην καὶ 'Αγαύην, ἔτι

⁸ γενόμενον] ὅντα D 11 τοὺς] τοὑτοις D 15 τὰ x. μέρος α τὰ valg. 16 λεγόμενα post τούτου vulg. 21 ἀνάγειν fort.

2 δε Πολύδωρον. τῆ δε Σεμέλη διὰ τὸ κάλλος Δία μιγέντα καὶ μεθ' ήσυγίας ποιούμενον τὰς δμιλίας δόξαι καταφρονείν αὐτῆς. διόπερ ὑπ' αὐτῆς παρακληθηναι τὰς ἐπιπλοκὰς δμοίας ποιείσθαι ταϊς πρὸς 3 την "Ηραν συμπεριφοραίς, τὸν μέν οὖν Δία παρα- 5 γενόμενον θεοπρεπώς μετά βροντών καλ άστραπών έπιφανώς ποιείσθαι την συνουσίαν την δε Σεμέλην έγκυον ούσαν καὶ τὸ μέγεθος τῆς περιστάσεως οὐκ 248 ένέγκασαν τὸ μὲν βρέφος έκτρῶσαι, ὑπὸ δὲ τοῦ πυρός αὐτὴν τελευτῆσαι. ἔπειτα τὸ παιδίον ἀνα- 10 λαβόντα τὸν Δία παραδοῦναι τῶ Έρμη, καὶ προστάξαι τοῦτο μεν ἀποκομίσαι πρός τὸ ἄντρον τὸ έν τη Νύση, κείμενον μεταξύ Φοινίκης καὶ Νείλου, ταῖς δὲ νύμφαις παραδοῦναι τρέφειν καὶ μετὰ πολλῆς σπουδής ἐπιμέλειαν αὐτοῦ ποιεῖσθαι τὴν ἀρίστην. 15 4 διὸ καὶ τραφέντα τὸν Διόνυσον ἐν τῆ Νύση τυχεῖν της προσηγορίας ταύτης από Διός και Νύσης. και τον Όμηρον δε τούτοις μαρτυρήσαι έν τοις ύμνοις έν οξς λέγει

έστι δέ τις Νύση, υπατον όφος, ανθέον υλη, τηλου Φοινίκης, σχεδον Αίγύπτοιο φοάων.

5 τραφέντα δ' αὐτὸν ὑπὸ τῶν νυμφῶν ἐν τῆ Νύση φασὶν εύρετήν τε τοῦ οἴνου γενέσθαι καὶ τὴν φυτείαν διδάξαι τῆς ἀμπέλου τοὺς ἀνθρώπους. ἐπιόντα δὲ σχεδὸν ὅλην τὴν οἰκουμένην πολλὴν χώραν 25 ἐξημερῶσαι, καὶ διὰ τοῦτο τυχεῖν παρὰ πᾶσι μεγίστων

⁴ πρὸς] περί D (cf. III 64, 4) 7 ποιήσαι CF 15 ποιήσασσθαι II 18 τοῦτο D 23 τε om. vulg. 25 ὅλην] πᾶσαν CF.

τιμών. εύρειν δ' αὐτὸν καὶ τὸ έκ τῆς κριθῆς κατασκευαζόμενον πόμα, τὸ προσαγορευόμενον μεν ὑπ' ένίων ζύθος, οὐ πολύ δε λειπόμενον τῆς πεοί τὸν οίνον εὐωδίας, τοῦτο δὲ διδάξαι τοὺς χώραν ἔχον-5 τας μη δυναμένην έπιδέχεσθαι την της αμπέλου φυτείαν. περιάγεσθαι δ' αὐτὸν καὶ στρατόπεδον οὐ 6 μόνον ανδρών, αλλα και γυναικών, και τους αδίκους καὶ ἀσεβεζς τῶν ἀνθρώπων κολάζειν, καὶ κατὰ μὲν την Βοιωτίαν αποδιδόντα τη πατρίδι γάριτας έλευ-10 θερῶσαι πάσας τὰς πόλεις, καὶ κτίσαι πόλιν ἐπώνυμον της αὐτονομίας, ην Έλευθερας προσαγορεύσαι. στοατεύσαυτα δ' είς την Ίνδικην τριετεί χρόνω την 3 έπάνοδον είς την Βοιωτίαν ποιήσασθαι, κομίζοντα μεν λαφύρων άξιόλογον πλήθος, καταγαγείν δε πρώ-15 τον τῶν ἀπάντων θρίαμβον ἐπ' ἐλέφαντος Ἰνδικοῦ. καλ τούς μέν Βοιωτούς καλ τούς άλλους Έλληνας 2 καλ Θοάκας απομνημονεύοντας της κατά την Ίνδικήν στρατείας καταδείξαι τὰς τριετηρίδας θυσίας Διονύσφ, καὶ τὸν θεὸν νομίζειν κατά τὸν χρόνον 20 τοῦτον ποιεϊσθαι τὰς παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐπιφανείας. διὸ καὶ παρὰ πολλαῖς τῶν Ἑλληνίδων πόλεων 3 διά τριών έτων βακχεϊά τε γυναικών άθροίζεσθαι, καλ ταϊς παρθένοις νόμιμον είναι θυρσοφορείν καλ συνενθουσιάζειν εὐαζούσαις καὶ τιμώσαις τὸν θεόν. 249 τὰς δὲ γυναϊκας κατὰ συστήματα θυσιάζειν τῷ θεῷ 26 και βακχεύειν και καθόλου την παρουσίαν ύμνεῖν τοῦ Διονύσου, μιμουμένας τὰς Ιστορουμένας τὸ παλαιον παρεδρεύειν τῷ θεῷ μαινάδας. κολάσαι 4

³ ζύθον CF 7 καὶ τοὺς] $\ddot{\phi}$ τοὺς CF 14 άξιόλογον D^2 , άξιολόγων cet.

δ' αὐτὸν πολλούς μεν καὶ ἄλλους κατὰ πᾶσαν τὴν οίκουμένην τοὺς δοκοῦντας ἀσεβεῖν, ἐπιφανεστάτους δὲ Πενθέα και Λυκούργον, τῆς δὲ κατά τὸν οίνον εύρέσεως και δωρεάς κεγαρισμένης τοίς άνθρώποις καθ' ύπερβολήν διά τε την ήδονην την έκ τοῦ 5 ποτού καλ διά τὸ τοῖς σώμασιν εὐτονωτέρους γίνεσθαι τούς τὸν οίνον πίνοντας, φασίν ἐπὶ τὸ δεῖπνον, δταν άκρατος οίνος ἐπιδιδῶται, προσεπιλέγειν άγαθοῦ δαίμονος. ὅταν δὲ μετὰ τὸ δεῖπνον διδῶται κεκραμένος ύδατι, Διὸς σωτήρος έπιφωνείν. τὸν 10 νὰο οἶνον ἄχρατον μὲν πινόμενον μανιώδεις διαθέσεις αποτελείν, του δ' από Διός δμβρου μιγέντος την μέν τέρψιν καί την ηδονην μένειν, το δε της 5 μανίας καὶ παραλύσεως βλάπτον διορθοῦσθαι. καθόλου δε μυθολογούσι των θεών μεγίστης ἀποδοχής 15 τυνγάνειν παρ' άνθρώποις τούς ταΐς εὐεργεσίαις ύπερβαλομένους κατά την εύρεσιν των άγαθων Διόνυσόν τε καὶ Δήμητραν, τὸν μὲν τοῦ προσηνεστάτου ποτού γενόμενον εύρετήν, την δε της ξηράς τροφής την κρατίστην παραδούσαν τῷ γένει τῷν 20 ἀνθοώπων.

4 Μυθολογοῦσι δέ τινες καὶ ἔτερον Διόνυσον γεγονέναι πολὸ τοῖς χρόνοις προτεροῦντα τούτου. φασὶ γὰρ ἐκ Διὸς καὶ Φερσεφόνης Διόνυσον γενέσθαι τὸν ὑπό τινων Σαβάζιον ὀνομαζόμενον, οὖ τήν τε 25 γένεσιν καὶ τὰς θυσίας καὶ τιμὰς νυκτερινὰς καὶ

² δόξαντας D 7 τὸν δείπνον D, τῶν δείπνων F 8 ἐπιδίδοται προσεπιλέγειν D, δίδοται πασιν ἐπιλέγειν II 9 δίδοται codices 11 μèν ante γὰς vulg. 17 ὑπες-βαλλομένους D 25 τε om. D.

χουφίους παρεισάνουσι διά την αίσγύνην την έχ τῆς συνουσίας ἐπαχολουθοῦσαν, λέγουσι δ' αὐτὸν 2 άνγινοία διενεγκείν, καλ πρώτον έπιγειρήσαι βούς ζευννύειν καλ διά τούτων τὸν σπόρον τῶν καρπῶν 5 έπιτελείν άφ' οδ δή καλ κερατίαν αὐτὸν παρεισάγουσι. και του μεν έκ Σεμέλης γενόμενον έν τοις νεωτέροις γρόνοις φασί τῶ σώματι νενέσθαι τουφερου και παυτελώς άπαλου, εὐπρεπεία δὲ πολύ των άλλων διενεγκείν και πρός τὰς ἀφροδισιακὰς 10 ήδονας εθκατάφορον γεγονέναι, κατά δὲ τὰς στρατείας γυναικών πλήθος περιάγεσθαι καθωπλισμένων λόνταις τεθυρσωμέναις. φασί δε καί τὰς Μούσας 3 αὐτῷ συναποδημείν, παρθένους οὕσας καὶ πεπαιδευμένας διαφερόντως ταύτας δε διά τε της μελφ-250 δίας καὶ τῶν ὀρχήσεων, ἔτι δὲ τῶν ἄλλων τῶν ἐν 16 παιδεία καλών ψυχαγωγεΐν τὸν θεόν. φασί δὲ καί παιδανωνὸν καὶ τροφέα συνέπεσθαι κατὰ τὰς στρατείας αὐτῷ Σειληνόν, εἰσηγητὴν καὶ διδάσκαλον γινόμενον των καλλίστων έπιτηδευμάτων, καὶ μεγάλα 20 συμβάλλεσθαι τῷ Διονύσω πρὸς ἀρετήν τε καὶ δόξαν. καὶ κατὰ μὲν τὰς ἐν τοῖς πολέμοις μάχας ὅπλοις 4 αὐτὸν πολεμικοῖς κεκοσμῆσθαι καὶ δοραῖς παρδάλεων, κατά δὲ τὰς ἐν εἰρήνη πανηγύρεις καὶ έρρτὰς έσθησιν ανθειναίς και κατά την μαλακότητα του-25 φεραϊς γρῆσθαι. πρὸς δὲ τὰς ἐκ τοῦ πλεονάζοντος οίνου κεφαλαλγίας τοῖς πίνουσι γινομένας διαδεδέσθαι λέγουσιν αὐτὸν μίτρα τὴν κεφαλήν, ἀφ' ἦς

¹ πρυφίας II 5 καὶ om. CF 11 καθωπλισμένον D 16 καὶ om. D 18 Σιλῆνον D 24 ἐσθήσεσιν D 27 μίτρα Eus. pr. ev. II 2, 8] μίτρη cod.

αίτίας καὶ μιτρηφόρον ὀναμάζεσθαι ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς μίτρας ύστερον παρά τοῖς βασιλεῦσι καταδει-5 χθηναι τὸ διάδημά φασι. διμήτορα δ' αὐτὸν προσαγορευθήναι λέγουσι διά τὸ πατρὸς μὲν ένὸς ὑπάρξαι τούς δύο Διονύσους, μητέρων δε δυοίν. κεκληρονο- 5 μηκέναι δὲ τὸν νεώτερον καὶ τὰς τοῦ προγενεστέρου ποάξεις διόπεο τούς μετανενεστέρους άνθοώπους. άγνοοῦντας μεν τάληθές, πλανηθέντας δε διά την 6 δμωνυμίαν, ενα γεγονέναι νομίσαι Διόνυσον. τὸν δε νάρθηκα προσάπτουσιν αὐτῷ διά τινας τοιαύτας 10 αίτίας. κατά την έξ άρχης εύρεσιν τοῦ οίνου μήπω τῆς τοῦ ὕδατος κράσεως εύρημένης ἄκρατον πίνειν τον οίνου κατά δε τάς των φίλων συναναστροφάς και εύωχίας τούς συνεορτάζοντας δαψιλή τὸν ἄκοατον έμφορησαμένους μανιώδεις γίνεσθαι, καὶ ταζς 15 βακτηρίαις ξυλίναις χρωμένους ταύταις άλλήλους η τύπτειν. διὸ καὶ τινῶν μὲν τραυματιζομένων, τινῶν δε και τελευτώντων έκ των καιρίων τραυμάτων, προσκόψαντα τὸν Διόνυσον ταῖς τοιαύταις περιστάσεσι τὸ μὲν ἀποστῆσαι τοῦ πίνειν δαψιλῆ τὸν 20 άκρατον αποδοκιμάσαι διὰ τὴν ἡδονὴν τοῦ ποτοῦ, καταδείξαι δε νάρθηξι χρήσθαι και μη ξυλίναις βακτηρίαις.

⁵ δύο om. C 6 καὶ om. CF 26 βάκχιον D.

άπὸ τοῦ κατά τὴν γένεσιν αὐτοῦ γενομένου βρόμου. διιοίως δε και πυριγενή διά την διιοίαν αιτίαν ώνομάσθαι. Θοίαμβον δ' αὐτὸν ὀνομασθῆναί φασιν 2 άπὸ τοῦ πρώτον των μνημονευομένων κατανανείν 5 από της στρατείας θρίαμβον είς την πατρίδα, την έξ Ίνδων ποιησάμενον έπάνοδον μετά πολλων λαωύ-251 οων. παραπλησίως δὲ καὶ τὰς λοιπὰς προσηγορίας έπιθετικάς αὐτῶ γεγενησθαι, περί ὧν μακρόν ἀν είη λέγειν καλ τῆς ὑποκειμένης ίστορίας ἀνοίκειον. 10 δίμορφον δ' αὐτὸν δοκεῖν ὑπάρχειν διὰ τὸ δύο Διονύσους γεγονέναι, τον μεν παλαιον καταπώνωνα διά τὸ τοὺς ἀργαίους πάντας πωγωνοτροφεῖν, τὸν δε νεώτερον ώραϊον και τρυφερον και νέον, καθότι προείρηται. Ενιοι δε λέγουσιν δτι των μεθυόντων 3 15 διττάς διαθέσεις έγόντων, καί τῶν μὲν ίλαρῶν, τῶν δε δργίλων γινομένων, δίμορφον ώνομάσθαι τὸν θεόν. καὶ Σατύρους δέ φασιν αὐτὸν περιάγεσθαι, καὶ τούτους ἐν ταῖς ὀρχήσεσι καὶ ταῖς τραγωδίαις τέρψιν καὶ πολλήν ήδονήν παρέχεσθαι τῶ θεῶ. 20 καθόλου δε τὰς μεν Μούσας τοῖς ἐκ τῆς παιδείας 4 άγαθοῖς ώφελούσας τε καὶ τερπούσας, τοὺς δὲ Σατύοους τοῖς ποὸς γέλωτα συνεργοῦσιν ἐπιτηδεύμασι τοωμένους, παρασκευάζειν τῷ Διονύσω τὸν εὐδαίμονα καὶ κεγαρισμένον βίον. καθόλου δὲ τοῦτον 25 τῶν θυμελικῶν ἀγώνων φασίν εύρετὴν γενέσθαι, καὶ θέατρα καταδείξαι, καὶ μουσικών άκροαμάτων

³ ἀνομάσθαι] ὀνομάσαι CF 11 παλαιὸν] αὐτῶν add. D 13 ἀραῖον om. D 16 ὀργίλων, τῶν δὲ lλαρῶν vulg. 21 τε om. D 22 ταῖς . . συνεργούσαις έπιτηδεύσεσι C 24 τοῦτον τῶν] τοῦτον D, τῶν II.

σύστημα ποιήσασθαι πρὸς δὲ τούτοις ἀλειτουργήτους ποιῆσαι καὶ τοὺς ἐν ταῖς στρατείαις μεταχειριζομένους τι τῆς μουσικῆς ἐπιστήμης ἀφ' ὧν τοὺς
μεταγενεστέρους μουσικὰς συνόδους συστήσασθαι
τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν, καὶ ἀτελεῖς ποιῆσαι τοὺς τὰ τοιαῦτα ἐπιτηδεύοντας. καὶ περὶ μὲν Διονύσου καὶ τῶν περὶ αὐτοῦ μυθολογουμένων ἀρκεσθησόμεθα τοῖς ὁηθεῖσι στοχαζόμενοι τῆς συμμετρίας.

Περί δὲ Πριάπου καὶ τῶν μυθολογουμένων περί 10 αὐτοῦ νῦν διέξιμεν, οἰκεῖον δρῶντες τὸν περὶ τούτου λόγον ταις Διονυσιαμαίς ίστορίαις. μυθολογούσιν οὖν οί παλαιοί τὸν Ποίαπον υίὸν μὲν εἶναι Διονύσου καὶ 'Αφροδίτης, πιθανῶς την γένεσιν ταύτην έξηγούμενοι τοὺς γὰρ οίνωθέντας φυσικώς έντετάσθαι 15 2 πρός τὰς ἀφροδισιακὰς ἡδονάς. τινὲς δέ φασι τὸ αίδοῖον τῶν ἀνθρώπων τοὺς παλαιοὺς μυθωδῶς ονομάζειν βουλομένους Πρίαπον προσαγορεύσαι. ένιοι δε λέγουσι το γεννητικον μόριον, αίτιον υπάργον της γενέσεως των άνθρώπων και διαμονής είς 20 3 απαντα τὸν αίωνα, τυχεῖν τῆς ἀθανάτου τιμῆς. οί δ' Αλγύπτιοι περί τοῦ Πριάπου μυθολογοῦντές φασι τὸ παλαιὸν τοὺς Τιτᾶνας ἐπιβουλεύσαντας Ὀσίριδι τοῦτον μέν ἀνελεῖν, τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ διελόντας είς ἴσας μερίδας έαυτοῖς καὶ λαβόντας ἀπενεγκεῖν 25 έκ τῆς οίκείας λαθοαίως, μόνον δὲ τὸ αίδοῖον είς τὸν ποταμὸν διψαι διὰ τὸ μηδένα βούλεσθαι τοῦτο

¹ ποιῆσαι II 2 καὶ del. Bekker 13 μὲν om. vulg. 15 τοὺς γ. οἰν.] τοῦ καὶ παροινωθέντας D 25 ἐαυτοῖς om. II.

252 ανελέσθαι. την δε Ισιν τον φόνον τοῦ ανδρός άναζητοῦσαν, καὶ τοὺς μέν Τιτᾶνας άνελοῦσαν, τὰ δε τοῦ σώματος μέρη περιπλάσασαν είς ανθρώπου τύπον, ταῦτα μεν δοῦναι θάψαι τοῖς [ερεῦσι κα] 5 τιμάν προστάξαι ώς θεόν τὸν "Οσιριν, τὸ δὲ αἰδοζον μόνον οὐ δυναμένην ἀνευρεῖν καταδεῖξαι τιμᾶν ὡς θεὸν καὶ ἀναθεῖναι κατὰ τὸ Γερὸν ἐντεταμένον. περί μεν οὖν τῆς νενέσεως τοῦ Πριάπου καὶ τῆς τιμής τοιαύτα μυθολογείται παρά τοίς παλαιοίς των 10 Αίγυπτίων. τοῦτον δὲ τὸν θεὸν τινὲς μὲν Ἰθύ- 4 φαλλον δνομάζουσι, τινές δε Τύχωνα. τὰς δε τιμάς ού μόνον κατά πόλιν άπονέμουσιν αύτῶ [έν τοῖς [εροῖς], άλλὰ καὶ κατὰ τὰς άνροικίας δπωροφύλακα τῶν ἀμπελώνων ἀποδεικνύντες καὶ τῶν κήπων, ἔτι 15 δὲ πρὸς τοὺς βασκαίνοντάς τι τῶν καλῶν τοῦτον κολαστήν παρεισάγοντες. Εν τε ταίς τελεταίς οὐ μόνον ταῖς Διονυσιακαῖς, άλλὰ καὶ ταῖς ἄλλαις σχεδον άπάσαις ούτος δ θεός τυγχάνει τινός τιμής, μετά γέλωτος καὶ παιδιᾶς παρεισαγόμενος ἐν ταῖς 20 θυσίαις. παραπλησίως δε τῷ Πριάπω τινές μυθο- 5 λονοῦσι γεγενήσθαι τὸν ὀνομαζόμενον Έρμαφρόδιτον, δν έξ Έρμοῦ καὶ Αφοοδίτης γεννηθέντα τυχείν της έξ αμφοτέρων των γονέων συντεθείσης προσηνοοίας. τοῦτον δ' οί μέν φασιν είναι θεὸν καὶ 25 κατά τινας χρόνους φαίνεσθαι παρ' άνθρώποις, καλ γεννασθαι την του σώματος φύσιν έχοντα μεμιγμένην έξ ἀνδρὸς καὶ γυναικός καὶ τὴν μὲν εὐπρέ-

⁶ ὡς θεὸν τιμᾶν D 11 Τυφῶνα F 12 ἐν τοῖς Γεροῖς delevi, ante ἀπονέμουσιν ponit D 18 σχεδὸν om. II (et Eus. pr. ev. II 2, 14) τινὸς τιμῆς D (et Eus.), τιμῆς τινος vulg.

The second secon

. __ __ ___ -4 TO MINE TENED STREET the second of the second of the E'----THE PROPERTY OF THE PARTY OF TH The state of the second st ----THE PARTY OF THE P and the second s 4 71 **744** ---The second of the second were the property of the property 20 m and the second second second second the production is an are The second secon

Andrea de l'antière de la company de la comp

and the second s

τούτων δ' έκάστη προσάπτουσι τὰς οἰκείας διαθέσεις 3 των περί μουσικήν έπιτηδευμάτων, οξον ποιητικήν, μελωδίαν, δρχήσεις καὶ γορείας, άστρολονίαν τε καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἐπιτηδευμάτων. παρθένους δ' αὐτὰς 5 οί πλεϊστοι [γεγονέναι] μυθολογοῦσι διὰ τὸ τὰς κατά την παιδείαν άρετας άφθόρους δοκείν είναι. Μούσας δ' αὐτὰς ἀνομάσθαι ἀπὸ τοῦ μυεῖν τοὺς 4 άνθρώπους, τοῦτο δ' έστιν ἀπὸ τοῦ διδάσκειν τὰ καλά καὶ συμφέροντα καὶ ὑπὸ τῶν ἀπαιδεύτων 10 άγνοούμενα. έκάστη δὲ προσηγορία τὸν οἰκεῖον λόγον απονέμοντές φασιν ωνομάσθαι την μεν Κλειω διά τὸ τὸν έχ τῆς ποιήσεως τῶν ἐνχωμιαζομένων ξπαινον μένα κλέος περιποιείν τοίς έπαινουμένοις. Εὐτέρπην δ' ἀπὸ τοῦ τέρπειν τοὺς ἀκροωμένους 15 τοίς ἀπὸ τῆς παιδείας ἀγαθοῖς, Θάλειαν δ' ἀπὸ τοῦ θάλλειν έπὶ πολλούς χρόνους τούς διὰ των ποιημάτων έγκωμιαζομένους, Μελπομένην δ' άπο τῆς μελφδίας, δι' ής τούς ακούοντας ψυχαγωγείσθαι, Τερψιχόρην δ' άπὸ τοῦ τέρπειν τοὺς άκροατὰς τοῖς 20 έκ παιδείας περιγινομένοις άγαθοῖς, Έρατὸ δ' ἀπὸ τοῦ τοὺς παιδευθέντας ποθεινοὺς καὶ ἐπεράστους άποτελείν, Πολύμνιαν δ' άπὸ τοῦ διὰ πολλῆς ύμνήσεως έπιφανείς κατασκευάζειν τούς διά των ποιημάτων ἀπαθανατιζομένους τῆ δόξη, Οὐρανίαν δ' ἀπὸ 25 τοῦ τοὺς παιδευθέντας ὑπ' αὐτῆς έξαίρεσθαι πρὸς

⁴ δ'] τε vulg. 5 γεγονέναι om. D (et Eus. pr. ev. II 2, 16) 6 τὴν om. D ἀφθάφτους II 9 καὶ τὰ συμφέφοντα D 18 ἐμποιεῖν D 16 τοὺς . . . ἐγκωμιαζομένους om. II 21 καὶ ἐπεράστους om. D 23 τούς τε διὰ τῶν ποιητῶν ἀθανατιζομένους D.

πειαν καὶ μαλακότητα τοῦ σώματος ἔχειν γυναικὶ παρεμφερή, τὸ δ' ἀρρενωπὸν καὶ δραστικὸν ἀνδρὸς ἔχειν [τὰ δὲ φυσικὰ μόρια συγγεννᾶσθαι τούτφ καὶ γυναικὸς καὶ ἀνδρός] ἔνιοι δὲ τὰ τοιαῦτα γένη ταῖς φύσεσιν ἀποφαίνονται τέρατα ὑπάρχειν, καὶ 5 γεννώμενα σπανίως προσημαντικὰ γίνεσθαι ποτὲ μὲν κακῶν ποτὲ δ' ἀγαθῶν. καὶ περὶ μὲν τῶν τοιούτων ἄλις ἡμῖν ἐχέτω.

7 Περί δὲ τῶν Μουσῶν, ἐπειδήπερ ἐμνήσθημεν ἐν ταις τοῦ Διονύσου πράξεσιν, οἰκειον ἀν εἰη 10 διελθειν ἐν κεφαλαίοις. ταύτας γὰρ οἱ πλειστοι τῶν μυθογράφων καὶ μάλιστα δεδοκιμασμένοι φασὶ θυγατέρας εἶναι Διὸς καὶ Μνημοσύνης ὁλίγοι δὲ τῶν ποιητῶν, ἐν οἶς ἐστι καὶ ᾿Αλκμάν, θυγατέρας 2 ἀποφαίνονται Οὐρανοῦ καὶ Γῆς. ὁμοίως δὲ καὶ 15 κατὰ τὸν ἀριθμὸν διαφωνοῦσιν οἱ μὲν γὰρ τρεις λέγουσιν, οἱ δ᾽ ἐννέα, καὶ κεκράτηκεν ὁ τῶν ἐννέα ἀριθμὸς ὑπὸ τῶν ἐπιφανεστάτων ἀνδρῶν βεβαιούμενος, λέγω δὲ ὑμήρου τε καὶ Ἡσιόδου καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων. Ὅμηρος μὲν γὰρ λέγει

Μοῦσαι δ' ἐννέα πᾶσαι ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῆ. Ησίοδος δὲ καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἀποφαίνεται λέγων

Κλειώ τ' Εὐτέρπη τε Θάλειά τε Μελπομένη τε Τερψιχόρη τ' Έρατώ τε Πολύμνιά τ' Οὐρανίη τε 253 Καλλιόπη θ', ή σφεων προφερεστάτη έστιν άπα- 26 σέων.

² ἔχειν ἀνδρός vulg. 3 τὰ δὲ — 4 καὶ ἀνδρός BD, om. cet. 9 τῶν om. D.

τούτων δ' έκάστη προσάπτουσι τας οίκείας διαθέσεις 3 των περί μουσικήν επιτηδευμάτων, οξον ποιητικήν, μελφδίαν, δργήσεις και γορείας, άστρολογίαν τε και τὰ λοιπὰ τῶν ἐπιτηδευμάτων. παρθένους δ' αὐτὰς 5 οί πλεϊστοι [γεγονέναι] μυθολογοῦσι διὰ τὸ τὰς κατά την παιδείαν άρετας άφθόρους δοκείν είναι. Μούσας δ' αὐτὰς ώνομάσθαι ἀπὸ τοῦ μυεῖν τοὺς 4 άνθρώπους, τοῦτο δ' έστιν ἀπὸ τοῦ διδάσκειν τὰ καλά καί συμφέροντα καί ύπο των άπαιδεύτων 10 άγνοούμενα. έκάστη δὲ προσηγορία τὸν οἰκεῖον λόγον απονέμοντές φασιν ωνομάσθαι την μεν Κλειω διά τὸ τὸν ἐκ τῆς ποιήσεως τῶν ἐγκωμιαζομένων ἔπαινου μέγα κλέος περιποιεΐν τοῖς ἐπαινουμένοις, Εὐτέρπην δ' ἀπὸ τοῦ τέρπειν τοὺς ἀκροωμένους 15 τοῖς ἀπὸ τῆς παιδείας ἀγαθοῖς, Θάλειαν δ' ἀπὸ τοῦ θάλλειν έπὶ πολλούς χρόνους τούς διὰ τῶν ποιημάτων έγκωμιαζομένους, Μελπομένην δ' άπο τῆς μελφδίας, δι' ής τούς ακούοντας ψυχαγωγείσθαι. Τερψιχόρην δ' άπο του τέρπειν τους άκροατάς τοις ω έκ παιδείας περιγινομένοις άγαθοῖς, Έρατὸ δ' ἀπὸ τοῦ τοὺς παιδευθέντας ποθεινοὺς καὶ ἐπεράστους άποτελείν, Πολύμνιαν δ' άπὸ τοῦ διὰ πολλῆς ύμνήσεως έπιφανεῖς κατασκευάζειν τοὺς διὰ τῶν ποιημάτων απαθανατιζομένους τη δόξη, Ουρανίαν δ' από 25 τοῦ τοὺς παιδευθέντας ὑπ' αὐτῆς ἐξαίρεσθαι πρὸς

⁴ δ'] τε vulg. δ γεγονέναι om. D (et Eus. pr. ev. II 2, 16) 6 τὴν om. D ἀφθάςτους II 9 καὶ τὰ συμφέςοντα D 13 ἐμποιεῖν D 16 τοὺς . . . ἐγκωμιαζομένους om. II 21 καὶ ἐπεράστους om. D 23 τούς τε διὰ τῶν ποιητῶν ἀθανατιζομένους D.

πειαν και μαλακότητα τοῦ σώματος ἔχειν γυναικὶ παρεμφερή, τὸ δ' ἀρρενωπὸν καὶ δραστικὸν ἀνδρὸς ἔχειν [τὰ δὲ φυσικὰ μόρια συγγεννᾶσθαι τούτφ καὶ γυναικὸς καὶ ἀνδρός] ἔνιοι δὲ τὰ τοιαῦτα γένη ταῖς φύσεσιν ἀποφαίνονται τέρατα ὑπάρχειν, καὶ 5 γεννώμενα σπανίως προσημαντικὰ γίνεσθαι ποτὲ μὲν κακῶν ποτὲ δ' ἀγαθῶν. καὶ περὶ μὲν τῶν τοιούτων ᾶλις ἡμῖν ἐχέτω.

7 Περί δὲ τῶν Μουσῶν, ἐπειδήπερ ἐμνήσθημεν ἐν ταἴς τοῦ Διονύσου πράξεσιν, οἰκεῖον ἀν εἴη 10 διελθεῖν ἐν κεφαλαίοις. ταύτας γὰρ οἱ πλεῖστοι τῶν μυθογράφων καὶ μάλιστα δεδοκιμασμένοι φασὶ θυγατέρας εἶναι Διὸς καὶ Μνημοσύνης ὀλίγοι δὲ τῶν ποιητῶν, ἐν οἶς ἐστι καὶ ᾿Αλκμάν, θυγατέρας 2 ἀποφαίνονται Οὐρανοῦ καὶ Γῆς. ὁμοίως δὲ καὶ 16 κατὰ τὸν ἀριθμὸν διαφωνοῦσιν οἱ μὲν γὰρ τρεῖς λέγουσιν, οἱ δ᾽ ἐννέα, καὶ κεκράτηκεν ὁ τῶν ἐννέα ἀριθμὸς ὑπὸ τῶν ἐπιφανεστάτων ἀνδρῶν βεβαιούμενος, λέγω δὲ Ὁμήρου τε καὶ Ἡσιόδου καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων. Ὅμηρος μὲν γὰρ λέγει

Μοῦσαι δ' ἐννέα πᾶσαι ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῆ. Ησίοδος δὲ καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἀποφαίνεται λέγων

Κλειώ τ' Εὐτέρπη τε Θάλειά τε Μελπομένη τε Τερψιχόρη τ' Έρατώ τε Πολύμνιά τ' Οὐρανίη τε 258 Καλλιόπη θ', ή σφεων προφερεστάτη έστιν άπα- 28 σέων.

² ἔχειν ἀνδρός vulg. 3 τὰ δὲ — 4 καὶ ἀνδρός BD, om. cet. 9 τῶν om. D.

τούτων δ' έκάστη προσάπτουσι τὰς οἰκείας διαθέσεις 3 των περί μουσικήν επιτηδευμάτων, οξον ποιητικήν, μελωδίαν, δργήσεις καὶ γορείας, άστρολονίαν τε καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἐπιτηδευμάτων, παρθένους δ' αὐτὰς 5 οί πλεϊστοι [γεγονέναι] μυθολογοῦσι διὰ τὸ τὰς κατά την παιδείαν άρετας άφθόρους δοκείν είναι. Μούσας δ' αὐτὰς ἀνομάσθαι ἀπὸ τοῦ μυεῖν τοὺς 4 άνθρώπους, τοῦτο δ' έστλυ άπὸ τοῦ διδάσκειν τὰ καλά και συμφέροντα και ύπο των απαιδεύτων 10 άγνοούμενα. έκάστη δὲ προσηγορία τὸν οἰκεῖον λόνον ἀπονέμοντές φασιν ἀνομάσθαι την μέν Κλειὰ διὰ τὸ τὸν ἐκ τῆς ποιήσεως τῶν ἐγκωμιαζομένων έπαινου μένα κλέος περιποιείν τοῖς ἐπαινουμένοις, Εὐτέρπην δ' ἀπὸ τοῦ τέρπειν τοὺς ἀκροωμένους 15 τοῖς ἀπὸ τῆς παιδείας ἀγαθοῖς, Θάλειαν δ' ἀπὸ τοῦ θάλλειν έπὶ πολλούς χρόνους τούς διὰ των ποιημάτων έγκωμιαζομένους, Μελπομένην δ' άπο τῆς μελωδίας, δι' ής τούς ακούοντας ψυγαγωγείσθαι, Τερψιγόρην δ' από τοῦ τέρπειν τοὺς ακροατάς τοῖς ω έκ παιδείας περιγινομένοις άγαθοῖς, Έρατὰ δ' ἀπὸ τοῦ τοὺς παιδευθέντας ποθεινοὺς καὶ ἐπεράστους άποτελεῖν, Πολύμνιαν δ' ἀπὸ τοῦ διὰ πολλῆς ύμνήσεως έπιφανεῖς κατασκευάζειν τοὺς διὰ τῶν ποιημάτων απαθανατιζομένους τη δόξη, Οὐοανίαν δ' από 25 τοῦ τοὺς παιδευθέντας ὑπ' αὐτῆς ἐξαίρεσθαι πρὸς

⁴ δ'] τε vulg. δ γεγονέναι om. D (et Eus. pr. ev. II 2, 16) 6 την om. D άφθάςτους II 9 και τὰ συμφέροντα D 13 έμποιεῖν D 16 τοὺς . . . έγκωμιαζομένους om. II 21 και έπεράστους om. D 23 τούς τε διὰ τῶν ποιητῶν άθανατιζομένους D.

πειαν καὶ μαλακότητα τοῦ σώματος ἔχειν γυναικὶ παρεμφερή, τὸ δ' ἀρρενωπὸν καὶ δραστικὸν ἀνδρὸς ἔχειν [τὰ δὲ φυσικὰ μόρια συγγεννᾶσθαι τούτφ καὶ γυναικὸς καὶ ἀνδρός] ἔνιοι δὲ τὰ τοιαῦτα γένη ταῖς φύσεσιν ἀποφαίνονται τέρατα ὑπάρχειν, καὶ 5 γεννώμενα σπανίως προσημαντικὰ γίνεσθαι ποτὲ μὲν κακῶν ποτὲ δ' ἀγαθῶν. καὶ περὶ μὲν τῶν τοιούτων ᾶλις ἡμἴν ἐγέτω.

7 Περί δὲ τῶν Μουσῶν, ἐπειδήπερ ἐμνήσθημεν ἐν ταἴς τοῦ Διονύσου πράξεσιν, οἰκεῖον ἄν εἴη 10 διελθεῖν ἐν κεφαλαίοις. ταύτας γὰρ οἱ πλεῖστοι τῶν μυθογράφων καὶ μάλιστα δεδοκιμασμένοι φασὶ θυγατέρας εἶναι Διὸς καὶ Μνημοσύνης ὁλίγοι δὲ τῶν ποιητῶν, ἐν οἶς ἐστι καὶ ᾿Αλκμάν, θυγατέρας 2 ἀποφαίνονται Οὐρανοῦ καὶ Γῆς. ὁμοίως δὲ καὶ 16 κατὰ τὸν ἀριθμὸν διαφωνοῦσιν οἱ μὲν γὰρ τρεῖς λέγουσιν, οἱ δ᾽ ἐννέα, καὶ κεκράτηκεν ὁ τῶν ἐννέα ἀριθμὸς ὑπὸ τῶν ἐπιφανεστάτων ἀνδρῶν βεβαιούμενος, λέγω δὲ Ὁμήρου τε καὶ Ἡσιόδου καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων. Ὅμηρος μὲν γὰρ λέγει

Μοῦσαι δ' ἐννέα πᾶσαι ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῆ. Ησίοδος δὲ καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἀποφαίνεται λέγων

Κλειώ τ' Εὐτέφπη τε Θάλειά τε Μελπομένη τε Τερψιχόφη τ' Έρατώ τε Πολύμνιά τ' Οὐφανίη τε 258 Καλλιόπη θ', ή σφεων προφερεστάτη έστιν άπα- 26 σέων.

² ἔχειν ἀνδρός vulg. 3 τὰ δὲ — 4 καὶ ἀνδρός BD, om. cet. 9 τῶν om. D.

τούτων δ' έκάστη προσάπτουσι τὰς οἰκείας διαθέσεις 3 των περί μουσικήν επιτηδευμάτων, οίον ποιητικήν, μελφδίαν, δρχήσεις και χορείας, άστρολογίαν τε καί τὰ λοιπὰ τῶν ἐπιτηδευμάτων. παρθένους δ' αὐτὰς 5 οί πλεϊστοι [γεγονέναι] μυθολογοῦσι διὰ τὸ τὰς κατά την παιδείαν άρετας άφθόρους δοκείν είναι. Μούσας δ' αὐτὰς ἀνομάσθαι ἀπὸ τοῦ μυεῖν τοὺς 4 άνθρώπους, τοῦτο δ' έστιν ἀπὸ τοῦ διδάσκειν τὰ καλά και συμφέροντα και ύπο των άπαιδεύτων 10 άγνοούμενα. έκάστη δὲ προσηγορία τὸν οἰκεῖον λόγον απονέμοντές φασιν ωνομάσθαι την μεν Κλειω διά τὸ τὸν έκ τῆς ποιήσεως τῶν ἐγκωμιαζομένων ἔπαινου μέγα κλέος περιποιείν τοῖς ἐπαινουμένοις, Εὐτέρπην δ' ἀπὸ τοῦ τέρπειν τοὺς ἀκροωμένους 15 τοῖς ἀπὸ τῆς παιδείας ἀγαθοῖς, Θάλειαν δ' ἀπὸ τοῦ θάλλειν έπὶ πολλούς χρόνους τούς διὰ τῶν ποιημάτων έγκωμιαζομένους, Μελπομένην δ' άπο τῆς μελωδίας, δι' ής τούς ακούοντας ψυχανωγείσθαι. Τερψιχόρην δ' ἀπὸ τοῦ τέρπειν τοὺς ἀκροατὰς τοῖς ω έκ παιδείας περιγινομένοις άγαθοῖς, Έρατὰ δ' ἀπὸ τοῦ τοὺς παιδευθέντας ποθεινοὺς καὶ ἐπεράστους άποτελείν, Πολύμνιαν δ' άπὸ τοῦ διὰ πολλῆς ύμνήσεως έπιφανείς κατασκευάζειν τούς διά των ποιημάτων απαθανατιζομένους τη δόξη, Ούρανίαν δ' από 25 τοῦ τοὺς παιδευθέντας ὑπ' αὐτῆς ἐξαίρεσθαι πρὸς

⁴ δ'] τε vulg. Β γεγονέναι om. D (et Eus. pr. ev. II 2, 16) β τὴν om. D ἀφθάφτους II 9 καὶ τὰ συμφέφοντα D 18 ἐμποιεῖν D 16 τοὺς . . . ἐγκωμιαζομένους om. II 21 καὶ ἐπεράστους om. D 23 τούς τε διὰ τῶν ποιητῶν ἀθανατιζομένους D.

οὐρανόν τῆ γὰρ δόξη καὶ τοῖς φρονήμασι μετεωρίξεσθαι τὰς ψυχὰς εἰς ὕψος οὐράνιον Καλλιόπην δ' ἀπὸ τοῦ καλὴν ὅπα προῖεσθαι, τοῦτο δ' ἐστὶ τῆ εὐεπεία διάφορον οὖσαν ἀποδοχῆς τυγχάνειν ὑπο τῶν ἀκουόντων,

Τούτων δ' ημίν ἀρκούντως είρημένων μεταβιβάσομεν τὸν λόγον ἐπὶ τὰς Ἡρακλέους πράξεις. 8 οὐκ ἀγνοῶ δ' ὅτι πολλὰ δύσγρηστα συμβαίνει τοῖς ίστοροῦσι τὰς παλαιὰς μυθολογίας, καὶ μάλιστα τὰς περί 'Ηρακλέους. τῷ μὲν γὰρ μεγέθει τῷν κατερ- 10 γασθέντων δμολογουμένως οδτος παραδέδοται πάντας τούς έξ αίωνος ύπεραραι τη μνήμη παραδοθέντας · δυσέφικτον οὖν έστι τὸ κατά τὴν ἀξίαν ξκαστον των πραχθέντων ἀπαγγεζλαι καὶ τὸν λόγον ἐξισωσαι τοίς τηλικούτοις ἔργοις, οἶς διὰ τὸ μέγεθος ἔπαθλον 15 2 ην η άθανασία. διὰ δὲ τὴν παλαιότητα καὶ τὸ παράδοξον τῶν Ιστορουμένων παρὰ πολλοῖς ἀπιστουμένων των μύθων, αναγκαΐον ή παραλιπόντας τα μέγιστα των πραγθέντων καθαιρείν τι της του θεου254 δόξης ἢ πάντα διεξιόντας την Ιστορίαν ποιείν 20 3 ἀπιστουμένην. ἔνιοι γὰρ τῶν ἀναγινωσκόντων οὐ δικαία γρώμενοι κρίσει τάκριβες έπιζητούσιν έν ταῖς άρχαίαις μυθολογίαις έπ' ίσης τοίς πραττομένοις έν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις, καὶ τὰ δισταζόμενα τῶν ἔργων διὰ τὸ μέγεθος ἐκ τοῦ καθ' αύτοὺς βίου 25 τεμμαιρόμενοι, την Ήρακλέους δύναμιν έκ της άσθενείας των νυν άνθρώπων θεωρούσιν, ώστε διά

¹ οὐρανόν] τ $\tilde{\eta}$ δόξ η add. D 2 οὐρανίον om. D 8 τουτέστι τ $\tilde{\eta}$ II 4 εὐεπία D 10 μὲν om. D 13 τὸ] τοῦτο D ξκάστου D 18 $\tilde{\eta}$] $\tilde{\eta}$ ν CF 24 τ $\tilde{\varphi}$... χρόν φ II.

την ύπερβολην του μεγέθους των έργων απιστείσθαι την γραφήν. καθόλου μέν γὰρ έν ταῖς μυθολογου- 4 μέναις Ιστορίαις ούκ έκ παντός τρόπου πικρώς την άλήθειαν έξεταστέον. και γάρ έν τοῖς θεάτροις, 5 πεπεισμένοι μήτε Κενταύρους διφυείς έξ έτερογενών σωμάτων υπάρξαι μήτε Γηρυόνην τρισώματον, δμως προσδεχόμεθα τὰς τοιαύτας μυθολογίας, καὶ ταῖς έπισημασίαις συναύξομεν την τοῦ θεοῦ τιμήν. καὶ 5 γάρ ἄτοπον Ἡρακλέα μεν ἔτι κατ' ἀνθρώπους ὄντα 10 τοῖς ίδίοις πόνοις έξημερῶσαι τὴν οἰχουμένην, τοὺς δ' άνθρώπους έπιλαθομένους της κοινης εὐεργεσίας συχοφαντείν τὸν ἐπὶ τοῖς καλλίστοις ἔργοις ἔπαινον, καὶ τοὺς μὲν προγόνους διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς άρετης δμολογουμένην αὐτῷ συγχωρησαι τὴν άθανα-15 σίαν, ήμᾶς δὲ πρὸς τὸν θεὸν μηδὲ τὴν πατροπαράδοτον εὐσέβειαν διαφυλάττειν. άλλὰ νὰρ τῶν τοιούτων λόγων αφέμενοι διέξιμεν αὐτοῦ τὰς πράξεις άπ' άρχης ἀκολούθως τοῖς παλαιοτάτοις τῶν ποιητῶν τε καὶ μυθολόνων.

20 Τῆς 'Ακρισίου τοίνυν Δανάης καὶ Διός φασι 9 γενέσθαι Περσέα τούτφ δὲ μιγεϊσαν τὴν Κηφέως 'Ανδρομέδαν 'Ηλεκτρύωνα γεννῆσαι, ἔπειτα τούτφ τὴν Πέλοπος Εὐρυδίκην συνοικήσασαν 'Αλκμήνην τεκνῶσαι, καὶ ταύτη Δία μιγέντα δι' ἀπάτης 'Ηρα-25 κλέα γεννῆσαι. τὴν μὲν οὖν ὅλην τοῦ γένους ρίζαν 2 ἀπ' ἀμφοτέρων τῶν γονέων εἰς τὸν μέγιστον τῶν δεῶν ἀναφέρειν λέγεται τὸν εἰρημένον τρόπον. τὴν

³ ίστοςουμέναις μυθολογίαις F 7 τὰς] εἰς τὰς D 11 ποινῆς] ἰδίας D 13 ὑπεςοχὴν vulg. 18 παλαιοτάτοις] ἀρχαιοτάτοις vulg. 24 τεκνῶσαι] γεννῆσαι D.

δε γεγενημένην περί αὐτὸν ἀρετὴν οὐκ έν ταζς πράξεσι θεωρηθήναι μόνον, άλλὰ καὶ πρὸ τῆς γενέσεως γινώσκεσθαι. τὸν γὰρ Δία μισγόμενον 'Αλκμήνη τριπλασίαν την νύκτα ποιήσαι, καὶ τῷ πλήθει τοῦ πρὸς τὴν παιδοποιίαν ἀναλωθέντος 5 χρόνου προσημηναι την υπερβολην της του γεννη-3 δησομένου δώμης. καθόλου δε την δμιλίαν ταύτην ούκ έρωτικής έπιθυμίας ενεκα ποιήσασθαι, καθάπερ έπὶ τῶν ἄλλων νυναικῶν, ἀλλὰ τὸ πλέον τῆς παιδοποιίας χάριν. διὸ καὶ βουλόμενον τὴν ἐπιπλοκὴν 10 νόμιμον ποιήσασθαι βιάσασθαι μέν μή βουληθήναι. πεϊσαι δ' οὐδαμῶς έλπίζειν διὰ τὴν σωφροσύνην. την απάτην οὖν προκρίναντα διὰ ταύτης παρακρούσασθαι την 'Αλκμήνην, 'Αμφιτρύωνι κατά παν 255 4 δμοιωθέντα. διελθόντος δὲ τοῦ κατὰ φύσιν χρόνου 15 ταζς έγκύοις, τὸν μὲν Δία ποὸς τὴν Ἡρακλέους γένεσιν ένεγθέντα τη διανοία προειπεῖν παρόντων άπάντων των θεων ότι του κατ' έκείνην την ημέραν Περσειδών γεννώμενον ποιήσει βασιλέα, την δ' "Ηραν ζηλοτυποῦσαν καλ συνεργὸν ἔχουσαν Εἰλεί- 20 θυιαν την θυγατέρα, της μεν 'Αλκμήνης παρακατασχείν τὰς ἀδίνας, τὸν δ' Εὐρυσθέα πρὸ τοῦ καθή-5 χοντος χρόνου πρὸς τὸ φῶς ἀγαγεῖν. τὸν δὲ Δία καταστρατηγηθέντα βουληθηναι τήν τε υπόσχεσιν βεβαιῶσαι καὶ τῆς Ἡρακλέους ἐπιφανείας προνοηθῆ- 25 ναι διό φασιν αὐτὸν τὴν μέν Ήραν πεῖσαι συγγωρησαι βασιλέα μεν ύπαρξαι κατά την ίδίαν ύπόσχεσιν Εὐουσθέα, τὸν δ' Ἡρακλέα τεταγμένον ὑπὸ

¹² πείσειν Hertlein 18 ἀπάντων om. C 19 πεςσιδῶν D γενόμενον CD 20 είλήθυιαν D.

τὸν Εὐρυσθέα τελέσαι δώδεκα ἄθλους οῦς ἂν δ Εὐουσθεύς προστάξη, και τοῦτο πράξαντα τυγείν τῆς ἀθανασίας. 'Αλκμήνη δὲ τεκοῦσα καὶ φοβηθεῖσα 6 την της "Ηρας ζηλοτυπίαν, έξέθηκε το βρέφος είς 5 τὸν τόπον δε νῦν ἀπ' ἐκείνου καλεῖται πεδίον Ἡοάκλειον. καθ' ου δη χρόνου 'Αθηνα μετά της "Hoas προσιούσα, καὶ θαυμάσασα τοῦ παιδίου τὴν φύσιν, συνέπεισε την "Ηραν ύποσχεϊν την θηλήν. τοῦ δέ παιδός ύπερ την ηλικίαν βιαιότερον έπισπασαμένου 10 την δηλήν, η μέν "Ηρα διαλγήσασα το βρέφος έρριψεν, Άθηνᾶ δε κομίσασα αὐτὸ πρὸς την μητέρα τρέφειν παρεκελεύσατο. θαυμάσαι δ' άν τις είκότως 7 τὸ τῆς περιπετείας παράδοξου ή μεν γὰρ στέργειν δφείλουσα μήτης τὸ ίδιον τέχνον ἀπώλλυεν, ή δὲ 15 μητουιάς έχουσα μίσος δι' άγνοιαν έσωζε τὸ τῆ σύσει πολέμιον.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἡ μὲν "Ηρα δύο δράκοντας 10 ἀπέστειλε τοὺς ἀναλώσοντας τὸ βρέφος, ὁ δὲ παῖς οὐ καταπλαγεὶς έκατέρα τῶν χειρῶν τὸν αὐχένα 20 σφίγξας ἀπέπνιξε τοὺς δράκοντας. διόπερ 'Αργεῖοι πυθόμενοι τὸ γεγονὸς 'Ηρακλέα προσηγόρευσαν, ὅτι δι' "Ηραν ἔσχε κλέος, 'Αλκαῖον πρότερον καλούμενον. τοῖς μὲν οὖν ἄλλοις οί γονεῖς τοὔνομα περιτιθέασι, τούτω δὲ μόνω ἡ ἀρετὴ τὴν προσηγορίαν ἔθετο.
25 μετὰ δὲ ταῦτα ὁ μὲν 'Αμφιτρύων φυγαδευθεὶς ἐκ 2 Τίρυνθος μετώκησεν εἰς Θήβας· ὁ δ' 'Ηρακλῆς τραφεὶς καὶ παιδευθεὶς καὶ μάλιστ' ἐν τοῖς γυμνασίοις

¹ δ om. CF 5 πεδίον] παιδικόν CD 7 προιοῦσα ΙΙ, παριοῦσα Bekker καὶ θανμάσασα om. D 19 οὐ καταπλαγεὶς om. ΙΙ 21 γεγονὸς] γενόμενον ΙΙ.

διαπονηθελς έγένετο δώμη τε σώματος πολύ προέχων τῶν ἄλλων ἀπάντων καὶ ψυχῆς λαμπρότητι περιβόητος, δς γε την ηλικίαν έφηβος ών πρώτον μέν ήλευθέρωσε τὰς Θήβας, ἀποδιδούς ὡς πατρίδι τὰς 3 προσηκούσας γάριτας. ὑποτεταγμένων γὰρ τῶν Θη- 5 βαίων Έργίνω τῷ βασιλεί τῶν Μινυῶν, καὶ κατ' ένιαυτον ώρισμένους φόρους τελούντων, οὐ καταπλαγείς την των δεδουλωμένων ύπεροχην έτόλμησε 256 πράξιν ἐπιτελέσαι περιβόητον τοὺς γάρ παραγενομένους των Μινυων έπλ την απαίτησιν των δασμων 10 καί μεθ' ύβοεως είσπραττομένους ακρωτηριάσας 4 έξέβαλεν έχ τῆς πόλεως. Έργίνου δ' έξαιτοῦντος τὸν αἴτιον, Κρέων βασιλεύων τῶν Θηβαίων, καταπλαγείς τὸ βάρος τῆς έξουσίας, ετοιμος ἡν έκδιδόναι τὸν αἴτιον τῶν ἐνκλημάτων. ὁ δ' Ἡοακλῆς 15 πείσας τούς ήλικιώτας έλευθερούν την πατρίδα, κατέσπασεν έκ των ναων τὰς προσηλωμένας πανοπλίας, άς οί πρόγονοι σκύλα τοίς θεοίς ήσαν άνατεθεικότες ού γὰρ ἦν εύρειν κατά τὴν πόλιν ίδιωτικον δπλον διά το τους Μινύας παρωπλικέναι την 20 πόλιν, ΐνα μηθεμίαν λαμβάνωσιν οί κατά τὰς Θήβας δ ἀποστάσεως ἔννοιαν. δ δ' 'Hoanling πυθόμενος Έργινον του βασιλέα των Μινυων προσάγειν τη πόλει μετά στρατιωτών, απαντήσας αὐτώ κατά τινα στενοχωρίαν, καὶ τὸ μέγεθος τῆς τῷν πολεμίων 25 δυνάμεως άχρηστον ποιήσας, αὐτόν τε τὸν Ἐρνίνον άνειλε και τούς μετ' αὐτοῦ σχεδον απαντας ἀπέ-

⁶ et 23 μηνύων D 7 τελούντων] μεθ' ὅβρεως add. codices, del. Bekker 10 μινύων D 11 έππραττομένους Η 13 Θηβαίων] παὶ add. CF 25 μέγεθος] μέγιστον D.

κτεινεν. ἄφνω δὲ προσπεσών τῆ πόλει τῶν Όρχομενίων και παρεισπεσών έντὸς των πυλών τά τε Βασίλεια των Μινυων ένέπρησε καλ την πόλιν κατέσκαψε. περιβοήτου δε της πράξεως γενομένης 6 5 καθ' όλην την Έλλάδα καλ πάντων θαυμαζόντων τὸ παράδοξον, ὁ μεν βασιλεύς Κρέων θαυμάσας την άρετην τοῦ νεανίσκου την τε θυνατέρα Μενάραν συνώκισεν αὐτῶ καὶ καθάπερ υίῶ γνησίω τὰ κατὰ την πόλιν ἐπέτρεψεν, Εὐρυσθεύς δ' δ την βασιλείαν 10 έγων τῆς Αργείας ὑποπτεύσας τὴν Ἡρακλέους αὕξησιν μετεπέμπετό τε αὐτὸν καὶ προσέταττε τελείν άθλους, ούχ υπακούοντος δε τοῦ Ἡρακλέους, Ζεὺς 7 μεν απέστειλε διακελευόμενος υπουργείν Εύρυσθεί, 'Ηρακλής δὲ παρελθών είς Δελφούς και περί τούτων 15 έπερωτήσας τὸν θεόν, έλαβε χρησμὸν τὸν δηλοῦντα διότι τοις θεοις δέδοκται δώδεκα άθλους τελέσαι προστάττοντος Εύρυσθέως, καλ τοῦτο πράξαντα τεύξεσθαι τῆς ἀθανασίας.

Τούτων δὲ πραχθέντων ὁ μὲν Ἡρακλῆς ἐνέ-11
20 πεσεν εἰς ἀθυμίαν οὐ τὴν τυχοῦσαν τό τε γὰρ
τῷ ταπεινοτέρῳ δουλεύειν οὐδαμῶς ἄξιον ἔκρινε τῆς
ἰδίας ἀρετῆς, τό τε τῷ Διὶ καὶ πατρὶ μὴ πείθεσθαι
καὶ ἀσύμφορον ἐφαίνετο καὶ ἀδύνατον. εἰς πολλὴν
οὖν ἀμηχανίαν ἐμπίπτοντος αὐτοῦ, Ἡρα μὲν ἔπεμψεν
25 αὐτῷ λύτταν ὁ δὲ τῆ ψυχῆ δυσφορῶν εἰς μανίαν
ἐνέπεσε. τοῦ πάθους δ' αὐξομένου τῶν φρενῶν
ἐκτὸς γενόμενος τὸν μὲν Ἰόλαον ἐπεβάλετο κτείνειν,

⁸ μηνύων D 8 τὰ κατὰ om. II 12 Ζεὺς D 18 τεὑξασθαι vulg. 19 προσταχθέντων Wess. 21 ἔκρινε] δεῖν add. vulg. 24 ἐκέπεμψεν Reisko.

έκείνου δε φυγόντος και των παίδων των έκ Μεγάρας πλησίον διατριβόντων, τούτους ώς πολεμίους 2 κατετόξευσε. μόγις δὲ τῆς μανίας ἀπολυθείς, καὶ 257 έπιγνούς την ίδιαν άγνοιαν, περιαλγής ην έπὶ τῷ μεγέθει τῆς συμφορᾶς. πάντων δ' αὐτῷ συλλυπου- 5 μένων καὶ συμπενθούντων, ἐπὶ πολὺν χρόνον κατά την οίκιαν ησύγαζεν, έκκλινων τας των ανθρώπων διιιλίας τε και απαντήσεις τέλος δε του χρόνου το πάθος πραθναντος κρίνας υπομένειν τους κινδύ-8 νους παρεγένετο πρός Εύρυσθέα. και πρώτον μέν 10 έλαβεν άθλον άποκτείναι του έν Νεμέα λέουτα. ούτος δε μεγέθει μεν ύπερφυής ήν, άτρωτος δε ων σιδήρο καλ χαλκό καλ λίθο της κατά χετρα βιαζομένης προσεδείτο ανάγκης. διέτριβε δε μάλιστα μεταξύ Μυκηνών και Νεμέας περί όρος το καλού- 15 μενον άπὸ τοῦ συμβεβηκότος Τρητόν είχε γάρ περί την ρίζαν διώρυχα διηνεκή, καθ' ήν είώθει 4 φωλεύειν τὸ δηρίον. ὁ δ' Ἡρακλῆς καταντήσας έπλ τὸν τόπον προσέβαλεν αὐτῷ, καλ τοῦ δηρίου συμφυγόντος είς την διώρυχα συνακολουθών αὐτώ 20 καλ τὸ έτερον τῶν στομίων ἐμφράξας συνεπλάκη καὶ τὸν αὐχένα σφίγξας τοῖς βραχίοσιν ἀπέπνιξε. την δε δοράν αὐτοῦ περιθέμενος, καὶ διὰ τὸ μέγεθος **απαν τὸ ίδιον σωμα περιλαβών, εἶγε σκεπαστήριον** τῶν μετὰ ταῦτα κινδύνων. 25 Δεύτερον δ' έλαβεν άθλον αποκτείναι την Λεο-

3 μόλις Π 6 συμπαθούντων CF 8 τέλος] εἰς τέλος D 10 μὲν om. vulg. 11 ἀποκτεῖναι om. CE 12 η ν] ῶν D 22 ἔπνιξεν D 26 ἀθλον om. D λεφνέαν D.

ναίαν ὕδραν, ης έξ ένος σώματος έκατον αὐχένες
έχοντες κεφαλὰς ὄφεων διετετύπωντο. τούτων δ'
εἰ μία διαφθαρείη, διπλασίας ὁ τμηθεὶς ἀνίει τόπος·
δι' ἢν αἰτίαν ἀήττητος ὑπάρχειν διείληπτο, καὶ κατὰ
5 λόγον· τὸ γὰρ χειρωθὲν αὐτῆς μέρος διπλάσιον
ἀπεδίδου βοήθημα. πρὸς δὲ τὴν δυστραπέλειαν 6
ταύτην ἐπινοήσας τι φιλοτέχνημα προσέταξεν Ἰολάφ
λαμπάδι καομένη τὸ ἀποτμηθὲν μέρος ἐπικάειν, ἵνα
τὴν ῥύσιν ἐπίσχη τοῦ αἵματος. οὕτως οὖν χειρω-
10 σάμενος τὸ ζῷον εἰς τὴν χολὴν ἀπέβαπτε τὰς ἀκί-
δας, ἵνα τὸ βληθὲν βέλος ἔχη τὴν ἐκ τῆς ἀκίδος
πληγὴν ἀνίατον.

Τρίτον δὲ πρόσταγμα ἔλαβεν ἐνεγκεῖν τὸν Ἐρυ- 12 μάνθιον κάπρον ζῶντα, δς διέτριβεν ἐν τῆ Λαμπεία 15 τῆς ᾿Αρκαδίας. ἐδόκει δὲ τὸ πρόσταγμα τοῦτο πολλὴν ἔχειν δυσχέβειαν· ἔδει γὰρ τὸν ἀγωνιζόμενον τοιούτφ θηρίφ τοσαύτην ἔχειν περιουσίαν ὥστε ἐπ᾽ αὐτῆς τῆς μάχης ἀκριβῶς στοχάσασθαι τοῦ καιροῦ. ἔτι μὲν γὰρ ἰσχύοντα ἀφεὶς αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀδόν-20 των ἀν ἐκινδύνευσε, πλέον δὲ τοῦ δέοντος καταπολεμήσας ἀπέκτεινεν, ὥστε τὸν ἄθλον ὑπάρχειν ἀσυντέλεστον. ὅμως δὲ κατὰ τὴν μάχην ταμιευσάμενος 2 ἀκριβῶς τὴν συμμετρίαν ἀπήνεγκε τὸν κάπρον ζῶντα πρὸς Εὐρυσθέα· δν ἰδὼν δ βασιλεὺς ἐπὶ τῶν ὤμων

² διετυποῦντο codices, corr. Dind. 3 φθαφείη D 6 δυστραπελίαν vulg. 8 λαμπάδι παιομένη post μέρος vulg. 11 έχει D, παρέχει C 13 Έρυμάνθειον CF 14 διέτριβεν Dind., διέτριβε μὲν codices ἐν τῆ Λαμπία BD, ἐν πεδίω ceteri 18 ἀπριβῶς om. D στοχα-ξεσθαι G 20 πλέον Dind., πλείω cod. 21 ῶστε] ὡς CF τὸν Rhod., τὸ cod.

φέροντα, καὶ φοβηθείς, ἔκρυψεν έαυτὸν είς χαλ-258 κοῦν πίθον.

Αμα δε τούτοις πραττομένοις Ήρακλης κατηνωνίσατο τούς δνομαζομένους Κενταύρους διά τοιαύτας αίτίας. Φόλος ήν Κένταυρος, ἀφ' οδ συνέβη 5 τὸ πλησίον όρος Φολόην ὀνομασθήγαι οδτος ξενίοις δεγόμενος Ήρακλέα τὸν κατακεγωσμένον οἴνου πίθον άνέωξε. τοῦτον γὰρ μυθολογοῦσι τὸ παλαιὸν Διόνυσον παρατεθείσθαί τινι Κενταύρω, και προστάξαι τότε ανοίξαι δταν Ήρακλης παραγένηται. διόπεο 10 ύστερον τέτταρσι νενεαῖς ἐπιξενωθέντος αὐτοῦ μνη-4 σθηναι τὸν Φόλον της Διονύσου παραγγελίας. άνοιγθέντος ούν τοῦ πίθου, καὶ τῆς εὐωδίας διὰ τὴν παλαιότητα καὶ δύναμιν τοῦ οίνου προσπεσούσης τοῖς πλησίον οἰκοῦσι Κενταύροις, συνέβη διοιστρη- 15 θηναι τούτους. διὸ καὶ προσπεσόντες άθρόοι τη ολιήσει του Φόλου καταπληκτικώς ώρμησαν πρός 5 άρπαγήν. δ μεν οὖν Φόλος φοβηθείς εκρυψεν έαυτόν, δ δ' Ήρακλης παραδόξως συνεπλάκη τοις βιαζομένοις. έδει γαρ διαγωνίζεσθαι πρός τούς άπό 20 μέν μητρός όντας θεούς, τὸ δὲ τάχος ἔχοντας ἵππων, δώμη δε δισωμάτους θηρας, εμπειρίαν δε καl σύνεσιν έχοντας άνδρων. των δε Κενταύρων οι μεν πεύκας αὐτορρίζους ἔχοντες ἐπῆσαν, οί δὲ πέτρας μεγάλας, τινές δε λαμπάδας ήμμενας, ετεροι δε 25 6 βουφόνους πελέκεις. δ δ' ακαταπλήκτως ύποστας άξίαν των προκατειργασμένων συνεστήσατο μάχην. συνηγωνίζετο δ' αὐτοίς ή μήτηο Νεφέλη πολύν

1 αυτὸν D 7 'Họ.] τὸν 'Họ. vulg. 11 τέτταρσι] πολλαῖς GE 21 θεοὺς ὅντας vulg. 24 αὐτορίζους cod.

όμβρον έκγεουσα, δι' οδ τούς μεν τετρασκελείς ούκ έβλαπτε, τῶ δὲ δυσίν ἡρεισμένω σκέλεσι τὴν βάσιν όλισθηραν κατεσκεύαζεν. άλλ' δικος τους τοιούτοις προτερήμασι πλεονεκτούντας 'Ηρακλής παραδόξως 5 κατηγωνίσατο, καὶ τοὺς μὲν πλείστους ἀπέκτεινε, τούς δ' ύπολειφθέντας φυγείν ηνάγκασε. των δ' 7 άναιοεθέντων Κενταύρων ύπηρχον έπιφανέστατοι Δάφνις καὶ 'Αργείος καὶ 'Αμφίων, ἔτι δὲ 'Ιπποτίων καὶ "Όρειος καὶ Ίσοπλης καὶ Μελαγγαίτης, πρὸς δὲ 10 τούτοις Θηρεύς καλ Δούπων καλ Φρίξος. διαφυγόντων τὸν κίνδυνον ΰστερον ξκαστος τιμωρίας ήξιώθη. Όμαδος μέν γάρ έν Άρκαδία την Εύρυσθέως άδελφην 'Αλκυόνην βιαζόμενος άνηρέθη. έφ' δ συνέβη θαυμασθήναι τὸν Ἡρακλέα διαφερόντως. 15 τὸν μὲν γὰο έχθοὸν κατ' ίδίαν έμίσησε, τὴν δ' ύβριζομένην έλεων επιεικεία διαφέρειν ύπελάμβανεν. ίδιον δέ τι συνέβη καὶ περὶ τὸν Ἡρακλέους φίλον 8 259τον ονομαζόμενον Φόλον, οδτος γάρ διὰ τὴν συγγένειαν θάπτων τοὺς πεπτωκότας Κενταύρους, καὶ 20 βέλος ἔκ τινος έξαιρῶν, ὑπὸ τῆς ἀκίδος ἐπλήγη, καὶ τὸ τραύμα έχων ἀνίατον έτελεύτησεν. ὃν Ἡρακλῆς μεγαλοποεπώς θάψας ύπὸ τὸ ὄφος έθημεν, δ στήλης ένδόξου γέγονε πρεΐττον. Φολόη γαρ δνομαζόμενον διὰ τῆς ἐπωνυμίας μηνύει τὸν ταφέντα καὶ οὐ δι' 25 έπιγραφής. δμοίως δὲ καὶ Χείρωνα τὸν ἐπὶ τῆ *λατρική θαυμαζόμενον ἀπουσίως τόξου βολή διέ-*

² δυεῖν D 3 τοὺς] τοῖς vulg. 12 ὅμαλος D
13 βιασάμενος vulg. 14 θαυμ. συν έβη vulg. 16 ὑπελαμβάνετο Hertlein 17 καὶ om. vulg. 20 ἐξαίρων codices
21 ὃν Ἡρ.] ὁ δ΄ Ἡρ. αὐτὸν CE 22 ἔθαψεν ΙΙ ἔθηκεν
om. Π 23 Φολόην D 24 ὁμωνυμίας ΙΙ μηνύειν DF.

φθειρε. καὶ περὶ μὲν τῶν Κενταύρων ίκανῶς ἡμῖν εἰρήσθω.

- 13 Μετὰ δὲ ταῦτ' ἔλαβε πρόσταγμα τὴν χρυσόκερων μὲν οὖσαν ἔλαφον, τάχει δὲ διαφέρουσαν, ἀγαγεῖν. τοῦτον δὲ τὸν ἄθλον συντελῶν τὴν ἐπίνοιαν 5
 ἔσχεν οὐκ ἀχρηστοτέραν τῆς κατὰ τὸ σῶμα ῥώμης.
 οἱ μὲν γάρ φασιν αὐτὴν ἄρκυσιν έλεῖν, οἱ δὲ διὰ
 τῆς στιβείας χειρώσασθαι καθεύδουσαν, τινὲς δὲ
 συνεχεῖ διωγμῷ καταπονῆσαι πλὴν ἄνευ βίας καὶ
 κινδύνων διὰ τῆς κατὰ τὴν ψυχὴν ἀγχινοίας τὸν 10
 ἄθλον τοῦτον κατειργάσατο.
 - Ό δ' 'Ηρακλῆς πρόσταγμα λαβῶν τὰς ἐκ τῆς Στυμφαλίδος λίμνης ὅρνιθας ἐξελάσαι, τέχνη καὶ ἐπινοία ὁαδίως συνετέλεσε τὸν ἄθλον. ἐπεπόλασε γάρ, ὡς ἔοικεν, ὀρνίθων πλῆθος ἀμύθητον, καὶ τοὺς ἐν τῆ πλησίον χώρα καρποὺς ἐλυμαίνετο. βία μὲν οὖν ἀδύνατον ἡν χειρώσασθαι τὰ ζῷα διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ πλήθους, φιλοτέχνου δ' ἐπινοίας ἡ πρᾶξις προσεδεῖτο. διόπερ κατασκευάσας χαλκῆν πλαταγήν, καὶ διὰ ταύτης ἐξαίσιον κατασκευάζων νο ψόφον, ἐξεφόβει τὰ ζῷα, καὶ πέρας τῆ συνεχεία τοῦ κρότου ὁαδίως ἐκπολιορκήσας καθαρὰν ἐποίησε τὴν λίμνην.
 - 3 Τελέσας δε και τοῦτον τον ἄθλον ἔλαβε πας'
 Εὐουσθέως ποόσταγμα την αὐλην την Αὐγέου κα- 25
 θᾶοαι μηδενος βοηθοῦντος αὕτη δ' έκ πολλῶν
 ηρόνων ήθροισμένην κόπρον εἶχεν ἄπλατον, ην

⁵ τὴν om. vulg. 6 κατὰ τὸ σῶμα] τοῦ σώματος D 8 στιβίας D, στειβίας CF 22 ἐκπολεμήσας CF 25 τὴν A.] τοῦ A. vulg. 27 χρόνων] ἐτῶν Π ἄπλετον Π .

ύβρεως ενεκεν Εὐρυσθεὺς προσέταξε καθᾶραι. δ
δ' Ἡρακλῆς τὸ μὲν τοις ὅμοις έξενεγκεῖν ταύτην
ἀπεδοκίμασεν, ἐκκλίνων τὴν ἐκ τῆς ὕβρεως αἰσχύνην
ἐπαγαγὼν δὲ τὸν ᾿Αλφειὸν καλούμενον ποταμὸν ἐπὶ
τὴν αὐλήν, καὶ διὰ τοῦ ξεύματος ἐκκαθάρας αὐτήν,
χωρὶς ὕβρεως συνετέλεσε τὸν ἄθλον ἐν ἡμέρα μιᾳ.
διὸ καὶ θαυμάσαι τις ἄν τὴν ἐπίνοιαν τὸ γὰρ
ὑπερήφανον τοῦ προστάγματος χωρὶς αἰσχύνης ἐπετέλεσεν, οὐδὲν ὑπομείνας ἀνάξιον τῆς ἀθανασίας.

10 Μετὰ δὲ ταῦτα λαβῶν ἄθλον τὸν ἐκ Κρήτης 4 260 ταῦρον ἀγαγεῖν, οὖ Πασιφάην ἐρασθῆναί φασι, πλεύσας εἰς τὴν νῆσον, καὶ Μίνω τὸν βασιλέα συνεργὸν λαβών, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Πελοπόννησον, τὸ τηλικοῦτον πέλαγος ἐπ' αὐτῷ ναυστοληθείς.

15 Τελέσας δὲ τοῦτον τὸν ἄθλον τὸν Ὀλυμπικὸν 14 ἀγῶνα συνεστήσατο, κάλλιστον τῶν τόπων πρὸς τηλικαύτην πανήγυριν προκρίνας τὸ παρὰ τὸν ᾿Αλφειὸν ποταμὸν πεδίον, ἐν ῷ τὸν ἀγῶνα τοῦτον τῷ Διὶ τῷ πατρίῷ καθιέρωσε. στεφανίτην δ᾽ αὐτὸν ²0 ἐποίησεν, ὅτι καὶ αὐτὸς εὐηργέτησε τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων οὐδένα λαβὼν μισθόν. τὰ δ᾽ ἀθλήματα 2 πάντα αὐτὸς ἀδηρίτως ἐνίκησε, μηδενὸς τολμήσαντος αὐτῷ συγκριθῆναι διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἀρετῆς, καίπερ τῶν ἀθλημάτων ἐναντίων ἀλλήλοις ὅντων ²5 τὸν γὰρ πύκτην ἢ παγκρατιαστὴν τοῦ σταδιέως δύσκολον περιγενέσθαι, καὶ πάλιν τὸν ἐν τοῖς κούωρις ἀθλήμασι πρωτεύοντα καταγωνίσασθαι τοὺς ἐν

⁴ Άλφειὸν] Πηνειὸν Η 7 ἄν τις vulg. 13 αὐτὸν οπ. Η 14 αὐτὸν CF 20 ἐποίησεν] κατεσκεύασεν vulg. 27 καταγωνίσασ ϑ αι del. edit.

τοῖς βαρέσιν ὑπερέχοντας δυσχερὲς κατανοῆσαι. διόπερ εἰκότως ἐγένετο τιμιώτατος ἀπάντων τῶν ἀγώνων οὖτος, τὴν ἀρχὴν ἀπ' ἀγαθοῦ λαβών.

Οὐκ ἄξιον δὲ παραλιπεῖν οὐδὲ τὰς ὑπὸ τῶν θεῶν αὐτῷ δοθείσας δωρεὰς διὰ τὴν ἀρετήν. ἀπὸ 5 γὰρ τῶν πολέμων τραπέντος αὐτοῦ πρὸς ἀνέσεις τε καὶ πανηγύρεις, ἔτι δ' ἑορτὰς καὶ ἀγῶνας, ἐτίμησαν αὐτὸν δωρεαῖς οἰκείαις ἕκαστος τῶν θεῶν, 'Αθηνᾶ μὲν πέπλῳ, "Ηφαιστος δὲ ὁοπάλῳ καὶ θώρακι: καὶ πρὸς ἀλλήλους ἐφιλοτιμήθησαν οἱ προειρημένοι θεοὶ 10 κατὰ τὰς τέχνας, τῆς μὲν πρὸς εἰρηνικὴν ἀπόλαυσιν καὶ τέρψιν, τοῦ δὲ πρὸς τὴν τῶν πολεμικῶν κινδύνων ἀσφάλειαν. τῶν δ' ἄλλων Ποσειδῶν μὲν ἵππους ἐδωρήσατο, Έρμῆς δὲ ξίφος, 'Απόλλων δὲ τόξον τε ἔδωκε καὶ τοξεύειν ἐδίδαξε, Δημήτηρ δὲ 16 πρὸς τὸν καθαρμὸν τοῦ Κενταύρων φόνου τὰ μικρὰ μυστήρια συνεστήσατο, τὸν 'Ηρακλέα τιμῶσα.

"Ιδιον δέ τι συνέβη καὶ κατὰ τὴν γένεσιν τοῦ θεοῦ τούτου συντελεσθῆναι. Ζεὺς γὰρ πρώτη μὲν ἐμίγη γυναικὶ θνητῆ Νιόβη τῆ Φορωνέως, ἐσχάτη νο ἀ 'Αλκμήνη ταύτην δ' ἀπὸ Νιόβης ἐκκαιδεκάτην οἱ μυθογράφοι γενεαλογοῦσιν ὅστε τοῦ γεννᾶν ἀνθρώπους ἐκ μὲν τῶν ταύτης προγόνων ἤρξατο, εἰς αὐτὴν δὲ ταύτην κατέληξεν ἐν ταύτη γὰρ τὰς πρὸς θνητὴν ὁμιλίας κατέλυσε, καὶ κατὰ τοὺς ὕστερον Σερόνους οὐδένα τούτων γεννήσειν ἄξιον ἐλπίζων οὐκ ἐβουλήθη τοῖς κρείττοσιν ἐπεισάγειν τὰ χείρω.

15 Μετὰ δὲ ταῦτα τῶν περὶ τὴν Παλλήνην γιγάν- 261

¹ καταπονήσαι II 3 ἀρχὴν] ὑπεροχὴν II 5 δοθείσας αὐτῷ vulg. 22 ὥστε τοῦ Dindorf, εἰς δὲ τὸ codices.

των έλομένων τὸν πρὸς τοὺς ἀθανάτους πόλεμον, Ἡρακλῆς τοῖς θεοῖς συναγωνισάμενος καὶ πολλοὺς ἀνελὼν τῶν γηγενῶν ἀποδοχῆς ἔτυχε τῆς μεγίστης. Ζεὺς γὰρ τοὺς μὲν συναγωνισαμένους τῶν θεῶν τονους ἀνόμασεν Ὀλυμπίους, ῖνα τῆ ταύτης τιμῆ ὁ ἀγαθὸς κοσμηθεὶς ἐπωνυμία διαφέρη τοῦ χείρονος ἡξίωσε δὲ ταύτης τῆς προσηγορίας τῶν ἐκ θνητῶν γυναικῶν γενομένων Διόνυσον καὶ Ἡρακλέα, οὐ μόνον ὅτι πατρὸς ἡσαν Διός, ἀλλὰ διότι καὶ τὴν 10 προαίρεσιν ὁμοίαν ἔσχον, εὐεργετήσαντες μεγάλα τὸν βίον τῶν ἀνθρώπων.

Ζεὺς δέ, Προμηθέως παραδόντος τὸ πῦρ τοῖς 2 ἀνθρώποις, δεσμοῖς κατελάβετο καὶ παρέστησεν ἀετὸν τὸν ἐσθίοντα τὸ ἦπαρ αὐτοῦ. Ἡρακλῆς δ' ὁρῶν τῆς 15 τιμωρίας αὐτὸν τυγχάνοντα διὰ τὴν τῶν ἀνθρώπων εὐεργεσίαν, τὸν μὲν ἀετὸν κατετόξευσε, τὸν δὲ Δία πείσας λῆξαι τῆς ὀργῆς ἔσωσε τὸν κοινὸν εὐεργέτην.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἔλαβεν ἄθλον ἀγαγεῖν τὰς Διο- 3 20 μήδους τοῦ Θρακὸς ἵππους. αὖται δὲ χαλκᾶς μὲν φάτνας εἰχον διὰ τὴν ἀγριότητα, ἀλύσεσι δὲ σιδηραῖς διὰ τὴν ἰσχὺν ἐδεσμεύοντο, τροφὴν δ' ἐλάμβανον οὐ τὴν ἐκ γῆς φυομένην, ἀλλὰ τὰ τῶν ξένων μέλη διαιρούμεναι τροφὴν εἰχον τὴν συμφορὰν τῶν 25 ἀκληρούντων. ταύτας δ΄ Ηρακλῆς βουλύμενος χειρώσασθαι τὸν κύριον Διομήδην παρέβαλε, καὶ ταῖς τοῦ παρανομεῖν διδάξαντος σαρξὶν ἐκπληρώσας τὴν ἔνδειαν τῶν ζώων εὐπειθεῖς ἔσχεν. Εὐρυσθεὸς δ' 4

¹ ἀνελομένων Dind. 9 ἀλλ' ὅτι F 10 εἶχον CF 13 et 16 αἰετὸν CD.

άχθεισῶν πρὸς αὐτὸν τῶν ἵππων ταύτας μὲν Ιερὰς ἐποίησεν Ἡρας, ὧν τὴν ἐπιγονὴν συνέβη διαμεῖναι μέχρι τῆς ᾿Αλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος βασιλείας.

Τοῦτον δὲ τὸν ἄθλον ἐπιτελέσας μετ' Ἰάσονος συνεξέπλευσε συστρατεύσων έπὶ τὸ χρυσόμαλλον 5 δέρος είς Κόλγους. άλλὰ περί μέν τούτων έν τη των 'Αργοναυτων στρατεία τὰ κατὰ μέρος διέξιμεν. 16 Ηρακλής δε λαβών πρόσταγμα τον Ίππολύτης τῆς 'Αμαζόνος ένεγκειν ζωστῆρα, τὴν ἐπὶ τὰς 'Αμαζόνας στρατείαν έποιήσατο. πλεύσας οὖν εἰς τὸν Εὕξεινον 10 άπ' έκείνου κληθέντα Πόντον, καλ καταπλεύσας έπλ τάς έκβολάς τοῦ Θεομώδοντος ποταμοῦ, πλησίον Θεμισκύρας πόλεως κατεστρατοπέδευσεν, έν ή τὰ 2 βασίλεια των 'Αμαζόνων υπήρχε, καλ το μέν πρωτον ήτει παρ' αὐτῶν τὸν προστεταγμένον ζωστῆρα 15 ώς δ' ούν ύπηκουον, συνηψε μάγην αὐταῖς. τὸ μέν οὖν ἄλλο πληθος αὐτῶν ἀντετάχθη τοῖς πολλοῖς, αί δὲ τιμιώταται κατ' αὐτὸν ταχθεῖσαι τὸν Ἡρακλέα262 μάγην καρτεράν συνεστήσαντο. πρώτη μέν γάρ αὐτῶ συνάψασα μάχην "Αελλα, [καί] διὰ τὸ τάχος ταύτης 20 τετευχυία της προσηγορίας, δξύτερον εδρεν αύτης τον αντιταγθέντα. δευτέρα δε Φιλιππίς εύθυς έχ τῆς πρώτης συστάσεως καιρίω πληγῆ περιπεσοῦσα διεφθάρη, μετά δε ταυτα Προθόη συνήψε μάχην, ην έκ προκλήσεως έφασαν έπτάκις νενικηκέναι του 25 άντιταξάμενον. πεσούσης δε και ταύτης, τετάρτην έχειρώσατο την ονομαζομένην Έριβοιαν. αύτη δέ

⁵ ἔπλευσε ΙΙ συστρατεύων D 11 ἀπ' ἐκείνου Εὔξεινον vulg.; ὑπ' f. 14 ἀμαζονίδων C 18 τιμιώταται] ἐπισημόταται ΙΙ 20 καὶ delevi 22 Φιλίππης C 28 καιρία CF.

διὰ τὴν ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἀγῶσιν ἀνδραγαθίαν καυχωμένη μηδενός χρείαν έγειν βοηθού, ψευδή την · ἐπαγγελίαν ἔσχε κρείττονι περιπεσούσα. μετά δὲ 3 ταύτας Κελαινώ καὶ Εὐουβία καὶ Φοίβη, τῆς 'Αρ-5 τέμιδος οὖσαι συγκυνηγοί καὶ διὰ παντὸς εὐστόγως άποντίζουσαι, τὸν ξνα στόγον οὐκ ἔτρωσαν, άλλ' έαυταῖς συνασπίζουσαι τότε πᾶσαι κατεκόπησαν. μετὰ δὲ ταύτας Δηιάνειραν και Άστερίαν και Μάρπην, έτι δε Τέκμησσαν καὶ Αλκίππην έγειρώσατο, αύτη δ' 10 δμόσασα παρθένος διαμενεΐν τὸν μὲν δοχον ἐφύλαξε, τὸ δὲ ζῆν οὐ διετήρησεν. ἡ δὲ τὴν στρατηγίαν έχουσα των 'Αμαζόνων Μελανίππη καλ θαυμαζομένη μάλιστα δι' ἀνδρείαν ἀπέβαλε τὴν ἡγεμονίαν. Ἡρα- 4 κλής δε τὰς ἐπιφανεστάτας τῶν 'Αμαζονίδων ἀνελὼν 15 καὶ τὸ λοιπὸν πληθος φυγεῖν συναναγκάσας, κατέκοψε τὰς πλείστας, ώστε παντελώς τὸ ἔθνος αὐτών συντριβήναι. των δ' αλημαλωτίδων 'Αντιόπην μέν έδωρήσατο Θησεί, Μελανίππην δ' απελύτρωσεν αντιλαβών τὸν ζωστῆρα.

20 Εὐρυσθέως δὲ προστάξαντος ἄθλον δέκατον τὰς 17 Γηρυόνου βοῦς ἀγαγεῖν, ὰς νέμεσθαι συνέβαινε τῆς Ἰβηρίας ἐν τοῖς πρὸς τὸν ἀκεανὸν κεκλιμένοις μέρεσιν, Ἡρακλῆς θεωρῶν τὸν πόνον τοῦτον μεγάλης προσδεόμενον παρασκευῆς καὶ κακοπαθείας, συνεστήσατο στόλον ἀξιόλογον καὶ πλῆθος στρατιωτῶν ἀξιόχρεων ἐπὶ ταύτην τὴν στρατείαν. διεβεβόητο 2

² χρείαν] χάριν χρείας D 4 τῆς om. CF 6 στοχόν D, σκοπόν vulg. 8 διζάνειραν D 9 χαλκίππην D 10 διαμένειν D, οὐσα διαμένειν C, εἶναι F ἐφύλαξεν D, διετήρησεν CF 11 διετήρησεν D, διεφύλαξεν CF 12 ἀμαζονίδων D 24 κακοπαθείας καὶ παρασκευῆς vulg.

γάρ κατά πᾶσαν την οἰκουμένην ὅτι Χρυσάωρ δ λαβών ἀπὸ τοῦ πλούτου τὴν προσηγορίαν βασιλεύει μεν απάσης Ίβηρίας, τρείς δ' έχει συναγωνιστάς υίούς, διαφέροντας ταίς τε δώμαις των σώματων καὶ ταῖς ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἀνῶσιν ἀνδραναθίαις. 5 πρός δε τούτοις δτι των υίων εκαστος μεγάλας έγει δυνάμεις συνεστώσας έξ έθνων μαγίμων ων δή γάριν δ μεν Εύρυσθεύς νομίζων δυσέφικτον είναι την έπλ τούτους στρατείαν, προσετετάχει τὸν προ-8 ειρημένον άθλον. δ δ' Ήρακλης ακολούθως ταζς 10 προκατειργασμέναις πράξεσι τεθαρρηκότως ύπέστη 268 τούς κινδύνους. και τὰς μέν δυνάμεις ἤθροισεν είς Κρήτην, κεκρικώς έκ ταύτης ποιείσθαι την δρμήν. σφόδρα γὰρ εὐφυῶς ἡ νῆσος αὕτη κεῖται πρὸς τὰς έφ' δλην την οικουμένην στρατείας. πρὸ δὲ τῆς ἀνα- 15 γωγης τιμηθείς ύπὸ τῶν έγχωρίων μεγαλοπρεπῶς, καὶ βουλόμενος τοῖς Κρησὶ γαρίσασθαι, καθαράν έποίησε την νήσον των θηρίων. διόπερ έν τοῖς ύστερον χρόνοις οὐδεν ἔτι τῶν ἀγρίων ζώων ὑπῆρχεν έν τη νήσω, οἷον ἄρκτων, λύκων, ὄφεων ή τῶν 20 άλλων των τοιούτων. ταυτα δ' έπραξεν αποσεμνύνων την νησον, εν ή μυθολογούσι και γενέσθαι 4 καὶ τραφήναι τὸν Δία. ποιησάμενος οὖν τὸν ἐκ ταύτης πλοῦν κατῆρεν είς τὴν Λιβύην, καὶ πρῶτον μεν Άνταιον τον δώμη σώματος και παλαίστρας 25 έμπειρία διαβεβοημένον καὶ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ καταπαλαισθέντας ξένους αποκτείναντα προκαλεσάμενος

¹ κατὰ πᾶσαν] καθ΄ ὅλην ΙΙ 7 ἐθνῶν] ἀνδρῶν ΙΙ 20 ἄρκων DF 21 τῶν om. D 24 ἔκπλουν D (c. 42, 1) 27 ἀποκτείνοντα Bekker.

είς μάχην και συμπλακείς διέφθεισεν. ἀκολούθως δε τούτοις την μεν Λιβύην πλήθουσαν άγρίων ζώων, πολλά των κατά την έρημον χώραν χειρωσάμενος, έξημέρωσεν, ώστε καλ γεωργίαις καλ ταῖς άλλαις 5 φυτείαις ταῖς τοὺς καρποὺς παρασκευαζούσαις πληοωθήναι πολλήν μεν άμπελόφυτον χώραν, πολλήν δ' έλαιοφόρου καθόλου δε την Διβύην διὰ τὸ πληθος τῶν κατὰ τὴν χώραν θηρίων ἀοίκητον πρότερον οὖσαν έξημερώσας έποίησε μηδεμιᾶς χώρας εὐδαι-10 μονία λείπεσθαι. δμοίως δὲ καὶ τοὺς παρανομοῦντας 5 άνθρώπους ἢ δυνάστας ὑπερηφάνους ἀποκτείνας τὰς πόλεις εποίησεν εὐδαίμονας, μυθολογοῦσι δ' αὐτὸν διὰ τοῦτο μισήσαι καὶ πολεμήσαι τὸ γένος τῶν άγρίων θηρίων και παρανόμων άνδρων, δτι παιδί 15 μεν όντι νηπίω συνέβη τούς όφεις έπιβούλους αὐτῷ γενέσθαι, ανδρωθέντι δε πεσείν ύπ' έξουσίαν ύπερηφάνου καὶ ἀδίκου μονάρχου τοῦ τοὺς ἄθλους προστάττοντος.

Μετὰ δὲ τὸν ἀνταίου θάνατον παρελθών εἰς 18
20 Αἰγυπτον ἀνεῖλε Βούσιριν τὸν βασιλέα ξενοκτονοῦντα τοὺς παρεπιδημοῦντας. διεξιὼν δὲ τὴν ἄνυδρον τῆς Λιβύης, καὶ περιτυχών χώρα καταρρύτω καὶ καρποφόρω, πόλιν ἔκτισε θαυμαστὴν τῷ μεγέθει, τὴν ὀνομαζομένην Ἑκατόμπυλον, ἦ ἔθετο τὴν προσ25 ηγορίαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν κατ' αὐτὴν πυλῶν. διαμεμένηκε δὲ ἡ ταύτης τῆς πόλεως εὐδαιμονία μέχρι τῶν νεωτέρων καιρῶν, ἐν οἶς Καρχηδόνιοι δυνάμεσιν ἀξιολόγοις καὶ στρατηγοῖς ἀγαθοῖς στρα-

⁶ χώραν post έλαιοφόρον CF 13 καl πολεμήσαι om. D 24 ής \tilde{D} 26 διέμεινε \tilde{H} 27 of Hertlein, of καl libri.

- 2 τεύσαντες ἐπ' αὐτὴν κύριοι κατέστησαν. ὁ δ' Ἡρακλῆς πολλὴν τῆς Λιβύης ἐπελθὰν παρῆλθεν ἐπὶ τὸν πρὸς Γαδείροις ἀπεανόν, καὶ στήλας ἔθετο καθ' ἑκατέραν τῶν ἠπείρων. συμπαραπλέοντος δὲ τοῦ στόλου διαβὰς εἰς τὴν Ἰβηρίαν, καὶ καταλαβὰν τοὺς264 Χρυσάορος υἱοὺς τρισὶ δυνάμεσι μεγάλαις κατεστρα- ς τοπεδευκότας ἐκ διαστήματος, πάντας τοὺς ἡγεμόνας ἐκ προκλήσεως ἀνελὰν καὶ τὴν Ἰβηρίαν χειρωσάμενος ἀπήλασε τὰς διωνομασμένας τῶν βοῶν ἀγέλας.
- 8 διεξιων δὲ τὴν τῶν Ἰβήρων χώραν, καὶ τιμηθεὶς ὑπό 10 τινος τῶν ἐγχωρίων βασιλέως, ἀνδρὸς εὐσεβεία καὶ δικαιοσύνη διαφέροντος, κατέλιπε μέρος τῶν βοῶν ἐν δωρεαῖς τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ λαβὼν ἀπάσας καθιέρωσεν Ἡρακλεῖ, καὶ κατ' ἐνιαυτὸν ἐκ τούτων ἔθυεν αὐτῷ τὸν καλλιστεύοντα τῶν ταύρων τὰς δὲ βοῦς 15 τηρουμένας συνέβη ἱερὰς διαμείναι κατὰ τὴν Ἰβηρίαν μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς καιρῶν.

⁶ μεγάλαις om. CE 13 δωρε $\tilde{\alpha}$ II 16 κατ $\tilde{\alpha}$] περ $\tilde{\alpha}$ D 21 της τε . . . Εὐρώπης om. FM 24 προσχῶσαι C διὸ καὶ post διάστημα transponere malim 26 άλιτενοῦς καὶ om. CE.

κήτη διεκπίπτειν έκ τοῦ ώκεανοῦ πρὸς τὴν έντὸς θάλατταν, άμα δε καί διά το μέγεθος των έργων μένη ἀείμνηστος ή δόξα τοῦ κατασκευάσαντος . ώς δέ τινές φασι, τοθναντίον των ηπείρων άμφοτέρων 5 συνεζευγμένων διασκάψαι ταύτας, καὶ τὸν πόρον άνοίξαντα ποιήσαι τὸν ἀκεανὸν μίσγεσθαι τη καθ' ήμας θαλάττη. άλλα περί μεν τούτων έξέσται σκοπείν ως αν ξκαστος ξαυτόν πείθη. το παραπλήσιον 6 δε τούτοις επραξε πρότερον κατά την Ελλάδα. περί 10 μεν γάρ τὰ καλούμενα Τέμπη τῆς πεδιάδος χώρας έπὶ πολύν τόπον λιμναζούσης διέσκαψε τὸν συνεγή τόπου, και κατά τῆς διώρυγος δεξάμενος απαν τὸ κατά την λίμνην ύδωρ έποίησε τὰ πεδία φανηναι τὰ κατὰ τὴν Θετταλίαν παρὰ τὸν Πηνειὸν ποταμόν. 15 έν δὲ τῆ Βοιωτία τοὐναντίον έμφράξας τὸ περί τὸν 7 Μινύειον Όργομενον δείθρον εποίησε λιμνάζειν την χώραν καὶ φθαρῆναι τὰ κατ' αὐτὴν ἄπαντα. ἀλλὰ τὰ μὲν κατὰ τὴν Θετταλίαν ἔπραξεν εὐεργετῶν τοὺς Ελληνας, τὰ δὲ κατὰ τὴν Βοιωτίαν τιμωρίαν λαμ-20 βάνων παρά των την Μινυάδα κατοικούντων διά την των Θηβαίων καταδούλωσιν.

Ό δ' Ἡρακλῆς τῶν μὲν Ἰβήρων παρέδωκε τὴν 19 βασιλείαν τοῖς ἀρίστοις τῶν ἐγχωρίων, αὐτὸς δ' ἀναλαβών τὴν δύναμιν καὶ καταντήσας εἰς τὴν Κελτικὴν με καὶ πᾶσαν ἐπελθών κατέλυσε μὲν τὰς συνήθεις παραξουρμίας καὶ ξενοκτονίας, πολλοῦ δὲ πλήθους ἀνθρώπων ἐξ ἄπαντος ἔθνους έκουσίως συστρατεύοντος

³ μένη om. D 7 σκοπεῖν ἐξέσται CF 15 διαφράξας D 16 ἐρχόμενον CG, om. F 22 δ'] δ' οὖν C 27 ἐξ ἄπαντος] ἐκ παντὸς vulg.

έχτισε πόλιν εύμεγέθη την όνομασθείσαν από της 🤋 κατὰ τὴν στρατείαν ἄλης Άλησίαν, πολλούς δὲ καὶ των έγχωρίων ανέμιξεν είς την πόλιν. ων έπικρατησάντων τῶ πλήθει πάντας τοὺς ἐνοικοῦντας ἐκβαρβαρωθήναι συνέβη. οί δὲ Κελτοί μέχρι τωνδε 5 τῶν καιρῶν τιμῶσι ταύτην τὴν πόλιν, ὡς ἀπάσης της Κελτικής οδσαν έστίαν και μητρόπολιν. διέμεινε δ' αύτη πάντα τὸν ἀφ' Ἡρακλέους χρόνον έλευθέρα καλ απόρθητος μέχρι τοῦ καθ' ήμᾶς χρόνου τὸ δὲ τελευταΐον ύπὸ Γαΐου Καίσαρος τοῦ διὰ τὸ μέγεθος 10 των πράξεων θεοῦ προσαγορευθέντος ἐκ βίας ἀλοῦσα συνηναγκάσθη μετὰ πάντων των άλλων Κελτων 3 υποταγήναι 'Ρωμαίοις. δ δ' 'Ηρακλής την έκ της Κελτικής πορείαν έπι την Ίταλίαν ποιούμενος, καί διεξιών την δρεινήν την κατά τὰς "Αλπεις, ώδοποίησε 15 την τραγύτητα της όδοῦ καὶ τὸ δύσβατον, ώστε δύνασθαι στρατοπέδοις καλ ταῖς τῶν ὑποζυγίων 4 ἀποσκευαϊς βάσιμον είναι. των δε την ὀρεινην ταύτην κατοικούντων βαρβάρων είωθότων τὰ διεξιόντα τῶν στρατοπέδων περικόπτειν καὶ ληστεύειν έν ταὶς 20 δυσχωρίαις, χειρωσάμενος απαντας καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς παρανομίας ἀνελὼν ἐποίησεν ἀσφαλῆ τοῖς μεταγενεστέροις την δδοιπορίαν. διελθών δε τας Αλπεις καὶ τῆς νῦν καλουμένης Γαλατίας τὴν πεδιάδα διεξιών έποιήσατο την πορείαν διά της Λιγυστικής.

20 Οι δε ταύτην την χώραν οικοῦντες Λίγυες νέμονται γην τραχεῖαν καὶ παντελῶς λυπράν τῶν δ'

¹ ὀνομαζομένην vulg. 4 κατοικοῦντας CF 6 ἐτίμων II 12 πάντων om. vulg. 17 δύνασθαι abundat 20 πεφικόπτειν και om. F 26 κατοικοῦντες F.

έγγωρίων ταϊς έργασίαις καλ ταϊς τῆς κακοπαθειας ύπερβολαϊς φέρει μαρπούς πρός βίαν δλίγους. διό καὶ τοῖς ὄγκοις εἰσὶ συνεσταλμένοι καὶ διὰ τὴν συνεγή γυμνασίαν εύτονοι της γάρ κατά την του-5 φην ραστώνης πολύ κεγφρισμένοι έλαφροί μεν ταίς εύκινησίαις είσίν, έν δε τοῖς πολεμικοῖς ἀνῶσι ταῖς άλκαῖς διάφοροι, καθόλου δὲ τῶν πλησιογώρων τὸ 2 πονείν συνεχῶς ήσκηκότων, καὶ τῆς χώρας πολλῆς έργασίας προσδεομένης, είθίκασι τὰς γυναϊκας τῶν 10 κακοπαθειών των έν ταϊς έργασίαις κοινωνούς ποιεῖσθαι. μισθοῦ δὲ παρ' ἀλλήλοις ἐργαζομένων τῶν τε άνδοῶν καὶ τῶν γυναικῶν, ἴδιόν τι καὶ παράδοξον καθ' ήμας συνέβη περί μίαν γυναϊκα γενέσθαι. έγκυος γὰρ οὖσα καὶ μετὰ τῶν ἀνδρῶν ἐργαζομένη 3 15 μισθού, μεταξύ συνεχομένη ταϊς ώδισιν απηλθεν είς τινας δάμνους άδορύβως έν οίς τεκοῦσα, καὶ τὸ παιδίου φύλλοις ένειλήσασα, τοῦτο μεν ἀπέκρυψεν, 266 αὐτὴ δὲ συμμίξασα τοῖς ἐργαζομένοις τὴν αὐτὴν έκείνοις υπέμεινε κακοπάθειαν, οὐδὲν δηλώσασα 20 περί τοῦ συμβεβημότος. τοῦ βρέφους δὲ κλαυθμυριζομένου, καλ της πράξεως φανεράς γενομένης, δ μεν έφεστηχώς οὐδαμῶς ηδύνατο πεῖσαι παύσασθαι των έργων ή δ' οὐ πρότερον ἀπέστη τῆς κακοπαθείας, έως δ μισθωσάμενος έλεήσας καλ τον μισθον 25 ἀποδούς ἀπέλυσε τῶν ἔργων.

'Hoanly's δε διελθών την τε των Λιγύων καί 21 την των Τυρρηνών χώραν, καταντήσας πρός τον

² βίον G 11 παρ' om. Η 16 εν οίς] είς ας Η 17 μεν] είς τινας δάμνους add. codices, del. Bekker 19 υπέμενε CF 20 δε βρέφους vulg. 26 και την] και CF.

Τίβεριν ποταμόν κατεστρατοπέδευσεν οδ νῦν ή 'Ρώμη έστίν. άλλ' αύτη μέν πολλαίς γενεαίς ύστερον ύπο 'Ρωμύλου τοῦ "Αρεος ἐκτίσθη, τότε δέ τινες τῶν ἐγχωρίων κατώκουν ἐν τῷ νῦν καλουμένω 2 Παλατίω, μικράν παντελώς πόλιν οίκουντες. έν 5 ταύτη δε των επιφανών όντες ανδρών Κάκιος καλ Πινάριος έδέξαντο τὸν Ἡρακλέα ξενίοις ἀξιολόνοις καλ δωρεαίς κεγαρισμέναις έτίμησαν καλ τούτων των ανδρων ύπομνήματα μέχρι τωνδε των καιρων διαμένει κατά την 'Ρώμην. των γάρ νυν εύγενων 10 άνδρῶν τὸ τῶν Πιναρίων ὀνομαζομένων γένος διαμένει παρά τοῖς 'Ρωμαίοις, ὡς ὑπάργον ἀργαιότατον, τοῦ δὲ Κακίου ἐν τῷ Παλατίῳ κατάβασίς ἐστιν έχουσα λιθίνην κλίμακα την δνομαζομένην απ' έκείνου Κακίαν, οὖσαν πλησίον τῆς τότε γενομένης 15 3 οίκιας τοῦ Κακίου. ὁ δ' οὖν Ἡρακλῆς ἀποδεξάμενος την εύνοιαν των το Παλάτιον οἰκούντων, προείπεν αύτοις δτι μετά την έαυτου μετάστασιν είς θεούς τοις εύξαμένοις έκδεκατεύσειν Ήρακλει την οὐσίαν συμβήσεται τὸν βίον εὐδαιμονέστερον ἔχειν. 20 δ καλ συνέβη κατά τοὺς υστερον χρόνους διαμείναι 4 μέχοι των καθ' ήμας χρόνων πολλούς γάρ των 'Ρωμαίων οὐ μόνον των συμμέτρους οὐσίας κεκτημένων, άλλά και των μεγαλοπλούτων τινάς εύξαμένους έκδεκατεύσειν Ήρακλεί, καὶ μετὰ ταῦτα γενο- 25 μένους εὐδαίμονας, ἐκδεκατεῦσαι τὰς οὐσίας οὕσας

³ φωμύλλου D 11 ὀνομαζίμενον codices, corr. Hertlein 13 et 16 κακίου Α, κάκιος ceteri 19 et 25 ἐκδεκατεύειν II 20 ἔχειν Hertlein, ἔξειν cod. 22 γὰς τῶν] γὰς vulg. 25 γενομένης εὐδαιμονίας CF 26 οὔσας om. D.

ταλάντων τετρακισχιλίων. Λεύκολλος γὰρ ὁ τῶν καθ' αὐτὸν 'Ρωμαίων σχεδόν τι πλουσιώτατος ὢν διατιμησάμενος την ίδίαν οὐσίαν κατέθυσε τῷ θεῷ πᾶσαν την δεκάτην, εὐωχίας ποιῶν συνεχείς καὶ 5 πολυδαπάνους. κατεσκεύασαν δὲ καὶ 'Ρωμαΐοι τούτῷ τῷ θεῷ παρὰ τὸν Τίβεριν ίερὸν ἀξιόλογον, ἐν ῷ νομίζουσι συντελείν τὰς ἐκ τῆς δεκάτης θυσίας.

Ό δ' οὖν Ἡρακλῆς ἀπὸ τοῦ Τιβέρεως ἀναζεύξας, 5 267 καὶ διεξιών την παράλιον της νῦν Ἰταλίας ὀνομα-10 ζομένης, κατήντησεν είς το Κυμαΐον πεδίον, έν δ μυθολογοῦσιν ἄνδρας γενέσθαι ταῖς τε ρώμαις προέγοντας και έπι παρανομία διωνομασμένους, οθς ονομάζεσθαι γίγαντας. ἀνομάσθαι δὲ καὶ τὸ πεδίον τοῦτο Φλεγραΐον ἀπὸ τοῦ λόφου τοῦ τὸ παλαιὸν 15 έκφυσωντος άπλατον πύρ παραπλησίως τη κατά την Σικελίαν Αίτνη καλείται δε νύν δ λόφος Ούεσουούιος, έγων πολλά σημεία τοῦ κεκαῦσθαι κατά τοὺς άρχαίους χρόνους. τοὺς δ' οὖν γίγαντας πυθομένους 6 την Ηρακλέους παρουσίαν άθροισθηναι πάντας καί 20 παρατάξασθαι τῷ προειρημένῳ. θαυμαστῆς δὲ γενομένης μάχης κατά τε την δώμην και την άλκην των γιγάντων, φασί τὸν Ἡρακλέα, συμμαχούντων αὐτῷ των θεων, πρατήσαι τη μάχη, και τούς πλείστους άνελόντα την χώραν έξημερωσαι. μυθολογούνται δ' 7 25 οί γίγαντες γηγενείς γεγονέναι διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ κατά τὸ σῶμα μεγέθους. καὶ περὶ μέν τῶν έν Φλέγοα φονευθέντων γιγάντων τοιαύτα μυθο-

¹ λεύχολος D 11 γενέσθαι om. Η 12 οὖς om. Η 15 ἄπλ. πὖς ἐκφ. vulg. 16 λόφος Dindorf, τόπος cod. οὖεσούσιος codices 19 τὴν] τὴν τοῦ vulg 27 φλεγομίω D.

3

λογοῦσί τινες, οἶς καὶ Τίμαιος δ συγγραφεὺς ἡκολούθησεν.

Ο δ' Ἡρακλῆς ἐκ τοῦ Φλεγραίου πεδίου κατελ-22 θων έπὶ τὴν θάλατταν κατεσκεύασεν ἔονα περὶ τὴν "Αορνον δνομαζομένην λίμνην, ίεραν δε Φερσεφό- 5 νης νομιζομένην. κείται μέν οὖν ή λίμνη μεταξύ Μισηνού καὶ Δικαιαρχείων, πλησίον των θερμών ύδάτων, έχει δε την μεν περίμετρον ώς πέντε σταδίων, τὸ δὲ βάθος ἄπιστον ἔχουσα γὰρ ὕδωρ καθαρώτατον φαίνεται τῆ χρόα κυανοῦν διὰ τὴν 10 2 ύπερβολην τοῦ βάθους. μυθολογοῦσι δὲ τὸ μὲν παλαιον γεγενήσθαι νεκυομαντείον προς αύτή, δ τοις υστερον χρόνοις καταλελύσθαι φασίν. άναπεπταμένης δε τῆς λίμνης είς τὴν θάλατταν, τὸν Ήρακλέα λέγεται τὸν μὲν ἔκρουν έγχῶσαι, τὴν δ' 15 δδον την νον ούσαν παρά θάλατταν κατασκευάσαι, την απ' έκείνου καλουμένην 'Ηρακλείαν.

Ταῦτα μὲν οὖν ἔπραξε περὶ ἐκείνους τοὺς τόπους. ἐντεῦθεν δ' ἀναζεύξας κατήντησε τῆς Ποσειδωνιατῶν χώρας πρός τινα πέτραν, πρὸς ἦ μυθο- 20
λογοῦσιν ἰδιόν τι γενέσθαι καὶ παράδοξον. τῶν
γὰρ ἐγχωρίων τινὰ κυνηγὸν ἐν τοῖς κατὰ τὴν θήραν ἀνδραγαθήμασι διωνομασμένον ἐν μὲν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις εἰωθέναι τῶν ληφθέντων θηρίων268
τὰς κεφαλὰς καὶ τοὺς πόδας ἀνατιθέναι τῆ 'Αρτέ- 25
μιδι καὶ προσηλοῦν τοῖς δένδρεσι, τότε δ' οὖν

⁴ έπὶ] παρὰ II 6 νομιζ. Stephanus, όνομαζ. libri 7 δικαιαρχίων D 18 ἐκείνους] τούτους vulg. 19 ποσιδωνιατῶν D 22 δήραν] χώραν II 26δ οὖν] γοῦν τὸν D; ποτὲ δ αὐτὸν fort.

ύπερφυη κάπρον χειρωσάμενον και της θεού καταφρονήσαντα είπεῖν ὅτι τὴν κεφαλὴν τοῦ θηρίου έαυτο άνατίθησι, και τοῖς λόνοις άκολούθως ἔκ τινος δένδρου πρεμάσαι ταύτην, αὐτὸν δέ, καυμαε τώδους περιστάσεως ούσης, κατὰ μεσημβρίαν είς ύπνον τραπήναι καθ' δν δή χρόνον τοῦ δεσμοῦ λυθέντος αὐτομάτως πεσείν την κεφαλήν έπλ τὸν κοιμώμενον καί διαφθείραι. άλλά γάρ ούκ αν τις 4 θαυμάσειε τὸ γεγονός, ὅτι τῆς θεᾶς ταύτης πολλαλ 10 περιστάσεις μνημονεύονται περιέχουσαι την κατά των ἀσεβων τιμωρίαν. τω δ' Ἡρακλεῖ διὰ τὴν εὐσέβειαν τοὐναντίον συνέβη γενέσθαι. καταντήσαν- 5 τος γάρ αὐτοῦ πρὸς τὰ μεθόρια τῆς Ρηγίνης καλ Λοκρίδος, και διά του έκ της δδοιπορίας κόπου 15 αναπαυομένου, φασίν ύπο των τεττίγων αὐτον ένογλούμενον εύξασθαι τοῖς θεοῖς ἀφανεῖς γενέσθαι τούς ένοχλοῦντας αὐτόν καὶ διὰ τοῦτο, τῶν θεῶν βεβαιωσάντων την εὐχήν, μη μόνον κατά τὸ παρὸν άφανεῖς γενέσθαι τούτους, άλλὰ καὶ κατὰ τὸν ὕστε-20 φον χφόνον απαντα μηδένα τέττιγα φαίνεσθαι κατά την χώραν.

Ο δ' 'Ηρακλής καταντήσας έπλ τον πορθμον 6 κατά το στενώτατον τής θαλάττης τὰς μὲν βοῦς έπεραίωσεν εἰς τὴν Σικελίαν, αὐτὸς δὲ ταύρου κέ- 25 ρως λαβόμενος διενήξατο τὸν πόρον, ὅντος τοῦ διαστήματος σταδίων τριῶν καὶ δέκα, ὡς Τίμαιός φησι. μετὰ δὲ ταῦτα βουλόμενος έγκυκλωθήναι πᾶσαν 23

⁵ κατὰ] τὴν add. vulg. 13 ξηγείνης D 14 καὶ om. D 20 κατὰ τ. χ. φ. τέττιγα vulg. 22 δ' D, δ' οὖν vulg. 23 κατὰ] καὶ κατὰ CD, καὶ διὰ F.

Σικελίαν, έποιεῖτο τὴν πορείαν ἀπὸ τῆς Πελωριάδος έπλ τον "Ερυκα. διεξιόντος δ' αὐτοῦ τὴν παράλιον της νήσου, μυθολογούσι τὰς Νύμφας ἀνείναι θερμά λουτρά πρός την άνάπαυσιν της κατά την δδοιπορίαν αὐτῷ γενομένης κακοπαθείας. τούτων δ δ' όντων διττών, τὰ μὲν Ἱμεραῖα, τὰ δ' Ἐγεσταῖα προσαγορεύεται, την δυομασίαν έχουτα ταύτην άπδ 2 των τόπων. τοῦ δ' Ἡρακλέους πλησιάσαντος τοῖς κατά του Έρυκα τόποις, προεκαλέσατο αὐτου Έρυξ είς πάλην, υίὸς [μέν] ὢν Άφροδίτης καὶ Βούτα τοῦ 10 τότε βασιλεύοντος των τόπων. γενομένης δε της φιλοτιμίας μετά προστίμου, καὶ τοῦ μὲν "Ερυκος διδόντος την χώραν, τοῦ δ' 'Ηρακλέους τὰς βοῦς,269 τὸ μὲν πρῶτον ἀγανακτεῖν τὸν "Ερυκα, διότι πολύ λείπονται τῆς ἀξίας αί βόες, συγκρινομένης 15 τῆς χώρας πρὸς αὐτάς πρὸς ταῦτα δὲ τοῦ Ἡρακλέους αποφαινομένου διότι, ταύτας αν αποβάλη. στερήσεται της άθανασίας, εύδοκήσας δ "Ερυξ τη συνθήκη και παλαίσας έλείφθη και την χώραν ἀπέ-3 βαλεν. δ δ' Ἡρακλῆς τὴν μὲν χώραν παρέθετο τοῖς 20 έγχωρίοις, συγχωρήσας αὐτοῖς λαμβάνειν τοὺς καρπούς, μέχρι ἄν τις των ἐκγόνων αὐτοῦ παραγενόμενος ἀπαιτήση: ὅπεο καὶ συνέβη γενέσθαι. πολλαίς γὰο ὕστερον γενεαίς Δωριεύς δ Λακεδαιμόνιος καταντήσας είς την Σικελίαν και την χώραν απο- 25 λαβων έκτισε πόλιν 'Ηράκλειαν. ταχύ δ' αὐτῆς αὐξομένης, οί Καρχηδόνιοι φθονήσαντες άμα καὶ φοβη-

¹ τῆς om. vulg. 5 γενομένης αὐτῷ vulg. 10 μὲν del. Bekker 14 μὲν] μὲν οὖν D 17 αν ταύτας vulg. 28 καί om. D 25 εἰς τὴν] εἰς F.

θέντες μήποτε πλέον Ισγύσασα τῆς Καργηδόνος άφέληται των Φοινίκων την ηγεμονίαν, στρατεύσαντες έπ' αὐτὴν μεγάλαις δυνάμεσι καὶ κατά κράτος έλόντες κατέσκαψαν. άλλὰ περί μεν τούτων τὰ κατὰ 5 μέρος εν τοῖς οἰκείοις γρόνοις ἀναγράψομεν. τότε 4 δ' δ 'Ηρακλής έγκυκλούμενος την Σικελίαν, καταντήσας είς την νῦν οὖσαν τῶν Συρακοσίων πόλιν καλ πυθόμενος τὰ μυθολογούμενα κατὰ τὴν τῆς Κόρης άρπαγήν, έθυσέ τε ταῖς θεαῖς μεγαλοπρε-10 πῶς καὶ εἰς τὴν Κυάνην τὸν καλλιστεύοντα τῶν ταύρων καθαγίσας κατέδειξε θύειν τοὺς έγχωρίους κατ' ένιαυτον τη Κόρη και προς τη Κυάνη λαμπρώς άγειν πανήγυρίν τε καὶ θυσίαν. αὐτὸς δὲ 5 μετὰ τῶν βοῶν διὰ τῆς μεσογείου διεξιών, καὶ τῶν 15 έγγωρίων Σικανών μεγάλαις δυνάμεσιν άντιταξαμένων, ενίκησεν επιφανεί παρατάξει και πολλούς άπέκτεινεν, έν οίς μυθολογοῦσί τινες καὶ στρατηγούς έπιφανείς γεγενησθαι τούς μέγοι τοῦ νῦν ήρωικής τιμής τυγγάνοντας, Λεύκασπιν καί Πεδια-20 πράτην καί Βουφόναν καί Γλυχάταν, έτι δε Βυταίαν καὶ Κουτίδαν.

Μετὰ δὲ ταῦτα διελθών τὸ Λεοντῖνον πεδίον, 24 τὸ μὲν κάλλος τῆς χώρας ἐθαύμασε, πρὸς δὲ τοὺς τιμῶντας αὐτὸν οἰκείως διατιθέμενος ἀπέλιπε παρ' 25 αὐτοῖς ἀθάνατα μνημεῖα τῆς ἑαυτοῦ παρουσίας. ἔδιον δέ τι συνέβη γενέσθαι περὶ τὴν πόλιν τῶν 270' Αγυριναίων. ἐν ταύτη γὰρ τιμηθεὶς ἐπ' ἴσης τοῖς

⁹ ξθυσε] εὐθὺς ἔθυσε vulg. 11 καθαγιάσάς D 20 Γαυχάταν C Κυγαΐον F, Βαγγαΐον C 21 Κουτιδᾶν vulg. 24 διαθέμενος II 26 ἴδιον δὲ] ὧν ἴδιον vulg. 27 ἀγυρειναίων D.

'Ολυμπίοις θεοίς πανηγύρεσι καλ θυσίαις λαμπραίς. καίπερ κατὰ τοὺς ἔμπροσθεν χρόνους οὐδεμίαν θυσίαν προσδεγόμενος, τότε πρώτως συνευδόκησε. τοῦ δαιμονίου τὴν ἀθανασίαν αὐτῷ προσημαίνοντος. 2 δδοῦ γὰρ οὕσης οὐκ ἄπωθεν τῆς πόλεως πετρώ- 5 δους, αί βόες τὰ ἔχνη καθάπερ ἐπὶ κηροῦ τινος άπετυπούντο. δμοίως δε και αὐτῷ τῷ Ἡρακλεί τούτου συμβαίνοντος, καλ τοῦ ἄθλου δεκάτου τελουμένου, νομίσας ήδη τι λαμβάνειν τῆς άθανασίας, προσεδέγετο τὰς τελουμένας ὑπὸ τῶν ἐγγωρίων κατ' 10 8 ένιαυτον θυσίας. διόπερ τοις εύδοκουμένοις τάς τάριτας ἀποδιδούς, πρὸ μὲν τῆς πόλεως κατεσκεύασε λίμνην, έχουσαν τὸν περίβολον σταδίων τεττάρων, ήν έπώνυμον αὐτῷ καλεῖσθαι προσέταξεν ώσαύτως δε και των βοών τοις αποτυπωθείσιν ίγνεσι την 15 έφ' έαυτοῦ προσηγορίαν ἐπιθείς, τέμενος κατεσκεύασεν ήρωι Γηρυόνη, δ μέχρι τοῦ νῦν τιμᾶται παρά 4 τοῖς ἐγχωριοις. Ἰολάου τε τοῦ ἀδελφιδοῦ συστρατεύοντος τέμενος άξιόλογον έποίησε, καλ τιμάς καλ θυσίας κατέδειξεν αὐτῷ γίνεσθαι κατ' ένιαυτὸν τὰς 20 μέχοι τοῦ νῦν τηρουμένας πάντες γάρ οί κατά ταύτην την πόλιν οἰκοῦντες ἐκ γενετῆς τὰς κόμας [[εράς] Ιολάφ τρέφουσι, μέχρι αν δτου θυσίαις μεγαλοποεπέσι καλλιερήσαντες τον θεον ίλεων κατα-5 σκευάσωσι. τοσαύτη δ' έστλν άγνεία καλ σεμνότης 25 περί τὸ τέμενος ώστε τοὺς μή τελοῦντας τὰς είθισ-

² καίπες] καὶ CD 7 τῷ om. CF 11 εὐδοκιμουμένοις libri, corr. Dind. 16 ἀφ' vulg. κατεσκεύασεν καθιέρωσεν II 17 δ — έγχωρίοις om. FM 23 ໂερὰς om. D 24 ἴλεω D, ἰόλαον II.

μένας θυσίας παϊδας ἀφώνους γίνεσθαι καὶ τοῖς τετελευτηκόσιν ὁμοίους. ἀλλ' οὖτοι μέν, ὅταν εὕξηταί τις ἀποδώσειν τὴν θυσίαν καὶ ἐνέχυρον τῆς θυσίας ἀναδείξη τῷ θεῷ, παραχρῆμα ἀποκαθίστα- σθαί φασι τοὺς τῆ προειρημένη νόσω κατεχομένους. οἱ δ' οὖν ἐγχώριοι τούτοις ἀκολούθως τὴν μὲν 6 πύλην, πρὸς ἦ τὰς ἀπαντήσεις καὶ θυσίας τῷ θεῷ παρέστησαν, Ἡρακλείαν προσηγόρευσαν, ἀγῶνα δὲ γυμνικὸν καὶ ἰππικὸν καθ' ἔκαστον ἔτος μετὰ πάσης 10 προθυμίας ποιοῦσι. πανδήμου δὲ τῆς ἀποδοχῆς ἐλευθέρων τε καὶ δούλων γινομένης, κατέδειξαν καὶ τοὺς οἰκέτας ἰδία τιμῶντας τὸν θεὸν θιάσους τε συνάγειν καὶ συνιόντας εὐωχίας τε καὶ θυσίας τῷ θεῷ συντελεῖν.

15 'Ο δ' 'Ηρακλῆς μετὰ τῶν βοῶν περαιωθεὶς εἰς τ τὴν 'Ιταλίαν προῆγε διὰ τῆς παραλίας, καὶ Λακίνιον μὲν κλέπτοντα τῶν βοῶν ἀνείλε, Κρότωνα δὲ ἀκουσίως ἀποκτείνας ἔθαψε μεγαλοπρεπῶς καὶ τάφον αὐτοῦ κατεσκεύασε προεῖπε δὲ καὶ τοῖς ἐγχωρίοις επίσημος δμώνυμος τῷ τετελευτηκότι. αὐτὸς δ' ἐγκυ-25 επίσημος δμώνυμος τῷ τετελευτηκότι. αὐτὸς δ' ἐγκυ-25 τιλωθεὶς τὸν 'Αδρίαν καὶ πεζῆ περιελθών τὸν προειρημένον κόλπον κατήντησεν εἰς τὴν "Ηπειρον, ἐξ ἤς πορευθεὶς εἰς τὴν Πελοπόννησον, καὶ τετελεκὼς είν τὸν δέκατον ἄθλον, ἔλαβε πρόσταγμα παρ' Εὐρυσθέως τὸν ἐξ ἄδου Κέρβερον πρὸς τὸ φῶς ἀγαγεῖν. πρὸς δὲ τοῦτον τὸν ἄθλον ὑπολαβὼν συνοίσειν αὐτῷ, παρῆλθεν εἰς τὰς 'Αθήνας καὶ μετέσχε τῶν

⁵ φασι om. II 19 δὲ καὶ] δὲ vulg. 20 καὶ delevi 21 δὲ κυκλωθεὶς vulg. 23 ἐξ ῆς] ἑξῆς δὲ D.

έν Ἐλευσίνι μυστηρίων, Μουσαίου τοῦ Ὀρφέως υίοῦ τότε προεστηκότος τῆς τελετῆς.

Έπεὶ δ' 'Ορφέως έμνήσθημεν, οὐκ ἀνοίκειόν έστι παρεκβάντας βραγέα περί αὐτοῦ διελθεῖν. οὖτος γὰρ ἦν υίὸς μὲν Οἰάγρου, Θρᾶξ δὲ τὸ γένος, παι- 5 δεία δὲ καὶ μελωδία καὶ ποιήσει πολύ προέχων των μνημονευομένων και γάο ποίημα συνετάξατο θαυμαζόμενον καὶ τῆ κατὰ τὴν ἀδὴν εὐμελεία διαφέρον. έπὶ τοσοῦτο δὲ προέβη τῆ δόξη ώστε δοκεῖν τῆ μελφδία θέλγειν τά τε θηρία καὶ τὰ δένδρα. 10 3 περί δε παιδείαν άσχοληθείς και τὰ περί τῆς θεολογίας μυθολογούμενα μαθών, ἀπεδήμησε μέν είς Αίνυπτον, κάκει πολλά προσεπιμαθών μένιστος έγένετο των Ελλήνων εν τε ταζη θεολογίαις καλ 4 ταϊς τελεταϊς καὶ ποιήμασι καὶ μελφδίαις. συνε- 15 στρατεύσατο δε καί τοις Αργοναύταις, καί διά τον έρωτα τὸν πρὸς τὴν γυναῖκα καταβῆναι μέν εἰς άδου παραδόξως ετόλμησε, την δε Φερσεφόνην διά της εύμελείας ψυχαγωγήσας έπεισε συνεργησαι ταίς έπιθυμίαις καλ συγχωρήσαι την γυναϊκα αὐτοῦ τετε- 20 λευτηκυΐαν αναγαγείν έξ άδου παραπλησίως τω Διονύσφ καὶ γὰρ ἐκεῖνον μυθολογοῦσιν ἀναγαγεῖν την μητέρα Σεμέλην έξ άδου, και μεταδόντα της άθανασίας Θυώνην μετονομάσαι. ήμεζε δ' έπελ περλ Όρφέως διεληλύθαμεν, μεταβησόμεθα πάλιν έπλ τὸν 25 Ήρακλέα.

26 Οὖτος γὰς κατὰ τοὺς παςαδεδομένους μύθους καταβὰς εἰς τοὺς καθ' ἄδου τόπους, καὶ προσδε-

⁸ $\tau \tilde{y}$ add. Dind. 15 $\tau \epsilon \lambda \epsilon \tau \alpha i \hat{s}$ n. τ . Deologiais vulg. 19 $\dot{\epsilon} \mu \mu \epsilon \lambda \epsilon \alpha s$ CF.

χθείς ύπὸ τῆς Φερσεφόνης ὡς ἂν ἀδελφός, Θησέα μεν ανήγαγεν εκ δεσμών μετά Πειρίθου, χαρισαμένης τῆς Κόρης, τὸν δὲ κύνα παραλαβὼν δεδεμένον παραδόξως ἀπήγαγε καὶ φανερον κατέστησεν 5 ἀνθρώποις. τελευταίον δ' ἄθλον λαβὼν ένεγκεῖν 2 τὰ τῶν Ἑσπερίδων χρυσᾶ μῆλα, πάλιν ἔπλευσεν είς την Λιβύην, περί δὲ τῶν μήλων τούτων διαπεφωνήκασιν οί μυθογράφοι, καὶ τινές μέν φασιν ἔν τισι κήποις των Έσπερίδων υπάρξαι κατά την Λι-10 βύην μῆλα χουσᾶ, τηρούμενα συνεχῶς ὑπό τινος δράκοντος φοβερωτάτου, τινές δε λέγουσι ποίμνας 272προβάτων μάλλει διαφερούσας μεμτήσθαι τὰς Έσπερίδας, χρυσα δε μηλα άπο του κάλλους ώνομάσθαι ποιητικώς, ώσπες καὶ τὴν Αφροδίτην χουσῆν κα-15 λεϊσθαι διὰ τὴν εὐπρέπειαν. ἔνιοι δὲ λέγουσιν ὅτι 3 τὰ πρόβατα τὴν χρόαν ίδιάζουσαν ἔχοντα καὶ παρόμοιον χουσφ τετευχέναι ταύτης της προσηγορίας, Δράκοντα δε των ποιμνων επιμελητήν καθεσταμένον, καλ δώμη σώματος καλ άλκη διαφέροντα, 20 τηρείν τὰ πρόβατα καὶ τοὺς ληστεύειν αὐτὰ τολμῶντας ἀποκτείνειν. ἀλλὰ περί μὲν τούτων έξέσται διαλαμβάνειν ώς αν εκαστος έαυτον πείθη. δ δ' 4 'Ηρακλης του φύλακα των μήλων ανελών, και ταῦτα άποκομίσας πρός Εύρυσθέα, και τούς άθλους άπο-25 τετελεκώς, προσεδέχετο τῆς άθανασίας τεύξεσθαι, **μαθάπεο δ 'Απόλλων ἔχοησεν.**

'Ημίν δ' οὐ παραλειπτέον τὰ περί "Ατλαντος μυ-27

⁴ ἀπήγαγεν D, ἀνήγαγε II 15 ὅτι del. Dind. 16 τὰ om. vulg. 18 ποιμνίων vulg. 24 ἐπιτετελεκώς II 26 ὁ om. CF.

θολονούμενα καὶ τὰ περὶ τοῦ νένους τῶν Έσπερίδων. κατά γάρ την Έσπερίτιν ονομαζομένην χώραν φασίν άδελφούς δύο νενέσθαι δόξη διφνομασμένους, Έσπερον καὶ Ατλαντα. τούτους δὲ κεκτῆσθαι πρόβατα τῷ μὲν κάλλει διάφορα, τῆ δὲ χρόα ξανθὰ 5 καλ χουσοειδή άφ' ής αίτίας τούς ποιητάς τὰ πρό-2 βατα μήλα καλούντας δνομάσαι γρυσά μήλα. τὸν μέν ούν Έσπερον θυνατέρα νεννήσαντα την όνομαζομένην Έσπερίδα συνοικίσαι τάδελφώ, άφ' ής την γώραν Έσπεριτιν δνομασθήναι τον δ' Ατλαντα 10 έκ ταύτης έπτα γεννήσαι θυγατέρας, ας από μεν τοῦ πατρὸς 'Ατλαντίδας, ἀπὸ δὲ τῆς μητρὸς Έσπερίδας δυομασθήναι. τούτων δε των 'Ατλαντίδων κάλλει καὶ σωφροσύνη διαφερουσών, λέγουσι Βούσιριν τὸν βασιλέα τῶν Αἰγυπτίων ἐπιθυμῆσαι τῶν 15 παρθένων έγκρατη γενέσθαι. διό και ληστάς [έπ' αὐτὰς] κατὰ θάλατταν ἀποστείλαντα διακελεύσασθαι τὰς κόρας άρπάσαι καὶ διακομίσαι πρὸς ξαυτόν. 8 κατά δὲ τοῦτον τὸν καιρὸν τὸν Ἡρακλέα τελοῦντα τὸν ΰστατον ἄθλον Άνταϊον μὲν ἀνελεϊν ἐν τῆ 20 Λιβύη τὸν συνανανκάζοντα τοὺς ξένους διαπαλαίειν, Βούσιοιν δε κατά την Αίγυπτον τῷ Διὶ [καλλιεφείν] σφαγιάζοντα τούς παφεπιδημούντας ξένους τῆς προσηχούσης τιμωρίας χαταξιώσαι, μετά δὲ ταῦτα ἀνὰ τὸν Νεῖλον πλεύσαντα εἰς τὴν Αίθιο- 25 πίαν τὸν βασιλεύοντα τῶν Αἰθιόπων Ἡμαθίωνα

² έσπερίτην D 5 διάφορα] παράδοξα II 9 εὐεσπερ ρίδα D 10 εὐεσπερίτην D (c. 56, 6) 16 ἐπ' αὐτάς om. D 19 τὸν Ἡρ.] Ἡρ. vulg. 20 ὕστερον vulg. 21 τὸν om. vulg. 22 τῷ] ἐπὶ τῷ Reiske καλλιερεῖν del. Dind. 24 ἀξιῶσαι II.

κατάρχοντα μάχης ἀποκτεῖναι, τὸ δ' ὕστατον ἐπάνελθεῖν πάλιν ἐπὶ τὸν ἄθλον. τοὺς δὲ ληστὰς ἐν 4 κήπω τινί παιζούσας τὰς κόρας συναρπάσαι, καί τανὸ φυνόντας είς τὰς ναῦς ἀποπλεῖν. τούτοις δ' 5 έπί τινος ακτής δειπνοποιουμένοις έπιστάντα τον 'Ηρακλέα, καὶ παρὰ τῶν παρθένων μαθόντα τὸ συμβεβηκός, τούς μέν ληστάς απαντας αποκτείναι, τὰς δὲ κόρας ἀποκομίσαι πρὸς "Ατλαντα τὸν πατέρα" άνθ' ὧν τὸν "Ατλαντα γάριν τῆς εὐεργεσίας ἀπο-10 διδόντα μὴ μόνον δοῦναι τὰ πρὸς τὸν ἇθλον καθή-273 χοντα προθύμως, άλλὰ χαὶ τὰ χατὰ τὴν ἀστρολονίαν άφθόνως διδάξαι. περιττότερον γὰρ αὐτὸν τὰ κατὰ 5 την άστρολογίαν έκπεπονηκότα και την των άστρων σφαζοαν φιλοτέχνως εύρόντα έχειν ύπόληψιν ώς τὸν 15 κόσμον δλον έπὶ τῶν ἄμων φοροῦντα. παραπλησίως δε και τοῦ Ἡοακλέους έξενένκαντος είς τοὺς Ελληνας τον σφαιρικόν λόγον, δόξης μεγάλης τυχείν, ώς διαδεδεγμένον τον Ατλαντικόν κόσμον, αίνιττομένων των ανθοώπων το γεγονός.

Τοῦ δ' Ἡρακλέους περὶ ταῦτ' ὅντος φασὶ τὰς 28 ὑπολειφθείσας ᾿Αμαζόνας περὶ τὸν Θερμώδοντα ποταμὸν ἀθροισθείσας πανδημεὶ σπεῦσαι τοὺς Ἔλληνας ἀμύνασθαι περὶ ὧν Ἡρακλῆς στρατεύσας διειργάσατο. διαφορώτατα δὲ τοὰς ᾿Αθηναίους ἐφιτοτιμοῦντο διὰ τὸ τὸν Θησέα καταδεδουλῶσθαι τὴν ἡγεμόνα τῶν ᾿Αμαζόνων ᾿Αντιόπην, ὡς δ' ἔνιοι γράφουσιν, Ἱππολύτην. συστρατευσάντων δὲ τῶν Σκυ- 2

⁵ ἀπτῆς] αὐλῆς D 9 ἀποδιδόντα om. D 14 εὐρόντα Dind., ἔχοντα libri 15 φέροντα vulg. 18 Ατλάντιον \mathbf{F} , Άτλάντειον \mathbf{C} 25 τὸν om. \mathbf{CF} δεδουλῶσθαι II.

θων ταις 'Αμαζόσι συνέβη δύναμιν άξιόλογον άθροισθηναι, μεθ' ής αι προηγούμεναι των 'Αμαζονίδων περαιωθείσαι τον Κιμμέριον Βόσπορον προήγον διά τῆς Θράκης. τέλος δὲ πολλὴν τῆς Εὐρώπης ἐπελθοῦσαι κατήντησαν είς την Αττικήν, καὶ κατεστρα- 5 τοπέδευσαν όπου νῦν έστι τὸ καλούμενον ἀπ' έκεί-3 νων 'Αμαζονεῖον. Θησεύς δε πυθόμενος την των Αμαζόνων ἔφοδον ἐβοήθει ταῖς πολιτικαῖς δυνάμεσιν, έχων μεθ' έαυτοῦ τὴν 'Αμαζονίδα 'Αντιόπην, έξ ής ήν πεπαιδοποιημένος υίον Ίππόλυτον. 10 συνάψας δε μάχην ταις 'Αμαζόσι, και των 'Αθηναίων ύπερεγόντων ταις ανδραναθίαις, ενίκησαν οι περί τον Θησέα, και των αντιτανθεισων 'Αμαζονίδων ὰς μὲν κατέκοψαν, ὰς δ' ἐκ τῆς Αττικῆς ἐξέβαλον. 4 συνέβη δε και την 'Αντιόπην συναγωνισαμένην 15 τάνδοι Θησεί, και κατά την μάχην άριστεύουσαν, ήρωικώς καταστρέψαι του βίου. αί δ' υπολειφθείσαι των 'Αμαζόνων ἀπογνοῦσαι την πατρώαν γην, έπανηλθον μετά των Σκυθων είς την Σκυθίαν καλ μετ' έκείνων κατώκησαν, ήμεζε δ' άρκούντως περί 20 τούτων διεληλυθότες επάνιμεν πάλιν επί τὰς Ἡρακλέους πράξεις.

29 Τετελεκότος γὰρ αὐτοῦ τοὺς ἄθλους, καὶ τοῦ θεοῦ χρήσαντος συμφέρειν πρὸ τῆς εἰς θεοὺς μεταλλαγῆς ἀποικίαν εἰς Σαρδὰ πέμψαι καὶ τοὺς ἐκ 25 τῶν Θεσκιάδων αὐτῷ γενομένους υίοὺς ἡγεμόνας ποιῆσαι ταύτης, ἔκρινε τὸν ἀδελφιδοῦν Ἰολαον ἐκ-

³ βόσφορον CF 9 τ)ν om. D 'Αμαζόνα II 14 δ' ἐν D, δὲ vulg. 19 μετὰ τῶν Σκυθῶν post Σκυθάν F, loco μετ' ἐκείνων CEG.

πέμψαι μετά των παίδων διά τὸ παντελώς νέους είναι. άναγκαϊον δ' ήμιν φαίνεται προδιελθείν περί 2 τῆς γενέσεως τῶν παίδων, ἵνα τὸν περὶ τῆς ἀποικίας λόγον καθαρώτερον έκθέσθαι δυνηθώμεν. Θέ-5 σπιος ήν άνηο το γένος έπιφανής έκ των Αθηνών, 274 υίος Έρεχθέως, βασιλεύων δε της δμωνύμου χώρας ενέννησεν εκ πλειόνων γυναικών θυγατέρας πεντήμοντα, 'Ηρακλέους δ' έτι παιδός όντος την 8 ήλικίαν, καλ φώμη σώματος ύπερφυούς όντος, έφι-10 λοτιμήθη τὰς θυγατέρας ἐκ τούτου τεκνοποιήσασθαι. διὸ καλέσας αὐτὸν ἐπί τινα θυσίαν καὶ λαμπρῶς έστιάσας, ἀπέστειλε κατὰ μίαν τῶν δυγατέρων. αίς απάσαις μιγείς και ποιήσας έγκύους έγένετο πατήρ υίων πεντήκοντα. ὧν λαβόντων τὴν κοινὴν 15 προσηγορίαν ἀπὸ τῶν Θεσπιάδων, καὶ γενομένων ένηλίκων, εκρινεν έκπέμπειν τούτους είς την αποικίαν την είς Σαρδόνα κατά του χρησμόν. ηγου- 4 μένου δὲ τοῦ στόλου παντὸς Ἰολάου, καὶ συνεστρατευμένου σχεδον απάσας τας στρατείας, επέτρεψεν 20 αὐτῷ τὰ περὶ τοὺς Θεσπιάδας καὶ τὴν ἀποικίαν. τῶν δὲ πεντήμοντα παίδων δύο μὲν κατέμειναν ἐν ταις Θήβαις, ών τους απογόνους φασί μέχρι τοῦ νῦν τιμᾶσθαι, έπτα δ' έν Θεσπιαίς, οθς δνομάζουσι δημούχους, ών καὶ τοὺς ἀπογόνους ἡγήσασθαί φασι 25 της πόλεως μέχρι των νεωτέρων καιρών. τούς δέ 5 λοιπούς απαντας Ίόλαος αναλαβών καὶ πολλούς άλλους τούς βουλομένους κοινωνείν τῆς ἀποικίας, επλευσεν είς την Σαρδόνα. πρατήσας δε μάχη των

⁵ ην ἀνὴρ] γὰρ ἀνὴρ ην F 17 et 28 Σαρδῶνα CF.

έγχωρίων, κατεκληρούχησε τὸ κάλλιστον τῆς νήσου. καλ μάλιστα την πεδιάδα χώραν, ην μέχρι τοῦ νῦν ε καλεισθαι Ἰολαειον. Εξημερώσας δε την γώραν καλ καταφυτεύσας δένδρεσι καρπίμοις κατεσκεύασε περιμάγητον έπλ τοσούτο γαρ ή νήσος διωνομάσθη τή 5 τῶν καρπῶν ἀφθονία ώστε Καργηδονίους ὕστερον αὐξηθέντας ἐπιθυμῆσαι τῆς νήσου, καὶ πολλούς άγωνας και κινδύνους ύπερ αὐτῆς άναδέξασθαι. άλλὰ περί μεν τούτων έν τοῖς οίκείοις χρόνοις άνα-30 γράψομεν. τότε δ' δ Ιόλαος καταστήσας τὰ περί 10 την αποικίαν, και τον Δαίδαλον έκ της Σικελίας μεταπεμψάμενος, κατεσκεύασεν έργα πολλά καλ μεγάλα μέχρι των νύν καιρων διαμένοντα καὶ ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος Δαιδάλεια καλούμενα. φκοδόμησε δὲ καὶ γυμνάσια μεγάλα τε καὶ πολυτελῆ. 15 καὶ δικαστήρια κατέστησε καὶ τάλλα τὰ πρὸς τὴν 2 εὐδαιμονίαν συντείνοντα. ἀνόμασε δὲ καὶ τοὺς λαούς Ἰολαείους, ἀφ' έαυτοῦ θέμενος την προσηγορίαν, συγχωρησάντων των Θεσπιαδών, καλ δόντων αὐτῶ τοῦτο τὸ γέρας καθαπερεί τινι πατρί. διὰ γὰρ 20 την πρός αὐτοὺς σπουδην έπλ τοσοῦτ' εὐνοίας προήχθησαν ωστ' επώνυμον αὐτῷ περιθείναι τὴν τοῦ γονέως προσηγορίαν. διόπερ έν τοις ύστερον χρόνοις οί τὰς θυσίας τελοῦντες τούτω τῷ θεῷ προσ-275 αγορεύουσιν αὐτὸν Ἰολαον πατέρα, καθάπερ οί 25 3 Πέρσαι τὸν Κῦρον. μετὰ δὲ ταῦτα δ μὲν Ἰολαος έπανιων είς την Ελλάδα, και προσπλεύσας τη Σι-

⁴ κατάφυτον C; κατάφυτον δ. κ. ποιήσας F 10 τὰ περί om. II 14 δαιδάλια D 15 τε om. vulg. 18 Ιολάους codices, corr. Wess.

κελία, οὐκ ὀλίγον χρόνον διέτριψεν ἐν τῆ νήσφ. καθ' δυ δή χρόνου καί τινες τῶυ συναποδημούντων αὐτῷ διὰ τὸ κάλλος τῆς χώρας κατέμειναν έν τη Σικελία, και τοις Σικανοίς καταμιγέντες έν ταύτη 5 κατώκησαν, τιμώμενοι διαφερόντως ύπο των έγχωρίων. δ δ' Ἰόλαος μεγάλης ἀποδοχῆς τυγχάνων καὶ πολλούς εὐεργετῶν ἐν πολλαῖς τῶν πόλεων ἐτιμήθη τεμένεσι καλ τιμαίς ήρωικαζς. ίδιον δέ τι καλ 4 παράδοξον συνέβη νενέσθαι κατά την αποικίαν ταύ-10 την · δ μεν γάρ θεός έχρησεν αὐτοῖς ὅτι πάντες οί τῆς ἀποικίας ταύτης μετασγόντες καὶ οί τούτων έχγονοι διατελέσουσιν απαντα τον αίωνα διαμένοντες έλεύθεροι, τὸ δ' ἀποτέλεσμα τούτων ἀπολούθως τῷ χρησμῷ διέμεινε μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς καιρῶν. 15 οί μεν γάρ λαοί διά τὸ πληθος τοῦ χρόνου, πλειό- 5 νων των βαρβάρων όντων των μετεσηπκότων της άποικίας, έξεβαρβαρώθησαν, και μεταστάντες είς την δρεινην έν ταις δυσχωρίαις κατώκησαν, έθίσαντες δ' έαυτούς τρέφεσθαι γάλακτι και κρέασι καί 20 πολλάς ἀγέλας κτηνῶν τρέφοντες οὐκ ἐπεδέοντο σίτου κατασκευάσαντες δ' ολκήσεις έαυτοῖς καταγείους καὶ τὴν τοῦ βίου διεξαγωγὴν ἐν τοῖς ὀφύγμασι ποιούμενοι τούς έκ των πολέμων κινδύνους έξέφυγον. διὸ καὶ πρότερον μὲν Καρχηδόνιοι, μετά 6 25 δε ταῦτα 'Ρωμαΐοι πολλάκις πολεμήσαντες τούτοις της προθέσεως διήμαρτον.

Καὶ περὶ μὲν Ἰολάου καὶ Θεσπιαδῶν, ἔτι δὲ τῆς ἀποικίας τῆς εἰς Σαρδόνα γενομένης ἀρκεσθησό-

¹⁸ τούτων] αὐτῶν D.

μεθα τοίς δηθείσι, περί δ' Ήρακλέους τὰ συνεγή 31 τοίς προειρημένοις προσθήσομεν. τελέσας γάρ τούς άθλους την μεν έαυτοῦ γυναϊκα Μεγάραν συνώκισεν Ιολάφ, διὰ τὴν περὶ τὰ τέχνα συμφορὰν ὑποπτευσάμενος την έξ έκείνης παιδοποιίαν, ετέραν δ' έξήτει δ πρός τέχνων γένεσιν ανύποπτον. διόπερ έμνήστευσεν Ιόλην την Εὐρύτου τοῦ δυναστεύσαντος Οἰγαλίας. 2 δ δ' Εύρυτος διὰ τὴν ἐκ τῆς Μεγάρας γενομένην άτυχίαν εὐλαβηθείς, ἀπεκρίθη βουλεύσεσθαι περί τοῦ γάμου. δ δ' ἀποτυχών τῆς μνηστείας διὰ τὴν 10 3 ἀτιμίαν έξήλασε τὰς ἵππους τοῦ Εὐρύτου. Ἰφίτου δὲ τοῦ Εὐρύτου τὸ γεγονὸς ὑποπτεύσαντος καὶ παραγενομένου κατά ζήτησιν των ιππων είς Τίουνθα, τοῦτον μεν ἀναβιβάσας [δ Ἡρακλῆς] ἐπί τινα πύργον ύψηλὸν ἐκέλευσεν ἀφορᾶν μή που νεμό- 15 μεναι τυγχάνουσιν. οὐ δυναμένου δὲ κατανοῆσαι 276 τοῦ Ἰφίτου, φήσας αὐτὸν ψευδῶς κατητιᾶσθαι τὴν 4 κλοπήν κατεκρήμνισεν ἀπὸ τοῦ πύργου. διὰ δὲ τὸν τούτου θάνατον Ήρακλης νοσήσας παρηλθεν είς Πύλον πρός Νηλέα, και παρεκάλεσεν αὐτὸν καθᾶραι 20 τον φόνον. δ μεν ούν Νηλεύς βουλευσάμενος μετά τῶν υίῶν ἔλαβε πάντας πλην Νέστορος τοῦ νεωτάτου συγκαταινούντας μή προσδέξασθαι τον καθαρμόν 5 δ δ' Ἡρακλῆς τότε μὲν παρελθών πρὸς Δηίφοβον τὸν Ίππολύτου καὶ πείσας αὐτὸν ἐκαθάρθη, οὐ 25 δυνάμενος δ' ἀπολυθηναι της νόσου ἐπηρώτησε τὸν 'Απόλλω περί τῆς θεραπείας. τούτου δὲ χρήσαντος ότι φάον ούτως ἀπολυθήσεται τῆς νόσου, εἰ πραθείς 2 είρημένοις ΙΙ 4 τέπνα] σπουδήν add. D

λεύσασθαι D 14 ό Ήφακλῆς om. DF 15 έφορᾶν CF 24 διίφορον D 25 τὸν om. D 28 τῆς νόσου om. FM.

δικαίως την έαυτοῦ τιμην ἀποδοίη τοῖς Ἰφίτου παισίν, αναγκαζόμενος πείθεσθαι [ύπὸ τῆς νόσου] τῷ γοησμώ μετά τινων φίλων έπλευσεν είς την 'Ασίαν. έκει δ' ύπομείνας έκουσίως ύπό τινος των φίλων 5 έπράθη, και παρθένου δοῦλος έγένετο Όμφάλης τῆς Ίαρδάνου, βασιλευούσης των τότε Μαιόνων, νῦν δε Λυδών δυομαζομένων, και την μεν τιμην δ 6 άποδόμενος τὸν Ἡρακλέα τοῖς Ἰφίτου παισὶν ἀπέδωκε κατά τὸν χρησμόν, ὁ δ' Ἡρακλῆς ὑγιασθείς 10 καὶ δουλεύων τῆ 'Ομφάλη τοὺς κατὰ τὴν χώραν ληστεύοντας έχόλασε. τοὺς μεν γὰρ ὀνομαζομένους 7 Κέρκωπας, ληστεύοντας καὶ πολλά κακά διεργαζομένους, οθς μεν απέκτεινεν, οθς δε ζωγρήσας δεδεμένους παρέδωκε τη Όμφάλη. Συλέα δε τούς 15 παριόντας ξένους συναρπάζοντα καὶ τοὺς ἀμπελῶνας σκάπτειν ἀναγκάζοντα τῷ σκαφείω πατάξας ἀπέκτει-φάλη χώρας, τήν τε λείαν ἀφείλετο καὶ τὴν πόλιν, έξ ής έποιούντο την δομήν, έκπορθήσας έξηνδοα-20 ποδίσατο καλ κατέσκαψεν. ή δ' 'Ομφάλη ἀποδεχο- 8 μένη την ανδοείαν την 'Ηρακλέους, και πυθομένη τίς έστι καλ τίνων, έθαύμασε την άρετην, έλεύθερον δ' ἀφεϊσα καλ συνοικήσασα αὐτῶ Λάμον ἐγέννησε. προϋπήρχε δὲ τῶ Ἡρακλεῖ κατὰ τὸν τῆς δουλείας 25 χαιρου έχ δούλης υίος Κλεόδαιος.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπανελθὰν είς Πελοπόννησον 32

² ἀναγκαζόμενος] οὖν add. vulg. ὑπὸ τῆς νόσον del. Dind. 4 ὑπομείνας ἑκουσίως om. D 5 παρθένου om. II 6 Μηόνων C 21 τὴν Ἡρ.] τοῦ Ἡρ. vulg. 25 κλεόδαος D, κλεόλαος II (et Eus. pr. ev. II 2, 25).

έστράτευσεν είς "Ίλιον, έγκαλῶν Λαομέδοντι τῷ βασιλεῖ. οὖτος γὰρ Ἡρακλέους στρατεύοντος μετὰ Ἰάσονος ἐπὶ τὸ χρυσόμαλλον δέρος, καὶ τὸ κῆτος ἀνελόντος, ἀπεστέρησε τῶν ὡμολογημένων ἵππων, περὶ ὧν ἐν τοῖς ᾿Αργοναύταις τὰ κατὰ μέρος μικρὸν277 2 ὕστερον διέξιμεν. καὶ τότε μὲν διὰ τὴν μετ ᾿ Ἰάσο- 6 νος στρατείαν ἀσχοληθείς, ὕστερον δὲ λαβὼν καιρὸν ἐπὶ τὴν Τροίαν ἐστράτευσεν, ὡς μέν τινές φασι, ναυσὶ μακραῖς ὀκτωκαίδεκα, ὡς δὲ Ὅμηρος γέγραφεν, ἔξ ταῖς ἀπάσαις, ἐν οἶς παρεισάγει τὸν υίὸν αὐτοῦ 10 Τληπόλεμον λέγοντα

άλλ' οίόν τινά φασι βίην Ήρακληείην είναι, έμὸν πατέρα θρασυμέμνονα, θυμολέοντα, δς ποτε δεῦρ' έλθὼν ἕνεχ' ἵππων Λαομέδοντος ἕξ οίης σὺν νηυσί καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν Ἰλίου έξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς.

8 δ δ' οὖν Ἡρακλῆς καταπλεύσας εἰς τὴν Τοφάδα αὐτὸς μὲν μετὰ τῶν ἀρίστων προῆγεν ἐπὶ τὴν πόλιν, ἐπὶ δὲ τῶν νεῶν ἀπέλιπεν ἡγεμόνα τὸν ᾿Αμφαράου υίὸν Οἰκλέα. Λαομέδων δ' ἀπροσδοκήτου 20 τῆς παρουσίας τῶν πολεμίων γενομένης δύναμιν ἀξιόλογον συναγαγεῖν ἐξεκλείσθη διὰ τὴν ὀξύτητα τῶν καιρῶν, ἀθροίσας δ' ὅσους ἐδύνατο, μετὰ τούτων ἡλθεν ἐπὶ τὰς ναῦς, ἐλπίζων, εἰ ταύτας ἐμπρήσειε, τέλος ἐπιθήσειν τῷ πολέμῳ. τοῦ δὲ Οἰκλέους ἀπαν- 25 τήσαντος, ὁ μὲν στρατηγὸς Οἰκλῆς ἔπεσεν, οἱ δὲ λοιποὶ συνδιωχθέντες εἰς τὰς ναῦς ἔφθασαν ἀνα-

² μετὰ Ἰάσονος om. CE 4 ἀπεστερήθη D 9 καίδεκα, ὡς δὲ Ὅμηρος om. D 12 τινα] ποτε CD (c. 49, 7) 19 κατέλιπεν II.

πλεύσαντες ἀπὸ τῆς γῆς. Λαομέδων δ' ἐπανελθὼν 4 καὶ πρὸς τῆ πόλει τοῖς μεθ' 'Ηρακλέους συμβαλὼν αὐτός τε ἔπεσε καὶ τῶν συναγωνιζομένων οἱ πλείους' 'Ηρακλῆς δὲ τὴν πόλιν έλὼν κατὰ κράτος καὶ πολ-5 λοὺς ἐν χειρῶν νόμῷ κατασφάξας, Πριάμῷ τὴν βασιλείαν ἀπέδωκε τῶν Ἰλιαδῶν διὰ τὴν δικαιοσύνην οὖτος γὰρ μόνος τῶν υίῶν τοῦ Λαομέδοντος 5 ἐναντιούμενος τῷ πατρὶ τὰς ἵππους ἀποδοῦναι συνεβούλευσεν τῷ 'Ηρακλεῖ κατὰ τὰς ἐπαγγελίας. 10 ὁ δ' 'Ηρακλῆς ἐστεφάνωσε Τελαμῶνα ἀριστείοις, δοὺς αὐτῷ τὴν Λαομέδοντος θυγατέρα 'Ησιόνην οὖτος γὰρ κατὰ τὴν πολιορκίαν πρῶτος βιασάμενος εἰσέπεσεν εἰς τὴν πόλιν, 'Ηρακλέους προσβαλόντος κατὰ τὸ καρτερώτατον μέρος τοῦ τείχους τῆς ἀκρο-15 πόλεως.

Μετὰ δὲ ταῦτα Ἡρακλῆς μὲν ἐπανελθὰν εἰς 33
Πελοπόννησον ἐστράτευσεν ἐπ' Αὐγέαν διὰ τὴν ἀποστέρησιν τοῦ μισθοῦ γενομένης δὲ μάχης πρὸς τοὺς Ἡλείους, τότε μὲν ἄπρακτος ἐπανῆλθεν εἰς 278 Ἅλενον πρὸς Δεξαμενόν τῆς δὲ τούτου θυγατρὸς 21 Ἱππολύτης συνοικιζομένης ἀζᾶνι, συνδειπνῶν Ἡρακλῆς καὶ θεασάμενος ἐν τοῖς γάμοις ὑβρίζοντα τὸν Κένταυρον Εὐρυτίωνα καὶ τὴν Ἱππολύτην βιαζόμενον, ἀπέκτεινεν. εἰς Τίρυνθα δὲ Ἡρακλέους ἐπα- 2 νελθόντος, Εὐρυσθεὺς αἰτιασάμενος αὐτὸν ἐπιβουλεύειν τῆ βασιλεία προσέταξεν ἀπελθεῖν ἐκ Τίρυνθος αὐτόν τε καὶ τὴν ἀλκμήνην καὶ Ἰρικλέα καὶ Ἰόλαον. διόπερ ἀναγκασθεὶς ἔφυγε μετὰ τούτων καὶ κατώ-

⁶ Ἰλιαίων C 8 τὰς] τοὺς ΙΙ 9 συνεβ. ἀποδοῦναι vulg. 21 ἀζανεῖ D, ἀξάνι ΙΙ.

η κησε της 'Αρκαδίας έν Φενεώ. έντεῦθεν δε δριώμενος, καὶ πυθόμενος έξ "Ηλιδος πομπην ἀποστέλλεσθαι Ποσειδώνι είς Ἰσθμόν, καὶ ταύτης άφηγεισθαι Εύρυτον τὸν Αὐγέου, προσπεσών ἄφνω τὸν Εύρυτον απέκτεινε περί Κλεωνάς, ένθα νῦν έστιν [ερον 5 4 'Ηρακλέους. μετὰ δὲ ταῦτα στρατεύσας ἐπὶ τὴν Ήλιν τόν τε βασιλέα έφόνευσεν Αὐνέαν, καὶ τὴν πόλιν έλων κατά κράτος Φυλέα τον Αύγέου μετεπέμψατο, καὶ τούτω την βασιλείαν παρέδωκεν ήν νὰο ὑπὸ τοῦ πατρὸς πεφυναδευμένος καθ' ὃν καιρὸν 10 δικαστής γενόμενος τῶ πατρὶ πρὸς Ἡρακλέα περὶ 5 τοῦ μισθοῦ τὸ νίκημα ἀπέδωκεν Ἡρακλεῖ. μετὰ δὲ ταῦτα Ίπποκόων μεν έφυγάδευσεν έκ τῆς Σπάρτης τὸν ἀδελφὸν Τυνδάρεων, Οἰωνὸν δὲ τὸν Λικυμνίου φίλον ὄντα 'Ηρακλέους οι υίοι τοῦ Ίπποκόωντος 15 είκοσι τὸν ἀριθμὸν ὄντες ἀπέκτειναν ἐφ' οἶς άγανακτήσας 'Ηρακλής έστράτευσεν έπ' αὐτούς μεγάλη δε μάγη νικήσας παμπληθείς απέκτεινε. την δὲ Σπάρτην έλων κατά κράτος, κατήγαγεν έπὶ τὴν βασιλείαν Τυνδάρεων τὸν πατέρα τῶν Διοσκόρων, 20 καὶ τὴν βασιλείαν ὡς δορίκτητον Τυνδάρεω παρέθετο, προστάξας τοῖς ἀφ' έαυτοῦ γενομένοις φυλάτ-6 τειν. ἔπεσον δ' έν τῆ μάγη τῶν μεν μεθ' 'Ηρακλέους όλίγοι παντελώς, έν οίς ήσαν έπιφανείς άνδρες "Ιφικλος καὶ Κηφεύς καὶ Κηφέως υίοὶ τὸν 25 άριθμον όντες έπτακαίδεκα τρείς γάρ ἀπό των είκοσι μόνον διεσώθησαν των δ' έναντίων αὐτός

⁵ ໂερόν ἐστιν vulg. 10 πατρὸς] αὐτοῦ add. CF 21 Tυνδάρε φ om. Π 25 καὶ Kηφεὸς om. CF 26 δέκα καὶ ἐπτα̂ cod. τῶν om. D 27 μόνοι F.

τε δ Ίπποκόων και μετ' αὐτοῦ δέκα μὲν υίοί, τῶν δ' άλλων Σπαρτιατών παμπληθείς. ἀπό δὲ ταύτης 7 τῆς στρατείας ἐπανιὼν είς τὴν 'Αρχαδίαν, καὶ καταλύσας παρὰ "Αλεφ τῷ βασιλεῖ, τῷ θυγατρὶ τούτου 5 λάθοα μιγείς Αύγη και ταύτην ποιήσας έγκυον είς Στύμφαλον έπανηλθεν. "Αλεως δ' άγνοων τὸ πε- 8 πραγμένον, ως δ της γαστρός όγχος έμήνυσε την φθοράν, εζήτει τὸν φθείραντα, τῆς δ' Αύγης ἀποφαινομένης δτι βιάσαιτο αὐτὴν Ἡρακλῆς, ἀπιστήσας 10 τοῖς ὑπὸ ταύτης λεγομένοις ταύτην μὲν παρέδωκε Ναυπλίω φίλω καθεστώτι, καλ προσέταξε καταποντίσαι. Αύγη δ' ἀπαγομένη είς Ναυπλίαν, καὶ γενο- 9 279μένη κατά τὸ Παρθένιον όρος, ὑπὸ τῶν ἀδίνων καταβαρουμένη παρηλθεν είς την πλησίον ύλην ώς 15 ἐπί τινα χρείαν ἀναγκαίαν· τεκοῦσα δὲ παιδίον ἄρρεν άπέλιπε το βρέφος είς τινας θάμνους κρύψασα. μετά δὲ ταῦτα Αύγη μὲν ἀπηλλάγη πρὸς τὸν Ναύπλιον, καὶ καταντήσασα τῆς 'Αργείας εἰς τὸν ἐν Ναυπλία λιμένα παραδόξου σωτηρίας έτυγεν δ γάρ 10 20 Ναύπλιος καταποντίσαι μέν αὐτὴν κατὰ τὰς έντολάς ούκ ἔκρινε, ξένοις δέ τισι Καρσίν ἀναγομένοις είς την 'Ασίαν δωρήσασθαι' οδτοι δ' άπαγαγόντες είς την 'Ασίαν ἀπέδοντο την Αύγην τῷ βασιλεῖ τῆς Μυσίας Τεύθραντι. τὸ δ' ἀπολειφθὲν ἐν τῶ Παο- 11 25 θενίω βρέφος ύπὸ τῆς Αύγης βουκόλοι τινὲς Κορύθου τοῦ βασιλέως εύρόντες ὑπό τινος ἐλάφου τῷ μαστῷ τρεφόμενον, ἐδωρήσαντο τῷ δεσπότη. ὁ δὲ 5 Αυγη om. D (et Eus. pr. ev. II 2, 26) 12 ναύπλιον D 13 κατά] τε add. D τε add. vulg. 14 πλησίαν vulg. 17 πρὸς τὸν Ν.] μετά Ναυπλίου ΙΙ 18 'Αργείας] 'Αρκαδίας D.

Κόρυθος παραλαβών τὸ παιδίον ἀσμένως ὡς ἔδιον υίὸν ἔτρεφε, προσαγορεύσας Τήλεφον ἀπὸ τῆς τρεφούσης ἐλάφου. Τήλεφος δ' ἀνδρωθεὶς καὶ τὴν μητέρα μαθεῖν σπεύδων, παρῆλθεν εἰς Δελφούς, καὶ χρησμὸν ἔλαβε πλεῖν εἰς τὴν Μυσίαν πρὸς Τεύθραντα 5 12 τὸν βασιλέα. ἀνευρὼν δὲ τὴν μητέρα, καὶ γνωσθεὶς τίνος ἡν πατρός, ἀποδοχῆς ἐτύγχανε τῆς μεγίστης. ὁ δὲ Τεύθρας ἄπαις ὢν ἀρρένων παίδων τὴν θυγατέρα ᾿Αργιόπην συνφκισε τῷ Τηλέφω, καὶ διάδογον ἀπέδειξε τῆς βασιλείας.

34 Ήρακλης δε μετά την έν Φενεφ κατοίκησιν έτει πέμπτω, δυσφορών έπὶ τῷ τετελευτημέναι Οἰωνὸν τον Λικυμνίου καὶ "Ιφικλον τον άδελφον, άπηλθεν έκουσίως έξ 'Αρκαδίας καὶ πάσης Πελοποννήσου. συναπελθόντων δ' αὐτῶ πολλῶν ἐκ τῆς 'Αρκαδίας, 15 άπηλθε της Αίτωλίας είς Καλυδώνα κάκει κατώκησεν. ούκ όντων δ' αὐτῷ παίδων γνησίων οὐδὲ γαμετῆς γυναικός, έγημε Δηιάνειραν την Οίνέως, τετελευτηκότος ήδη Μελεάγρου, οὐκ ἀνοίκειον δ' εἶναι νομίζομεν βραγύ παρεκβάντας ήμᾶς ἀπαγγεῖλαι τὴν περί 20 2 του Μελέανρου περιπέτειαυ. Οίνευς γάρ, γενομένης εὐκαρπίας αὐτῷ τοῦ σίτου, τοῖς μὲν ἄλλοις θεοῖς έτέλεσε θυσίας, μόνης δε της Αρτέμιδος ώλιγώρησεν: δι' ήν αίτίαν ή θεὸς αὐτῷ μηνίσασα τὸν διαβεβοημένον Καλυδώνιον δυ άνηκεν, ύπερφυη τὸ μέγεθος. 25 8 ούτος δὲ τὴν σύνεγγυς χώραν καταφθείρων τὰς κτήσεις έλυμαίνετο διόπεο Μελέαγρος δ Οίνέως, την μεν ηλικίαν μάλιστα ακμάζων, δώμη δε καί

⁸ $\pi\alpha i\delta\omega\nu$ add. Wess. 18 $\delta\iota\iota\dot{\alpha}\nu s\iota_{\alpha}\omega\nu$ D (ut infra) 22 $\alpha\dot{\nu}r\ddot{\omega}$ $s\dot{\nu}\kappa\alpha \varrho\pi i\alpha g$ vulg. 26 $\delta\dot{\epsilon}$ om. vulg.

άνδρεία διαφέρων, παρέλαβε πολλούς των αρίστων έπλ την τούτου κυνηγίαν. πρώτου δε Μελεάγρου τὸ θηρίον ἀχοντίσαντος, δμολογούμενον αὐτῶ τὸ πρωτείον συνεχωρήθη τοῦτο δ' ήν ή δορά τοῦ 5 ζώου. μετεχούσης δε τῆς κυνηγίας 'Αταλάντης τῆς 4 Σχοινέως, έρασθείς αὐτῆς ὁ Μελέαγρος παρεχώρησε τῆς δορᾶς καὶ τοῦ κατὰ τὴν ἀριστείαν ἐπαίνου. 280 έπλ δε τοῖς πραγθεῖσιν οί Θεστίου παϊδες συγκυνηγούντες ήγανάκτησαν, δτι ξένην γυναϊκα προετίμη-10 σεν αὐτῶν, παραπέμψας τὴν οἰκειότητα. διόπερ άκυροῦντες τοῦ Μελεάγρου την δωρεάν ενήδρευσαν 'Αταλάντη, καὶ κατὰ τὴν εἰς 'Αρκαδίαν ἐπάνοδον έπιθέμενοι την δοράν άφείλοντο. Μελέαγρος δέ 5 διά τε τὸν πρὸς τὴν 'Αταλάντην ἔρωτα καὶ διὰ τὴν 15 ατιμίαν παροξυνθείς, έβοήθησε τη 'Αταλάντη. καλ τὸ μὲν πρῶτον παρεκάλει τοὺς ἡρπακότας ἀποδοῦναι τη γυναικί τὸ δοθέν άριστεῖον ώς δ' οὐ προσείγον, ἀπέκτεινεν αὐτούς, ὄντας τῆς 'Αλθαίας ἀδελφούς. διόπεο ή μεν 'Αλθαία γενομένη περιαλγής έπι τη 20 τῶν ὁμαίμων ἀναιρέσει ἀρὰς ἔθετο, καθ' ὰς ἡξίωσεν άποθανείν Μελέαγρον καλ τούς άθανάτους ύπακούσαντας έπενεγκείν αὐτῷ τὴν τοῦ βίου καταστροφήν. ένιοι δὲ μυθολογοῦσιν ὅτι κατὰ τὴν Μελεάγρου γέ- 6 νεσιν τη 'Αλθαία τὰς Μοίρας καθ' ὕπνον ἐπιστάσας 25 είπειν δτι τότε τελευτήσει Μελέαγρος δ υίδς αὐτῆς, όταν ὁ δαλὸς κατακαυθή. διόπερ τεκούσαν, καλ νομίσασαν έν τη τοῦ δαλοῦ φυλαχη την σωτηρίαν

¹ ἀριστέων II 10 παραπεμψάμενος D 12 ἀταλάντην II ἀριαδίαν] αὐτῆς add. C 14 τὴν om. D 24 ὕπνους vulg. 25 ὅτι om. CF 25 τελευτήσειν CF.

τοῦ τέχνου κεῖσθαι, τὸν δαλὸν ἐπιμελῶς τηρεῖν.

7 ὕστερον δ' ἐπὶ τῷ φόνῷ τῶν ἀδελφῶν παροξυνθεῖσαν κατακαῦσαι τὸν δαλὸν καὶ τῷ Μελεάγρῷ
τῆς τελευτῆς αἰτίαν καταστῆναι· ἀεὶ δὲ μᾶλλον ἐπὶ
τοῖς πεπραγμένοις λυπουμένην τὸ τέλος ἀγχόνη τὸν 5

35 βίον καταστρέψαι. ἄμα δὲ τούτοις πραττομένοις
'Ιππόνουν ἐν' Χλένῷ πρὸς τὴν θυγατέρα Περίβοιαν,
φάσκουσαν αὐτὴν ἐξ "Αρεος ὑπάρχειν ἔγκυον, διενεχθέντα πέμψαι ταύτην εἰς Αἰτωλίαν πρὸς Οἰνέα
καὶ παρακελεύσασθαι ταύτην ἀφανίσαι τὴν ταχίστην. 10

2 δ δ' Οἰνεὺς ἀπολωλεκὼς προσφάτως υίὸν καὶ γυναῖκα, τὸ μὲν ἀποκτεῖναι τὴν Περίβοιαν ἀπέγνῶ,
γήμας δ' αὐτὴν ἐγέννησεν υίὸν Τυδέα.

Τὰ μὲν οὖν περί Μελέαγρον καὶ ᾿Αλθαίαν, ἔτι 3 δ' Οἰνέα τοιαύτης ἔτυχε διεξόδου. Ἡρακλῆς δὲ τοῖς 16 Καλυδωνίοις βουλόμενος χαρίσασθαι τὸν ᾿Αχελῷον ποταμὸν ἀπέστρεψε, καὶ ρύσιν ἄλλην κατασκευάσας ἀπέλαβε χώραν πολλὴν καὶ πάμφορον, ἀρδευομένην 4 ὑπὸ τοῦ προειρημένου ρείθρου. διὸ καὶ τῶν ποιητῶν τινας μυθοποιῆσαι τὸ πραχθέν παρεισήγαγον 20 γὰρ τὸν Ἡρακλέα πρὸς τὸν ᾿Αχελῷον συνάψαι μάχην, ὡμοιωμένου τοῦ ποταμοῦ ταύρφ, κατὰ δὲ τὴν συμπλοκὴν θάτερον τῶν κεράτων κλάσαντα δωρήσασθαι τοῖς Αἰτωλοῖς, ὁ προσαγορεῦσαι κέρας ᾿Αμαλθείας. ἐν ῷ πλάττουσι πλῆθος ὑπάρχειν πάσης ὀπωρινῆς 25 ῷρας, βοτρύων τε καὶ μήλων καὶ τῶν ἄλλων τῶν281

³ τὸν δ. κατακαῦσαι vulg. 4 αἰτίαν] τὴν αἰτίαν vulg. 5 ἰνπουμένη — κατέστρεψεν Π 23 δωρήσασθαι χαρίσασθαι D 24 ἀμαλθαίας D (ut infra) 25 πάσης όπ. ὡρ, ὑπ. πλῆθος vulg.

τοιούτων, αἰνιττομένων τῶν ποιητῶν κέρας μὲν τοῦ ᾿Αχελώου τὸ διὰ τῆς διώρυχος φερόμενον ὁεῖθρον, τὰ δὲ μῆλα καὶ τὰς ὁόας καὶ τοὺς βότρυς δηλοῦν τὴν καρποφόρον χώραν τὴν ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ ἀρδευομένην καὶ τὸ πλῆθος τῶν καρποφορούντων φυτῶν ᾿Αμαλθείας δ᾽ εἶναι κέρας οἰονεί τινος ἀμαλακιστίας, δι᾽ ἦς τὴν εὐτονίαν τοῦ κατασκευάσαντος δηλοῦσθαι.

Ήρακλης δε τοις Καλυδωνίοις συστρατεύσας έπί 36 10 Θεσπρωτούς πόλιν τε Έφύραν κατά κράτος είλε καλ Φυλέα τὸν βασιλέα τῶν Θεσπρωτῶν ἀπέκτεινε. λαβών δὲ αίγμάλωτον τὴν θυγατέρα τοῦ Φυλέως έπεμίνη ταύτη καὶ έτέκνωσε Τληπόλεμον. μετά δὲ 2 τὸν Δηιανείρας νάμον τρισίν ύστερον έτεσι δειπνών 15 παρ' Οίνει, διακονούντος Εὐουνόμου τοῦ Άρχιτέλους υίου, παιδός την ηλικίαν, άμαρτάνοντος δ' έν τῷ διαχονεῖν, πατάξας κονδύλω, καὶ βαρυτέρας τῆς πληγής γενομένης, απέκτεινεν ακουσίως τον παϊδα. περιαλγής δε γενόμενος έπλ τῷ πάθει πάλιν έχ 3 20 τῆς Καλυδώνος έχουσίως ἔφυγε μετὰ τῆς γυναικὸς Δηιανείρας και "Υλλου τοῦ έκ ταύτης, παιδός όντος την ηλικίαν. ἐπεὶ δὲ πορευόμενος ήλθε πρὸς τὸν Εύηνον ποταμον, κατέλαβε Νέσσον τον Κένταυρον μισθοῦ διαβιβάζοντα τὸν ποταμόν. οὖτος δὲ πρώ- 4 25 την διαβιβάσας την Δηιάνειραν, καὶ διὰ τὸ κάλλος έρασθείς, έπεχείρησε βιάσασθαι ταύτην. έπιβοωμένης δ' αὐτῆς τὸν ἄνδρα, ὁ μὲν Ἡρακλῆς ἐτόξευσε τὸν Κένταυρον, δ δε Νέσσος μεταξύ μισγόμενος, καλ

⁵ παρποφορουμένων D 12 τὴν om. CF 23 Εὔηνον cod. 24 πρώτον CF 25 τὴν om. D.

διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς πληγῆς εὐθὺς ἀποθυήσκων, ἔφησε τῆ Δηιανείρα δώσειν φίλτρον, ὅπως μηδεμιὰ τῶν ἄλλων γυναικῶν Ἡρακλῆς θελήση πλησιάσαι.
ταρεκελεύσατο οὖν λαβοῦσαν τὸν ἐξ αὐτοῦ πεσόντα γύνον, καὶ τούτφ προσμίξασαν ἔλαιον καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ἀκίδος ἀποστάζον αἷμα, χρίσαι τὸν χιτῶνα τοῦ Ἡρακλέους. οὖτος μὲν οὖν ταύτην τὴν ὑποθήκην δοὺς τῆ Δηιανείρα παραχρῆμα ἔξέπνευσεν. ἡ δὲ κατὰ τὴν γενομένην ὑπὸ τοῦ Νέσσου παραγγελίαν εἰς ἄγγος ἀναλαβοῦσα τὸν γόνον, καὶ τὴν ἀκίδα 10 βάψασα, λάθρα τοῦ Ἡρακλέους ἐφύλαττεν. ὁ δὲ διαβὰς τὸν ποταμὸν κατήντησε πρὸς Κήυκα τὸν τῆς Τραχῖνος βασιλέα, καὶ μετὰ τούτου κατφκησεν, ἔχων τοὺς ἀεὶ συστρατεύοντας τῶν ᾿Αρκάδων.

37 Μετὰ δὲ ταῦτα Φύλαντος τοῦ Δουόπων βασιλέως 15 δόξαντος εἰς τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν παρανενομηκέναι, στρατεύσας μετὰ Μηλιέων τόν τε βασιλέα τῶν Δουόπων ἀνείλε καὶ τοὺς ἄλλους ἐκ τῆς χώρας ἔξαναστήσας Μηλιεῦσι παρέδωκε τὴν χώραν τὴν δὲ Φύλαντος θυγατέρα λαβὼν αἰχμάλωτον καὶ μιγεὶς 20 αὐτῆ υίὸν ἀντίοχον ἐγέννησεν. ἐτέκνωσε δὲ καὶ ἐκ 282 τῆς Δηιανείρας νεωτέρους τοῦ Τλλου υἰοὺς δύο, 2 Γληνέα καὶ Ὁδίτην. τῶν δ' ἐκπεσόντων Δουόπων οἱ μὲν εἰς τὴν Εὔβοιαν καταντήσαντες ἔκτισαν πόλιν Κάρυστον, οἱ δ' εἰς Κύπρον τὴν νῆσον πλεύσαντες 25 καὶ τοῖς ἐγχωρίοις ἀναμιχθέντες ἐνταῦθα κατώκησαν, οἱ δὲ λοιποὶ τῶν Δουόπων καταφυγόντες ἐπὶ τὸν Εὐρυσθέα βοηθείας ἔτυχον διὰ τὴν ἔχθραν τὴν

⁹ $\dot{v}n\dot{o}$ om. vulg. 21 'Antílozon D 23 'Odeíthn C, dioxeíthn D.

πρός 'Ηρακλέα' τούτου γάρ αὐτοῖς συνεργοῦντος τρείς πόλεις φαισαν έν Πελοποννήσφ, 'Ασίνην καί Έρμιόνην, έτι δ' 'Ηιόνα. μετά δε την Δουόπων 3 άνάστασιν, πολέμου συνεστώτος τοις Δωριεύσι τοις 5 την Έστιαι τιν καλουμένην οίκουσιν, ών έβασίλευεν Αίνίμιος, καὶ τοῖς Λαπίθαις τοῖς πεοὶ τὸν "Ολυμπον ίδουμένοις, ών έδυνάστευε Κόρωνος δ Καινέως, ύπερεγόντων δε των Λαπιθών πολύ ταις δυνάμεσιν. οί Δωριείς κατέφυνον έπι τον Ήρακλέα, και σύμ-10 ματον αὐτὸν ἐκάλεσαν ἐπὶ τρίτω μέρει τῆς Δωρίδος χώρας καὶ τῆς βασιλείας πείσαντες δὲ κοινῆ τὴν έπὶ τοὺς Λαπίθας στρατείαν ἐποιήσαντο. ὁ δ' Ἡρακλης έχων άει τούς μεθ' έαυτοῦ στρατεύσαντας 'Αρχάδας, καὶ μετὰ τούτων γειρωσάμενος τοὺς Λα-15 πίθας, αὐτόν τε τὸν βασιλέα Κόρωνον ἀνεῖλε καὶ των άλλων τούς πλείστους κατακόψας ηνάνκασεν έκχωρησαι της άμφισβητησίμου χώρας. τούτων δε 4 πραχθέντων, Αίγιμίω μεν το έπιβάλλον της χώρας τρίτον μέρος παρέθετο καλ παρεκελεύσατο φυλάττειν 20 τοῖς ἀπ' αὐτοῦ· ἐπανιὼν δ' είς Τραχῖνα, καὶ προκληθείς ύπο Κύκνου τοῦ "Αρεος, τοῦτον μεν απέπτεινεν, έπ δε τῆς Ἰτώνου πορευόμενος καὶ διὰ τῆς Πελασγιώτιδος γης βαδίζων 'Ορμενίω τω βασιλεί συνέμιξεν, οδ την θυγατέρα έμνηστευεν 'Αστυδά-25 μειαν· ού προσέγοντος δ' αύτοῦ διὰ τὸ ἔγειν αὐτὸν γαμετήν Δηιάνειραν την Οίνέως, στρατεύσας έπ' αὐτὸν τήν τε πόλιν εἶλε καὶ τὸν ἀπειθοῦντα βασιλέα

⁴ tols Δ .] tols om. D 11 $\operatorname{nelsantes}$ om. DG noinh dè G 20 ág' éautoù C (c. 33, 5) 23 doctomento D, Aquento Eus. pr. ev. H 2, 30 24 Astuántes oun Eus.

ἀπέκτεινε, τὴν δ' 'Αστυδάμειαν αίχμάλωτον λαβών, 5 καὶ μιγείς αὐτῆ, Κτήσιππον υίον ἐγέννησε. ταῦτα δὲ διαπραξάμενος ἐστράτευσεν εἰς τὴν Οἰχαλίαν ἐπὶ τοὺς Εὐρύτου παιδας, ὅτι τὴν 'Ιόλην μνηστεύσας ἀπέτυχε συναγωνιζομένων δ' αὐτῷ τῶν 'Αρκάδων, 5 τήν τε πόλιν εἶλε καὶ τοὺς Εὐρύτου παιδας ἀπέκτεινε, Τοξέα καὶ Μολίονα καὶ Κλυτίον. λαβων 283 δὲ καὶ τὴν 'Ιόλην αἰχμάλωτον ἀπῆλθε τῆς Εὐβοίας ἐπὶ τὸ ἀκρωτήριον τὸ καλούμενον Κηναίον.

Ένταῦθα δὲ θυσίαν ἐπιτελῶν ἀπέστειλε Λίχαν 10 38 τον υπηρέτην είς Τραγίνα προς την γυναίκα Δηιάνειραν τούτω δε προστεταγμένον ήν αlτήσαι γιτωνα καλ Ιμάτιον, οίς ελώθει χρησθαι πρός τὰς θυσίας. ή δε Δηιάνειρα πυθομένη τοῦ Λίχα την πρός Ἰόλην φιλοστοργίαν καὶ βουλομένη πλέον ξαυτήν άγαπᾶ- 15 σθαι, τὸν χιτώνα ἔχρισε τῷ παρὰ τοῦ Κενταύρου 2 δεδομένω πρός ἀπώλειαν φίλτρω. δ μεν οδν Λίχας άγνοῶν περί τούτων ἀπήνεγκε την ἐσθητα πρὸς την θυσίαν δ δ' Ήρακλης ένδύς τον κεχριμένον χιτώνα, καλ κατ' όλίγον της τοῦ σηπτικοῦ φαρμάκου δυνά- 20 μεως ένεργούσης, περιέπεσε συμφορά τη μεγίστη. της γαρ ακίδος του έκ της έχίδυης ίου ανειληφυίας, καλ διά τοῦτο τοῦ χιτῶνος διά τὴν θερμασίαν τὴν σάρκα τοῦ σώματος λυμαινομένου, περιαλγής γενόμενος δ Ήρακλης του μεν διακονήσαυτα Λίχαν 25 άπέκτεινε, τὸ δὲ στρατόπεδον ἀπολύσας ἐπανῆλθεν 8 είς την Τραχίνα. ἀεὶ δὲ μᾶλλον τη νόσφ βαρυνόμενος αὐτὸς μεν ἀπέστειλεν είς Δελφοὺς Λιχύμνιον

7 Κλύτιον Burmann, Τύτιον ΙΙ, Αλγύπτιον D 9 πιναίον D 24 λυμηναμένου Eus. l. c. 33.

καλ Ίόλαον ἐπερωτήσοντας τὸν Απόλλωνα τί χρή περί τῆς νόσου πράττειν, Δηιάνειρα δὲ τὸ μέγεθος τῆς Ἡρακλέους συμφορᾶς καταπεπληγμένη, καὶ συνειδυΐα έαυτη την άμαρτίαν, άγγόνη τον βίον κατ-5 έστρεψεν. δ δε θεός έχρησε κομισθήναι τον Ήρακλέα μετά της πολεμικής διασκευής είς την Οίτην, κατασκευάσαι δε πλησίον αὐτοῦ πυράν εὐμεγέθη. περί δε των λοιπων έφησε Διὶ μελήσειν. των δε 4 περί τὸν Ἰολαον ποιησάντων τὰ προστεταγμένα καί 10 έχ διαστήματος αποθεωρούντων τὸ αποβησόμενον, δ μεν Ήρακλης απογνούς τα καθ' έαυτόν, και παρελθων είς την πυράν, παρεκάλει τον άει προσιόντα ύφάψαι την πυράν, οὐδενὸς δὲ τολμῶντος ὑπακοῦσαι μόνος Φιλοκτήτης έπείσθη λαβων δε της ύπουργίας 15 γάριν τὴν τῶν τόξων δωρεὰν ἦψε τὴν πυράν. εὐθὺς δε και κεραυνών έκ του περιέγοντος πεσόντων, ή πυρά πάσα κατεφλέχθη. μετά δὲ ταῦτα οί μὲν περί 5 τον Ιόλαον έλθόντες έπι την οστολογίαν, και μηδέν όλως όστουν εύρόντες, υπέλαβον τον Ήρακλέα τοις 20 γρησμοίς ἀπολούθως έξ ἀνθρώπων είς θεούς μεθε-284 στάσθαι διόπερ ώς ήρωι ποιήσαντες άγισμούς καί 39 γώματα κατασκευάσαντες ἀπηλλάγησαν είς Τραχίνα. μετά δὲ τούτους Μενοίτιος δ Ακτορος υίός, φίλος ών 'Ηρακλεί, κάπρον καὶ ταῦρον καὶ κριὸν θύσας 25 ώς ήρωι κατέδειξε κατ' ένιαυτὸν έν Όποῦντι θύειν καλ τιμάν ώς ήρωα τὸν Ἡρακλέα. τὸ παραπλήσιον δε και των Θηβαίων ποιησάντων, Αθηναΐοι πρώτοι των άλλων ως θεον ετίμησαν θυσίαις τον Ήρακλέα,

²⁴ ταῦςον και κάπρον ΙΙ 27 ποιησάντων και τ. Θ. vulg.

καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις παράδειγμα τὴν έαυτῶν είς του θεου εύσεβειαν αποδείξαντες προετρέψαντο τὸ μέν πρώτον απαντας Έλληνας, μετά δὲ ταῦτα καί τούς κατά την οίκουμένην άνθοώπους απαντας 2 ως θεον τιμάν τον 'Ηρακλέα, προσθετέον δ' ήμεν κ τοις είρημένοις δτι μετά την άποθέωσιν αὐτοῦ Ζεύς "Ηραν μεν επεισεν υίοποιήσασθαι τον Ηρακλέα καλ τὸ λοιπὸν είς τὸν ἄπαντα χοόνον μητρὸς εξυοιαν παρέχεσθαι, την δε τέπνωσιν γενέσθαι φασί τοιαύτην την "Ηραν αναβασαν έπι κλίνην και του 10 'Ηρακλέα προσλαβομένην πρὸς τὸ σῶμα διὰ τῶν ένδυμάτων άφεζναι πρός την γην, μιμουμένην την άληθινήν γένεσιν. ὅπερ μέχρι τοῦ νῦν ποιεῖν τοὺς βαρβάρους δταν θετόν υίον ποιείσθαι βούλωνται. 8 την δ' "Ηραν μετά την τέκνωσιν μυθολογοῦσι συν- 15 οικίσαι την "Ηβην τῷ 'Ηρακλεί, περί ης καὶ τὸν ποιητήν τεθεικέναι κατά την Νεκυίαν

είδωλον, αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοίσι τέρπεται ἐν θαλίαις καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἡβην. 4 τὸν δ' οὖν Ἡρακλέα λέγουσι καταλεγόμενον ὑπὸ τοῦ 20 Διὸς εἰς τοὺς δώδεκα θεοὺς μὴ προσδέξασθαι τὴν τιμὴν ταύτην ἀδύνατον γὰρ ἦν τοῦτον καταλεγθῆναι μὴ πρότερον ένὸς τῶν δώδεκα θεῶν ἐκβληθέντος. ἄτοπον οὖν εἶναι προσδέξασθαι τιμὴν ἐτέρφ θεῶ φέρουσαν ἀτιμίαν.

Περί μεν οὖν Ἡρακλέους εί καὶ πεπλεονάκαμεν, άλλ' οὖν οὐδεν τῶν μυθολογουμένων περί αὐτοῦ

⁹ παρέξεσθαι D 10 έπl] έπl την vulg. 20 κατά το λεγόμενον CF 21 προσδέξασθαι] τοὺς θεοὺς add. D 22 καταδεχθηναι D.

παραλελοίπαμεν. περί δὲ τῶν ᾿Αργοναυτῶν, ἐπειδή 40 τούτοις Ἡρακλῆς συνεστράτευσεν, οἰκεῖον ἄν εἴη διελθεῖν περί αὐτῶν.

Ιάσονα γενέσθαι λέγουσιν υίον μεν Αίσονος, 5 άδελφιδούν δε Πελίου του Θετταλών βασιλέως, δώμη δὲ σώματος καὶ ψυχῆς λαμπρότητι διενέγκαντα τῶν ἡλικιωτῶν ἐπιθυμῆσαί τι πρᾶξαι μνήμης ἄξιον. δρώντα δὲ τῶν πρὸ αὐτοῦ Περσέα καὶ τινας ἄλλους 2 285 διὰ τὰς ὑπερορίους στρατείας καὶ τὸ παράβολον 10 των άθλων δόξης αειμνήστου τετευγότας, ζηλώσαι τας προαιρέσεις αὐτῶν. διὸ καὶ τὴν ἐπιβολὴν ἀνακοινωσάμενον τῷ βασιλεῖ ταχέως λαβεῖν αὐτὸν συγκάταινον, ούχ ούτω τοῦ Πελίου σπεύδοντος προαγαγείν είς ἐπιφάνειαν τὸν νεανίσκον ὡς ἐλπίζον-15 τος έν ταϊς παραβόλοις στρατείαις διαφθαρήσεσθαι. αὐτὸν μέν γὰο έκ σύσεως έστερῆσθαι παίδων άρ- 3 ρένων, τὸν δ' ἀδελφὸν εὐλαβεῖσθαι μήποτε συνερνὸν ἔγων τὸν υίὸν ἐπίθηται τῆ βασιλεία. πτοντα δε την ύποψίαν ταύτην, και τὰ πρὸς την 👀 στρατείαν ηρήσιμα ηρρηγήσειν έπαγγειλάμενον, παρακαλείν άθλον τελέσαι στειλάμενον τὸν πλοῦν εἰς Κόλγους έπὶ τὸ διαβεβοημένον τοῦ κριοῦ δέρος γρυσόμαλλον. τὸν δὲ Πόντον κατ' ἐκείνους τοὺς χρό- 4 νους περιοικούμενον ύπὸ έθνων βαρβάρων καλ 25 παντελώς άγρίων άξενον προσαγορεύεσθαι, ξενοκτονούντων των έγχωρίων τούς καταπλέοντας. Ίάσονα 5 δε δόξης ὀρεγόμενον και τον ἄθλον δυσέφικτον

⁸ $\tau \tilde{\omega} \nu$ Dindorf, $\tau \delta \nu$ libri 11 $\tau \tilde{\eta} s$ $\tilde{\epsilon} \pi \iota \beta o \lambda \tilde{\eta} s$ CF 22 $\delta \dot{\epsilon} \varrho \varrho o s$ D, $\delta \dot{\epsilon} \varrho \alpha s$ CF (ut plerumque) 27 $\tau \delta \nu$] $\tau \delta$ CDF.

μέν, οὐ κατὰ πᾶν δ' ἀδύνατον κρίνοντα, καὶ διὰ τοῦτο μαλλον αύτον ἐπιφανέστερον ἔσεσθαι διαλαμβάνοντα, παρασκευάσασθαι τὰ πρὸς τὴν ἐπι-: 41 βολήν. και πρώτον μέν περί το Πήλιον ναυπηγήσασθαι σκάφος, πολύ τῷ μεγέθει καὶ τῆ λοιπῆ 5 κατασκευή την τότε συνήθειαν ύπερβάλλον, διά τὸ σχεδίαις πλείν τούς τότε άνθρώπους καί μικροίς παντελώς άκατίοις. διὸ καὶ των ιδόντων αὐτὸ τότε καταπληττομένων, καλ της φήμης διαδοθείσης κατά την Ελλάδα περί τε τοῦ ἄθλου καὶ τῆς κατὰ την 10 ναυπηγίαν ἐπιβολῆς, οὐκ ὀλίγους τῶν ἐν ὑπερογαζς 2 νεανίσκων επιθυμήσαι μετασγείν της στρατείας. Ίάσονα δε καθελκύσαντα τὸ σκάφος καλ κοσμήσαντα πασι τοις ανήχουσι πρός έκπληξιν λαμπρώς, έκλέ-· ξαι των δρεγομένων της αὐτης προαιρέσεως τούς 15 έπιφανεστάτους άριστεζς, ώστε σύν αὐτῷ τοὺς ἄπαντας είναι πεντήκοντα και τέτταρας, τούτων δ' ύπάργειν ενδοξοτάτους Κάστορα και Πολυδεύκην. έτι δ' 'Ηρακλέα καλ Τελαμώνα, πρός δε τούτοις Όρφέα και την Σχοινέως 'Αταλάντην, έτι δε τους 20 Θεσπίου παϊδας καλ αὐτὸν τὸν στελλόμενον τὸν 8 πλούν έπὶ τὴν Κολγίδα. τὴν δὲ ναῦν 'Αονὰ προσαγορευθήναι κατά μέν τινας των μυθογράφων άπο τοῦ τὸ σκάφος ἀρχιτεκτονήσαντος "Αργου καὶ συμπλεύσαντος ένεκα τοῦ θεραπεύειν ἀεὶ τὰ πονοῦντα 286 μέρη της νεώς, ώς δ' ένιοι λέγουσιν από της περί 26 τὸ τάχος ὑπερβολῆς, ὡς ἂν τῶν ἀρχαίων ἀργὸν τὸ ταχύ προσαγορευόντων. τούς δ' οὖν ἀριστεῖς συν-

⁵ σκάφος] τὸ σκάφος vulg. 10 περί τε τοῦ ἄθλου Dindorf, πρός τε τὸ ἄθλου codices.

ελθόντας έλέσθαι σφών αὐτών στρατηγὸν Ἡρακλέα, προκρίναντας κατ' ανδρείαν. ἔπειτ' ἐκ τῆς Ἰωλ-42 κοῦ τὸν ἔκπλουν ποιησαμένους, καὶ παραλλάξαντας τόν τε "Αθω καί Σαμοθράκην, γειμώνι περιπεσείν, 5 καὶ προσενεχθηναι της Τρωάδος πρός Σίγειον. ένταῦθα δ' αὐτῶν τὴν ἀπόβασιν ποιησαμένων, εύρεθηναί φασι παρθένον δεδεμένην παρά τον αίγιαλον διά τοιαύτας αίτίας. λέγεται τὸν Ποσειδῶνα διά 2 την μυθολονουμένην των Τοωικών τειχών κατα-10 σκευήν μηνίσαντα Λαομέδοντι το βασιλεί κήτος άνειναι έχ τοῦ πελάγους πρὸς τὴν χώραν ὑπὸ δὲ τούτου τούς τε παρά του αίγιαλου διατρίβουτας καί τούς γεωργούντας την παραθαλάττιον παραδόξως συναρπάζεσθαι πρός δε τούτοις λοιμόν έμπεσείν 15 είς τὰ πλήθη καὶ καρπῶν παντελῆ φθοράν, ὥστε πάντας έκπλήττεσθαι τὸ μέγεθος τῆς περιστάσεως. διὸ καὶ συντρεγόντων τῶν ὄγλων εἰς ἐκκλησίαν καὶ 3 ζητούντων ἀπαλλαγὴν τῶν ἀτυχημάτων, λέγεται τὸν βασιλέα πέμψαι προς του Απόλλω τους έπερωτή-20 σοντας περί των συμβεβηχότων. έχπεσόντος οὖν χοησμού μῆνιν ὑπάρχειν Ποσειδώνος, καὶ τότε ταύτην λήξειν όταν οί Τρώες τὸ λαχὸν τών τέκνων έκουσίως παραδῶσι βορὰν τῷ κήτει, φασὶν ἁπάντων είς τον κληρον έμβαινόντων έπανελθεῖν είς 'Ησιό-25 νην την τοῦ βασιλέως θυνατέρα. διόπερ τὸν Λαο- 4 μέδοντα συνανανκασθέντα παραδούναι την παρθένον καὶ δεσμοῖς καταλαβόμενον ἀπολιπεῖν παρὰ τὸν αίγιαλόν, ένταῦθα δὲ τὸν μὲν Ἡρακλέα μετὰ τῶν Αργο- 5

¹² τε om. Dind. 13 παραδόξως] παραχρῆμα II 24 ἐμβληθέντων II 28 δὲ et μὲν om. vulg.

ναυτών την απόβασιν ποιησάμενον, καί μαθόντα παρά της πόρης την περιπέτειαν, άναρρηξαι μεν τούς περί τὸ σῶμα δεσμούς, ἀναβάντα δ' είς τὴν πόλιν ἐπαγγείλασθαι τῶ βασιλεῖ διαφθερεῖν τὸ κῆ-6 τος. τοῦ δὲ Λαομέδοντος ἀποδεξαμένου τὸν λόγον 5 καλ δωρεάν δώσειν έπαγγειλαμένου τάς άνικήτους ίππους, φασί τὸ μὲν κῆτος ὑφ' 'Ηρακλέους ἀναιρεθηναι, τη δ' Ήσιόνη δοθηναι την έξουσίαν είτε βούλοιτο μετά τοῦ σώσαντος ἀπελθείν είτε μετά τῶν γονέων καταμένειν ἐν τῆ πατρίδι. τὴν μὲν 10 οὖν κόρην έλέσθαι τὸν μετὰ τοῦ ξένου βίον, οὐ μόνον την εὐερνεσίαν της συνγενείας προκρίνασαν. άλλὰ καὶ φοβουμένην μὴ πάλιν φανέντος κήτους πρός την δμοίαν ύπὸ τῶν πολιτῶν ἐκτεθή τιμωρίαν. 7 τὸν δ' Ἡρακλέα δώροις καὶ τοῖς προσήκουσι ξενίοις 15 λαμπρώς τιμηθέντα την Ήσιόνην καλ τας ίππους παραθέσθαι τῷ Λαομέδοντι, συνταξάμενον μετά 287 την έκ Κόλχων ἐπάνοδον ἀπολήψεσθαι, αὐτὸν δ' άναχθηναι μετά των 'Αργοναυτων κατά σπουδην έπλ τὸν προκείμενον ἄθλον.

43 Ἐπιγενομένου δὲ μεγάλου χειμῶνος, καὶ τῶν ἀριστέων ἀπογινωσκόντων τὴν σωτηρίαν, φασὶν Ὁρφέα, τῆς τελετῆς μόνον τῶν συμπλεόντων μετεσχηκότα, ποιήσασθαι τοῖς Σαμόθραξι τὰς ὑπὲρ τῆς 2 σωτηρίας εὐχάς. εὐθὺς δὲ τοῦ πνεύματος ἐνδόν-25 τος, καὶ δυοῖν ἀστέρων ἐπὶ τὰς τῶν Διοσκόρων κεφαλὰς ἐπιπεσόντων, ἄπαντας μὲν ἐκπλαγῆναι τὸ παράδοξον, ὑπολαβεῖν δὲ θεῶν προνοία τῶν κιν-

⁴ διαφθείρειν CF 12 τῆς συγγ. τὴν εὐεργεσίαν vulg. 15 δ'] δ' οὖν CF.

δύνων έαυτούς άπηλλάγθαι. διὸ καὶ τοῖς έπινινομένοις παραδοσίμου γεγενημένης της περιπετείας, άει τούς γειμαζομένους των πλεόντων εύχας μέν τίθεσθαι τοζε Σαμόθραξι, τὰς δὲ τῶν ἀστέρων παρ-5 ουσίας αναπέμπειν είς την των Διοσκόρων έπιφάνειαν. οὐ μὴν ἀλλὰ τότε λήξαντος τοῦ γειμῶνος 3 άποβηναι μεν τούς άριστείς της Θράκης είς την ύπὸ Φινέως βασιλευομένην χώραν, περιπεσείν δὲ δυσί νεανίσκοις έπι τιμωρία διωρυγμένοις και μά-10 στιξι πληγάς συνεχείς λαμβάνουσι τούτους δ' ύπάργειν Φινέως υίους και Κλεοπάτρας, ήν φασιν έξ 'Ωρειθυίας της 'Ερεχθέως γεννηθηναι καὶ Βορέου. διὰ [δὲ] μητουίᾶς τόλμαν καὶ διαβολὰς ψευδεῖς τυγτάνοντας ύπὸ τοῦ πατρὸς ἀδίκως τῆς προειρημένης 15 τιμωρίας του γάρ Φινέα γεγαμηκότα Ίδαίαν την 4 Δαρδάνου τοῦ Σκυθών βασιλέως θυγατέρα, καλ διὰ τὸν πρὸς αὐτὴν ἔρωτα πάντα χαριζόμενον, πιστεῦσαι διότι τῆ μητουιᾶ βίαν ἐφ' ὕβρει προσήγαγον οί πρόγονοι, βουλόμενοι τῆ μητρί γαρίζεσθαι. 20 τῶν δὲ περὶ τὸν Ἡρακλέα παραδόξως ἐπιφανέντων, 5 φασί τούς μεν έν ταις ανάγκαις όντας έπικαλέσασθαι καθάπερ θεούς τούς άριστείς, και τας αιτίας δηλώσαντας της του πατρός παρανομίας δείσθαι των άτυχημάτων αὐτούς έξελέσθαι. τὸν δὲ Φινέα πι-44 25 κρώς ἀπαντήσαντα τοῖς ξένοις παραγγείλαι μηδεν των καθ' έαυτον πολυπραγμονείν μηδένα γάρ πατέρα λαβεῖν παρ' υίῶν έχουσίως τιμωρίαν, εί μή τῷ μεγέθει τῷν ἀδικημάτων ὑπέρθοιντο τὴν φυσι-

² γενομένης ΙΙ 8 περιτυχεῖν ΙΙ 12 ωροθύιας D 13 δὲ delevi.

2 κην των γονέων είς τέκνα φιλοστοργίαν. ένταυθα συμπλέουτας τοῖς περί τὸν Ἡρακλέα τοὺς ἐπικαλουμένους μεν Βορεάδας, άδελφούς δ' όντας Κλεοπάτρας, λέγεται διὰ τὴν συγγένειαν πρώτους δομήσαι πρός την βοήθειαν, και τούς μέν περικειμένους 5 τοίς νεανίσκοις δεσμούς περιροήξαι, τούς δ' έναν-3 τιουμένους των βαρβάρων ἀποκτείναι. δρμήσαντος δε του Φινέως πρός μάχην, και του πλήθους των Θρακῶν συνδραμόντος, φασί τὸν Ἡρακλέα πάντων ἄριστα διανωνισάμενον αὐτόν τε τὸν Φινέα281 και των άλλων ούκ όλίγους άνελειν, το δε τελευ- 11 ταΐου κρατήσαυτα των βασιλείων την μεν Κλεοπάτραν [έκ] τῆς φυλακῆς προαγαγείν, τοίς δε Φινείδαις άποκαταστήσαι την πατρώαν άρχην βουλομένων δ' αὐτῶν τὴν μητρυιὰν μετ' αἰκίας ἀποκτεῖναι, 15 πείσαι της μέν τιμωρίας ταύτης αποστήναι, πρός δε του πατέρα πέμψαντας είς την Σκυθίαν έκεινου παρακαλέσαι των είς αὐτοὺς ἀνομημάτων λαβείν 4 κόλασιν. οδ γενηθέντος τον μεν Σκύθην της θυγατρός καταγνώναι θάνατον, τούς δ' έκ τῆς Κλεο- 20 πάτρας υίους άπενέγκασθαι παρά τοῖς Θραξὶ δόξαν έπιεικείας. οὐκ ἀγνοῶ δὲ διότι τινὲς τῶν μυθογράσων τυφλωθηναί φασι τούς Φινείδας ύπὸ τοῦ πατρός, καλ τον Φινέα της δμοίας τυχεῖν συμφορᾶς 5 ύπο Βορέου. δμοίως δε και τον Ήρακλέα τινές 25 παραδεδώκασι πρός ύδρείαν έξελθόντα κατά την 'Ασίαν ύπὸ τῶν 'Αργοναυτῶν ἐπὶ τῆς χώρας ἀπολειφθήναι. καθόλου δε τούς παλαιούς μύθους ούχ

13 ἐκ om. D προάγειν ΙΙ φινίδαις D (ut infra) 17 πέμψαντα CF 28 δὲ] γὰς vulg.

άπλην οὐδὲ συμπεφωνημένην Ιστορίαν ἔχειν συμβέβηκε διόπερ οὐ χρη θαυμάζειν, ἐάν τινα τῶν 6 ἀρχαιολογουμένων μη συμφώνως ἄπασι τοῖς ποιηταίς καὶ συγγραφεῦσι συγκρίνωμεν. οὐ μην ἀλλὰ καὶ τοὺς Φινείδας λέγεται τὴν βασιλείαν παραδόντας τῆ μητρὶ Κλεοπάτρα συστρατεῦσαι τοῖς ἀριστεῦσιν. ἀναχθέντας δ' αὐτοὺς ἐκ τῆς Θράκης καὶ κο- 7 μισθέντας εἰς τὸν Πόντον προσχεῖν τῆ Ταυρικῆ, τὴν ἀγριότητα τῶν ἐγχωρίων ἀγνοοῦντας νόμιμον 10 γὰρ εἶναι τοῖς τὴν χώραν ταύτην οἰκοῦσι βαρβάροις θύειν Αρτέμιδι Ταυροπόλω τοὺς καταπλέοντας ξένους παρ' οἶς φασι τὴν Ἰφιγένειαν ἐν τοῖς ὕστερον χρόνοις ἱέρειαν τῆς εἰρημένης θεοῦ κατασταθείσαν θύειν τοὺς ἀλισκομένους.

⁸ προσέχειν D^a , προσσχεῖν Eich. 11 δύειν — 13 κατασταθεῖσαν om. D 26 τὸ] τὸν D.

τροφαίς. έμπειρίαν δε μεγάλην έν τούτοις έχουσαν πρώτον μέν τον πατέρα φαρμάκω διαφθείραι καλ διαδέξασθαι την βασιλείαν, επειτ' Αρτέμιδος ιερον ίδουσαμένην και τούς καταπλέοντας ξένους θύεσθαι289 τη θεφ καταδείξασαν έπ' ωμότητι διονομασθηναι. 5 3 μετά δὲ ταῦτα συνοικήσασαν Αἰήτη γεννῆσαι δύο θυγατέρας, Κίρκην τε καὶ Μήδειαν, έτι δ' υίὸν Αίγιαλέα. και την μέν Κίρκην είς φαρμάκων παντοδαπών επίνοιαν εκτραπείσαν έξευρεϊν διζών παντοίας φύσεις καὶ δυνάμεις ἀπιστουμένας οὐκ δλίγα 10 μέν γὰο ὑπὸ τῆς μητοὸς Έκάτης διδαγθῆναι, πολὸ δε πλείω διὰ τῆς ίδίας ἐπιμελείας έξευροῦσαν μηδεμίαν ύπερβολην απολιπείν έτέρα πρός επίνοιαν 4 φαρμακείας. δοθηναι δ' αὐτην είς γάμον τῷ βασιλεί των Σαρματών, οθς ένιοι Σπύθας προσ- 15 αγορεύουσι. και τὸ μεν πρώτον τὸν ἄνδρα φαρμάκοις ἀνελεΐν, μετὰ δὲ ταῦτα τὴν βασιλείαν διαδεξαμένην πολλά κατά των άρχομένων ώμά 5 πράξαι καὶ βίαια. διόπερ έκπεσοῦσαν τῆς βασιλείας κατά μέν τινας των μυθογράφων φυγείν έπί 20 τον ωπεανόν, και νησον ξοημον καταλαβομένην ένταῦθα μετὰ τῶν συμφυγουσῶν γυναικῶν καθιδουθηναι, κατά δέ τινας των Ιστορικών έκλιπουσαν τον Πόντον κατοικήσαι της Ίταλίας ακρωτήριον το μέχρι τοῦ νῦν ἀπ' ἐκείνης Κίρκαιον ὀνομαζόμενον, 25 46 την δε Μήδειαν Ιστορούσι μαθείν παρά τε της μητρὸς καὶ τῆς ἀδελφῆς ἀπάσας τὰς τῶν φαρμάκων δυνάμεις, προαιρέσει δ' έναντιωτάτη χρησθαι. δια-

⁷ μηδίαν D^1 semper 23 έκλείπουσαν D 25 κις-καΐον D.

τελείν γάρ τούς καταπλέοντας των ξένων έξαιρουμένην έκ των κινδύνων, καλ ποτε μεν παρά τοῦ πατρός αίτεϊσθαι δεήσει και γάριτι την τών μελλόντων ἀπόλλυσθαι σωτηρίαν, ποτε δ' αὐτὴν έκ 5 τῆς φυλακῆς ἀφιεῖσαν προνοεῖσθαι τῆς τῶν ἀτυχούντων ἀσφαλείας του γάο Αίήτην τὰ μεν διὰ την ίδιαν φμότητα, τὰ δ' ὑπὸ τῆς γυναικὸς Έκάτης πεισθέντα, προσδέξασθαι τὸ τῆς ξενοκτονίας νόμιμον, αντιπραττούσης δε της Μηδείας αεί 2 10 μαλλον τη προαιρέσει των γονέων, φασί τον Αίήτην ύποπτεύσαντα την έκ της θυγατρός έπιβουλην είς έλευθέραν αὐτὴν ἀποθέσθαι φυλακήν τὴν δὲ Μήδειαν διαδράσαν καταφυγείν είς τι τέμενος Ήλίου κείμενον παρά θάλατταν. καθ' ον δή χρόνον τους 3 15 Αργοναύτας ἀπὸ τῆς Ταυρικῆς κομισθέντας νυκτὸς καταπλεύσαι της Κολγίδος είς τὸ προειρημένον τέμενος. Ενθα δή περιτυχόντας τη Μηδεία πλανωμένη παρά τὸν αίγιαλόν, καὶ μαθόντας παρ' αὐτῆς τὸ τῆς ξενοχτονίας νόμιμον, ἀποδέξασθαι μεν τὴν 20 ήμερότητα τῆς παρθένου, δηλώσαντας δ' αὐτῆ τὴν έαυτῶν ἐπιβολὴν πάλιν παρ' ἐκείνης μαθεῖν τὸν ύπάργοντα αὐτῆ κίνδυνον ἀπὸ τοῦ πατρὸς διὰ τὴν πρός τούς ξένους εὐσέβειαν. κοινοῦ δὲ τοῦ συμ- 4 φέροντος φανέντος, την μεν Μήδειαν έπαγγείλα-25 σθαι συνεργήσειν αὐτοῖς μέχρι ἂν συντελέσωσι τὸν προκείμενον άθλον, τὸν δ' Ἰάσονα διὰ τῶν δοκων 290δοῦναι πίστεις ὅτι γήμας αὐτὴν έξει σύμβιον ἄπαντα

⁶ ἀσφαλείας] σωτηρίας D γὰρ] μὲν γὰρ vulg. 8 τὸ] τότε D 10 μᾶλλον τῆ προαιρέσει om. D 18 παρὰ] περὶ II 22 ἀπὸ Wess., ὑπὸ cod. 25 συντιλῶσι D.

5 τον τοῦ ζῆν χρόνον. μετὰ δὲ ταῦτα τοὺς 'Αργοναύτας ἀπολιπόντας φυλακὰς τῆς νεώς, νυκτὸς δρμῆσαι μετὰ τῆς Μηδείας ἐπὶ τὸ χρυσόμαλλον δέρος περὶ οὖ τὰ κατὰ μέρος οἰκεῖον ἄν εἴη διελθεῖν, ἵνα μηδὲν τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν ὑποκειμένην ἱστορίαν ε ἀγνοῆται.

47 Φρίξον τὸν 'Αθάμαντος μυθολογοῦσι διὰ τὰς άπὸ τῆς μητουίᾶς ἐπιβουλὰς ἀναλαβόντα τὴν ἀδελφην Έλλην φυγείν έκ της Ελλάδος. περαιουμένων δ' αὐτῶν κατά τινα θεῶν πρόνοιαν ἐκ τῆς Εὐρώ- 10 πης είς την 'Ασίαν έπλ κριού χρυσομάλλου, την μέν παρθένον αποπεσείν είς την δάλατταν, ην απ' έκείνης Ελλήσποντον δνομασθήναι, τὸν δὲ Φοίξον εἰς τον Πόντον πορευθέντα καταχθηναι μέν προς την Κολγίδα, κατά δέ τι λόγιον θύσαντα τον κριον άνα- 15 2 θείναι τὸ δέρος εἰς τὸ τοῦ "Αρεος ιερόν. μετὰ δὲ ταῦτα βασιλεύοντος της Κολχίδος Αίήτου χρησμον έκπεσειν ότι τότε καταστρέψει τὸν βίον όταν ξένοι καταπλεύσαντες το χρυσόμαλλον δέρος απενέγκωσι. διά δη ταύτας τὰς αίτίας καὶ [διά] την ίδίαν ώμό- 20 τητα καταδείξαι θύειν τοὺς ξένους, ΐνα διαδοθείσης της φήμης είς απαντα τόπον περί της Κόλχων άγριότητος μηδείς των ξένων έπιβηναι τολμήση της γώρας. περιβαλείν δε και τω τεμένει τείγος και Φύλακας πολλούς έπιστήσαι των έκ τής Ταυρικής 25 άφ' ὧν καὶ τερατώδεις παρά τοῖς Έλλησι πλασθή-8 ναι μύθους. διαβεβοησθαι γάρ ὅτι πυρίπνοοι ταῦροι

⁴ τὰ Hertlein, om. D, τὸ vulg. 5 τε l_s] ἐπὶ D 8 ὑπὸ Dind. 14 κατενεχθηναι II 17 βασιλεύοντι — Αἰήτη CF 20 καὶ] καὶ διὰ vulg. 22 ᾶπαντα τὸν τόπον D.

περί τὸ τέμενος ὑπῆρχον, δράκων δ' ἄυπνος ἐτήρει τὸ δέρος, ἀπὸ μὲν τῶν Ταύρων μετενεγθείσης τῆς δμωνυμίας έπι την των βοων ισχύν, απὸ δὲ τῆς κατά την ξενοκτονίαν άμότητος πυρπνείν τούς 5 ταύρους μυθολογηθέντος παραπλησίως δε τοῦ τηρούντος τὸ τέμενος Δράκοντος ὀνομαζομένου, μετενηνογέναι τούς ποιητάς έπὶ τὸ τερατώδες καὶ καταπληκτικόν τοῦ ζώου. τῆς ὁμοίας δὲ μυθολο- 4 γίας έγεσθαι καλ τὰ περλ τοῦ Φρίξου λεγόμενα. δια-10 πλεύσαι γάρ αὐτόν φασιν οί μεν έπὶ νεώς προτομην έπι της πρώρας έχούσης κριού, και την Έλλην δυσφορούσαν έπὶ τῆ ναυτία, καὶ διὰ τοῦτ' έπὶ τοῦ τοίγου τῆς νεώς ἐκκύπτουσαν, εἰς τὴν θάλατταν προπεσείν. Ενιοι δέ φασι τὸν βασιλέα τῶν Σκυ- 5 15 θων, όντα ναμβρόν Αλήτου, παρά τοῖς Κόλχοις έπιδημήσαι καθ' δυ καιρου άλωναι συνέβη του Φρίξου μετά τοῦ παιδαγωγοῦ, έρωτικῶς δὲ σχόντα τοῦ παιδός λαβείν αὐτόν έν δωρεά παρ' Αἰήτου, καλ καθάπεο υίον γνήσιον άγαπήσαντα καταλιπεῖν αὐτῷ 20 την βασιλείαν. τον δε παιδαγωγον δνομαζόμενον Κριον τυθήναι τοῖς θεοίς, καὶ τοῦ σώματος ἐκδαρέντος προσηλωθήναι τῷ νεῷ τὸ δέρμα κατά τι 291 νόμιμον. μετά δὲ ταῦτα Αἰήτη γενομένου χοησμοῦ, 6 καθ' δυ έσημαίνετο τότε τελευτήσειν αὐτὸν δταν ξέ-25 νοι καταπλεύσαντες τὸ τοῦ Κριοῦ δέρος ἀπενέγκωσι, τὸν βασιλέα φασὶ τειχίσαι τὸ τέμενος καὶ φρουρὰν

¹ ἄνπνος scripsi (c. 48, 3), αὐτοῖς libri 4 πῦς πνεῖν libri 8 ὁμοίας δὲ] δ' ὁμοίας vulg. 12 ναντιλία D 22 νεῷ] θεῷ codices, templo Poggius τι] τὸ D 24 ἐσήμαινε D τότε add. Dind. 26 φασὶ τὸν βασιλέα χονσῶσαι τὸ δέρας καὶ φοουρὰν ἐγκαταστῆσαι, ἵνα διὰ ΙΙ.

έγκαταστήσαι, πρός δε τούτοις χρυσώσαι το δέρος, ΐνα διὰ τὴν ἐπιφάνειαν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἐπιμελεστάτης ἀξιωθή φυλακής. ταῦτα μεν οὖν ἐξἐσται τοὺς ἀναγινώσκοντας κρίνειν πρὸς τὰς ἰδίας ἑκάστου προαιρέσεις.

Την δε Μήδειαν ίστοροῦσι καθηγήσασθαι τοῖς 48 Αργοναύταις πρός το τοῦ Αρεος τέμενος, ἀπέχον έβδομήκουτα σταδίους από της πόλεως, ην καλείσθαι μέν Σύβαριν, έχειν δε τὰ βασίλεια τῶν Κόλγων. προσελθούσαν δε ταίς πύλαις κεκλειμέναις 10 νυκτός τη Ταυρική διαλέκτω προσφωνήσαι τούς 2 φρουρούς. των δε στρατιωτών ανοιξάντων προθύμως ώς αν βασιλέως θυγατρί, φασί τους Αργοναύτας είσπεσόντας έσπασμένοις τοις ξίφεσι πολλούς μέν φονεύσαι των βαρβάρων, τούς δ' άλλους διά 15 τὸ παράδοξον καταπληξαμένους έκβαλειν έκ τοῦ τεμένους, και τὸ δέρος ἀναλαβόντας πρὸς τὴν ναῦν η έπείγεσθαι κατά σπουδήν, παραπλησίως δε τούτοις καλ την Μήδειαν έν τῷ τεμένει τὸν μυθολογούμενον άυπνον δράκοντα περιεσπειραμένον το δέρος τοις 20 φαρμάχοις αποκτείναι, και μετά Ιάσονος την έπι 4 θάλατταν κατάβασιν ποιήσασθαι, των δε διαφυνόντων Ταύρων ἀπαγγειλάντων τῷ βασιλεῖ τὴν γενομένην έπίθεσιν, φασί τὸν Αίήτην μετὰ τῶν περί αὐτὸν στρατιωτῶν διώξαντα τοὺς Έλληνας κατα- 25 λαβεΐν πλησίον τῆς θαλάττης έξ έφόδου δὲ συνάψαντα μάχην άνελείν ενα των 'Αργοναυτων 'Ιφι-

⁵ knástove aut knastov Hertlein (cf. III 16, 3) 11 toùs φ overovés Hertlein (c. 48, 7), toïs φ overovés II, toïs φ overovés D 20 toïs om. vulg.

τον τὸν Εὐρυσθέως ἀδελφὸν τοῦ τοὺς ἄθλους Ἡρακλεῖ προστάξαντος, ἔπειτα τοῖς ἄλλοις τῷ πλήθει των συναγωνιζομένων περιγυθέντα καλ βιαιότερον έγκείμενον ύπο Μελεάγρου φονευθήναι. ένθα δή 5 5 πεσόντος τοῦ βασιλέως καὶ τῶν Ελλήνων ἐπαρθέντων, τραπηναι πρός φυγήν τούς Κόλχους, και κατά τὸν διωνμὸν τοὺς πλείστους αὐτῶν ἀναιρεθῆναι. γενέσθαι δε και των άριστέων τραυματίαν Ίάσονα καλ Λαέρτην, έτι δ' Άταλάντην καλ τούς Θεσπιά-10 δας προσαγορευομένους. τούτους μεν οδυ φασιν ύπὸ τῆς Μηδείας ἐν ὀλίγαις ἡμέραις ρίζαις καλ βοτάναις τισί θεραπευθήναι, τούς δ' 'Αργοναύτας έπισιτισαμένους έχπλεῦσαι, καὶ μέσον ήδη τὸ Ποντικὸν πέλαγος ἔχοντας περιπεσεῖν γειμῶνι παντελῶς 15 έπικινδύνω, τοῦ δ' Ὀρφέως, καθάπερ καὶ πρότερον, 6 εύγας ποιησαμένου τοῖς Σαμόθραξι, λῆξαι μέν τοὺς άνέμους, φανηναι δὲ πλησίον τῆς νεὼς τὸν προσαγορευόμενον θαλάττιον Γλαύκον, τούτον δ' έπλ δύο νύκτας καλ δύο ημέρας συνεχώς τη νηλ συμπλεύ-20 σαντα προειπείν μεν Ήρακλεί περί των άθλων καί 292 τῆς ἀθανασίας, τοῖς δὲ Τυνδαρίδαις, ὅτι προσαγορευθήσονται μέν Διόσκοροι, τιμής δ' Ισοθέου τεύξονται παρά πασιν άνθρώποις. καθόλου δ' έξ 7 δυόματος προσφωνήσαντα πάντας τους 'Αργοναύτας 25 είπεῖν ὡς διὰ τὰς Ὀρφέως εὐχὰς θεῶν προνοία φανείς αὐτοίς σημαίνει τὰ μέλλοντα γενήσεσθαι.

² τοὺς ἄλλους — περιχυθέντας — ἐγκειμένους II 6 τοὺς K. πρὸς φυγὴν vulg. 7 τὸν διωγμὸν] τὴν ὁδὸν II 8 τραυματίας F 11 καὶ βοτάναις del. Dind. 12 τισὶ ante \mathfrak{gl} ζαις vulg.

συμβουλεύειν οὖν αὐτοζς, ὅταν τῆς γῆς ἄψωνται, τας εύχας αποδούναι τοις θεοίς, δι' ούς τετεύχασι 49 δίς ήδη τής σωτηρίας. Επειτα τον μεν Γλαύκον δύναι πάλιν είς τὸ πέλανος, τοὺς δ' 'Αργοναύτας κατά στόμα του Πόντου γενομένους προσπλευσαι ε τη γη, βασιλεύοντος τότε της χώρας Βύζαντος, ἀφ' 2 οδ καλ την πόλιν των Βυζαντίων ωνομάσθαι. ένταῦθα δὲ βωμούς ίδρυσαμένους καὶ τοις θεοίς τὰς εύγας αποδόντας καθιερώσαι τον τόπον τον έτι καλ 8 νῦν τιμώμενον ὑπὸ τῶν παραπλεόντων. μετὰ δὲ 10 ταῦτα ἀναγθέντας, καὶ διαπλεύσαντας τήν τε Προπουτίδα και του Ελλήσπουτου, προσενεχθήναι τή Τρωάδι. ένταθθα δ' Ήρακλέους πέμψαντος είς την πόλιν Ίσικλόν τε τὸν άδελφὸν καὶ Τελαμώνα τάς τε ϊππους καὶ τὴν Ἡσιόνην ἀπαιτήσοντας, λέγεται 15 τον Λαομέδοντα τους μέν πρεσβευτάς είς φυλακήν άποθέσθαι, τοίς δ' άλλοις 'Αργοναύταις δι' ενέδρας βουλεῦσαι δάνατον καὶ τοὺς μὲν ἄλλους υίοὺς έχειν τη πράξει συνεργούς, Πρίαμον δε μόνον έναντιοπραγούντα τούτον γάρ ἀποφήνασθαι δείν 20 τὰ πρὸς τοὺς ξένους δίκαια τηρεῖν, καὶ τήν τε άδελφήν και τὰς ώμολογημένας Ιππους ἀποδιδόναι. 4 οὐδενὸς δ' αὐτῷ προσέχοντος, φασίν είς τὴν φυλακήν δύο ξίφη παρενέγκαντα λάθρα δοθναι τοξο περί τον Τελαμώνα, και την του πατρός προαίρεσιν έξη- 25 γησάμενον αίτιον γενέσθαι τής σωτηρίας αὐτοίς. 5 εὐθύς γὰο τούς περί τὸν Τελαμῶνα φονεῦσαι μὲν

¹ \tilde{o} ταν] ἐπὰν τάχιστα II 2 ἀποδιδόναι CF 9 ἀποδιδόντας D 14 τὰς Eichstädt, τοὺς codices 18 βουλεύσασθαι DF.

των φυλάκων τούς άντεχομένους, φυγόντας δ' έπλ θάλατταν ἀπαγγείλαι τὰ κατὰ μέρος τοῖς 'Αργοναύταις. διόπερ τούτους μεν ετοίμους γενομένους πρός μάγην ἀπαντῆσαι τοῖς ἐκ τῆς πόλεως ἐκγεομένοις 5 μετά τοῦ βασιλέως γενομένης δὲ μάχης ζόχυρᾶς, 6 καὶ τῶν ἀριστέων διὰ τὰς ἀρετὰς ἐπικρατούντων, μυθολογούσι τὸν Ἡρακλέα πάντων ἄριστα διανωνίσασθαι· τόν τε γάρ Λαομέδοντα φονεῦσαι, καὶ τῆς πόλεως έξ ἐφόδου κρατήσαντα κολάσαι μὲν τοὺς 10 μετασγόντας τῷ βασιλεῖ τῆς ἐπιβουλῆς, Πριάμφ δὲ διά την δικαιοσύνην παραδούναι την βασιλείαν, καὶ σιλίαν συνθέμενον έκπλευσαι μετά των Άργοναυτων. ένιοι δε των άρχαίων ποιητών παραδεδώκασιν 7 ού μετά των Άργοναυτων, άλλ' ίδία στρατεύσαντα 15 τὸν Ἡρακλέα ναυσίν ξξ ξνεκα τῶν ἵππων έλεῖν τὴν Τροίαν προσμαρτυρείν δε τούτοις και Όμηρον έν τοϊσδε τοζς έπεσιν,

άλλ' οἶόν τινά φασι βίην Ἡρακληείην
293 εἶναι, έμὸν πατέρα θρασυμέμνονα, θυμολέοντα,
20 ὅς ποτε δεῦρ' ἐλθὰν ἔνεχ' ἵππων Λαομέδοντος
ἕξ οἴης σὰν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν
Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς.

τοὺς δ' 'Αργοναύτας φασίν ἐκ τῆς Τοφάδος ἀναχ- 8 θέντας εἰς Σαμοθοάκην κομισθῆναι, καὶ τοἰς με- 25 γάλοις θεοῖς τὰς εὐχὰς ἀποδόντας πάλιν ἀναθείναι τὰς φιάλας εἰς τὸ τέμενος τὰς ἔτι καὶ νῦν διαμενούσας.

Τῆς δὲ τῶν ἀριστέων ἀνακομιδῆς ἀγνοουμένης 50 18 ἔνιοι — Άργοναυτῶν οm. C 18 τινα Α, ποτε ceteri (c. 32, 2).

παρείναι γάρ αὐτὴν έξ 'Υπερβορέων ἐπ' ἀγαθο ε δαίμονι τη τε πόλει πάση καλ τῷ βασιλεί. πάντων δε προσχυνούντων και τιμώντων την θεον θυσίαις. καί τὸ σύνολον τῆς κόλεως ἀκάσης συνενθεαζούσης. είσβαλείν την Μήδειαν είς τὰ βασίλεια, καὶ τόν τε 5 Πελίαν είς δεισιδαίμονα διάθεσιν έμβαλεϊν καλ τάς θυγατέρας αὐτοῦ διὰ τῆς τερατείας εἰς τοιαύτην κατάπληξιν άγαγειν ώστε πιστεύσαι διότι πάρεστιν ή θεὸς εὐδαίμονα ποιήσουσα τὸν οἶκον τοῦ βασι-4 λέως άπεφαίνετο γάρ έπὶ δρακόντων δχουμένην 10 την "Αρτεμιν δι' άέρος ύπερπετασθήναι πολλά μέρη της οίκουμένης, και πρός καθίδρυσιν έαυτης και τιμάς αίωνίους έκλελέχθαι τὸν εὐσεβέστατον ἀπάντων τῶν βασιλέων προστεταχέναι δ' αὐτῆ καὶ τὸ γῆρας άφελοῦσαν τὸ Πελίου διά τινων δυνάμεων νέον 15 παντελώς ποιήσαι τὸ σώμα καὶ πολλά έτερα πρὸς 5 μακάριον καί θεοφιλή βίον δωρήσασθαι. έκπληττομένου δε τοῦ βασιλέως τὸ παράδοξον τῶν λόγων. έπαγγείλασθαι την Μήδειαν παραχοήμα έπὶ τοῦ σώματος έαυτης τας τούτων πίστεις παρέξεσθαι. 20 είπουσαν γάρ μια των Πελίου θυγατέρων καθαρόν ένεγκειν ύδωρ, και της παρθένου το ρηθέν εύθυς έπὶ τέλος ἀγαγούσης, φασίν είς οἰκίσκον τινὰ συγκλείσασαν έαυτην καὶ περινιψαμένην τὸ σωμα πᾶν άποκλύσασθαι τὰς τῶν φαρμάκων δυνάμεις ἀπο- 25 κατασταθείσαν δ' είς την προϋπάρχουσαν διάθεσιν καί φανείσαν το βασιλεί καταπλήξασθαι τούς δρών-

² τε om. D 4 συνθεαζούσης vulg., om. D, corr. Reiske 15 άφελόντα codices, corr. Steph. τὸ] τοῦ vulg. 20 τούτων om. Η 21 μιᾶ Ε, μίαν ceteri.

τας, καὶ δόξαι τινὶ θεῶν προνοία μετηλλαχέναι τὸ νῆρας είς παρθένου νεότητα και κάλλος περίβλεπτον. ποιήσαι δ' αὐτὴν καὶ διά τινων φαρμάκων είδωλα 6 φαντασθήναι των δρακόντων, έω' ων αποφαίνεσθαι ε την θεον κομισθείσαν δι' άέρος έξ Τπερβορέων έπι-295 ξενωθήναι τῷ Πελία. τῶν δ' ἐνεργημάτων ὑπὸρ την ανθρωπίνην φύσιν φανέντων, και τοῦ βασιλέως μενάλης ἀποδοχής ἀξιούντος την Μήδειαν καὶ τὸ σύνολον πιστεύσαντος άληθη λέγειν, φασίν αὐτὴν 10 κατά μόνας έντυχοῦσαν τῷ Πελία παρακαλέσαι ταῖς θυγατράσι διακελεύσασθαι συνεργείν και πράττειν άπερ ἂν αὐταῖς προστάττη προσήκειν νὰρ τῶ τοῦ βασιλέως σώματι μη δουλικαῖς χερσίν, άλλὰ ταῖς των τέχνων θεραπευθέντα τυχείν τῆς παρά θεων 15 εὐεργεσίας. διόπερ τοῦ Πελίου ταῖς θυγατράσι 7 διαρρήδην είπόντος πάντα πράττειν δσα αν ή Μήδεια προστάττη περί τὸ σῶμα τοῦ πατρός, τὰς μὲν παρθένους έτοίμους ούσας το κελευόμενον έπιτελείν, την δε Μήδειαν νυκτός επιγενομένης και τοῦ Πε-52 20 λίου πρός ύπνον τραπέντος λέγειν ώς αναγκαΐον έν λέβητι καθεψήσαι τὸ σῶμα τοῦ Πελίου. προσάντως δε των παρθένων δεξαμένων του λόγου, ετέραν αὐτὴν ἐπινοῆσαι πίστιν τῶν ὑπ' αὐτῆς λεγομένων: τρεφομένου γάρ κριού πολυετούς κατά την οίκίαν, 25 έπαγγείλασθαι ταῖς κόραις τοῦτον πρότερον καθεψή-

⁴ τῶν οm. vulg. ἀφ' D 8 ἀποδοχῆς] ὑπεροχῆς II 9 φασὶν αὐτὸν κ. μ. ἐντυχεῖν τὸν πατέρα (τὸν π. om. FM) ταὶς θυγατράσι καὶ παρακαλέσαι συνεργεῖν II 14 θεραπείαις F; θεραπευθὲν vel θεραπευθέντι fort. 16 διαρρήδην om. D 18 οὕσας] εἶναι Dindorf, (c.49,5) 21 προσάντως Dindorf (XIV 21, 6), προσηνῶς libri.

2 σειν καλ ποιήσειν ἀπ' ἀρχῆς ἄρνα. συγκαταθεμένων δ' αὐτῶν, μυθολογοῦσι τὴν Μήδειαν κατὰ μέλη διελούσαν τὸ σῶμα τοῦ κριοῦ καθεψῆσαι, καὶ διά τινων ωαρμάχων παραχρουσαμένην έξελειν έχ τοῦ λέβητος άρνὸς είδωλον. ἐνταῦθα τῶν παρθένων δ καταπλαγεισών, καλ πίστεις της έπαγγελίας ήγησαμένων ένδεχομένας έχειν, ύπουργήσαι τοίς προστάγμασι. καὶ τὰς μὲν ἄλλας ἀπάσας τὸν πατέρα τυπτούσας ἀποκτείναι, μόνην δ' "Αλκηστιν δι' εὐσε-3 βείας ύπερβολην αποσγέσθαι τοῦ γεννήσαντος. μετὰ 10 δε ταῦτα την Μήδειάν φασι τοῦ μεν τὸ σῶμα κατακόπτειν ή καθέψειν αποστήναι, προσποιησαμένην δε δείν πρότερον εύγας ποιήσασθαι τη σελήνη, τας μεν παρθένους αναβιβάσαι μετα λαμπάδων έπλ το μετεωρότατον τέγος των βασιλείων, αὐτὴν δὲ τῆ 15 Κολχίδι διαλέκτω κατευχήν τινα μακοάν διερχομένην έγγρονίζειν, αναστροφήν διδούσαν τοῖς μέλλουσι 4 ποιείσθαι την ἐπίθεσιν. διὸ καὶ τοὺς ᾿Αργοναύτας άπὸ τῆς σκοπῆς καταμαθόντας τὸ πῦρ, καὶ νομίσαντας συντετελέσθαι την άναίρεσιν τοῦ βασιλέως, δρμη- 20 σαι δρόμω πρός την πόλιν, παρεισελθόντας δ' έντὸς τοῦ τείγους ἐσπασμένοις τοῖς ξίφεσιν εἰς τὰ βασίλεια καταντήσαι καὶ τοὺς ἐναντιουμένους τῶν φυλάκων άνελείν. τὰς δὲ τοῦ Πελίου θυγατέρας ἄρτι καταβεβηκυίας άπὸ τοῦ τέγους πρὸς τὴν καθέψησιν, 25 καλ παραδόξως έν τοῖς βασιλείοις ίδούσας τόν τε Ίασονα καὶ τοὺς ἀριστεῖς, περιαλγεῖς ἐπὶ τῆ συμ-296 φορά γενέσθαι ούτε γαρ αμύνασθαι την Μήδειαν

⁶ ἐπαγγελίας] ποάξεως CF 11 τὴν om. D 19 νομίσαντας] νοήσαντας f. 23 καταντῆσαι καίοm. II.

είγον έξουσίαν ούτε τὸ πραγθέν αὐταῖς μύσος δι' άπάτην διορθώσασθαι. διόπερ ταύτας μεν δρμήσαι 5 λένεται στερίσκειν αύτας του ζην, τον δ' Ίάσονα κατελεήσαντα τὰ πάθη παρακατασγείν αὐτάς, καί 5 θαρρείν παρακαλέσαντα δείκνύειν ώς έκ κακίας μέν ούδεν ημαρτον, ακουσίως δε δι' απάτην ητύχησαν. καθόλου δε πασι τοις συννενέσιν έπαννειλάμενον 53 έπιεικώς καὶ μεγαλοψύχως προσενεγθήσεσθαι, συνανανείν εἰς ἐκκλησίαν τὰ πλήθη. ἀπολονησάμενον 10 δὲ περί τῶν πεπραγμένων, καὶ διδάξαντα διότι τοὺς προαδικήσαντας ημύνατο, τιμωρίαν ελάττονα λαβών ών αὐτὸς πέπονθεν, Ακάστω μέν τῶ Πελίου τὴν πατρώαν βασιλείαν παραδοῦναι, τῶν δὲ τοῦ βασιλέως θυγατέρων άξιῶσαι αὐτὸν φροντίδα ποιήσα-15 σθαι. καὶ πέρας συντελέσαι τὴν ὑπόσχεσιν αὐτόν 2 φασι μετά τινα χρόνον συνοικίσαντα πάσας τοῖς έπιφανεστάτοις. "Αλκηστιν μέν γάρ την πρεσβυτάτην έκδουναι πρός γάμον 'Αδμήτω τω Φέρητος Θετταλώ, 'Αμφινόμην δε 'Ανδραίμονι Λεοντέως άδελφῶ, Εὐ-20 άδνην δε Κάνη τῷ Κεφάλου, Φωκέων τότε βασιλεύοντι. ταῦτα μέν αὐτὸν ὕστερον πρᾶξαι, τότε δε μετά των άριστέων είς Ίσθμον τον έν Πελοποννήσω πλεύσαντα θυσίαν έπιτελέσαι τῷ Ποσειδῶνι καλ καθιερώσαι την Άργω τῷ θεῷ. ἀποδοχῆς δὲ 3 25 μεγάλης τυγγάνοντα παρά τῷ βασιλεί τῶν Κοριν-

¹ ἔχειν ΙΙ 8 μεγαλοποεπῶς ΙΙ 10 δείξαντα D 11 τιμωρίαν] διατιμωρίαν D 12 έπάστω DF (c. 55, 2) 14 ἀξιῶσαι αὐτὸν D, ἀξίως ξαντὸν II 20 Κάνη τῷ] καὶ νιτω D, παπατώνει CEG^2 Φωπέων] Φυλαπέων AB 21 ὕστερον αὐτὸν Valg. 22 ἐν] ἐπὶ D.

δίων Κοέοντι μετασχείν τῆς πολιτείας καὶ τὸν λοιπὸν χρόνον ἐν τῆ Κορίνθω κατοικῆσαι.

Μελλόντων δε των Αργοναυτών είς τὰς πατρίδας διαγωρίζεσθαι, φασί τὸν Ἡρακλέα συμβουλεῦσαι τοῖς ἀριστεῦσι πρὸς τὰ παράδοξα τῆς τύχης δ άλλήλοις δραους δοῦναι συμμαγήσειν, ἐάν τις βοηθείας προσδεηθή: ἐκλέξασθαι δὲ καὶ τῆς Ἑλλάδος τον επιφανέστατον τόπον είς ανώνων θέσιν καί πανήγυριν κοινήν, καὶ καθιερώσαι τὸν ἀγώνα τῷ 5 μεγίστω τῶν θεῶν Διὶ Ὀλυμπίω. συνομοσάντων δὲ 10 των αριστέων περί της συμμαγίας, και την διάταξιν των άγωνων έπιτρεψάντων Ήρακλει, φασί τοῦτον [τὸν] τόπον προκρίναι πρὸς τὴν πανήγυριν τῆς τῶν 'Ηλείων χώρας τὸν παρὰ τὸν 'Αλφειόν. διὸ καὶ τὴν παραποταμίαν καθιερώσαντα τῷ μεγίστο τῷν θεῷν. 15 'Ολυμπίαν απ' έχείνου προσαγορεῦσαι. ὑποστησά-29' μενον δ' ίππικον άγωνα και γυμνικόν, τά τε περί των άθλων διατάξαι καλ θεωρούς αποστεϊλαι τούς ταζς πόλεσι προερούντας την θέαν των άγωνων. 6 διά δὲ τὴν παρὰ τοῖς Αργοναύταις γενομένην ἀπο- 20 δοχήν αὐτοῦ κατά τήν στρατείαν οὐ μετρίως δοξασθέντος, προσγενέσθαι την έκ της 'Ολυμπικης πανηγύρεως δόξαν, ώστε πάντων των Ελλήνων έπιφανέστατον υπάρχειν καί παρά ταϊς πλείσταις πόλεσι γνωσθέντα πολλούς έχειν έπιθυμητάς τῆς 25 φιλίας, οθς προθύμους είναι μετασχείν παντός κιν-7 δύνου. ταχὺ δ' ἐπ' ἀνδρεία καὶ στρατηγία θαυμασθέντα στρατόπεδόν τε κράτιστον συστήσασθαι

¹³ τὸν del. Hertlein τῶν om. D 28 τῶν om. D 24 ὑπάρξαι II 26 μετέχειν II.

καὶ πᾶσαν ἐπελθεῖν τὴν οἰκουμένην εὐεργετοῦντα τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων ἀνθ' ὧν τυχεῖν αὐτὸν συμφωνουμένης ἀθανασίας. τοὺς δὲ ποιητὰς διὰ τὴν συνήθη τερατολογίαν μυθολογῆσαι μόνον τὸν τὸ 'Ηρακλέα καὶ γυμνὸν ὅπλων τελέσαι τοὺς τεθουλημένους ἄθλους.

'Αλλά περί μεν τοῦ θεοῦ τούτου τὰ μυθολο-54 γούμενα πάντα διήλθομεν, νυνί δε προσθετέον ήμιν και ύπεο Ίάσονος του ύπολειπόμενου λόνου, φασί 10 γὰρ αὐτὸν ἐν Κορίνθω κατοικοῦντα καὶ συμβιώσαντα δεκαετή χρόνον Μηδεία γεννήσαι παίδας έξ αὐτής, τούς μεν πρεσβυτάτους δύο διδύμους Θετταλόν τε καὶ 'Αλκιμένην, τὸν δὲ τρίτον πολύ νεώτερον τούτων Τίσανδρον. τοῦτον μέν οὖν τὸν χρόνον ίστο- 2 15 ροῦσιν ἀποδοχής ἀξιωθήναι την Μήδειαν ὑπὸ τοῦ άνδρὸς διὰ τὸ μὴ μόνον κάλλει διαφέρειν αὐτήν, άλλὰ καὶ σωφροσύνη καὶ ταῖς ἄλλαις άρεταῖς κεκοσμήσθαι μετά δε ταύτα άει μαλλον του χρόνου την φυσικήν ευπρέπειαν άφαιρουμένου, λέγεται τον 20 Ίάσονα Γλαύκης έρασθέντα τῆς Κρέοντος θυγατρὸς μνηστεῦσαι τὴν παρθένον. συγκαταθεμένου δὲ τοῦ 3 πατρός καὶ τάξαντος ἡμέραν τοῖς γάμοις, τὸ μὲν πρώτον επιβαλέσθαι φασίν αὐτὸν πείθειν τὴν Μήδειαν έκουσίως παραχωρήσαι της συμβιώσεως. βού-25 λεσθαι γάρ αὐτὸν ναμείν οὐκ ἀποδοκιμάσαντα τὴν πρός αὐτὴν δμιλίαν, άλλὰ τοῖς τέχνοις σπεύδοντα

⁹ και om. vulg. ἀπολειπόμενον ΙΙ 21 μνηστεύσασθαι D 25 αὐτὸν scripsi, αὐτὴν codices, ἄλλην Dindorf; an Γλαύκην mavis? ἀποδοκιμάζοντα ΙΙ 26 άλλὰ Dind., ἀλλὰ και cod.

Δ συννενή τὸν τοῦ βασιλέως οἶκον ποιήσαι. ἀνανακτούσης δε της γυναικός και θεούς μαρτυρομένης τούς επόπτας νενομένους των δοκων, φασί του 29 'Ιάσονα καταφρονήσαντα των δοκων νημαι την του 5 βασιλέως θυγατέρα. την δε Μήδειαν έξελαυνομένην 5 έκ τῆς πόλεως, καὶ μίαν ἡμέραν παρά τοῦ Κρέοντος λαβούσαν είς την της φυγης παρασκευήν, είς μέν τὰ βασίλεια νυκτὸς είσελθεῖν άλλοιώσασαν τοῖς φαρμάκοις την αύτης όψιν, και την οικίαν ύφάψαι, ρίζιον τι προσθείσαν, εύρημένον μέν ύπο Κίρκης 10 της άδελφης, δύναμιν δ' έχον, έπαν έξαφθη, δυσκατάσβεστον. ἄφνω δε φλεγομένων των βασιλείων, τὸν μὲν Ἰάσονα ταγέως ἐκπηδῆσαι, τὴν δὲ Γλαύκην καλ του Κρέουτα τοῦ πυρός περικαταλαβόντος δια-6 φθαρήναι. τινές δε των συγγραφέων φασί τούς μεν 15 υίους της Μηδείας δώρα κομίσαι τη νύμφη φαρμάκοις κεχοιμένα, την δε Γλαύκην δεξαμένην και τώ σώματι περιθεμένην αὐτήν τε συμφορά περιπεσείν καὶ τὸν πατέρα βοηθοῦντα καὶ τοῦ σώματος άψά-7 μενον τελευτήσαι. την δε Μήδειαν έπιτυγούσαν 20 τοίς πρώτοις έγχειρήμασιν ούκ αποστήναι της Ίάσονος τιμωρίας. έπὶ τοσοῦτο γὰρ προελθεῖν αὐτὴν όργης αμα και ζηλοτυπίας, έτι δ' φμότητος, ώστ' έπελ διέφυγε τὸν μετὰ τῆς νύμφης κίνδυνον, τῆ σφαγή των κοινών τέκνων έμβαλεῖν αὐτὸν εἰς τὰς 25 μεγίστας συμφοράς πλην γαρ ένδς τοῦ διαφυγόντος τούς άλλους υίους ἀποσφάξαι [καὶ τὰ σώματα τού-

¹ τοῦ om. vulg. 4 τῶν ὅρκων om. vulg. 6 παρὰ] ἀπὸ ΙΙ 20 ἀποτυχοῦσαν Dind. 24 ἐξέφυγε ΙΙ 27 καὶ τὰ — Φάψαι delevi (c. 55, 1).

των έν τω της Ήρας τεμένει θάψαι] καί μετά των πιστοτάτων θεραπαινίδων έτι νυχτός μέσης φυγείν έκ τῆς Κορίνθου, καὶ διεκπεσεῖν εἰς Θήβας ποὸς Ήρακλέα τοῦτον γὰρ μεσίτην γεγονότα τῶν δμολο-5 γιών έν Κόλχοις έπηγγέλθαι βοηθήσειν αὐτῆ παρασπονδουμένη. Εν τοσούτω δε τον μεν Ιάσονα στερη-55 θέντα τέκνων καλ γυναικός δόξαι πᾶσι δίκαια πεπουθέναι διὸ καὶ μὴ δυνάμενον ένεγκεῖν τὸ μέγεθος της συμφοράς έχ του ζην έαυτον μεταστησαι. 10 τούς δὲ Κορινθίους έκπεπληγθαι μὲν τὴν δεινότητα τῆς περιπετείας, μάλιστα δ' ἀπορεῖν περί τῆς ταφῆς των παίδων, διόπερ αποστειλάντων αὐτων Πυθώδε τούς έπερωτήσοντας τὸν θεὸν ὅπως χρηστέον έστλ τοῖς σώμασι τῶν παίδων, προστάξαι τὴν Πυθίαν 15 έν τῶ τεμένει τῆς Ἡρας αὐτοὺς δάψαι καὶ τιμῶν ήρωικών αὐτοὺς ἀξιοῦν, ποιησάντων δὲ τῶν Κοριν- 2 θίων τὸ προσταγθέν, φασὶ Θετταλὸν μὲν τὸν διαφυγόντα τὸν ἀπὸ τῆς μητρὸς φόνον ἐν Κορίνθφ 299 τραφέντα μετὰ ταῦτα ἐπανελθεῖν εἰς Ἰωλκόν, οὖσαν 20 Ιάσονος πατρίδα εν ή καταλαβόντα προσφάτως "Ακαστον τὸν Πελίου τετελευτηκότα παραλαβείν κατά γένος προσήκουσαν την βασιλείαν, καὶ τοὺς ὑφ' έαυτὸν τεταγμένους ἀφ' έαυτοῦ προσαγορεῦσαι Θετταλούς. οὐκ ἀγνοῶ δὲ διότι περί τῆς τῶν Θετταλῶν 3 25 προσηγορίας οὐ ταύτην μόνην την ίστορίαν, άλλὰ καλ διαφώνους έτέρας παραδεδόσθαι συμβέβηκε, περί ων έν οίκειοτέροις μνησθησόμεθα καιροίς. την 4

² vuntds μ éσης] πολλής νυκτds οὖσης CF 13 ὅπως] πῶς II έστ λ om. CF 21 αικαστον D 22 τ $\dot{\eta}$ ν om. D; f. ante κατ $\dot{\alpha}$ ponendum 26 παραγενέσθαι D.

δ' ούν Μήδειαν έν Θήβαις φασί καταλαβούσαν 'Ηρακλέα μανικῷ πάθει συνεχόμενον καὶ τοὺς υίοὺς άπεκταγκότα, φαρμάκοις αὐτὸν ἰάσασθαι. τοῦ δ' Εύρυσθέως έπικειμένου τοῖς προστάγμασιν, ἀπογνοῦσαν τὴν κατὰ τὸ παρὸν ἐκ τούτου βοήθειαν 5 καταφυγείν είς 'Αθήνας πρός Αίνέα τὸν Πανδίονος. 5 ένταῦθα δ' οί μέν φασιν αὐτὴν Αίγεῖ συνοικήσασαν γεννήσαι Μήδον τὸν ΰστερον Μηδίας βασιλεύσαντα. τινές δ' Ιστορούσιν ύφ' Ίππότου του Κρέοντος έξαιτουμένην τυγείν κρίσεως και των έγκλημάτων άπο- 10 6 λυθήναι. μετά δε ταυτα Θησέως επανελθόντος έχ Τροιζήνος είς τὰς 'Αθήνας, έγκληθείσαν έπὶ φαρμακεία φυγείν έκ της πόλεως δόντος δ' Αίγέως τούς παραπέμψοντας είς ην βούλοιτο χώραν, είς 7 την Φοινίκην κομισθήναι. Εντεύθεν δ' είς τούς 15 άνω τόπους της 'Ασίας αναβασαν συνοικησαί τινι των έπιφανων βασιλέων, έξ οδ γεννήσαι παίδα Μήδον καὶ τὸν παϊδα μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτην διαδεξάμενον την βασιλείαν θαυμασθηναί τε κατά την ανδρείαν και τούς λαούς άφ' έαυτοῦ 20 Μήδους δνομάσαι.

56 Καθόλου δε διὰ τὴν τῶν τραγφδῶν τερατείαν ποικίλη τις [διάθεσις] και διάφορος ίστορία περί Μηδείας έξενήνεκται, και τινες χαρίζεσθαι βουλόμενοι τοῖς 'Αθηναίοις φασίν αὐτὴν ἀναλαβοῦσαν 25 τὸν έξ Αἰγέως Μῆδον εἰς Κόλχους διασωθῆναι κατὰ δε τοῦτον τὸν χρόνον Αἰήτην ἐκ τῆς βασιλείας

³ ἀπεκτακότα C 10 κρίσεως τυχείν vulg. 13 δ' om. vulg. 18 τὸν Bekker, τὸν μὲν cod. 20 λαοὺς] ἄλλους codices 23 διάθεσις om. CF.

ύπο τάδελφοῦ Πέρσου βιαίως έκπεπτωκότα την ἀργην άνακτήσασθαι, Μήδου τοῦ Μηδείας άνελόντος τὸν Πέοσην μετά δε ταῦτα δυνάμεως έγμρατη γενόμενον τὸν Μῆδον πολλην ἐπελθείν τῆς ὑπὲο τὸν 5 Πόντον 'Ασίας, και κατασγείν την απ' έκείνου Μηδίαν προσαγορευθεϊσαν. άλλὰ γὰρ τὸ πάσας τὰς 2 άποφάσεις των περί της Μηδείας μυθολονησάντων 300 άνανοάφειν ούκ άνανκαῖον αμα καὶ μακοὸν εἶναι κρίνοντες τὰ καταλειπόμενα τῆς περί τῶν 'Αργοναυ-10 των ίστορίας προσθήσομεν. οὐκ ὀλίγοι γὰρ των τε 3 άργαίων συγγραφέων καὶ τῶν μεταγενεστέρων, ὧν έστι καὶ Τίμαιος, φασὶ τοὺς Αργοναύτας μετὰ τὴν τοῦ δέρους άρπανην πυθομένους ὑπ' Αίήτου προκατειλήφθαι ναυσί τὸ στόμα τοῦ Πόντου, πράξιν 15 έπιτελέσασθαι παράδοξον καλ μνήμης άξίαν. άναπλεύσαντας γὰρ αὐτοὺς διὰ τοῦ Τανάιδος ποταμοῦ έπλ τὰς πηγάς, καλ κατὰ τόπον τινὰ τὴν ναῦν διελκύσαντας, καθ' έτέρου πάλιν ποταμοῦ τὴν δύσιν έχουτος είς του ἀκεανου καταπλεῦσαι προς την 20 θάλατταν, ἀπὸ δὲ τῶν ἄρχτων ἐπὶ τὴν δύσιν χομισθηναι την γην έχοντας έξ εὐωνύμων, καὶ πλησίον γινομένους Γαδείρων είς την καθ' ήμας θάλατταν είσπλεῦσαι. ἀποδείξεις δὲ τούτων φέρουσι, δεικνύν- 4 τες τούς παρά τον ώκεανον κατοικούντας Κελτούς 25 σεβομένους μάλιστα των θεων τούς Διοσκόρους. παραδόσιμον γάρ αὐτοὺς ἔγειν ἐκ παλαιῶν γρόνων την τούτων των θεων παρουσίαν έχ τοῦ ώχεανοῦ

⁶ προσαγ. Μηδίαν vulg. 8 ᾶμα] ἀλλὰ CF εἶναι] η add. D 9 περὶ τῆς D 13 δέρατος II 17 πατὰ om. II 22 γενομένους vulg. 26 ἔχειν αὐτοὺς vulg.

γεγενημένην. είναι δε και την παρά τον ωκεανον χώραν οὐκ ὀλίγας ἔχουσαν προσηγορίας ἀπό τε τῶν 5 Άργοναυτών και τών Διοσκόρων. παραπλησίως δε καὶ τὴν ἐντὸς Γαδείρων ἤπειρον ἔχειν ἐμφανῆ σημεῖα τῆς τούτων ἀνακομιδῆς. περί μέν γὰρ τὴν Τυρρη- 5 νίαν καταπλεύσαντας αὐτοὺς είς νῆσον τὴν ὀνομαζομένην Αλθάλειαν τον έν αὐτη λιμένα, κάλλιστον όντα των έν έκείνοις τοῖς τόποις, Αργώον ἀπὸ τῆς νεώς προσαγορεύσαι, καὶ μέγρι τῶνδε τῶν χρόνων 6 διαμένειν αὐτοῦ τὴν προσηγορίαν. παραπλησίως 10 δε τοις είρημένοις κατά μεν την Τυροηνίαν άπο σταδίων δατακοσίων της Ρώμης δνομάσαι λιμένα Τελαμώνα, κατά δὲ Φορμίας τῆς Ἰταλίας Αἰήτην τον νῦν Καιήτην προσαγορευόμενον. προς δε τούτοις ύπ' ανέμων αύτους έκριφέντας είς τας Σύρτεις. 15 καὶ μαθόντας παρὰ Τρίτωνος τοῦ τότε βασιλεύοντος της Λιβύης την ίδιότητα της δαλάττης, και του κίνδυνον έκφυγόντας, δωρήσασθαι χαλκοῦν τρίποδα τον άρχαίοις μεν κεχαραγμένον γράμμασι, μέχρι δε τῶν νεωτέρων χρόνων διαμείναντα παρά τοῖς Εὐ- 20 7 εσπερίταις. οὐ παραλειπτέον δ' ήμῖν ἀνεξέλεγκτον την Ιστορίαν των αποφηναμένων τους Αργοναύτας άνὰ τὸν Ίστρον πλεύσαντας μέχρι τῶν πηγῶν κατενεγθηναι διά της άντιπροσώπου δύσεως πρός τὸν 8 Αδριατικόν κόλπον. τούτους γαρ δ χρόνος ήλεγξεν 25 ύπολαβόντας τὸν ἐν τῷ Πόντῷ πλείοσι στόμασιν301 έξερευγόμενον "Ιστρον καὶ τὸν εἰς τὸν 'Αδρίαν' ἐκ-

⁷ Alvallar CD 8 tois om. D 14 natity D 20 Evecneçitais D, ér 'Especitais C, 'Especitais F (c. 27, 2) 24 búseas G, wúseas cet.

βάλλοντα την φύσιν έχειν ἀπὸ τῶν αὐτῶν τόπων. 'Ρωμαίων γὰο καταπολεμησάντων τὸ τῶν Ἰστοων έθνος, εὐρέθη τὰς πηγὰς έχων ὁ ποταμὸς ἀπὸ τετταράκοντα σταδίων τῆς θαλάττης. ἀλλὰ γὰο τοῖς συγγοαφεῦσιν αἰτίαν τῆς πλάνης φασὶ γενέσθαι τὴν ὁμωνυμίαν τῶν ποταμῶν.

'Ημῖν δ' ἀρχούντως έξειρνασμένοις την περί τῶν 'Αργοναυτών ίστορίαν καὶ τὰ ὑφ' 'Ηρακλέους πρα-57 γθέντα οίκειον αν είη κατά την γενομένην έπαγ-10 γελίαν ἀναγράψαι τὰς τῶν υίῶν αὐτοῦ πράξεις. μετὰ τὴν Ἡρακλέους τοίνυν ἀποθέωσιν οί παϊδες αὐτοῦ κατώκουν ἐν Τραχῖνι παρὰ Κήυκι τῷ βασιλεῖ. 2 μετά δὲ ταῦτα Τλλου καί τινων έτέρων ἀνδρωθέντων, Εύρυσθεύς φοβηθείς μή πάντων ένηλίκων 15 γενομένων έκπέση της έν Μυκήναις βασιλείας, έγνω τοὺς Ἡρακλείδας έξ ὅλης τῆς Ἑλλάδος φυγαδεῦσαι. διὸ Κήυκι μὲν τῷ βασιλεῖ προηγόρευσε τούς τε Ήρακλείδας καὶ τοὺς Λικυμνίου παϊδας ἐκβαλεῖν, 3 ἔτι δὲ Ἰόλαον καὶ τὸ σύστημα τῶν Ἰοκάδων τῶν 20 Ήρακλεὶ συνεστρατευκότων, ἢ ταῦτα μὴ ποιοῦντα πόλεμον αναδέξασθαι. οί δ' Ήρακλείδαι καί οί μετ' αὐτῶν θεωροῦντες αύτοὺς οὐκ ἀξιομάχους ὄντας 4 Εύρυσθει πολεμείν, έγνωσαν έκουσίως φεύγειν έκ τῆς Τραχίνος ἐπιόντες δὲ τῶν ἄλλων πόλεων τὰς 25 άξιολογωτάτας έδέοντο δέξασθαι σφᾶς αὐτοὺς συνοίχους. μηδεμιᾶς δὲ τολμώσης ὑποδέξασθαι, μόνοι των άλλων Άθηναιοι διά την ξμφυτον παρ' αὐτοις

⁴ τετταραποσίων Reiske 5 αίτίαν . . φασὶ om. D 10 αὐτοῦ om. H 11 μετὰ] δὲ add. D 25 άξιολογωτάτους D δέξασθαι] παραδέξασθαι C 27 παρ' om. GE.

έπιείκειαν προσεδέξαντο τους Ηρακλείδας κατώκισαν δὲ αὐτοὺς μετὰ τῶν συμφυγόντων εἰς Τρικόρυθον πόλιν, ήτις έστι μία της δνομαζομένης τετραπόλεως. 5 μετα δέ τινα γρόνον απάντων των Ήρακλέους παίδων ηνδρωμένων, καὶ φρονήματος έμφυομένου τοῖς 5 νεανίσκοις διὰ τὴν ἀφ' Ἡρακλέους δόξαν, ὑφορώμενος αὐτῶν τὴν αὕξησιν Εὐρυσθεὺς ἐστράτευσεν 6 έπ' αὐτοὺς μετὰ πολλῆς δυνάμεως. οί δ' Ἡρακλεῖδαι, βοηθούντων αὐτοῖς τῶν 'Αθηναίων, προστησάμενοι τὸν Ἡρακλέους ἀδελφιδοῦν Ἰόλαον, καὶ τούτφ 10 τε καί Θησεί καί Τλλω την στρατηγίαν παραδόντες, ένίκησαν παρατάξει του Εύρυσθέα. κατά δὲ τὴν μάχην πλείστοι μέν των μετ' Εύρυσθέως κατεκόπησαν, αὐτὸς δ' δ Εὐρυσθεύς, τοῦ ἄρματος κατὰ τὴν 302 φυγήν συντριβέντος, ὑπὸ "Υλλου τοῦ Ἡρακλέους 15 άνηρέθη δμοίως δε και οι υίοι του Εύρυσθέως 58 πάντες κατά την μάγην έτελεύτησαν, μετά δὲ ταῦτα οί μεν 'Ηρακλείδαι πάντες περιβοήτω μάχη νενικηκότες του Εύρυσθέα, και διά την εύημερίαν συμμάχων εὐπορήσαντες, ἐστράτευσαν ἐπὶ τὴν Πελο- 20 2 πόννησον "Υλλου στρατηγούντος. 'Ατρεύς δε μετά την Εύουσθέως τελευτην καταλαβόμενος την έν Μυκήναις βασιλείαν, καλ προσλαβόμενος συμμάχους Τεγεάτας καί τινας άλλους, απήντησε τοις Ήρακλεί-8 δαις. κατά δὲ τὸν Ἰσθμὸν τῶν στρατοπέδων άθροι- 25 σθέντων, "Τλλος μεν δ Ήρακλέους είς μονομαχίαν προεκαλέσατο των πολεμίων τον βουλόμενον, όμολογίας θέμενος τοιαύτας, εί μεν Τλλος νικήσαι τον

² Τρικόρινθον D, Τρικόρυνθον CF 3 πόλιν om. CF 11 τε om. D 14 δ om. vulg. 28 νικήσει codices.

άντιταχθέντα, παραλαβείν 'Ηρακλείδας την Εύρυσθέως βασιλείαν, εί δ' Τλλος λειφθείη, μη κατιέναι τούς 'Ηρακλείδας είς Πελοπόννησον έντὸς έτῶν πεντήκοντα, καταβάντος δ' είς την πρόκλησιν Έγε- 4 5 μου τοῦ βασιλέως τῶν Τεγεατῶν, καὶ τῆς μονομαχίας γενομένης, δ μεν Τλλος ανηρέθη, οί δ' Ήρακλείδαι κατά τὰς δμολογίας ἀπέστησαν τῆς καθόδου και την είς Τοικόρυθον επάνοδον εποιήσαντο. μετὰ δέ τινας χρόνους Λικύμνιος μέν μετὰ 5 10 των παίδων και Τληπολέμου του Ήρακλέους, έκουσίως των 'Αργείων αὐτούς προσδεξαμένων, έν "Αργει κατώκησαν, οί δ' άλλοι πάντες έν Τρικορύθω [κατώπησαν] ώς δ' δ πεντημονταετής χρόνος διηλθε, κατηλθον είς Πελοπόννησον ων τάς πράξεις άνα-15 γράψομεν, δταν είς έχείνους τούς χρόνους παραγενηθωμεν. 'Αλκμήνη δ' είς Θήβας καταντήσασα, 6 καλ μετά ταῦτ' ἄφαντος γενομένη, τιμῶν ἰσοθέων έτυχε παρά τοῖς Θηβαίοις. τοὺς δ' ἄλλους Ἡρακλείδας φασίν έλθόντας παρ' Αίγίμιον τὸν Δώρου τὴν 20 πατρώαν τῆς γώρας παρακαταθήκην ἀπαιτήσαντας μετά Δωριέων κατοικήσαι. Τληπόλεμον δε τον τ 'Ηρακλέους εν ''Αργει κατοικούντα λέγουσιν ανελείν Λικύμνιον τὸν 'Ηλεκτούωνος ἐρίσαντα περί τινων, διά δε τον φόνον τοῦτον έξ "Αργους φυγόντα είς 25 'Ρόδον μετοικήσαι' την δε νήσον ταύτην τότε κατώκουν Ελληνες οί υπὸ Τοιόπα τοῦ Φόρβαντος κατοικισθέντες. τον δ' οὖν Τληπόλεμον κοινή μετά 8

⁸ Τοικόςυνθον CDF 12 Τοικοςύνθ φ CDF κατφκησαν delevi, κατοικήσαντες II 13 δ' om. vulg. 25 μετοικήσαι Hertlein, κατοικήσαι libri.

τῶν έγχωρίων τριμερῆ ποιῆσαι τὴν 'Ρόδον, καὶ τρεῖς έν αὐτῆ καταστῆσαι πόλεις, Λίνδον, Ἰήλυσον, Κά-308 μειρον· βασιλεῦσαι ὸ' αὐτὸν πάντων τῶν 'Ροδίων διὰ τὴν τοῦ πατρὸς 'Ηρακλέους δόξαν, καὶ κατὰ τοὺς ὕστερον χρόνους μετ' 'Αγαμέμνονος ἐπὶ τὴν 5 Τροίαν στρατεῦσαι.

59 Έπει δε περι Ήρακλέους και των ἀπογόνων αὐτοῦ διήλθομεν, οἰκεῖον ἂν είη περί Θησέως εἰπεῖν διὰ τὸ τοῦτον ζηλωτὴν γενέσθαι τῶν Ἡρακλέους άθλων. Θησεύς τοίνυν γεγονώς Αίθρας της Πιτ- 10 θέως και Ποσειδώνος, τραφείς έν Τροιζηνι παρά Πιτθεί τῷ μητροπάτορι, καὶ τὰ μυθολογούμενα σύμβολα ανηρημένος τὰ ὑπὸ Αίγέως ὑπό τινι πέτρα τεθειμένα, κατήντησεν είς τὰς 'Αθήνας. διεξιών δ', ώς φασι, την παραθαλάττιον, και ζηλωτής ών της 15 Ήρακλέους άρετῆς, ἐπεβάλετο τελεῖν ἄθλους περι-2 έχοντας ἀποδοχήν τε καὶ δόξαν. πρώτον μὲν οὖν άνείλε τον δυομαζόμενου Κορυνήτην, χρώμενου τη προσαγορευομένη πορύνη, δπερ ην δπλον άμυντήριον, καλ τούς παριόντας αποκτείνοντα, δεύτερον 20 8 δε του εν Ίσθμιο κατοικούντα Σίνιν. οδτος γάρ δύο πίτυς κάμπτων, καὶ πρὸς έκατέραν τὸν ενα βραγίονα προσδεσμεύων, ἄφνω τὰς πίτυς ἡφίει. διόπεο των σωμάτων διὰ τὴν βίαν ἀποσπωμένων συνέβαινε τούς άτυχοῦντας μετὰ μεγάλης τιμωρίας 25 4 τελευταν. τρίτον δε την εν Κρομμυωνι υπάρχουσαν ὖν ἀγρίαν, διαφέρουσαν ἀλκῆ τε καὶ μεγέθει καὶ

² η Υλυσόν D κάμιρον codices 8 β ασιλεύειν D 13 τινι] $\tau \tilde{\eta}$ D 21 σίννιν DF 28 άφίει D 25 ταλαι-πωρίας conicio 27 δν ὑπάρχουσαν ἀγρίαν καὶ διαφ. D.

πολλούς ανθρώπους αναιρούσαν, απέχτεινεν. έχόλασε δε και Σκείρωνα τον οικούντα της Μεγαρίδος τας ονομαζομένας απ' έκείνου Σκειρωνίδας πέτρας. οδτος νὰο εἰώθει τοὺς παριόντας ἀναγκάζειν ἀπονίπτειν 5 ξαυτόν ξπί τινος αποκρήμνου τόπου, λακτίσματι δ' άφνω τύπτων περιεχύλιε κατά των κοημνών είς θάλατταν κατά την ονομαζομένην Χελώνην, άνείλε κ δὲ καὶ περὶ τὴν Ἐλευσῖνα Κερκυόνα τὸν διαπαλαίοντα τοῖς παριοῦσι καὶ τὸν ἡττηθέντα διαφθεί-10 ρουτα. μετά δὲ ταῦτα τὸν ὀνομαζόμενον Προκρούστην απέκτεινε, τὸν οἰκοῦντα ἐν τῷ λεγομένο Κορυδαλλώ τῆς 'Αττικῆς' οὖτος δὲ τοὺς παριόντας δδοιπόρους ήνάγκαζεν έπί τινος κλίνης άναπίπτειν, καὶ τῶν μὲν μακροτέρων τὰ ὑπερέχοντα μέρη τοῦ 15 σώματος ἀπέκοπτε, τῶν δ' έλαττόνων τοὺς πόδας προέκρουεν, ἀφ' οδπερ Προκρούστης ώνομάσθη. κατορθώσας δε τὰ προειρημένα κατήντησεν είς τὰς 6 304 Αθήνας, καὶ τὸν Αίγέα διὰ τῶν συμβόλων ἀνεγνώοισε. μετά δε ταῦτα τον έν Μαραθώνι ταῦρον, δν 20 Ήρακλης τελών άθλον έκ Κρήτης απήγαγεν είς Πελοπόννησου, συμπλακείς και κρατήσας του ζώου ἀπήγαγεν είς τὰς 'Αθήνας' τοῦτον δ' Αίγεὺς παραλαβων έθυσεν 'Απόλλωνι.

Αείπεται δ' ήμῖν εἰπεὶν περὶ Μινωταύρου τοῦ 60 25 ἀναιρεθέντος ὑπὸ Θησέως, ἵνα συντελέσωμεν τὰς τοῦ Θησέως πράξεις. ἀναγκαῖον δ' ἐστὶ προσανα-

³ ἀπ' ἐκείνου om. CF σκιφωνίδας II, σκιφωνίτιδας D 4 γὰρ] δ' II 14 προέχοντα II 16 οὖπερ] οὖ conicio 22 κατήγαγεν II 25 ἕνα πράξεις om. II.

δοαμόντας τοίς χοόνοις τὰ συμπεπλεγμένα τούτοις διελθείν, ΐνα σαφής ή σύμπασα γένηται διήγησις.

Τέχταμος δ Δώρου τοῦ Έλληνος τοῦ Δευκαλίωνος είς Κρήτην πλεύσας μετά Αιολέων καλ Πελασνών έβασίλευσε της νήσου, γήμας δε την 5 Κρηθέως θυγατέρα έγεννησεν 'Αστέριον. οδ βασιλεύοντος εν Κρήτη Ζεύς, ως φασιν, Εὐρώπην άρπάσας έκ Φοινίκης καλ διακομίσας είς Κρήτην έπλ ταύρου, μιγείς τρείς υίους έγέννησε, Μίνω καλ 8 'Ραδάμανθυν καί Σαρπηδόνα. μετὰ δὲ ταῦτα τὴν 10 Εὐρώπην 'Αστέριος ὁ βασιλεύς τῆς Κρήτης ἔγημεν. άπαις δ' ων τούς τοῦ Διὸς παίδας υίοποιησάμενος διαδόχους της βασιλείας ἀπέλιπε. τούτων δε 'Ραδάμανθυς μέν τοις Κοησίν ένομοθέτησε. Μίνως δε διαδεξάμενος την βασιλείαν και γήμας Ίτώνην την 15 Αυπτίου Λύκαστον εγέννησεν, δς διαδεξάμενος την άρχην και γήμας "Ιδην την Κορύβαντος έγέννησε Μίνωα τον δεύτερον, δν τινες Διος υίον αναγράφουσιν, ούτος πρώτος Ελλήνων ναυτικήν δύναμιν 4 άξιόλογον συστησάμενος έθαλαττοκράτησε. γήμας 20 δε Πασιφάην την Ήλίου και Κρήτης εγέννησε Δευκαλίωνα και Κατρέα και 'Ανδρόγεων και 'Αριάδνην, καὶ ετερα τέκνα έσχε πλείονα νόθα. των δε Μίνωος υίων 'Ανδρόγεως μέν είς τὰς 'Αθήνας κατήντησε Παναθηναίων συντελουμένων, Αίγέως βασιλεύοντος, 25 έν δὲ τοῖς ἀγῶσι νικήσας τοὺς ἀθλητὰς ἄπαντας 5 συνήθης έγένετο τοῖς Πάλλαντος παισίν. ένταῦθ' δ μεν Αίγευς υποπτεύσας την Ανδρόγεω φιλίαν,

² γένηται ante σαφής F 3 Τεύταμος F 7 έν] έν τ $\tilde{\eta}$ F 23 νόθα om. II.

μήποθ' δ Μίνως βοηθήσας τοῖς υίοῖς τοῦ Πάλλαντος ἀφέληται τὴν ἀρχήν, ἐπεβούλευσε τῷ ἀνδρόγεω. βαδίζοντος οὖν αὐτοῦ εἰς τὰς Θήβας ἐπί τινα θεωρίαν, έδολοφόνησεν αὐτὸν διά τινων ένγωρίων περί 5 Ολυόην τῆς 'Αττικῆς. Μίνως δὲ πυθόμενος τὴν 61 κατά τὸν υίὸν συμφοράν, ἦκεν εἰς τὰς ᾿Αθήνας δίκας αίτων του 'Ανδρόγεω φόνου. οὐδενὸς δ' αὐτῷ προσέχοντος, πρός μεν 'Αθηναίους πόλεμον συνεστήσατο, άρας δε έποιήσατο τῷ Διὶ γενέσθαι κατά 10 την πόλιν των 'Αθηναίων αὐχμὸν καὶ λιμόν. ταχὺ δε περί την 'Αττικήν και την Ελλάδα γενομένων 305 αὐγμῶν καὶ φθαρέντων τῶν καρπῶν, συνελθόντες οί των πόλεων ήγεμόνες έπηρώτησαν τὸν θεὸν πῶς αν δύναιντο των κακών απαλλαγήναι. δ δ' έχρησεν 15 έλθεζν αὐτούς πρός Αλακόν τὸν Διὸς καὶ Αλγίνης τῆς ᾿Ασωποῦ θυγατρός, καὶ κελεύειν ὑπὲρ αὐτῶν εὐγὰς ποιήσασθαι. ὧν πραξάντων τὸ προσταγθέν, 2 δ μεν Αλακός έπετέλεσε τας εύχας, και δ αύχμος παρά μέν τοῖς ἄλλοις Ελλησιν ἐπαύσατο, παρά δὲ 20 τοῖς 'Αθηναίοις μόνοις διέμεινεν' οὖ δὴ γάριν ηναγκάσθησαν οί 'Αθηναΐοι τὸν θεὸν ἐπερωτῆσαι περί τῆς τῶν κακῶν ἀπαλλαγῆς. εἶθ' ὁ μὲν θεὸς έχρησεν, έὰν τοῦ ἀνδρόγεω φόνου τῷ Μίνω δίκας δῶσιν ὰς ὰν ἐκεῖνος δικάση ὑπακουσάντων δὲ τῷ 3 25 θεῷ τῶν ᾿Αθηναίων, προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Μίνως διδόναι κόρους έπτὰ καὶ τὰς ἴσας κόρας δι' ἐτῶν έννέα βοράν τῷ Μινωταύρω δσον ἂν χρόνον ζῷ τὸ

¹ μήπως ΙΙ 3 βαδίζοντος] καὶ βαδίζοντος D 8 συνεστήσατο πόλεμον vulg. 14 τῶν om. vulg. 20 διέμενεν D 27 ἐννέα] ἐπτὰ CF ὅσον] εἰς ὅσον CF.

τέρας. δόντων δ' αὐτῶν, ἀπηλλάγησαν τῶν κακῶν οί κατὰ τὴν 'Αττικήν, καὶ ὁ Μίνως πολεμῶν ἐπαύσατο τὰς 'Αθήνας. διελθόντων δὲ ἐτῶν ἐννέα πάλιν δ Μίνως ήλθεν είς την Αττικήν μετά μεγάλου στόλου, και τούς δίς έπτα κόρους απαιτήσας έλαβε, 5 4 μελλόντων δ' έκπλεῖν τῶν περί τὸν Θησέα, ὁ Αίγεὺς συνέθετο πρός του χυβερνήτην [καλ προσέταξεν αὐτῷ], ἐὰν μὲν ὁ Θησεὺς νικήση τὸν Μινώταυρον, καταπλεΐν αὐτοὺς λευκοίς ίστίοις, έὰν δὲ ἀπόληται, μέλασι, καθάπερ καὶ πρότερον ποιεῖν εἰώθεσαν. κατα- 10 πλευσάντων δ' αὐτῶν εἰς Κρήτην 'Αριάδνη μεν ή θυγάτης του Μίνωος ήράσθη του Θησέως εύπρεπεία διαφέροντος, Θησεύς δ' είς λόγους έλθων αὐτῆ καὶ ταύτην συνεργὸν λαβών, τόν τε Μινώταυρον απέκτεινε και την έξοδον την τοῦ λαβυρίν- 15 5 θου παρ' αὐτῆς μαθών διεσώθη. ἀνακομιζόμενος δ' είς την πατρίδα και κλέψας την 'Αριάδνην έλαθεν έκπλεύσας νυκτός, καὶ κατήρεν είς νήσον την τότε μεν Δίαν, νῦν δε Νάξον προσαγορευομένην. καθ' δυ δή χρόνου μυθολογοῦσι Διόνυσου ἐπιφανέντα, 20 καλ διὰ τὸ κάλλος τῆς 'Αριάδνης ἀφελόμενον τοῦ Θησέως την παρθένον, έχειν αὐτην ώς γυναζκα γαμετήν άγαπωμένην διαφερόντως. μετά γοῦν τὴν τελευτήν αὐτῆς διὰ τὴν φιλοστοργίαν άθανάτων καταξιώσαι τιμών, καταστερίσαντα τὸν ἐν οὐρανώ 25 6 στέφανον 'Αριάδνης. τούς δὲ περί τὸν Θησέα φασί διά την άρπαγην της κόρης δυσφορούντας ίσχυρως,

³ ἐννέα] ἐπτὰ ΙΙ 5 post ἔλαβε oratio hiat 7 καὶ π. αὐτῷ del. Schäfer 9 ἀπόλλυται D 10 καὶ] τὸ D (c. 48, 6) 18 τότε] ποτε vulg.

καὶ διὰ τὴν λύπην ἐπιλαθομένους τῆς Αἰγέως παραγγελίας, τοις μέλασιν ίστίοις καταπλείν είς την 306 Αττικήν. Αίγεα δε θεασάμενον τον κατάπλουν, καί 7 δόξαντα τεθνημέναι τον υίον, ήρωικήν αμα πραξιν 5 καλ συμφοράν έπιτελέσασθαι άναβάντα γάρ είς την ἀκρόπολιν, και διὰ την ὑπερβολην τῆς λύπης προσκόψαντα τῶ ζῆν, ξαυτὸν κατακοημνίσαι, μετὰ 8 δε την Αίγεως τελευτην Θησεύς διαδεξάμενος την βασιλείαν ήρχε τοῦ πλήθους νομίμως καὶ πολλά 10 πρός αύξησιν της πατρίδος έπραξεν. έπιφανέστατον δε συνετελέσθη το τους δήμους, όντας μικρούς μεν τοίς μεγέθεσι, πολλούς δε τον αριθμόν, μεταγαγείν είς τὰς 'Αθήνας' ἀπὸ γὰο τούτων τῶν χρόνων 9 'Αθηναΐοι διὰ τὸ βάρος τῆς πόλεως φρονήματος 15 ένεπίμπλαντο καὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίας ώρέχθησαν. ήμεζε δε περί τούτων άρχούντως διεληλυθότες τὰ λειπόμενα τῶν περί Θησέα γενομένων ἀναγράψομεν.

Δευκαλίων δ πρεσβύτατος των Μίνωος παίδων, 62 δυναστεύων τῆς Κρήτης καὶ ποιησάμενος πρὸς 'Αθηναίους συμμαχίαν, συνώκισε τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν Φαίδραν Θησεϊ. μετὰ δὲ τὸν γάμον Ἱππόλυτον μὲν τὸν ἐκ τῆς 'Αμαζονίδος γενόμενον υίὸν ἔπεμψεν εἰς Τροιζῆνα τρέφεσθαι παρὰ τοῖς Αἴθρας ἀδελφοῖς, ἐκ δὲ Φαίδρας 'Ακάμαντα καὶ Δημοφωντα ἐγέννησε. μικρὸν δ' ὕστερον Ἱππολύτου ἐπανελθόντος εἰς τὰς 2 'Αθήνας πρὸς τὰ μυστήρια, Φαίδρα διὰ τὸ κάλλος ἐρασθείσα αὐτοῦ τότε μὲν ἀπελθόντος εἰς Τροιζῆνα

¹⁰ τῆς om. D 22 μετὰ δὲ τὸν] μετὰ τὸν D^1 , ος μετὰ τὸν CF 23 ἐκ om. D. 28 εἰς Τροιζῆνα om. II.

ίδούσατο εερον Αφροδίτης παρά την απρόπολιν, όθεν ήν καθοράν την Τροιζήνα, υστερον δε παρά τῷ Πιτθεί μετὰ τοῦ Θησέως καταλύσασα ήξίου τὸν 'Ιππόλυτον μινήναι αύτή, άντειπόντος δ' έκείνου φασί την Φαίδραν άνανακτήσαι, και έπανελθούσαν 5 είς τὰς 'Αθήνας είπεῖν τῷ Θησεῖ διότι ἐπεβάλετο 8 Ίππόλυτος αὐτῆ μιγῆναι. Θησέως δὲ διστάζοντος περί τῆς διαβολῆς, καὶ τὸν Ἱππόλυτον μεταπεμπομένου πρός του έλεγχου, Φαίδρα μεν φοβηθείσα τὸν έξετασμὸν ἀνεκρέμασεν έαυτήν, Ίππόλυτος δ' 10 άρματηλατών, ώς ήχουσε τὰ περί της διαβολής. συνεγύθη την ψυγήν, και διά τοῦτο των ιππων ταραγθέντων καλ έπισπασαμένων αὐτὸν ταῖς ἡνίαις. συνέβη τὸν μὲν δίφρον συντριβῆναι, τὸ δὲ μειράκιον έμπλακεν τοις ίμασιν ελκυσθηναι καὶ τελευ- 15 4 τῆσαι. Ίππόλυτος μὲν οὖν διὰ σωφροσύνην τὸν βίον καταστρέψας παρά Τροιζηνίοις έτυχεν Ισοθέων τιμών. Θησεύς δε μετά ταῦτα καταστασιασθείς καί φυγών έκ της πατρίδος έπλ της ξένης έτελεύτησεν. οί δ' 'Αθηναΐοι μεταμεληθέντες τά τε όστα μετήνεγκαν 20 καὶ τιμαζε ισοθέοις έτιμησαν αὐτόν, καὶ τέμενος άσυλον έποίησαν έν ταζ 'Αθήναις τὸ προσαγορευόμενον ἀπ' ἐκείνου Θησεΐον.

63 'Ημείς δ' έπεὶ τὸν περὶ Θησέως λόγον ἀποδεδώκαμεν, ἐν μέρει διέξιμεν περί τε τῆς κατὰ τὴν307
'Ελένην ἀρπαγῆς καὶ τῆς μνηστείας Φερσεφόνης 26
ὑπὸ Πειρίθου αὖται γὰρ αἱ πράξεις συμπεπλεγμέναι ταϊς Θησέως εἰσί. Πειρίθους γὰρ ὁ Ἰξίονος,

¹ Γερὸν Γδρύσατο D 3 τοῦ om. CF 17 παρὰ] παρὰ τοῖς CF 24 περὶ τὸν D άπεδώκαμεν D.

άποθανούσης αὐτοῦ τῆς γυναικὸς Ἱπποδαμείας καὶ καταλιπούσης υίον Πολυποίτην, παρηλθεν είς τάς 'Αθήνας πρός Θησέα. καταλαβών δὲ τετελευτηκυΐαν 2 την γυναϊκα του Θησέως Φαίδραν έπεισεν αὐτὸν 5 άρπάσαι την Λήδας καὶ Διὸς Ελένην, δεκαετη μέν την ηλικίαν οὖσαν, εὐπρεπεία δὲ πασῶν διαφέρουσαν. παραγενόμενοι δ' είς Λακεδαίμονα μετά πλειόνων, καί καιρον εύθετον λαβόντες, ήρπασαν την Ελένην κοινη και απήγαγον είς τὰς 'Αθήνας. ἔπειτα πρὸς 3 10 άλλήλους δμολογίας έθευτο διακληρώσασθαι, καλ τον μεν λαχόντα γημαι την Ελένην, τω δ' ετέρω συμπράξαι περί έτέρας γυναικός, ὑπομένοντα πάντα κίνδυνον. περί δε τούτων δόντες άλλήλοις δρχους έλαχου, και συνέβη τῷ κλήρφ λαχείν Θησέα. οὖτος 15 μεν οὖν κύριος κατέστη τῆς παρθένου τὸν τρόπον τούτον των δ' 'Αθηναίων αγανακτούντων έπὶ τῷ γεγονότι, φοβηθείς ὁ Θησεύς ὑπεξέθετο τὴν Ελένην είς "Αφιδυαν, μίαν των 'Αττικών πόλεων. παοακατέστησε δ' αὐτη την μητέρα Αίθραν καὶ των 20 άλλων φίλων τοὺς ἀρίστους, φύλακας τῆς παρθένου. Πειρίθου δε κρίναντος μνηστεύσαι Φερσεφόνην καί 4 παρακαλούντος συναποδημήσαι, τὸ μὲν πρώτον δ Θησεύς μετέπειθεν ἀποτρέπων τῆς πράξεως αὐτὸν διὰ τὴν ἀσέβειαν τοῦ δὲ Πειρίθου βιαζομένου 25 συνηναγκάσθη διὰ τοὺς δρκους δ Θησεύς μετασγεΐν της πράξεως. και πέρας καταβάντων αὐτῶν είς τούς καθ' άδου τόπους, συνέβη διά την άσέβειαν

⁶ οὖσαν Hertlein, ἔχουσαν libri 11 τῷ δ' ἐτέρῳ Reiske, τὸν δ' ἕτερον cod. 14 οὖτος] αὐτὸς H΄ 23 αὐτὸν ante ἀποτρέπων vulg. 27 καθ' άιδην D.

άμφοτέρους δεθηναι, καὶ Θησέα μὲν ὕστερον διὰ τὴν Ἡρακλέους χάριν ἀπολυθηναι, Πειρίθουν δὲ διὰ τὴν ἀσέβειαν ἐν ἄδου διατελεῖν τιμωρίας αἰωνίου τυγχάνοντα· ἔνιοι δὲ τῶν μυθογράφων φασὶν ἀμ5 φοτέρους μὴ τυχεῖν τοῦ νόστου. καθ' δν δὴ χρόνον 5 λέγουσι τοὺς ἀδελφοὺς τῆς Ἑλένης Διοσκόρους στρατεύσαντας ἐπὶ τὴν "Αφιδναν καὶ τὴν πόλιν έλόντας ταύτην μὲν κατασκάψαι, τὴν δ' Ἑλένην ἀπαγαγεῖν εἰς Λακεδαίμονα παρθένον οὐσαν, καὶ μετ' αὐτῆς δούλην τὴν μητέρα Θησέως Αἰθραν.

Ήμεις δε περί τούτων άρχούντως είρηχότες τά 64 περί των έπτα έπι Θήβας Ιστορήσομεν, αναλαβόντες τὰς ἐξ ἀρχῆς αίτίας τοῦ πολέμου. Λάιος ὁ Θηβῶν βασιλεύς γήμας Ίοκάστην την Κρέοντος, καλ χρόνον ίκανὸν ἄπαις ών, ἐπηρώτησε τὸν θεὸν περὶ τέκνων 15 γενέσεως. της δε Πυθίας δούσης χρησμον αὐτῷ μή συμφέρειν γενέσθαι τέχνα (τὸν γὰρ έξ αὐτοῦ τεκνωθέντα παίδα πατροκτόνον έσεσθαι καλ πασαν την οίκίαν πληρώσειν μεγάλων άτυχημάτων), έπιλα-308 θόμενος τοῦ χρησμοῦ καὶ γεννήσας υίον, ἐξέθηκε 20 τὸ βρέφος διαπερονήσας αὐτοῦ τὰ σφυρὰ σιδήρω: 2 δι' ην αίτίαν Οίδίπους υστερον ωνομάσθη. οί δ' οικέται λαβόντες το παιδίον έκθεϊναι μέν ούκ ήθέλησαν, έδωρήσαντο δε τη Πολύβου γυναικί, οὐ δυναμένη γεννήσαι παϊδας. μετὰ δὲ ταῦτα ἀνδρω- 25 θέντος του παιδός, δ μεν Λάιος έκρινεν έπερωτησαι τον θεον περί του βρέφους του έπτεθέντος, δ δέ Ολδίπους μαθών παρά τινος την καθ' έαυτον ύπο-

⁵ μὴ del. Reiske 10 μετὰ ταύτης CF μητέρα om. D 24 $o\vec{v}$ μὴ CF.

βολήν, ἐπεγείρησεν ἐπερωτῆσαι τὴν Πυθίαν περί τῶν κατ' άλήθειαν γονέων. κατά δε την Φωκίδα τούτων άλλήλοις άπαντησάντων, δ μεν Λάιος ύπερηφάνως έκηωρεϊν της δδοῦ προσέταττεν, δ δ' Οἰδίπους δρ-5 γισθείς απέκτεινε τὸν Λαιον, αγνοών ὅτι πατήο ἡν αὐτοῦ. καθ' δν δή χρόνον μυθολογοῦσι σφίγγα, 3 δίμορφον δηρίον, παραγενομένην είς τὰς Θήβας αἴνιγμα προτιθέναι τῶ δυναμένω λῦσαι, καὶ πολλούς ύπ' αὐτῆς δι' ἀπορίαν ἀναιρεῖσθαι. προτιθε-10 μένου δε επάθλου φιλανθρώπου τῷ λύσαντι ναμεῖν την Ιοκάστην καλ βασιλεύειν των Θηβων, άλλον μεν μηδένα δύνασθαι γνωναι το προτεθειμένον, μόνον δε Οιδίπουν λύσαι το αίνιγμα. Την δε το προτεθέν ύπὸ τῆς σφιγγός, τί έστι τὸ αὐτὸ δίπουν, 15 τρίπουν, τετράπουν. ἀπορουμένων δὲ τῶν ἄλλων 4 δ Οίδίπους ἀπεφήνατο ἄνθρωπον είναι τὸ προβληθέν νήπιον μέν νὰρ αὐτὸν ὑπάργοντα τετράπουν είναι, αὐξήσαντα δὲ δίπουν, γηράσαντα δὲ τρίπουν, βακτηρία χρώμενον διὰ τὴν ἀσθένειαν, ένταῦθα 20 την μεν σφίγγα κατά τον μυθολογούμενον χρησμον έαυτην κατακοημνίσαι, τον δ' Οιδίπουν γήμαντα την άγνοουμένην ύφ' ξαυτοῦ μητέρα γεννησαι δύο μεν υίους Έτεοκλέα και Πολυνείκην, δύο δε θυγατέρας 'Αντιγόνην καλ 'Ισμήνην, των δ' υίων ανδρω-65 25 θέντων, και των περί την οικίαν άσεβημάτων γνωσθέντων, τὸν μὲν Οἰδίπουν ὑπὸ τῶν υίῶν ἔνδον μένειν άναγκασθηναι διά την αισχύνην, τούς δέ

¹⁰ ἐπάθλου om. D 12 προτεθειμένον — ην δὲ om. D 15 τρίπουν] καὶ add. vulg. 23 μὲν δύο D πολυνίκην CD (ut infra).

ταc) D.

νεανίσκους παραλαβόντας την άργην διιολογίας θέσθαι πρός άλλήλους παρ' ένιαυτον άργειν. πρεσβυτέρου δ' όντος Έτεοκλέους, τοῦτον πρώτον ἄρξαι, καλ διελθόντος τοῦ χρόνου μή βούλεσθαι παραδι-2 δόναι την βασιλείαν. τον δε Πολυνείκην κατά τάς 5 δμολογίας άπαιτείν την άργην τοῦ δ' άδελφοῦ μή ύπακούοντος φυγεΐν είς "Αργος πρός "Αδραστον τὸν καθ' δυ δή γρόνου φασί Τυδέα του Οινέως εν Καλυδώνι τους ανεψιούς ανελόντα 'Αλκάθουν καλ Λυκωπέα φυνείν έκ της Αίτωλίας είς 309 8 "Αργος. "Αδραστον δ' άμφοτέρους ύποδεξάμενον φιλο- 11 φρόνως κατά τι λόγιον συνοικίσαι τὰς θυγατέρας αὐτοζς, 'Αργείαν μεν Πολυνείκει, Δηιπύλην δε Τυδεί. εύδοχιμούντων δε των νεανίσχων και μεγάλης άποδοχής ύπὸ τοῦ βασιλέως τυγχανόντων, φασί τὸν 15 Αδοαστον γαριζόμενον αὐτοῖς ἐπαγγείλασθαι κατά-4 ξειν άμφοτέρους είς τὰς πατρίδας, κρίναντος δ' αὐτοῦ πρώτον καταγαγείν του Πολυνείκην, άγγελον είς τὰς Θήβας ἀποστεϊλαι Τυδέα πρὸς Ἐτεοκλέα περί της καθόδου. ἐνταῦθά φασι τὸν μὲν Τυδέα ἐνε- 20 δρευθέντα κατά την όδον ύπο Έτεοκλέους πεντήκοντα ανδράσιν απαντας ανελείν και παραδόξως είς τὸ "Αργος διασωθήναι, τὸν δ' "Αδραστον πυθόμενον τὰ συμβάντα παρασκευάσασθαι τὰ πρὸς τὴν στρατείαν, πείσαντα μετασγείν τοῦ πολέμου Καπανέα τε 25 καί Ίππομέδοντα καί Παρθενοπαΐον τὸν 'Αταλάντης 5 της Σχοινέως. τούς δε περί τον Πολυνείκην έπι-1 δμολογίας post άλλήλους D 11 φιλοφούνως ὑποδ. vulg. 15 ὑπὸ E, ἀπὸ D, παρὰ CF 16 κατάγειν D 18 κατάγειν D εἰς τὰς Θ . om. II 22 ἄνδρας (om. $\~{\alpha}παν$ -

βαλέσθαι πείθειν 'Αμφιάραον τον μάντιν συστρατεύειν αὐτοῖς ἐπὶ τὰς Θήβας τοῦ δὲ προγινώσκοντος ώς άπολείται συστρατεύσας αὐτοίς, καὶ διὰ τοῦτο μή συγχωρούντος, Πολυνείκην φασί τὸν χρυσούν 5 δομον, δυ Αφροδίτην μυθολογούσιν Αρμονία δωρήσασθαι, δοῦναι τη γυναικί τη 'Αμφιαράου, ὅπως τὸν ἄνδρα πείση συμμανῆσαι, καθ' δν δη γρόνον 6 Αμφιαράου πρός "Αδραστον στασιάζοντος περί τῆς βασιλείας, δμολογίας θέσθαι πρός άλλήλους, καθ' 10 ας έπέτρεπον κρίναι περί των αμφισβητουμένων Έριφύλην, γυναϊκα μέν οὖσαν Άμφιαράου, άδελφην δ' Αδράστου. της δε το νίκημα περιθείσης 'Αδράστω και περί της έπι Θήβας στρατείας αποφηναμένης δεΐν στρατεύειν, δ μεν Αμφιάραος δόξας 15 ύπὸ τῆς γυναικὸς προδεδόσθαι συστρατεύσειν μέν ώμολόγησεν, έντολας δε έδωκεν Αλκμαίωνι τῷ νίῷ μετά την έαυτου τελευτην άνελειν την Έριφύλην. οδτος μέν οδυ ύστερου κατά τὰς τοῦ πατρὸς ἐυτολὰς 7 άνεϊλε την μητέρα, και διά την συνείδησιν τοῦ 20 μύσους είς μανίαν περιέστη οί δὲ περί τὸν "Αδραστον και Πολυνείκην και Τυδέα προσλαβόμενοι τέτταρας ήγεμόνας, 'Αμφιάραόν τε καί Καπανέα καί 'Ιππομέδοντα, έτι δε Παρθενοπαΐον τον 'Αταλάντης της Σγοινέως, έστράτευσαν έπὶ τὰς Θήβας, έγοντες 25 δύναμιν άξιόλογον. μετά δὲ ταῦτα Ἐτεοκλῆς μὲν 8 καλ Πολυνείκης άλλήλους άνεϊλον, Καπανεύς δέ

³ $\dot{w}_{\rm S}$] διὰ τῆς μαντικῆς $\dot{w}_{\rm S}$ vulg. διὰ τούτου D 5 Ἀφροδίτην] Ἀθηνᾶν II 6 τῆ] τοῦ C, om. F 9 βασιλείας] στρατείας Cobet 15 συστρατεῦσαι codices 17 τὴν Έρ. ἀνελεῖν vulg. 22 τε καὶ D, καὶ C, om. cet.

βιαζόμενος καὶ διὰ κλίμακος ἀναβαίνων ἐπὶ τὸ τεῖχος ἐτελεύτησεν, 'Αμφιάραος δὲ χανούσης τῆς γῆς ἐμπεσῶν εἰς τὸ χάσμα μετὰ τοῦ ἄρματος ἄφαντος ³10 9 ἐγένετο. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἡγεμόνων ἀπολομένων πλὴν 'Αδράστου, καὶ πολλῶν στρατιωτῶν 5 πεσόντων, οἱ μὲν Θηβαῖοι τὴν ἀναίρεσιν τῶν νεκρῶν οὐ συνεχώρησαν, ὁ δ' "Αδραστος καταλιπὼν ἀτάφους τοὺς τετελευτηκότας ἐπανῆλθεν εἰς "Αργος. ἀτάφων δὲ μενόντων τῶν ὑπὸ τὴν Καδμείαν πεπτωκότων σωμάτων, καὶ μηδενὸς τολμῶντος θάπτειν, 'Αθη-10 ναῖοι διαφέροντες τῶν ἄλλων χρηστότητι πάντας τοὺς ὑπὸ τὴν Καδμείαν πεπτωκότας ἔθαψαν.

66 Οι μεν οὖν έπτὰ έπὶ Θήβας τοιοῦτον τὸ πέρας ἔσχον. οι δὲ τούτων πατδες, ἐπίγονοι δ' ὀνομασθέντες, τὸν τῶν πατέρων θάνατον ἐπεξιόντες 15 ἔγνωσαν στρατεύειν κοινῆ ἐπὶ τὰς Θήβας, λαβόντες χρησμὸν παρ' ᾿Απόλλωνος πολεμεῖν τὴν προειρημένην πόλιν στρατηγὸν ἔχοντας ᾿Αλκμαίωνα τὸν 2 ᾿Αμφιαράου. ὁ δ' ᾿Αλκμαίων αιρεθεὶς ὑπ' αὐτῶν στρατηγὸς ἐπηρώτησε τὸν θεὸν περὶ τῆς ἐπὶ τὰς το Θήβας στρατείας και περὶ τῆς Ἐριφύλης τῆς μητρὸς κολάσεως. τοῦ δ' ᾿Απόλλωνος χρήσαντος ἀμφότερα τὰ προειρημένα πρᾶξαι διὰ τὸ μὴ μόνον τὸν χρυσοῦν ὅρμον δέξασθαι κατὰ τῆς ἀπωλείας τοῦ πατρός, ἀλλὰ και πέπλον λαβεῖν αὐτὴν κατὰ τῆς τοῦ υίοῦ τελευτῆς ᾿Αφροδίτης γάρ, ῶς φασι, τὸ παλαιὸν

¹ ênl τὸ τεῖχος ἀναβαίνων vulg. 6 καταπεσόντων II 7 ἀπολιπών II 13 τοιοῦτον] τῆς στρατείας add. CF 14δ' om. F 16 λαβόντες] δὲ add. D; ἔλαβον δὲ II.

δωρησαμένης Αρμονία τη Κάδμου τόν τε δρμον και πέπλον, αμφότερα ταῦτα προσδέξασθαι τὴν Έριφύλην, τὸν μὲν δρμον παρὰ Πολυνείκους λαβοῦσαν, τὸν δὲ πέπλον παρά τοῦ υίοῦ τοῦ Πολυ-5 νείχους Θερσάνδρου, δπως πείση τὸν υίὸν στρατεύειν έπὶ τὰς Θήβας δό δ' οὖν 'Αλκμαίων οὐ μόνον άθροίσας έξ "Αργους στρατιώτας, άλλὰ καὶ έκ τῶν πλησίον πόλεων, άξιολόνω δυνάμει έστράτευσεν έπὶ τὰς Θήβας. ἀντιταχθέντων δε των Θηβαίων έγένετο μάγη 4 10 καρτερά, καθ' ἢν ἐνίκησαν οί περί τὸν 'Αλκμαίωνα: οί δὲ Θηβαΐοι λειφθέντες τη μάχη καὶ πολλούς τῶν πολιτών ἀποβαλόντες συνετρίβησαν ταῖς ἐλπίσιν. ούκ όντες δ' άξιόμαγοι σύμβουλον έλαβον Τειρεσίαν τον μάντιν, δς έκέλευσε φυγείν έκ της πόλεως. 15 μόνως γάρ ούτω σωθήσεσθαι. οί μεν ούν Καθμείοι 5 κατά την τοῦ μάντεως υποθήκην έξέλιπον την πόλιν. καλ νυκτός συνέφυγον είς τι χωρίον της Βοιωτίας 311 ονομαζόμενον Τιλφωσσαΐον, έπειθ' οι μεν επίνονοι την πόλιν έλόντες διήρπασαν, καλ της Τειρεσίου 20 θυγατρός Δάφνης έγκρατείς γενόμενοι ταύτην άνέθεσαν είς Δελφούς κατά τινα εύχην ακροθίνιον τῷ θεῷ. αύτη δὲ τὴν μαντικὴν οὐχ ἦττον τοῦ 6 πατρός είδυτα, πολύ μᾶλλον έν τοῖς Δελφοῖς διατρίψασα την τέχνην έπηύξησε φύσει δε θαυμαστή 25 κεγορηγημένη χρησμούς έγραψε παντοδαπούς, διαφόρους ταις κατασκευαις παρ' ής φασι καλ τον ποιη-

⁷ πλησίων vulg. 13 ἔλαβον] τῆ μάχη add. D 17 συνέφυγον] οὖσης ἔφυγον D 18 Τιλφωσαίον C, Τιλφωσόν F 19 ἔλόντες om. D 20 ταύτην Ε, ταύτην μὲν cet. 22 τοῦ πατρὸς οὐν ἡττον CF 23 διατρίψασα om. D 25 χρησμοὺς] καὶ χρησμοὺς D.

την Όμηρον πολλά των έπων σωετερισάμενον κοσμήσαι την ίδιαν ποίησιν, ενθεαζούσης δ' αὐτής πολλάκις και χρησμούς ἀποφαινομένης, φασίν έπικληθηναι Σίβυλλαν το ναο ένθεάζειν κατά γλώτταν 67 υπάρχειν σιβυλλαίνειν. οί δ' ἐπίγονοι τὴν στρατείαν 5 έπιφανή πεποιημένοι μετά πολλών λαφύρων άνέκαμψαν είς τὰς πατρίδας. τῶν δὲ Καδμείων τῶν συμφυγόντων είς τὸ Τιλφωσσαΐον Τειρεσίας μέν έτελεύτησεν, δν θάψαντες λαμπρώς οί Καδμείοι τιμαζε ισοθέοις έτιμησαν αύτοι δε μεταναστάντες 10 έκ της πόλεως 'έπλ Δωριείς έστράτευσαν, καλ μάχη νικήσαντες τοὺς έγχωρίους έκείνους μεν έξέβαλον έκ τῶν πατρίδων, αὐτοὶ δ' ἐπί τινας γρόνους κατοικήσαντες, οί μεν έν αὐτῆ κατέμειναν, οί δ' έπανηλθον είς τὰς Θήβας, Κρέοντος τοῦ Μενοικέως 18 βασιλεύοντος. οί δ' έκ των πατρίδων έξελαθέντες ύστερόν τισι χρόνοις κατηλθον είς την Δωρίδα καί κατώκησαν εν Έρινεῷ καὶ Κυτινίω καὶ Βοιῷ.

2 Ποὸ δὲ τούτων τῶν χοόνων Βοιωτὸς ὁ Ἄρνης καὶ Ποσειδῶνος καταντήσας εἰς τὴν τότε μὲν Αἰολίδα, νο νῦν δὲ Θετταλίαν καλουμένην, τοὺς μεθ' ἐαυτοῦ Βοιωτοὺς ἀνόμασε. περὶ δὲ τῶν Αἰολέων τούτων ἀναγκαῖον προσαναδραμόντας τοῖς χρόνοις τὰ κατὰ 3 μέρος ἐκθέσθαι. ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις τῶν Αἰόλου τοῦ Ἑλληνος τοῦ Δευκαλίωνος υίῶν οἱ μὲν το ἄλλοι κατώκησαν ἐν τοῖς προειρημένοις τόποις, Μίμας δὲ μείνας ἐβασίλευσε τῆς Αἰολίδος. Μίμαντος

⁵ $\dot{\nu}$ πάοχει D σιβύλλαν εΐναι C, σιβυλλιᾶν Wess. 8 τιλφώσσιον D 14 $\dot{\epsilon}$ ν αὐτ $\ddot{\eta}$] $\dot{\epsilon}$ νταῦθα Hertlein 15 Θ ή-βας] Aθήνας D 18 βοιωι D, Bοιωτοῖς C, $E\dot{v}$ βοί ϕ F.

δε Ίππότης γενόμενος έκ Μελανίππης έτεκνωσεν Αλόλον τούτου δ' Άρνη γενομένη θυγάτηρ Βοιωτόν έκ Ποσειδώνος ενέννησεν. Αίόλος δ' απιστών εί 4 Ποσειδώνι έμίνη και τη φθορά μεμφόμενος, παρ-312 έδωκε την "Αρνην Μεταποντίω ξένω κατά τύχην 6 παρεπιδημοῦντι, προστάξας απάγειν είς Μεταπόντιον. τούτου δε πράξαντος το προσταχθέν, ή Αρνη τρεφομένη εν Μεταποντίω ενέννησεν Αίόλον καλ Βοιωτόν, οθς δ Μεταπόντιος, άπαις ών, κατά τινα 10 χρησμον υίοποιήσατο. οδτοι δ' ανδρωθέντες, στά- 5 σεως γενομένης έν τῶ Μεταποντίω, βία κατέσχον την βασιλείαν. υστερον δε της "Αρνης διενεγθείσης πρός Αὐτολύτην τὴν γυναϊκα τοῦ Μεταποντίου, βοηθούντες τη μητοί την Αυτολύτην ανείλον. δεινώς 15 δε φέροντος τοῦ Μεταποντίου τὸ συμβεβηκός, πλοΐα παρασκευασάμενοι καὶ την "Αρνην ἀναλαβόντες έξέπλευσαν μετά πολλών φίλων. Αίόλος μέν οὖν τὰς 6 έν τω Τυρρηνικώ πελάγει καλουμένας ἀπ' αὐτοῦ νήσους Αιολίδας κατέσχε, και πόλιν έκτισε την ονο-20 μαζομένην [ἀπ' αὐτοῦ] Λιπάραν Βοιωτὸς δὲ πλεύσας προς Αίόλον τον της "Αρνης πατέρα, και τεκνωθείς ύπ' αὐτοῦ, παρέλαβε τῆς Αἰολίδος τὴν βασιλείαν. καὶ τὴν μὲν χώραν ἀπὸ τῆς μητρὸς "Αρνην, τοὺς δε λαούς ἀφ' έαυτοῦ Βοιωτούς ἀνόμασε. Βοιωτοῦ 7 25 δε Ίτωνος γενόμενος ετέκνωσεν υίους τέτταρας,

² θυγάτης γενομένη vulg. Βοιωτὸν ἐκ Ποσειδῶνος ἐγέννησεν] Ποσειδῶνι μιγεῖσα ἔγκνος ἐγένετο (Αἴολος — ἐμίγη οm.) Α 3 εἰ] εἰ τῷ vulg. 6 ἀπαγαγεῖν ΙΙ 10 υἰοὺς ἐποιήσατο D 14 βοηθοῦντες — 15 συμβεβηκός om. D 19 Αἰολίδας νήσους vulg. 20 ἀπ' αὐτοῦ del. Eich., ὑπ' αὐτοῦ Wess. (cf. V 7, 5) 22 ὑπ' αὐτοῦ om. II.

Ίππάλκιμον καὶ Ἡλεκτούωνα, ἔτι δ' ᾿Αρχίλυκον καὶ ᾿Αλεγήνορα. τούτων δ' Ἱππάλκιμος μὲν ἐγέννησε Πηνέλεων, Ἡλεκτούων δὲ Λήιτον, ᾿Αλεγήνωρ δὲ Κλονίον, ᾿Αρχίλυκος δὲ Προθοήνορα καὶ ᾿Αρκεσίλαον τοὺς ἐπὶ Τροίαν στρατευσαμένους ἡγεμόνας τῶν δ ἀπάντων Βοιωτῶν.

68 Τούτων δ' ήμεν διευκρινημένων, πειρασόμεθα διελθείν περί Σαλμωνέως και Τυρούς και των άπογόνων έως Νέστορος τοῦ στρατεύσαντος έπὶ Τροίαν. Σαλμωνεύς γάρ ήν υίος Αίόλου τοῦ Ελληνος τοῦ 10 Δευκαλίωνος ούτος δ' έκ της Αιολίδος δρμηθείς μετὰ πλειόνων Αἰολέων ώμισε τῆς Ἡλείας παρὰ τὸν Άλφειον ποταμον πόλιν και έκάλεσεν ἀφ' έαυτοῦ Σαλμωνίαν. γήμας δ' 'Αλκιδίκην την 'Αλέου έγέννησε θυγατέρα την προσαγορευθείσαν Τυρώ, κάλλει 15 2 διαφέρουσαν. τῆς δὲ γυναικὸς Αλκιδίκης ἀποθανούσης έπέγημε την δνομαζομένην Σιδηρώ αυτη δε γαλεπώς διετέθη πρός την Τυρώ, ώς αν μητρυιά. 313 μετά δε ταύτα Σαλμωνεύς, ύβριστής ων και άσεβής, ύπο μεν των ύποτεταγμένων έμισήθη, ύπο δε Διός 20 8 διὰ τὴν ἀσέβειαν ἐκεραυνώθη. τῆ δὲ Τυροϊ, παρθένφ κατ' έκείνους τούς χρόνους ούση, Ποσειδών μιγείς παϊδας έγέννησε Πελίαν και Νηλέα. ή δε Τυρώ συνοικήσασα Κρηθεί έτέκνωσεν 'Αμυθάονα καὶ Φέρητα καὶ Αἴσονα. Κρηθέως δὲ τελευτήσαν- 25 τος έστασίασαν περί τῆς βασιλείας Πελίας τε καί

¹ Ἱππόδαμον D 2 Ἱππόδαμος 4 προθ*ήνορα (er. o) D 9 ἐπὶ] ἐπὶ τὴν vulg. 10 γὰρ om. vulg. 11 δ om. D 12 ῷπησε vulg. 13 πόλιν καὶ ἐπάλεσεν Revue crit. 1867 p. 290, καὶ πόλιν ἔπτισεν libri 14 ἀλμωνίαν D 17 σιδηρώ* (er. ν) D, σιδηροῦν C, ἀδηρᾶ F 23 παϊδας om. II.

Νηλεύς τούτων δε Πελίας μεν Ίωλκοῦ και τῶν πλησίον χωρίων έβασίλευσε, Νηλεύς δε παραλαβών Μελάμποδα καὶ Βίαντα τοὺς 'Αμυθάονος καὶ 'Ανλαΐας υίοὺς καί τινας άλλους τῶν Αχαιῶν [καλ] Φθιωτῶν 5 καλ των Αλολέων έστρατευσεν ελς Πελοπόννησον. καὶ Μελάμπους μεν μάντις ών τὰς Αργείας γυναϊκας 4 μανείσας διά την Διονύσου μηνιν έθεράπευσεν, άντὶ δὲ ταύτης τῆς εὐεργεσίας χάριν ἔλαβε παρὰ τοῦ βασιλέως τῶν Αργείων Αναξαγόρου τοῦ Μεγα-10 πένθους τὰ δύο μέρη τῆς βασιλείας κατοικήσας δ' έν "Αργει κοινήν έποιήσατο την βασιλείαν Βίαντι τῶ ἀδελωῶ, νήμας δὲ Ἰωιάνειραν τὴν Μεναπένθους 5 έτέκνωσεν Άντιφάτην καλ Μαντώ, έτι δε Βίαντα καλ Προνόην 'Αντιφάτου δε και Ζευξίππης τῆς Ίππο-15 πόωντος Οίκλης καὶ Αμφάλκης ὑπηρξαν, Οίκλέους δε και Υπερμνήστρας της Θεσπίου Ιφιάνειρα και Πολύβοια καλ 'Αμφιάραος έγένοντο. Μελάμπους 6 μέν οὖν καὶ Βίας καὶ οἱ ἀπ' ἐκείνων οὕτω τῆς ἐν "Αργει βασιλείας μετέσχον, Νηλεύς δε μετά των 20 συνακολουθησάντων παραγενόμενος είς Μεσσήνην πόλιν έχτισε Πύλον, δόντων αὐτῷ τῶν έγχωρίων. ταύτης δε βασιλεύων και γήμας Χλώριν την Άμφίονος τοῦ Θηβαίου, παϊδας έγέννησε δώδεκα, ὧν ήν πρεσβύτατος μέν Περικλύμενος, νεώτατος δέ 25 Νέστωρ δ έπλ Τροίαν στρατεύσας.

Περί μεν οδυ των Νέστορος προγόνων άρκε-

² πλησίον χωρῶν CF, πλησιοχώρων Ε Νηλεὺς δὲ παραλαβών scripsi. παραλαβών δὲ Νηλεὺς Α, παραλαβών δὲ ceteri 3 Άγλαίης CD 4 καὶ del. Hertlein 6 Άργείας] ἐν Ἄργει II 13 Βίαντα] Ἄβαντα Palmer 15 ἰοκλῆς καὶ ἀμαλαῆς D ἰοκλέους D 16 Θεστίου Palmer.

σθησόμεθα τοις δηθείσι, στοχαζόμενοι της συμ-69 μετρίας, περί δε [των] Λαπιθών και Κενταύρων έν μέρει διέξιμεν. 'Ωκεανοῦ καλ Τηθύος κατά τούς μύθους παίδες ενένοντο πλείους ποταμών επώνυμοι. έν οίς και Πηνειός, άφ' οδ συνέβη τὸν έν Θετταλία 314 Πηνειον ονομασθήναι. οδτος δε μιγείς νύμφη τη 6 προσαγορευομένη Κρεούση παίδας έγεννησεν Ύψέα καὶ Στίλβην, ή μιγείς Απόλλων Λαπίθην καὶ Κέν-2 ταυρου έγευνησε. καλ τούτων Λαπίθης μεν κατοικών περί τὸν Πηνειὸν ποταμὸν έβασίλευσε των τόπων 10 τούτων, γήμας δε Όρσινόμην την Ευρυνόμου έγέννησεν υίους δύο, Φόρβαντα και Περίφαντα. οδτοι μεν ούν ενταύθα εβασίλευσαν, οί δε σύμπαντες λαοί από Λαπίθου Λαπίθαι προσηγορεύθησαν, των δ' υίων των Λαπίθου Φόρβας μεν είς "Ωλενον παρ- 15 ηλθεν, έξ ης μεταπεμψάμενος αὐτὸν 'Αλέκτωο ὁ τῆς Ήλείας βασιλεύς βοηθόν, φοβούμενος την Πέλοπος 3 δυναστείαν, της έν "Ηλιδι βασιλείας μετέδωκεν έκ δε Φόρβαντος ὑπῆρξαν υίοι δύο, Αίγεὺς καὶ "Ακτωρ, οί την Ήλείων βασιλείαν παραλαβόντες. δ δ' έτερος 20 των Λαπίθου παίδων Περίφας γήμας 'Αστυάγυιαν την Τψέως έγέννησεν όκτω παϊδας, ών ήν πρεσβύτατος 'Αυτίων, δς μιγείς Περιμήλα τη 'Αμυθάονος έγέννησεν Ίξίονα, οδτος δ', ως φασιν, υποσχόμενος έδνα πολλά δώσειν 'Ηϊονεί έγημε την 'Ηϊονέως 25 4 θυγατέρα Δίαν, έξ ής έγεννησε Πειρίθουν. Επειθ' δ μεν Ίξίων ούκ απέδωκε τα έδνα τη γυναικί, δ

² $\tau \tilde{\omega} v$ om. DM 11 $\epsilon \dot{v}_{0} v v \dot{\sigma} v v \dot{\eta} v$ $\dot{\alpha}_{0} \sigma v \dot{v} \dot{\omega} v$ D 15 δ' $v l \tilde{\omega} v$] $v l \tilde{\omega} v$ $\delta \dot{\epsilon}$ vulg. 21 Astrováystav CF 25 Hotoveč codices (ut infra), Anoveč Cobet 26 $\delta \epsilon \tilde{\iota} \omega v$ D 27 $\epsilon \tilde{v}$

δ' 'Ητονεύς τὰς εππους άντι τούτων ήνεγύρασεν. δ δ' Ίξίων τὸν Ἡιονέα μετεπέμψατο ἐπαγγελλόμενος πάντα ύπακούσεσθαι, καὶ τὸν Ἡιονέα παραγενόμενον έβαλεν είς βόθρον πυρός μεστόν. διὰ δὲ τὸ μέγεθος 5 της παρανομίας μηδένα βούλεσθαι καθαραι τον φόνον. τέλος δ' ύπὸ τοῦ Διὸς κατὰ τοὺς μύθους άγνισθείς, ήράσθη μέν τῆς "Ηρας καὶ κατετόλμησεν ύπλο συνουσίας λόγους ποιείσθαι. ἔπειτα τὸν μλυ 5 Δία είδωλον ποιήσαντα τῆς "Ηρας νεφέλην έξαπο-10 στεϊλαι, τὸν δὲ Ἰξίονα τῆ νεφέλη μιγέντα γεννῆσαι τούς δνομαζομένους Κενταύρους ανθρωποφυείς. τέλος δε μυθολογούσι τον Ίξίονα διά το μέγεθος των ήμαρτημένων ύπὸ Διὸς είς τροχὸν ένδεθηναι, καλ τελευτήσαντα την τιμωρίαν έγειν αλώνιον. τούς 70 15 δε Κενταύρους τινές μέν φασιν έν τῷ Πηλίω τραφηναι ύπο Νυμφών, άνδρωθέντας δε καί μινέντας ϊπποις δηλείαις γεννήσαι τούς όνομαζομένους διφυείς Ιπποκενταύρους τινές δε λέγουσι τους έκ Νεφέλης καὶ Ἰξίονος νεννηθέντας Κενταύρους πρώτους ίπ-20 πεύειν έπιχειρήσαντας Ίπποκενταύρους ἀνομάσθαι καλ είς πλάσμα μύθου καταταχθήναι ώς διφυείς όντας. φασί δε τούτους ώς συγγενείς υπάρχοντας 2 άπαιτήσαι του Πειρίθουν το μέρος της πατρώας 315 άργης ούκ ἀποδιδόντος δε τοῦ Πειρίθου πόλεμον 25 έξενεγκείν πρός αὐτόν τε καὶ τοὺς Λαπίθας. ὕστε- 3 ρον δε διαλυθέντων αύτων Πειρίθους μεν γήμας 'Ιπποδάμειαν την Βούτου, και καλέσαντος είς τους

γυναικί del. Cobet 2 έπαγγελλόμενος πάντα om. D 3 έπακούσεσθαι D 5 βούλεσθαι] δύνασθαι C 21 καταχθηναι II 27 την] τοῦ vulg. Βούτου Palmer, βύστου codices.

γάμους τόν τε Θησέα καὶ τοὺς Κενταύρους, φασὶ μεθυσθέντας ἐπιβαλέσθαι ταῖς κεκλημέναις γυναιξὶ καὶ βία μίσγεσθαι, διὰ δὲ τὴν παρανομίαν τόν τε Θησέα καὶ τοὺς Λαπίθας παροξυνθέντας οὐκ δλίγους μὲν ἀνελεῖν, τοὺς δὲ λοιποὺς ἐκβαλεῖν ἐκ τῆς 5 πόλεως. διὰ δὲ ταύτην τὴν αἰτίαν τῶν Κενταύρων πανδημεὶ στρατευσάντων ἐπὶ τοὺς Λαπίθας καὶ πολλοὺς ἀνελόντων, τοὺς ὑπολειφθέντας φυγεῖν εἰς Φολόην τῆς ᾿Αρκαδίας, τέλος δ᾽ εἰς Μαλέαν ἐκπεσόντας ἐνταῦθα κατοικῆσαι. τοὺς δὲ Κενταύρους το μετεωρισθέντας τοῖς προτερήμασι, καὶ δρμωμένους ἐκ τῆς Φολόης, λήζεσθαι τοὺς παριόντας τῶν Ἑλλήνων καὶ πολλοὺς τῶν περιοίκων ἀναιρεῖν.

71 Τούτων δ' ἡμίν διευκρινημένων πειρασόμεθα διελθείν περί 'Ασκληπιοῦ καὶ τῶν ἀπογόνων αὐτοῦ. 15 μυθολογοῦσι τοίνυν 'Ασκληπιὸν 'Απόλλωνος υίὸν ὑπάρχειν καὶ Κορωνίδος, φύσει δὲ καὶ ἀγχινοία διενεγκόντα ζηλῶσαι τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην, καὶ πολλὰ τῶν συντεινόντων πρὸς ὑγίειαν ἀνθρώπων ἐξευρείν. ἐπὶ τοσοῦτο δὲ προβῆναι τῆ δόξη ῶστε 20 πολλοὺς τῶν ἀπεγνωσμένων ἀρρώστων παραδόξως θεραπεύειν, καὶ διὰ τοῦτο πολλοὺς δοκείν τῶν τε-2 τελευτηκότων ποιείν πάλιν ζῶντας. διὸ καὶ τὸν μὲν ''Αιδην μυθολογοῦσιν ἐγκαλοῦντα τῷ 'Ασκληπιῷ κατηγορίαν αὐτοῦ ποιήσασθαι πρὸς τὸν Δία ὡς τῆς 25 ἐπαρχίας αὐτοῦ ταπεινουμένης ἐλάττους γὰρ ἀεὶ γίνεσθαι τοὺς τετελευτηκότας, θεραπευομένους ὑπὸ

⁵ ên om. CF 9 Φ olóην] φ olóην ένεὸν G, Φ ενεὸν Eich. τ έλος Wurm, τ ινὰς D, τ ινὲς II ένπεσόντες ένεῖ κατ φ νησαν II 26 άεὶ om. D.

τοῦ ᾿Ασκληπίοῦ. καὶ τὸν μέν Δία παροξυνθέντα 3 [καλ] κεραυνώσαντα τὸν 'Ασκληπιὸν διαφθεῖραι, τὸν δ' 'Απόλλωνα διὰ τὴν ἀναίρεσιν τούτου παροξυνθέντα φονεῦσαι τοὺς τὸν κεραυνὸν τῷ Διὶ κατασκευάσαν-5 τας Κύκλωπας έπι δε τη τούτων τελευτή παροξυνθέντα τον Δία προστάξαι τῷ Απόλλωνι θητεῦσαι παρ' άνθρώπω, καὶ ταύτην τιμωρίαν λαβείν παρ' αὐτοῦ τῶν ἐγκλημάτων. ᾿Ασκληπιοῦ δέ φασι γενο- 4 μένους υίους Μαχάονα και Ποδαλείριον, και την 10 τέγνην έκπονήσαντας, έπὶ Τροίαν συστρατεῦσαι τοῖς πεοί τον Άναμέμνονα κατά δε τον πόλεμον μενάλας γρείας αὐτοὺς παρασγέσθαι τοῖς Ελλησι, θεραπεύοντας έμπειρότατα τούς τιτρωσκομένους, καί διά τὰς εὐεργεσίας ταύτας ὑπὸ τῶν Ελλήνων μεγά-15 λης τυχείν δόξης άτελείς δ' αὐτοὺς ἀφείναι τῶν 316 κατά τὰς μάχας κινδύνων καὶ τῶν ἄλλων λειτουρνιών διά την ύπερβολην της έν τῷ θεραπεύειν εὐγοηστίας.

Περί μὲν οὖν ᾿Ασκληπιοῦ καὶ τῶν υίῶν αὐτοῦ τοῖς ἡηθεῖσιν ἀρκεσθησόμεθα, περὶ δὲ τῶν ᾿Ασωποῦ 72 θυγατέρων καὶ τῶν Αἰακῷ γενομένων υίῶν νῦν διέξιμεν. ὙΩκεανοῦ καὶ Τηθύος κατὰ τοὺς μύθους ἐγένοντο παῖδες ἄλλοι τε πλείους ἐπώνυμοι ποταμῶν, ἐν οἶς ὑπάρξαι Πηνειὸν καὶ ᾿Ασωπόν. Πηνειὸς μὲν οὖν κατοικήσας περὶ τὴν νῦν οὖσαν Θετταλίαν ἐπώνυμον ἑαυτοῦ τὸν προειρημένον ποταμὸν ἐποίη-

¹ τοῦ om. D 2 καὶ κεραυνώσαντα τ. Α. διαφθεῖραι] κεραυνώσαι τ. Α. καὶ διαφθεῖραι EG; Δία παροξυνθέντα κεραύνφ βαλόντα αὐτὸν διαφθεῖραι Eus. pr. ev. II 2, 34 4 κατασκευάζοντας CF 7 ταύτην] τὴν add. vulg. 12 παρέχεσθαι D 23 ἄλλοι τε del. Dind. (c. 69, 1).

σεν 'Ασωπός δ' έν Φλιούντι κατοικήσας έγημε Μετώπην την Λάδωνος, έξ ης έγενοντο δύο μεν υίοί, Πελασνός και Ίσμηνός, δυγατέρες δε δώδεκα, Κόρκυρα καὶ Σαλαμίς, έτι δ' Αίγινα καὶ Πειρήνη καὶ Κλεώνη, πρός δὲ ταύταις Θήβη τε καὶ Τάναγρα τ καί Θέσπεια καί 'Ασωπίς, έτι δε Σινώπη, πρός δε 2 ταύταις Όρνία καλ Χαλκίς. τούτων δ' Ίσμηνὸς μέν είς Βοιωτίαν έλθων κατώκησε περί του ποταμον τον απ' έκείνου την διιωνυμίαν λαβόντα, των δε θυγατέρων Σινώπη μέν ύπὸ Απόλλωνος άρπαγείσα 10 άπηνένθη πρός τοῦτον τὸν τόπον οδ νῦν έστιν ή άπ' έκείνης δνομασθείσα πόλις Σινώπη έκ δε ταύτης καὶ Απόλλωνος γενόμενος υίὸς Σύρος έβασί-3 λευσε των απ' έκείνου Σύρων δνομασθέντων. Κόρκυρα δ' ύπὸ Ποσειδώνος απηνέχθη είς νῆσον τὴν 15 άπ' έκείνης Κόρκυραν δυομαζομένην έκ ταύτης δε καὶ Ποσειδώνος έγένετο Φαίαξ, ἀφ' οὖ τοὺς Φαία-4 κας συνέβη τυγείν ταύτης της προσηνορίας. Φαίακος δ' έγένετο 'Αλκίνοος δ τον 'Οδυσσέα καταγαγών είς την Ίθάκην. Σαλαμίς δ' ύπο Ποσειδώνος άρπανείσα ω έκομίσθη είς την ἀπ' αὐτης νησον Σαλαμίνα προσαγορευθείσαν αύτη δε μιγείσα Ποσειδώνι Κυχρέα έγέννησεν, δς βασιλεύσας της νήσου ταύτης καλ γενόμενος έπιφανής απέκτεινεν δφιν ύπερφυή τὸ 5 μέγεθος καλ λυμαινόμενον τούς έγγωρίους. Αίγινα 25 δ' έχ Φλιούντος ύπὸ Διὸς άρπαγείσα είς νήσον άπεκομίσθη την άπ' έκείνης Αίγιναν δνομασθείσαν,

⁴ σαλαμίν D 5 τέναγρα D 6 Θέσπια cod. 7 Οἴνια II 11 πρὸς] εἰς D τόπον] πόντον D^2 13 νίὸς om. II 16 ὀνομασθείσαν CF 22 Κεγχρέα codices, corr. Wess.

έν ταύτη δε Διὶ μιγείσα ετέχνωσεν Αλακόν, δς έβασίλευσε της νήσου, τούτου δ' ένένοντο υίοὶ 6 Πηλεύς και Τελαμών, τούτων δε Πηλεύς δίσκω βαλων απέκτεινεν ακουσίως Φωκον δμοπάτριον 5 άδελφόν, έξ άλλης δε μητρός γεγενημένον. διά δε τὸν φόνον Πηλεύς ύπὸ τοῦ πατρὸς φυγαδευθείς έφυγε της νύν Θετταλίας καλουμένης είς Φθίαν, καὶ καθαρθείς ὑπὸ "Ακτορος τοῦ βασιλέως διεδέξατο B17 την βασιλείαν, απαιδος όντος τοῦ "Ακτορος. ἐκ δὲ 10 Πηλέως και Θέτιδος γενόμενος Αγιλλεύς έστράτευσε μετ' Αναμέμνονος είς Τροίαν. Τελαμών δε φυγών τ έξ Αίγίνης κατήντησεν είς Σαλαμίνα, καὶ γήμας Κυγρέως τοῦ βασιλέως τῶν Σαλαμινίων θυγατέρα Γλαύκην έβασίλευσε τῆς νήσου. τῆς δὲ γυναικὸς 15 Γλαύκης ἀποθανούσης Εγημεν έξ 'Αθηνών 'Ερίβοιαν την 'Αλκάθου, έξ ης έγεννησεν Αίαντα τον έπλ Τροίαν στρατεύσαντα.

Τούτων δ' ήμιν διευκρινημένων πειρασόμεθα 73 διελθείν περλ Πέλοπος καλ Ταντάλου καλ Οίνομάου 20 ἀναγκαιον δὲ τοις χρόνοις προσαναδραμόντας ήμας ἀπ' ἀρχῆς ἐν κεφαλαίοις απαντα διελθείν. κατὰ γὰρ τὴν Πελοπόννησον ἐν πόλει Πίση "Αρης 'Αρπίνη τῆ 'Ασωποῦ θυγατρλ μιγελς ἐγέννησεν Οίνόμαον. οὖτος 2 δὲ θυγατέρα μονογενῆ γεννήσας ἀνόμασεν 'Ιπποδά-25 μειαν. χρηστηριαζομένω δ' αὐτῷ περλ τῆς τελευτῆς ἔχρησεν δ θεὸς τότε τελευτήσειν αὐτὸν ὅταν ἡ θυγάτηρ 'Ιπποδάμεια συνοικήση. εὐλαβούμενον οὖν

88

⁵ kg . . . yeyenheénor om. D dià dè tòr] dr dià tòr D 13 Keyzokws vulg. 22 nelon D, nelogy F (ut infra) doylvy D 25 ths om. D.

αὐτὸν περὶ τοῦ γάμου τῆς θυγατρὸς κρίναι ταύτην παρθένον διαφυλάττειν, ύπολαμβάνοντα μόνως ούτως · 8 έκφεύξεσθαι τὸν κίνδυνον. διόπερ πολλῶν μηστευομένων την κόρην, άθλον προετίθει τοῖς βουλομένοις αὐτὴν γῆμαι τοιοῦτον. ἔδει τὸν μὲν ἡττη-5 θέντα τελευτήσαι, τὸν δ' ἐπιτυχόντα γαμείν τὴν κόρην. ὑπεστήσατο δ' ἱπποδρομίαν ἀπὸ τῆς Πίσης μέγοι τοῦ κατά Κόρινθον Ἰσθμοῦ πρός τὸν βωμὸν τοῦ Ποσειδώνος, τὴν δ' ἄφεσιν τών ἵππων ἐποίησε 4 τοιαύτην. δ μέν Οίνόμαος έθυε κριόν τῷ Διί, δ 10 δε μνηστευόμενος έξώρμα τέθριππον έλαύνων αρμα. άγισθέντων δε των Ιερων, τότε άρχεσθαι του δρόμου τον Οινόμαον και διώκειν τον μνηστήρα, έχοντα δόρυ καὶ ἡνίοχον τὸν Μυρτίλον εἰ δ' ἐφίκοιτο καταλαβείν τὸ διωκόμενον άρμα, τύπτειν τῷ δόρατι 15 καλ διαφθείρειν τὸν μνηστήρα. τούτω δὲ τῷ τρόπω τούς αεί μνηστευομένους καταλαμβάνων δια την 5 δξύτητα των Ιππων πολλούς ανήρει. Πέλοψ δ' δ Ταντάλου καταντήσας είς Πίσαν, και θεασάμενος την Ίπποδάμειαν, έπεθύμησε τοῦ γάμου φθείρας 20 δε του ηνίοχου τοῦ Οίνομάου Μυρτίλου, καὶ λαβὰν συνεργόν πρός την νίκην, έφθασε παραγενόμενος έπὶ τὸν Ἰσθμὸν πρὸς τὸν τοῦ Ποσειδώνος βωμόν. 6 δ δ' Ολνόμαος το λόγιον τετελέσθαι νομίζων, καλ διά την λύπην άθυμήσας, αύτον έκ του ζην μετέ- 25 στησε. τούτω δε τω τρόπω Πέλοψ γήμας την Ιπποδάμειαν παρέλαβε την έν Πίση βασιλείαν, καί διὰ τὴν ἀνδρείαν καὶ σύνεσιν ἀεὶ μᾶλλον αὐξόμενος

² ὑπολαβόντα II 23 ἐπὶ] πρὸς D πρὸς] ἐπὶ D 27 καὶ διὰ τὴν ἀνδρείαν om. D 28 συνέσει D.

318 τοὺς πλείστους τῶν κατὰ τὴν Πελοπόννησον οἰκούντων προσηγάγετο, καὶ τὴν χώραν ἀφ' ἐαυτοῦ Πελοπόννησον προσηγόρευσεν.

Έπελ δε Πέλοπος εμνήσθημεν, αναγκαϊόν έστι 74 5 καλ περί τοῦ πατρός αὐτοῦ Ταντάλου διελθείν, ἵνα μηδεν των άκοης άξίων παραλίπωμεν. Διὸς μέν ην υίός, πλούτω δὲ καὶ δόξη διαφέρων κατώκει της 'Ασίας περί την νύν δνομαζομένην Παφλαγονίαν. διὰ δὲ τὴν ἀπὸ τοῦ πατρὸς Διὸς 10 εὐγένειαν, ώς φασι, φίλος ἐγένετο τῶν θεῶν ἐπὶ πλέον. ὕστερον δὲ τὴν εὐτυχίαν οὐ φέρων ἀνθρω- 2 πίνως, καλ μετασγών κοινής τραπέζης καλ πάσης παροησίας, απήγγελλε τοίς ανθρώποις τα παρά τοίς άθανάτοις απόρρητα. δι' ην αίτίαν και ζων έκο-15 λάσθη και τελευτήσας αίωνίου κατά τούς μύθους τιμωρίας ήξιώθη, καταταχθείς είς τους άσεβείς. τούτου δ' έγένετο Πέλοψ υίος και Νιόβη θυγάτηο 3 αύτη δ' έγέννησεν υίους έπτα και θυγατέρας τας ζσας [εὐπρεπεία διαφερούσας]. ἐπὶ δὲ τῷ πλήθει 20 των τέχνων μέγα φουαττομένη πλεονάκις έχαυχατο και της Απτούς ξαυτήν εύτεκνοτέραν απεφαίνετο. είθ' ή μεν Αητώ κατά τούς μύθους χολωσαμένη προσέταξε τῷ μὲν ᾿Απόλλωνι κατατοξεῦσαι τοὺς υίους της Νιόβης, τη δ' Αρτέμιδι τας θυγατέρας. 25 τούτων δ' ύπακουσάντων τῆ μητρί καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν κατατοξευσάντων τὰ τέκνα τῆς Νιόβης,

⁴ ἐπειδὴ δὲ CF 6 παραλείπωμεν libri, corr. Bekker 7 μὲν Διὸς vulg. 16 καταχθείς libri, corr. Dind. 17 θυγάτης $N\iota$ όβη D 19 εὐποεπεία διαφερούσας om. D 20 μεγάλα D 25 κατὰ . . καιρὸν om. D.

- συνέβη τὴν προειρημένην ὑφ' ἔνα καιρὸν ὀξέως 4 ᾶμα εὕτεκνον καὶ ἄτεκνον γενέσθαι. ἐπεὶ δὲ ὁ Τάνταλος μισηθεὶς ὑπὸ τῶν θεῶν ἐξέπεσεν ἐκ τῆς Παφλαγονίας ὑπὸ Ἰλου τοῦ Τρωός, ἀναγκαϊόν ἐστι καὶ τὰ περὶ τὸν Ἰλον καὶ τοὺς προγόνους αὐτοῦ ⁵ διελθεῖν.
- 75 Τῆς Τοφάδος χώρας πρῶτος ἐβασίλευσε Τεῦ-κρος, νίὸς ἀν Σκαμάνδρου τοῦ ποταμοῦ καὶ Ἰδαίας νύμφης, ἀνὴρ ἐπιφανής, καὶ τοὺς λαοὺς ἀφ' ἑαυτοῦ Τεύκρους προσηγόρευσε. Τεύκρου δ' ἐγένετο θυγά-10 τηρ Βάτεια ταύτην δὲ Δάρδανος ὁ Διὸς γήμας, καὶ τὴν βασιλείαν διαδεξάμενος, τοὺς μὲν λαοὺς ἀφ' ἑαυτοῦ ἀνόμασε Δαρδάνους, πόλιν δ' οἰκίσας 2 ἐπὶ θαλάττης ἀνόμασεν ἀφ' ἑαυτοῦ Δάρδανου. τούτου δ' Ἐριχθόνιος νίὸς γενόμενος εὐδαιμονία καὶ ¹⁵ πλούτφ πολὺ διήνεγκε περὶ οὖ καὶ ὁ ποιητὴς Όμηρός φησι,

δς δη άφνειότατος γένετο θνητών άνθρώπων τοῦ τρισχίλιαι ἵπποι έλος κάτα βουκολέοντο.

3 Έριχθονίου δ' υίὸς γενόμενος Τρώς τοὺς λαοὺς 20 ἀνόμασεν ἀφ' έαυτοῦ Τρῶας. τούτου δ' ἐγένοντο τρεῖς υίοί, Ἰλος, ᾿Ασσάρακος, Γανυμήδης. Ἰλος μὲν ο ὖν ἄκισεν ἐν πεδίω πόλιν ἐπιφανεστάτην τῶν ἐν 319 τῆ Τρωάδι, Ἰλιον ἀφ' έαυτοῦ θέμενος τὴν προσ-4 ηγορίαν. Ἰλου δὲ γενόμενος υίὸς Λαομέδων Τιθωνὸν 25 καὶ Πρίαμον ἐγέννησεν ὧν Τιθωνὸς μὲν στρατεύσας εἰς τὰ πρὸς ἕω μέρη τῆς ᾿Ασίας καὶ διατείνας

³ έκ] μὲν ἀπὸ D τῆς om. II 18 θνητῶν] πάντων D 24 τῆ om. D.

ξως Αίδιοπίας έμυθολογήθη έξ 'Ηοῦς τεκνῶσαι Μέμνονα τὸν τοὶς Τρωσὶ βοηθήσαντα καὶ ὑπ' 'Αχιλλέως ἀναιρεθέντα, Πρίαμος δ' 'Εκάβην γήμας σὺν ἄλλοις πλείοσιν υίοὶς ἐγέννησεν Έκτορα τὸν τρασημότατον γενόμενον ἐν τῷ Τρωικῷ πολέμῳ. 'Ασσάρακος δὲ Δαρδάνων βασιλεύσας Κάπυν ἐγέν- τρασεν, ἐξ οδ τεκνωθεὶς 'Αγχίσης ἐξ 'Αφροδίτης Αίνείαν ἐγέννησε τὸν ἐπιφανέστατον τῶν Τρώων. Γανυμήδης δὲ τῶν ἀπάντων εὐπρεπεία διαφέρων 10 ὑπὸ τῶν θεῶν ἀνηρπάγη τῷ Διὶ οἰνοχοεῖν.

Τούτων δ' ημίν διευκρινημένων πειρασόμεθα κ διεξιέναι περί Δαιδάλου καί Μινωταύρου καί τῆς Μίνωος στρατείας είς Σικελίαν έπλ Κώκαλον τον βασιλέα. Δαίδαλος ην το μεν γένος Αθηναΐος, είς 76 15 των Έρεηθειδων δνομαζόμενος ήν γάρ υίδς Μητίονος τοῦ Εὐπαλάμου τοῦ Ἐρεγθέως ωύσει δὲ πολύ τούς άλλους απαντας ύπεραίρων έξήλωσε τά τε περί την τεκτονικήν τέχνην καί την των άγαλμάτων κατασκευήν και λιθουργίαν. εύρετης δε γενό-20 μενος πολλών των συνεργούντων είς την τέχνην, κατεσκεύασεν έργα θαυμαζόμενα κατά πολλούς τόπους τῆς οἰκουμένης, κατὰ δὲ τὴν τῶν ἀγαλμάτων 2 κατασκευήν τοσούτο των άπάντων άνθρώπων διήνεγκεν ώστε τούς μεταγενεστέρους μυθολογήσαι περί 25 αὐτοῦ διότι τὰ κατασκευαζόμενα τῶν ἀναλμάτων δμοιότατα τοξς έμψύχοις ὑπάρχει· βλέπειν τε γάρ αὐτὰ καὶ περιπατείν, καὶ καθόλου τηρείν τὴν τοῦ

¹ $\tilde{\epsilon}\omega_S$] $\tilde{\epsilon}\omega_S$ τ $\tilde{\eta}_S$ D $\tilde{\epsilon}_S$ Dind., μèν $\tilde{\epsilon}_S$ cod. 6 βασιλεὺς CF 8 $\tilde{\epsilon}\gamma\dot{\epsilon}\nu\nu\eta\sigma\bar{\epsilon}$] $\tilde{\epsilon}\tau\dot{\epsilon}\nu\nu\omega\sigma\bar{\epsilon}\nu$ D 14 $\tilde{\eta}\nu$ om. D 15 $\tilde{\eta}\nu$ $\gamma\dot{\alpha}\varrho$ om. FM 17 $\dot{\nu}\pi\epsilon\varrho\beta\alpha\ell\nu\omega\nu$ CF 26 $\dot{\nu}\pi\dot{\alpha}\varrho\chi\epsilon\nu\nu$ CF.

όλου σώματος διάθεσιν, ώστε δοκείν είναι τὸ κατα-3 σκευασθέν ἔμψυχον ζῶον. πρῶτος δ' ὀμματώσας καλ διαβεβηκότα τὰ σκέλη ποιήσας, ἔτι δὲ τὰς χεῖρας διατεταμένας ποιών, είκοτως έθαυμάζετο παρά τοις άνθρώποις οι γάρ πρό τούτου τεχνίται κατεσκεύ- 5 αζον τὰ ἀγάλματα τοῖς μὲν ὅμμασι μεμυκότα, τὰς δε γείρας έγοντα καθειμένας και ταις πλευραίς 4 κεκολλημένας. δ δ' οὖν Δαίδαλος κατὰ τὴν φιλοτεχνίαν θαυμαζόμενος έφυγεν έκ της πατρίδος, καταδικασθείς έπὶ φόνω διὰ τοιαύτας αίτίας. τῆς 10 άδελφής τής Δαιδάλου γενόμενος υίος Τάλως έπαι-5 δεύετο παρὰ ⊿αιδάλφ, παῖς ὢν τὴν ἡλικίαν εὐφυέστερος δ' ὢν τοῦ διδασχάλου τόν τε κεραμευτικόν τροχὸν εὖρε καὶ σιαγόνι περιτυχών ὄφεως, καὶ ταύτη ξυλήφιον μικρον διαπρίσας, έμιμήσατο την 320 τραχύτητα των όδόντων διόπερ κατασκευασάμενος 16 έκ σιδήρου πρίονα, καὶ διὰ τούτου πρίζων την έν τοις έργοις ξυλίνην ύλην, έδοξεν εύχρηστον εύρηκέναι μέγα πρός την τεκτονικήν τέχνην. δμοίως δε και τον τόρνον εύρων και έτερά τινα φιλοτεχνή- 20 6 ματα, δόξαν άπηνέγκατο μεγάλην. δ δε Δαίδαλος φθονήσας τῷ παιδί, καὶ νομίζων αὐτὸν πολὸ τῆ δόξη προέξειν τοῦ διδασκάλου, τὸν παϊδα έδολοφόνησε. δάπτων δ' αὐτὸν καὶ περικατάληπτος γενόμενος, έπηρωτήθη τίνα θάπτει, καὶ έφησεν όφιν 25 καταγωννύειν. θαυμάσαι δ' άν τις τὸ παράδοξον, ότι διὰ τὸ ζφον έξ οὖ τοῦ πρίονος ένεθυμήθη τὴν

⁴ $\pi o \iota \tilde{\omega} v$ f. del. 11 $\tau \tilde{\eta}_S$] $\tau o \tilde{v}$ F 15 $\xi v \iota \iota \varphi \iota o v$ CF 22 $v \circ \iota \iota \iota \sigma \omega$ CF 27 $\delta \iota \dot{\alpha}$ om. F $\delta \iota \dot{\alpha}$ $\tau o \tilde{v}$ $\xi \varphi \circ v$ Eichstädt; del. Hertlein.

κατασκευήν, διὰ τούτου καὶ τοῦ φόνου την έπίγνωσιν συνέβη γενέσθαι. κατηγορηθείς δε καί κατα- 7 δικασθείς ύπο των Αρεοπαγιτών φόνου, το μέν πρώτον έφυγεν είς ένα τών κατά την Αττικήν δή-5 μων, έν ῷ τοὺς κατοικοῦντας ἀπ' ἐκείνου Δαιδαλίδας δνομασθήναι. μετά δε ταύτα διαδράς είς 77 Κρήτην, καὶ διὰ τὴν ἐν τῷ τέχνη δόξαν θαυμαζόμενος, φίλος έγένετο Μίνωος τοῦ βασιλέως, κατά δε τον παραδεδομένον μύθον Πασιφάης της Μί-10 νωος γυναικός έρασθείσης τοῦ ταύρου, μηγάνημα ποιήσας ωμοιωμένον βοί συνήργησε τη Πασιφάη ποὸς τὴν ἐπιθυμίαν. μυθολογοῦσι γὰο ποὸ τού- 2 των των χρόνων Μίνωα κατ' ένιαυτον συνήθως καθιερούν τὸν κάλλιστον τῶν γινομένων ταύρων 15 τῷ Ποσειδῶνι καὶ θύειν τοῦτον τῷ θεῷ γενομένου δε τότε ταύρου κάλλει διαφέροντος ετερον των ήττονων ταύρων θύσαι τον δε Ποσειδώνα μηνίσαντα τῷ Μίνω ποιῆσαι τὴν γυναϊκα αὐτοῦ Πασιφάην έρασθηναι τοῦ ταύρου. διὰ δὲ τῆς τού- 3 20 του φιλοτεχνίας την Πασιφάην μιγείσαν τῶ ταύρο γεννήσαι τὸν μυθολογούμενον Μινώταυρον, τοῦτον δέ φασι διφυή γεγονέναι, καλ τὰ μὲν ἀνώτερα μέρη τοῦ σώματος ἄχρι τῶν ἄμων ἔχειν ταύρου, τὰ δε λοιπά άνθρώπου. τῷ δε τέρατι τούτω πρὸς 4 25 διατροφήν λέγεται κατασκευάσαι Δαίδαλον λαβύοινθον, τὰς διεξόδους σκολιὰς ἔγοντα καὶ τοῖς ἀπείροις δυσευρέτους, έν φ τρεφόμενον τον Μινώταυρου τους έξ Αθηνών αποστελλομένους έπτα κόρους

4 ενα] τφα ΙΙ 6 είς] είς τὴν vulg. 17 ταύρων] τότε add. D 25 διατριβὴν fort.

καὶ κόρας [έπτὰ] κατεσθίειν, περί ον προειρήκαμεν. 5 του ούν Δαίδαλου πυθόμενου την απειλήν τοῦ Μίνωος διά την κατασκευην της βοός φασι φοβηθέντα την δογήν τοῦ βασιλέως έχ της Κρήτης έχπλεύσαι, συνεργούσης της Πασιφάης καλ πλοίον 5 ε δούσης πρός του έχπλουν. μετά δε τούτου του υίου "Ιχαρον φυγόντα κατενεχθήναι πρός τινα νήσον πελαγίαν, πρός ήν του Ίκαρον παραβόλως ἀποβαίνοντα πεσείν είς θάλατταν και τελευτήσαι, άφ' οδ και τό πέλαγος Ίχαριον ονομασθήναι καλ την νήσον Ίχα-10 ρίαν κληθήναι, τὸν δὲ Δαίδαλον έκ τῆς νήσου 321 ταύτης έκπλεύσαντα κατενεχθήναι της Σικελίας πρός γώραν ής βασιλεύοντα Κώκαλον άναλαβείν τὸν Δαίδαλου, καὶ διὰ τὴυ εὐφυΐαν καὶ δόξαν ποιήσα-7 σθαι φίλον έπὶ πλέον. τινὲς δὲ μυθολογοῦσι, κατὰ 15 την Κρήτην έτι Δαιδάλου διατρίβοντος καλ ύπο της Πασιφάης χρυπτομένου, Μίνωα μέν τον βασιλέα βουλόμενον τιμφρίας άξιώσαι τον Δαίδαλον. καί μή δυνάμενον εύρειν, τά τε πλοία πάντα τὰ κατά την νήσον έρευναν και χρημάτων πλήθος 20 έπαγγέλλεσθαι δώσειν τῷ τὸν Δαίδαλον ἀνευρόντι. 8 ένταῦθα τὸν Δαίδαλον ἀπογνόντα τὸν διὰ τῶν πλοίων δρασμόν, κατασκευάσαι παραδόξως πτέρυνας πεφιλοτεγνημένας καὶ διὰ κηροῦ θαυμαστώς ήσκημένας επιθέντα δε ταύτας τῷ τε τοῦ υίοῦ σώματι 25 και τῷ έαυτοῦ παραδόξως έκπετασθήναι και δια-

¹ έπτὰ om. CD 8 $\tilde{\eta}\nu$] $\tilde{\eta}$ D παραβόλως ἀποβαίνοντα $\tilde{\eta}$ 17 κρυπταζομένου $\tilde{\Pi}$ 18 τιμωρίας ἀξιῶσαι] τιμωρῆσαι $\tilde{\Pi}$ 21 εὐρόντι $\tilde{\Pi}$ 26 διαδρᾶναι Dind., διαδράσαι codices (cf. $\tilde{\Pi}$ 28, 3).

δράναι τὸ πλησίον τῆς Κρήτης νήσου πέλαγος. καὶ 9 του μεν Ίκαρον διά την νεότητα μετέωρον την πτήσιν ποιούμενον πεσείν είς τὸ πέλανος, τακέντος διά τὸν ήλιον τοῦ συνέχοντος τὰς πτέρυγας κηροῦ, 5 αὐτὸν δὲ παρὰ τὴν θάλατταν πετόμενον καὶ παρ' εκαστον τέγγοντα τὰς πτέρυγας διασωθήναι παραδόξως είς την Σικελίαν, άλλα πεοί μεν τούτων εί καὶ παράδοξός έστιν δ μῦθος, δμως έκρίναμεν μή παραλιπεΐν αὐτόν. Δαίδαλος δὲ παρά τε τῷ Κωμάλο 78 10 καλ τοῖς Σικανοῖς διέτριψε πλείω χρόνον, θαυμαζόμενος έν τη κατά την τέχνην ύπερβολη. κατεσκεύασε δ' έν τη νήσω τα ότη τινά των ἔργων ἃ μέχρι τοῦ νῦν διαμένει. πλησίον μεν γὰο τῆς Μεγαρίδος φιλοτέχνως έποίησε την δυομαζομένην κολυμβήθοαν, 15 έξ ής μέγας ποταμός είς την πλησίον θάλατταν έξερεύνεται καλούμενος 'Αλαβών. κατά δε την νῦν 2 'Ακραγαντίνην έν τῶ Καμικῶ καλουμένω πόλιν έπλ πέτρας οὖσαν πασῶν ὀγυρωτάτην κατεσκεύασε καὶ παντελώς έκ βίας ανάλωτον. στενήν γαρ καλ σκολιάν 20 την ανάβασιν αὐτης φιλοτεχνήσας έποίησε δύνασθαι διά τριών ή τεττάρων άνθρώπων φυλάττεσθαι. διόπερ δ Κώκαλος έν ταύτη ποιήσας τὰ βασίλεια καλ τὰ χρήματα κατατιθέμενος ἀνάλωτον ἔσχεν αὐτὴν διά τῆς ἐπινοίας τοῦ τεγνίτου. τρίτον δὲ σπήλαιον 3 25 κατά την Σελινουντίαν χώραν κατεσκεύασεν, έν φ την άτμίδα τοῦ κατ' αὐτην πυρός οὕτως εὐστόχως έξέλαβεν ώστε διὰ τὴν μαλακότητα τῆς θερμασίας

¹ $\nu\eta$ gov om. II 9 $\tau\epsilon$ om. vulg. 11 $\dot{\epsilon}\nu$] $\dot{\epsilon}\pi l$ fort. 12 $\nu\eta$ c ω] $\tau\dot{\epsilon}\chi\nu\eta$ D 17 $\kappa\alpha\lambda\sigma\nu\mu\dot{\epsilon}\nu\eta\nu$ vulg. 24 $\tau\dot{\eta}\nu$ $\dot{\epsilon}\pi\dot{\epsilon}\nu\sigma$ CF.

έξιδροῦν λεληθότως καὶ κατὰ μικρὸν τοὺς ἐνδιατριβοντας καὶ μετὰ τέρψεως θεραπεύειν τὰ σώματα μηθὲν καρενοχλουμένους ὑπὸ τῆς θερμότητος. κατὰ δὲ τὸν Ερυκα πέτρας οὕσης ἀποτομάδος εἰς ὕψος ἐξαίσιον, καὶ τῆς κατὰ τὸ ἰερὸν τῆς ᾿Αφροδίτης στενοχωρίας τὰ ἀναγκαζούσης ἐπὶ τὸ τῆς πέτρας ἀπόκρημνον ποιή- 322 σασθαι τὴν οἰκοδομίαν, κατεσκεύασεν ἐπ᾽ αὐτοῦ τοῦ κρημνοῦ τοῖχον, προβιβάσας παραδόξως τὸ ὑπερ- κείμενον τοῦ κρημνοῦ. χρυσοῦν τε κριὸν τῆ ᾿Αφρο- δίτη τῆ ᾿Ερυκίνη φασὶν αὐτὸν φιλοτεχνῆσαι περιτ- 10 τῶς εἰργασμένον καὶ τῷ κατ᾽ ἀλήθειαν κριῷ ἀπαρεγχειρήτως ὡμοιωμένον. ἄλλα τε πολλά φασιν αὐτὸν φιλοτεχνῆσαι κατὰ τὴν Σικελίαν, ἃ διὰ τὸ πλῆθος τοῦ γρόνου διέφθαρται.

79 Μίνως δ' ὁ τῶν Κρητῶν βασιλεὺς θαλαττο- 15 κρατῶν κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, καὶ πυθόμενος τὴν Δαιδάλου φυγὴν εἰς Σικελίαν, ἔγνω στρατεύειν ἐπ' αὐτήν. παρασκευασάμενος δὲ δύναμιν ναυτικὴν ἀξιόλογον ἐξέπλευσεν ἐκ τῆς Κρήτης, καὶ κατ- ῆρε τῆς 'Ακραγαντίνης εἰς τὴν ἀπ' ἐκείνου Μινώαν να καλουμένην. ἀποβιβάσας δὲ τὴν δύναμιν καὶ πέμ- ψας ἀγγέλους πρὸς Κώκαλον τὸν βασιλέα ἐξήτει 2 τὸν Δαίδαλον εἰς τιμωρίαν. ὁ δὲ Κώκαλος εἰς σύλλογον προκαλεσάμενος καὶ πάντα ποιήσειν ἐπαγγειλάμενος ἐπὶ τὰ ξένια παρέλαβε τὸν Μίνω. λουμένου 25 δ' ἀὐτοῦ, Κώκαλος μὲν παρακκτασχὼν πλείονα χρόνον

¹ καὶ κατὰ μικρὸν f. del. 2 καὶ addidi 6 ποιῆσαι II 9 κριὸν] κηρίον C, τεκμήριον F 10 τῆ] καὶ τῆ D 11 κριῷ] κηρί φ II 17 ε l_{S}] ε l_{S} τὴν vulg. 18 αὐτὴν F, αὐτὸν cét. 19 ἐκ οm. D 22 ἐξήτει vulg. 24 προσκαλεσάμενος CF ἐπαγγελλόμενος D 25 M/νωα II.

έν τῷ θερμῷ τὸν Μίνωα διέφθειρε, καὶ τὸ σῶμα ἀπέδωκε τοῖς Κρησί, πρόφασιν ἐνεγκων τοῦ θανάτου διότι κατά τὸν λουτρώνα ώλίσθηκε καὶ πεσών είς τὸ θερμὸν ὕδωρ ἐτελεύτησε. μετὰ δὲ ταῦθ' οί μὲν 3 5 συνεστρατευμένοι τὸ σώμα τοῦ βασιλέως ἔθαψαν μεγαλοπρεπώς, και διπλοῦν τάφον οἰκοδομήσαντες κατά μέν τὸν κεκουμμένον τόπον ἔθεσαν τὰ ὀστα. κατά δε του άνεφγμένου έποίησαν Αφροδίτης νεών. ούτος δ' έπλ γενεάς πλείους έτιματο, θυόντων των 10 έγχωρίων ώς 'Αφροδίτης όντος τοῦ νεώ κατά δὲ 4 τούς νεωτέρους καιρούς κτισθείσης μέν της των 'Ακραγαντίνων πόλεως, γνωσθείσης δὲ τῆς τῶν όστων θέσεως, συνέβη τον μεν τάφον καθαιρεθηναι, τὰ δ' ὀστᾶ τοῖς Κρησίν ἀποδοθηναι, Θήρωνος δυ-15 ναστεύοντος τῶν 'Ακραγαντίνων. οὐ μὴν ἀλλ' οί 5 κατά την Σικελίαν Κοήτες μετά την Μίνωος τελευτην έστασίασαν διά την άναργίαν, των δε νεων ύπο των περί του Κώκαλου Σικανών έμπυρισθεισών την μεν είς τας πατρίδας επάνοδον απέγνωσαν, 20 κρίναντες δ' έν τῆ Σικελία κατοικεΐν, οί μεν ένταῦθα πόλιν ἄκισαν ἢν ἀπὸ τοῦ βασιλέως αὐτῶν Μινώαν ώνόμασαν, οί δε διά της μεσογείου πλανη-823 θέντες καὶ καταλαβόμενοι χωρίον όχυρον ἔκτισαν πόλιν ην ἀπὸ τῆς ἐν τῆ πόλει δεούσης πηγῆς ἀνό-25 μασαν Έγγυον. ΰστερον δὲ μετὰ τὴν τῆς Τροίας 6 αλωσιν Μηριόνου του Κρητός προσενεχθέντος τη Σικελία, προσεδέξαντο τούς καταπλεύσαντας Κρήτας διὰ τὴν συγγένειαν καὶ τῆς πολιτείας μετέδοσαν,

³ όλισθήσας ΙΙ 5 συστρατευόμενοι C 24 διαρφεούσης D 25 μετά Eich., κατά libri 28 μετέδωκαν C.

δομώμενοι δ' έξ δχυρᾶς πόλεως καὶ καταπολεμήσαντο σαντές τινας τῶν περιοίκων ἱκανὴν κατεκτήσαντο 7 χώραν. ἀεὶ δὲ μᾶλλον αὐξόμενοι, καὶ κατασκευάσαντες ἱερὸν τῶν Μητέρων, διαφόρως ἐτίμων τὰς θεάς, ἀναθήμασι πολλοῖς κοσμοῦντες τὸ ἱερὸν αὐτῶν. 5 ταύτας δ' ἀφιδρυθῆναί φασιν ἐκ τῆς Κρήτης διὰ τὸ καὶ παρὰ τοῖς Κρησὶ τιμᾶσθαι τὰς θεὰς ταύτας 80 διαφερόντως. μυθολογοῦσι δ' αὐτὰς τὸ παλαιὸν θρέψαι τὸν Δία λάθρα τοῦ πατρὸς Κρόνου, ἀνθ' ὧν αὐτὰς εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβιβασθῆναι καὶ κατα-10 2 στερισθείσας ἄρκτους προσαγορευθῆναι· περὶ ὧν καὶ τὸν Ἅρατον συμφωνοῦντα τούτοις τεθεικέναι κατὰ τὴν τῶν ἄστρων ποίησιν,

έμπαλιν είς ὅμους τετραμμέναι εί ἐτεόν γε Κρήτηθεν κεϊναί γε Διὸς μεγάλου ἰότητι οὐρανὸν είσανέβησαν, ὅ μιν τότε κουρίζοντα Δίκτφ ἐν εὐώδει ὅρεος σχεδὸν Ἰδαίοιο ἄντρφ ἐγκατέθεντο καὶ ἔτρεφον είς ἐνιαυτόν, Δικταΐοι Κούρητες ὅτε Κρόνον ἐψεύσαντο.

15

3 οὐκ ἄξιον δὲ παραλιπεῖν τὴν περὶ τὰς θεὰς ἀγνείαν νο τε καὶ τὴν κατ' ἀνθρώπους ἐπιφάνειαν. τιμῶσι δ' αὐτὰς οὐ μόνον οἱ ταύτην τὴν πόλιν οἰκοῦντες, ἀλλὰ καὶ τινες τῶν ἄλλων περιοίκων θυσίαις τε μεγαλοπρεπέσι καὶ ταῖς ἄλλαις τιμαῖς ἀποσεμνύνουσι 4 τὰς θεάς. ἐνίαις δὲ πόλεσι καὶ πυθόχρηστοι χρη-25 σμοὶ προσέταξαν τιμᾶν τὰς θεάς. ἔσεσθαι γὰρ τοῖς τοιούτοις τούς τε τῶν ἰδιωτῶν βίους εὐδαίμονας καὶ τὰς πόλεις εὐθενήσειν. τέλος δὲ προβαινούσης

13 ἀστέρων D 17 et 18 om. codices, add. Wess.

1

έπλ πολύ τῆς κατά τὰς θεὰς ἐπιφανείας, οί μὲν έγγωριοι πολλοίς αναθήμασιν αργυροίς καλ χρυσοίς διετέλεσαν τιμώντες άχρι τωνδε των ίστοριων γραφομένων. νεών μεν γάρ αὐταῖς κατεσκεύασαν οὐ 5 5 μόνον τῷ μεγέθει διάφορον, ἀλλὰ καὶ τῆ πολυτελεία τη κατά την οίκοδομίαν θαυμαζόμενον οὐκ έχοντες γὰο κατὰ τὴν ἰδίαν χώραν λίθον ἀξιόλογον παρά τῶν ἀστυγειτόνων Αγυριναίων ἤγαγον, τῶν 824 μεν πόλεων διεστηκυιών ώς έκατον σταδίους, τῆς 10 δ' δδοῦ δι' ἦς ἀνάγκη κομίζεσθαι τοὺς λίθους ύπαργούσης τραγείας καὶ παντελώς δυσπορεύτου. δι' ην αίτίαν κατασκευάσαντες άμάξας τετρακύκλους έκατὸν ζεύνεσι βοῶν ἐκόμισαν τὸν λίθον. διὰ γὰρ θ τὸ πληθος τῶν Γερῶν χρημάτων εὐπορούμενοι, τῆ 15 δαψιλεία τῆς εὐπορίας ὑπερεῖδον τῶν ἀναλωμάτων. βραχύ γὰρ πρὸ ἡμῶν είχον αί θεαί βοῦς μὲν ίερὰς τρισχιλίας, χώρας δε πληθος ώστε λαμβάνειν μεγάλας προσόδους.

Ήμεις δὲ περί τούτων ἀρκούντως διεληλυθότες 8
20 περί 'Αρισταίου γράφειν ἐγχειρήσομεν. 'Αρισταίος γὰρ ἦν υίὸς μὲν 'Απόλλωνος καὶ Κυρήνης τῆς 'Τψέως θυγατρὸς τοῦ Πηνειοῦ· περί δὲ τῆς γενέσεως αὐτοῦ μυθολογοῦσί τινες οὕτως. 'Απόλλωνα, περί τὸ Πήλιον τρεφομένης κόρης ὄνομα Κυρήνης 25 κάλλει διαφερούσης, ἐρασθῆναι τῆς παρθένου, καὶ μετευεγκεῖν αὐτὴν τῆς Λιβύης εἰς ταύτην τὴν γώραν.

² χουσοῖς καὶ ἀργυροῖς vulg. 3 ἱστοριογραφομένων D (I 37, 6) 4 κατεσκεύασαν] ἀκοδόμησαν II 8 ἀγυριαίων D 9 στάδια II 11 ὑπαρχούσης om. D 15 ὑπερεῖχον II 16 ἱεροὺς τρισχιλίους CF 17 δὲ] τε vulg. 25 διαφ. κάλλει vulg.

έν ή κατά τούς ύστερον χρόνους τινά κτίσαντα πόλιν 2 απ' έκείνης δνομάσαι Κυρήνην. τον δ' οδυ 'Απόλλο κατά ταύτην την χώραν έκ Κυρήνης γεννήσαντα υίον 'Αρισταίον τούτον μέν νήπιον όντα παραδούναι ταίς Νύμφαις τρέφειν ταύτας δε τώ παιδί τρείς 5 ονομασίας προσάψαι καλείν γάρ αυτον Νόμιον, Αρισταΐου, Ανρέα, τοῦτον δὲ παρὰ τῶν Νυμφῶν μαθόντα τήν τε τοῦ γάλακτος πῆξιν καὶ τὴν κατασκευην των σμήνων, έτι δε των έλαιων την κατερ-3 γασίαν, διδάξαι πρώτον τούς άνθρώπους. διά δε 10 την εύγρηστίαν την έχ τούτων των εύρημάτων τούς εύεργετηθέντας άνθρώπους τιμήσαι τὸν Αρισταΐον ίσοθέοις τιμαζς, καθά καὶ τὸν Διόνυσον. μετά δε ταῦτά φασιν αὐτὸν είς Βοιωτίαν καταντήσαντα γήμαι των Κάδμου θυγατέρων Αύτονόην, έξ ής 15 φασιν 'Ακτέωνα γενέσθαι τον κατά τούς μύθους 4 ύπο των ιδίων κυνών διασπασθέντα, την δ' αιτίαν άποδιδόασι τῆς άτυχίας οί μεν ὅτι κατὰ τὸ τῆς Αρτέμιδος Γερον διά των άνατιθεμένων άκροθινίων έκ των κυνηγίων προηρείτο τὸν γάμον κατεργάσα- 20 σθαι της 'Αρτέμιδος, οί δ' δτι της 'Αρτέμιδος αύτον 5 πρωτεύειν ταζε κυνηγίαις άπεφήνατο. οὐκ ἀπίθανον δε έπ' άμφοτέροις τούτοις μηνίσαι την θεόν είτε γὰρ τοῖς ἁλισκομένοις πρὸς τὴν ἀκοινώνητον τοῖς γάμοις κατεγρήτο πρός τὸ συντελέσαι τὴν ἰδίαν 25 έπιθυμίαν, είτε καὶ ταύτης ἐτόλμησεν είπειν αίρετώ-

⁴ υξὸν] τὸν II 14 εἰς] εἰς τὴν vulg. 16 ἀνταίσονα D^a , ἀνταίονα CF 19 ἀνςοθηνίων D, ἀνςωτηςίων CF 21 τῆς ἀρτέμιδος οπ. II 22 ἀπεφήναντο libri, corr. Wess. 23 δὲ ἐπ'] γὰς ἐν D.

τερον αύτον είναι κυνηγόν ή και θεοί παρακεχωρή-325 κασι τῆς ἐν τούτοις ἁμίλλης, ὁμολογουμένην καὶ δικαίαν δονήν έσγε πρός αὐτὸν ή θεός. καθόλου δε πιθανώς είς την των άλισκομένων θηρίων μετα-5 μορφωθείς ίδέαν ύπὸ τῶν καὶ τάλλα θηρία γειρουμένων κυνών διεφθάρη, τὸν δ' Αρισταϊόν φασι 82 μετά την Ακτέφνος τελευτην έλθειν είς το χρηστήοιον τοῦ πατρός, καὶ τὸν ἀπόλλω προειπεῖν αὐτῶ την είς Κέων νησον μετάβασιν έσομένην αὐτοῦ καλ 10 τὰς ἐσομένας παρὰ τοῖς Κείοις τιμάς. τὸν δὲ πλεῦ- 2 σαι μέν είς την νησον ταύτην, λοιμού δε την Έλλάδα κατασχόντος ποιήσασθαι την θυσίαν ύπερ άπάντων των Ελλήνων. γενομένης δε της θυσίας κατά την τοῦ σειρίου ἄστρου ἐπιτολήν, καθ' ἡν 15 συνέβαινε πνείν τους έτησίας, λήξαι τὰς λοιμικάς νόσους. τοῦτο δ' ἄν τις συλλογιζόμενος είκότως 3 θαυμάσαι τὸ τῆς περιπετείας ἴδιον. ὁ γὰρ ὑπὸ τῶν κυνών ιδών τὸν υίὸν τετελευτηκότα, οὖτος των κατά τὸν οὐρανὸν ἄστρων τὸ τὴν αὐτὴν ἔχον προσ-20 ηγορίαν καὶ φθείρειν νομιζόμενον τοὺς ἀνθρώπους έπαυσε, καὶ τοῖς ἄλλοις αἴτιος ἐγένετο τῆς σωτηρίας. λένουσι δε τον Αρισταΐον εκγόνους έν τη Κέω κατα- 4 λιπόντα, καὶ μετὰ ταῦτα είς τὴν Λιβύην ἐπανελθόντα, άπὸ τῆς μητρὸς Νύμφης τὴν ἀναγωγὴν 25 ποιησάμενον είς την Σαρδώ νήσον καταπλεύσαι. έν δὲ ταύτη κατοικήσαντα, καὶ τὴν νῆσον διὰ τὸ κάλλος στέρξαντα, φυτεῦσαί τε αὐτὴν καὶ τὸ πρό-

^{7 &#}x27;Απταίονος CF 9 Κείω C 10 Κείοις] οἰπείοις D
12 πατέχοντος ΙΙ 14 σιρίου D 19 πατὰ τὸν] πατ' vulg.
22 Κειῷ C 23 ἐπανελθὼν D 24 ἀπὸ Wess., ὑπὸ cod.

τερον έξηγριωμένην ήμερωσαι. γεννήσαι δ' έν αὐτή 5 δύο παϊδας, Χάρμον και Καλλίκαρπον. μετά δε ταύτα άλλας τε νήσους έπελθεϊν καί κατά την Σικελίαν διατρίψαί τινα χρόνον, διά δε την άφθονίαν τῶν ἐν τῆ νήσω καρπῶν καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐν ٥ αὐτη βοσκομένων κτηνών φιλοτιμηθηναι τοις έγχωρίοις ένδείξασθαι τὰς ίδίας εὐερνεσίας. διὸ καὶ παρά τοις κατά την Σικελίαν οικούσι διαφερόντως φασί τιμηθήναι τὸν Αρισταΐον ώς θεόν, καὶ μάλισθ' ύπὸ τῶν συγκομιζόντων τὸν τῆς ἐλαίας καρπόν. 10 6 τὸ δὲ τελευταῖον μυθολογοῦσιν αὐτὸν εἰς Θράκην παραβαλόντα πρός Διόνυσον μετασχεῖν τῶν ὀργίων, καὶ συνδιατρίψαντα τῷ θεῷ πολλὰ μαθείν παρ' αὐτοῦ τῶν χρησίμων περί δὲ τὸ όρος τὸ καλούμενον Αίμον οικήσαντά τινα πρόνον ἄφαντον γενέ- 15 σθαι, και τυχείν άθανάτων τιμών ού μόνον ένταῦθα παρά τοις βαρβάροις, άλλὰ καὶ παρὰ τοις Ελλησι,

83 Καὶ περὶ μὲν ᾿Αρισταίου τοῖς ἡηθεῖσιν ἀρκεσησόμεθα, περὶ δὲ Δάφνιδος καὶ Ἦρυκος πει-326 ρασόμεθα διελθεῖν. Ἔρυκά φασιν υίὸν μὲν γενέσθαι 20 ᾿Αφροδίτης καὶ Βούτα, βασιλέως τινὸς ἐγχωρίου δόξη διαφέροντος τοῦτον δὲ διὰ τὴν ἀπὸ τῆς μητρὸς εὐγένειαν θαυμασθῆναί τε ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων καὶ βασιλεῦσαι μέρους τῆς νήσου. κτίσαι δὲ καὶ πόλιν ἀξιόλογον ὁμώνυμον αὑτῷ, κειμένην ἐπί τινος ὑψη-25 λοῦ τόπου κατὰ δὲ τὴν ἄκραν τὴν ἐν τῆ πόλει τῆς μητρὸς ἱερὸν ἱδρύσασθαι, καὶ κοσμῆσαι τῆ τε

² Καλαίκαςπου ΙΙ 4 δὲ] τε vulg. 8 κατὰ om. vulg. 9 ὡς θεόν f. del. 18 καὶ πεςὶ μὲν Dindorf, καὶ ταῦτα μὲν πεςὶ libri 22 ἀπὸ om. DF.

κατασκευή του νεω και τω πλήθει των αναθημάτων, την δε θεον διά τε την από των ένγωρίων 2 εὐσέβειαν καὶ διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ τεκνωθέντος υίοῦ τιμήν άναπήσαι περιττότερον την πόλιν διόπερ 5 αὐτὴν 'Αφοοδίτην 'Ερυκίνην δνομασθῆναι. θαυμάσαι δ' άν τις είκότως άναλογισάμενος την περί τὸ ίερὸν τοῦτο γενομένην δόξαν τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τεμένη 3 άνθήσαντα ταίς δόξαις πολλάκις διά περιστάσεις τινάς τεταπείνωται, μόνον δε τοῦτο τῶν έξ αίῶνος 10 ἀργὴν λαβὸν οὐδέποτε διέλιπε τιμώμενον, ἀλλὰ καὶ τούναντίον ἀελ διετέλεσε πολλής τυγχάνον αὐξήσεως. μετά γάρ τὰς προειρημένας ὑπ' "Ερυκος τιμάς ὕστε- 4 οον Αίνείας δ 'Αφροδίτης πλέων είς 'Ιταλίαν καλ προσορμισθείς τη νήσω πολλοίς άναθήμασι τὸ ίερόν, 15 ώς αν ίδίας μητρός υπάρχον, εκόσμησε μετά δε τούτον έπὶ πολλάς γενεάς τιμώντες οί Σικανοί τὴν θεον θυσίαις τε μεγαλοπρεπέσι συνεχώς καὶ άναθήμασιν έκόσμουν μετά δε ταῦτα Καρχηδόνιοι, μέρους της Σικελίας κυριεύσαντες, ού διέλιπον τι-20 μώντες την θεόν διαφερόντως. τὸ δὲ τελευταΐον 'Ρωμαΐοι, πάσης Σικελίας κρατήσαντες, υπερεβάλοντο πάντας τούς πρὸ αὐτῶν ταῖς εἰς ταύτην τιμαῖς. καὶ τοῦτο εἰκότως ἐποίουν· τὸ νὰρ νένος εἰς ταύτην 5 άναπέμποντες, και διά τοῦτο έν ταῖς πράξεσιν έπι-25 τυχεῖς ὄντες, τὴν αἰτίαν τῆς αὐξήσεως ἡμείβοντο ταίς προσηκούσαις χάρισι καὶ τιμαίς. οί μέν γάρ 6 καταντώντες είς την νησον υπατοι καλ στρατηγοί

² τε om. vulg. 5 όνομάσαι ΙΙ 8 άνθήσαντα] αὐξήσαντα ΙΙ 9 τῶν Wetsten, τὴν cod. 13 ὁ Ἰσφοδίτης om. FM 22 εἰς αὐτὴν D 23 ἐποιοῦντο· τὸ D.

και πάντες οι μετά τινος έξουσίας έπιδημούντες,
έπειδὰν εἰς τὸν Έρυκα παραβάλωσι, μεγαλοπρεπέσι
θυσίαις και τιμαῖς κοσμοῦσι τὸ τέμενος, και τὸ
σκυθρωπὸν τῆς έξουσίας ἀποθέμενοι μεταβάλλουσιν
εἰς παιδιὰς και γυναικῶν ὁμιλίας μετὰ πολλῆς 5
Ιλαρότητος, μόνως οὕτω νομίζοντες κεχαρισμένην
7 τῆ θεῷ ποιήσειν τὴν ἐαυτῶν παρουσίαν ἡ τε
σύγκλητος τῶν 'Ρωμαίων εἰς τὰς τῆς θεοῦ τιμὰς
φιλοτιμηθεῖσα τὰς μὲν πιστοτάτας τῶν κατὰ τὴν
Σικελίαν πόλεων οὕσας ἐπτακαίδεκα χρυσοφορεῖν 10
ἐδογμάτισε τῆ 'Αφροδίτη και στρατιώτας διακοσίους
τηρεῖν τὸ ἱερόν.

Καλ περλ μέν Έρυκος εί καλ πεπλεονάκαμεν, 327 άλλ' οὖν οἰκείαν πεποιήμεθα τὴν περί τῆς θεᾶς 84 άπαγγελίαν νυνί δε περί Δάφνιδος πειρασόμεθα 15 διελθείν τὰ μυθολογούμενα. Ἡραία γὰρ ὄρη κατὰ την Σικελίαν έστίν, α φασι κάλλει τε καλ φύσει καὶ τόπων ιδιότησι πρὸς θερινήν ἄνεσιν καὶ ἀπόλαυσιν εὖ πεφυκέναι. πολλάς τε γὰρ πηγὰς ἔχειν τη γλυκύτητι των ύδάτων διαφόρους και δένδρεσι κ παντοίοις πεπληρώσθαι. είναι δε και δρυών μεγάλων πλήθος, φερουσών καρπόν τῷ μεγέθει διαλλάττοντα, διπλασιάζοντα των έν ταζς άλλαις χώραις φυομένων. έχειν δε και των ημέρων καρπών αὐτομάτων, άμπέλου τε πολλής φυομένης καλ μήλων άμυθήτου 25 2 πλήθους. διὸ καὶ στρατόπεδόν ποτε Καρχηδονίων ύπο λιμού πιεζόμενον διαθρέψαι, παρεχομένων τών δρών πολλαίς μυριάσι χορηγίας είς τροφήν ανέκλει-

¹⁰ οὐσῶν D 18 ἰδιότησιν D, ἰδιότητι vulg. 22 φερόντων D 23 διπλάσια ὅντα f. 28 χορηγίαν II (cf. I 64, 12).

πτον. εν ταύτη δε τη χώρα συναγκείας δενδρων ούσης θεοπρεπούς και Νύμφαις άλσους άνειμένου μυθολογούσι γεννηθήναι τὸν ὀνομαζόμενον Δάφνιν, Ερμού μέν και Νύμφης υίον, από δε του πλήθους ται της πυκυότητος της φυομένης δάφνης δυομάσθαι Δάφνιν. τοῦτον δ' ύπὸ Νυμφῶν τοαφέντα. 8 καὶ βοῶν ἀνέλας παμπληθεῖς κεκτημένον, τούτων ποιείσθαι πολλήν έπιμέλειαν άφ' ής αίτίας βουκόλον αὐτὸν ὀνομασθήναι. Φύσει δε διαφόρω πρὸς 10 εύμέλειαν κεγορηγημένον έξευρείν τὸ βουκολικὸν ποίημα καὶ μέλος, δ μέγρι τοῦ νῦν κατά την Σικελίαν τυγχάνει διαμένον έν άποδοχή. μυθολογούσι 4 δε τον Δάφνιν μετά της Αρτέμιδος κυνηγείν ύπηρετούντα τη θεώ κεγαρισμένως, καλ διά της σύριγγος 15 καλ βουκολικής μελφδίας τέρπειν αὐτὴν διαφερόντως. λένουσι δ' αὐτοῦ μίαν τῶν Νυμφῶν ἐρασθεῖσαν προειπείν, έὰν ἄλλη τινὶ πλησιάση, στερήσεσθαι της δράσεως κάκεινον ύπό τινος θυγατρός βασιλέως καταμεθυσθέντα, καὶ πλησιάσαντα αὐτῆ, στερη-20 θηναι της δράσεως κατά την γεγενημένην ύπὸ της Νύμφης πρόρρησιν.

Καὶ περὶ μὲν Δάφνιδος ἱκανῶς ἡμῖν [πάλιν] εἰρήσθω, περὶ δὲ Ὠρίωνος τὰ μυθολογούμενα νῦν 85 διέξιμεν. λέγεται γὰρ τοῦτον σώματος μεγέθει καὶ 25 φώμη πολὺ τῶν μνημονευομένων ἡρώων ὑπεράγοντα φιλοκύνηγον γενέσθαι καὶ κατασκευάσαι μεγάλα ἔργα διὰ τὴν ἰσχὺν καὶ φιλοδοξίαν. κατὰ μὲν γὰρ τὴν Σικελίαν κατασκευάσαι Ζάγκλφ τῷ τότε βασιλεύοντι

τής τότε μεν απ' αὐτοῦ Ζάγκλης, νῦν δε Μεσσήνης δυομαζομένης, άλλα τε καὶ τὸν λιμένα προσχώσαντα 2 την δυομαζομένην 'Ακτην ποιήσαι. έπει δε της Μεσσήνης έμνήσθημεν, οὐκ ἀνοίκειον προσθείναι 328 νομίζομεν τοις προκειμένοις τὰς περί τὸν πορθμὸν 5 8 διηγήσεις. φασὶ γὰρ οί παλαιοὶ μυθογράφοι τὴν Σικελίαν τὸ πρὸ τοῦ γερρόνησον οὖσαν υστερον γενέσθαι νήσον διά τοιαύτας αίτίας. τον ίσθμον κατά τὸ στενώτατον ὑπὸ δυοίν πλευρών θαλάττη προσκλυζόμενον άναρραγηναι, καὶ τὸν τόπον ἀπὸ 10 τούτου Ρήγιον δυομασθηναι, καλ την ύστερον πολλοῖς ἔτεσι κτισθεῖσαν πόλιν τυχεῖν τῆς δμωνύμου 4 προσηγορίας. ἔνιοι δε λέγουσι σεισμών μεγάλων γενομένων διαρραγήναι τὸν αὐχένα τῆς ἡπείρου, καλ γενέσθαι τὸν πορθμὸν διειργούσης τῆς θαλάτ- 15 5 της την ήπειρον από της νήσου. 'Ησίοδος δ' δ ποιητής φησι τοὐναντίον αναπεπταμένου τοῦ πελάγους 'Ωρίωνα προσχώσαι τὸ κατὰ τὴν Πελωρίδα κείμενον άκρωτήριον, καὶ τὸ τέμενος τοῦ Ποσειδῶνος κατασκευάσαι, τιμώμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων 20 διαφερόντως ταῦτα δὲ διαπραξάμενον εἰς Εύβοιαν μεταναστήναι κάκει κατοικήσαι. διά δε την δόξαν έν τοῖς κατ' οὐρανὸν ἄστροις καταριθμηθέντα τυχεῖν 6 άθανάτου μνήμης. περί οδ καί δ ποιητής Όμηρος έν τη Νεκυία μιμνησκόμενός φησι 25

τὸν δὲ μέτ' Ἐφίωνα πελώφιον είσενόησα Θῆρας όμοῦ είλεῦντα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,

³ τῆς] περί τῆς vulg. 9 δαλάττη scripsi, δαλάττης libri 18 Πελωριάδα ΙΙ 22 μεταστῆναι D.

ούς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οἰοπόλοισιν ὄρεσσι, χερσίν ἔχων δόπαλον παγχάλκεον, αἰὲν ἀαγές.

όμοίως δὲ καὶ περὶ τοῦ μεγέθους ἐμφανίζων, καὶ τ προεκθέμενος τὰ περὶ τοὺς ᾿Αλφάδας, ὅτι ἐνναετεῖς 5 ἦσαν τὸ μὲν εὖρος πηχῶν ἐννέα, τὸ δὲ μῆκος τῶν ἴσων ὀργυιῶν, ἐπιφέρει

τοὺς δὴ μηκίστους θρέψε ζείδωρος ἄρουρα καὶ πολὺ καλλίστους μετά γε κλυτὸν Ὠρίωνα.

ήμεῖς δὲ κατὰ τὴν ἐν ἀρχῆ πρόθεσιν περὶ τῶν 10 ἡρώων καὶ ἡμιθέων ἀρκούντως εἰρηκότες αὐτοῦ περιγράψομεν τήνδε τὴν βίβλον.

1 ἐν] ἐνὶ D 4 ἐννεα έτεις D 11 παραγράψομεν codices, corr. Wess.

Διοδώρου Σιπελιώτου βιβλιοθήπης ἱστοριπῆς $\overline{\Delta}$: subscr. D.

Ľ

